

University of Mysore

Oriental Library Publications
KANNADA SERIES No. 23

GENERAL EDITOR

M. S. BASAVALINGAYYA, M.A., B.L.,
Curator, Govt. Oriental Library, Mysore

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾಭಾರತ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾಭಾರತ

ಬಂಬತ್ತೆ ನೆಯೆ ಸಂಪುಟ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾಭಾರತ

THE

KARNĀTAKA MAHĀBHĀRATA

BY

KUMĀRA VYĀSA

Vol. IX

KARNA PARVA

EDITED BY

THE KANNADA MAHABHARATA
EDITORIAL COMMITTEE

ASSISTED BY

N. ANANTHARANGACHAR, M.A., B.T.,
Kannada Pandit, Govt. Oriental Library, Mysore

mysore

PRINTED BY THE ASST. SUPDT., GOVT. BRANCH PRESS
1940

ಮುನ್ನಡಿ

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಚೀಕೋಶಾಗಾರದಿಂದ ಹಂಡೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದ ಭೀಷ್ಟು ದ್ವೇಷಿಪರ್ವಗೇಳಂತೆ ಈ ಕಣಿಪರ್ವವೇ ಪ್ರಾಚೀಕೋಶಾಗಾರದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಮಹಾಧಾರತದ ಶೋಧನೆಗೆ ನಿಯಮಿತವಾದ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ ಶೋಧಿತವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಮಂಡಲಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ಪರ್ವದ ಶೋಧನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಡಿ. ಶ್ರೀನಿವಾರಾಚಾರ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಅವರು ವಿಶ್ವಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಪಡೆದುದರಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಡಿ. ಎನ್. ವೆಂಕಟ್ಯಾಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಅವರು ಪರಂಧಾಮವನ್ನು ದಿದುದರಿಂದಲೂ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ವಾರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು :

೧. ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
೨. ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.
೩. ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಎಂ. ಎನ್. ಬಸವಲಂಗಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
೪. ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಅನ್ನಾನ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕಾರಿ ತಿರುವೆಳ್ಳಾರು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು.
೫. ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ತಿ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.

ಈ ಪರ್ವವನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ಕೈಬಿರಹದ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿದ್ದಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ (ಫ. ಜಿ. ತ. ನ. ಪ. ಬಿ.) ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಬಿಳ್ಳಿ ಉಳಿದುಪು ಕೋಶಾಗಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕುವು. (ಫು) ಎಂಬುದು ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಹಂಡಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಆರ್. ರಾಮಾನುಜ ಜಿಕ್ಕೆವರ್ತಿಗಳು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. (ಜ) ಎಂಬುದು ಅಳಿಲುಫುಟ್ಟಿದ ಶಾಸನಭೋಗರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿ. (ತ) ಎಂಬುದು ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಸಿಷ್ಟೆಂಟರಾದ ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಆರ್. ರಾಮರಾಯರ ಮೂಲಕ ಗೌಜುಗ್ರಾಮದ ಗೌಜೇಶಂಧ್ರ್ಯಾ ರಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರತಿ. ಈಗಿರುವ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಉತ್ತಮವಾದುದು. (ನ) ಎಂಬುದು ಮೈಸೂರು ಇಂಂರ್ ಮಿಂತಿಯಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿ ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿ.

(ಪ) ಮತ್ತು (ಬ) ಎಂಬುವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಜ್ಯಕೋಶಾಗಾರದ
೧೯-೮-೧೦ ಮತ್ತು ೧೮-೯-೨೦ನೇಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿಗಳು.

ಕೋಶಾಗಾರದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ—

(ಕ) ಇದು ಕೈಬಂಡದ ಕೆ. ೨೦ಜೆನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಶ್ರೀ. ತ.
ನಾಜಾಭಾರತೀ ಪ್ರತಿಯಾದುದು. ಇದುವರೆಗೆ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಕನ್ನಡ
ಮಹಾಭಾರತವ ಕೈಬಂಡದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ
ವಾದುದು.

(ಒ) ಇದು ಕೆ. ಜಿಳಿನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ
ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

(ಗ) ಇದು ಕೆ. ೨೦ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಶಾ. ಶ. ೧೯೬೫ರಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಯಾದುದು.

(ಃ) ಇದು ಕೆ. ಅಜಿನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ.

(ಽ) ಇದು ಕೆ. ೧೯೬೫ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ.

ಹಂಡಿನ ಪರ್ವಗಳಿಂತೆ ಈ ಪರ್ವವನ್ನು ಶೋಧಿಸೇವಾದುವುದ
ರಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುವ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮೂಲಪಾಠ
ವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುವ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡಬಂದುವುಗಳನ್ನು ಬಂದರೆಡು ಪದ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಪುಟ
ದಡಿಯಾಗಿಯೂ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ವವಾಗಿಯೂ
ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಪಾಠಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು
ಸಹಾಯವಾದಿದ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಪ್ರಾಜ್ಯಕೋಶಾಗಾರವು ಖುಷಿ
ಯಾಗಿದೆ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಶಾರೀ

ನಂಧಿ	ವಿಷಯ	ಪುಟ
೧.	ಕರ್ಣನ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಾಭಿಪ್ರೇಕ	೧-೮
೨.	ಭೀಮನು ಕ್ಷೇಮಧೂತಿರಾಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು	೯-೧೪
೩.	ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಯುದ್ಧ	೧೫-೨೨
೪.	ಧರ್ಮರಾಯನು ದುರೋಚನನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು	೨೩-೨೭
೫.	ಶಲ್ಯನನ್ನು ಕರ್ಣನ ಸಾರಥಿಯನ್ನಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುದು.	೨೯-೪೧
೬-೭.	ಶ್ರೀಪುರದಹನದ ಕಥೆ	೪೨-೫೦
೮.	ಸಾರಥಿಯಾದ ಶಲ್ಯನೊಡನೆ ಕರ್ಣನ ಯುದ್ಧರಂಗ ಪ್ರವೇಶ.	೫೧-೫೯
೯.	ಕರ್ಣ ಶಲ್ಯರ ಒಳಿಗಳ	೬೧-೬೯
೧೦.	ಭೀಮನಿಂದ ಸುಜೇಣನ ಹರಣ	೭೧-೭೭
೧೧.	ಕರ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು	೭೯-೮೯
೧೨.	ಭೀಮನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು	೯೦-೯೫
೧೩.	ಭೀಮನಿಂದ ಕೌರವಾನುಜರು ಸಾಯಿವುದು ಗೀತೈ-ಗೀತೈ ಮತ್ತು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕರ್ಣನು ಸೋಲಿಸುವುದು.	೯೬-೧೦೬
೧೪.	ಅಜುರನನು ಕೌರವ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು	೧೦೭-೧೧೬
೧೫.	ಭೀಮನ ಖೋರ ಯುದ್ಧ	೧೧೭-೧೪೫
೧೬.	ಪಾಥನು ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಗೀತೈ-ಗೀತೈ ಕಾಣುವುದು.	೧೪೬-೧೫೪
೧೭.	ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಬಯ್ಯಿಂದಕ್ಕಾಗಿ ಸೋಂದ ರಜಿ-ರಜಿ ಅಜುರನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದು.	೧೫೫-೧೬೬

ನಂಂದಿ	ವಿಷಯ	ಪ್ರಮಾಣ
೧೯.	ಕರ್ನಾಟಕ ವರ್ಧಿಗೆ ಧರ್ಮರಾತ್ರಿನ ಅಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಗಳಿಗೆ-ಗಳಿಗೆ ಪಡೆದು ಅಜ್ಞಾನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡು ಪುಡು.	
೨೦.	ದುಶ್ಯಾಸನನ ವರ್ಧಿ	೧೧೬-೧೭೬
೨೧.	ವೃಷಣೀನನ ಮರಣ	೧೩೮-೧೦೯
೨೨.	ಕರ್ನಾಟಕಾನರ ಯುದ್ಧರಂಗಪ್ರವೇಶ ೧೦೮-೧೦೯	
೨೩.	ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಪರಸ್ತಿಗಳೂ ಕರ್ನಾಟಕಾನರ ಏಳು-ಏಂಜ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಡಿಕೆಯಾಗುವುದು.	
೨೪-೨೫.	ಕರ್ನಾಟಕಾನರ ಕಾಳಿಗ ೨೭೬-೨೭೯	
೨೬.	ಕರ್ನಾಟಕ ಪರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು ೨೫೦-೨೬೦	
೨೭.	ಕರ್ನಾಟಕ ವರ್ಧಿ	೨೪೮-೨೭೬
೨೮.	ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಷಿಗಾಗಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪ್ರಾಲಾಪ ೨೨೬-೨೮೧ ಪರಿಷ್ಕಾರ	

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ

ಕೆಣ್ಣ ಪೆವ್ರೆ

ಮೊದಲನೆಯು ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಕಟ್ಟಕಾ¹ಶಾರ್ಯನಾ¹ ತಣ
ವಾಯ ಸೇನಾಪತ್ರಿಯನು ರಾ
ಫೇಯನಲ ರಚಿತಿನು ಮುದದಲ ಕೌರವರ ರಾಯ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ತೆಗೆದಪ್ತ ಬಲಪೆರಡು ನಿಜ
ಪಾಳಯಕೆ ಪರಿತೋಽಪಬೇದಸ್ತಿ ಮಿತ್ತವಿಕ್ರಮರು² ||
ಕೋಲ ಗುರುವಿನ ಮರಣ ವಾತಾರ
ಕಾಲ ಸರ್ವನ ತಂದು ಸಂಜಯ
ಹೇಳಿಗೆಯನೀಡಾಡಿದನು ಧೃತರಾಪ್ತನಿದಿರಿನಲ ||

೮

ಬೆದಣಿತಾಯಾಸಾಫನ ಧಿಗಿಲೆಂ
ದುದು ಧರಾಧಿಶ್ವರನ ತಂದೆಯ
ಹೃದಯದಲ ಹುರ್ಬುಳೆನು³ ಬಳಕುಳಿದವರ ಮೋಣಿಗೆಳ |
ಕದದಿತಂತಃಕರಣವರನನ
ಕದಪ್ತ ಕೈಯಲ ಕೀಲಿಸಿತು ಹೇ
ಉದನು ಸಂಜಯ ಮತ್ತೆ ಮೇಲಣ ರಣದ ವಾತ್ವಯನು ||

೯

ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸು ಜೀಯ ಬಿಳಿತುದು
ಕಡಲು ಮುಣಿದುದು ಮೇರು⁴ತಿರುಗಿತು⁴
ಶೋಧವಿ ಬಿದ್ದುದು ಭಾನುಮಂಡಲವರ್ಹಹರ್ಹ ವಿತಳದಲ |
ಮುಡಿದುಕ್ಕೆ ನಿನಾಳುನೆ ನಿನ್ನ
ಗ್ರಿಡದ ಭಟ ಬೀಳೊಂಡನ್ನೆ ಕಡಿ
ವಡೆದನ್ನೆ ಕಲಿಕಣನೊಸಗೆಯ ಮಾಡಹೇಳೆಂದ ||

೧೦

¹ ಶಾರಿಯನ (ಪ). ² ವಿಗ್ರಹರು (ಕ). ³ ಲಭ (ಕ). ⁴ ತಗ್ಗಿತು (ಇ),
ಕರಗಿತು (ತ.ಪ). ⁵ ಮಮ (ಗ.ಇ).

ಮೌದಲಲ್ಲದ್ದು ದು ಜೀವಕರೆ ಕ್ಯಾದ
ಯಾದಲ ಹ್ಯಾದಯಿವನೊಡೆದು ಮಿಗೆ ಕಂ
ತದಲ ಕೂದುದು ಮಂಚದಲ ಮ್ಯಾಮಣಿದು ಮಂಗಿದನು |
ಕೇದಣತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ರಾಯನ
ಕದನನಣಿಯೋಳಗೆ ರಾಣಿಯ
ತೊದಣಲಂತಃಪುರದಲುಕ್ಕು ತೋಕರಸಣಲಧಿ ||

೪

ಧಾಯ ಬಸುಣಿನ ನೊಸಲ ಹೊಯ್ಯಿನ
ರಾಯನರಹಿಯರ್ಥಿರಸಿದಿರಲಿ
ಖಾಯಿದರು ಭಿತ್ತಿಗಳನೊಡಣಿದೊಡನೆ ದೇಸೆಯೋದಣೆ |
ರಾಯನಾಷೆ ಜೀಯೇ ಕೆಲರಾ
ಫೇಯನಾಷೆ ಸೂರು ಮತ್ತು ಭು
ಪೀಯವಾದರೆ ವಾವ ಎಂದರು ಸೊಸೆಯರಡಗೆದೆದು ||

೫

ರವಕುಳವ ನಾನೇನ ಹೇಳುವೆ
ಸವನಿಪತ್ಯಾ ಕಣ ಹೊದಲಾ
ದವರ ರಾಣಿವಾಸ ಬಹಳಾಕ್ರಿಂದನ ಧ್ವನಿಯ |
ಕವಿದುದೊಳಸೂಕ್ಯಾಗಿರು ಕೋಟಿಯ
ತವಕಗರು ಗುಜಾಗುಬಿಸೆ ಬಿಗಿದವು
ಭವಸಭವಸಕವಾಟ ತಿಗಾಳಾಯ್ಯು ಗಜನಗರ ||

೬

ಸೇರದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಸೂಣಿಗೆ
ಕರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಮನ ಮ
ತ್ವರದ್ದಿಜಗಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಬುಂಬಿರು ಹೊಯ್ಯಿ ರೊಳಗೊಳಗೆ |
ಅರಪುನೆಯಲಾ ಬೊಬ್ಬಿ ಹಸ್ತಿನ
ಘರದಲ್ಲಿ ಬೊಬ್ಬಾ ಉವಿನ್ನುಳಿ
ದರಸುಗಳ ಪಾಡಾಷ್ಟದೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ||

೭

ಸೂಕ್ತೋಕ್ತೋದ್ಯಮು ನಗರಿ ವಿಳಿಗೆ
ಮಾಜಿದರು ಪಟ್ಟಿ ಇವನಕಿಂತ
ಕಾಟುಮಾಡ್ದಿಗೆ ಕೋತುದೇ ಕೈಮನಕುವವನಿಷನ |

^१ ರಮು (ಕ). ^२ ರಕ್ತಿಯಾದಿರಲ (ನ.ಪ.ಬ.). ^३ ಮಾವ (ಕ). ^४ ಪ (ತ).
^५ ಬಳಿಗೆ (ಕ), ದೇಖಿಗೆ (ನ). ^६ ನೂಳಿಬಂಡಿಕೆ (ಕ). ^७ ಯೋದ್ಯಮು (ನ),
ಎಂದ್ಯಾತು (ತ). ^८ ಸರಾಯಾರಾ ಕೈಮನಕಿಂತ (ಕ.ಗ).

ನೂಡು ಮತ್ತು ಲೆನಿಕ್ಕೆ ನಾಧಿನ
ಲಾಜನೇ ಜಯಸಿರಿಯನೆಂದುಬಬೇ
^१ ವಿಂತಾ! ಅಲ್ಲಿ ನುಡಿ^२ದುದು^३ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧೈತರಾಪ್ತುನಿದಿರಿನಲ್ಲ || ೮

ಎರಡು ಗಲ್ಲಿದ ನಯನವಾರಿಯ
ಹರಿಕುಣಿಯ ^४ನಿಲಿಸಿದನು ನಂಜಯ
ನರಪನನು ಕುಳಿರಿಸಿ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಚಾಚಿದನು ಮಲಗಿ |
ಅರನ ಹಡುಳನು ನಿನ್ನ ಶೋಸೆಯರ
ಕರೆದು ನಂತ್ಯನಕ್ಕ ಹಣ್ಣಿನ
ಷುರದ ಗಾವಳಿ ಗಜಬಜಕೆ ದಂಗುರವ ಹೊಯ್ದಿಂದ ||

ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ದಂಗುರ
ನಾದವೇಸೇ^५ದವ್ವು^६ ಕೇರಿಕೇರಿಗೆ
ಕ್ಕೆದುಕಾಳು ನರೆದು ನಿಂದರು ಸೂಜುಗರ ಕೆಡಕಿ |
ನುಯ್ಯಾನಡಿಗೆಗೂಲೆದೊಲೆದು ಪರ
ಬೀದ ಶೋಕ ಜ್ಯುಲನ ಜನಿತ
ಸ್ವೇದ ಸಲಿಲ ಸ್ತಿಮಿತ ಕಾಯನು ರಾಯನಿಂತಂದ || ೯೦

ಹೇಳು ನಂಜಯ ನಮ್ಮು ಭಾಗ್ಯದ
ಶಾಲಿ ವನ ಫಲವಾಯ ಲಾ ಕೈ
ಮೇಳಿಪಿದನೆ ಕರ್ಣನೆಮರಸ್ತೀ ಕದಂಬದಲ |
ಹೇಳು ಹೇಳಿನಾಳ್ಜಿ ಮಾತಿನ
ಜಾಳಿಗೆಯ ಮಬ್ಬೆ ಬೀದ ಕುರುಪತಿ
ಕಾಳಿಗದೊಳನ್ನು ಮಿಸಿದನೆ ನುಡಿಯಂಜಬೀದಂದ || ೯೧

ನಾವೆನಾನೆಂದಂಜದಿರು ಕ
ಣಾರವನಾನವ ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಯ
ಜೀವವಿದಲಾ ದೇಹದಲ ಬೇಳುನ್ನು ಕೆಲ್ಲಬರಲ್ |
“ನಾವನೇ^೭ ತಾನಕ್ಕ ಕೌರವ
ಜೀವಿಸಲಿ ಮೇಳಾಳಿಯಲೇಮಗಿ
ನಾವ ತೊಡಕಲ್ಲನ್ನು^೮ ವಂಜುತ್ತಿರೀರ ತಾನೆಂದ || ೯೨

^१ ದೂ (ಕ). ^२ ದರು (ಭ). ^३ ಕೆಡ (ಕ). ^४ ಮುದು (ತ).

^५ ಪುದಿನ (ಕ). ^६ ನಾವವನ (ತ). ^७ ನಾ (ತ). ^८ ಕಾಗಳಲ್ (ಕ).

ಫಾಯವಕೆದನು ಭೀಷ್ಯ ಬಳಿಕನೇಂ
ಭಾಯುಧದ ಗುರು ತೊಡಬೆಗೆಳಿಟದ
ನೀಯವಸ್ಥೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದನು^१ ಭಾನುನಂದನನು^२ |
ಸಾಯನೇ ಮಗನಿನ್ನು ಸಾಕಾ
ಸಾಯ ನುಡಿಯಂತಿರಲ ಕಣಾಂ
ಗಾಯತೇ ಕಡೆ ತೋಕವನು ವಿಸ್ತು ರಿಸಿ ಹೇಳಿಂದ ||

೮೩

ಸರಳ ಕೊಣತೆಯೋ ಸಾರಧಿಯ ಮು
ತ್ಸರವೋ ರಥದ ವಿಫಾತಿಯೋ ದು
ಧರ ಧನುಧಾರಂಗವೋ ಮಹಾಸೃಷ್ಟಿಯೋ ರವಿಸುತ್ತನ |
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದರೆಂತು ರಿಪುರಾ
ಯರಿಗೆ ನಾವ್ ಗೋಚರವೆ ದುರಿತೋ
ತ್ಯರುಪಚ್ಯೇನಲೇ ನಮ್ಮ ಕೆಡಿಸಿತು ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದ ||

೮೪

ಹರುಹುಗೆಟ್ಟು ದು ತೇರು ಸಾರಧಿ
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿಯೆ ನುಡಿದನಂಬಿನ
ಕೊಣತೆ ತಾ ಮುನಾಷ್ಯಾಯ್ಯ ದ್ಯುವದ್ಯೋಹಿಗಳು ನಿಸಿಹುಗೆ |
ಅರಿವಿಜಯ ವೆಲ್ಲಿಯದು ನೀವ್ ಮನ
ಬಣಿದರ್ಶ ನಿಮ್ಮನ್ಯಯವ ಸಂ
ಹರಿಸಿದಿರಿ ನಾಕೆಂದು ಸಂಜಯ ತೂಗಿದನು ಶಿರವ ||

೮೫

ಸುರಸರೋರಗರಣಿಯ ನಾವ್ ದಾ
ಹರರು ಭಂಗಿಸಬೇಡ ಸಾಕಂ
ಶಿರಲ ಕಣಾಂಹವದ ಕಣಾಂಹವ್ಯತವ ನುರಿ ನಾಕು |
ಅರಿಗಳಭೂದಯವನು ನಮ್ಮಪ
ಸರಣವನು ಕವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿವ
ಪರಮ ನುಕ್ತಿಗಳಾವು ನೀ ಹೇಳಂಜಬೇಡೆಂದ ||

೮೬

ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕರದು ಥಟ್ಟಿನೋ
ಉಳು ಕುದುರಯ ಗಜರಥವ ಭೂ
ಪಾಲರಳಿದುಳಿದವರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೇದೆ ವಿಸ್ತು ರಿಸಿ |

^१ ಕೌರಪರಾಯ (ಕ.).^२ ತ (ಕ.).^३ ವರಿಸ (ಕ.ಗ.ಚ.).

ಕೇಳು ನಿನ್ನಾನ್ನತನ ಏನೋದದ
ಮೂಳೆ ಬೋಳಿಯತನದಲೊದಗಿದ
ಬಾಳಿಕೆಯ ಬೀಸರವನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ^१ನಗುತ್ ॥ ೧೯

ತೊಡರ ತೆಗೆದರು ಕೈಯಡಾಯ್ದಿ ವ
ಒಜಡಿಯಲಮ್ಮುರು^२ ಹೊತ್ತ ದುಗುಡದ
ನಿಡುಮುನುಕುಗಳ ಬಿಗಿದೆ ಬೆಳಗಿನ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣಗಳ |
ಒಡೆಯನಿದಿರಲಿ ಕುಳ್ಳರದೆ ಕೆಲ
ಕಡೆಯ ಕ್ಕೆದೀವಿಗೆಯ ಮಣಿಯಲ
ಮಿಡುಕೆಂದಿದುರು^३ ರಾಯನೋಲಗದೊಳಗೆ ಪರಿವಾರ || ೨೦

ಸಾಲ ಸಾವಿರ ದೀಪಿಗೆಯ ಹೆರಿ
ದಾಳಿಗಳುಕದೆ ನೃಪರ ಮೋಣಿಗೆ
ಜೋಳಿಗಳ ನೆಟೆ ಹೊಡ್ದಿ ಕತ್ತಲೆ ನಿಂದುದಲ್ಲಿ |
ಹೇಳಲೇನದ ಬಹಳ ದುಗುಡದೆ
ಪಾಳಿಯವೋ ನಿನ್ನಾನ್ನತನೋಲಗ
ಶಾಲಿಯೋ ನಾಪಣಿಯವೆಂದನು ಸಂಜಯನು ^४ನೃಪಗೆ || ೨೧

ಯಲೆ ಮಿಡುಕದಾಸಾಫನ ವೀಳಿಯ
ದೆಲೆಯ ಮಡಿಸುವ ರಭಸವಿಲ್ಲಿಳಳ
ಗೊಳಗೆ ಸನ್ನೆಗಳೋರೆಗೊರಳುಗಳಾಡುಗಚ್ಚುಗಳ |
ಹಳ್ಳಿನೀರ್ದಗ್ಗ ಲಿಕೆಗಳ ಮಿಂಸಲು
ಗಳಿದ ಬಿರುದಿನ ವೊನಬಂಗಿದ
ಕಳವಳದ ಕನಸುಗಳಲಿದ್ದು ದು ರಾಯನಾಸ್ಥಾನ || ೨೨

ಕೆತು ಕೊಂಡಿರಲೇಕೆ ನೀವಿ
ನುತ್ತೆ ರಾಯಿಗಳೆಮ್ಮೆ ಭಾಗ್ಯದ
ಬಿತ್ತ ಹುರಿದರೆ ಬಿರುದ ಭಷರಿದ್ದೇನಮಾಡುವರು |
ಮೆತ್ತಿದಂಬಿನ ಮೆಯ್ಯ ಭೀಷ್ಮನು
ಹೊತ್ತ ಕೈದುವ ಬಿನುಟ ಕಳತೆಜಿ
ನುತ್ತ ಮಿಕೆಗಳ ಮೆಟೆದರೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ || ೨೩

^१ ನೃಪಗೆ (ಬ.ನ). ^२ ಮೊಡನೆ ಬಿಷಣರು (ಕ). ^३ ದಿರ್ಫರು (ಭ.ಹ.ತ).

^४ ನಗುತ (ಕ). ^५ ಚಿ (ಕ).

ಬಗಿದ ತಮಿರದ ಕೆಟ್ಟು ನೂರ್ಜನ
ಸೋಗಡು ಹೊಯ್ಯಿರೆ ಮುಸೀಯದೇ ಕಾ
ಳಿಗಕೆ ಕರ್ಣನ ಕೈದು ಭಂಡಾರಿಸಿದುದಿನ್ನು ಬರೆ ।
ತೆಗೆನುವೆಪ್ಪೆ ನಾಳನಲಿ ಸಿಮ್ಮೆಯ
ಮೋಗದ ದುಗುಡದ ದಕ್ಷಿಣನು ಮ್ಮೆ
ದಗೆಯದಿರಿ ಕಲಯಾಗಿಯೆಂದನು ನ್ನಪತಿ ಸುಭಟರಿಗೆ ॥ ೨೨

ಬೇಯ ಸಂಶಯಿ ವಿಲ್ಲು^१ ಗುರು ಗಾಂ
ಗೇಯಿರಿಂತುಕದ್ದರೇನು^२ ಕಲ ರಾ
ಫೇಯನೇ ವಜ್ರಾಂಗಿಯಲ್ಲಾ^३ ನಮ್ಮ ಮೋಹರಕೆ ।
ರಾಯ ಸೀ ಪತಿಕರಿಸಿದರೆ ಚೆ
ಕ್ರಾಮುಧನ ಡಾತುರ್ಯ ಕೊಳ್ಳಿದು
ಬೇಯ ಕರ್ಣನ ಮುಂದೆಯೆಂದು ನಿಖಿಳ ಪರಿವಾರ ॥ ೨೩

ಚೇಸ್ಯೆ^४ ತನಿಗಗ್ಗ ಉಕ್ಕಯೋಲೆಯ
ಕಾಣತನಪೇ ರಾಯ ಮನವ್ಯಾಲ
ದೇಸ್ಯಿಸಿದರೇಈಪುದು ದೊರೆ ಮನಮುರಿಯೆ ಶಂದುಪುದು ।
ತೋಣಿ ನುಡಿದರೆ ಭೀಷ್ಯದ್ವೋಜಾರು
ಜಾಣಿಸಿದ ರಣವೇವಾಗೆ ಸದರವೆ
ದೂರುವರಾವಲ್ಲಂಬಂದನು ಭಾನುಸುತ ನಗುತ ॥ ೨೪

ಸಾಕದಂತಿರಲಿಸ್ತು ಪಟ್ಟಿ^५
ಗಾರ್ಕವಾಳರ ಮಾಡು ನಾಕಾ^६
ಸ್ತೋತ್ರಪೂಜ್ಯರ ಮಾತದೇತಕೆ ಗುರುನದಿನುತರ ।
ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದೆ ಕರ್ಣನನು ಹುರು
ಯೇತ್ ಸುಳಾಯೋಳಗೀತ್ ಸೇನಾ
ಸೀಕಭಾರದ ಹೊಸಿಗೆಕಸೆಂದನು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ ॥ ೨೫

ಯಮ್ಮ ತೆಲ್ಲಿಸಿಸೋಫ್ರೇಡ ನುಖದ್ದಂ
ನಿಮ್ಮ ತಿತ್ತಕೆ ಬಹುದ ಮಾಡುವು
ದೆಮ್ಮ ಕೃದಯವ್ಯಾಘರು ನಾಪಿನಾಂಡಿ ಫಲವೇನು ।

^१ ಏನು (ಕ). ^२ ರಿಂದು (ಕ), ^३ ಯಹುದರೆ. ^४ ನಮ (ತ.ಬ).
^५ ಭಾವ (ಕ), ನಾಕೀ (ತ.ಬ.ಬ). ^६ ಗುಣದಲ ಕರ್ಣ (ದ.ಪ). ^७ ಜಲು (ತ).

ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರಣಿದ ಬೆಳಿಗೆಳೊಣಿದ
ಡಮ್ಮಿಯು ಮಾಡುವುದೇನು ಕರ್ಣನು
ನಮ್ಮ ದಳವಾಯೆಂದನಷ್ಟುತಾಫು ಮನರಸಂಗೆ ॥

೨೯

ಆ ಮಹಾರಥ ಭೀಷ್ಣನೇ ಸ್ವೇ
ಚಾಷಿ ಮರಣಿಯಾಜಾರ್ಯಾಚಾಪ
ವೈಷ್ಯೇಮಕೇಶನು ಹೊಕ್ಕು ಕಾಣರು ಹಗೆಗೆ ಹಣಿವುಗಳ ।
ಆ ಮಹಾನಾರಾಯಣಾಸ್ತಿದ
ಸೀಮೆ^१ ಸೀದುದು^२ ಮಿಕ್ಕ ಭಇರು
ದಾಢಿ ಮರೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಸೇನಾಪತಿಯ ಮಾಡೆಂದ ॥

೨೧

ಕರೆಸಿದನು ಭೂಸುರರನೌದುಂ
ಬರದ ಮಣಿ ಮಡಿಪರ್ವ ದೂರಾರ್ಥಂ
ತುರ ಸಿತಾಕ್ಷತ ಧವಳಿಸಷ್ಟಾಪ ವರಘಲಾವಳಿಯ ।
ತರೆಸಿದನು ಕೊಂಗಳಿಂತ^३ ತತಿಯಲ
ವರೋನಿದೀವಾರಿಗೆಳಿನಾಡಂ
ಬರದ ಲಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿದಜಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳ ಕೊಡಿಗಳು ॥

೨೮

ವಿರಚಿಸಿತು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋ
ತ್ಯಾರುಪ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಮಂಗಳ
ಕರೆದರವನೀಸುರರು ಜಯರವ^४ಮೇಷ^५ಫೋಷದಲ ।
ಸುರುಸುತಾದಿ ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು
ದರುಶನವ ನೀಡಿದರು ಕರ್ಣನ
ಬಿರುದಿನುಬ್ಬಿ ಟೆಲಹರಿ ಮನಗಿತು ವಂದಿ ಜಲಧಿಯಲ ॥

೨೯

ಅರಳಿತರನನ ವದನ ತಕುನೀಯ^६
ಹರಾಪ್ ಮಿಗೆ ದುಶ್ಯಾಸನಂಗು
ಬ್ಬಿರನೆ ರೋಮಾವಳಿ ವಿಕಣಾರ್ಥಿಗಳ ಮನ ನಲಯೆ ॥

१ ಬಿದ್ಧುದು (ಕ).

२ ನ (ತ).

३ ಜಲವಹಿಷಣ (ಕ).

४ ವೇದ.

५ ಗೆ (ತ).

ಗುರುಜ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ತು ತ್ರಾಂ
ದ್ಯುರಿಗೆ ಹೆನಕದೊಲಹು ಮಿಗಿಲಾ
ಯ್ಯಾರುಳು ಕರ್ಣಗೆ ಪಟ್ಟವಾಯಿತು¹ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||* ೬೦

ಷಾಧಲನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಸಿದುದು.

¹ ದುಡು: (ತ).

* ಈ ಪದ್ಭಾದರ್ಪುಲೆ (ಹ.ತ.ಪ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಭು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ:

ನಾರಿಯರು ಮಣಿರತ್ನದೊಡಿಗೆಯು
ಭಾರಿಯರು ಕಂದುರ್ಭವನಸಜ
ಕಾರಿಯರು ನೆರೆದಡಿಸಿ ಕೃಕೃ ಮುಂಚಿ ತಮತಮಗ |
ವೀರನೇನೆಯನಾಳಪಡಿಸಿ ವಿವು
ಭಾರತಿಯ ಸುಳಿನಿದರು ನಿಜಪರಿ
ಪಾರಾಳೀರಾದಿತ್ಯ ಬಹ್ಮಾನಂದ ಜಲಧಿಯಲ ||

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೊಚನೆ || ಭೀಮುವಿಕ್ತಮು ಕುರುಬಲದೊಳು
ದ್ವಾಮು ಕಣಾರ್ಥಪದೊಳಗ್ಗಿದ
ಕ್ಷೇಮಧೂತ್ರ ನೃಪಾಲಕನ ಕೆಡಹಿದನು ಕಲಭೀಮು || *

ಮಂಗನು ದಳಪತಯಾದ ಗಡ ಕಾ
ಳಗವ ನೋಡುವೆನಿಂಬಪೋಲು ಜಗೆ
ದಗಲದಲ ನೆಟೆ ಕಡಿತಿಕ್ಕಿತು ತಮಿರವನದೊಳಗೆ |
ಹೊಗರು ಕುವಳಯಕಲಿಯೆ ನೋಂಹಿನ
ನಗೆ ನರೋರುಹಕ್ಕೊಗೆಯೆ ವಿರಹದ
ಥಗೆ ರಥಾಂಗ್ಯಾದೊಳಾಳಯೆ ರವಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದ || ೮

ನೊಳು ಮಿಗಲಳೈಸಿದಪ್ಪರು ನಿ
ನಾಂಭಕೋಡಿಗಳು^१ದ್ವಾಯುದಲ ದಿಗು
ಬಾಲ ಜರಿಯಲು ರೂಢಿಗೆದಱುವ ಗೌತುಗಹಳೆಗೆ |
ತೂಳುವಜ್ಞಿಗೆ ರಾಯಗಿಡಿಗನ
^२ಫೋಳಿ^३ ಫೋರದ ಫೋರಪವನಿಯ
ನೀಳೆ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ ರವಿನಂದನನ ನೇಮುದಲ || ೯

ಮೋಹರಿಸಿತಿದು ನಡೆದು ಮಕರ
ಪೂರ್ವಹದಲ ಬಳಿಕರ್ಥಚಂದ್ರ
ಪೂರ್ವಹದಲ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುದು ಪಾಂಡುನುತನೇನೆ |

* ಇಡರ ಮುಂದೆ (ಗ.ದ.) ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಧತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಇದೆ:—

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಾಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಕಣನ ವೀರಪಟ್ಟದ
ಮೇಲೆಯಿರುಳಿನ ಜಾಗ್ರಾ ಕ್ಷಣವಾಗಿ ತೋಳುದವು |
ಹೇಳಲೇನದ ಕುರುಪತಯ ಹೇ
ರಾಳದುಬಿನ ಗಂಡನಾಗಲೆ
ನೋಲದನೆಯೈ ಪಾಂಡುನುತನೇನೆಯನುದಯಾದೊಳಗೆ ||

^१ ಕ್ಷ್ಯ (ಪ). ^२ ಭಿ (ಕ). ^३ ನಾಲ (ಕ).

ಮೇಳಕರಿ^१ ಸಲ್ಲೇ^२ ದವರೆಸಿ ಹೊಯ್ದಿರು
ಗಾಹುಗತಕವನ್ನಿಂದು ಚೂಣಿಯ
ಸಾಕಂಗರು ಸನಾಮು^३ರೈಂದಿಗಿಂದರೆ ಘಟ್ಟಿನಲ ॥ ೫

ಹೊಯ್ದಿ ಮುಗ್ಗಿತು ಭಡರು ಹೆಗ್ಗಿಳ
ಕೈದುಕಾಜಿರು^४ ತೀರೆಗೆ ಸಂದರು
ಮೇಷ್ಯಾದೆಗೆಯದೆವರೆಸಿ^५ ಹೊಕ್ಕಿರು ಬೇಹಬೇಹವರು ।
ಕೊಯ್ದಿ ಕೊರಳಿನ ಕೊಸೆದ ತೋಳಿನ
ಕಾಯ್ದಿ ಮೂರಳಿಯ ನುರಿಪ್ಪ ಕರುಳಿನ
ಲೆಯ್ದಿ ಪೆಚ್ಚೆಗ್ಗೆಇಯ್ಯು^६ ಚೂಣಿಯ ಚಾತುರಂಗದಲ ॥ ೬

ಇಂದು ಬರಹೇಳಿಷ್ಟನನ ರಣ
ವಿಂದರೇ ಭೀಮಂಗ ಮನದಲ
ಕಂದುಕನರಿಕ ಯೇಡ ಕಾದಲಿ ಧರ್ಮನಂದನನು ।
ಹಂದೆ ನಂಬಿಸಿ ಭೀಷ್ಯಾಗುರುವನು?
ಕೊಂಡ ಗೆಲುವಿನಲುಭ್ರಿಂಡಿಮು
ಗಿಂದು ದಖ್ಯಾವಾಯ್ ಕರ್ಣನೆಂದುದು ಭುಷರು ಹೊಬ್ಬಿಸುದು ॥ ೭

ತೇರು ಬಿಟ್ಟಿಪು ಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಜ
ಜ್ಞಾರ ರಾವ್ತರು ವಾಷ್ಪನರಿಸದ
ತೇಣಿದರು ಕಾರ್ಯಾಗ್ರಿಲ ಬುಳವೆನೆ ಕವಿದವಾನೆಗಳು ।
ಅರಿದರೆ ನೆಲ ಬಿರಿಯಿ ಬೆರಸಿತು
ಪೂರಕರು ನಬಲಿಗರು ಬಿಲ್ಲಿನ
ಭೂರಿಭಟರಳ್ಳಿಸುದು ಕೆಳಿತ್ತು ಕದಸಿ ರಿಪುಬಲವ ॥ ೮

ಮುಜ್ಜಿಯ್ಯು^{१०}ದ್ವಿ^{११}ಹಿತರ ಘಟ್ಟ ನಮ್ಮಿದು
ತೆಜಮಂಗೆತ್ತ^{१२}ದ್ವೈಂಕತ್ತ^{१३} ದೊರೆಗಳು
ಹೊಂಗ ಲಗ್ಗಿಯ ಮಾಡಿ ತೊಣಿದರೊಡನೆ ಪಡಿಬಿಲವ ।
ಉಷುಬಿದರು ವ್ಯಾಪಸ್ಯೇನ ನೌಬುಲ
ಗುರುಃ ಕೆಪ ಕೃತವರ್ಮನ ದುರ್ಮರ್ಮಿ
ವರವಿಕರ್ಣ ಕ್ಷೇಮಧೂತಿ^{१४} ಬ್ಯಾಹದ್ರಾಧಿಗಳು ॥ ೯

^१ ನಿತ್ಯ (ಕ). ^२ ಶ್ರೇದಿ (ತ). ^३ ಕ (ಕ), ಕೊ (ದ). ^४ ಬೈದು
ಮುದರಿಸಿದರು (ಕ). ^५ ದ (ಕ). ^६ ಜಾರಿತ್ತ (ಗ), ನುಗ್ಗಿಯ್ಯು
(ಹ.ನ), ಗಾರಾಯ್ಯು (ತ.ಪ). ^७ ಗಳ (ತ). ^८ ಪತಿ (ತ.ದ). ^೯ ದರು
(ತ). ^{೧೦} ಲ (ತ). ^{೧೧} ದೌಕಿದರೆ (ತ.ನ.ಪ).

ಸೂತನುತ ದಳಪತಿಯೆ ಘಡ ಮು
ಯಾಂತರೇ^೧ ಮುಂಬಿಗರು^೨ ಬಿರುದಿನ
ಭೂತುಗಳ ಬೋಬ್ಜ್ಞಾಣ ಬಿಡದೇ ಕಂಡು^೩ ಕಾಣರಲ್^೪ |
ಸೋತ ಸಮರದ ಕೇಣೊಕಾಣರು
ಕೂತರೇ^೫ ಜಯಿಸಿರಿಗೇ ಹೊಯ್ಯಾಹೊ
ಯಾತಗೆಳನೆನುತೇಯಿದರು ಪಾಂಡವ ಮಹಾರಥರು ||

೮

ನೂಕಿತೊಂದೇ ವಾಹೀಯಲ ರಥ
ನಾಕುನಾವಿರ ಬಲಗುದುರೆ ಹದಿ
ನಾಕುನಾವಿರ ನೂಟು ಕರಿಪಜೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಪಾಯದಳ |
ಬೋಕೆ ಜವಗೆಡ ಮುಟಿಪಡೆದು ಬಲ
ದಾಕೆಪಾಳರು ಸರಿಯೆ ಹೋಲ್‌ಡ್^೬
ನೂಕು ನೂಕಾಯಿತ್ತು ಕೌರವರಾಯ ಸೈನೆಯಲ ||

೯

ಫಡಕ್‌ಫಡತ್ತಲು ನಾಷ್ಟಿಮದ್ದೋಕರು
ಸಿದಿದರೋ^೭ ನಿಜಕುಲದ ಬೇಗ್‌ಭ
ಕಡಿದರೋ^೮ ಕುರುಬಲದ ಕಾಜಿನ ಚಟ್ಟದಾನೆಗಳು |
ಕೊಡನ ಫಣಯಿದು ಪಾಂಡವರ ಬಲ
ತುಡೆಕಬಹುದೇವನುತ ಸೈನೆಯ
ತಡೆದು ನಿಂದನು ಕ್ಷೇಮಧೂತಿರ ಸಹಸ್ರಗಜಸಹಿತ ||

೧೦

ತರಿಸಿ ಲೋಹದ ಜತ್ತ ರಚ್ಚಿವೆ
ಹರಹಿದರು ನೂಲಿಗೆಯ ಬಂಡಿಯ
ನಿರಸಿದರು ಕೆಲಬಲದ ಕಡಯಲ ನಬಳಿಗರ ನಿಲಸಿ |
ತುರಗ ರಥ ಬಿಲ್ಲಾಳನೊತ್ತ
ಗಿರಸಿ ಲಗ್ಗಿಯ ಲಹರಿಯಲ ಹೋ
ಹರಿಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲ ಕೈಕೆಯರವರ ಘಟ್ಟನಲ ||

೧೧

ನೀಡಿ ಬರಿಕ್ಕೆಗಳಲ ಸೇಳೆದೀ
ಡಾಡಿದವ ಬಂಡಿಗಳನೊಕಿದ
ಕೋಡ ಕೈಯಲ ನಬಳಿಗರ ಸೀಲಿದವು ದೇಸೆದೆಸೆಗೆ |

^೧ ಮುಗ್ಗಿದಿರೆ (ಕ). ^೨ ಕಾಂಗವ (ಕ). ^೩ ಕಾತರಿನುತದೆ ತರಕೆ (ನ).
^೪ ವು (ಕ.ಬ). ^೫ ಸದಿ (ಹ.ತ.ಬ). ^೬ ಜಂತ್ರರಾಷ್ಟ್ರವ (ಗ.ದ), ಜತ್ತಗಂ
ಷವ (ಬ).

ಕ್ವಿದು ಜಂತ್ರದ ಜತ್ತರಷ್ಟವ
ಸಾಡಲೇತಕೆ ಹಿಂಡಣೊಡ್ಡನು
ಧೂಢಿಸಿದವೀ ಕ್ಷೇಮಧಾತ್ರನ್ಯಾಪಾಲನಾನೆಗಳು ॥ ೧೨

ರಾಯುದಳ ಕಳಬಳನೆ ಗಜಫಂಚೆ
ಘಾಯುಘಾಯಕ ನೆಲನ ಕೊಂಡಪು
ಹಾಯಿದಪ್ಪ ರಥ ಹಯವ್ ನೆರೆದಪ್ಪ ಹೊದೆಂ ಹರೆಗಡಿದು ।
ನಾಯಕರ ಕಡೆನುಡಿವ ಚೈಗುಳ
ಬಾಯ ಚೋಳ್ಯ ಕೈಯ ಹೊಯ್ಯಾ ಇ
ದಾಯಿಗರಲೇ ಎನುತ ಮೂದಲನಿದನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ೧೩

‘ಕೆದಣುತರನೆರ ರಾಯ ಘಟನು
ಕೆದಣುಸಿದವಾನೆಗಳು ಹಗೆಗರ್ಭ
ಮುದಮುವಕೆ ವಾಪೊಡ ಮುಜುದರ ಪೂತು’^{೧೪} ಎನುತ ।
ತುದಿವೆರಳ ತುಟಿಯಪ್ಪ ರಕ್ತ ಗಜ
ಬದಣೆ ‘ಗಜರ್ಲೋಕಕರ್’ ಗಣ್ಯಸಿ
ಗದೆಯ ತಿರುಮುತ ಕೊಕ್ಕುನಿವರೊಡ್ಡಿನಲ ಕಲ ಭೀಮ ॥ ೧೪

ಗರುಡನೂರವರೆಸೆವರ್ಲೇ ನಾ
ಗರಿಗೆ ತನಿಯನು ಭೀಮಸೇನನ
ಬಿರುದಿನೇಲೆಲೆಯಕಾಣರೇನಂಬುವರ ಮಾರ್ಬಾಲಕೆ ।
ಕರಿಘಟೆಯ ಕೆದಣುದರು ಕೇಣದ
ಘರದ ಬ್ಲಾರ ಗಜದ ಕರುಳಲ
ಕರುಳ ತೋಡಕೋಲ್ಯಾ ‘ಬಿದ್ದುಛೈ’ಸಾವಿರ ಮಹಾರಥರು ॥ * ೧೫

ಮುಂಗುಡಿಯ ಮುಣಿದೋಕ ಭೀಮಂ
ಗಂಘಪಿಸಿದನು ಕ್ಷೇಮಧಾತ್ರ ವು
ತಂಗಜದ ಮೇಲನೆನು’^{೧೫} ಒಲುನಾರಾಜನೊನೆಯಲ ।
ಅಂಘವಳೆಯಮುದ್ದೇ ವುಹಾದೇ
ವಂಗೆ ನೂಕದು ವೃತ್ತಿ ಮರಖರೆಯ
ಭಂಗನೇಲ್ ಸೇನೆನುತ ‘ಮುಂದಲನಿದನು ಕಲ್ಯಾಖೀಮ ॥ ೧೬

¹ ಗಜಬಳನೆ (ತ). ² ಹಿಂಡೆಂಡೆಮು (ಕ). ³ ಬೆ (ಗ.ಬ), ಹೆ (ಜ.ತ).
⁴ ಮುಂಬ (ಕ). ⁵ ನಿಜನಾಯಕರ (ಗ). ನಿಜಪಾಠಕರು’ (ಹ.ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ.ನ).
⁶ ಲ (ಕ). ⁷ ಕಡೆದರೆತೆ (ಸ). * ಈ ಪದ್ಧತಿ (ತ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ.
⁸ ವ (ಕ). ⁹ ಹುಯೆಷ್ಟಡರಸಿದನು (ಖ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ಕುಣ್ಡೆ ಪ್ರಷ್ಟನೆಗೆದರಿಗೆಬವ ಹೊ
ಯ್ಯೋಂದು ಹಂಗಿದ ಮುನ್ನ ತಲೆ ಮೇ
ಲಾಂಗ್ ಚಿಗಿದುದು ಮುಂಡ ನಡೆದುದು ನೂಡು ಹಜ್ಜೆಯನು ।
ಬಳಿಗು ಸೀನಕಟಪಕ್ಕ ಭೀಮನ
ಕೆಳಕ ^१ ಪದುಕಿದೆಯೆನುತಲಪ್ಪರ
ಗಣಕೆಯರು ಸಗುತವನ ಕೂಡೆಯ್ಯಾರು ವಿಮಾನದಲ ॥ ೨೧

ಏರಜನೆಯ ಸಂಭ ಮುಗಿದಃಬು.

^१ ಗ. (ಪ).

^२ ನೈಂದೆಪ್ಪ (ತ.ಪ).

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಣಭಯಂಕರನಹತಪುಷ್ಟಿರ
 ಹಣೀದುವನು¹ ಹೊಯಾಡಿ ನಾತ್ಯ² ಕ್ತ²
 ಕೆಣಕಿದನು ಕಲಕಿದನು ಕೆಕರುಸೇನಾ ಮಹಾಭಾವಪತ್ರ || *:

ಬೀಳೆಗ್ಗಿದ ಕ್ಷೇಮಧೂತಿನ್ನು
 ಪಾಲಕನೆ ಪರಿವಾರ ರೋಪಕ
 ರಾಳೆ ಶಿಶಿ ಪರೀತಪ್ತಿ ಕಂಹಿತ ಖಡಗ್ಗಿನಲ್ಲ |
 ಅಳಿದನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಣ
 ಕೂಳಿನಾಸೆಯ ಕುನ್ನಿಗಳಿರನು
 ತಾಳು ಕವಿದುದು ಭೀಮ ಘಡ ಘಡ ನಿಲ್ಲು³ ನಿಲ್ಲಿನುತ್ತ ||

೮

ಕರೆದು ಮೂಡಲಿಸಿದರೆ ಹುಲ್ಲಿಯು
 ಮಾಟಿಗಳಿಗೆ ಖತಿಗೊಂಬುದೇ ಮದ
 ಕರೆ ಕರೂಷದ ಕೊಬ್ಬಿನ್ನೆ ವದಿರು ಹಿಂದೆ ಹತ್ತಿದರೆ |
 ಶಮರಳ ಬಿಲ್ಲನೆ ಭೀಮನಿವರ
 ಬ್ಜಿರಿಸಿ ಕವಿದರು ಹತ್ತು ನಾವಿರ
 ತುರಗ ಸರಿಸದಲೇಜುದವು ಪಡಿಮುಖದ ಬಲ ಚರಣೆ ||

೯

ರಾಷ್ಟ್ರತೋರೈ ಎನಿತೋಂದು ಹಂತಿಯ
 ನಾವಿನಾತಗಳೇಜುದರು ಪರಿ
 ಧಾವನೋಽದ್ದತ ಧೂಳಿ ಮುಸುಕಿತು ತರಣಿಮಂಡಲವ |
 ಅ ವೃಕ್ಷೋದರ ಗತಿಯ ಕಂಡನು
 ರಾಷ್ಟ್ರತರ ದೃಢವಾಫೆ ವಾಫೆಯೆ
 ಲಾವಣೀಗೆ ಲೇನೆನುತ ನಾತ್ಯಕಿ ತುಡುಕಿದನು ಧನುವ ||

೧೦

¹ ದಲ (ಪ). ² ಘಲುಗುಳ (ಕ). ³ ಸಮನಪ್ತಕಚತುಬ್ಜಲಪ (ಕ).

* ಇಲ್ಲಿರುವ ಸೂಚನೆಗೆ ಬದಲಾಗ (ದ) ಪ್ರತಿಯುಲ್ಲಿ ಈ ಕಳಿಗಿನ ಸೂಚನೆಯೆಂದೆ :—

ಧುರದೊಳಗೆ ವಿಂದಾನುವಿಂದರ
 ನೊರಸಿದನು ನಾತ್ಯಕಿ ವೃಕ್ಷೋದರ
 ಗುರುಸುತರು ಬಲುಫಾಯದಲಿ ಬಸವಳಿದು ಮರಳಿದರು ||

⁴ ಕಂಪ (ತ). ⁵ ರೋ (ತ). ⁶ ಹೋಗದಿರು (ಕ). ⁷ ಮಹಾರಥರೋಗಿನ
 (ಚ.ಷ.ತ.ಪ.ಬ). ⁸ ತರಳಲಟ್ಟಿವನೆ (ಕ). ⁹ ನುಡಿಸಿ (ಕ.ದ).

* ಅರರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕು ಜಾಗು ಸ್ವಾಮಿಯ
ಕೆಂಬಕೋನುಗ ಹೋಯು ಹೊಯ್ದಿರಿ
ಪರುದರ್ಶಕುದೇ^೧ ಎನುತ ವಿಾಜುವ ಹಯವ ಮುಖೀಯಿನುತ |
ಸರಳನೊಂದನೆ ತೊಡಟ ತುರಗದ
ಕೈರಳ ವಾಫ್ಯು ಕೆರವ^೨ ರಾವ ರ
ಶಿರವನೆಚ್ಚುನು ಕೊಂದನೀ ಪರಿ ಹತ್ತು ನಾವಿರವ || ೪

ಬೀದ್ದ ವಾಗ್ಣಿತ ತುರಗದಳ ಕೈ
ಮುದ್ದೆಗೊಂಡನು ಕಾಲನನು^೩ ಏಡಿ^೪
ದಿದ್ದ ವರ ನಾ ಕಾಣ್ಣ ತೊಡಕಿದ ಷ್ವರಿಬಲದೊಳಗೆ^೫ |
ಹದ್ದ ಕಾಗಿಗೆ ನಿನ್ನ ವರು ನಾ
ಲಂದ್ದ ಬೋನವ ಸವಸಿದರು ಬಲ
ವಿದ್ದ ಮಾಡುಪ್ಪದೇನು ನಿಮಗಿನ್ನರನ ಕೇಳಿಂದ || ೫

ಘಟ್ಟ ಮುಖುದುದು ಕೊಂಡ ನೆಲನನು
ಬಿಷ್ಟು ಹಂಗಿತು ನಮ್ಮ ಬಿಲ ಮೈ
ಬಿಷ್ಟು ತರೆಹೊಜುದನು ನಾತ್ಯಕ ಹೊರೆಗಳಿರಿನಲ |
ಮಿಷ್ಟಿನಾರಿವನೀನು ಮುಖ್ಯ
ಮುಖ್ಯಿಯಲ^೬ ಬಂದೆವನೆನುತ ಜಗ
ಜಟಿ ಗೆಳ ವಿಂದಾನುವಿಂದರೂ^೭ ನಿಂದರಿದಿರಿನಲ್ || ೬

ಕವಿದುಾದಿವದಿರು ಸೇನೆ ಪಾತ್ಯಕಿ
ಪವಣಸಚೀಯದ ಹೊಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕಿದ
ಸವರೆಣಗೆ^೮ ಕಟ್ಟಿದವಷ್ಟು ನುತ್ತಲು ನಾವಿರಾನೆಗಳು |

* ಈ ಪದ್ದತ್ತ ಮೊದಲು (ಗ.ಚ.) ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ದ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :—
ಮುಖ್ಯ ಮುಗ್ಗಿತು ಭಷರು ಹೆಗ್ಗಿ
ಕ್ಕೆದುಕಾಟರು ತರೆಗೆ ಸಂದರು
ಮುಖ್ಯಿಯದೇವಾವರೆಸಿ ಹೇಳಿರು ಬೇಕೆಂದೇಹವರು |
ಕೂರು ಕೂರಳಿನ ಕೂರಿದ ತೋಳಿನ
ರಾಜ್ಯ ಮುಖ್ಯಿಯ ಸುರಿದ ಕರುಳಿನ
ರೈದೆ ಜಾಡ ದೇಹಾಯ್ತೆ ಹೆಣ್ಣಿಯು ಹಾತುರಂಗದಲ ||

^೧ ಕರೇ^೧ (ತ). ^೨ ಕಡಿದು (ಗ.). ^೩ ದ್ವಾದ (ತ). ^೪ ವಳಿ (ಕ). ^೫ ನವ
ನೆರು ತೊಡಕಿದವರೆಂದರೆ (ಹ.ಷ.ದ.ನ.ಬ). ^೬ ಮುನಿ (ಕ). ^೭ ಬಂದರಿದಿ
ರಾಗಿ (ದ.ನ.ಬ.ಬ). ^೮ ದಿಳಿಯ (ಕ). ^೯ ಕುಪುರವು (ಕ)

ನವನಹನ್ನೆ ತುರಂಗ ಕಾಲಾ
ಭವಗೆಡಿಸ್ತೇವತ್ತ ನಾವಿರ
ವವನಿತಳ ನುಗಾತ್ಯಯುತ್ ಪದಫುಟ್ಟಣಿಯ ಘುಳ್ಳಣಂಗೆ ॥

೨

ಕೆಣಕಿದರೆ ಭುಗಿರೆಂದುದೀತನ
ರಳಿ ಪರಾಕ್ರಮ ವಹ್ನಿ ಕರಡದ
ಬಣಬೆ ಸೆಕ್ಕಿತು ಕಾಳಿಗಿಚ್ಚಿನ ಬಾಯು ಬಗರಗೆಗೆ ।
ಕಣಿಯ ಕಾಣಿನು ಸುತ್ತು ಲೋಟ್ಟುವ
ಹೆಣಿನ ಕಂಡೆನಿದಾವ ಬಾಳಿಯ
ಹಣಿದಪೋ ನಿನಾಂ ಇಂ ಕುದುರೆಯನಱಿಯೆ ನಾನೆಂದ ॥

೩

ದೊರೆಗಳವದಿರು ತಮ್ಮ ಬಲನಂ
ವರಣಿ ಸೆಗಿ ದ ಹೇವದಲ ಹೊಡ
ಕರಿಸ ಹೂಕ್ಕೆರು ಹೂಳಿದರು ನಾತ್ಯಕಯನಂಬಿನಲ ।
ಸರಳ ಬರವೋಳಿತು ಮಹಾದೇ
ವರಸುಮಕ್ಕು ಭೋ ವಿರೋಧವೆ
ಹರಹರತಿನಾಹಸಿಕರಹುದಹುದೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚೆ ॥

೪

ಫನನೆಂಬೆನು ಮೊದಲ ಲಗ್ಗಿಯು
ಲಾ ನಿಶಿತರ ದೈತ್ಯಭಟ ವಿರ
ದಾನುವಿಂದರ ಜೀವ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದುದು ಜವಪ್ಪಿರಿಗೆ ।
ಜೀನ ಭೋಳಿ ಕರೂಪ ಬಪರ
ಸೂನು ಶೋನೆಗ ತುರಕ ಬಬರ²
ಸೇನೆ ತಾಗಿತು ತಾಗಿದಾಗಳೆ ನೀಗಿರುದು ತಲೆಯ ॥

೮೦

ಮುಣಿದುದಿದು ನಮ್ಮ ವರು ನಾತ್ಯಕೆ
ಯುಣಿಬೆಗಾನುವರಿಲ್ಲ ದೊರೆ ಕೈ
ಮಣಿದನೋ ಕಾಳಾಯ್ಯೆ ನುತ ಕುರುಸೇನೆ ಕಳಪಳನೆ ।
ಜಣೆದ್ದಾ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಮಾಡ್ರೇ
ಷ್ವರನ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಸೌಖಲ
ಗುರುಜ ಕೃಥವಮಾರ್ದಿಪರಿವಾರವನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥

೮೧

¹ ರಕೆ (ತ).² ಜಾವಗವಂಗಮಾಳವ (ಕ.ಗ).

ಪುಣಿತು ಮರ್ಯಾದಾಪತಿಯ ಚಿತ್ತದ
ಖಾತಿ ಕೊಳ್ಳಿತು ನೆಮ್ಮೆ ಭುಜಬಲ
ವೇತಕಿದ್ಯು^१ ಬಳಿಕೇನು^२ ನಾತ್ಯಕಿ ಸರಸವೇ ತಮಗೆ ।
ಧೂತನಾಥನ ಕಡುಹ ತಡೆವಬಿ
ಜಾತರಲ್ಲಾ ತಾಚೆನು^३ತ ನಿಜ
ಸೂತರನು^४ ದೋಷೈನಿಸಿ ನಂಹಿತು ಗುರುಸುತ್ತಾದಿಗಳು ॥ ೨೭

ಮುಖಿದ ಬಲ ಗಣಿತ್ಯತೋಗ್ರಿನ
ರೋಪಲಿದಷ್ಟೆ ಸಿನ್ನಾಳಿಕಹರೀಯ
ಬಿಸುಸರದ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಕಳಕಳಿದ ।
ತುಸುಗಿ ತೋಳಿ^೫ವ ಸಿಂಧ ಸೇಳಿ ಮಡ
ಉಣಿವ ರಘುಲ್ಲರಿ ಪಲ್ಲವದ ನಿಡು
ದೆಸ್ಯೆಯ ಧವಳಕ್ಕಿತ್ತ ಕವುರದೊಳೊದಗಿತತಿರಭರು ॥ ೨೯

ಮುಂಕಣಿಯಲ್ಪ್ಯಣಿಸಿದರು ಭಾ
ರಂಕದಾಳಾಗಳಿಂಬುನಾವಿರ
ಬಿಂಕದತ್ತಿರಬರಂಟುಕೊಣಿ ತುರಂಗ ಪಾಯಿದಳ ।
ಶಂಕಿಸುವನೇ ಬಳಿಕ ಯುದುಕುಲ
ದಂಕಕಾಣನು ನಿಂದನನಿಬಿರ
ಗೀಕ ರಘುಂಕಿಯನೇನನೆಂಬೆನು ನಾತ್ಯಕಿಯ ಮನದ ॥ ೩೧

ಭಾರಿಯಾಕವಾಯ್ತೆ ವಿಳಿದೆಳ
ಭಾರ ಬಿಂದ್ಯಾದು ನಾತ್ಯಕಿಯ ಸುರ
ನಾರಿಯರ ತೋಳಿನಲಿ ಕಾಬುದು ನೆಲನ ರಿಣ ಹಸಿದು ।
ಕೋರಿದರ ಕುರುಳಿನುತ ಪರಿ
ವಾರಂ^೬ಪಿಲತು ಪಾಂಡ್ಯ ಕೃ^೭ಕೆಯ
ಕೇರಳರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪಡಿಬಲವಾದನಾ ಭೀಮ ॥ * ೩೫

ಮುಂದ ಕುರಿದರು ಪಾಂಡುತನಯರ
ಸಂದಸರು ತಾಮ್ಸವರೀತನ
ಕಿಂದುಳಿಹಿ ಹಿಂಡಿದರು ಕೇರಾಳಿದ ಜತುಬ್ರಿಲವ ।

^१ ನಮಗೆನುತ (ಕ.ಗ.ಚ). ^२ ತ್ತತಿಭೀತರನು (ಕ). ^३ ಗು (ತ).

* ತ.ಪ., ಪ್ರತಿಗಳಿಳಿ ಈ ಪದ್ದತಿಗಳಿಲ್ಲ. ^४ ದುವ (ತ.ಪ).

ಕೊಂದರಗ್ಗ ದ ಚಿತ್ತನೇನನ
ಬಂದ ಹರಿಬದ ಚಿತ್ತನನು ಗುರು
ನಂದನನು ಬಳಿಕವರ ಬೆದಸ್ತಿನಿ ನೂಕಿದನು ರಥವೆ || ೧೪

ಹೆಡಿಗೆದು ಕೆಲನಾರಿ ಮಕ್ಕಳು
ಮಾಡಿಗೆಂದೆ ರಣವೇಕೆ ಪಾಂಡವ
ರುಣುವ ಸಂತತಿ ನೀವಕಟ ಎನುತವರನೋಡಹಾಯ್ಯಿ |
ಇಂತುವ ಭಟಕೆ ಯಾದವರ ಬಡ
ಕಟುವೆ ಬಾ ಬಾ ಎಂದು ಚಿಟಿಕಿನಿ
ಕರೆದು ಗುರುನುತ ನಾತ್ಯಕಿಯ^१ ತಾಗಿ^१ದನು ನಗೆಪಾಡಿ || ೧೫

ನಾರು ನೀ ಸಾರೆಲವೋ ಭೀಮಾನ
ತೋರಗರುಳಿನ ದಂಡೆಯನು ಕೈ
ಯಾರೆ ಮಾರಿಗೆ ಮುಡಿಸುವೆನು ಘಡ ಭೀಮು ನಿಳ್ಳಿನುತ |
ಅರಿದನು ಜಗ ನಡುಗಲಾ^२ ಜಂ
ಭಾರಿ ಜವಗೆಡೆ ಬೋಳಿಟ್ಟಿ ಟುದನಾ
ಭಾರತದ ಭಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ದಿದನನಿಲನಂದನನೆ^३ || ೧೬

ಗುರುತನೂಜ ಕಣಾ ವಿರೋಧಿ
ಸ್ಕೃ ರಕಪ್ರೀರ ಕಣಾ ವ್ಯಕ್ತೋದರ
ಕರಿಮ್ಮೆಗೇಂದ್ರ ಕಣಾ ಕಣಾಳಿಯ ಕಾಮ್ಮು ಕೊಳ್ಳಿನುತ |
ಸರಳನೆಚ್ಚೆನು ಸರಳನಾ ಬಳಿ
ಸರಳು^४ ಮುಂಚಿದುದಾ ಸರಳ ಬಳಿ
ಸರಳು ಮುಂಂಚಿದುದಾವ ಕೈಚಳಕವ್ವೋ ತಿವಾ ಎಂದ^५ || ೧೭

ತಿರುಗಿ ನಿಂದನು ಪವನನುತನೆಲೆ
ಗುರುಜ ನಿನ್ನು ಲಿಕೆಗಳ ಜಗ
ವಟುಯದೇ ಘಡ ಬ್ರಹ್ಮನಾದ್ವೇ^६ ನಿನಗೆ ನೀನೆನುತ |

^१ ಕಾದಿ (ಚ.ತ.ಪ.ನ), ^२ ಗೆ ಘನ (ಕ). ^३ ಬೋಡಿಸಿದನಾಭಾರದಲ ಖಾರವಣಿಯಂಬನು ಭೀಮನೇನಂಗೆ (ಚ.ಬ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^४ ಮುಂಚಿತು ಗುರು ಸುತನ ಕೈಚಳಕದನುನಾಧಾನವಾಪುದ್ದೋ ಶವಶಿವಾಯೆಂದ (ಕ), ಮುಂಚಿದುದಾವ ಕಳಕವ್ಯೇ ಗುರಾತನೂಭವನೆಚ್ಚು ಮುಂಗೆಡಿಸಿದನು ಪವನಜನ (ದ.ಬ), ಮುಂಚಿದುದಾ ಸರಳಬಳಿಸರಳು ಮುಂಚಿದುದಾವ ಕಳಕವನಣಿಯೆನಾನೆಂದ (ನ).
^५ ಭಂಟನಾರೇ (ಕ).

ಸರಳ ಬಳಿಸರಳುಗೆಳನಾ ಲಘು
ತರದ ಲೈಕ್ ದಲೆನೆವ ವಿವರದ
ಪರಿವಹಿಯ ವೇಗಾಯ್ಲು ತನವನು ತೋಣಿದನು ಭೀಮು ॥ ೨೮

ಜಾಗು ಮರುರೇ ಭೀಮು ಬಲುಗೈ
ಲಾಗು ಮಟೆಯದಲಾ ತರೊಫು
ತ್ವಾಗೆದಸ್ತ ಪ್ರವರೆಬಂಧವ ಮತ್ತೆ ನೋಡೆನುತ್ |
ಅಗಗನವಿದು ಧರಣ್ಯಾಯು ದಿ
ಗಾಢಗೈವೆಲ್ಲಯದಂಬಂ ವಿವರವ
ನಾಗೆಳಣಿಯನು ದೈತ್ಯೇಣನಂದನನೆಚ್ಚೆನಿಲಿಜನ ॥ ೨೯

ಎಲೆರೆ ಹಾರುವನೇಕೆ ಹರಿಮೇ
ಖಳಯ ಕೇಳಕೆಯೇಕೆ ಪಡಿತು
ದ್ವಾರೆಯ ಬಡಿಕರ ಬಿಂಂಕ ಮೇಳಪವಿಲ್ಲಲಾ ನಿನಗೆ |
ಕೊಲಬುಗೆದುವನೆ ಭೀಮನೀ ಸರ
ಶೋಳಗೆ ಮುಸಿಯೇಕೆನುತ್ ಬಾಣಾ
ವಳಿಯ ನಿಮಿಷಕೆ ಕಡಿದು ಗುರುಜನನೆಚ್ಚೆನಾ ಭೀಮು ॥ ೩೦

ರಥದಮೇಲಂಬುಗೆಳು ರಿಪುನಾ
ರಥಿಯ ಮೈಯಲಿ ಫಾಯ ತುರೆಗ
ವೃಧ್ಯಾಯನೇವೇಳುವನು ಜೆಕ್ಕೆಯವೈದೆ ಬಾಣಮಯ ।
ಶಿಥಿಲವಾದಪ್ರ ಗಾಲಿಗೆ ಬಳ
ರಥಿಕರ್ತತನ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಯ್ದಿರು
ವೃಘುಳಬಲಸ್ಸೆ ಭೀಮನೆಚ್ಚೆನು ಗುರುತನೂಭವನ ॥ ೩೧

ನೋಗನಸೀಡಾದಿದಪ್ರ ಕಂದುರೆಗ
ಶೋಗಡಿಸಲು ರಕುತವನು ನಾರಧಿ
ಬಿಗಿದ ಹಿಳುಕುಗಳೌತಿದಪ್ರ ತೇರಿನಲ ಸಿಂಧದಲ ।
ಒಗುವ ಸೆತ್ತುರ ಸುಜುವ ಬಾಣದ
ನುಗುತ್ತಿಗೆಂಡಿಯ ಮೆಯ್ಯ ಭೀಮನ
ಪೆಗಡು ಮೊಳೆತುದು ಗುರುತನೂಭವನೆಚ್ಚೆನಿಲಿಜನ ॥ ೩೨

^१ ನ (ಕ).^२ ಏದುತಾನೆಂಬ (ತ.ದ.ನ.ಬ).^३ ಫಡ (ಗ.ಣ),

ಬಡ (ಚ).

^४ ಕೋಗೆ (ತ).^५ ಬಿನುತು (ತ).^६ ಇ (ಗ.ತ.ದ.ಪ.ದ).

ಈತನೆಚ್ಛನು ಮತ್ತೆ ತರಸಂ
ಘಾತವೋ ಗುರುಸುತನ ತನುಪೇ
ಪೂತ ಮುತ್ತವ್ಯೆ ತಲ್ಲಿನೆವ ಕೆಂದಾವರೆಯ ಬನವ್ಯೋ |
ಭೀತಿ ಬಿಗಿದು ದಿಟ್ಟತನದನು
ಧಾತುಗಳು ದು ನೋಡಿ ಕಂಗಳು
ನೋತು ಮರಳಿದನಿತ್ತಲಷ್ಟತಾಫಾಮ ಹ್ಯಾಮಜೀದ ||

೨೫

ನನೆದ ಜಾಜಿನ ಗಿರಿಯೋ ಭೀಮನ
ತನುವೋ ಬಂಡಿತ ರಕ ಚಂದನ
ಬಿನವೋ ರಥವೇ ತಲ್ಲಿತಶೋಕೆಯ ಮರನೋ ಸಾರಧಿಯೋ |
ಮನ ಹಣ್ಣಿಗಿ ತುಟಿಯೋಣಿಗಿ ನೋಟದ
ಮೊನೆ ಮುಣಿದು ದೂಂಹಿಸುತ ಮುಂದಣಿ
ಗೊನೆದು ಬಿದ್ದನು ಭೀಮ ವಾಂಡವನೇನೆ ಕಳವಳಿನೆ ||

೨೬

ಅಹಹ ಚೈರಿಗೆ ಧರಿಗೆ ಪಾಣಿ
ಗ್ರಹಣವಾಯಿ^१ತೇ ಪಾಂಡಸುತರಿಗೆ
ಬಹ ವಿಹತು ಗಳೊಳಗಿದೊಂದೇ ಕಲ^२ತ^३ವಾದುದಲ |
ಅಹತರಿಗೆ ತೇಗೆಲು^४ವಾಯು ನಮಗಿ
^५ಳ್ಳಿಹುದು ಮತವಲ್ಲಿನುತ್ತ ಸಾರಧಿ
ನಹಿಸಿನ ನಂತ್ರಿಸಿ^६ತಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||

೨೭

ತಂದೆಯಳಿದಾ ಹೊತ್ತು ಹಗೆಯನು
ಕೊಂಡು ನಾಯು^७ದೇ ದೇಹಮೋಹಕೆ
ನಿಂದು ನೀ ನಿತ್ಯಂಕನಾಯೈ ಚೈರಿತರಹತಿಗೆ |
ಉಂದು ನಾರಧಿ ಶೋಕಿಸುತ ಗುರು
ನಂದನನ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿ ನಿತ್ತಲು
ನಂಜಣಿಸಿತತಿರಥರು ನೌಬಲ ತಲ್ಲುಮೊದಲಾಗಿ ||*

೨೮

ದೊರೆಗಳಿಷ್ಟರ ನೋಲವನು ಏ
ನೆರಿನ ಹೊಕ್ಕರು ಮತ್ತೆ ವೊದ್ದೇ
ಕೈರ ತಕುನಿ^८ಕೃತವರ್ಮರ್ ಕೃಪ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು^९ |

¹ ತು (ಕ). ² ನ (ತ). ³ ಜಯ (ತ). ⁴ ನ್ನಿ (ತ). ⁵ ನಡ
ದನು (ಕ). ⁶ ದ (ತ). * ಇಲ್ಲಿಗೆ (ಷ) ಪ್ರತಯಲ್ಲಿ ಮುರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿ
ದಿದ. ⁷ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮರ್ ನಮನಪ್ತಕಾದಿಗಳು (ಕ).

ಅರಿಬಲದೂ ದೈವದೇಯರು
ಹರಿಯನುಜ ಮಾದ್ರೇಯ ಕೈಕೆಯ
१ ವರಯುಧಾಮನ್ಯತ್ವಮೌಂಜನ ಪಾಂಡ್ಯ ಶೈಂಜಯರು^೧ || ೨೯

ಬಲದುದಾಹವ ಮತ್ತೆ ಜಾತು
ಬ್ರಹ್ಮ ಹಿಂದಾಳಿನಿ^೨ ಕಾದುತಿದ್ಯಾದು
ಮುಳಿದು ತಪ್ಯನ ಕೂಡೆ ಪಂಚದೈವದೀಸುತ್ತರು |
ಅಧಿವಿಗೊಣಿ ರಿಯಕಟಕಟ ಮು
ಕೃಳರ ^೩ನಿಮಗೇಕಿದು^೪ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಘಲುಗುಂರ ಬರಹೇಶನುತೆಜ್ಞನು ಮಹಾಸ್ವದಲ || ೩೦

ಎಷ್ಟಿನಿವನಿಪನೋದನೆ ಬಾಣವ
ಕೊಣಿದರು ಕೊಡಹಿದರು ತರದಲ
ಬುಟ್ಟಿದನು ^೫ಬೀಕುಳಿಮು^೬ ಬಿಂಬಿನು ನೆತ್ತರನು ನೆಲಕೆ |
ದೆಹಿಣಿದವು ರಥವಾಜಿ ^೭ಹತಿ ಗೆ^೮
ಬಿಂಬಿ ರಥ ನುಗ್ಗಾಯು^೯ ಶೋರ್ಜಿದ
ಕೆಂಪ್ನಿ ಮುಣಿದುದು ಹಿಂಗಿದರು ಪಾಂಡವ ಕುಮಾರಕರು || ೩೧

ಮಾಣಿನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದು.

^೧ ಮರಃಽಧ್ಯಾಪ್ತದ್ಯಾಪ್ತಮುಷ್ಣ ಶೈಂಜಯಸೋಮಕಾದಿಗಳು (ಗ), ವರಯುಧಾ
ಮನ್ಯತ್ವಮೌಂಜನಶೈಂಜಯಾದಿಗಳು (ನ). ^೨ ವಿಧಾದಿನಿ (ಕ). ^೩ ನೀಎಪೇ
ಕೈ (ಕ) ^೪ ದೇಹಿಣಿಯೆ (ಕ), ಜಾಸುತ್ಯಾನು (ಒ.ಪ), ಜೀಕೋಳಿವೆ (ಚ.ಬ),
^೫ ಕತ್ತುಗೆ (ನ).

ನಾಲ್ಕುನೇಯೆ ಸೆಂದಿ

ಸೊಚನೆ || ರಾಯದಳ ಮರ್ಮ ಪೂತುರೆನೆ ರಿಪ್ಪ
 ರಾಯಸೇನೇಯೆ ಮುಣಿದು ಪಾಂಡವ
 ರಾಯ ಧರ್ಮ ಕುಮಾರ ಗೆಲದನು ಕಾರವೇಶ್ವರನ ||

ಫಡಫಡೆಲವೇ ತಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ
 ಬಡಿದು ಬೆಣಿದೈ ಭಾಹುಬಲದಲ
 ತೋಡರು ನಿನಗೆದಗಾಲಲದೆನ್ನಿಲ್ಲದೆ ನಿಜರಥವ |
 ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ರೋಮಾಂಚನದ ಹೊಜ
 ಗುಡಿಯ ಸೋಂಟಿನ ಹೆಯ್ಯ ಕಡುಗಲ
 ತಡೆದನೇಕಾಂಗದಲ ನಾತ್ಯಕಿ ತಲ್ಲಿಭೂಪತಿಯ || *

೮

ಬಾಯಿಬಡಿಕರು ಯಾದವರು ಗರು
 ವಾಯಿ ನಿನಗೆಳ್ಳಿಯದು ಸುಭಷರಿ
 ಗಾಯಿಧಿದ ಸಿಂಗಾರವೇ ||^१ ಮೇಣ^२ ಕಾಲ ನೇಪುರವೇ |
 ಸಾಯಿಕವ ಹಿಡಿ ಸಾಕು ಸೋಲದ
 ಶಾಯಿಮನೆ ನಿನಗಿದಿರಲದೆ ನಿ
^३ನಾ೦^४ಯತವ ತಾನಣಿಯೆನೆಸುತ್ತೂರಂತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ||

೯

ಎಲವ್ರೋ ಮಾದಾರ್ ಬಾಹಿರನೆ ಬಿಡು
 ಗಳಹತನದೇ ನಮ್ಮೋಡನೆ ತೋ
^५ಷ್ಟಿ^६ಳುಕೆ ಗ್ರಣಿ^७ನಾಲಗೆಯೆ ಕೊಯ್ಯನು^८ ಪೂರ್ಣಿ ಮಾಣಿನುತ |
 ಬಿಲುದಿರುವನುಗುಳಿಸಿದನಂಬಿನ
 ಬೆಳೆನನಾ^९ರಳವಡಿಸುವರು^{१०} ದಿಗು
 ವಳೆಯ ನೆಟೆಯದಿದೆತ್ತಣದು ಬಿಲುಗಾಣತನವೆಂದ ||

೧೦

* ಈ ಪದ್ಯಪು (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸಂಧಿಯ ಕೊನೆಯು ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ.
¹ ಹೆ ಶೃಂಗಾರವೇ (ನ). ² ಮಾತ್ರ (ಕ). ³ ಷಟ್ (ಕ), ಷಟ್ (ಹ.ದ).
⁴ ಡಿ (ಕ). ⁵ ನುಗಿಪನು (ಗ.ಚ.ನ.ಪ). ⁶ ಮೇ (ಕ). ⁷ ರೇಣಿನುವರ
 ಕಣ (ಕ).

ಬಾಯಿ ಬಡಿಕರು ನಾವು ನೀ ಗರು
ವಾಯಿಕಾಣನು ಬಯ್ಯ ಬಿರುದಿನ
ಬಾಯಿ ^१ನೋಡಾಯೆನುತ್ತಿ ^२ತೋಟಿಗೆ ತಪ್ಪಿಹುಗೊಡದೆನಲು |
ಸಾಯಿಕದ ಹೊದೆ ಹಲವು ಶಲ್ಯಗೆ
ಬೀಯವಾದುವು ಬಳಿಕ ಕೌರವ
ರಾಯನನುಜನು ತಪ್ಪಿಬಿ ನಿಂದನು ನಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ || ^೩

ಹಳಭದವು ^४ರಥ ^५ವೇರದು ಬಲುಗೈ
ಗಳಿಗೆ ಬಲದುದು ಬವರ ^६ಕೌರವ
ಬಲದ ಭಟರಲ್ ^७ ಕತು ನಾವಿರ ರಥಿಕೆ ^८ರನುವಾಯು ^९ |
ಎಳಹೊಗಿಸಿ ನಾತ್ಯಕಿಯ ಸ್ತಿನಿ
ಗೆಲುವ ತಪಕವ ^{१०}ಕಂಡುರ್ ಕೇಳಿಕದ
ರಳವಿಯಲ ಸಹದೇವನೆಕುಳರು ಕೌರವಾನುಜನ || ^{೧೧}

ತೆಗಸಿದನು ನಾತ್ಯಕಿಯನೀತನ
“ಬಿಗೋದನಂಬಿನಲವನ ಬಾಣಾ
ಳಿಗಳ ಕಡಿದನು ಘಾಸಿಮಾಡಿದನವನ ರಥ ಹಯವ |
ಜಗುಳದನು ಕಲಿ ನಕುಲ ರಥವಾ
ಚಿಗಳ ಜೊಡಣಿ ^{१२} ಬಿಂಬಿ ^{१३} ರಕುತವ
ನೇಗಡಿಸಲು ಸಹದೇವನೆಚ್ಚುನು ನಿನ್ನ ನಂದನನ || ^{೧೪}

ಸರಳ ಸೈರಿಸಿ ಸಿನ್ನ ಮಾಗನ
ಬ್ರಿರಿಸಿ ಮಾದ್ರಿಸುತನನೆಚ್ಚುನು
ತರಹರಿಸಿ ಮಗುಳಿಕ್ಕು ನಾತನು ಕೌರವಾನುಜನ |
ಮಂಡಳಿ ನೀನೇನಕೆ ಮಹಾಸಂ
ಗರಕೆ ಕಳುಹಾರಾ ಸಿನ್ನ ವರನೆನು
ತುರವನೆಚ್ಚುನು ಜರಿಯೆ ಜೊಡಿನ ಚಪ್ಪು ^{೧೫}ದನೆದನೆಗೆ || ^{೧೬}

ನೋಡಿವನೇ ನೋಣವೈಜಿದರ ಸಹ
ದೇವನೆಲ್ಲವೈ ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಡ
ಪಾವಮಾನಿಗೆ ಪಂಥ ತಪ್ಪುವುದೆನುತ ಖಾತಿಯಲ |

^१ ನೋಡಹೊಯ್ಯನುತ (ಕ.ಗ.). ^२ ಬಲ (ಕ.). ^३ ರಜಂಗ್ಗೆ ಶಯ
ರ್ಪುದಿತು (ಕ.). ^४ ರಂಗಿನಲ (ಕ.). ^५ ನಜಿದು (ಕ.). ^६ ಬಲ (ಕ.).
^७ ಬೆಚ್ಚಿ (ಕ.). ^८ ಹಿನು (ಕ.). ^९ ತರಹತಿಗೆ (ನ).

१ ತಾವಕನ^१ ನಾರಥಿಯ ರಥ ತುರ
ಗಾವಳಿಯನಾಯಿಧವ ಖಂಡಿಸೆ ,
ಜೀವಗಳ್ತರದೇವ ^२ಪನರಿ^३ಸಿದನು ಪಲಾಯನವ ॥

೮

ರಾಯನಸುಜನ ಹರಿಬದಲ ರಾ
ಧೇಯ ಹೊಕ್ಕನು ನಾಗ್ಯಮಿದ್ದೋಹರ
ಕಾಯಿದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾಷಧವಾಪುಧಿವದಿರಿಗೆ ।
ನೋಡಿಯಸುವನೋಮೈ ಸುತ್ತ ^४ತಿರುಪಿನ^५
ನಾಯಕದ ಕಿವಿಗಿಡಿಯ ತೆಱಹನ
ರಾಯದಳಪತಿ ತಟ್ಟಬಿದನು ಮಾದ್ರಿ^६ಸುತನ ರಥವ^७ ॥

೯

ನಾರು ನೀ ಸಹದೇವ ಜಗದ ವಿ
ಕಾರಿಯಿವನೀ ಕಣಿವಿನವನ ದೊ
ರಾರಿಸುವ ನಾಲಗೆಯ ^८ಕೊಯ್ಯಿಗೆ^९ ತಸ್ತವಿವೆಯೆನುತ ।
ನಾರಥಿಯ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಚೋಪದ
ನಾರಿಯನು ದಸಿವಾಡಿ ನಕುಲನು
ದಾರ ಕಣಿನ ಮುಖ್ಯ ಬಂದನು ಚಾಚಿದನು ರಥವ ॥

೧೦

ಅರಿವರು ನಕುಳಾಂಕರೇ ಜು
ಜ್ಞಾ ರತನವೇ ನಮ್ಮೊಡನೆ ನೀ
ವಾರು ^{१०}ಪಾಂಡುಕುಮಾರರೋ^{११} ಮಾದ್ರಿ^{१२}ಕುಮಾರಕರೋ ।
ಭಾರಿಯಾಹವದೆಗೆ ನಿಮ್ಮನಿ
ದಾರು ಬಿಟ್ಟರುಪಾಯದಲ ನಿಮು
ಗಾರು ಮುಸಿದರು ಶಿವ ^{१३}ಶಿವೆಂದನು ಕಣಿ ನನುನಗುತ^{१४} ॥

೧೧

ತೊಲತೊಲಗು ತರುವಲಗೆ ರಣವಿದು
ಸುಲಭವೇ ಲೋಕೈಕವೀರರು
ಹಲಬರಿದಜ್ಞೋಳು ಹೊಕ್ಕು ಹೊದಕುಳಿಗೊಂಡು ಹೊದರಲೆ ।
ಉಗೇಳುವ ಸಂಬಾಗೆ ನಿನ್ನ ತಂದುದು
ಕೊಲೆಗೆ ನೋಡಾದರೆಯೆನುತ ಕೆ
ಜಳಕದಲ ಮುಸುಕಿದನು ಮೊನೆಗಳೆಯಿಂದ ರಿಷ್ಟಭಷಣ ॥

೧೨

^१ ಲಾವಕನ (ಇ), ಲಾವತರ (ದ), ಲಾವಕದ (ಖ). ^२ ಜೋಡಿಲಿ (ಜ.ತ.ಪ.ಬ.). ^३ ಬೆರಳನ (ಇ.ಜ.ಬ.). ^४ ಕುಮಾರಕರ (ಗೆ.ಇ.ದ). ^५ ತುಲಗೆ (ಕ.). ^६ ಕುಂತಿಯತನಯರೋ (ಹ.ದ). ^७ ವಾಯೆನುತ ಕುಲಕಣ (ಕ).. ^८ ನಿ (ಕ.).

ಬಗಿದ ಚಾಳದ ದಕ್ಷಿಣೀಯನು ತಳ
ಮಗುಚಿದನು ^१ ಸೂರ್ಯಾಜಂಬಿನಲೆ ಹೇ
ಉಗೆಯ ಮುಚ್ಯು ಈ ತೆಗೆದ ಹಾವಿಸಷ್ಟೇಲು ಯೋಂಟಿನುತ್ತ |
ಕುಗರನಗುಳುವ ಹೊಸಮಸೆಯ ಕೋ
ಲುಗೆಂ ಕವಿಸಿದನಾತನಂಬಿನ
ರಘುಗೆಯ ರಘುಭದಲೆ ಮುಳುಗಿ ಮೋನದೋಳಿರ್ಫನಾ ತಣ್ಣ || ೧೩

ಆಳು ಸ್ವಿನಹುದೆಲಪ್ಪೇ ತಣ್ಣ ವಿ
ಶಾಲಮತಿ ಸೀ ಲೇನು ಮಾಡಿದ
ಬಾಲರಾದಕೆ ಭಂಗರೇ ಜಾವಳನೆ ಅಭಿಮನ್ಯು |
ಕೋಲೆ ಸ್ವೇರಿಸು ಸ್ವೇರಿಸಾದೆ
ಭಾಳಲಷಿ ಸಂಕೆಕರುಪೈವಿಪ್ಪೆಳ ಶ
ರಾಳಿಯೆ ಕೋಳ್ಳಿಸುತ್ತ ನಕುಳನನೆಷ್ಟ್ನಾ ತಣ್ಣ || ೧೪

ತಾಗಿದವು ನಾಪ್ಯಂಬು ದೇಹದ
ಬೇಗಡೆಯಲೆಂಬಂಬು ನುಸುಳದ
ವಾಗೆ ಹೆದಿನಾಜಂಬು ಹರಿದವು ಮತ್ತೆ ಬಳಿಸಲಸಿಂ |
ಸೂರ್ಯಾರಿಸಿ ರೊಮ್ಮೆನಲ ಮುಂದಕೆ
ದಾಗಿ ಬಿದ್ದನು ನಾರಥಿಯ ಕೈ
ಲಾಗಿನಲ ^२ ತಿರುಗಿದನು ನಕುಳನು ರಾಜಮೋಹರಕೆ || ೧೫

ತರಿಬಾಹಾಹವೆನಗೆ ತನಗೆಂ
ದುರವಣಿಸಿದರು ಹೇಳಿತಾನಕ
ಮುದುಳ ಧ್ಯೇಯ್ಯಮ್ಮು ಪಾಂಡ್ಯ ಶಿಖಿಂಡಿ ಶೃಂಜಯರು
ಬರಲೆ ಬರಲೇ ಹೊಟ್ಟ ತೆಣುವ
ದರಸುಚೋಹರಪ್ಪೇಕೆ ನಾಕೆಂ
ದರಿಭಳಿರು ತಣುಬಿದರು ಕೃಪ ಕೃತಪಮ್ ಸ್ವಾಬಿಲರು^೩ || ೧೬

ದಳಪತ್ತಿಯ ಹಂಡಿಕ್ಕು ಪಾಂಡವ
ಬಲಮುಕಾರವರಾರವಣಿಸಿ ಮೂರು
ದಲಿಸಿ ನಿಂದರು ಕೊಂದರಿದೀರ್ಣಿಸುವು^೪ ಜತುರ್ಭಾಲವ |

¹ ಕೂ (ಜ.ಪ.ಬ.). ² ಪರಣ (ನೆ). ³ ಕವನ (ಕ). ⁴ ತೊಲಗಿ (ಕ),
ಮುರಳಿ (ದ). ⁵ ಗೌತಮರು (ಕ). ⁶ ರೊಳ್ಳಿದ (ಗ).

ಕೊಲೆಗೆ ಬೇನಜಿರಿವರು^१ ನಾವುದ
ಕ್ರಿಳುಕದವದಿರು ಹೇಳುವಡೆ^२ ನಾ
ವಲಸಿದೆವೈ^३ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪನ || ೧೯

ವಿರಭರಾದ ತಿಬಂಡಿ ವೋದಲಾ
ದರಿಭಟರು ಜಾಸುದರು ಸುಭಟರ
ನೋರಸಿ ಕೊಂಂಡೇಂಜಿದರು ಕೆದಣಿದರವರು ರಿಪುಬಲವ |
ದೊರೆಗೆ ಹತಿ ರೆಯಾಯು ಕಾಳಿಗ
ವರಿದೆನಲು ನೀನಾನ್ನಾಳಕೋಚಿಯ
ಧರದುರದ ದೆಬ್ಜ್ಞಾಳದಲ ತಲೆಮೋಣಿದನು ಪಾಥ || ೨೦

ಭಟರ ತೆಗೆತೆಗೆ ಪಾಥನೋಽ ರಿಪು
ಕಟಕ ಭೃತವನೋಽ ವೃಥಾ ನಂ
ಕಟದ ಸನ್ವಾಹದಲ ಸುಭಟರ ಮಾಜಬೇಡನುತ |
ಲಟಕಟಸಿ ಬಿಲಪೋದಣಿಲಪ್ರತಿ
ಭಟರು ಬಳಕನುವಾಯು ವಿಜಯೋಽ
ತ್ವಜದಲಿಪ್ಪತ್ತುದುನಾವಿರೆ ವರಮಾಹಾರಥರ || ೨೧

ನೂಕಿದರು ಸಂಶಪ ಕರು ಬಲ
ದಾಕೆವಾಳ^४ ರು^५ ತೆಗೆಸಿ ಬಹಕೋಽ
ದೇರ್ಕನಾಹನಸರೋದಗಿದರು ಕಂಪಿತುಕುಳಾಚಳರು |
ತೂಕಿದರು ಶರವಳಿಯೋಲಜುನ
ನಾಕು ನಾರ್ಮಿ ನಿನ್ನ ಜೋತಿ ನ
ಜೋಕೆಯಾಹವವಲ್ಲಿನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚಿ ರಿದಿರಾಗಿ || ೨೨

ಅರಿದಿಪ್ಪತ್ತುದು ನಾವಿರ
ತೇರು ಸರಿಸದಲೋಂದು^६ ವಾಘೇಯ
ಲೇಣಿದಪು ನಿಪ್ಪ ಸರದಲ ನಿಲುವಾತನಾರಿದಕೆ |
ನಾರಿಗೆಗೆ ನಾರಿಗೆಗೆ ಬಾಣಾ
ನಾರವಿಪ್ಪತ್ತುದು ನಾವಿರ
ವಾರು ಸ್ವೇರಿಸಿ ನಿಲುವರೆನುತಿದ್ದು ದು ಸುರೂಪೋಽಮು^७ || ೨೩

^१ ನಾವಿಂಗ (ತ.ದ.ಪ). ^२ ನಾವಲಸಿದನು (ಗ.ಳ.ನ). ^३ ಕ್ರಿಂ
(ತ.ದ.ನ.ಪ). ^४ ರು (ಕ). ^५ ದರು ಬಹಳಾಕಶೋರ ಕರಾಳಕಂಬಿತಕಚ್ಚ
(ಕ), ಬಹಳ ಕರೋರ ಬಾಹಾನಾಳಕಂಬಿತ (ದ). ^६ ಸರಳಿಗಳ (ಕ.ಗ.ಡ),
^७ ಸರಿದಷ್ಟಬ್ರೇಂದು (ಕ). ^८ ವಾತ (ಭ.ತ.ನ.ಫ.ಬ).

ಸುರಿದುದ್ವಿವರೆಯೊಂದು ಕುಲಗಿರಿ
ಕರಗುಷುದೆ ಮೇಗಳಿಯ ಶಿಲೆಯಿ
ಹೈರಾ ಸೆನೆಪುದೆ^१ ನಾಡ ಹಂತಿಯಲಭುಕುವಜುಂನನನೆ^२ |
ಅರಿಮಹಾರಥರಸಿಬ್ರ್ಯಾನಣ
ಸರಳು ಸಂಖ್ಯಾ ತೀತವೆದಜ್ಞೋಂ
ದುರವಣಿಗೆ ಹೈಸರಿಸಿತ್ತಲುವನೀತ ಕೇಳಿಂದ ||

೨೭

ಅವರ ಶರ ಸಂಘಾತವನು ಕಡಿ
ದವರ ನಾರಧಿಗಳನು ರಥ ವಾ
ಹವನು ಧನುವನು ಸಿಂಧವನು ನೀಗುರಿಯ ರುಳ್ಳರಿಯ |
ಅವರ ಪದಕ ಕಿರಿಣ ಕಂಕಣ
ವಿವಿಧ ಕಣಾರ್ಥರಳ ಕೇಯೂ
ರವನು ಕಡಿಕಡಿಚೊಟ್ಟಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಫ್ ನಿಮಿಷದಲ ||

೨೯

ಫಾಯವಡೆದರು ಫಾಸಿಯಾದರು
ಬಾಯಲೊಕ್ಕು^३ ದ್ಯು^४ ಕರುಳು^५ ಮುಕ್ಕುಳು
ತಾಯಿಗಾಗದೆ ಕೆಟ್ಟು ರೆಂಬುದ ಕಾಣಲಾಯಿ^६ ಲ್ಲಿ^७ |
ಸಾಯಿಕರು ಹತ್ತಲರುಳಿದುದಧಿಕರು
ಹಾಯಿದರು ಹೂಣಿಗರು ಹಣಿಹಂ
ಚಾಯಿತಿಪ್ಪೆತ್ತು ಶುದು ಸಾವಿರ ವರ ಮಹಾರಥರು ||

೨೪

ಉತ್ತರ ಸಂಕಪ್ತ ಕರ ಭಾರಿಯ
ಬಿಲ ಮುಣಿಡು ಬರುತ್ತದೆ ಹಿಫಾತಿಗೆ
ಸಿಲುವರಿಳ್ಳಾ ಸೂರೆಪ್ಪೇಯಿತ್ತು^೮ ರಾಯನಭಿಮಾನ |
ಜಲಧಿ ಒಜತುದು ರಾಜಕಾರ್ಯಕ್ಕ
ಸಿಲುವಡಿದು ಹೊತ್ತು ನುತ್ತ ಮುಂತ್ತಿಗೆ
ಇಲಿಯೆ ಕೌರವರಾಯ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಫ್ನುರವಣಿಯ ||

೨೫

ಕರವ ಸೆಗ್ಗಾಟಿವನಕಟ ಹೊಡಿಹೊಲಿ
ಬಿರುದರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ನಿ
ಮೃಂಬಿಂಬಿಗೆ ನಾಪ್ತಿಲ್ಲ ಕೈ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನೋಸಲಿನಲ |

^१ ಯಾವರ ಶರಕ್ತಿಗಳುಕುವಜುಂನನೆ (ಜ.ತ.ನ.ಪ.ಬ), ಯಾಡಲೈನದನಳು
ಕುವಜುಂನನೆ (ದ). ^२ ಪು (ಕ). ^३ ರುಧಿರ (ಜ.). ^४ ತಪ್ಪದಾ
ಯ್ಯಿಲ್ (ಜ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ^५ ಕೆ (ಕ.ಗ.). ^६ ದುದು (ಜ.ದ.ನ).

ದೊರೆಯ ಕ್ಷಯನು ಕಂಡ ಬಿಳಕೋ
ಸರಿಸಿರ್ನೇ ಪರಿಪಾಠ ದೂರದ
ಲಿರಿ ವೃಥಾಭಯವೇಕೆನುತ್ತ ಕುರುರಾಯನನುವಾದ || * ೨೬

ಕೂಡೆ ಗಟಿಗಟ್ಟಿತು ಚತುರ್ಬಂಧ
ಜೋಡುಮಾಡಿತು ರಾಯನಿದಿರಲಿ
ಹೇಡಿ ಕಲಿಯಹರೆಂಬರಿವದಿರು ಹೇವಮಾರಿಗೀಢಿ |
೨ಜಾಡಿನುವು ರುಲ್ಲರಿಯ ಹೋಳಿಗೆಗೆ
ನೀಡಿ ಮರಳುವ ಸೀಗುರಿಯ ದಳ
೪ಚೇಡಿಸಿತು ಕೆಲ್ಲಾಂತರಂಬಿತೆಮೈಘಡಂಬರವ || ೨೭

ಸರಕಟಿಸಿ ದಳ ಸರ್ವಲಗ್ಗೆಯ
ಲುರವಣಿಸೆ ರುಮನೊನು || ಕಂಡನು
ಸರನ ತೆಗೆತೆಗೆ ಇಂದಿನಾಹವ ನಮ್ಮಮೇಲೆನುತ್ತ |
ಅರನ ನ್ನಡಿದನು ರಾಜಮೋಹರ
ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ಪ್ರಳಯನಮರ
ಸ್ಥಾರಿತ ಬಹ್ಮಾಣವದ ಲಹರಿಯ ಲಳಯ ಉಲಗ್ಗೆಯಲ್ಲ || ೨೮

ಎರಡು ದಳ ಗಂಟಿಕ ದುದು ನೇಲ
ಬಿರಿಯಿ ಬೆರಸಿತು ಹೊಯ್ದಿರುರುಳುವ
ಶಿರದ ಬೀಳುವ ಭಣಿರ ಮೆದೆಗೆದ್ವಾನೆ ಕುದುರೆಗಳ |
ಪರಿವಿಡಿಯದಂತಿರಲಿ ದೊರೆದೊರೆ
ಯುರವಣಿಸಿ ಹಳಿಟಿದರು ಪಾಂಡವ
ರರನ ಕೌರವರರನರೆಚಾಷ್ಟಿದರು ಮೂದಲಿಸಿ || ೨೯

ಅರಸರಿವರೇ ಶಿವಶಿವಾ ನಿ
ವ್ಯಾರುಣರ್ನೇ ನೀವೆಮ್ಮೆ ಪೋಲು ಹೊನೆ
ಸರಳು ಮಾನ್ಯರನಱುವವೇ ನೀವೇಕೆ ರಣವೇಕೆ |

* ಇಲ್ಲಿಗೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದಿದೆ ; ಇಲ್ಲಿಯ ನಾಲ್ಕು ನೆಯ ಸಂಧಿಯ ಸೂಚನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ¹ ಇಂ (ಕ), ಲೋ (ಚ.ದ). ² ಜೋಡಿಸಿದ (ಕ). ³ ಯೆ (ಕ). ⁴ ಪೇರೇ (ಕ). ⁵ ಚುಂಬಿತ (ಕ.ಗ). ⁶ ಲರಿರಾಯ (ಚ.ಷ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ⁷ ತ (ಕ). ⁸ ಲಂಖಿಸುತ್ತ (ಗ.ಚ.ಷ.ತ.ಪ). ⁹ ಹೊಕ್ಕುಡಿಗುಳುವ (ಕ.ಷ).

ಬರಣರಜು^८ ನ ಭೀಮರತಿ ನಿ
ಪ್ಯುರರು ನಾವಡಿಮೇಲಹೆವೈ ನೀವೈ
ಮರಳಿ ಬಿಜಯಂಗ್ಸೈವುದೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ || ೪೦

ಕೋಲ ಬಲುಹುಂಟಾಗೇ ನಾಲಗೇ
೧ ಹೋಲ ಸುಡಿಯದು^९ ಹೊಲ್ಲಿದೇನಿದು
ಮೂಳ ಕೆತಕಯ ಮಾತು ಬೇದಂಬಿನಲಿ ಮಾತಾಡು |
ಆಳುತನಕಾಭರಣವೇ ಮಾ
ತಾಳಿತನ ಕೈದೊಂಬ್ಲಿ^{१०} ದ್ವಿಹಿತನ
ಮೇಲಣೇಷಿನ "ಬಾಯೆ" ಸುಭೇಷರ ಹೊಗೆಳಿ^{११}ಬೇಡೆಂ^{१२}ದ || ೪೧

ಖರೆಯರಲ್ಲಾ ನೀವೈ ಕೊಂತಿಯ
ವರಕುಮಾರರು ನಿಮ್ಮೊಂದನೆ ಸಂ
ಗರಕೆ ಸರಿಸರೆ ನಾಘ ಸಂತ್ಯೇನಾದಚೆಂದನಲು |
ಸರಳು ಗೂಡವ ಹೋದಿಸಿರ್ದವು
ತೊಂಕರಿಸಿದವು ಹರೆಗಡಿದವರಿದೋ
ಕರವ ಮುಣಿದವು ಮುಸುಕಿದವು ಹೊದಿದವು ರಿಪ್ಪೊಭಣರೋ || ೪೨

ಏಕ್ಷನೆಂಟಿನಲಿ ಕೌರವ
ಸಿಕ್ಕು ಬಾಣವ ಕಡಿದು ಸೂತ್ರಾ
ಶೆಟ್ಟು^{೧೩} ನೀತನ ರಘವನದ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕುರುರಾಯ |
ಎಕ್ಕೆ ಸರಸನನಾ ಶರವ ಕಡಿ
ಮೆಕ್ಕೆ ಸವ್ಯೇಪಸುಭಯರಾಯೇ
ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾಕ್ ಮರು ವ್ಯಾತುರೆಂದು ಮೇಲ ಸುರಕ್ಷಾ || ೪೩

ದ್ವಾರಾಜ್ಞಾ ಪಡುವೆಣ ಕಡಲ ಸಾರುವ
ಸಮಾಮುವಾಯಿ^{೧೪}"ತ್ವ ಭಯ ರಾಯರ"
ಸಮರನ್ನೆರಂಭಾತ್ತಿಶಯಪಿಮ್ಮು ದಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ |
ಅಮಿತ ರೋಷ ವಿಧೂತ ವಾಣ್
ಬ್ರಹ್ಮಿತ ಶರತತ ವಿನ್ಯಾಸಿ
ಬ್ರಹ್ಮಿತ ಭುವನ^{೧೫}ತ್ಯಯರು^{೧೬} ಕಾದಿದರರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೪೪

^८ ಹೊಲಲುಣಿಪುರುದು (ಕ), ಹೊಲನುಡಿವುದು (ಗ.ಜ.ಣ.ನ.ಪ.).
^೯ ಉ (ಕ), "ಕ್ಕುಮು (ತ). ^{೧೦} ತೇಕಂ (ತ). ^{೧೧} ಹೊಳಿ (ಜ.ತ). ^{೧೨} ರಘವ
(ಡ.ಣ.ತ.ಬ.ನ). ^{೧೩} ರು (ಕ). ^{೧೪} ರು (ಕ). ^{೧೫} ತು ರಾಯರಿಬ್ಬ ರ
^{೧೬} ಕ್ಕಯುರು (ಕ).

ಗೆಲಪು ನಮಗಾಯೆ ಂದು ಕೌರವ
ರುಲದರೆಮಗಗ್ಗ ಉಕೆಯೆಂದವ
ರುಲಪುತಿದ್ರ ರು^१ ಕಾದಿದರು^१ ನಮಜೋಳಿ ಜೋಕೆಯಲಿ |
ಬಳಿಕ ಯಮನಂದನನ ಕೈ ವೇ
ಗ್ಗ ಲಿಸಿ ತಾಗಿತು ನಿನ್ನ ತನುಜನ
^२ಬಿಲು ಸರಳು ರಥ^२ ಸೂತ ವಾಚಿಗಳೊಱಗಿದುವು ಥರೆಗೆ || ೩೫

ಸೆಳೆದು ಹಿರಿಯುಬ್ಜಿ ಓವನವನಿಪ
ಕೆಲಕೆ ಚಿಗಿದನು ಹಾ ಮಹಾದೇ
ವೆಲೆಲೆ ದೊರೆದೊರೆ ಹಗೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದನೆನುತ ಬಲ ಬೆದಸ್ತೆ |
ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಕೃತವಮ್ರ ಕೃಪ ಸೌ
ಬಲ ಕೃಪಾನುಜ ಶಲ್ಯ ಗುರುಸುತ
ದಳಪತಿಗಳೇಣಿದರು ರಾಯನ ಸುತ್ತುವಳಿಯದಲ್ಲಿ || ೩೬

ದೊರೆಗೆ ಬಿದ್ದು ದು ಭಾರಿಯಾಹವ
ವರರೆ ಬರಹೇಳಿನುತ ಕವಿದುದು
ಸರಳ ಹೊದೆಗೆಳ ಕೆದಣಿ ನಾತ್ಯಕ ಭೀಮ ಕೈಕೆಯರು |
ಬಿರುದ ಧೃತ್ಯೆಧೃತ್ಯೆ ಮಾದ್ರೇ
ಯರು ಶಿಖಂಡಿ ಯುಯುತ್ಪ ಶೃಂಜಯ
^४ತರಳ ಪಂಜಿದ್ರಾಪದೇಯರು ಮುತ್ತಿದರು ನೃಹನ || ೩೭

ಬಳಿಕ ಸಂಕುಳ ನಮರವತಿಹ
ಗ್ಗ ಲಿಸಿತದನೇನೆಂಬೆನಂಬುಧಿ
ಗಿಳಿದನಂಬುಜಮಿತ್ತ ಬೆನ್ನು ಲ ತಿಮಿರ ಬಳಿಸಲನೆ |
ಗೆಲದು ಹೋಗದಿರೆಂದು ಕೌರವ
ನಳಿಗೊಟ್ಟ ನು ಮತ್ತೆ ಧರ್ಯಜ
ಬಿಲುದಿರುವ ನೇವರಿಸಿ ನಿಂದನು ಸಮರಕನುವಾಗಿ || ೩೮

ರಾಯರಿಬ್ಜಿ ರ^५ಮನದ್ರ ತಿಮಿರದ
ತಾಯಿಮನಯೆಂಬಪ್ಪೇಲು ತಾ^६ಪ್ರೋ
ರಾಯದಲ ನುಂಗಿದುದು ಕತ್ತಲೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ಜಗೆ. |

^१ ಪುಭಯಬಲ (ಕ). ^२ ನರಳನೆನಗಗ್ (ಕ). ^३ ನುತ್ತಮುತ್ತ
ದರು (ಕ). ^४ ರೋಱಲದರು ಮಿಗೆ (ಕ), ದುರುಳಪಂಚ (ಪ.ಬ). ^५ ಮನಕ
(ಕ). ^६ ನಿದಾರಯ (ಚ.ಷ.ತ.ದ.ಪ.ಬ).

ರಾಯವೋಹರ ತೆಗೆದಬೇರಡು ಏ
 ಡಾಯಿಯಲ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯ ನೇ
 ವಾಯಿ ಮಿಗೆ ನಲವಿನಲಿ ಬಂದರು ಪಾಠೀಯಂಗಳಿಗೆ ॥ ೩೯

ನಾಲ್ಕುನೇಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಖದನೆಯ ಸಂಧಿ

ನುಡನೇ॥ ಹ್ಯಾರಿ ವಿಜಯಕೆ ತ್ರಿಪುರ ದಹನದ
ಹಾರು ಕಥನವನೆತುಹಿ ಶಲ್ಯನೆ
ಸಾರಥಿಯ ಮಾಡಿದನು ಕಣಗೆ ಕೌರವರ ರಾಯ ॥

ಕೇಶು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ದಿನವೋಂದಾಯ್ತು ಕಣನ
ಕಾಳಿಗೆದೊಳ್ಳಿಂದಮೇಲಣ ¹ವರ ಕಥಾಮೃತವೇ ।
ಕೇಶಲಿಚ್ಛಿತ್ವಸಿದ್ ಗತಾಷ್ಟ ನ್ಯಾ
ಪಾಲಕೆ ವಿನಿಸಿ ಸಂಜಯ
ಹೇಳಿದನು ಬುಳಿಕೆರಡನೆಯ ದಿವಸದ ²ರಣಿಂತ್ವವೇ ॥

೮

ಹೊಗೆಳಿ ಕೆಲವರ ಹೊಳ್ಳಿಗಳಿವುತ
ನಗುತ ಕೆಲವರಿನೇವರ ಮೋಹರ
ತೆಗೆದು ಹೋಯಿತು ಬಂದುದಿದು ತಂತಮ್ಯ ಪಾಳೆಯಕೆ ।
ಹೊಗೆಳಿಭೂತ್ವರ ನಾಲ ಕ್ಷೇತ್ರೀ
ವಿಗೆಯ ಕಹಳಾರವದ ಲಗ್ಗಿಯ
ಬಿಗುಹಿನಲ ಕುರುರಾಯ ಬಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥

೯

ಗುಳವನಿಳಿಹಿದವಾನೆಗೆಳು ಹ
ಲ್ಲಿವ ಬಿಡೆ ಭುಲ್ಲೆತ್ವಸಿದಪು ಹಯ
ಕುಳಿ ಪರಾಥವನಿಳಿದು ಸೂತರು ನಿಲಿಸಿದರು ರಥವ ।
ಕಳಿಚಿ ನೀನೆಕ ಜೋಡು ಕೈದುವ
ನಿಳಿಹಿ ಸಮರಶ್ರಮವ ನಿಮಿಷಕೆ
ನಿಳಯವೇದಿಯಲದ್ದು ಕರೆದು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ ॥

೧೦

¹ ರಣಕಥಾಮೃತವ (ಬ.ಷ), ಕದನ ಕೌತುಕವ (ಗ.ದ). ² ಮಹಾರಣವ (ಗ.ಷ.ತ.ದ.ಹ.ಬ), ಮಹಾಹವವ (ಹ). ³ ವಿ (ಕ).

ಫಾಯಂ ಪಡೆದಾನೆಗಳು ಗುಳಿಪನು
ಹಾಯಿಕಲು ನೆಲಕುರುಳಿದವು ^१ ವಾ
ನಾಯುಜಂಗಳು ಬಿಗುಹ ಬಿಡೆ ದೊಕ್ಕೆಂದವಾಚೆಯಲು |
ಫಾಯಂದಲ ಮುಣಿದಂಬನುಗುಳಿದು
ಸಾಯಂದಿಕರೇ ಭಂಟ ಗಜಹಯ
ಲಾಯ ಹತ್ತೆತ್ತಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಕೌರವೇಶ್ವರನೆ ||

೫

ಬಂದುದಿರುಳೇಲಗೆ ರಾಯನ
ಮಂದಿ ದಳಪತಿ ಶಕುನಿ ಕೃಪ ಗುರು
ನಂದನಾಡಿ^२ಪ್ರತಿ ಸಹಿವ ಪಸಾಯಿತರು ಸಹಿತೆ
ಇಂದಿನಾಹವದೋಳಗೆ ಕುಂತೀ
ನಂದನರ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಬಲುಹಾ
ಯ್ಯೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ||

೬

ಬಲುಹರೇ ಬಳಕೇನು ಹಗೆಯ
ಗೀಳಕೆ ಮಂಟಯದೆ ಮುರವಿರೋಧಿಯ
ಬಲುಹ ಹೇಳಾ ಪಾರ್ಥನೆಂಬವನಾವ ಮಾನಿಸನು |
ಬಲುಹು ನಾರಧಿಯಿಂದ ರಿಪುಗಳ
ಗೆಲಪು ನಾರಧಿಯಿಂದ ನಾರಧಿ
ಯೋಲಿದ್ದೇನೇನಾಗದೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಕಣ ||

೭

ಭಾರಿ ಧನುವಿದ್ದೇನು ತೋಳಿನ
ತೋರದಲ ಘಲವೇನು ಕೈದುಗ
ಓರನಂಜಿಸಲಾಪವಾಹವರಂಗೈಮಧ್ಯದಲು^३ |
ನಾರಧಿಯ ಬಲುಹಲ್ಲಿದಿರ್ಘದೆ
ಭೂರಿನಾಥನೆವಿಪು ನಿರಧರಕ
ವಾರಿಗುನುರುವೆ^४ತ್ತನ್ನ ಕೊಱತೆಯನೆಂದನಾ ಕಣ ||

೮

ತ್ಯಾಣಕೆ ಕೊಂಬೆನೆ ಘಲುಗುಣನ ಕಣ
ಗಿಳಿತೆಯನಾ ನಾರಧಿಯ ಕೈ ಮೈ
ಗುಣವರೇ ಗರುವಾಯಿಗಡಿತಲು ನಮ್ಮ ಮೋಹರವ |

^१ ಹಯಂದಾಯತದ ಬಗುಹಡಿಗಿದೆ (ತ). ^२ ಮಹಾಪ್ರಧಾನಪಸಾಯ
ಗುರುಸಹಿತ (ಸ). ^३ ಭೂಮಿಯಲ (ಜ.ಹ.ತ.ಬ). ^४ ನೆ (ಜ.ತ.ದ).

१ ರೀಣದೊಳಿನಗತಿಯೇದೇ ಸಾರಥಿ
ಮಣಿದೆನಾದಡಿ ನಾಳಿ ಹೆಣದೂ
ತಣದಲುಣಬಡಿಸುವೆನು ಜಂಬುಕ ಕಾಕಸಂತತಿಗೆ ॥ ೮

ಲೇನೆನಾಡಿದೆ ಕಣಿ ನಿನಗಿ
ನೈಕುಸರೇ ಸಾರಥಿಯ ಕೊಟತೆ ಸು
ರಾಸುರರ ಥಹ್ಯಿನೆಲಿ ತೊಡಕುವರಾರು ನಿನೊಳಿಡನೆ ।
ಈ ಸಮಸ್ತ ಸ್ವಾಪಾಲ ವರ್ಗದೊ
ಇಂದೆಯಾರಲ ಸೂತ ಕವಾರ್
ಭಾವಾಸಿಯನು ಜೋಡಿಸುವೆನೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೯

ಹಲವು ಮಾತ್ರೇನರನ ಸುಡಿದುದು
ಫಲಿಸಲರಿಯದು ದೈವಗತಿಯಲ
ಫಲಿಸಿತಾದಡಿ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸೂರ್ಯತನವಹುಃದೇಃ ।
ಸುಲಭವಾದಡಿ ಮಾದ್ರಾಜನ
ತಿಳುಹಿ ಸ್ವೇರಿಸು ರಿಪ್ರೋಕ್ಷಿವರ
ತಲೆಗೆ ಹಾಯಿಕು ಸಂಚಕಾರವನೆಂದನಾ ಕಣಿ ॥ ೧೦

ಉಳಿಃ^४ದನು^५ ರೋಪಾಂಚ ಮೆಯ್ಯಲ
ಹಬ್ಬಿದುದು ಕೋರೆಯೇಸಿರ್ ಮುಣವೆಯೆ
ಮುಬ್ಬಿ ಕವಿದುದು ಕಣಿನಾಡಿದವಾತ ಸವಿಸಿದು^६ ।
ಃಚೀಭುಃ ರಿನುವಿಂದಿಯತುರಂಗದ
ಕಬ್ಬಿ ಕಳೆಹಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರನು
ಸರ್ಬಿಲಗ್ಗೆಯ ಹರುಷದಲ ಹೊಱವಂಟನರಮನೆಯ ॥ ೧೧

ಹರಿದರರನಾಳುಗಳು ರಾಯನ
ಬರವನೀತಂಗಣಿಹಿದರು ಕಡು
ಹರುಷದಲ ಕಲ ತಲ್ಲಿ ಹೊಱವಂಟನು ನಿಜಾಲಯವ
ಅರಸುಮಕ್ಕೆ ಲಿಂಬಜ್ಞಿಮಣಿಯಾ
ಭರಣ ಕಿರಣ ಸೋ ಏಮ ದೀಪ
ನ್ಮಾರಿತ ಜನಮಧ್ಯದಲ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥ ೧೨

^१ ಕ್ಷು (ಕ). ^२ ವು (ಕ). ^३ ದು (ಕ). ^४ ದುದು (ಕ), ದುಪ (ದ್ರು)
^५ ನೆಟೆಮಣಿಃ (ಕ), ಹೋರೆಹಿಃ (ಗ). ^६ ಮುಣವಿನ (ಕ). ^७ ನೆನೆನೆನೆದ.
(ಕ.ತ.ಪ.ಬ). ^८ ಅ (ಕ), ಉ (ಬ). ^९ ಮಾಳಿ (ಗ.ದ.ನ).

ಅಂದಣವುಳಿದರನನಾತಗೆ
ವಂದಿಸಿದನಾ ಮಾಡ್ಯಷತ ನಾ
ಸಂದರ್ಭ ತೆಗೆದ್ದ್ವಿ ತಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ।
^१ಇಂದಿದೇನಿಧ್ವಿಧ್ವಿ ನೀನೇ^१
ಬಂದ ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವೇನುಂ
ತೆಂದು ಕೌರವರಾಯನನು ಬೆಸಗೋಂಡನಾ ತಲ್ಲು ॥ ೧೫

ಫನ ಹೇರುವೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಣ್ಯಾದ
ಹಾನಿಯನು ನುಗ್ಗಾಯ್ಯ ಬಲ ಸು
ಮಾನ ಬೀತುದು ಬಿರುದರಿಗೆ ಕಾಲೂಣಿತಪಮಾನ ।
ಷ್ಟೋನಿದ್ದೈಯ ಹಡಿದುದೆನ್ನ ಸೇನ
ತ್ವಾನ ಸುಭಂತ ಜಯನರಿಯ ಸಂ
ಧಾನ ಮುಣಿದುದು^२ ಮಾವ ನಿಮಗಳ್ಳಾ ತವೇನೆಂದ ॥ ೧೬

ಸಮರ ಜಯ ನಾಥಕರು ಮಂತ್ರ
ಭೃಮಿತರಾಯಿ ಪ್ರಜಯ ವಧೂ ಏಂ
ಭೃಮ ಕರ್ಚಾಕ್ಷದೆ ಘಾಯಿದ್ದೀ ಕಳವಳಿಸದವರಾರು ।
ಸಮಂತಯಾಯಿತು ತವಕಗಳಿಗುದ್ದೊ
ಭೃಮಿಗಳಿಗೆ ತಳಿವಾಯು ವಾಸಿಯ
ಮಮತಯವರು ವಿರಕ್ತಿರಾದರು ಮಾವ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೧೭

ಮುಣಿವರೆದು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಟನೇ ಕು
ಕ್ಕು ಸುನಿದನು ದ್ವೈರಣಂಗೆ ಬಂದುದ
ನಿಱುಹಲೀತಕೆ ಬಳಿಕ ಕಣಂನ ವೀರಪ್ರಷ್ಟದಲ ।
ನೆಉವಣಿಗೆಯುಂಟಾದಡೋಂದೇ
ಕೊಱತೆಯಿದು ನಿಮ್ಮಂದ ಕಡೆಯಲ
ನೆಉತೆಯಹುದಿನ್ನುತ್ತರೋತ್ತರ ಸಿಂಧಿ ಬಳಿಕಂದ ॥ ೧೮

ದ್ವೈರಣ ಭೀಷ್ಟರಂಳಲು ನೆಹ್ಮನೆ
ಹಾಣಗರು ರಾಧೇಯ ಮಾಡ್ಯ
ಕ್ಕೇರಣಾಪತೆಯೆಂದಂಬ ನುಡಿಯುಂಟಿರದು ^३ಘಟ್ಟನೆಲ ।

^१ ಇಂದಿದೇನಿಧ್ವಿರುಳು (ಷ.ತ), ಇಂದಿನ್ಯ ಯರುಳನಲ ನಷ್ಟರುಳು (ಪ.ಬ).

^२ ಯಮಾನ ಮುಣಿದುದು ಅಜಿಯಬಾರದ ಹಾನಿಯನು ಎಲೆ (ಕ). ^४ ದರು
ಜಯವಧುವನು (ಕ). ^५ ಕರ್ಚಕದ (ತ).

ಕೇಳಿವಲ್ಲದ ರಥ ಗತಿಯ ಬಿ
ನಾ೦ಂವನು ತೋಣಿದಡೆ ತನ್ನ ಯ
ಗೋಣೋಗೊಡ್ಡಿದ ಕೈದುವನು ನೀ ತೆಗಸಿದವನೆಂದ || ೧೭

ಬಿಜಿದೆ ಬೋಳ್ಳಿಸದಿರು ಕಾರ್ಯದ
ಹೊಣಿಗೆಯೇನದ ಹೇಳು ^१ಮೇಗಡೆ
^२ಮೆಚ್ಚಿಸೆವರು ನಾವಲ್ಲ ನುಡಿಯಾ ಬಯಲಡೊಂಬೇಡೆ^३ |
ಅಱುಹು ಕೇಳುವನೆನಲು ತಪ್ಪಿನ
ಬಿಜುನುಡಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿದೆ ಮಹಿಷತಿ
೪[ಯಾಸಿಪು] ತಪ್ಪಿದೆ ಬಿನ್ನ ವಿಸಿದನು ಮಾಡುರಾಜಂಗೆ || ೧೮

ಮಾವ ನಾರಥಿಯಾಗಿ ಕರ್ಣನ
ನೀವು ಕೊಂಡಾಡಿದಡೆ ಘಲುಗುಣ
ನಾವೆಂಪಾಡು^५ ಸುರಾಸುರರ ಕೃಕೊಂಬನೇ ಬಳಕ |
ಅಪ್ಪದೆಮಗಭ್ಯುದಯದನೀ
ನಾವ ಪರಿಯಲ ಮನ್ಮಿಸಿದಡರೆ
ಜೀವ ಕೌರವವಂತವೇ ಸಪ್ತಾಂಜಸುವುದೆಂದ || ೧೯

ಕೇಳಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ಮಾತಿನ
ಗಾಳಿ ತುಡುಕಿತು ಮನದ ರೋಷ
ಜ್ಯಾಲೆಯನೇ^६ ವಿಾಸಿಗಳು ಕುಣಿದಪ್ಪ ಕಾಯ ಕಂಪಿಸಿತು |
ಮೇಲು ಮೂಗಿನ ಬೆರಳ ಕಡುಗಾ
ದಾಲಿಗಳ ಮಣಿಮಕುಂಡದೊಲಹಿನ
ನಾಲಗೆಯ ನಿದ್ರ್ಯಾವದ ಮಾದ್ರಾಧಿತ್ಯಾನಿಂತೆಂದ || ೨೦

ಶೀಖಳನೆಂಬೆನೆ ನೀ ಸಮನೆ ಕೆ
ಇಂಳಿ ನಿಪುಣನು ಬಾಲನೆಂಬೆನೆ
ಮೇಲೆ ಪಲಿತದ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ತಲಿತ ತನುವಿನಲ್ಲಿ^७ |
ಹೇಳು ಹೇಳಿನೊಮ್ಮೆ ನುಡಿ ನುಡಿ
ಕೇಳುವನು ಕವಿಯಾರೆ ಕರ್ಣನ
ಕಾಳಿಗೆಕೆ ನಾವ ನಾರಥಿಗೇ ತಿವಶಿವಾ ಎಂದ || ೨೧

^१ ಹೇಳ್ಳಿ (ಕ). ^२ ಮ (ಕ). ^३ ಗಳಿಬಯಲಡೊಂಬಿನಲ (ತ.ಬ).
^४ ಯಾಸಿ (ಕ), ಯೆರಪು (ತ.ಪ). ^५ ಹಿಂದು (ಕ). ^६ ಲ (ಕ). ^७ ಬೆಕ್ಕಿ
ಗಾದ (ಸ). ^८ ಶಿಖಳಿಸವನೆಂಬೆನೆ ಸಮಸ್ತ | ಕಾಳಾನಿಪುಣಿವಬಾಲನೆಂಬೆನೆ |
ಮೇಲೆಪಳಿಕದ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ ಹಾಮಾಡೇವ (ಕ).

ತಾ'ರೀತನುತ್ತೆಯ ಬಳ್ಳಿ ಪ್ರರುಪರೆ
ಚಾರು ಚರಿತವನಾಗಿ ನುಭುಕರ
ವೀರವೈತ್ತಿಯ ^३ಬಿಳ್ಳಿ ಮಾನ್ಯರ ಮೈಸಿರಿಯ ^३ತಿಳಿಯೇ |
ಅರವನು ರಾಧೀಯ ದಿಷ್ಟ ^४ನಾ
ವಾರವರು ^५ನೆಂದ್ರಮೃಂತರವ ನೀ
ನಾರ ಕೈಯಲ ಕೇಳಿದಾಗಿಯಾ ತಿವಿವಾ ಎಂದ ||

೨೭

ಖೂಳನನು ಹಿಡಿತಂದು ಧರಣೀ
ಪಾಲೀರಲ ಸರಿಮಾಡಿ ^६ ರಾಜ್ಯದ
ಮೇಲೆ ನಿಲಿಸದೆ ಬಳಿಕ ^७ಬಂದುದು ^८ ಖೂಳತನ ನಿನಗೆ |
^९ಕೇಳುಮೇಲನ ಸೀಮೆ ನಿನ್ನಲ
ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ^{१०} ನಾಕು ನಮಗಿ
ನಾನ್ನಾತನವೇಕೆನುತ ಧಿಮೃನೆ ನಿಂದನಾ ಶಲ್ಪ ||

೨೮

ಒಡನೆ ನಿಂದನು ಸೆಜಗ ಹಿಡಿದವ
^೧ಗಡಿಸಲೀಕಿನ್ನನುತ್ತಿ ಗುಣದಲ
ನುಡಿದು ಕುಶ್ಯರಿಸಿದನು ಸಂತ್ಕುಸಿದನು ವಿನಯದಲ |
ನುಡಿಗೆ ಕೋಣಲೀಕೆ ಮನವೇಡ
ಬಹುಪ್ರದೇ ಕೈಕೊಂಬುದಲ್ಲದ
ಡೋಡೆಯರುಂಟೇ ನಿಮಗೆ ಎಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ||

೨೯

ಅರುಣ ನಾರಧಿ ಭುವನಕಾರ್ಯದ
ಧುರವ ^{೧೦}ಹೊಇನೇ ^{೧೦}ಕೃಷ್ಣ ನಲ್ಲಾ
ನರನ ನಾರಧಿಯಾಗನೇ ^{೧೧}ಪರಕಾರ್ಯದನುವಾಗಿದು ^{೧೧} |
ಹರನ ನಾರಧಿ ಕಮಲನಂಭವ
ನುರರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯಾದಗನೇ ನ
ತ್ವರುಪ ^{೧೨}ರೇ ಪರಕಾರ್ಯನಿಷ್ಟ ರು ^{೧೨} ಕೋಪವೇಕೆಂದ ||

೨೯

^१ ರು(ಕ). ^२ ನೋ(ಕ). ^३ ಮಾಜಿವೆ(ಕ), ನಾಜಿವೆ(ತ). ^४ ತಾನಾ ರವನು(ಕ). ^५ ತ(ಕ). ^६ ರನುಮಾಡಿದಕೆ(ಚ.ಹ.ತ.ಪ.ಬ). ^७ ಬಹುದೈಸಿ(ಕ). ^८ ಕೇಳಿಫಲಪದ್ನಿನ್ನನ್ನಾ ನಾವೇ ಖೂಳರ್ಯಾಸರೆ(ನ). ^೯ ಗಡವಿದೇಕಿನ್ನನುತ(ಚ.ದ), ಗಡವಿದೇಕಿನುತ(ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^{೧೦} ಹೊರುವನೆ(ಗ). ^{೧೧} ಷ್ವರಕಾರ್ಯವರಗುಣವ(ಕ). ^{೧೨} ರಿಗೆ ಪರಕಾರ್ಯನಿಷ್ಟತೆ(ಚ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ).

ಸವಣಿದರು ಕುರುವಂತವನು ಪಾಂ
ಜವೀರು ಸರ್ಕಲ^१ ಮಹಾರಥರು ಸಲೆ
ಸವೆದುದಿಲ್ಲ ನದಿನುತ್ತ ದೈರ್ಜಾದಿಗಳು ಸಹಿತ್ತ^२ |
ಅವೇಳಿಳಿದವರಿಷ್ಟೆ ನೀ
ವವನರಕೆ ಸಾರಥ್ಯವನು^३ ನಿ
ಮೃವರ ಮೇಲನುರಾಗಪುಷ್ಟಿದೆ ಮಾಡು ಮಾಣಿಂದ ||

೨೬

ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ ಬರಲ ಸತ್ತಿಗೆ
ಯಿನ್ನ ಕೈಯಲ ಹೊಡನು ಬಂಡಿಯ
ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಹೆಗೆಲಾತನ ಹಡಪ ಹಾಯ್ದುರಲ |
ನಿನ್ನ ಬಂಧುಗಳವನ ಬೇಂಟಿಯ
ಕುನ್ನಿಗಳ ಹಿಡಿಯಲ ಸುಯೋಧನ
ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವನೊದೆದು ಕಳಿ ಕೇಡಾಪುಢೆಮಗೆಂದ ||

೨೭

ಗೆಲುವನವದಿರನೆಂಬ ಬಣಿಕ
ಕ್ಕುಲತೆಯಲ್ಲದೆ ದೈರ್ಜಾಭೀಷ್ಟು ರಿ
ಗಳುಕದರಿಭಂಗಿರವನ ಕೊಂಬರೆ ಕಂಡು ಮರುಖಾಡ್ಯ |
ಬಲುಬಿದಿರನುಷ್ಟೆ ಲಿನುವೆಳಿಮುಖ
ಕೆಳಿಯ ಕಬ್ಬಾನುಪುದೆ ಕೌರವ
ಕುಲವನದ್ದಿದೆ ಪಾಠ ಕಪ್ಪುವ ನೆನೆತೆ ಹೋಗೆಂದ ||

೨೮

ಅರಿಶಿರವ ಸೆಂಡಾಡಿ ಎನ್ನೀ
ಕರಪು ವಂದಿವ್ವಾತದೆಡರನು
ಪರಿಹರಿಸಿತೀ ಹದನು ನಾವ^೪ ಹಿಂದಿನು ಕಾಲದಲ |
ಧರಣಿಪತಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಕರ್ಣನ
ತುರಗವಾಫೆಯ ಜಮ್ಮುಟಿಗೆಗೀ
ಕರಪು ಹೂಡುಪುಢಾಯ್ತು^೫ ಹರಹರ ಧನ್ಯರಾವೆಂದ ||

೨೯

ಜಾತಿಹೀನರ ಕರ್ತೃಪುತ್ತ ಮು
ಜಾತಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ ತಿರ್ಸು
ಗಾಜಿಗಳ ಗತಿ ದಿಘಮರ್ಪತ್ತಿಯ^೬ ಸೇರುವೆಯನಣಿದು |

^१ ರತ್ನಲಕ (ಕ). ^२ ನಾಯಕರು (ಕ.ದ.ನ). ^३ ನಾಹೆರಿಕರ್ನೈ (ಕ.ಗ.ದ.ನ). ^४ ಭೀಷಣ್ಣಿದಿಗಳುಕಲಭಂಗ (ಕ). ^५ ಹೊದ್ದುಪುಢಾಯ್ತು (ಚ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ^६ ಕರ್ಮಯುತ್ತಿಯ (ಕ).

ಅತನಳವಡಿಸಿದನು ಏಧಿ^೧ ನಿಮ
ಗಾತಮಾಡಿದೀನಾಲವ ನಾಮ
ಭಾಷ್ಯ-ತಿತಯಪುಂಜೈನಲೇ^೨ ಶಿವಯೆನುತ್ತ ಬಿತಗೊಂಡ || ೩೦

ಆನುರದ ಬೆಣಗೇಕೆ ನಮೈಂದ
ನೀನು ಮಾತೇಕೆಮ್ಮೆ ರಕ್ತನು
ವಾಸೆಯುಂಟೇ^೩ ಮಾಡಿ ಮಾಣ್ಣಿದ್ದು^೪ ಕರುಣವಿಲ್ಲದರೆ |
ವಾಸಿವಣಿಪ ನೋಡಿದನೆ ಲ
ಕ್ಷ್ಯಾತಿಸವೇರಲ ಸೂತಕರಾತ್
ಭಾಷ್ಯಸಿಯೇ ಮುರವೈರಿ ಮುನ್ನೆಂದನು ನುಯೋಧನನು || ೩೧

ಮುರಹರನ ಸಮಜೋಳಿ ನೀವಾ
ನರನ ಸಮಗ್ರೀ ಕರ್ಣ-ನಿಂತ
ಬ್ಳಿರನು ನೀವಿಬ್ಳಿರು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಗೆಲುಪುದೇನರಿದು |
ಸುರರ ಕಾರ್ಯದಲಂದು ಸಾರಥಿ
ಸರಸಿಜೋಳಿದ ವನಾಗನೇ ಎ
ನ್ನರಸುತ್ತನವಿಂದಳಿದುದಿದನೀನುಳುಹಕಬೇಕೆಂದ || ೩೨

ಚಣಗು^೫ತಿದೆ ಕುರುವಂತ್ತಿಗಳತ್ತೇ^೬ ಘಲು
ಗುಣನ ಕೋಪಾನಳನ ನಾಲಗೆ
ಕೆಣಕುತಿದೆ ಕಕ್ಕುಲತೆಬಟ್ಟರೆ ಕಾಣಿ ಕಾವವರ |
ಅಣಿತನದೆ ಕಾರುಳ್ಳವಷ್ಟ್ವವ
ಸೋಣಂಗಲಪ್ಪ ಸುರಿ ಪಾಪಿ ಪುಕ್ಕೆಳ
ಹಣನ ಕಾಣತ ದುಃಖಿಲ್ಲ^೭ದುರಾತ್ಮನೀನೆಂದೆ || ೩೩

ದೇವಕೇನುತನೇನು ಬಂಡಿಯ
ಚೋಪಗುಲದಲ ಜನಿಸಿದನೆ ಚೇರ್
ಣ್ಣಾ ವಿರಿಂಬಿಯದಾವ ನಾರಥಿಕುಲದ ಹೀಳಗೆಯೋ |
ಕಾವುದೋಬ್ಬಿ ರನೋಬ್ಬಿ ರಿದಜೋಳ
ಗಾವ ಹಾನಿ ಪರಪ್ರಯೋಜನ
ಭಾವಕರು^೮ ಸತ್ಯ ರುಪರಿದಕೆ ವಿಶಾರದೇನೆಂದ || ೩೪

^೧ ತಾನಾತಹಾಡಿದ (ಕ). ^೨ ಮಾವಮಾಣಿ (ಕ). ^೩ ತ (ಕ).
^೪ ವಾ (ಕ). ^೫ ಗಿನದೆ (ಗ). ^೬ ಪಂಮಾವಿನಮಗೆಂದ (ದ.ನ). ^೭ ಜೀವಿ
ಗಢು (ಗ.ಜ.ದ.ನ). ^೮ ಸದ್ಗುಣಕ ಮತ್ತು ರವೇಕೆ ಹೇಳೆಂದ (ಕ).

ಗುರು ಹಿತಾಮಹರಿಂದ ಹೋಚೆಯ
ಮುರಿದ ವಿಜಯ^१ ಪಥೂ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷಪ್ತ
ತಿರುಹಿ ಹಾಯ್ಯವ ಗಂಡನಾವನು ನೀವು ತಪ್ಪಿದಂತೆ ।
ಕುರುಕುಲೀಲ್ಯಾದ್ಯಾರ್ಥಿಕನು ಮಾಡ್ಯೇ
ಶ್ವರನೆನಿಪ ವಿಖ್ಯಾತಿ ಬಂದುದು
ಪರಿಹರಿಸದಿರು ಮಾವ ಎಂದೆಂಗಿದನು ಜರಣದಲ ॥

೩೫

ಶವಿವಾ ನಿಬಂಧವಿದು ಕೌ
ರವನಲಾಯಿತೆ ಮದ್ಯಮಯ ಗಂ
ಧವನು ಕುಡಿಸುವ ಪರಿಯಲಾ ತುಂಬಿಗಳ ಸೆಂಬೆವಿಡಿದು ।
ಅವನಿಪತಿಗಳ ಸೇವೆಯಿದು ಕ
ಪ್ರವಲೆ ಚೊದಲಲ ಬಳಿಕ ನಾವಿ
ನ್ನವರ್ಗಿಸಲೇನಹುದು^२ ನಾರಧಿಯಾದೆವೇಳಿಂದ ॥

೩೬

ಆಯಿತೇ ಸಂತೋಪ ಕಮಲದ
ಭಾಯತೇಕ್ಷಣನೊಡನೆ ಬಂಡಿಯ
ಬೋಯಿಕೆಗೆ ಏಳಿಯವ ಹಿಡಿದೆಪ್ಪ ಹಲವು ಮಾತೇನು ।
^३ದಾಯ ಬಂದುದೆ ನಿನಗೆ ಬೋಮ್ಮು ०
ಗಾಯಿತೇ ಸೂತತ್ವವಾದದೇ^४
ರಾಯ ಹೇಳು ತ್ರಿಪುರದಹನದ ಕಥೆಯ ನೀನೆಂದ ॥

೩೭

ಖದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಾಗಿದುದು.

^१ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷಪ್ತಾಷ್ಟಿಯ (ಕ). ^२ ರಾಧಾರ (ಕ). ^३ ಯೆಂಬುದು ಹೆಂಳಿಸದ
ಕಡುಕಪ್ಪ ಚೊದಲಲ ಶವಿವಾ ನುಡಿಯೇಕ (ಕ.ಗ.ಬ). ^४ ದಾಯವಲ್ಲದೆ ದಿಟ್ಟ
ವಿಧಾತ್ರಂಗಾಯಿತೇ ನಾರಭ್ರವಾದರೆ (ಚ.ತ.ದ.ಪ).

ಅರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸುಹನೆ || ನಗರ ಮೂಲಿಗ ದೂಸುಕಾಜರ
 ದುಸುಡಮು ಪರಿಹರಿಸ ಕರುಣಾ
 ಶ್ವಾಷ¹ರನ ಶವ² ಸಂತಪ್ತಿಗ್ನಿ ಸುರಕದಂಬ³ಕವ⁴ ||

ಕೇಳು ಜನಮೋಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
 ಹಾಲ ಕೌರವನೃಪತ ತಲ್ಯಗ್
 ಹೇಳಿದನು ಸಾರಧ್ಯ ಸಂಯೋಜನ ಸಮಾಹಿತವ |
 ರೂಲನಾಪರಿಕರ್ತ ತರು ನಿ
 ಮೂರ್ಖಲನ್ಯೈಕ್ಕಮ ಸುಧಾಕರ
 ಮೋಳ ಕೇಳೀ ಕಲಿತ ವಿಸ್ತರ ವರ ಕಥಾಂತರವ ||

೮

ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳಿಗಳೆನಿಸುವ
 ತಾರಕಾಂಶನು ಕಮಲೀಂಜನ
 ಏರ ವಿದ್ಯಾನ್ಯಾಲಯೆಂಬೀ ಮೂರವರತಿಬಳರು |
 ಫೋರತರ ಸುತಪ್ಪಿಭಾವಿ
 ಸಾರಿಗೆಸಂಖ್ಯಾತಯಿಗದಲ
 ವಾರೀಜೋಧ್ಯ ವನನು ವರ್ತೀಕರಿಸಿದರು⁵ ಭಕ್ತಿಯಲ ||

೯

ಚಂದು ಕಮಲಜನಿವದಿರಿದಿರಲ
 ನಿಂದನೆಲೆ ಮಂಜಿಗೆಳಿರ ಸಾಕ
 ಸ್ವಂದುಪರಿಯಂ⁴ತ್ತೀ⁴ ತಪ್ಪೊನುಪ್ಪಾನದಾಯಾನ |
 ನಿಂದು ಚೇಡುಪುದೊಲದುದನು ನಾ
 ವಿಂದು ನಲಿಸುವೆನೆಲು ನಿಮಿಷಕೆ
 ಕಂದೆಱೆದು ಕಮಳಾರ್ಪನನಂಗೆಱಗಿದರು ಭಕ್ತಿಯಲ ||

೧೦

ಎನಿತನೊಲಿದಡೆ ಏನಹುದು ದು
 ಜರ್ನರು ಪುರುಷಾಧಿಗಳೆ ಹಾವಿಂ
 ಗನಿಲನೇ ಅಹಾರವಾದಡೆ ಬಿಟ್ಟುದೇ ವಿಷವ |

¹ ದೇವನು (ಕ.ತ). ² ವನು (ಕ). ³ ಭಜಿಸಿ ತುತ್ತಿಸಿದರು (ಕ).

⁴ ತರ (ಕ). ⁵ ನನನ ಭಜಿಸಿದರು ಏನಯಿದಲ (ಕ.ಗ).

ದನುಜರದ್ವಿತೀ ತಪವಮಾಡಿದ
ರನಿಮಿ^१ ಶಾಪಳು^२ ಬೇಂಜೆಯಾಡಲು
ನೆನೆದು ಬಿನ್ನೆ ಸ್ನಿದರು ಕಮಲಭವಂಗೆ ನಿಜಮತವೆ || ೪

ರಚನುವೆವೈ ಪುರಮೂರ್ತಿನಗ್ಗಿ ದ್ವಿ
ಖಚಿತ ಕಿನ್ನರ ಸಿದ್ಧಿ^३ ನಿಜರ
ನಿಕಯೆಮುಗೋಲೈಸ್ತೇನಿ ಹೋಗಲ ಹಲವು ಮಾತೇನು |
ಉಚಿತದಲ ನಿಮ್ಮಿಡಿಗಳನು ಪರಿ
ರಚನಲಾಪೋಲೈಸ್ತೇನುವೆವೈ ಪರ್^४
ವಕನೆ ನಿಮ್ಮದು ಕರುಣಾಸುಪುದಮರತ್ವವನು ನಮಗೆ || ೫

ಹಾ ಮಹಾದೇವೀ ಕುರಾರರ
ತಾಮಸದ ನೆನಹಿದ್ದ ಪರಿಯಿಂ
ತೇ ಮಹಾನುಷ್ಠಾನ್ ವಿದೆಸ್ಸಲ್ ಶಾಂತಿ ಲವಣಿಲ್ |
ಕಾಮಿತವನಿವದಿರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ
ಕಾಮಹರ ಕಮಳಾಕ್ಷರಿಗೆ ನಂ
ಗ್ರಾಮದಲ ಜಯವಾಗದೆಂದಿಗಡಿಗೆ ಬೆಂಗಾದ || ೬

ಹುಲಿಗೆ ಧ್ವನಿಯರ್ವಾಹನೆಂಬಕೆಗಳನಹಿ
ಗಳಿಗೆ ಬಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಯನು ಕ
ತಲೆಗೆ ಕಾಣಣವನು ಚ್ಯಾತನ್ಯವನು ಗಿರಿಗಳಿಗೆ |
ಕೊಲೆಗಡಿಕರಿಗೆ ನಿತ್ಯದೇಹವ
ನೊಲದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಲೇನು ಬಳಿಕೇ
ನೆಲೆ ಮಹಾದೇವೇನ ನೆನೆದರೋ ತಿವಶಿವಾ ಎಂದ || ೭

ಪುರವ ವಿರಚಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಸಾಸಿರ
ಪರುಪ ಕ್ಷೇಗೂಡಿದರೆ ಬಂದೇ
ಸರೆಳಿಲಾವವನೆಷ್ಟಿಡಾಗರೆ ನಿಮಗೆ ಕಡೆಗಾಲ್ |
ಬರಲಿ ಬಳಿಕಂದ್ರಾದಿ ನಿಜರ
ನೊರಜುಗೆ ನೀವ್ ನದೆಯಿ ೭ ಹೋಗೆ^८
ದರಸ ಕೇಳ್ಣಿ ಕೊಟ್ಟನವರಿಗೆ ಕಮಲಭವ ಪರವ || ೮

^१ ಶಾಳಯ (ನ). ^२ ನಗರದ (ಕ). ^३ ಯಿಕ್ಕ (ಕ.ತ). ^४ ಗುರು (ಕ).
^५ ಘಲದಲ (ಕ). ^६ ಕೇಡಹುದು (ಕ.), ಕಡೆಯಹುದು (ಬ). ^७ ನಾಕೆಂ (ಕ).

ಕರುಣಬಿನಹೇ ನಾಕು ನಮ್ಮೀಗೇ
ನುರದಲೋಗೆದವೆ ಮೆಲರೆಗೇಮ್ಮುಯು^१
ಪುರವನೊಂದಂಬಿನಲ ಗೆಲುವನ ತಾಯಿ ಹುಸಿಯೆನುತ್ತ
ದುರುಳರೀತನ ಬೀಳುಕೊಂಡು
ಬ್ಳೈರದ ಹರುಷದಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಯನನು
ಕರನಿ ಮಾಡಿಸಿದರು ಮಹಾವಿಭವದಲ ನಗರಗಳ ||

೯

ಕನಕದಲ ರಜತದಲ ಬಲಾಗೆ
ಬ್ಳೈನದಲೋಂದೊಂದಕ್ಕೆ ತತಯೋ
ಜನದ ^२ತೆಜಹುಗರ್ಭದೇಗೆ ಹಬ್ಬಿ ಸುವಮುಳ್ಳ ^३ ತೋರಣದ |
ಎನುತ್ತ ನಗರಿಗಳಾದುವಲ್ಲಯ
ದಸುಜರೆರಿಗಳ ಹಾಯ್ಯಾ ಗಾಣದ
ಲನಿಮಿಪರನೀಡಾಡಿ^४ ಕೊಂಡರು ದುರ್ಗವನು ನುರರ ||

೧೦

ಸೂಜೋ^५ಪ್ರೋಯಿತು^६ ನುರಪೆತಿಯ ಭಂ
ಧಾರ ಹೆಂಡಿರು ನಹಿತ ನಿಜರ
ನಾರಿಯಿರು ತೋತ್ತಾ ದರಮರಾರಿಗಳ ಮನೆಗಳಿಗೆ |
ಮೂಟುಭುವನದೊಳಿಪದಿರಾಣೆಯ
ಮಾಯಿ ಬದುಕುವರಿಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ
ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕ್ಕೆವರ್ತಿಸಿತು ಜಗವೆಂದ ||

೧೧

ನರೆದುದಪರರು ಹಾಳು ಹಣಿ ನಾ
ಗರದ ಕಡೆಯಲ ರೂಪಗಳಿದು
ಷ್ಟ್ರೀಯವಿಗಳ ಕಾಳಿಕೆಯ ಮೋಜೆಯ ತಾಸಿದೊಡಲುಗಳ |
ಹುರಿದ ಘ್ರೇರ್ಯದ ತಳ್ಳವಾಸುವ
ತರಳ ಹೃದಯದ ದೇವರಿಂದ್ರನ
ನಹಿ ಕೆಂಡರು ತಮ್ಮಾಳೋಚನೆಯ ಪೂಢಿದರು ||

೧೨

ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳಿಗಳೇ ಹಂ
ಧಾರ ಗೆಲಿದರು ತಪ್ಪವ ಮಾಡಿ ವಿ
ಕಾರಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಬಂದಿಯನಿಕ್ಕಿ ದರು ಬಳಿಕ |

^१ ಗೀಧುರದರೊಂದಗುವ ಏರನೆಮ್ಮುಯ (ಕ). ^२ ಗೆಲುಎಳಪ್ಪೆ, ಮಾಣಪ್ಪ
ಮಕರ (ಖ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^३ ಲನಿಮಿಪಾಳಿಯತೆಗೆದು (ಜ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^४ ಯೋ
ದುದು (ಚ.ತ), ಹೋದುದು (ಖ.ನ.ಪ.ಬ). ^५ ಕೊಂ (ತ).

ವಾರಿಕೋಡ್ಭವ ಮೇಲನಜಿಯ ಕು
ತಾ^१ರನಾಯ ತೀ^२ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದನಿದ
ನಾರಿಗಣಪುವೆಂದು^३ ಸುಯ್ಯಾರು ಬಯ್ಯಾ ಕಮಲಜನ || ೧೯

ಆದರೆಯು ನಮಗಾತನೇ ಗತಿ
ಯಿಂ ದುರಾತ್ಮಿ ರಿಗೆಂದು ಹಸ್ತಿಪೆಂ
ದಾದರಿಸಿ ಕೇಳುವೆವೆನುತ ಕಮಲಜನ ಹೊರಿಗ್ನೋದಿ^४ |
ಖೇದವನು ಸುರಿದರು ಹಿತಾಮಹ
ನಾ ದಿವಿಜಗಣಸಹಿತ ಬಂದನು
ವೇದಸಿದ್ಧವಿಶುದ್ಧ ದೈವವ ಕಾಬಿ ತವಕದಲ || ೨೦

ಬಂದು ಕೈಲಾಸಾದ್ವಿಯಲ ಗಿರಿ
ನೆಂದನಾ ವಕ್ಷೋಜಿ ಘನ್ಯುಣ
ನೈಂಧತನು ಚಿನ್ಯುಯ ನಿರಂಜನ ಭೂರಿ ಪಂಜರನ |
ವೆಂದ್ಯಮಾನ ಸುರಾಸುರೋರಗ
ವೈಂದ ಮಣಿಮರುಣ ಪ್ರಥಾನಿ
ಪೈಂದ ಭೂಯಸ್ತಿ ಮಿತಿ ಕಾರುನ ಕಂಡನಬುಜಭವ || ೨೧

ಕೊರಳ ಕಹ್ನಿನ ಚಾರು ಜಂದಾರು
ಭರಣ ಮೂರ್ಖದ ಭಾಳನಯನದ
ಭರಿತ ಪರಿಮಳದಂಗಪಟ್ಟದ ಜಡಿದ ಕೆಂಜಡೆಯ |
ಕರಗಿ ಕಾಸಿದವಿದ್ಯೆಯನು ಬೇ
ಉರಿಸಿ ಶುದ್ಧಬೃಹತ್ಯವನು ಕಂ
ಡರಿಸಿದಂತಿರಲೆನೆವ ತಿವನನು ಕಂಡನಬುಜಭವ || ೨೨

ವೇದವಯಿಯದ ತರ್ಕವಿದ್ಯಾ
ವಾದ ನಿಲುಕದ ಬುಧರ ಮತಿ ನಂ
ಪಾದನೆಗೆ ಮುಖಗೊಡದ ವಾಚ್ಯಾಯನರ ಜೀತನಕೆ |
ಹೊಡ ಹೊಲಬಳವಡದ ಬೃಹತ್ಯೇಂ
ದಾರ್ದಿ ಸುರರುಭ್ರಜಿಗೆ^४ ಹೊಲಿದ^४
ನಾದಿದೇವರದೇವ ತಿವನನು ಕಂಡನಬುಜಭವ || ೨೩

^१ ರಿಗಳಿಗಾಯುಗಳ (ಕ).

^२ ಗುಸುರುವೆನುತ (ಕ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

^३ ದೈ (ಕ). ^४ ಸಾಲದ (ಕ).

ಕಂತುಹರನನು ವಿಮುಳನನು ಹೇ
ದಾಂತವೇದ್ಯನನದ್ವಿತೀಯನ
ಚಂತ್ಯಮಹಿಮನ ಸಹ್ಯಾದಾನಂದ್ಯೈಕರನಮಯನ |
ಅಂತ್ಯರಹತನವ್ಯಮೇಯನ
ಸಂತರೂಪನನಂಫ್ರಿಭಜಕ ಭ
ವಾಂತಕನನುದ್ಧಂಡೆಂದ್ಯೈವವ ಕಂಡನಬುಜಭವ ||

೮೮

ಇದ್ದುದಗಣಿತ ರುದ್ರಕೋಣಿಗ
ಇದ್ದುದನುಪಮ ವಿಷ್ಣುಕೋಣಿಗ
ಇದ್ದುದಂಬುಜಭವ ಸುರೇಂದ್ರಾರ್ಥಿಗಳು ತತ್ಕೋಣಿ |
ಇದ್ದುದಮಾರ್ಪಾಯಕೋಣಿಗ
ಇದ್ದುದಗಣಿತ ಮಂತ್ರಮಂದ್ಯದ್ವಾ
ಇದ್ದುನಿಮ್ರಾಂತ ಬಂಡಪರಶುವ ಕಂಡನಬುಜಭವ ||

೮೯

ಪೃಥಿಕಜಲಪುಷ್ಟಿರಿನೆ ಕುಸುಮಾಂ
ಜಾಯನಂಫ್ರಿದ್ವಯಕೆ ಹಾಯಿಕ
ನಾನಭವ ಮೆಯ್ಯಾಕ್ಕಿದನು ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಯಲ |
ಬಾಲಯಲಮರೇಂದ್ರಾದಿ ದಿವಿಜಾ
ಪಾಲಗಳವಸಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಾ ಚಾಚಿದ
ರುಲಪೃತಿದ್ರುದು ಜಯಜಯಧಾನದಲ ಸುರಕಣಕ ||

೯೦

ಪರಮ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷ ರಸದಲ
ಹೊರೆದು ಕಮಳಾಸನನ ಹತ್ತಿರೆ
ಕರೆದು ಮನ್ಮಿಸಿ ನಿಖಿಲ ನಿಜರಜನವ ಸಂತ್ಸಿ |
ಬರಾವಿದೇನಿದ್ದುಂತೆ ವಿಶ್ವಾ
ಮರಕದಂಬಕಸಹಿತ ಎಂದಂ
ಬುರುಹಭವನನು ನನುನಗುತ ನುಡಿಸಿದನು ತತಿವೋಳ ||

೯೧

ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳಗಳಿಗೆ ನೆಚೆ
ಸೂಜೆವೋದ್ಯಮದು ಸುರರ ಸಿರಿ ಮು
ಮ್ಯಾಣಿಪೋದ್ಯಮದು ಸುರರ ಸತಿಯರು ಖಳರ ಮನಗಳಿಗೆ |

ಜಾರುಪ್ಯೈದಿಕ ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚೆ ಏ
ಹಾರಪ್ತಿ ಗೀಳಳಿದ್ವಿದನವೆ
ಧಾರಿಸೆಂದುಬಂಜನನು ಮಾಡಿದನು ಬಿನ್ನಹವೆ || ೨೭

ನಗೆಯ ಮೋಳೆ^೨ ನನುಹೊಳೆಯೆ ಬೊಮ್ಮನ
ಮೋಗವ ನೋಡಿದನಭವನೀತನ
ಬಗೆಯ ಭಾವವನಷಿದ ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ಕಮಲಭವ |
ದುಗುಡವನು ಬಿಡಿ ನಿಖಳ ದಿವಿಕ್ಕಾ
ಉಗಳು ಪಶುಗಳಲಾ ವಿರಿಂಢನೆ
ವಿಗಿಡತನದಲ ಕೆಟ್ಟಿ^೩ರಕೆಟಿ^೪ನ್ನಂಜಬೇಡೆಂದ || ೨೮

ಎತ್ತುಪತ್ತಿವ ನಮೆಗೆ ಕೊಡಿ ನೀವ್
ಪಶುಗಳಾಗಿರಿ ಪಾಶುಪತ ಪರ
ನಿತಿತರದಲ ದೈತ್ಯದುಗರವನುರುಹ ತೋಣುವೆವೆ |
ದನೆದನೆಗೆ ಹರೆದಬಳಿದೆವ
ಪ್ರಸರವನು ನೀವ್ ನೆರಹಿ^೫ಮೇಲು^೬
ನ್ನನಮನೆಗೆ ಹೆಡಣದಿರಿ ಎಂದನು ನಗುತ ಮದನಾರಿ || ೨೯

ಜಾಣಿದುಬ್ಬಿನ ಹೊತೆ ದುಗುಡದ
ಮೋಣಿಗಳ ಮೋನದ^೭ನಿಂಹಾರದ
ದೂಣಿಗಂಗಳ ದೇವನಿಕರವ ಕಂಡು ಕರುಣದಲ |
ಏಣಿಪಡೆದು ಮನವಪದ್ಯೆಗೆ
ಮಾಣಿವೇಲೇದಿರಲಾ ಎನುತ ಶಿವ
ತೋಣಿ ನುಡಿದನು^೮ಪಾಶುಪತ್ಯದ ಸಾರ್ಥ ಸಂಗತಿಯ || ೩೦

ಕಮರ್ ಕಂಕರರಾಗಿ ಕೃತದು
ಷ್ಟಮರ್ವಾಸನೆವಿಡಿದು ತಾನೇ
ಕಮರ್ಕರ್ತನು ಭೋಗಿ ತಾನೇ ದುಃಖಿಸುವಿಯೆಂದು |
ನಿಮರ್ಭಾತ್ತನೋಳೀಯಹಂಕೃತ
ಧಮರ್ವನೆ ನೇವರಿಸಿ ಮಣಿಗುವ
ದುಮರ್ತಿಗಳನು ಪಶುಗಳಿಂದರೆ ಬೇದವೇಕೆಂದ || ೩೧

^೧ ಅಲ್ಲಿ (ಕ). ^೨ ಮುಗಿಳಿಗಂಗೆ (ಜ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^೩ ಚಿಯ (ಜ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).
ಪ.ಬ). ^೪ ರಿದಕಿ (ಹ.ಪ.ಬ). ^೫ ಸಾಕ (ಪ.ಬ). ^೬ ದು (ಕ). ^೭ ಪಶು
ಪತತ್ವವಾತ್ತಿ (ಚ.ಹ.ತ.ದ.ಪ.ಬ).

ಪಂಚವಿಂತತ ತತ್ವರೂಪದ
ಸಂಜವಯಿಯದೆ ನೀತಿಮುಖದಲ
ರಂಜೆಗಾಣದೆ ಸಗುಣಮಯ ನೀಹಾರದಲ ಮುಳುಗಿ ।
ಮಿಂಚುವೆಳಿಗಿನ ಬಳಕೆಯಲ ಮನ
ಮುಂಚಿ ಮೈಗೊಂಡಳಿಲುವಾತುಮ
ವಂಚಕರು ನೀವ್ ಪಶುಗಳೆಂದರೆ ಹೇದವೇಕೆಂದ ॥

೭೯

ತೋಣುವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ^१ ಬೋಮ್ಮುವೆ
ತೋಣುತ್ತದೆಯೆನಿಪಥ್ರದಲ್^२ ನಲೆ
ತೋಣುವೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಪರತತ್ವದಲ ಪರಿಣಾಮ ।
ತೋಣುವೀ ತೋಣುಕೆಯೋಳಗೆ ನಲೆ
ಮಾಸು ತೋಣುವೆ^३ ನಿಜವೇನಿಸುಯಿದ
ಗಾಟಗಳು ನೀವ್ ಪಶುಗಳೆಂದರೆ ಹೇದವೇಕೆಂದ ॥

೭೯

ಅದಿಧೌತಕದಿಂದ ನೋಂದು ವಿ
ರೋಧ ಪಡ್ಡಗ್ರಂಥ ವಿಕಾರದ
ವಾಧಿಯಲ ಬೆಂಡಾಗಿ ಭವಪಾಶದಲ ಬಿವಡೆಮು ।
ವಾದರಜನೆಯ ಬರೆಗೆ ನಿಲುಕಿ ವಿ
ರೋಧಗೊಂಬಿ^४ ಮೋಹವಿದ್ವಾ
ಸಾಧಕರು ನೀವ್ ಪಶುಗಳೆಂದರೆ ಹೇದವೇಕೆಂದ ॥

೮೦

ಪಶುಪತಿಯ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಜೀವರು
ಪಶುಗಳೀ ಪರಿ ಜೀವಭಾವದೊ
ಳಿಸಿಗುವರು ನೀವ್ ಪಶುಗಳಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣವ ।
ಪಸರಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮೆ ತಾ^५ನೀ^६
ಘನಣೆ ನಿಮಗೇಕೆಂದು ದೇವ
ಪ್ರಸರವನು ತಿಳುಹಿಡನು ಕಾರುಣ್ಯದಲ ಕಾವಾರಿ ॥

೮೦

^१ತುಬ್ಬ^२ಕೊಟ್ಟು^३ದೆಹಿದ್ದೆಯನು ಸುಧೆ
ಗೊಳ್ಳು^४ಗಳ ಗಂಡಿಗರ ಗಾಥದ
ಗಭ್ರವನು^५ಹೊಳ್ಳಿಸಿತು^६ ಗರಳಗ್ರಿ^७ವನುಪದೇತ ।

^१ ಬೋಮ್ಮು ಲೆತೋಣುತ್ತನಿತತಂತರ್ಥದಲ (ಕ), ಬೃಹತ್ತದತೋಣುಕೆಯೋಳ
ವಿಪರ್ತದಲ (ಗ), ಬೋಮ್ಮುವೆ ತೋಣುತ್ತವ ನಿವೃತ್ತಿಯಲ (ಒ). ^२ ಜಗವ (ಕ).
^३ ನಲೆ (ಜ.ತ.ದ.ಬ). ^४ ಉಳಿ (ನ), ತುಂಬ (ಬ). ^५ ಗಾಧಿಸಿತು (ನ.ಕ.ನ),
ಹಿಂಗಿಸಿತು (ನ).

ಹುಬ್ಬಿನಲ ವೂತಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳೆ
ಗೊಬ್ಬಿರೊಬ್ಬಿರು ತಿಳಿದು ನೆಕಡಿ ನು
ಪರಿಜನವೆಚಿಗಿದುದು ಜಯಿಜಯ ಎನುತ ಪಶುಪತಿಗೆ ॥ ೩೮

ಜಗಪುಷ್ಟೇ ಎಂದುದು ಜಯಧ್ವನಿ
ಜಗವ ರೊಂಹಿಸಿತೋಗ್ಗಿ ನಂಬುಳಿ
ಗಗನದಗಲಕೆ ಕುಣಿಪುತ್ತಿದ್ದುದು ಸುರರ ಭಾಳೆದಲ ।
ಬೀಗಡು ಬೀತುದು ಬೀನಬಿನ ಬಲು
ದಗಹು ಸೋತುದು ತಿವಗೆ ದೈತ್ಯ
ರಿಗಳು ಮುದದಲಿ ಮಾಡಿದರು ಮೂರಾರ್ಥಿಜ್ಞೇಜನವೆ ॥ ೩೯

ಪಾಶುಪತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚುವಾಯೆ ಮು
ಹೇತನಲ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಹೇವರು
ವಾನಿಹೆಚ್ಚುವ ಬಿಟ್ಟೆರೋಲ್ಪುನಿದರು ಪಶುಪತಿಯ ।
ಪಾಶುಪತ ಸುಪ್ರತವ ಧರಿಸಿದು
ದಾ ನುಪರ್ವನೋಮು ವಿಶ್ವಾ
ಧೀತನೆಸೆದನು ಕೋಟಿತತಸ್ಯಾಪ್ಯಕಾಶದಲಿ ॥ ೪೦

ಅಱನೆಯ ನಂಧಿ ಮಾಗಿದುದಃ.

ಮಳನೆಯು ನೆಂಧಿ

ಸೂರ್ಯನೇ॥ ಕಾಮಕೋಳಾಹಳದನು ದಕ್ಷನ
ಹೋಮದಳಪುಳಿಕಾಣ ಹರೆ ನಿ
ಸ್ವೀಪದಲ ಪುರ ಮೂಳ ಗೆಲಿದನು ಸಲಹಿದನು ಸುರರ ||

ರಚನ ರಥವನು ಭೀತಿ ಬೇಡ
ನ್ನು ಚಿತ್ತವೇನದ ಮಾಡಿ ದೈತ್ಯ
ಪ್ರಚಯವನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಡುವುದು ಪಾಶುಪತೆ ಬಾಣ |
ಕುಚಿತರಿನ್ನೇಗುವರು ಬಳರಿ
ನ್ನು ಜಳತವಲ್ಲೇ^१ ನಿಮ್ಮು ಪದವನೇ^२
ನಿಚಿತಕರುಪುರು^३ ವಿಕ್ಷೇಕರ್ಕು^४ ಗಣಹಿದರು ಹದನ ||

೮

ಮಾವ ಕೇಳಿದುಭುತವನೀ ಏ
ಶ್ವಾಸನೀತಳವಾಯ್ತು ರಥ ತಾ
ರಾವಳಿಗೇ^५ ನಾ^६ಯ್ಯು ಸತ್ತಿ ಗೆಯಾಯ್ತು ಕನಕಾದ್ರಿ |
ಅಪ್ರದಯ್ಯಾಫನ್ಯೋತ್ಸಲಪನ್ಸ್ತ
ಗ್ರಾವ ಕೂಬರ ರಥ್ಯಾದಧಿಪ್ರಾ^७
ನಾವಲಾಬಿನವಾಗೆ ರಚನಿದನಾತ ನಿಮಿಷದಲ ||

೯

ಅನುರವಲ್ಲೇ ವಿಂಧ್ಯ ಹಿಮಗಿರಿ
ಹಾನುಹಲಗ್ಗಳಾದವಚ್ಚು ಮು
ಹಾಸಮುದ್ರುವ ಅಯ್ಯು ಗಾಲಿಗೆ ಬೇಳೆ ತರಲ್ಲಕೆ |
ಅ ಸಸಿಯ ಸೂರಿಯನೆ ಮಂಡಲ
ಷ್ಟನಲ್ಲೇ ಗಂಗಾದಿ ಸಕಲ ವ;
ಕಾಸರಿತ್ವ ಲಾಯ್ಯು ತಮರಗ್ರಾಹಿಣೀಯರಳ್ಳಿ ||

೧೦

ರಾಯ ಕೇಳ್ಪು ಮತ್ತ ಯಾಹವ
ಸೀಯ ಗಾರುಹಪತ್ತೇ ದಃಖಿಣ
ವಾಯ್ಯಾಸವಿರಾದರು ತ್ರಿವೇಣುಕವಾ ರಥಾಗ್ರಧಲ |

^१ ನಿಮ್ಮು ಶರಜನ (ಕ), ನಿಮ್ಮು ಪಥವನೆ (ದ.ಬ). ^२ ರ (ಕ).

^३ ದಿ (ಗ.ಚ.ನ). ^४ ಬಾ (ಕ). ^५ ನುರ (ಕ). ^६ ಹೆವಾ (ಕ).

ಅಯಿತಲ್ಲಿ ವರೂಧ ನೆಕ್ಕ
ತ್ರಾಯತಪೆ ಬಳಿಯನುಕರುಪವ್ವಾಂ
ದಾಯಿ^१ತಾಗ್ರಹಿ^२ರಾಚಿಯಾದವೆ ಮಾವ ಕೇಳಿಂದ ॥

೪

ಆ ರಥಾಗ್ರಹಕೆ ಹೇದ ನಾಲುಕು
ವಾರುವಂಗಳ ಹೂಡಿದರು ನೋಗ
ನಾ ರಜನಿ ದಿನ ಮಾಸವುತ್ತ ರದ್ಧಿಣಾಯನವೆ ।
ನಾರ ತ್ಯಾತೀದೈಪ್ರತಿತಿ ಚಿ
ನಾ ರೈವಾದವು ನೋಗನ ಕೀಲು ಭು
ಜಾರು^३ಕುಲಫಣಿ^४ನಿಕರ ಹಯಬಂಧನದ ನೇಣಿಗಳು ॥

೫

ಮಿಶ್ರಳಿಗಳಾದವು ಕುಹು ಸುತಾರಾ
ವಳಿಗಳಮುಳ್ಳಬ್ರಹ್ಮವೆವಾದುದು
ಮೊಳಿಯ ಬಲುಬಹ್ಮಣಿಗೆ ಹಗ್ಗಿಕೆ ಪರ ಪದಂಗಮವು ।
ನಿಲನಲಬಿಳ ಕ್ರತು ರಥಾಂಗಾ
ವಳಿಗಳಾದವು ವಿವಿಧ ಪಣಿದ
ಜಲದ ಪಟಲ ಪತಾಕೆಯಾದವು^५ ರಥದ ಬಳಸಿನಲ್ಲಿ ॥

೬

ಕಾಲದಂಡದ ರೌದ್ರದಂಡ ಕ
ರಾಳಿರಥನೀಮಾಗ್ರಾದಂಡ ಏ
ತಾಲ ವಿಮುಳ ಬ್ರಹ್ಮದಂಡದ ಸಾಲು ಚೆಲುವಾಯು, ।
^६ಮೇಲು^७ವಲಗೆಯ ಸುತ ಜಮುರೀ
ಜಾಳ ಕನಕದ್ವಜದ ತುದೀಯಲ
ಮೇಳವಿಸಿದನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾನು ವಿಪುಳ ಶಾಕ್ಷರವೇ ॥

೭

ಅರನ ಕೇಳು ಮುತು ಚರಿತ ಸಂವ
ತ್ವ ರವೆ ಧನು^८ತತ್ವಾಳರಾತ್ರಿಯು
ತಿರುವಿದೇನಾಶ್ವರ್ಯಾಷ್ಟ್ವ ತಿವ ಕಾಲರೂಪಿನಲ ।
ಸರಳ ರಚನೆಗೆ ವಿಪುಳವನೆ ಸಂ
ಸ್ಕೃತಿಸಿದರು ಹೈಕುಂಠತೇಜ
ಸ್ವಾರಿತ ಮಾರ್ಗಣ ಮೈಯೆದಗ್ನಿ ಹ್ಯಾಮು ಮುಖವಾಗಿ ॥

೮

^१ ತಗ್ಗದ (ಕ.ಕ.ದ.ಪ). ^२ ದಿಗ್ (ಕ). ^३ ತ್ರುತಿವೇದಪ್ರತಿವಿನಾಯಾರ (ಕ), ಧೃತಿವೇದೀಯವಿಷಯವಿಚಾರ (ಹ). ^४ ಫಣಿಕುಲ (ಗ.ಜ.ಹ.ತ.ಬ). ^५ ಜೀ (ಕ). ^६ ಮಾವ ಕೇಳಿಂದ (ಕ). ^७ ಮೂರೀ (ಕ್ಷ). ^८ ನಾಕ್ಷಕವ (ಕ.ಗ.ಬ.ನ). ^९ ತತ್ಕಾ (ಕ).

ಕ್ರುತವೇ ನಿಮಗಿದು ಮಾವ ಬಹಲಾ
ಮ್ಯಾತದ ರಥನಿಮಾರ್ಗಣ ದೇವ
ಪ್ರತತ ನೆರೆದುದು ನೆಟೆ ಚತುರ್ದಶ ಭುವನವಾಸಿಗಳ ।
ತತಪುಬ್ರಹ್ಮಾ ದಿಗಳು ತ
ಮ್ಯಾತಕೆಯದ ತೇಜೋಧರವನು ಪಶು
ಪತಿಯ ಪದಕ್ಕೋಲೈ! ಸಿದರು ಮಾದ್ರೀತ ಕೇಳಿಂದ ॥

೯

ಅ ಮಹಾಶಾಂಭವ ನುತ್ತೇಜ
ಸೋ ಇಮ್ಯಾಕ್ರೋನದು ಕೊಡುತ್ತೇ ಮ
ತ್ರೋ ಮಹೇಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಖ ತೇಜಸ್ಸಿಗಳ ಶಕ್ತಿ ॥
ಅ ಮಹಾದೇವನಲಿ ನೇರಿದು
ದೀ ಮಹಾರಥಕಾಗಿ ವಿವಾಳ
ಷಣ್ಯೇಮಕೇಶನು ನಗುತ ಬಿಜಯಂಗಯ್ಯಲನುವಾದ ॥

೧೦

ಕಳಬಿ ತಲೆಮಾಲೆಯನು ಕೊಟ್ಟನು
ಕೆಲದವರ ಕ್ಷೇಯಲಿ ವಿಭೂತಿಯ
ಗುಳಿಗೆಯನು ನೆಗೋ ತಿ ಸವಾರಂಗದಲ ೪ಧೂಲಿಸಿದ್ ।
ಹೊಳಹೊಳಿವ ಕೆಂಬೆಂಬಯನಹಿಪತಿ
ಯಳುಕೆ ಬಿಗಿದನು ದಂತಿಕರ್ಮವ
ಸೆಲಕೆ ಮುಂಬೆಂಬೆಂಬೆಂಬಲುತ್ತಿನು ದೇಸಿ ಪರಿ ಮೆಟೆಯೆ ॥

೧೧

ಮಡೆಯೆ ಸರಪಣ್ಣ ತೋಳಿಬಂದಿಗೆ
ಪಡೆವಣ್ಣೆಯ ಮಸಿವಾಷ್ಟಗಳನಳ
ವಡಿಸಿದನು ಹೊಡಿಸಿದ ಶೇಷನ ಜಳವಟಿಗೆ ಮೆಟೆಯೆ ।
ಜಾಟವ ಕಿಟ್ಟಿಗೆಜ್ಞಗಳ ಬಿಗುಹನ
ಲುಡಯ್ಯ ಬದ್ದುಗೆದಾರ ಉರಗನ
ಪಡೆವಣ್ಣೆಯ ಗೊಂಡೆಯದ ಕಗ್ಗಿ ಕ್ಷಿಂಸೆಯೆ ಪಶುಪತಿಯ್ ॥

೧೨

ನೆರೆದುದಭವನ ಕೆಲಬಿಲದಲು
ಒಂದರದ ಬೋಷ್ಟೆಯ ಜಡಿವ ವಿಡ್ಗಿದ
ಬೆರಳ ಜಕ್ಕುದ ಭವಣಿಗಳ ?ಭವಣಿನುವ? ಧಾಣಿಗಳ ।

^१ ಕೇಣಿಸಿ (ಕ). ^२ ಪೇ (ಕ). ^३ ಮಹೇಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಖ ತೇಜಸ್ಸನು
ಹನಂತಕ್ತಿ (ಕ), ಮಹೇಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಾ ದಿಗಳ ತೇಜಸ್ಸಿಗಳ ಶಕ್ತಿ (ಗ.ಬ). ^४ ಲೇಣಿ
ಸಿದ (ಕ.ನ.ಬ). ^५ ತೊಡರ (ಕ), ಲುಡಯ (ಜ.ಬ.ದ.ಪ). ^६ ಗ (ಜ.ದ).
^७ ಧಾವರಿಪ (ತ).

ಪರಿಪರಿಯ ಕೈದುಗಳ ಕರ್ಣತ
ತರದ ಜರಿತದ¹ ರೋಧ್ಯವೇಷದ
ವರ ಮಹಾಗಣನಿಕರಪೂದಿತು ಮಾವ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೧೭

ಸುರಬಲದ ನಿಸಾಳ ಕೋಟಿಯ
ಮೊರಹು ಮೊಳಗಿತು ಬಿಲುದಿರುವಿನ
ಬ್ಳಿರದಲ್ಲಾ ದನಿಯಡಗಿತಗಣಿತ ವಂದಿಫೂಷದಲ ।
ಅರರೆ ವಂದಿಧ್ಯನಿಯ ಗಭೀರ
ಕರಿನಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ಜಯಬಯಧ್ಯನಿ
ನೆಯೆ ಚತುರ್ದೇಶ ಜಗವ ಜಡಿದು ವಾವ ಕೇಳಿಂದ² ॥ ೧೯

ಮುರಿಯೆ ಬಲವಂಕಡಲುಫೇರ್ ಎಂ
ದೆಱಿಗಿದಪ್ಪ ಶ್ರುತಿಕೋಟಿ ವಾಮದ
ಕೊರಳ ಕೊಂಕಿನಲುಪನಿಪತ್ತು ಗರ್ಜಿಗಿದಪ್ಪ ಕೋಟಿ ।
ತಿರುಗೆ ಬೆನ್ನುಲಿ ನೆರೆದ ನಡರಾ
ಜರಪುಫೇರ್ ಎಂದುದು ಕವದಿರ್ಯ
ಸರಿಸದಲ ಸಿಡಿಲಂತ ಮೊಳಗಿತು ವೀರಾಗಣವಿಕರಾ ॥ ೨೦

ನಡೆದು ರಥದಲ ವಾಮಉರಣವ
ನಿಡುತ್ತ ಧೂಜಾಟ ದೇವನಿಕರಕೆ
ನುಡಿದನಾವಾನನೀ ರಥಕೆ ನಾರಧಿಯ ಮಾಡಿದಿರಿ³ ।
ಕಡೆಗೆ ನಾರಧಿಯಲ್ಲದೀ ರಥ
ನಡೆಪುದೇ ದಾನವರ ಥಟಣೆ
ಶೊಡೆಪುದೇ ಲೇನಾಯ್ತನ್ನತ ನೋಡಿದನು ಸುರಪತಿಯ ॥ ೨೧

ಮಾವ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಹರಿದುದು
ದೇವಪುಕುಲ್ಲ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಲ್ಲಗೆ
ಭಾವವನು ಬಿನ್ನೆಗ್ನಿದರು ನಿಜ ರಾಜಕಾರಿಯದ ।
ಅ ವಿಭುವನೊಡಬಡಿಸಿದರು ದಿವಿ
ಜಾವಲಿಗಳಿಂದಿನಲಿ ಕರ್ಣಗೆ
ವೀವೈ ನಾರಧಿಯಾದಡಬಿಮತನಿಧ್ಯ ತನಗೆಂದ ॥ ೨೨

¹ ರು (ಕ). ² ಹೇಳಲೇನೆಂದ (ಗ.ಬ.ಹ.ಭ್ರಂದ). ³ ದಂಡಗಳ (ದ).

⁴ ವನಗಳಿನ ನಾರಧಿ ಮಾಡಿದಿರಿ ರಥಕೆ (ಕ). * ⁵ ತತ್ತ (ಹ.ಬ.ದ).

ಕೊಗ್ಗಿರೆಯ ! ಶಾಯುಕ್ತೇ ! ಬಂದುಇದು^१
 ಕಾಗೆಗಳ ಧುರಪಥವದುತ್ತಿರ
^२ರಾಗಳಿಬುಜಾಸನನ ಸಾರಥಿತನವದೇನಾಯೋ^३ |
 ಹೋಗಲಿದ್ದು ಸಾರಥ್ ಕಾಯಿತೆ
 ವಾಗಿ ಬಂದು ಏರಿಂಜೆ ಮುಕುಟವೆ
 ತಾವಿದನು ಹೋಗಳಿದನು ತ್ವಪುರನಿವಾಸಿಗಳ ಬಲುಹ || ೧೮

ಮನಿಯೆ ಬಳಿಕದು ಸರಕಲ ಜಗವೇಂ
 ದೇಸೆ ಪುರತ್ತುಯುದೈತ್ಯಭಿಷರೋಂ
 ದೇಸೆ ಮಹಾದೇವಮುತ್ತ ಕಮಲಜನೇಷಿದನು ತಾಧೀವ !
 ಸನಿನೆ ವಾಖ್ಯಯು ತಿದ್ದಿ ತುರಗ
 ಪ್ರಸರವನು ಬೋಳೈಸಿನ ರಥವನು
 ದನೆದನೆಗೆ^४ ಹೋಳಿಸಿದನು ಲಾಳಿವಡಿಸಿದ ಮಹಾರಥವ^५ || ೧೯

ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೈಪುದನೆ ದಿವಿ
 ಜಾವಳಿಗಳುಬ್ಜಿರದ ಜೊಬ್ಜೆಯ
 ಡಾವರದಲ್ಲಿಜೊದನು ಧೂಜರಾತಿ ವೇದಮಯರಥವ |
 ಮಾವ ಕೇಳಿದುಭುತವನೀ ವಿ
 ಶ್ವಾಸನೀತಳಿ ರಥ ರಥಾಂಗ
 ಗ್ರಾವತೆತಿ ಸುಗ್ರಾಯ್ಯ ಮುಗ್ಗಿ ತು ತೇರು ಸಿಮಿಷದಲ || ೨೦

ಕುದುರೆ ತರ್ಕಳಿಗಾದುದಿಳಿಯೆ
 ದ್ಯುದು ರನಾತಳಿಕವರ ಭಾರಕ
 ಕೆದಜೆದಪು ಕುಲಗಿರಿಯ ಹೂಣದ ಸಂಜ ದನೆದನೆಗೆ |
 ಕುದಿದುದಮರವ್ವಾತ^६ ಸಂತಾ
 ಪೌರಿ ವಿತಳಕೆ ಹಾಯ್ಯ ನಿಮಿಪಾ
 ಧರ್ವದಲ ಹೆಗಲಿಂದತ್ತಿದನು ಹರಿ ವೃಷಭರೂಹಿನಲ || ೨೧

ಅದ್ದೈ ರಥ ಹರಿಯುರವಣಿಗೆ ಬಿಗಿ
 ದೆದ್ದು ಸಮವಾಯ್ಯ ಭಯ ಪ್ರಷಿ ನೆಗೆ
 ದೆದ್ದು ವಳಯವ ಕೊಡಕಿ ನಿಂದಪು ವೇದವಾಸಿಗಳು |

^१ ಸಾಮ್ಯಕ್ತೇ (ಗ), ರಾಣಕ್ತೇ (ಇ), ರಾಯತಕ್ತೇ (ಪ). ^२ ದೆ (ತ). ^३ ರಾಗ ಕಮಾಳಾಸನವಶಾರಥಿ ಬಳಿಕದೇನಾಯ್ಯ (ಕ). ^४ ಹಂ (ಪ). ^५ ಯಂಗಿದನು ನಿಮಿಷದಲ (ಗ). ^६ ಸನಾತ್ಕ (ತ).

ಎದ್ದುದೋ ರಥ ಬಳ ಮನೋರಂಡ
ವದ್ದುದೋ ಮರು ಪೂತುರೆನುತು
ಬೈದ್ದು ದಪುರಕದಂಬ ಭಾರಿಯ ಭುಜದ ^१ಬೊಬ್ಬೆ ಯಲ ^१ || ೨೨

ಪ್ರಜವನಾದಾಹತಿಗೆ ಗತಯಲ
ಕುಣಿದವಗೆ ದ ^२ವೇದ ^२ಹಯ ಹ
ಲ್ಲಣಿಯ ಹೇಷಿತ ರವಕೆ ಹೆದರಿತು ರಾಷ್ಟ್ರಸವ್ವತ್ತ |
ಗಣನಮೂಕದ ಜೂಣಿಯಲ ಸುರ
ಗಣ ಸುರಾರಿಗಳೂರ ಮುತ್ತ ತು
ಕೆಳಕಿದರು ಕಾಳಿಗವನಸುರೋರ ಥಣ್ಣು ಕಳಪಳಿಸ್ತೇ || ೨೩

ಭಟರು ವಿದ್ಯಾನಾಂತ ಲಯದು ^४ಲಂಟ ^४
ಕಟಿಸಿ ನೂಕಿತು ತಾರಕಾಷ್ಟನ
ಜಟಿಲ ಹಯ ರಬಲ್ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದುದು ಬಿಟ್ಟ ಸೂರಯಲ |
ಲಂಟಕಟಿಸಿ ಸುರಸೇನೇ ಬಲಾಗಜ
ಫಂಟಿಗಳಾಕಿತು ದೃತ್ಯಾಸುರಸಂ
ಫಂಟಿತ ಸಮರವನೇನನೆಂಬೆನು ವಾವ ಕೇಳಿಂದ || ೨೪

ಹೊಯ್ದು ದಮರರನಸುರೋರಗ ದ ^६
ಕೈದುಕಾಣರು ಮತ್ತ ನೂಕಿತು
ಮೈದೆಗೆಯಲೋಡವರೆಸಿ ನೂಕಿತು ಬೇಹಬೇಹವರು |
ಬೈದರಿಂದ್ರನನಿಂದುವರೋಳಿಗೆ
ನೆಯ್ಯಿ ರಥ ನಗಾಂಯ ನಾಳವ
ಕೊಯ್ದುರೋ ^७ಹುಗ್ಗಿಗರೆನುತೊಱಲಿದುದು ^७ ಸುರಸೈತ್ತೀಮು || ೨೫

ಹೊಗಲ ಸಮರಕೆ ನಾಷ್ಟಾಮಿದ್ವೋಹರು
ತಿಗೆಯಬೇಡೋ ^८ ಬೆನ್ನು ^९ಲಾಂಕೆಗೇ
ಜಗದೊಡೆಯನೋ ಘಡಪದಂಜದ ^{१०}ರೆನಲು ಸುರರಾಜ ^{१०} |

^१ ಹೊಯ್ಯಿನಲ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ). ^२ ಮಂತ್ರ (ಕ). ^३ ರಾಸುರರ ಥಣ್ಣ
ನಲ (ಪ). ^४ ಸರ (ಹ.ತ.ದ.ಪ). ^५ ವೋಳ (ಕ). ^६ ರಾಗಕ (ಚ.ತ.ಪ).
^७ ನಾಗುಗಳನೆನುತುದು (ಕ). ^८ ಹೆಂಗಲಬೇಡಾ (ಚ.ತ.ಪ). ^९ ನಾಂ
ಕಿಗೆ (ಗ), ಲೈದನೆ (ಹ.ದ). ^{१०} ರಂಜದಿರಿಯನಾತ (ಕ), ರೆನುತ ಸುರನಾಥ
(ಗ.ಹ.ದ).

ಉಗಿದ ಖಡುಗದ^१ ತಿರುವಿನಂಬಿನ
ಬಿಗಿದ ಬ್ಲಿನ ಸುರಪನಿದಿರಿನೇ
ಉಗಣ್ಣಾಮರಭಷಯ ಹೊಕ್ಕುದು ಹೈತ್ಯಬಲದೊಳಗೆ ॥ ೨೬.

ಮೊಲನ ಮಟು ಕೈಪೂರ್ವಾಯ್ದು ನಕ್ಕುದು
ಹುಲಿಯೋಡನೆ ಗಡ ತಿವಶಿವಾ ವೆ
ಗ್ರಿಧೀಯರನು ವಿಗ್ರಹದಲಸಿವೆಪು ಕಂಡು ಕೈಗುಣವ ।
ಹುಲುಪೈಜೈಯ ದೇವಾಳ ತ್ರಿಪುರದ
ನೆಲಪ ಮೆಟ್ಟಿ ತು ನಾಯ್ದು ಅರೆ ಮುಂ
ದಲೆಯ ಕೊಯ್ಯು ಕಡಿ ಬೆರಳನೆಂದರು ಬಿಳರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ೨೭.

ಕಾದ ಲೋಹದ ಪಳಿಯಷ್ಟಿಲು ಕೆಂ
ಪಾದಪನುರಾ ಮೋಜೆಗಳೂ ತಿದಿ
ಯಾದುಗಿಚ್ಚಿನ ಹೊದಸಿನಂತಿರೆ ಬಿಡದೆ ಭುಗಿಲಿಡುತ ।
ತೇದುವೆರಳಿನ ತಿರುವಿನಂಬಿನ
ವಾದಿನೆಸುಗೆಯ ಬಿರುದರಗ್ಗಿ ದ
ಕೈದುಕಾಜರು ಕೆಣಿಕಿದಮರರ ಹೊಟ್ಟು ತೊಬಿದರು ॥ ೨೮.

ಮುಣ್ಡಿದುದಿದು ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ಯಾಯ
ಸೆಂಟೆಯ ಬಿಟ್ಟು ರೂ ತಿವಶಿವಾ ಬಿಳ
ರಾಜುಯೆ ಘನೆ ನಾಪ್ರೇಕೆ ರಣವೇಕಿವರ ಕೊಡನುತ ।
ಒಱಲುಪಮರರ ಚಾಯಿ ಕೈಗಳ
ಹೊಣೆಯ ತಗಿನಿ ಮಹಾಗಣಗಳೂ
ಇಂಟುವ ನಾದಿತ್ಯಾಸನು ಹೊಕ್ಕುನು ಹೊಯ್ದು ದಾನವರ ॥ ೨೯.

ದಿಂಡುದಸ್ತಿದನು ದಾನವರ ಕಡಿ
ಬಂಡಪಯುಮಾಯ ಪನಿ ರಕುತದ
ಮೊಂಡೆಗೆನಸಿನೊಳೆದ್ದು ದಗಣಿತ ರಥಗಜಾತ್ಯಜಯ ।
ಇಂಡೆಂಡೆದು ಹೇರಾಳ ರಕ್ತಸ
ದಿಂಡೆಯರು ಧಿಮ್ಮೆನಲು ಹೊಯ್ದುರು
ಬಂಡಪರಶುವಿನಾಳು ಹೊಯ್ದುನು ಸಾಲ ಹೆಣ ಹರೆಯೆ ॥ ೩೦.

^१ ಬೆನಳಂ (ಕ.ತ.ಬ), ಬೆರಳಿನಂ (ಪ). ^२ ತ (ದ).

ಅರೆನೆಲೆಯ ಮೂಳಿದಿಟ್ಟಣೆಸಿ ತರೆ
ವರಿಗೆಯಲ ಹೊಕ್ಕೆತ್ತಿ ದುರ್ಗದ
ಹರಿಯ ಹುಲಮುಖದೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದರು ಬೇಹಬೇಹವರ |
ಅರನ ಕೇರ್ನೈ ದ್ವೈತ್ಯ^१ಭೇಟರು
ಜ್ಞೆರಿಯ ಮಾಡಿದರಲ್ದವರನೆ
ಜ್ಞೆ ಸೀಸಿದರು ಮಯಾವಿರಚಿತಾವ್ಯ^२ ತನಲಿಲಕೂಪದಲ ||

ಇ೧

ಮಯನ ಬಿನ್ನಾಂವನು ದೇವ
ತ್ರಯವಣಿದುದಿದು ತೀರಲಸುರರ
ಲಯವೆನುತ ಹರಿ ಧೇನುವಬುಜಾನನನು ಕಡುವಾಗಿ |
ಭಯವಿಹಿನರು ಹೊಕ್ಕರಾ ಬಾ
ವಿಯನು ಬತ್ತಿ ನಿ ಬಳಿಕ ದ್ವೈತ್ಯರ
ಜಯವ ಮೂಳಿದರು ಹೋಹನದ ಬೌದ್ಧಾವತಾರದಲ ||

ಇ೨

ಭವನ ಭಕ್ತತಯ ಬಿಡಿಸಿದರು ಶಾಂ
ಭವನುಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಬೌದ್ಧ
ವ್ಯವಹರಣಿಗಳ ಮಾಯೆಯಲ್ಲ ಕೆಚಿದರು ಕಪಟದಲ |
ಯುವತ್ತಿಯರು ಪರಪ್ರಾಪಯೋಗ
ಪ್ರವರದಿಕ್ಷತರಾಯ^३ ಬೌದ್ಧನ
ವಿವಿಧ ಮಾಯೆಗೆ ಹೋಜುವ್ಯೇದುದು ಮನ^४ಸುರಾರಿಗಳ^२ || ಇ೩

ಹರಿ ಸರೋಜಾಸನರು ಶೊಲಯ
ಹೊರೆಗೆ ಬಂದರು ದೇವದ್ವೈತ್ಯರ
ಪುರವಧಮುದ^५ ಹೇಳಿಯಾದುದು ನಯನಪಾವಕನ |
ಕರೆದು ಬೆಸನುವಡಿದು ಸಮಯವೀ
ಸುರರ^६ಸಲಹುವ ಚಿತ್ತ^७ಪ್ರಭೃತಿ
ಕರುಣಾ ಬಿಜಯಂಗ್ರೈವ್ಯದೆಂದರು ಪಾರ್ವತೀಪತಿಗೆ ||

ಇ೪

ಬಿಲ್ಲ ತುಡುಕಿದನಭವನೆಡಬಲ
ದಲ್ಲಿ ಜಯಜಯಜಯಜಯಧ್ವನಿ
ಫಲ್ಲಿಸಿತ್ತಿರೇಳುಭುವನತ್ವವಣವಿರಿಗಳ |

^१ ಶಾಂದ ಡ.ತ.ಡ.ಪ.ಬ). ^२ ಮಹಾಸುರರು (ಕ). ^३ ಹೇರೆ (ಕ),
ಹೇತೆ (ಇ.ಪ.ಒ.ತ), ವೇಂಥ (ದ), ಬೇರೆ (ಬ). ^४ ನೌಕುವ ಸಮಯ (ಕ).

ಭುಲ್ಲಿದಿನಿ ಹಯ ಪದಸಪುತ್ರಹಕವ
ಚೇಲ್ಲಿದಪ್ತ ಸಕ್ರಮದ ಪಾಳಿಯ
ಪಲ್ಲಿವಿಕೆ ಪರಿವರ್ತದಮಳಪ್ರಜವಮಯವಾಗಿ ॥ ೫೫

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಚಮ್ಮೆ ಟಗೆಯಿಡ್ಡಯ
ತುಡುಕೆ ಕುಣ್ಣಿದಪ್ತ ವೇದಹಕಯ ಬಲ
ಸೆದಪ್ಪರಿಹಶ್ಚಮದರೀಜಗುವಿ ಮಂತ್ರಕೋಟಿಗಳ ।
ಸುಡಿಯಲರಿದಾಕಾಶಿಸರಸಿಯೋ
ಇಡಿದ ತಾವರ್ಮಾಗುಳಿಗಳೂ ಸುರ
ಪರೆಯೋಚಿತಿದ ಮುಗಿದ ಕೃಗಳೊ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತಿಂದ ॥ ೫೬

ಪರಮ ಶ್ರುತಿ ಚೇದಾಂಗಿ^३ ಮಂತ್ರೋ
ತ್ವರ ಧರಿತಿ ಕುಲಾದ್ರಿ ಸನಿ ಭಾ
ಸ್ವರ ಸುರೂರಿಗ ಜಲಧಿ ನದಿ ಸಕ್ತರಾತಿಗಳು ।
ಸರಸಿರುಹಘವ ವಿಷ್ಣು ವಿವಿಧಾ
ಧ್ವರ ಮೂಸೀಂದ್ರ ಗ್ರಹಪು ಸಚರಾ
ಚರಪುಷ್ಠೇ ಎಂ^१ದೇಜಗು^२ತಿದುರ್ದು ಶಿವನ ಬಳಸಿನಲ ॥ ೫೭

ಒದಗಿತ್ತೇ ಹೇಳಿದ ಸಮಸ
ಶ್ರಿದಶ ಸರ್ಕರಾಚರಪು ತಮ್ಮೆಂ
ಗದಲಿ ರಚಿಸಿದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕೃತನಿಯೋಗದಲ ।
ಅದುಬಿಳಿಕ ಸಿಜರಸಮೂಹಾ
ಖ್ಯಾತಯನ್ನೇಸರೆ ಧನುವ ಕೊಂಡನು
ಮದನರಿಪು ತಿರುಚಿದನು ಬೇರಳಲ ಪಾಶುಪತರವ ॥ ೫೮

ಕೃತಕರ್ಣೇ ದಿಂಜಂಧೇ ದುರಂತರ
ಶ್ರುತಿಗಳಜ್ಞಯವು ಸಮ್ಮು ಮಿಡುಕುವ
ಮತಿಯ ಪಾಡೇ ನಿಮಿಪಕಬುಜಭವಾಂಡ ಕೋಟಿಗಳ ।
ಶ್ವಿತಿಗಳಿಯನಗ್ಗ ಇದ ನಯನಾ
ಹುತಿಯ ಪಾಡುವ ಶ್ರವರಹರ ಸಂ
ಗತಿಯ ಸಮಯವ ಹಾರಿದನು ಸುರಪರುಪ ನಾವಿರವ ॥ ೫೯

^१ ಮಣಿವಿನ (ಕ). ^२ ಶರಧಿ (ಕ.ಗ.ಇ). ^३ ತ (ಕ.ಗ.ಚ.ಹ)

ದೇಸಲು (ಕ). ನ (ಕ.ಚ).

ಕೂಡಿದಪ್ತ ಪುರ ಮೂರು ನಿಮಿಷದೊ
ಳ್ಳಿಡಿಬಿದುರಿ ನಯನವಹ್ನಿಯ
ಕೂಡಿ ಹುರಿಗೋಂಡೊಂಧ ಹರಿದು ಪಾಶುಪತಬಾಣ |
ರುಂಡಿ ಹೊರಳಿಯ ಹೊಗೆಯು ಜೋಡಿಯು
ನೀಡುನಾಲಗೆ ಪುರದ ಸುತ್ತಲು
ಕೂಡೆ ^१ವೇಧಯವಾಯ್ತು ^२ ಹರಹಿನ ಕಿಡಿಯು ಗಡಣದಲ || ೪೨

ಕಟ್ಟಿತುರಿ ದೆಸೆ ನಾಲ್ಕುಜಲ ಬೆ
ನ್ನಾಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದು ಬಿನುಗೋಂಡ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿಗೆಳನೊಱಿನಿತು ಮುಱುಗಿನಿತಸುರನಾರಿಯರ |
ದಿಟ್ಟಿರುರಿದು ವೀರರಸುಗಳ
ಬಿಟ್ಟಿರಭವದೊಂಧಿಗೆಳು ನೆಟೆ
ಕಟ್ಟಿ ಕೇಡಿಂಗಾರು ಮುಱುಗುವರರಸ ಕೇಳೀಂದ || ೪೩

ಸರಳ ಹೊನೆಯಲಿ ನಿಡಿದ ಕಡಿಯೋಂ
ಹೆರಡಜಲೆ ಬೆಂದುದು ಪುರತ್ತೆಯ
ವರಸ ಕೇಳ್ಣಿ ಬಳಿಕ ಬಾಣದ ಬಾಯಿಧಾರೆಗಳ |
ಹರನ ನಯನದ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಣದು
ಪುರವನಾ ಖಾತಿಯಲ ಭೇದಿಸಿ
ಮುರಿಮುರಿದು ಸುಡತೊಡಗಿತಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೪೪

ಎಲೆ ತೆತುದರ್ಶಿಜಗವನುರಿಯ
ಪ್ರಾಳಿಸಿತೇ ಬೆಂದುದು ಸುರೋಘದ
ಗೈಲಪು ಕರೆಯಾ ಕಲ್ಪಮೇಘವನುರಿಯ ಪೂಣಿನಲ |
ಬಲುಕಣಿಗಳಲ್ಲಾ ಜನಾದರ್ಶನ
ಸಳಿನಭವರಾವೆಡೆಯೆನುತ ಕಳಿ
ವಳಿಸಿದುದು ಹೊಱಬೆಯಿಟ್ಟುದಭವನ ಮುಂದೆ ಭುವನಜನ || ೪೫

ಅರಿಪುರತ್ತೆಯದಹನಕರ್ಮ
ಸುಳಿರಣವನ್ನ ತ್ವಾರ್ಯವದು ಗೋ
ಚರಿಸಿತಲ್ಲಿಂ ಮೇಲಳುಚಿತಾನುಭಿತ್ಕೆತ್ತೆವನು |

^१ ಮೆಳೆಯಾಯಿತ್ತು (ಕ), ವಿಂಡಯವಾಯ್ತು (ಗ).

ಕರುಣ್ಣ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ ಜನಸಂ
ಹರಣಕಾಲವೋ ಮೇಣಿ ^१ರಕ್ಷಾ
ಕರಣ್ಣ ಕಾಲಪ್ರೇ ದೇವ ^२ಎಂದೊಱಳಿದುದು ^३ ಭುವನಜನ || ೪೫

ತ್ವಾಹಿ ಮೆದನಾಂತಕ ಪ್ರರಶ್ಯಿಯ
ದಾಹ ಹರ ಶಂಕರ ^४ಮಹಕೇಶ
ತ್ವಾಹಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಏನಾಕ ತ್ವಾಹಿ ರೋಕೇತ |
ದೈವಿಂಗಳು ^५ಧೂಳಾಯು ^६ ಬಳಿಕನೊ
ಳೀ ಹದನು ಬಂದಿದೆ ಜಗತ್ತು
ರಾಮುಗಮತಿದೆ ದೇವ ಎಂದುದು ಸಕಲ ಭುವನಜನ || ೪೬

ಕರುಣರಸದಲ ನನೆದು ನಗೆಯಂ
ಕುರಿಸಿಂಬಾಹಾ ಹಸದಲ ತಂ
ಕರನ ಹೂಂಕರಣೆಯಲ ತಳತುರಿ ತಗಿ ತಲ್ಲಿ |
ಶಿರವ ತಡಹುತ ದೇವತತಿ ಪ್ರರ
ಹರನ ಬೀಳೋಟಂಡರು ಮಹಾರಥ
ಹರಿದು ನಿಜಸೆನಾಥಸನಂಗತವಾಯು ^७ ನಿಮಿಷದರ್ಬಂ || *

ಷಣ್ಣನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

^१ ದಕ್ಷಾಧ್ಯಾರಣ (ಕ), ರಕ್ಷಾಧರಣ (ದ). ^२ ಯೆಂದುದು ಸಕಲ (ಕ),
ಯಂದಜಗಿದುದು (ಪ). ^३ ಮಹೇಶ್ವರ (ಕ). ^४ ಬಯರಾಯು. ^५ ಜಯ
ಜಯೋದೇಂಜಿಲತ್ತು ಭುವನಜನ (ಕ).

* ಐದನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ (ನ) ಪ್ರತಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಾತ್ಮವಿದೆ.

ಎಂಟನೆಯೆ ಸಂದಿ

ಸೂಜನೆ ॥ ಪೃಥಿವಿಪತಿ ಮಾಡ್ರೇಶನನು ಸಾ
ರಥಿಯ ಮಾಡಿದನೋಲಪು ವಿಗಲತಿ
ರಥ ಭಯುಂಕರ ಭಾನುಸುತ್ತಾನಾಹವಕೆ ನಡೆತಂದು ॥

ಹರನ ಬೀಳೈಕ್ಕು ಉಡಿಬಿಳ ದಿಪಿಜರು
ಹರೆದುದೀ ಪರಿ ಕಮಲಭವನೀ
ಶ್ವರನ ಸಾರಥಿಯಾಗ ಸಾರಿದುದಮರರಭ್ಯಾದಯ ।
ಹರಿಯ ಸಾರಥಿತನದಿ ಜಯವಂ
ಕುರಿಸಿತವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಕುರುಬಲಕೆ ಗೆಲವಾದದೊಳ್ಳಿತು ಹಾವ ಕೇಳಿಂದ ॥

೮

ಹರನು ಬಿಲುವಿಧ್ಯವನು ಕೊಡುತ್ತವೆ
ಪರಶುರಾಮಂಗೆಂದನಧಮಾರಿ
ಗೂರೆಯಾದಿರು ಸತ್ಯಾತ್ಮಕಿದನಾಂದರಂತಿ ಕಲಿಸೆಂದೇ ।
ಸುರರ ಮೆಚ್ಚಿದ ರಾಮನೀತನ
ಕರೆದು ಗರುಡಿಯ ಹೊಗಿಸಿದನು ^೪ಕಡು^೫
ಗರುವನೀ ರಾಘೇಯನಧಮನೆ ಹಾವ ಕೇಳಿಂದ ॥

೯

ಸೂತಕುಲಸಂಭವನೆ ಭುವನ
ಖ್ಯಾತ ಕರ್ಣನು ಸಾಕಿದಾತನು
ಸೂತನಾಡಡಿ ಹಾವ ಕೇಳನ್ನಯಕೆ ಹಲಿಪುಂಜಿ ।
ಸ್ವಾತಿಯುದಕದೊಳಾದ ವ್ಯೋತ್ಸತ್ತ ಕ
ವ್ಯಾತಕಯ್ಯನೆ ಚಿಪ್ಪೆ ನಿಮಗಿ
ನ್ನೇತಕೀ ಸಂದೇಹ ^೫ರವಿನುತ ಸೂತನಲ್ಲಿಂದೆ ॥

೧೦

ಈ ದುರಾಗ್ರಹ ನೀನ್ನು^೬ ಚಿತ್ತ ದೊ
ಳಾದುದೇ ತಪ್ಪೇನು ಕೇಗಿಲೆ
ಯಾದರಿಸಿದದೆ ಬೇವ್ಯ ಮಾವಹುದಾದಡೆಮಗೇನು ।

^१ ಹೊಱಪಂಟನಾಹವಕೆ (ಕ). ^೨ ವಟುದಾ (ಒ.ಪ). ^೩ ನೆನಲ್ಲಾ (ಕ.ಗ).

^೪ ಖರ (ಕ). ^೫ ಸಾರಥಿಯಾಗು ಸಾಕೆಂದ (ಗ.ದ). ^೬ ಮ್ಮ (ಕ).

ಕಾದಿ ಗೆಲು^१ಪುದು ಥಾರಿ ಗುರು^२ ಭೀ
ಘ್ರಾಂತಿಭಂಗರೈನಾದರ್ಶೇ ತಾ
ನಾದುದಾಗಲ ನಾವು ನಾರಥಿಯಾದೇಳೆಂದ ॥

೫

ನಿಮ್ಮು ವಿಜಯಶ್ರೀಯ ಕಡೆಗೆ
ಇಂಷ್ಟ್ ಮ್ಮು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುರಿದುದಾದೆ
ನಮ್ಮು ಕೊರತಯೆಡೇಕೆ ಕರಸ್ಸೆ ನೂತನಂದನನೆ ।
ನಿಮ್ಮು ಹೇಳಿಕೆಯಾಪುದದನೀ
ತಮ್ಮು ಪಿಂಣಿದು^३ ನಡೆದನಾದೆ
ನಮ್ಮುವಾತ್ಮಯ ಬೀಳುಕೊಡುವೆವೇರು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥

೪

ಹೊತ್ತೆ ದುಗುಡವ ಹಾಯ್ಯಿ ಕೈವಿಡಿ
ದೆತಿ ಕರ್ಣಾನ ಕೊಟ್ಟ ಮೈಗಳ
ಶತ್ರುಗುಡಿಗಳ ರೋಮ ಪ್ರಾಳಕದ ಪೂರ್ಣಪಡಲ ।
ಬತ್ತಿ ತಂತಸ್ತಾಪಜಲನಿಧಿ
ಚತ್ರ ದುರುಸಂದೇಹತರುವಿನ
ಬತ್ತು ಕರಿಹೊಳೆಪೋರ್ಯು ನಿನ್ನ ಮಾಗಂಗೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ॥

೬

ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಶಲ್ಯನನು ಭೂ
ಪಾಲನಿತ್ತ ಲು ಕರ್ಣನಾಯುಧ
ಶಾಲಯಲ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ^४ವನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದೇ ।
ಸಾಲದೀವಿಗಿಗಳನು ತಸ್ತು
ಜ್ಯಾಲೆ ಪೀಕ್ಕುವು ತೀಕ್ಕು ಧಾರಾ
ಫೀಳವಿಕ್ರಮ ವಿನ್ಧಾಲಿಂಗಿತವಾದವಡಿಗಿಡಿಗೆ ॥

೭

ಕುಣಿಯ ಹಣಿದದ ಕೊಳೆಲುಕೊಳಿನ
ಮುಣಿದಲ್ಲಿ ವಿಾಸಲನ ರಕುತದ
ದುಱುದುಣಿಪ ದಂಡೆಯಲೆ ಕಲಸಿದ ಕೂಲ ಮುದ್ದೆಗಳ
ಹೊಱಗೆ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಭೂತಿಲಿ ಬೂ
ಬ್ಳಿ ಸ್ತುತಮೊಡನುಬ್ಳೀಳ್ಳ ಲಗ್ಗಿಯ
ಹಣೆಗಳಬ್ಳಿ ರವಾಯ್ಯು ಕರ್ಣನ ತಸ್ತುಪೂಜೆಯಲ ॥

೮

^१ ಪರಭಾರವಿದು (ಗ). ^२ ನಿಮ್ಮು ಚ್ಯಾನಿಮ್ಮುಲ (ಕ). ^३ ಏ (ಕ).
^४ ಅದೆ (ಕ), ಸ್ತುಯೆ (ಒ.ಪ.ತ). ^५ ವಾಸಯೆ ಬೀಳುಕೊಳೆವು. ^६ ಹರಂಪು
ದಲ (ನ). ^७ ಗಳನಚಿನಿದ. ^८ ನುವ.

ವಿರಚಿಸಿತು ತನ್ನಸ್ತಪೂಜಾ
ಪರಿ^१ಸರಣ^२ ರವಿಸೂನು ದಭಾರ್ಯಂ
ಕುರದ ಶಯನಸ್ಥಾನದಲ ಮಾಡಿದನು ಜಾಗೆರವ |
ಕುರುನ್ನಪಾಲನ ಪಾಠೀಯದೂಳಾ
ಯಿ ರುಳು ಮನೆಮನೆಗಳಲ ತನ್ನೋ
ತ್ಯಾಗ ಸಮಾರಾಧನೆಯೊಳಿದುರ್ಮಾದು ^३ಕೂಡೆ ನ್ನಪಕಷಟಕ^४ || ೬

ಸವೆದುದಿರುಳರುಣೋದಯದಲಾ
ಹವದ ಸಂಭ್ರಮರಭಸವೆದ್ದು ದು
ವಿವಿಧ ಬಲಭಾರಣೀಯ ಭುಲ್ಲವಣಿಯ ಭಾಳದಲ |
ತವಕಿನುತ ಬಿಗಿ ವಾರುವನ ತಾ
ಸವಗವನು ಬಲ್ಲಿಹವ ಸೀನಕ
ಕವಚಗಳನೆಂಬಬ್ಬಿರಣ ರಂಜಿಸಿತು ರಾವ್ತರಲ || ೭

ಬಿಡು ಗಜವ ಬಿಗಿ ^५ಟೆಂಚೆಗಳ ತೆಗೆ
^६ದಡಿ^७ಯ ಹಾಯಿಕು ಗುಳವ ತಾ ಪೋಗ
ವಡವ ಕೊಡು ಪಚ್ಚೆಯವ ಕ್ಯೇಯಲ ಬೀನು ರಚೊರಿಗಳ |
ತಡವಿದೇನೋ ನಾಯಿ ನಡಿಫಡ
ಕೆಡೆಯೆನುತ ತಮ್ಮೊಳ್ಳಿಬ್ಬಿರೊಳ್ಳಿರ
ಜಡಿಯಲಬ್ಬಿರವಾದುರೋಧಕರ ಕೇರಿಯಲ || ೮

ಕೇಲ ತೆಗೆಯಚ್ಚುಗಳ ಹೆರೆ ಬಲು
ಗಾಲಿಗಳ ಜೋಡಿಸು ಪತಾಕಾ
ಜಾಲವನು ನಿಲಿಸಿನ ಬಲಿ ಬಲುಮಿಣಿಯ ಬಿಗಿಯೆನುತ |
ಮೇಲೆಮೇಲಬ್ಬಿರದ ಹೊಳಿಳಾ
ಫೊಳಿ ಘಲ್ಲಿನೆ ದನೆಯಲತಿರಧ
ಜಾಲ ^९ಕವಿದುದು^{१०} ಕದನಕೊತ್ತಳಹಲರ ಕೇರಿಯಲ || ೯

ನೀಡು ಬಿಲುಬತ್ತ ಲಿಕೆಯನು ನಡೆ
ಜೋಡ ತೆಗೆ ತಾ ಸವಳವನು ರಣ
^{११}ಬೈಡನೇ^{१२} ಘಡ ಘಾಯವನು ^{१०}ಬಿಗಿ ಮದ್ದನರೆಯೆನುತ^{१३} |

^१ ಚರಿಯ (ಕ), ಕರಣ (ದ). ^२ ವರಮಹಾಕಷಟಕ (ಗ.ದ), ಸಕಲಬು
ವಂದ (ಉ.ತ). ^३ ಗಂಟೆ (ಬ). ^४ ತಡೆ (ಕ). ^५ ಚಮರಿ (ಕ). ^६ ಯಿತಾ
(ಕ.ಗ.ಚ). ^७ ವೆದ್ದಿದು (ಕ.ಗ.ನ). ^८ ಕಡುಹನಲ (ಕ.ಗ.ದ.ನ). ^९ ಹೇಡ
ಯೇ (ಕ.ಗ), ಬೀಡನೇ (ಪ). ^{१०} ತೂಕಮದ್ದನಿಕ್ಕೆನುತ (ಕ).

ಕಳದೆ ತಮುತಮಗಾಕವದ ಬಯ
ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ೧ನುಭಣಿರಬ್ಜುರ
ರ್ಯಾಡಿ ೨ಮನಗಿತು ಕದನಗಲ್ ೩ ಕಾರಾಳ ಕೇರಿಯಲ ॥ ೧೫

ಬಿರಿದುದುಬುಜಭೇವಾಂಡವನೆ ಭೋಽಂ
ಕರಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳತತಿ ನಿ
ಬ್ಜುರದ ಬಿರುದನು ಬೀಎಂತದ್ವಾಪು ಗೌಣಾಗೆಕೆಗಳು ।
ಪರಲು ಸುಳಿದುದು ದೀಪಶಿಖಿ ಪರಿ
ಹರಿಸಿದತ್ತಿಬಿಲದಬ್ಜುರದ ನಿ
ಷ್ಟುರತ್ತಿಗಂಜದ ಮಾಣದನೆ ಕೆಜಿಹಿಂಗಿತಾ ರಜನಿ ॥ ೧೬

ಅರಣ ಕೇಳಭ್ಯುದಿತವಾದುದು ೪
ಸರಸಕ್ಕುರವರಾಜಿ ಕೋಮುಲ
ಸರಸಿರುಹವನವಾದುದಾಳ್ಕಣ ೫ನುರಭಿ ೬ನಿಮುಂತ್ತ
ಕರಣ ತೋಮುರ ದಕ್ಷಿಣೋರು
ಸ್ವರಣ ತಿಮಿರ ಮ್ಯಾಗ್ರಿಕದಂಬುಕ
ತರಣ್ಣ ಸೊತಿದನುದಯ್ಯಾಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ ರತ್ನನಮಯ ರಥವ ॥ ೧೭

ಉಲಿವ ಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಕಳ
ಕಳಿಕ ಮುಜೆಯಲು ಹೊಳಿವ ಹೊಂಬಿ
ಇಲಲಿ ಸೂಸಿದನಭ್ಯುರ ಜಲವನು ಜನಕನಿದಿರಿನಲ ।
ಲಲಿತ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನು ಕರ
ತಳದೋಳಾಂತು ಮಹಿಳನುರರಿಗೆ
ಗ್ರಿಧೆಯಸಿತ್ತನು ಥೇನುಮಣಿಕನಕಾದಿ ವಸ್ತುಗಳ ॥ ೧೯

ವರ ಸಿಫಾರಿಯ ಬಳಿವಿನಲಿ ಬಲ
ಮುರಿಯ ಬಿಗಿದನು ಪದಮುಖಕ ಮುಂ
ಚೆಂಗ ಬಿಟ್ಟನು ಬಿಗಿದ ಬದ್ದುಗೆ ದಾರ ಗೈಂಸೆಯವ ।
ಕರಣ ಲಹರಿಯ ಪಜ್ಞಮಾಣಿಕ
ಪರಿರಚಿತ ಭುಜಕಂಠಕಣಾರ
ಭರಣ ಜರಣದ ಬಡೆಯೆದಲಿ ರಂಜಿಸಿದನಾ ಕಣಾ ॥ ೨೧

^೧ ಬರಯು (ಕ). ^೨ ಕಷಿದುದು ದಸೆದೆಸೆಗೆ (ಕ.ಗ.ದ.ನ). ^೩ ಯಿತು (ಕ). ^೪ ವನಧಿ (ತ.ದ). ^೫ ಗಿರಿಯಲ (ಕ.ಗ.ಒ.ಒ.ನ.ಪ).

ದಿನಗಣನೆ ಹಡಿನೆಂಟು ಕೋಣಿಯ
ಕನಕವೆಂದಿನ ದಿನದಿ ಚೆಲ್ಲಿದ^१
ನನುಪಮಿತ ಥಿಧನರತುನ ಭಂಡಾರವನು ತೆಗೆತೆಗಸಿ^२ |
^३ಮನದಣಿಯೇ ಯಾಚಕ್ತಿಗಿತ್ತು ದ^४
ನೆನಗೆ ಬಣ್ಣ ಸಲಭವೆ ಕೇಳೈ
ಜನಪ ಕರ್ಣನದೇನ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನೊ ಮನದೊಳಗೆ || ೮೪

ಹೊಳೆಹೊಳೆದವಾಭರಣ ತಾರಾ
ವಳಿಗಳಂತಿರೆ ಪೂರ್ಣಶತಿಮಂ
ಡಲದಪ್ಪುಲು ತನುಕಾಂತಿ ಅವಿಡುದು ನಿಖಿಳ ದಿಗುತಟವ |
ತಳಿತ ವಿಕ್ರಮ ಸುಪ್ರತಾಷ್ಟೇ
ಷ್ಟುಲತ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೇ ಜಗತ್ತುಯ
ದೊಳಗೆ ರುಳಿಪಿನೆ ಕರ್ಣನೆಸೆದನು ದಿವ್ಯತೇಜದಲ || ೮೫

ದೇವ ಗುರು ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಬಹು ಸಂ
ಧಾವನೆಯ ಮಾಡಿದನು ಶಿಶನಾತ್^५
ಸಾತ್ಯವಳಿಯ ತರಿನಿದನು ತುಂಬಿದನು ವರೂಢದಲ |
ರಾವುತರಿಗಾರೋಹಕರಿಗೆ ಭ
ಃಾವಳಿಗೆ ರಥಿಕರಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ
ನಾ ಏವಿಧ ಸೌಗಂಧಭಾವಿತ ಯಾಕ್ಷಕರ್ಥಮಾಪ || ೮೬

ನಡೆದು ಬಂದನು ರಥಕೆ ದೇನೆ ಕಂ
ಪಿಡುತ್ತಿ ನೆರೆದ ಮಹಾಪ್ರಧಾನರ
ನೆಡುವೆ ಜೆಲನುವ ಚಾತುರಂಗದ ಸುಳಿಯ ಸಂದಣಿಯು |
ಒಂದನೆ^६ ನೆಲನಣ್ಣಣಿ^७ಯು^८ ವಾದ್ಯದ
ಗೆಡಣ^९ ಹೊರೆದು^{१०} ಪಾಠಕರ ಗಡ
ಬುಡಿ^{११}ಯು ಕಳರವ^{१२} ಬಿಗಿದುದಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೮೭

^१ ಜನಕ್ತೇ ನೂಸಿದ (ಕ.ಗ.ಚ). ^२ ನಾ ಧನವನು ಭಂಡಾರವನ: ತೆಗೆಸಿ (ಕ), ಭಂಡಾರವನು ಧನರತುನ ಮಣಿಗಳವ (ಗ), ನಾ ಧನಭಾರ ಭಂಡಾರವನು ತೆಗೆಸಿ (ತ), ಧನವನು ಸುಭಂಡಾರದಲ ತೆಗೆತೆಗಸಿ (ದ.ನ). ^३ ಕನಕವನು (ಕ).
^४ ರುಹೊತ್ತುದ (ಗ). ^५ ನಿಖಿಳ (ಕ.ಗ.ಉ). ^६ ತರಿತ (ಕ.ಗ). ^७ ತೆಗೆಸಿ (ಪ.ತ.ದ). ^८ ಡಲು (ದ). ^९ ಡೆಯ (ಕ). ^{१०} ವ (ಕ). ^{११} ಮೆರದು (ದ.ಪ.ಬ.ನ), ಹೊರೆದುಪು (ತ), ರಭಸದ (ಕ). ^{१२} ಕೆ ಗಳರವ (ಕ), ಯ ಕರ್ಕಣ (ಪ).

ಅತಿರಭನದಿಂದಾಯು ತೇನಾ
ಪತಿಯ ಪರ್ಯಾಪರಾ ಎನುತ್ತ ಗುರು
ಸುತ್ತ ತಕ್ಸಣಿ ಕೃತವರ್ಮ ಕೃಪ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು |
ವಿತತ ಸನ್ನಾಹದಲ ಕುರುಭೂ
ಪತಿ ಸಹಿತ ಹೊಸವಂಟು ಭಾಸ್ಯುರ
ಸುತನ ಸನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದರು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿ¹ || ೨೨

ಬಳಿಯ ನೆಲನುಗ್ಗಿ ದಣಿಗಳಿಂದ ಚೆ
ಗ್ಗಿಂದಿಯ ಸುಭಂಗರ ಮೇಳದಲ ಬಂ
ದಿಳಿದು ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ನನುನಗುತೇಯಿದನು ರಥವ |
ಚಳಕಯಂಗಳು ಹುರಿಯ ವಾಷಿಯ²
ನಳಿವಡಿನೆ ಬಲನೆಡಕೆ ವಾಚಿಯ
ಸುಳಿಸಿ ನಾರಧಿತನವ ತೋಣಿದನಂದು ಕಲ ತಲ್ಲಿ || ೨೩

ಬಳಿಯ ಪಾಯವಧಾರುಗಳ ಕಳ
ಕಳದೊಳಗೆ ರಥವೇಯಿದನು ನೆಲ
ಹಳಿಯೆ ಹೇರಾಳಿಸಿತು ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯನಿಖ್ಯಾತೀಪ !
ತಳತವಮಳಿತ್ತತ್ವಜಮರಾ
ವಳಿಯ ದುಲ್ಲಿಯ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಸವ
ಪಳಹರಧ್ವಜದಂಡವೆತ್ತತು ವರ ರಥಾಗ್ರದಲ || ೨೪

ಇಕ್ಕೆಲದ ರಾಷ್ಟ್ರತರ ತೇರಿನ
ತಕ್ಕೆಗಳ ಗಜಭಂಜಿಯ ಕಾಲಾ
ಇಕ್ಕೆಜದ ಸಿನಾಂಭ ಸೂಳಿನ ಲಗ್ಗಿ³ದಂಬಿಬಟದ |
ಉಕ್ಕೆತೋ ವಿಲಯಾಬ್ದಿಯೆನೆ ಸಾ
ಲಕ್ಕೆ ಸಂಡುದು ಸೇನೆ ರಾಯನ
ಸೆಕ್ಕೆನವಸರದಾನೆ ನಿಷಿಪಾಳಿಯವ ಬೀಳ್ಳೂಂಡ್ || ೨೫

ರಾಯ ಕೇಳ್ಣೆ ಬಳಿಕ ಕಲಿ ರಾ
ಧೀಯ ಬರುತರೆ ತೋಣಿದುತ್ತಾ
ತಾಯತವನೇನೆಂಬನ್ನೇ ಶಿವತಿವ ಮಹಾದೇವ |

¹ ದುದು ನಿಷಿಳ ಪರಿವಾರ (ಕ). ² ಯಲ (ಗ). ³ ಕ್ಷುಪ (ಕ).

⁴ ತಂ (ದ). ⁵ ಹೊಸವಂಟ (ಕ.ಗ.ದ).

ವಾಯುನದ ತಡೆ ಭೂಮಿಕಂಪ ನಿ
ಜಾಯುಧಂಗಳ ಕಿಡಿ ಗಜಾತ್ಯನಿ
ಕಾಯು^१ರಥವಾಸಿಗಳ^२ ಕಂಬನಿ ಕಾಣಲಾಯ್ದುಂದ || ೨೯

ಒದಯಿದವು ನರಿ ಮುಂದೆ ಕರ್ಣನ
ಕುದುರೆಗಳು ಮುಗ್ಗಿ ದಪು ಪರಿವೇ
ಪಡಲ ಸಪ್ತಗ್ರಹದ ವರ್ಕೃತೆ ಸೂರ್ಯ^३ಮಂಡಲಕ್ಕ^४ |
ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಗಳಾಳಿ ಧೂಳಿಯ
ಕೆದಯಿ ಬೀಸಿತು ನಿವಿಳಿ ಬಲ ಮು
ಚ್ಚಿದುದು ಕಂಗಳನವನಿಹತ ಕಂಡನು ಮಹಾದ್ವಿತವ || ೩೦

ತ್ಯಾಣಕೆ ಕೊಂಬನೇ^५ ಕರ್ಣನಿದನಾ
ರೇಣುಸುವರು ದುಪ್ಯಮಂಶೇಪದ
ಬುಣಿಬದ್ದುರು ಕಂಡು ಮಾಡುವುದೇನು ಕಾರಬರು |
ರಣಮನೋರಾಗದಲ ದಳನಂ
ದಣಿಯ ನಿಲಸಿದನತಿರಥರ ಲಾ
ವಣಿಗೆಗೊಂಡನು ಕರ್ಣ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಕ್ರಮುಗಿದು || ೩೧

ನೊಂದವರು ನಿಲ ನಾಷ್ಟಮಿಕಾರ್ಯಕೆ
ಹಿಂದುಗಳಿವರೀ ಮರಳಿ ಮನಗಳ
ಹಿಂದಣಾಸೆಯ ಹೇವ ಹಟುಕರಿಗಿಂದು ಮಹನವಮಿ |
ನಿಂದರೊಳ್ಳಿತು ನೃಪನ ದೇಸೆಯಲ್ಲ
ಕಂಡು ಕಲೆಯಳ್ಳಿವರು ಕಾಳಿಗ
ಮಿಂದು ಬೆಟ್ಟಿತು ಬೀಳುಕೊಂಬುದು ಭೀತಿ ಚೇಡೆಂದ || ೩೨

ಓದಿ ನಾಡನುವವರು ನಿಲ ರಣ
ಬೀಡರೀಗಳಿ ಮರಳಿ ಮನವ
ಳ್ಳಾಡಿ ಮಣಿಗುವರೇಳಿ ಮರಣದಲಾವ ಘಲಸಿದ್ದಿ
ಕೊಡುಗಲಕರು ನಿಲ್ಲಿಯಿಹಪರ
ಗೇಡಿಗರು ಹೆಡನಾರಿ ಗುಣದಲ
ಬೇಡಿಕೊಂಬನು ಖಾರೀಗಿ ನೀವೆಂದ || ೩೩

^१ ಗಳ ಬಲುತರದ (ಕ). ^२ ಬಂಬಲ (ಕ), ಮಂಡಲದ (ತ), ಮಂಡಲವ (ಬಿನ). ^३ ಬಲು (ಕ). ^४ ಕೊಳ್ಳನು (ಕ). ^५ ಕಾರ್ಯಕೆ (ಕ)..

^६ ಗಲದೇಕೆ (ಕ).

ಸಂದ ಸುಭಷರು ಬನ್ನಿ ಸ್ವರ್ಗದ
ಒಂದಿಕಾಟರು ಬನ್ನಿ ಮನದಿಂ
ಹುಂದೆ ಹೆಡ್ಡೆಯ ತತ್ತ್ವಗರು ಬಹುದೇನ್ನ ಸಂಗಾತ |
ನೂಂದೆಯು^१ ಬ್ಯಾಪರತ್ತ^२ ಬನ್ನಿ ಪ್ರೇ
ರಂದರನ ಸರಿಗೆದ್ದೀಗೆಗೆ ಮನ
^३ ಸಂದವರು ಹೋಗಿ ರಣವನೆಂದನು ^४ ಕಣಿ ನಿಜಬಲಕೆ^५ || ಇ೮

ವೀರಭಷರಾಹವವ ಹೋಗಿ ಜ
ರ್ಯಾಘ್ಯಾ ರರಿತ ಲು ^६ ಸಂಡೆಯೀ ಕದನವಿ
ಬಾರ್ಥೀಶೀಲರ್ಯಾ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾರಥಾದಿಗಳು |
ಅರು ಬಲ್ಲರು ಸಮರಯಜ್ಞದ
ಸಾರವನು ಪಾಶಿಗಳರಕ್ಷಣ ತ
ರೀರವನು ^७ ಕೊಡಿ ಪಡೆಯಿ ಮುಕ್ತಿಯನೆಂದನಾ ಕಣಿ^८ || ಇ೯

ರಾಯ ಕೇಳ್ಣ ಕಷ್ಟರದ ತವ
ರಾಯಿಗಳನೊಡೆದೊಡೆದು ಭಷರಿಗೆ
ಹಾಯಿಕದನಂಬುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೋಗೆಮೋಗೆದು ಬೇಸಣದೆ |
ಸಾಯಿದಿಹರೀ ರಣದೊಳಗೆ ರಾ
ಧೇಯನೀ ಮನ್ಯಾಳಿಗೆ ^९ ಬದುಕುಪ್ಪ
ಸಾಯಿಗಿಹಪರಪುಂಚೆ ಎಂದುದು ನಿಖಿಳ ಪರಿವಾರ || ಇ೯

ಕೇಳ್ಣ ಪರಿವಾರವಿಂದಿನ
ಕಾರೆಗಿಪಲೀ ನಮಗೆ ಭೀಷ್ಟ್ಯಾ ರ
ಕೋಲ ಗುರುವಿನ ಹರಿಬವನು ಮನವಾರೆ ಹೋತ್ತ ವಲ |
ನೋಲಪ್ಪೇ ಕೌರವನ ಭಾಗ್ಯದ
ಕಾಲಪ್ಪೇ ವಿಧಿ ಬಲ್ಲಾದೆನ್ನಯ
ತೋಳ ಬಲುಹನು ಹಗೆಗೆ ತೋಲುವನೆಂದನಾ ಕಣಿ || ಇ೯

^१ ಬ್ಯಾರಿಸುವರು (ಕ). ^२ ನಮ (ತ). ^३ ಬಂ (ಕ). ^४ ದಳಕ ಕಲ
ಕಣಿ (ಗ), ದಳಕ ಕ್ಷೇಮುಗಿದು (ಕ). ^५ ಹೋಗಿ (ಕ), ಮರಳ (ಗ). ^६ ವೀರ
ರು (ಕ). ^७ ಕಡೆನೊಳ ಮುಕ್ತಿಯ ಹಡೆಯಿ ನೀವಂದ (ಕ). ^८ ಯತ್ರೀ.
^९ ಸಾಯಿದ (ಗ), ಬದುಕಿದ (ತ).

ಅವ ತೋಣಿನಲಾಪನಜುರ್ನನ
ದೇವನನು ರಿಪುಲದೊಳಾತಂ
ಗೀಷನೀ ಪದಕವನು ಖಡೆಯವ ವಚ್ಚಮಾಣಿಕದ |
ಅವನೀ ಭಲುಗುಣನ ತೇರಿನ
ರಾವಿದೇ ಎಂದವರೆ ಇದೆ ಮು
ಕ್ರಾವಳಿಯಲಂಕಾರವೆಂದನು ಕರ್ಣ ನಿಜಬಲಕೆ ||

ಇಂ

ನರನ¹ ತೋಣಿನದವರೆ ತತ್ತೀನಾ
ವಿರದ ಪಟ್ಟಣವರ್ಜುನನ ಮೋ
ಕರಬಿದೇ ಎಂದವರೆ ಕೊಡುವೆನು ಹತ್ತು ನಾವಿರವ |
ನರನ ತರಳಿತ ತಂದು ತನ್ನೊಂದ
ನಾಟುಹಿಡಗೆ ನೂಟಾನೆ ಹಯ ನಾ
ವಿರದ ಪಳಿತಪ ಬರಸಿ ಕೊಡುವೆನು ರಾಯನಾಣಿಂದ ||

ಇಂ

ತೋಣಿರ್ವೈ ಭಲುಗುಣನವಿದಿರಲ
ತೋಣಿರ್ವೈ ಸತ್ಯಿಹಯಿನನಕಣಾ
ತೋಣಿರ್ವೈ ವಿಜಯನನು ನಿಮಿಂಗೆಯು³ ಸಾಧ್ಯಮಿಕಾರ್ಥವಲ |
ತೋಣಿ ಪಾರ್ಥನನವನ ನೆತ್ತರ
ನೂಜೆ ಶಾಕನಿಯರಿಗೆ ನಿಮಗುಣ
ನೂಜೆಯೋ ಭಂಡಾರ ಕೌರವರಾಯನಾಣಿಂದ ||

ಇಂ

ನರನ ತರಹತಿಗೆನ್ನು ತನು ಜ
ರ್ಯಾ ರಿತವಾಗಲ ನೆನ್ನು ಕಣಿಯಲ
ಬಿರಿಯಿಲಾತನ ದೇಹ ಪಾಡಾವಾಡಿ ಯುದ್ಧದಲ |
ಕರಾಳು ಕರುಳಲ ತೋಡಕ ನೋರನೆ
ತರಲ ನೆತ್ತರು ಕೂಡಿ ಕಡಿ⁴ಯಲ⁴
ಬೆರಸಿ ಕಡಿ ಪಲ್ಲಟಿಸೆ ಕೊಡುವೆನಿಂದು ಹಗೆಯೋಡನೆ ||

ಇಂ

ನರಾಳ ಸರಳಂಗೋಮ್ಮೆ ರೋಮಾಂ
ಕುರದ ಗುಡಿಯಲ ರಕೆ ಜಲದಲ
ಕರುಳ ಹೂಮಾಲೆಯಲ್ಲ ವೀರರಣಾಭಿಷೇಕವನು⁵ |

¹ ನೆರಿಗಾಣಿಸದವರೆ (ಕ.).² ವಹ (ಕ.ಗ.ಚ.).³ ಗಿದು (ಕ.).⁴ ಯಲು (ಕ.).⁵ ಚನವಾ (ಕ.).

ಧರಿನ ಷ್ಯೇರಿಯ ಫಾಯಫಾಯಿದ
ಧರಧುರಕೆ ತನಿಹಚ್ಚೆ ಮನದು
ಬ್ಜುರದಲಸ್ವಿದಾಹಿದರೆ ದಿಟ ಕೃತಕೃತ್ಯ ತಾನೆಂದ ॥ ೪೯

ಅವನ ಮುಂದಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ
ಅವನ ಕೈಯಲ ತನ್ನ ಮುಂದಲೆ
ಅವನ ದೇಹದ ಫಾಯವನ್ನು ಯ ಫಾಯ ಚುಂಬಿಸುತ್ತ |
ಅವನ ಖಡಗದಲೆನ್ನ ಮೈ ನಾ
ತವಿದ ಖಡಕೆ ಸರನ ಮೈ ಲವ
ಲಪಿಲಡಿಮೇಲಾಗಿ ಹೊರಳ್ಳ ರೆಧನ್ಯ ತಾನೆಂದ ॥ ೫೦

ಕೈದಣಿಯೆ ಹೊಯ್ದಿರಿಯ ಸೀಲಿದು
ಭಾಯ್ದಿಣಿಯೆ ಮೂರಲಸಿ ಹಚ್ಚಿದ
ಮೈದಣಿಯು ರಿಪುಭಂಗ ಹೊಯ್ದಿಲ ಫಾಯವನು ಪಡೆದು |
ಹಾಯ್ದಿ ಕರುಳಿನ ಮಿದುಳ ಜೋರಿನ
ತೊಯ್ದಿ ರಕಾ ಒಬರಿದ ತಾನಿರ
ರೈದಿ ಕುರುಪೆತಿ ಕಂಡನಾದರೆ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂದ ॥ ೫೧

ಸರನ ರಕುತದ ಮಧ್ಯಪಾನವ
ಸೆಱೆದು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಪಾಥನ
ಕರುಳ ದೊಂಡೆಯ ಕೂಳ ಮುದ್ದೆಯ ಬಡಿಸಿ ದೈತ್ಯರಿಗೆ
ಅರಿಯ ಬಂಡದಿ ಹಸಿಯ ನುಂಟಿಗೆ
ವರಸಿ ಭೂತಾವಳಿಯ ದಣಿಸಿದ
ಡರನು ಕೌರವನೆನ್ನ ನಾಕಿ!ತಕಿಂದು! ಫಲಪೆಂದ ॥*

ಎಂಳನೆಯ ನಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

¹ ದುದಕ್ಕೆ (ಕ). ² (ಕ) ವೈದರಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಗಳ್ಲಿ ೪೦-೫೭
ನಯ ಪದ್ಯಗಳ ಕ್ರಮವು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ

ಒಂಬತ್ತನೆಯೆ ಸೆಂದಿ

ಮೂಡನೆ || ಸೆಣನು ವಿಗರೊಳಗೊಳಗೆ ಖತಯಲ
 ಕೆಣಕ ಬೈದಾಡಿದರು ಸಮರಾಂ
 ಗಣಭಯಂಕರ ತಲ್ಪಾಷ್ಟರಸುತರು ¹ರಥದೊಳಗೆ¹ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಘಾತ್ವವನಿಪ ನಿ
 ನಾಂ ಭ ಖರೆಯದ ಸುಡಿಯನಾಲಿಸಿ
 ಕೇಳಿಉದನು ಕೆಲ² ತಲ್ಪ ಬೆರಳಲ ವಿಾಸೆಗಳ ಮುರಿದು |
 ಹೇಳು ಹೇಳಿನೊಂದ್ದು ಪಾಫ್ರನ
 ಹೇಳಿ ತೋಣಿಸಲೀನ ಕೊಡುವೆ ಸ್ತೋ
 ಪಾಲಕನ ಪದದಾಣ ನುಡಿ ನುಡಿ ಕಣಾ ಸುಡಿಯೆಂದ ||

೮

³ಹಾರ ವಡೆಯವ ಬೇಹ³ ಗಜಹಯ
 ನಾರಿಯರ ಕೊಡಬೇಡ ಪಾಫ್ರನ
 ತೋಣಿ ಕೊಡುವೆನು ತನಗ ಹೇಳದೆ ಬಜಿದೆ ಕಲುಗಿರಿದ್ದು |
 ಸ್ವೇರಿಸೀಗಳೆ ನಿನ್ನ ಕರುಳಿನ
 ತೋರಣದ ಬಾಗಿಲಲಿ ವಿಜಯ
 ಶ್ರೀರಮಣಿಯನು ತಹ ಕರೀಷಿಯ ತೋಣಿಸುವೆನೆಂದ ||

೯

ಮೊಲನ ಕಾ⁴ಹಿ⁴ನ ಕಾಡಿನಲ ಹೆ
 ಬ್ಯಾಲ ವಿಭಾಡಿಸುವಂತೆ ನರಿಗಳು
 ಬಲಿದ ಬೇಲಿಯ ಕದಳಿಯನು ಕಾಡಾನೆ ಹೊಗುವಂತೆ |
 ದಳವ ಬಿಗಿದು ಮಹಾರಥರನೊಡೆ
 ದುಳಿದು ನಿನ್ನಯ ನಾಲಗೆಯ ಹೆಡ
 ತಲೆಯಲುಗಿವಚುಂನನನಿಗಳೆ ತೋಣಿಸುವೆನೆಂದ ||

೧೦

¹ ತಹ್ಮಾಳಗೆ (ಗ.ಜ.ದ), ಕಳದೊಳಗೆ (ಇ). ² ಇತಿದ್ವಾನು (ಕ).

³ ಉರುಗಳ ಕೊಡಬೇಡ (ಗ. ಇ. ಚ. ತ. ದ. ಪ. ಬ. ನ). ⁴ ಏ (ಕ. ಗ. ಚ).

⁵ ತೋಹಿ (ಉ).

^१ ಹೂಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದನಿತೆ ತಾ ನಾ
ನಾನು ತಹನಜುರ್ ನನನೇತ್ತಕೆ
ಬಾಯಿ ಭಂಟಿಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಿಹ್ ಕರ್ಣ^२ ಖೂಳನಲಾ |
ಅಣನರೇತ್ತಕೆ ಕಾಲಮೃತ್ಯುವ
ನಾನುವರೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯನು ^३ನೀ
ನಾಂತರೆತ್ತಜುರ್ ನನನೀಗಳೆ ತೋಣಿನುವನೆಂದ ||

೪

ಅವನೊಬ್ಬನ ಬಿಲ್ಲ ಬೋಬ್ಬೆಯ
ಡಾವರದಲೆದೆ ^४ಬಿರ್ಪಾದಹತರಿ
ಗಾವನೊಬ್ಬನ ದಸಿಗೆ ಬಿರಿವುದು ಧೈರ್ಯಗಿರಿತಿಪಿರ |
ಅವನೊಬ್ಬನ ಕಂಡರಿಗಳ
ಜೀವ ತಲೆಕೆಳಕಹುದು ಸುಭಂತ
ದೇವನಾಶನು ಪಾಥ್ರ ^५ಬೇಕೇ ತೋಣಿನುಬನೆಂದ ||

೫

^६ಹನುಮೇ ನಿದ್ದೆಯ ಹಾವ ಹೊಯ್ದಿ
ಬ್ಬನುವರೇ ಮೃವುಜೆದ ಪೂರಿಯ
ಮುನುಕನುಗಿವುದು ಬಿದ್ದಿಯೇ ಜೀವಾಭಿಲಾಘರಿಗೆ |
ನುಹಗಳುರಿಜಾಳಗೆಯೋಡನೆ ರ್ಯಾಂ
ಹನುಮ್ಮಿದುಚಿತವೇ ಕರ್ಣ ಪಾಥ್ರನ
ಹನಣಿಯೇಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಬೇಕೇ ತೋಣಿನುವನೆಂದ ||*

೬

ಗರುಡನೆತ ಲು ಕೊಬ್ಬದೊಕ್ಕೆಯ
ಮಣಿಯೆತ್ತಲು ನಿಂಹವೆತ್ತಲು
ನರಿಗಳತಲು ದಿಗಿಭವೆತಲು ನಾಯ ಮಣಿಯೆತ್ತ |
ನರನೊಡನೆ ನಮ್ಮದಂಡಯೇ ಜಗ
ವಣಿಯೇ ^{१०}ನಿನ್ನಾ ತನ್ನ ^{१०}ಭ್ರೂಂ
ತರಪಿ ^{११}ನಕಟಾ ^{११} ಕರ್ಣ ಸುಡು ^{१२}ನೀ ^{१२} ಕಷ್ಟ ^{१३}ಹೊಗೆಂದ ^{१४} ||

೭

^१ ಔಂ (ಕ).^२ ನಾರು (ಕ.ಗ.ಬ.).^३ ದಿಷ್ಟ (ಕ.ಜ.).^४ ಜ (ಗ.ಜ.ತ.ಪ).^५ ನೀಗರೆ (ಕ.ಗ).^६ ಹಸಿದ (ಗ.ಜ.ತ.ದ.ಪ.ಬ.ನ).^७ ದೇಕ್ಕೆ (ಕ.ಗ.ಬ).^८ ಕ್ಕೆ (ಕ.ಗ.ಜ).^{*} ಈ ಪದ (ದ) ವ್ಯತಯಲ್ಲ.^९ ಜೊಳಿಯೇ (ಬ).^{१०} ನಿಷ್ಟಿಬ್ಬರ (ಕ).^{११} ನಜಯಾ (ಕ.ಗ).^{(ಕ).}^{१२} ಸುಡು^{१३} ನಿನಗೆಂದ (ಬ).

ದಿಟಕೆ ಪಾಠ್ಯನ ತೋಣಿದರೆ ಸಂ
ಕಟವ ಮಾಡದೆ ಮಾಣಿಲಾ ಕಟ
ಕಟ ಧನಂಜಯನೆಂದು ಸೋತ್ತಿನು ಹಂಡೆ^१ ನಿಸೊಳಿಡನೆ |
ಕುಟಿಲಮುತ್ತಿ ಗೋಗ್ರಹಣಿದಲ ಲಟ
ಕುಟಿನಿದನೆಲಾ ಮದುಪೈಯೋಳಗು^२
ಬ್ಧಿಯ ಬಿಲ್ಲನೊಳೊದಸಿಕೊಂಡವ ಪಾಠ್ಯನಹುದೆಂದ || ೮

ನರನ ತೋಣಿನಿದವರೆಗೆ ತತನಾ
^३ ಪೀರವ ಸೂಸುವೆನೆಂದಲಾ ನಿ
ನ್ನರಸನನು ಗಂಥರ್ವರೆಡೊಯ್ಯಂದು ಗಗನದಲ |
ಅರಸಿಯರು ಸ್ವಚ್ಚೇವರು ಕುಮಾರರು
ಮೊಣಿಯಿಡಲು ಫಲುಗುಣನ ಬಿಡಿಹಿಡ
ವರಿಯ ನೀ ನೆಟ್ತು ಕಂಡು ಮಟ್ಟಿವರೆ ಕರ್ಣ ಹೋಗೆಂದ || ೯

ಕಂಡು ಮಾಡುಷುದೇನು ಬೀಷ್ಟರು
ಕರ್ಣದುದೀಳ್ಳಾ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ
ಖಂಡಪರಶು ದ್ಯೂತಿನಜುವನನನು ರಣಾಗ್ರದಲ |
ಕಂಡು ನೀನೇಗುವೆ ನುಯೋಧನ
ಭಂಡನೋ ಸಾರಧಿತನದ ನಾ
ಭಂಡನೋ ನೀ ಭಂಡನೋ ನಾವಣಿಯಿವಿದನೆಂದ || ೧೦

ಕಡುಪರಾಕ್ರಮಹಿತ ನೆತ್ತಿಯ
ಹಿಡಿದು ನೀ ಗಳಹಿದರೆ ನೀನ್ನೀ
ಹಡಪದವರೇ ಜಮರದವರೇ ಭತ್ತಧಾರಿಗಳು |
ಒಡೆಯ ನೀನೆಂದಂಜ ನಿರುತ್ವ
ನುಡಿಯಲಮ್ಮೆರು ತಮ್ಮ ಮನಹೊಳ
ಗೊಡಬಂವರೇ ಕದನಬಾಹಿರ ಕರ್ಣ ಹೋಗೆಂದ || ೧೧

ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು ಕರ್ಣ^४ನಿವನಾ
ಬೀಳವಚನವನಧಿಕ^५ರೋಪ
ಜ್ಞಾಲೆ ರ್ಯಾಳಿಸಿ ವಿಾಸೆಗಿಡಿದನು ತೋಗಿದನು ಶರವ |

^१ ನೋ ಮುನ್ನ (ಕ.ಗ.). ^२ ಯಲಪು (ಕ.ಗ.). ^३ ಏ (ತ.ದ.).

^४ ತ (ಕ.). ^५ ಫಲುಗುಣವೆಲೂ ಬೀಳರನನೋ ನೀನಾರ ಬಿಡಿಹಿಡೆ ಕರ್ಣ ಕೇಳಂದ (ಕ.), ಫಲುಗುಣವೆಲೂ ನೀನೋ ಕುರುಪತಿಯ ಬಿಡಿಹಿಡವ ಹೇಳೈ ಕರ್ಣ ನೀನೆಂದ (ಬ.). ^६ ಧನ (ಕ.). ^७ ನಾತನಬೀಳವಚನವನಧಿಕ (ಕ.), ಕುಣಿದಬು ಕಾಯ ಕಂಪಿಸಿತು (ಗ.ಬ.), ಕುಣಿದಬು ತುಗಿದಬು ಶರವ (ಬ.), ನೀತನ ಕೇಳು ವಚನವನಧಿಕ (ಬ.).

ರಣದೊಡ್ಡೊಡೆಯನ ಜಣೆದು ಜಾಸುವ
ಗುಣನಮುದ್ರರಃ ವಾದ್ರದೇಶದ
ಭಣತೆ ತಾನದು ಬೇಸ್ಯ ನಡೆವಲಿಯಂ^१ಗವದು^१ ಬೇಸ್ಯ |
ಗಣಕೆಯರ ಮಧ್ಯದಲ ಮಧ್ಯದ
ತಣೆವಿನಲ ತನಿಸೋಳ್ಳತ್ತ ಬತ ಲೇ
ಕುಣವ ಭಂಗಿಯ ಭಂಡರೆಲಪ್ಪೇ ತಲ್ಲು ಕೇಳಿಂದ || ೨೮

ಕುಟಿಲ ಸ್ಯಾಷ್ಟಿಗೆ ಸೀವರನು ಚಾ
ವಚೆಯರಿಗೆ ಮನೆ ದುಷ್ಪರಸನ ಲಂ
ಪಟರಿಗಾಜಾರಿಯರು ಎಳಿರಿಗೆ ಸಿಮ್ಮೊಳುಪದೇತ |
ಅಷ್ಟಮಂಟದ ಘನ ದೇಹಿಸಿದ್ದಿಯು^२
ಫುಟಿಕೆ ನಮ್ಮಲ ರಣಪರಾಯನ
ಪಟುಭಟೀರಲಾ ಗುಣಾವಿಸೀನರು ತಲ್ಲು ಸೀವೆಂದ || ೨೯

ಗರುಡ ಮತದಲ ಸರ್ವ-ವಿಷ ಪರಿ
ಹರಿಸುವುದು ದುಷ್ಪರ ವಚೋನ
ಮ್ಮುರ ಮಹಾವಿಷಕಾವ ಗಾರುಡವಾವ ಮಂತ್ರ^३ಮುಖ^४ |
ಮುರುಳ ನೀ ದುಱುದುಂಬಿತನದಲ
ಹುರುಳಾಗೆಡಿಸಿದ್ದೇನಾಲ ನೀ
ಗರುವನೇ ಬಾಹಿರನು ನಾನೇ ತಲ್ಲು ಕೇಳಿಂದ || ೩೦

‘ಪರಸು ಪರಿಯಲ “ನುಡಿದು” ನಮ್ಮುಯ
ದೇಶವನು ನೀ ಹಳಿಡೆಯು ನೀ
ಸೇನು ಪರಿಯಲ ಬಯ್ಯ ಭಂಗಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೂಱಿದಡೆ |
ಆ ನಿತಾತ್ಮನ ಚಿಲ್ಲನೊಡೆದಾ
ಕಾಶಕವ್ಯಾಳನುಪ ತರೋಫುಕೆ
ಮಿಂದಾನಲಜಿಯಾ ಕಣ ನಿಸೊಳ್ಳಿದಲೆಂದನಾ ತಲ್ಲು || ೩೧

ಅರಳಿದಂಬುಜದೆಸಳಿನಲ ಕಡ
ದುಱುವ ಕಂಡಡೆ ಕೂಡುವುದೆ ಮಥು
ಕರನ ಲಾಯದೊಳೆಲಪ್ಪೇ ಕಣ ದುರಾತ್ಮ ಸಿನೊಳ್ಳಿಡನೆ |

^१ ಹವಣ (ದ.ನ). ^२ ಶುದ್ಧಿಯ (ಇ.ದ).

^३ ರುಷದ್ವಿಳ (ಕ).

^४ ಡಯ (ಕ). ^५ ಈ (ಕ). ^६ ಜಣೆದು (ಕ).

ನರನ ನರಿದೂಗುವರೆ ತೋಣಿದ
ಪರಿಯಲೇಮ್ಮನು ಹೊಳ್ಳಿಗಳೇ ನಾ
ವರವನಿದಱಲಿ ಬಾತಿಗೊಂಡಜೆ ಪಾಠ್ಯನಾಣಿಂದ || .೭೫

ಕ್ಷಣದೊಳ್ಳಿಗಳೇ ಭೀಮ ಪಾಠ್ಯರ
ರಣದೊಳಗೆ ತೋರಿಯವನು ಕದಲಿಯ
ಹಣದಪ್ರೋ ನಿನಾ್ನಾ ಈ ಕುದುರೆಯ ಕಾಣಿಲಹುದೀಗ¹ |
ಬಣಗು ನೀ ಭಾರಂಕ ಭಳನೊಳ
ಗಣಕನುವೆ ಘಡ ಪಾಡನಣಿಯದೆ
ನೇಣಿದರೆ ನೀ ತೂರನೆಂಬರೆ ಕರ್ಣ ಕೇಳಿಂದ ||

ಜಲಧಿ ಗಹನವೆ ಸೀಸಿನೊಳ್ಳಿದನೆ ಹೊ
ಕ್ಷ್ಯಾಳವಿಗೊಂಡಗುವೆನೆಂದು ವಾಯನ
ಃಕಳಿನುಡಿದು ಹಾಸಿತು ಹಂನೆಯ ಕೂಡೆ ಗಗನದಲ |
ಬಳಿಕ ತರೆಕೆಳಗಾಗಿ ನಾಗೆರ
ದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ದು ಹಂನೆ ತಂದಿಳಿ²
ಗಿಳುಹತಾ ಪರಿ ಕಾಕಪೌರುಷ ಕರ್ಣ ನೀನೆಂದ ||

ಅಡಲಣಿಯದೆ ಬಣಿದೆ ಸ್ವೇಸ್ಯವ
ಹೂಡಿ ಹಲಬರ ಕೊಲನಿ ಬಲವ
ಕಾಂಡೆ ಕುರುಪತಿ ಕಟ್ಟುವಡೆಯನೆ ಃಕಳನ ಮಧ್ಯದಲ್ |
ಅಡಿದಾತನು ಗೆಲವೋನರಸಿಗೆ³
ಮಾಡಿದಾತನು ನಾಕು ಪಾಠ್ಯನ
ಕೂಡೆ ವಿಗ್ರಹ ಬೇಡ ತೆಗೆ ವಾರಳಿಂದನಾ ತಲ್ಲು ||

ಬಣಿಯ ಪಕ್ಷಭ್ರಮೆಯಲಾಡಿದ
ಡುಣುವ ನುಡಿಯೇ ತಲ್ಲು ಪಾಠ್ಯನ
ನಣಿವೆ ನಾನೆನ್ನಂಫಂಚಣಿಯನು ಬಲ್ಲನಾ ಪಾಠ್ಯ |
ನಣಿ ಹೃದಯ ನೀ ನಿನೊಳಿದನೆ ನರಿ
ಗೊಱಲಲಾಣಿನು ಭೀಮ ಪಾಠ್ಯರ
ನೊಱಲನುಚನೇ ಬಾಣದಲ ಮಾದ್ವೀತ ಕೇಳಿಂದ ||

¹ ಬಹುದಿನ್ನು (ಕ). ² ನಿ (ಕ). ³ ಕೂಡಿ (ಕ.ಗ.ಢ). ⁴ ಕಂಡಿ
(ಕ.ಗ.). ⁵ ಮಧ್ಯಚೌಕಂಡಲ (ಕ). ⁶ ನರಸಗೆ (ಢ.), ನಾತಗೆ (ಪ).

ರುಳಿದ ರುಳಾಡಿಗೆ ಹೆದಸ್ಯಿ ಸೂರ್ಯನ
ನುಳುಹುವನೆ ಕಲಿರಾಹು ದಾವಾ
ನಳಿನ ದಳ್ಳುರಿಗಳುಕುಪುದೆ^१ ಬೇಮೂತನಂದೋಹ |
ಘಲುಗುಣನ ಕಣಿಗಿಣಿಯೆ ಪವನಜ
ನಳಿಬಳಿವ ಕೈಕೆಂಬ ಕರ್ಣನೆ
ತಿಳಿಯಲಾ ಮಾದ್ರೇತ ನಿನ್ನ ಯ ವ್ಯಥೆಯು^२ ಕೇಳಿಂದ || ೩೦

ಪರಶುರಾಮನ ಕಂಡು ಹೊಕ್ಕೆನು
ಗರುಡಿಯನು ದ್ವಿಜನಂದು ಕಲಿತನು
ವರ ಧನುಧೈದವನು ಪಡೆದನು ದಿವ್ಯಮಾಗರಣವ |
ಸುರಪತಿಯ ಬೇಳಂಬವನು ಚಿ
ಸ್ತರಿಸ್ತೇತಕೆ ವಚ್ಚಕ್ಕೆಹೋ
ತ್ವರವ ಕಳುಹಿದೆರೆನ್ನ ತೊಡೆಗಳನುಗಿದವವು ಬಳಿಕ || ೩೧

ಅರುಣಿಲ ಹೊನೆಲೆದ್ದು ಮಗ್ಗುಲ
ಲುರವಣಿಸಲಾ ರಾಮ ನಿದಾರ
ಭರದಲದ್ದ ವನೆದ್ದು ನೋಡಿದನೆನಗೆ ಕಡುಮುಳಿದು |
ಧರಣಿಸುರಿಸಿದನ್ನ ತಕ್ಕಿನಿ
ಶರವ ಬೇಡಿದೆ ಕಾರೆಗದೊಳ್ಳೆ
ಶರ ನಿರಫರಕವಾಗಿಲೆಂದನು ಶಾಪಹಸ್ತದಲ || ೩೨

ಅದಣಿಸೇ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ ಕಾರೆಗ
ಕೂದಗಲಿಯಿವು ತಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥನ
ಸದೆವುದೇನರಿದಲ್ಲ ಕುರುಪತಿ ಹೀನಪುಣಿನಲೆ |
ಇದು ನಿದಾನವು ಬಾಣ ಮತ್ತೆ ನ
ಗೂದಗುವುವು ಬೇಣಿಂಹು ನೈಪಣ
ಖ್ಯಾದಯಪ್ರಭಾಚೆ ಗೆಲುವನಹಿತರನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೩೩

ಅರನನಭ್ಯಾದಯವನು ನೀ^४ನಧಿ^५
ಕರಿಸಿ ಗೆಲುವತೆ ನಿನ್ನ ಹಂಗೇ
ಕರಿಗಳನು ಜಯಿಸುವರು ನೆರಿತ್ತಾ ಭತ್ತಧಾರಕರು^६ |

^१ ಗಂಜುವನೆ (ಗ.ದ). ^२ ತನ್ನ ಯ ಏಧಯ (ದ). ^३ ನೆ (ಕ).
^४ ಪತ (ಕ). ^५ ನಮ್ಮ ಯ ಉರಧಾರಿಗಳು (ಕ).

ಹೊರಹಡಿರು^१ ನಾರತೆ ತಾಗಿತು^१
ಪರಶುರಾಮನ ಶಾಪ್ ಗಡ ಮರು
ಭರಸು ಕೌರವ ನಿನ್ನ ನಾಕದನೆಂದನಾ ಶಲ್ಪು ||

ಇಳ

ಕುಲಕೆ ಸೇರುವ ಮಾತು ಮಾತಿನ
ಬಳಗೆ ಸೇರುವ ಬಾಹುಬಲ ಭೂಜ
ಬಲದ ತೂಕದ ಕೀರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಪರಿಯ ರೂರ್ಲೋಕ |
ಇಳಿಯೋಳಗೆ ನಿನಗಲ್ಲಿದಾರಿಗೆ
ಒನ್ನಲುಪ್ರದೇಲಪೋ^२ ಸೂತನುತ್ತ ನಿ
ಮರ್ಜಾಪುರಾಜ್ ನಿನ್ನಂಗದೇತದ ವಿಧಿಯ ಕೇಳಿಂದ ||

ಇಳ

ವೇದ^३ಕರ್ಮ^४ವಿರೋಧಿಗಳು ಪರ್ವಿ
ವಾದಶೀಲರು ವಣಿಜಾತಿ ವಿ
ಭೇದಹೀನರು ನಾರೋನಪ್ತಿ^५ವ್ಯಾಸನಸಂಗತರು |
ಕಾದುವರು ಬೀನ್ನಿನಲ ಗೆಲುವದು
ವಾದದಲ ಪರಬಲವನಿಸಿವರು
ಬೀದಿಯಲ ನಿನ್ನಂಗದೇತದ ಸಿರಿಯ ಕೇಳಿಂದ ||

ಇಳ

ನಿನಗೆ ನಾರಥಿಯಾದ ಬಾಹಿರ
ತನವೆ ತಾನದು ನಾಲದೇ ಬೇ
ಉನಿಗೆ ತಲೆಗುತ್ತಾ^६ಪುದೆನುತವೆ ಬಿಸುಣು ವಾಷಿಯವ |
ಮನಕತದ ಮೋಣಿಯಲ ತತ್ತ್ವಾಂ
ದನವನಿಳಿಯಲು ಭಂಡ ಘಡ ಹೋ
ಗನುತ ಬಡುಗವ ಜಡಿದು ನುಡಿದೆನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ಇಳ

ಹೊಡೆದು ತಲೆಯನು ನಿನ್ನ ರಕುತವ
ಕೂಡಿಸುವೆನು ಕೂರಸಿಗೆ ಪವನಜ
ನೊಡಲನೆತ ರ ತುಂಬುವೆನು ಪಾರ್ಥನ ಕಪಾಲದಲ |
ಮಿಡುಕಬಾರೆದಲೀ ಸುಯೋಧನ
ತೊಡಗಿದ್ದ ದ ರಾಜಕಾರಿಯ^७
ಕೆಡುಪುದಿಂದೇ ನಿನ್ನನುಳಿಹಿದನೆಂದನಾ ಕರ್ಮ ||

ಇಳ

^१ ನಾರಮಧ್ಯ ತಾನಿದು (ಕ). ^२ ಸುಲಭಪ್ರವೇಳ (ಕ). ^३ ನೀಕಲು
ಹೃದಯ (ಖ.ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ.ನ). ^४ ಸಂಗ (ಕ). ^५ ರ (ಕ). ^६ ಮಾಗರ
(ಗ), ಧರ್ಮ (ಖ.ಚ.ತ.ದ.ನ). ^७ ಕುಲಕಂ (ತ), ತಲೆಗುಂ (ಗ.ಕ.ತ.ದ).
^८ ಧೃವು (ನ).

ಒಳಗೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ತಪ್ಪನೆ
^१ಬಲುಭಂಗರು^२ ಮುಕ್ತಾ ಸುಕಿದರು ಕುರು
 ಬಲದ ಮೇಳಯಲ್ಲಾಡಿತಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಗುಜುಗುಜಿಸಿ |
 ಬಳಕ ಕೌರವರಾಯ ಹರಿತಂ
 ದಿಳಿದ್ಯಾ ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ಗುಣದಲ
 ತಳುಹ ತಪ್ಪನೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ರಥಕೆ ಮರಳಿಟದ || ೩೯

ನುಡಿದು ಕಣಿನ ತಳುಹ ತಪ್ಪನೆ
 ನೋಡಿಪುತಿ ರಾನುತನನಂಫ್ರಿಗೆ
 ಕೆಡಹ ಪಾದ್ಯೇತನ ಮನಸ್ತಾಪವನು ನೆಟೆ ಬಿಡಿನೆ |
 ಕೆಡಹೆದಂಬುಧಿಯಂತೆ ವಾದ್ಯೇದ
 ಗಡಳ ಹಿಮೋರೆದಪು ಪ್ರಳಯ ಸಮಯದ
 ಸಡಿಲಪ್ರೋಲು ಸೂಕ್ತೇಸಿದಪು ನಿಸ್ನಾಳಕೊಡಿಗಳು || ೪೦

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

^१ ದಷದಪರು (ಕ.).

^२ ದಡಿ (ಕ.).

^३ ಮೆಟೆ (ಕ.ಗ.ಚ.ಪ.ನ.).

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

— — —

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದಳ ಹಳಡಿದುದು ಕಲ ರಾ
ಫೇಯನಲಿ ಸಂಕುಳದೊಳಗಿದ
ವಾಯುಸುತ ಸಮರದಲ ಕೊಂದನು ಕಣಿವಂದನ¹ನಾ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ತ
ಮಾತ್ರ ಮೇಳಾಪದಲ ಪಾಂದುನ್ಯ
ಪಾಲಕರ ದಳ ನಿಡೆದು² ಬಂದುದು ಭೂರಿ ರಭಸದಲ |
ಅಳೋಳಗ್ಗೆ ಶೇಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು
ವೀಳೆಯವನಾ ಕಣಿನತ್ತರಥೆ
ಜಾಳವನು ಪರುತವಿಸಿ³ ನಿಲಸಿದ್ದನೆರಡು⁴ ಪಕ್ಕದಲ ||

೮

ರಾಯಧಟ್ಟನ ಬಲದ ಬಾಹೆಯ
ನಾಯಕರು ಸಂತಪ್ತ ಕರು ವಿವಿ
ಧಾಯುಧದ ಕಾಂಭೋಜ ಬಿಬಿರ ಚೀನ್ ಭೋಷಕರು |
ಸಾಯಕದ ಕವಿವರೆಯ ತೆಗಳನ
ಫಾಯ ತವಕ್ಗೆರಿಡಬಲದ ಕುರು
ರಾಯನನುಜರು ರಂಸಿಸಿತು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು ||

೯

ಗುರುಸುತನ ಕೂಡೆಂಟು ಸಾವಿರ
ವರ ಮಹಾರಥರ್ಯೈದು ಸಾವಿರ
ಕರಿಘಿಜೆಗಳಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರಾವ್ತ ರೋಗಿ ನಲ್ಲಿ |
ಧರಣಿಪತಿ ಕೃತವರ್ಮ ಕೃಪ ಹ
ನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ರಥಸಹಿತ ಹೋ
ಹರಿಸಿದರು ಬಲವಂಕದಲ ದಳಪತಿಯ ನೇಮುದಲ ||

೧೦

¹ ರ (ಕ.ಜ.ತ). ² ಕೂಡಿ (ಕ). ³ ಕರೆಕರೆದು (ಗ.ಷ.ಜ.ತ.ದ.ಹ.ನ).
⁴ ನಿಡೆದ (ಚ.ಷ.ದ). ⁵ ಬಿಬಿರ ಯವನ (ಕ). ⁶ ಗಡಿ (ಗ). ⁷ ಶರಡು
ಬಾಹೆಯ (ಗ.ದ). ⁸ ರಾವುತೋಗ್ಗಿನಲ (ಕ), ರಾಘುರಾವುತರು (ಗ), ರಾವು
ತರರೋಗ್ಗಿನಲ (ನ), ರಧಿಕರೋಗ್ಗಿನಲ (ಪ).

ಧತ್ತಿನೆಡವಂಕೆದಲಿ ಹಗೆಗೋರೆ
ಗಟ್ಟಿ ನಿಂದರು ಕುರುಬಲದ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ವ್ಯವಸೈನನು ಸುಷ್ಯೇಣನು ತಕುನಿ ಬಲಸಹಿತ |
ಬಿಟ್ಟು^१ಬೀಳಲು^२ ವರಿದವೆನೇ^३ ಕ್ಕೆ
ಮುಟ್ಟಿ ಮಹಿಯನು ದಂತಿಫುಚ್ಚಿ ನಾ
ಲಿಟ್ಟುದೆತ್ತಿ ಇ ಸೇನೆಯೋ ನಾವಾಬಿಯೆವಿದನೆಂದ ||

೪

ಇ ನದಿನಂದನನ ಸಮರದಿ
ಸೇನೆ^४ಸದೆದುದನಂತೆ ಬಳಿಕಿನ
ಸೇನೆ^५ಗಣಿ ಸೂರ್ಯಂತಿಲ್ಲ^६ ಕಂಡೆನು ದ್ಯುರ್ಣಪವರ್ವದಲ್ಲ |
ಉನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಮತ್ತೀ
ಭಾನು ತನಯನ ಕದನಕೊಡಗಿದ
ಸೇನೆ ಸುಂಖಾತೀತವಂದನು ಸಂಜಯನು ನ್ಯಾಪಗೆ^७ ||

೫

ಒಡ್ಡಿತ್ತೀ ಬಲ ರಿಷ್ಪಭಂಗ ಮಾ
ಉಂಡ್ಡಿ ಮೆಣಿದರು ತಮ್ಮು ನೆಂಜಿತೇಯೋ
ಉಂಡ್ಡಿಗೊಬ್ಬ ರ ಕರೆದು ಪರುತ್ವಿದನು ಮುರಷ್ವರಿ |
ಒಡ್ಡಿನೆಡದಲ ಭೀಮನಾ ಬಲ
ದೊಡ್ಡಿನಲ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ದಳಪತಿ
ಯೊಡ್ಡಿನಲ ನಿಂದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯ ದಳ ಸಹಿತ ||

೬

ಈ ಮಹಾಮೋಹರಪನತಿನಿ
ಸ್ವೀಮರಾಂತರು ಮುಂವರೇ ಬಳಿ
ಕಾ ಮುಕಾರಥರಾಜೀಯದಗಿದುದವರ ರಶ್ಯಿಯಲ |
ಸೂರ್ಯಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳಿದ್ದೀಳು
ದಾಢಿ ಮತ್ತೇಜಿಸ್ತಿಗಳೇ ದಿಟ ಕುರು
ಘೋಷಿಪತಿ ಹೇಳಿಂದು ಸುಷಿದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ ||

೭

ಎರಡು ಬಿಲಪುಟ್ಟಿದ್ದ ದಿದಸೋಳು
ಮೂರೆವ ಫೇರಿಯ ಭಂಡರ ಬೊಂಬೆಯ
"ಕರಿಯ ಗಜಣೆ" ಕೆಯುದ ಹೇ^{१०}ಷಾ^{१०}ರವದ ^{११}ಹೇ^{११}ಲ್ಲಿಳಿಯ |

^१ ಬೇಗಣಿ (ಚ.ತ). ^२ ಬಿದ್ದುದನೆ (ದ). ^३ ಸುಂಖಾತೀತ (ಗ.ಹ).
ಚ.ತ.ಪ.ಯ.ನ.). ^४ ಯೋಳಾತಪ್ಪ (ಹ.ದ), ಗಣಿಸೌಂಟಿಲ್ಲ (ಪ.ನ). ^५ ನಾಜಿ
ಮಲಿ (ಗ.), ಕದನದರೆ (ದ). ^६ ನಗುತ (ಕ). ^७ ಸೇನೆ (ಹ). ^८ ದಿ (ಕ).
" ಮುರಿವ ಗಜರಫ (ಕ). ^{१०} ಅತಿ (ಕ). ^{११} ಹ (ದ).

ಜಿಲ್ಲಾವ ಕಹಳೆಯ ರೂಢಿನುವ ಜ
ರ್ಯಾ ರದ ಡಿಂಡಿಮ ತಮರು ಪಟಹದ
ಧರಧುರದ ದನಿ ಫೈರ್ಸ್‌ಗೆಡಿಸಿತು^१ ಸಕಲ^१ ನಾಗರವ || ೮

ಬೇರಸಿದಪ್ತ ಬಿಲಪೆರಡು ಹೊಕ್ಕಪ್ತ
ಕರಿಭಚೆಗೆಂಬಿದಪ್ತ ಕುದುರೆಗ
ಉರವಣಿಸಿದಪ್ತ^२ ತೀರ ತಿವಿದರು^३ ಹೊತಕಾರಿಗಳು |
ಉರುಳ್ಯ ತಲೆಗಳ ಬಸಿವ ವಿದುಳನ
ಸುರಿವ ಕರುಳನ ಸೂಸುವೆಲುವಿನ
ಹೊರಳ್ಯ ಮುಂಡದ ರೌದ್ರರಣ ರಂಬಿಸಿತು ಕೊಣಿಯಲ || ೯

ಜೋಡನೊಡಿದವಯವದ ರಕುತವ
ತೊಡಿದಪ್ತ ಕೂರಂಬು ಸಬಳದ
ನೀಡು^४ ಹೊನೆ ನಿಬಿಗರುಳನೆಂಜಲಿಸಿದಪ್ತ ಪ್ಯಾಫೆಟರ |
ಬೇಡರನು ಬೈನ್ಯಾಯ್^५ ನೆತಿಯ
ಬೀಡೆ ಬಿರೀಯಲು ಬಿದ್ದ ತ್ರಾಂಗ
ಬೀಡಿಯಿದವರಿಚಾತುರಂಗದ^६ ತಪಳ^७ ಕೊಣಿಯಲ || ೧೦

ತೆಗೆಯ ಹೇಳೋ ಕೊಣಿಯಲ ಕಾ
ಳಿಗದ ಕೂತುಕ^८ ವೆತೆ^९ ಹೊರೆಗಳು
ಹೊಗಲ ದಳೆನಾಯಕರು ನುಗ್ಗಿ ನ ಬೀಯಕಳುಕರಲ |
ವಿಗಡ ಭೀನಾಬುರ್ನರ ಬಸುಳ
ಲ್ಲಾಗಿ^{१०} ಕರುಳನೆನುತಬ್ಬಿರದ ಬೋ
ಬೀಗಳ ಬಿರುದರು ಕೆಣಿಕಿದರು ಸಮನಪ್ತಕರು ನರನ || ೧೧

ರಾಯನಾಚೆದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ದಾಯಿಗನ ಬರಹೇಳು^{११} ಹಿಂದಣು^{१२}
ಪಾಯ ಕೊಳ್ಳಿದು ನಿಮ್ಮ ಭಿರ್ಪ್ಯಾದ್ಯೋಣರಾವಲ್ |
ಕಾಯಿ^{१३}ದೆಪ್ತ^{१४} ಕೈಮುಗಿದನಾದರೆ
ಸಾಯಬಲ್ಲರೆ ತಿರುವನೊಡಿಯಲ
ಸಾಯಕದ ಹಳುಕೆನುತ ಬಿಟ್ಟನು^{१५} ಸೂತಿಯಲ ರಥವ^{१६} || ೧೭

^१ ಸಪ್ತ (ದ.ಪ). ^२ ತರುಬಿ ನಿಂತರು (ದ). ^३ ಕೊ (ಕ). ^४ ನೆಟ್ಟಿ
(ಕ). ^५ ಬೀಡಿನಲ (ದ). ^६ ಭಿಟರ (ಕ.ಗ). ^७ ಮತ್ತೆ (ಕ). ^८ ದೆನ್ನೊ
ಳುಗಿ (ಡ.ಷ.ತ.ಪ.ಬ.ನ), ನೆತ್ತಿಯಲುಗಿ (ಗ.ದ). ^९ ಭೇದೋ (ಡ.ಷ.ತ.ದ.ನ.ಪ).

^{१०} ವನು (ಕ). ^{११} ರಾಜಮೋಹರವ (ಕ.ಗ).

^१ಬಿಟ್ಟ ಸೂಲಿಯೋಳುಗಿವು^२ ಕಣನ
ಘಟ್ಟಿಳಿಯ ಕಂಡಸಿಲನುತನೆದ
ಗಟ್ಟಿದನು ಹದಿನೆಂಣು ಸಾವಿರ ದಿಕರೊಗ್ಗಿನಲ |
ಇಟ್ಟಿಳಿನಿ ಬರೆ ರಹಿಸುತ್ತನ ಕೈ
ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲಿಯದೆ ಕೀರವೇಂದ್ರನ
ಘಟ್ಟಿನಲ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕರಿಗೋಳಿಕಿದವು ||

೮೫

ಕರಿಷ್ಟಿಯಲಾ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ
ಪರಿಣತಿಯಲಾ ನಮ್ಮ ರಥಿಕರು .
ಸರಳ ತೊಡದಿರಿ ಸ್ವೇರಿಸುವುದರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲ |
ಅರಿಹರಣ್ಣಕಬಲ^३^४ ನರಕೇ
ಸರಿಯ ಪಾದೆನಿಸುವೆನು ^५ಕಣ್ಣಿ ಹೇ
^६ಮುಜೀಗೆ ಮುಂಚುವೆನೆನುತ್ತ^७ ಹೊಕ್ಕುನು ಭೀಮ ಗಜಬಿಲವ || ೮೫

ಬಿರಿದುವೀತನೆ ಸಿಂಹನಾದಕೆ
ಕರಿಗೋಳಿದೆಮಣಿ ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಯಲ್ಲ^८
ತರುಗಿ ^९ಕೋಡಡಿಯಾಗಿ ಕೆಡಿದವು ಮಡಿದವಾಷ್ಟಣಕೆ |
ಉರುಳಿಳಿದವು^{१०} ಪರ್ವತದ ವಜ್ಜುದ
ಸರಿನ ಹೊರಿಚೆ ಕಾಣಲಾದುದು
ಕರಿಷ್ಟಿಯ ಪವನಜನ ರಜ್ಞಿದಲ ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ^{११} || ೮೫

ಸೀಲಗಿರಿಗಳ ನೆಮ್ಮೀ ಘನಮೇ
ಫಾಳಿ ಸುರಿದವು ಪುಳಿಯನೆನೆ ಶರ
ಜಾಳ ಕಮಿದುದು ಗಜದ ಜೋಧರ ^{१२}ರುಂಬಾಡಿಯಿಸುಗೆಯಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿಲ ಕೆಂಬಿನೆ ಭೀಮ ಸಿದ್ಲಿಲುರಿ
ನಾಲಗೆಗ ಸೀರೇಂಗು^{१३}ಪುದು ಮೇ
ಉಳಿ ಮುಣ್ಡಿದನು ವಿವಿಧ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ^{१४}ಪ್ರಕಾರ^{१५}ದಲ || ೮೫

^१ ದಿಟ್ಟ ತನದಿಂದುಲವ (ದ). ^२ ದ (ಕ). ^३ ಕೆಣಕಿದ (ಕ). ^४ ದುರುಳ ನುಭಂಗರನುತ್ತ (ಕ). ಮರಳ ಮರಿವೆನೆನುತ್ತ (ಗ), ಮುರಿಗೆ ಮುರಿವೆನೆನುತ್ತ (ದ).
^५ ಕೂರಳಿ (ಕ.ಗ). ^६ ಥಕರಿ (ಕ). ^७ ವದನರಣ ಕೇಳಿಂದ (ಕ).
^८ ಜಡಿವ ಜೋಳಿಯಲ (ಜ.ಷ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ^९ ಅ (ಬ.ತ). ^{१०} ಪ್ರಯೋಗ (ಗ),
ಪ್ರಸಾದ (ನ).

ಕರಿಯ^१ ಬೀರಿಕ್ಕೆಯೆನುವ ಜೋಧರ
ಕರ ಮಹಾಂಕಾಶದವನ ಕ್ಕೆ ಕ
ತೆರಿನಲ್ಲಾಂದೇ ತರದಲ್ಲಿಷ್ಟುನು^२ ಮತ್ತೆ ಗರ್ಜಣಂಡು^३ !
ತಿರುಗಿ ಹೊಯ್ದನು ಜೋಡು ಜೋಧರು
ಕರಿಯೊಡಲು ನಮಸೀಳಿ ಸೀಳಿಲು
ಅಂರಸ ಬಣ್ಣಿ ಸಲಾರು ಬಲ್ಲರು ಭೀಮಸಾಹಸವ ||

೧೯

ಓಂಡೊಡೆದು ಗಜಸೇನೆ ಮುಮ್ಮುಳಿ
ಗೊಂಡು ಮುಜಿದುದು ಮುಳಿದು ಭೀಮನ
ಗಂಡುಗೆಡಿಸುವರಿಲ್ಲ ಕೌರವದಳದ^४ ಸುಭೇಟ^५ರಲ
ಅಂಡುಗೊಂಡುದು^६ ಬಿರುದುಗಿರುದಿನ^७
ಗಂಡರಕಂಕಜಿನುತ್ತ ನಿಜ ಕೋ
ಮಂಡವನು ದನಿಮಾಡುತ್ತೈತ್ತಾ ಮನಿದಿರಾದ ||

೨೦

ಎಲ್ಲೆ ರಾಯನ ತಮ್ಮನೋ ಗಜ
ಬಲದೊಡನೆ ಬಳಲದನು ಗುರುಸುತ
ನಳಪು ಕಿಣಿದೇ ನಾಷ್ಮಿಂದ್ರೋಹರ ನೂಕು ನೂಕೆನುತ
ಉಲಿದು ಧೃಪ್ರದೃಮ್ಮಾ ಬಲವಿ
ಷ್ಟಿಲಿಸಿ ನೂಕತು ಭೀಮಸೇನನ
ನೇಲನ ಕೋಂಡರು ಕಡುಹಿನಲಿ ಪಾಂಡಾಲ ನಾಯಕರು ||

೨೧

ಮಣಿಗದಿರಿ ಪಾಂಚಾಲರಾಯನ
ಮಣಿಗಳಿರ ಭೀಮಂಗೆ ತಪ್ಪೇ
ಮಣಿವ ದೊರೆ ಸೋಪಾಗ್ದರಂತಿರೆ^८ ನೀವು ಕಾದುವಿರೆ
ಅಣಿವೇನಾಳದರೆಯೆನುತ ಬಾಣವ
ತಿರುಹಲಾ ನಿಮಿಷದಲ ನಿಂದನು
ಗುರುನುತನ ಹಿಂಡಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಚಾಲರಿಗೆ^९ ಕಲಿ ಕಣಿ ||

೨೨

ಕ್ಷಮಿ^{೧೦}ಸುವುದು ಗುರುನೂನು ರಣವನು
ನಿಮಿಷ ಚತ್ತೈನುವುದು^{೧೧} ಶಾರ್ಯ
ಭೂಮಿತರೀ ಪಾಂಚಾಲರನು ಬಣಿಕ್ಕೆದು ತೋಣಿವೆನು ||

^१ ಧ (ಸ). ^२ ಭೀಮ ಪಹಿಲದಲ (ಖ.ಜ.ತ.ನ.ಪ). ^३ ಲಿಂಗ (ಚ.ಷ).
^४ ರಥಿಕ (ಕ). ^५ ಡರು (ಬ). ^६ ಬಿಗಿ ಬಿರುದಿನ (ಚ.ಷ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).
^७ ದದಿ (ದ). ^८ ವಾ (ಕ). ^೯ ಕಣಿನಿದಿರಾಘಿ (ಕ.ದ). ^{೧೦} ನಿ ರಣದೇಳ
ಗಿವರ ಕಡಹುಬೆ ನಿಮಿಷ ಚತ್ತೈನಿ (ಕ).

ದ್ಯುಮಣಿ ಪರಿಯಂತೇಕೆ ರಶ್ಮಿಗೆ
ತಮಿರವಿದಿರೇ ನಿಷ್ಪ ನೋಡಿಕ
ರಮಗೆ ರಣದೊಂದನು ಕರ್ಣ ಗುರುನುತ್ತಿಗೆ ॥ ೨೮

ಬಳಿಕ ಹೇಳುವುದೇನು ರಣದ
ಗೀ ಭಯರವದಿರು ಮುತ್ತಿದರು ಕೈ
ಚೆಳಿಕಗರು ಕವಿದ್ವಿಷ್ಟೀತನನೆಂಬು ದಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಬೆಲುಳತ ಜಲಧರೆಪಟೆಲ ಜಿರದ್ದೋ
ಫಳಿದ ರವಿವೇಂದ್ರಾದಜ್ಞೇಲರೆ
ಘಳಿಗ ಕರ್ಣನ ಕಾಣಿಸ್ಕೆ ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೨೯

ಗಾಳಿಯೆತ ಲು ಘಾಡಿಸುವ ಮೇಲ್
ಘಾಳಿಯೆತ್ತೆ ಲು ಹೈರಿಸೇನಯು
ನಾಾಳಿಗಿತದ ಸೂರೆಯು ರಕುತದ ಸೂಕುಂಧಾರಿಗಳಿ
ಪಳಿಗೆಯಿರಾ ಭತ್ತುಚಮರೀ
ಜಾಳ ಸನೆದೆಷ್ಟೆ ಕೆಳಿನಂಬಿನ
ಕೂಲಿ ಕಡಿದೂಡನೊಡನೆ ಕೊಂದನು ಕೊಳಿ ಸಂಭ್ಯೆಗಳಿ ॥ ೩೦

ಮೇಲ್ ಬಿದ್ದು ದು ಮತ್ತೆ^१ ರಿಪುಪಾಡ
ಬಾಲಬಲ ಸಾಪುದಕ ಕಡೆಯಿ
ಭೂತಾಳ ಬರವಿಗಜಿಯೆ ನಾನವನಾನವನು ಮರಳಿ
ಕೇಳೆಲುಗಳ ತಗಿದಸುವನ್ನೋ ಶರ
ಜಾಳವನು ವಿರಚಿಸುವನ್ನೇ ಹಗೆ
ಯೋಳಿ ಮುಸಿದುದ ಕಾಬೆನೆಸುಗಿಯ ಕಾಣಿ ನಾನೆಂದ ॥ ೩೧

ಹೈರಿಪಾಂಕಾಲಕರ್ಣಾಭ್ಯುವರು
ಘಾರುಜ್ಞೈಷ್ಟರರಸುವ ಬಿಷಿರು
ಹಾರು ಶಾಪಳಾ ಹಾತುರಂಗದ "ನಿಧನ್"ನಿಂದಿಯವ
ಅರು ಬಿಳ್ಳರು ಪಿತಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಜ
ರುಷಾಷ್ಟ ರರೆದ್ದು ದು ಮತ್ತೆ ನಕಲ ಮು
ಹಾರಧರು ನೆಡಿದರು ಲಗ್ಗಿಯ ಲಳಿಯ ಲಕರಿಯಲಿ ॥ ೩೨

^१ ಕಡಲ ಕಂಗದ (ಸ.ಕ.ಗ.). ^२ ದಸ್ತಿಗೆ (ಕ.ಗ.ಬ.). ^३ ಕೊಳವ ಕಣಿಗಳ (ಕ.).
^४ ಇ (ತ.). ^५ ನೆತ್ತುರ ನಾಲ್ಕು (ಜ.ಬ.ತ.ಪ.). ^६ ಸುಭಂತರಂ (ಕ.). ^७ ಬವರ
(ಕ.). ^८ ಸಮರದ (ಟ.). ^९ ಚಪ್ಪಳ (ಕ.).

ನಕುಲ ಧೃಪ್ಯದ್ಯಮ್ಮ ಸುತನೋ^೧
 ಮಕ ತಿಬಂಡಿ ಯುಯುತ್ಸು ಪರ ನಾ
 ತ್ಯಕ ಶತಾನೀಕಾಖ್ಯ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಕರು ಶ್ರತಕೀತ್ರ |
 ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಯ ಪಾಂಡ್ಯ ತಶ್ವಪಾ
 ಲಕ್ಷ್ಮಿತ ಯುಧಾಮ್ಯನ್ಯ ಸಹದೇ
 ವರ್ಕರು^೨ ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಕವಿದುದು ಪರ ಮಹಾರಥರು || ೨೬

ಭೀಮ ಘಲುಗುಣ ಕೃಷ್ಣ ಧರ್ಮಜ
 ರೀ ಮಹಾರಥರಲ್ಲಿದಿತರೆ
 ಸ್ನೋಮವಳಿಯ ವಿಾಸಿ ಕವಿದುದು ಕಣಿವಿದಿರಿನಲು |
 ಹಾ ಮಹಾದೇವಾ ಸಮನ್ತನ
 ನಾಮರಧಿಕರು ಕಣಿನೊಬ್ಬನ
 ಕಾಮಿಸಿದರ್ದೈ ಕದನಕವನೀಪಾಲ ಕೇಳಂದ || ೨೭

ಉರಿಯ ಹೇಳಿಗಳಲಿ ಪತಂಗದ
 ಸರಕು ಮಾಡಿ^೩ ಮರಳುಂಪುದೆ ನಿ
 ಬ್ರಿರದ ಬಿರುದಿನೋಳೀ ಮಹಾರಥರಾಜಿ ರವಿನುತನ |
 ಕೆರಳಿಂದರ್ದೈ ಕೇಣವಿಭ್ರದೆ
 ಬೆರಸಿದರು ಬೇಸಣಿಸಿದರು ಹೂಡ
 ಕರಿಸಿದರು ಹೊಯ್ದರು ವಿಭಾಡಿಸಿದರು ವಿಘಾತಿಯಲ || ೨೮

ತಮ್ಮ ಸತ್ಯೋದಧಿಯ ತೋಣಿದ
 ರೋಮ್ಮೈ ಚೋಗೆದನು ಬಳಿಕ ರಾಯನ
 ಸೋಮ್ಮೈನವರಲ ಸೀಳಿದನು ಹದಿನೆಂಟು ನಾವಿರವ |
 ಹಮ್ಮಗೆಯ ಕ್ಷೇಮನದ ಹೋಣಿಕೆಯ
 ಹಮ್ಮನುಬ್ಬಜೆಯವರ ಪಾಥನ
 ತಮ್ಮದಿರ ಸಾಹಸಕ ಸೇರಿಸಿದನು ಪಲಾಯನವ || ೨೯

ರಥ ಮುಸಿದು ಬಲು ಘಾಯಿದಲಿ ನು
 ವ್ಯಧಿತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಹಿಂಗಿದನು ನಾ
 ರಥಿಗಳಿನಲೋದಿದರು ಸುತನೋಮಹಕಾದಿಗಳು |

^೧ ನ್ನಾತ್ಮಮಾಂಜನೀಕರ (ಗ).

^೨ ಅರುಗು (ಕ).

^೩ ದ (ಕ)

ಪ್ಯಾಥುವಿಗೊಣಿತು ನಾಲ್ಕು ನಾವಿರ
ರಥಿಗಳುಳಿದ ಪದಾತಿ ಗಜ ಹಯ
ರಥವ ಕೆಡಹಿದನೆನಿತನೆಂಬುದನಬಿಯೆ ನಾನೆಂದ || ೧೦

ಮುರಿದು ಮತ್ತೆ ಮಹಾರಥರು ಸಂ
ವರಣಿಕೆಂದು ಶಿಖಿಂಡಿ ನಾತ್ಯಕಿ
ವರ ಸಕುಲ ಸಹದೇವ ಧೃಷ್ಟಿದ್ಯುಮ್ಮೆ ಶೃಂಜಯರು |
ಸರಳ ಬಿಟು^೧ಬಿ^೧ನ ಬಾಯಿ ಬೈಗುಳಿ
ಬಿರುದುಗೆಕರೆಯ ಬಿಂಕದವರು
ಬ್ಧಿರಿಸಿ ಕವಿದರು ಕಣಿಂಬಾವೆ ತೋಣಿ ತೋಣಿನೆತ || ೧೧

ನುಸಿಗಳಿರ ನಿಮಗೇಕೆ ಕಣಿನ
ಫುಸಣ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ನೆತಿಯೆ
ಮುಸಲಪ್ಪಾ ಘಡ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ನಿಲ್ಲಿನುತ |
ಮುಸುದ ಹೊಗರಿನ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪಿನ
ವಿಷಮುರಗಿ ದ ಕಣಿತನುಜರು
ಮಾಸಗಿ ಮುಂಚುವ ಹೋಕರವಿನಡಹಾಯ್ಯ ತಣುಬಿದರು || ೧೨

ಏನ ಹೇಳುವೆನೆವರೋ ಶರನಂ
ಧಾನ ಸೌರಂಭವನು ಕಲಿ ವ್ಯಾಪ
ಸೇನ ಏರ ಸುಪ್ರೇಣಿರೇಣಿದರೆಷ್ಟ ರತ್ನಿಬಳಿರ |
ಭಾನುಸುತನಿಂದೆಂಟುಮಾಡಿಯ ಸ
ಘಾನರಹಿಯೋ ಪ್ರೋತು ಮರಧು ಏನು
ತಾ ನಿಪಿಳ ರಥನಿಕರ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿಸಿ || ೧೩

ಕಡಿದು ಬಿಸುಂಗರು ತೇರುಗಳನಡ
ಗೆಡಹಿದರು ಹೇರಾನೆಗಳ ಕೆಲ
ಕಡೆಯಲ್ಲಿಕುವ ಕುದುರೆ ನನೆದವು ಬಸಿವ ನೆತ್ತು ರಲ್ಲಿ |
೬ತುಡುಕಿದರೆ ಕಾಲಿಂಬನಿಷ್ಟೆಯ
ನುಡಿಯಲಬಿಯೆನು ಕಣಿತನುಜರ
ಕಡುಹು ಸಕುಲಾದಿಗಳ ಬೆದಣಿಸಿತರನ ಕೇಳಿಂದ || ೧೪

^೧ ಸಿ (ಕ), ದಿ (ದ). ^೨ ಪರಬಲವ (ಒ.ಹ.ತ.ಪ). ^೩ ರಸ (ಕ.ಗ.ಜ).
^೪ ರಚ್ಚರು ಮಾರಿದತ (ಗ.ಹ.ಷ.ತ.ದಪ). ^೫ ಕಿದ ತೇಣಿಗಳ ರಚಿಸಿದರು ರಕುತದಲ
(ಒ.ಹ.ತ.ದ), ಕಿದ ರಾಪುತದನಾದಿದರು ರಕುತದಲ (ಪ). ^೬ ಕಡಗಿ (ಕ),
ಮಿಡುಕಿ (ಬ).

ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೀಮುನೆಲೀ ತರು
ವಲಗಳರು ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಾದುಪ
ದೊರೆಗಳೇ ನೆಕುಲಾಂಕ ತೆಗೆ ಸಹದೇವ ^೨ಸಾರೆನುತ |
ಸರಳ ಕೆನ್ನೆಯ ಬಿಗಿದ ಹುಬ್ಬಿನ
ಕೆಪು^೩ರಿದ ವಿ೯ನೈಯಲ್ಕಾಡುಗಳ್ಳಿನ
ಕುರುಕುಲಾಂತಕ ಭೀಮು ಬಿಟ್ಟನು ಸೂರಿಯಲ ರಥವ || ೩೫

ರಾಯದಳದಲ ಸೆಣನಲಿದು ಕ
ಜಾಜ್ಯಯವೇ ಮುಕ್ಕೆಳಿರ ^೪ಮನ್ನಿಸಿ
ಕಾಯಿದೆನು ಬಳಕೇನು ನಿಮ್ಮಂಫವಣಿ ಲೇನಾಯ್ತು |
ಸಾಯಿಲೀತಕೇ ಹಿಂಗಿ ನಿಮ್ಮನು
ನೋಡಿಯನುಪುದನುಚಿತವು ಸೇನಾ
ನಾಯಕನು ನಿಮ್ಮಯ್ಯಾನಾತನ ಕಳುಹ ನೀಡೆಂದ || ೩೬

ಮರುಳರಾ ಪವಮಾನನುತ ನಿ
ನೋರೆಗೆ ^೫ಪಡಿಯೋರೆ^೬ ತೂಕ ತೂಕಕೆ
ಸರಿಸರಾವಿರೆ ಕನಕಗಿರಿಪರಿಯಂತ ಮಾತ್ರೇಕೆ |
ತರಣಿ ಬಿಂಬದ ತತ್ತಿಗಳನು
ತ ರಿಸಿ ತೋಡುವ ತೀಮಿರವುಂಟೇ
ತರಹರಿಸಿ ತೋಡುಾ ಎನುತ ಕವಿದಷ್ಟರಸಿಲಜನ || ೩೭

ಗಳಹತನವಿದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು
ಗಳಿಸಿದಧ್ರುವೆ ನಿಮ್ಮ ಬೀಯಕೆ
ಬಳಸುವಿರಿ ತಪ್ಪಾ ಪುದನುತೆಚ್ಚಂಬ ಹರೆಗಡಿದು |
ಹಳುಕ ಕವಿಸಿದನೀತನೀತನ
ಹಳುಕ ಮುಜ್ಜಿದೊಡನೆಚ್ಚಿ ಭೀಮನ
೬ಕೆಳರಿಂದರ್ದೈ ಕಣಿವನಂದನರರನ ಕೇಳಿಂದ || ೩೮

ಬಾಲರೆಂದೇ ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಭ
ಡಾಳಿಸಿತೆ ಚಪ್ಪತ್ತಾವಾಗೋಲಿ
ಮೂಳರಾಮ್ಮೆ ಸಲೆಯಿನುತ ನಾರಾಬಕಶತಕದಲಿ |

^೧ ನೀ ನೆಱೆಯ ತರಳರನು (ಚ.ಹ.ತ.ನ.ಪ). ^೨ ಮರಳಿ (ಕ). ^೩ ಹ (ಕ).
^೪ ಗಳು (ತ.ಹ). ^೫ ಕಾಮಿಸಿ (ಕ.ಗ). ^೬ ಬೇಡಾ (ಚ.ಹ.ತ.ಪ.), ಲೇಳಿಸಿದೆ
(ದ). ^೭ ಒರೆಸರಿ (ಚ.ಹ.ದ.ಪ). ^೮ ಕಣಿವರಿಯಂತೇಕ ಕಾರೆಗವು (ದ).
^೯ ಕೆರಳಿಂದರ್ದೈ (ಕ), ಬಳಲಿಸಿದವೈ (ಗ).

ಬೀಳಲೆಚ್ಚುನು ರಥವ ಗಜ ಹಯ
ಜಾಳವನು ನಾರಧಿಗಳನು ಬಲು
ಗೋ^೧ಲೊಳಿಬ್ಬಿ ರೊಕೊಬ್ಬಿನನು^೨ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ ಬೀದ || ೪೯

* ಶಿವಶಿವಾ ಕೊರ್ಕತ್ತು ಜನೆ ಮುಡಿ
ದವೈನು^೩ ದಳಪತಿ ಮುಡಿದನೋ ಕೌ
ರವನ ಕೇಡೋ ಹಾಯಿನುತ ಕುರುಸೇನೆ ಕಳಪಲನೆ |
ಕವಿದರಶ್ವತ್ವಾಘ ಮ ಕೃಪ ಕೌ
ರವ ತಕ್ಕಣಿ ದುಶ್ಚಾಸನಾದಿಗೆ
ಭವಗದಿಸಲಿನಿಬರನು ತೊಲಗಿಸಿ ಕಣಾನಿದಿರಾದ || ೫೦

ಅತುಕೊಡ್ಡು ಭೂಜಾಹತಾಘ
ಪಾತಕಿಯಿ ಪದಿತಳಿನು^೪ ವಿಶಿವ
ವ್ಯಾತವಿಚಯೆನುತ್ಸ್ವಿನಿಸುತನನಿಲನಂದನನ |
ಅತುಕೊಂಬರೆ ಸರಿಸಿನಿಲ್ಲ ಏ
ಜಾತಿಯಲ ಸಂಭವಿಸಿದನೆ ಘಡ
ಸೂತನಂದನ ಎನುತ ಕಣಾನಿಷ್ಟನಾ ಭೀಮು || ೫೧

ಎಚ್ಚೆ ರೊಡನೊಡನೆಚ್ಚೆ ಬಾಣವ^೫
ಕೊಳ್ಳಿದನು ಕಲಿ ಕಣಾತನ
ನೆಚ್ಚೆನಂಬಿಸಮ್ಮೀಲ ಸೂಕಿದವಂಬು ವಹಿಲದಲ |
ಎಚ್ಚೆ ಕಪಿಸಿದದವನು ಪವನೆಜಿ
ನೆಚ್ಚೆದವ ಪರಿಹರಿಸಿ ರವಿಸುತ
ನೆಚ್ಚೆದಿಬ್ಬಿರು ಕಾವಿದರು^೬ ಕೈ^೭ಮೈಯ ಮನ್ನಿನದೆ || ೫೨

^೧ ಲಿನಲ ಕಣಾರ್ತಿ ಜರ (ತ). * ಈ ಪದ್ಭೂಕ್ತ ಹಿಂದೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ
ಕಳಗಿನ ಪದ್ಭೂಕ್ತ ಹಿಂದೆ:—

ಕಡದ ವೀರಸುಖೇಣಸವನಿಗೆ
ಮಾಡಮಾರದ ವ್ಯಾಪಸೇನ ಸೇನಯ
ಗಡಳ ಬಿದು ದು ಕಿರಿದು ಕಿರಿದೊಂಟಮುರಿದುದಗಲದಲ |
ಕೈ ಚೆವಿಪನ್ನ ಮುಂದೊಂಟಲಿತೀ ವಂ
ಗಡದರ್ಕುದಿತು ವೀರಭಂತು
ಗಡದ ಕಹಣಾರವದ ಲಗ್ಗೆಯ ಲಪರ ತನಿಮನಗೆ ||

^೨ ನೇ^೧ (ಕ). ^೩ ಪರಿಪವಿನು (ಕ), ಪರಿಹರಿಸು (ಗ). ^೪ ವ (ಇ).
^೫ ಸೀ ಪದಿಪವಿಸುವನ (ಕ.), ಸೀ ಪದಿತಳಿಸುವರೆ (ಗ). ^೬ ನೀತನು ಭೀಮನಾ
ಂಗ (ಕ), ರೊಡನೊಡನೆಚ್ಚೆನೆಡಯಲ (ಗ.ಬ). ^೭ ಮೈ (ಕ).

ಭಾರಿಯಂಕಪ್ತ ದಳಪತಿಗೆ ಪಡಿ
ಸಾರೀಕೇಯ ಭಟಪ್ಪಲಾ ಪರಿ
ವಾರಕಿದು ಪಂಥವೆ ಎನುತ ಕುರುರಾಯ ಮೂಡಲಸೆ ।
ಕೂರಲಗಿನಂಬಿಗಿದು ಬಳಿಯ ಮು
ಹಾರಧರ ಕ್ಷೇತ್ರೀಷಿ ರವಿನುತ
ಸಾರೆನುತ ಕೆಣಿಕದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಪವನಜನ ॥

೪೫

ಎಲಪ್ಪೇ ಕರ್ಣಾರ್ತ್ಯಜನ ಹೂಯ್ದು
ಗ್ರಿಳಕೆಯಲ ಹೂರೆಯೀಜದಿರು ಪಡಿ
ಬಲಕೆ ಕರನಾ ಕೃಷ್ಣಪಾಥರ ನಿನ್ನ ಲೇನಹದು ।
ಬಳಿಯ ಬಿಗುಹಿನೆ ಬಿಂಕ ನಿನ್ನ ಯು
ತರೆಗೆ ಬಹುದಾವಜಿಯೆವನುತತಿ
ಬಳನನೆಚ್ಚೆನು ನಿನ್ನ ನಂದನನರನ ಕೇಳಂದ ॥

೪೬

ತಗರು ಮುಳಿದಾರಿದರೇ ತೋಳನು
ತೆಗೆದು ಜೀವಿಸಲಜಿವುವೇ ನಾ
ಲಗಯ್ಯಿರು ನೀವು ಮೂಡರು ನಾಪು ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ
ಉಗಿದದಾಯ್ದು ದೊನೆಯ ತುದಿನಾ
ಲಗೆಗಳಲ್ಲ ಮಾತಾಡ ಬಲ್ಲರೆ
ನೋಗನುವೆಪು ನಾವೆನುತ ಪವನಃನೆಚ್ಚು ನರಿಭಣನ ॥

೪೭

ಪವನಸುತನೆಚ್ಚಂಬ ಹರೆಗೆಡಿ
ದವಿರಳಾಸ್ತವನೀತ ಕವಿಸಿದ
ನಿವನ ಬಳಿಯ ಮಹಾರಧರು ಸೂನಿದರು ಶರವಳಯು ।
ರವಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ತಲೆಯ ಹೂರಳಿಯ್
ತಿವಿಗುಳಿಗೆ ತರಖುವುದೆ ರಿಪುತರ
ನಿವಹವನು ಕಡಿಯೆಚ್ಚು ಕೆಡಹಿದನಾ ಮಹಾರಧರ ॥

೪೮

ಸಿಕ್ಕದರೆ ಬಳಿಕೇನು ತಾಯಿಗೆ
ಮುಕ್ಕಳಾಗ್ರೇರು^१ ನಿನ್ನ ತನಯನ
ನಿಕ್ಕಹಾಯ್ದರು ಹಿಂಡೊಡೆದು ನೀ ಸಾಕಿದವರೆಲ್ಲ ।

^१ ಗೆ (ತ.ದ.ಹ). ^२ ಬಳಿಕ ಬಿನುಗಿನ (ಕ), ಬಳಿಯ ಬಿರುದಿನ (ದ. ಪ).
^३ ನಿದೌಕಿದರೆ (ಚ.ಹ.ದ). ^४ ಏರ (ಗ). ^५ ಮಂಜಿನ ತುಷಾರದ (ಗ.ಹ.ಚ.
ದ.ಪ.ನ). ^६ ರೆ (ಕ).

ಹೊಕ್ಕು ಬಳಕೊಂಡೆರಡು ^१ಪಸರದ್^१
 ಲುಕ್ಕುಡಿಯಲೋದಗಿದನು ನಿನ್ನ ವ
 ನೆಕ್ಕುತ್ತುಳಿದಲಿ ಸರಿಮಿಗಿಲ ಕಾದಿದನು ಹಗೆಯೋಜನೆ || ೪೩

ತೇರು ಹುಡಿಹುಡಿಯಾ^२ಗಿ^२ ರಣದಲ
 ನಾರಧಿಯ ತಲೆ ಹೊ^३ಗಿ^३ ಕಾಲನ
 ಲಾರುಭಜಿಯಲ ನಿನ್ನ ಮಗನೆನುತರ್ವನೀಲಜನೆ |
 ನಾರು ನಿ^४ ನಾರೆನುತ ಕರ್ಣಕು
 ಮಾರನಡಹಾಯಿದನು ಭೀಮನ
 ಭಾರಿ ಬಾಣದ ಪಂಜರವೆ ^५ಘೃಟಾಪ್ತಿ^५ನುತ ವಹಿಲದಲ್ಲೊ || ೪೪

ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣ ಕುಮಾರನೇ^६ ಹಡಿ
 ಬಲವ ಕರೆಯೋ^६ ಬಾಲನೇಬ್ಬನೆ
 ನಿಲುವುದರಿದೋ^७ ನಾಯಾಮಿದ್ದ್ರೀಹರ ಹಡಿದು ನೂಕೆನುತ |
 ಉಲಯೆ ಕೌರವರಾಯಿನುಬ್ಬಿದ
 ಕಳಕಳದ ಬಹುವಿಧದ ವಾಯ್ದೆದ
 ದಳದ ದೆಖ್ವಾದೆಷ್ವಯಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ನಡೆತಂದ || ೪೯

ಹತ್ತುನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗದುದು.

^१ ಪರಳನ (ಚ.ಒ.ತ.ನ). ^२ ಗ (ಚ.ತ.ದ). ^३ ಗ (ತ.ದ.ಪ).

^४ ಬಂಡ (ತ.ಪ.ನ). ^५ ನಿದ ನಿಮಿಷದಲ (ನ-ಕ). ^६ ಹೆಳ್ಳೋ (ಕ.ಗ.ದ).

ಹನ್ನೊಂದನೆಯು ನಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯರಿಪುರಪಿರಾಹು ಪಾಂಡವ
ರಾಯ ಸೇನಾಬಳಧಿವಡಬನ
ಜೀಯ¹ ರವಿನಂದನನು² ಗೆಲಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಮಗನ ಶೈಲಿಗಿನಿ³ ಮಿಳಿಗುವ ಜೊಣಿಯ
ತೆಗೆಸಿ ಬಲವಂಕದ ಭಟಾಳಿಗೆ
ಮೋಗದ ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡುತೆಡವಂಕದ ಕಟಾಕ್ಷದಲ |
ತೆಗೆದು⁴ ತೂಳಿಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ
ಬಿಗಿದನಾವೆಡೆ ಧರಣಿಯಾವೆಡೆ
ಗಗನವಾವೆಡೆ ದಸೆಗಳನೆ ತುಟುಗಿಂದವೈ ಶರಜಾಳ ||

೮

ಭೀಮನೋ ನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲ ನಿ
ನಾರ್ಥಮನೋ⁵ ತಡವೇಕೆ ರಿಪುವೇ⁶
ಕಾಮನೋ⁷ ಕರ್ಣನೆ ಕಪದಿ⁸ ವಿಕಾರವೇಕನೆನುತ |
ತಾಮನದ್ವಾ ಭುಲ್ಲವಣಿಯಲ ಕುರು
ಭೂಮಿಪನ ಬಲಪೂದಜಿ ಷ್ವರಿ
ಸ್ನೋಮ ಕಂಡುದು ಪವನತನಯನ ರಣದ ಭಾರಣಿಯ ||

೯

ಉಲಪುತ್ತಿದೆ ಕೌರವನ ಸೇನಾ
ಜಲಧಿ ಹರುಪದಲತ ಲಸಿಲಜ
ನಳುಕದೊಬ್ಬನೆ ಕಾದುತ್ತೆದನೆ ಕರ್ಣನೋಡನೆನುತ |
ತಲಿತ⁹ ಧವೇಳಿಷ್ಟುತ್ತೆ ಕಮುರಾ
ವಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲಪನಿಪತಿ ನಿಜ
ಬಲಸಹಿತ ನೂಕಿದನು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭನದಲ ||

೧೦

¹ ನೋ ರವಿನೊನು (ಕ.ಕ.ತ.ದ). ² ತೆಗೆಯಿಸಿ (ದ). ³ ಹೊ (ಗ.ಕ.ದ).
⁴ ಮುಳಿಂ (ಗ.), ನೂಳಿಂ (ಹ.ದ.), ಕೂರಂ (ಪ.). ⁵ ತಟುಬಿ (ಚ.). ⁶ ಕರ್ಣ
ನೋ ಕಪದಿಯೋ (ಸ-ಕ.ದ). ⁷ ರಿಪುಸುಭಿಷಿದಕೆ (ಸ-ಕ.ದ). ⁸ ಆ ಮೊನೆಯು
(ಕ.), ಕಾಮಿಸುವ (ಗಿ). ⁹ ವಮ (ಕ).

ಒಂದು ಕಡೆಯಲ ಭೀಮು ಸಾತ್ಯಕಿ
ಯೋಂದು ಕಡೆಯಲ ನಕುಳ್ಳಿದ್ದೂ ಪದ
ರೋಂದು ಕಡೆಯಲ ಚೇಕಿತಾನ ತಿಬಂಡಿ ಶೃಂಜಯರು ।
ಒಂದುಕಡೆ ಸಹದೀವನೀ ಪರಿ
ಹಿಂದೆ ಮುಂದಿಕ್ಕೆ ಲೈದೊಳೀತನ
ಸಂದಣಿನ ಮುತ್ತ ದರು ಮುಕ್ಕುಷುಂತು ರಿಪುನೇನೇ ॥

೫

ರಾಯದ್ದಿಷ್ಟಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಪದಿ
ನಾಯಕರನಪ್ಪೆ ಲಿನುವೆನು ರಿಪು
ವಾಯುಃಖನ ^५ಗಾಥಾರ್ಯಯ ಗರ್ವಗ್ರಹವ ಕಳಿಕುವೆನು ।
ರಾಯ ಕೌರವಸಹಿತ ನೀವ್ ನಿ
ಮೂರ್ಯಯತದಲ್ಲಿರಿಯೆನು^६ತ ಸಾರದ
ಸಾಯಕದ ಸರಿವ್ಯಾಯ ಸುರಿದನು ಭಾನುಪುತ ಮುಳಿದು ॥ * ೫

ಧನುಫಿನಲ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮಾದ್ರಿ
ತನುಜರನು ತೇರಿನಲ ದ್ವಿಪದನ
ತನಯನನು ಸಾರಥಿಗಳಲ ಜೋಡಿನಲ ಪವನಜನ ।
ಬಿಸುಗ್ರೋವರವರಂಗದಲ ಕೈ
ಮನವ ಬಿಂಡಿನಿ ಸಕಲ ರಿಪುನಾ
ಧನವನೋಭ್ರುನೆ ಕಣ ಗೆಲಿದನು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ ॥

೬

ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಿದು ದೊರೆಗ್ಗಳನ್ನ ರಪಿ
ಸಂದನನ ರಥಕಾಗಿ ಸೇನಾ
ವೃಂದ ಕವಿಮದು ^७ಹೈದ್ಯ ಶೃಂಜಯ ಮತ್ತು ಕೈಕೆಯರು^९ ।
ಸಂದಣಾಸಿ ಪಾಂಚಾಲ ಕೇರಳ
^{१०}ಪಿಂದ ^{१०} ಮಂಗಧ ದ್ವಿಡ ವಂಗ ಪ್ರ
ಓಂದ ಬಲಬಹಳಾಭ್ರಿ ಮುತ್ತ ತು ಮತ್ತೆ ^{११}ಮುಂದಲನಿ^{११} ॥

೭

^१ ಧರ್ಮಾಜರಣ (ಗ), ನಬ್ಬಿರಜ್ಞಣ (ಕ.ದ). ^२ ದೆಡುಲ (ಬಿ.ಬ.ತ.ಪ.ಪ.). ^३ ಪರಾ ನಬ್ಬಾಧಿಕ (ಬಿ.ತ.), ದರು ಸಕಲದಳ (ಬಿ.ನ.ಬ), ದರು ಪಟ್ಟಾಧಿಕರು (ಪ). ^४ ಲಿಯದ್ದು. ^५ ಜೈತ್ಯಾಜ್ಞಾ (ಕ). ^६ ಲಹಂದೆ (ಕ). * (ಬಿ.ತ.ಪ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನೆಮು ಪದ್ಮವಾಂಶಮುಂಡ ಅನೆಯ ಪದ್ಮ ಬರುತ್ತದೆ. ನ (ಕ.ಗ). ^७ ಉಲಿ (ಕ). ^९ ಚೇಕಿತಾನಕ ಮತ್ತು ಶೃಂಜಯರು (ಬಿ.ತ.ಪ.ಬ). ^{१०} ಮುಂದ (ಬಿ.ತ.ಪ.ಬ). ^{११} ರವಿನುತನ (ಗ).

ಒದೆವ ಮುಂದರವನು ತರಂಗದ
ಲುಡಧ ಹೊಯ್ಯಿಂದದಲಿ^१ ಹೊಕ್ಕೆ ಷ್ಟ್ರೀ
ಸುಮರೆ ತೂಳಿದವಾನೆ^२ ಕವಿದರು ರಥಿಕರೊಳಬಿದ್ದು^३ |
ಒದೆಯೀ ಏವಿಧಾಯುಧದ ಕಾಲಾ
ಖೋದಗಿ ಕೈದೊಳಿಸಿದರಿನಿಬರ
ಸದೆದನೊಬ್ಬ ನೆ ಕರ್ಣ ಕೆದಱಿದ್ದನಾ ಮಹಾಬಲವು^४ || ೮

ಬೀಳುವಂಬಿನ ಹೊಯ್ಯಿ ವಿಡ್ಡ ದ
ತೂಳಿವಾನೆಯ^५ ತೂಳಿಕ ತಾಗುವ
ಶೂಲಿಗೆಯ ತುಂಡಿಸುವ ವಂಕಿಯ^६ ಸೇವುವ ಬಲ್ಲಿಹದ |
ಸೀಳುವಿಟ್ಟಿಯ ಮುಣಿವ ಪರಿಫುದ
ಪಾಳಿಸುವ ಪರಶುವಿನ ಧಾಳಾ
ಧೂಳಿ ಮನಗಿತು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ರಥದ ಬಳಸಿನಲ || ೯

ತುರಗೆ ರಾವ^೭ ರಿಗೋವರ ವಿಡ್ಡ ಕೆ
ಕರಿಗೆ ಜೋಧೀರಿಗವರ ಶಸ್ತ್ರಕೆ
ವರ ರಥಕೆ ನಾರಧಿಗೆ ರಥಿಕರ ಚಾಪಮಾಗ್ರಣಕೆ |
ಸರೌಳನೈಂದೊಂದೆಚ್ಚು^೮ ಸೆಂಕ್ಕೆ ಕ
ತ ರಿಸಿದನು ಕಾಲಾಳನೊಂದೇ
ಸರೆಳಲ್ಪುನೊಳಿಯೆ ಕೊಂಡನು ಕರ್ಣ ಪರಬಲವ || ೧೦

ನಕ್ಕಾನನು ಹದಿಕನೆಂಟುಣಿಲಿ ನಾ
ತ್ಯಕಿಯನ್ನೆಂಬಿನಲ ಸಹದೇ
ವಕನನೊಂಬತ್ತ ಉಲಿ ಭೀಮನನೆಂಟು^೯ ಕೋಲಿನಲು |
ಸಕಲ ರಥಿಕರನೆಲ್ಲ ಶತ ನಾ
ಯಿಕದಲೊಣ^{೧೦}ಗೀ^{೧೧}ನಿ ಷ್ಟ್ರೇಡ್ಯ ಪಾಂಚಾ
ಲಕರ ಧಟ್ಟನೊಳೊಕ್ಕುಲಿಕ್ಕು ದನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೧೧

^१ ಬಿಟ್ಟಪು (ಕ). ^२ ಹೊಕ್ಕೆಪು ರಥದೆಹಳೆಗಿನಲ (ಕ), ಹೊಕ್ಕೆಪು ರಥಗೆ
ಳೊಳಬಿದ್ದು (ಗ.ಣ). ^३ ನುಮಹಾಬಲವ (ಕ). ^४ ನೂ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ).
^५ ನಿ (ಕ). ^६ ರನೆ (ನ). ^७ ಉಗೋಂಮೇಂದಲಲ (ಕ), ಇನೊಂದೆಂಂ
ದಾಗಿ (ಚ.ಟ.ತ.ಬ), ಇದೊಂದೊಂದಾಗಿ (ಪ). ^८ ಸ್ವೇದ (ನ.ಪ). ^೯ ಬಾಣ
ದಲ (ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ^{೧೦} ಲ (ಚ.ತ.ದ).

ಅದು ಬಳಿಕ ಹೇರಾಳಿದಳಿವಾಂ
ತುದು^१ ಮಹಾರಥರೆನುಗೆಯಲಿ ಹೂ
ಒಳದುದು^२ ನಭ ಸುಗಾ ಯ್ಯು ನೆಲ ಜತುರಂಗ ಪದಹತಿಗೆ |
ಕುದುರೆ ಕರಿ ತೈರಾಳ್ಯೀ ತಕ್ಕೆಯ
ಹೊದಸುನಲ ಮುಳುಗಿದನು ನಿನ್ನವ
ನದುಭುತವನೇನೆಂಬನ್ನೇ ದೃತರಾಪ್ತ ಕೇಳಿಂದ || ೧೭

ತಾರಕನ ಘಟ್ಟನಲ ಹರನ ಕು
ಮಾರ ಕೊಕ್ಕಂಡದಲ ವೃತ್ತನ
ತಾರಕಾಕ್ಷನ^३ ಚೋಡಿಯನು^४ ಜಂಭಾರಿ ಶರ್ಶಿವಂತೆ |
ಆರಿದಷ್ಟ್ಯನು ಶಿವತಿವಾ^५ ಕಾ
ಮಾರಿಯೋ ಪಾಂಡವ ಬೀಳಿದ್ದಾಕ
ಮಾತ್ರಾರಿಯೋ ಸಿನಾಂಜನೆ ಸವಜಿತು ಹೈರಿಭಂಗವನವ || ೧೮

ವಾಢ ಸರಿಸದ ರಾಪುತ್ರೋ ದೃಢ
ವಾಢಿಯನುತೈಣಿದ ಹಯೋಧದ
ಮೇಳಿಫುಷಿಲದ ಪಾಡ ಘಯೆನೆ ಹೊಕ್ಕು ಗಜದಳಿದ್ರಾ^६ |
ಲಾಘವದ ಲುಳಿನಾರತನದ ತ
ರೌಘರಜನೆಯ ರಥಿಕಯೋಧ
ಶ್ರಾಂಘರ್ಗಳ ನಾ ಕಾಣಿಸೋಂದು ವಿಘಾಗ ಮಾತ್ರದಲ || ೧೯

ಚೇಣೆ ಲಗ್ಗೆ ಯ ಮಾಡಿ ಭೋಧಿಯೆಂ
ದೇಯಿ ಶಾಹಿತ್ಯ^७ ರಭನ ಕಿವಿಗಳ
ಕೆಣಿದುದು ಬಳಿಕ^८ ಪರ್ಯಾ^९ ಕಣಣನ ತಾಗಿದಾಕ್ಷಿಕ |
ತಾಟು ಘಟ್ಟಿಗೆ^{१०} ಕರೆದ್ದೆ^{११} ರಾಧ್ರವ
ಕಾಸುಿದಪ್ತ ಕಳ್ಳು ಗಳು ರಿಷ್ಟಬಿಲ
ಮೇರೆ ನಾಲಗೆ ಹೊಗಳಿಲಮ್ಮುದು ಸ್ವಷತ ಕೇಳಿಂದ || ೨೦

ಅಳ ಕೊಂದನು ಲಕ್ಷ್ಯವನು ತುರ
ಗಾಳಿಯನು ನಾಲ್ಕು ಪಿರವ ತುಂ
ಪಾಲಷ್ಟಿಗಳ ತುಂಡಿಸಿದನೋದರದು ನಾವಿರವ |

^१ ಕವಿದುಮು (ಕ.ತ.ದ.ನ.ಪ). ^२ ಅದರು (ಗ.ಷ.ದ.ನ.ಬ). ^३ ರಾಗಳ (ಕ).
^४ ಚೋಡಿಯನು (ಕ.ಗ.ದ). ^५ ಜ (ದ). ^६ ರಿಷ್ಟಬಿಲ (ಕ.ಷ.ತ.ಪ.ಬ.ನ).
^७ ಕ (ಹ.ತ). ^८ ಪ (ನ). ^९ ಕಣಿಕ್ಯಾವ (ಕ), ಯೆಣಿಕ್ಯಾವ (ದ). ^{१०} ಮಮ (ಕ).
^{११} ಕೆಡೆದ (ಕ.ನ).

ಮೌಳ ಮುಣಿಯಲ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನರ
ಪಾಲರನು ನಾನೂತ್ತಾತ್ಮೋರೀಯ
ಸೀಳಿದನಲ್ಲೇ ಚೈದ್ಯ ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಕಲ ಕರ್ಣ ||

೧೯

ತೆರಳಿದನು ಸಹದೇವ ^१ನನ್ನು^१ ಚೈದ್ಯ
ಸರಿಸಿದನು ಸಕುಳನು ತಿಖಂಡಿಯ
^२[ಕ]ರಣ ತಲೆಕೆಳಕಾಯ್ಯ ^२ ಕಾಳಿನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ |
ಮುರಿವ ಕಂಡೆನು ಭೀಮ ದುಗುಡದ
ಭರದಲದ್ದನು ಮಿಕ್ಕ ಬಲ ನಾ
ಶೈರೋಡೊ ನಾಲ್ಕೊಂದೊ೯ ನಿಧಾನಸಲೆಂಬಿಯ ನಾನೆಂದ ||

೨೧

ಇಟ್ಟಣಿನೀ ಕೊಂಡೊತ್ತ ರಾಯನ
ಧಟ್ಟ ಹೊಕ್ಕನು ಜರುಹಿದ್ದನು^४ ಜಗ
ಜಟ್ಟ ಜೋಡಿದಂಗಸುಯಾನ್ನದ ಮಹಾರಥರ |
ಕೆಟ್ಟ ದಳವನಫಾಟದರೊಳ
ಗೀಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳರದೇನು ರಾಯನ
ಮುಟ್ಟು ತಿದಲಾ ರೂಪು ರಣವೆನುತ್ಟೆನಾ ಕರ್ಣ ||

೨೩

ಕುರುಬಿಲದ ಸುಮಾನ ಕಹಳೀಯ
ಬಿರಿವ ನಿಸಾಳೆದ ಸ್ವಪಾಲರ
ಹರುಪ ಪುಳುಕದ ಭುಜದ ಹೊಯ್ಯನ ^५ಚೊಚ್ಚಿಯಬ್ಬ ರದ್ದೆ |
ಅರಿಬಿಲದೊಳಕಟ್ಟಕಟ್ಟ ವಿಧಿ ನಿ
ಪ್ಯಾರುಣಿ ಹಾಹಾಯಿಂಬ ರವದ
ಬ್ಬರದ ನಿಬ್ಬರ ಕೇಳಲಾದುದು ನೃಪತ ಕೇಳಿಂದ ||

೨೫

ಎಲೆಲೆ ರಾಯನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು
ಕಲಹವಕೆಂತಾ ಹೋಗಬೇದಿ
ಟ್ಟಳಿಸಿದವ ಹಗೆ ನಮ್ಮ ಭೀಷ್ಟು ದ್ರೋಣಿವನಳು |

^१ ವಿಗೆ (ತ.ಬ). ^२ ಮರಣ ತಲೆಕೆಳಕಾಯ್ಯ (ಕ), ಪರರಥವ ನಾನ್ನೀ (ಹ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ^३ ದು ನಾಲ್ಕೊಂದಾದುದ್ದು ನಾವ (ಕ), ದು ನಾಲ್ಕೊಂದಾಗಿ ಸಹಿದನ (ದ). ^४ ನೇಡಿ (ಚ). ^५ ಸೇನೆಯ ಕೂಟದಲಹಿಂದಿ (ಕ), ದಳವನ ಫಾತದೊಳಗಾರಿ (ದ), ದವನ ಸಫಾಟದರೊಳಗಿ (ನ.ಬ). ^६ ಬಲದ ಚೊಳ್ಳೆಗಳ (ಪ). ಗಳ (ತ.ಬ), ಬಾಯ ಮೇಲ್ಪೆಗಳ (ದ), ಧಿರ ಚೊಳ್ಳೆಗಳ (ಪ).

ಅಳುಕೆದಿರಿ ಕೆವಿಕೆವಿಯೆನುತ್ತ ಹೇ
ಬ್ರುಲ ಸೆಫೋಡೆದಲೋಕಿ ಕಣ್ಣನ
ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸಿ ದುದಂಬುಗಳ ಸಾರಾಯ ಶೋನೆಯಲ ॥ ೨೦

ಕೊಂಬನೇ ಬಳಿಕೇ ಮಹಾರಥ
ರಂಬುಗಿಂಬನು ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ
ಡೊಂಬಿನಾಹವವಪ್ಪೆಲ್ಲಿರ್ಮೇ^೨ ತಮತಮಗೆ ತುಡುಕುವಡೆ ।
ಅಂಬುನಿಧಿ ಮರ್ಕರಂದವಾದರೆ
ತುಂಬಿಯಾಗನೆ ವಡೆಬನೀತನ
ನೆಂಬ ಮುಲ್ಲರು ಸುಃಭಟೆರೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೨೧

ರಾಯದಳದೊಳು ಮುಡಿವ ಕರಿ ವಾ
ನಾಯುಜಕೇ^೩ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ರಥಿಕರು
ಪಾಯದಳವನಿತಳಿದುಹೋ ನಾಸಣಿಯೆನೆರ್ದೆ ಸೋಳಗೆ ।
ಬಾಯಬಿಟ್ಟು ದು ಸೈನೆ ಕಡಿಬಂ
ಡಾಯತದ ಹೆಣ್ಣೋಣಿಷ್ಟ್ರೆ ಲನ ಮುಣ್ಣ
ಡಾಯುಧದ ಸಂದಣೀಯ ನಿಲಿಸಿತು^೪ ಬಳಿಕ ರವಿಸುತ್ತನೆ ॥ ೨೨

ತತ್ವಿದ ಹೊಸಕುಮ್ಮೆ ರಿಯೋಳಗ ರಥ
ಹರಿಯಬಲ್ಲುದೆ ಕಣ್ಣ ನಾವಿಂ
ದಜೆಚೆಷ್ಟೆ ಸೀ ನೆಟ್ಟೆ ನೋರೀಯಕಾಣನೆಂಬುದನು ।
ಇಸ್ತಿತಕಿವರಾರಿದಿರಕರು ನಿ
ನ್ನು ರವಣೀಯನಾರಾನುವರು ಮ
ತ್ವರವ ಬಿಸುಟ್ಟನು ಪ್ರಾತು ರವಿಸುತ್ತ ಎಂದನಾ ಶಲ್ಯ ॥ ೨೩

“ಕಾಲಿಡುಪಡಿದು ದುರ್ಗಾಪನ್ಮಾತಾ
ಸಾಲ ಬಿಟ್ಟನು ದಕ್ಷಿಂಕ ದು
ವಾಯಿಸಿದನ್ನಾ ರಥವನವನೀಪತಿಯ ಹೋಕರಕೆ ।
ಹಳು ಕಲಿಯಾಗಿನ್ನು ಕೆಲಬಲ
ದಾಳ ಹಾರದಿರಸುತ್ತ ರಾಯನ
ಮೇರ್ಮ ಕಣ್ಣದನು ಕಣ್ಣ ವತ್ತಿಯಲ^೫ ಕಣ್ಣಿಯ^೬ ಬಿಣುವಳೆಯ ॥ ೨೪

^೨ ದರಂ (ಕ.ಹ.ದ.ನ). ^೩ ಢ್ರೆನುಕ (ಕ.ಗ.ಚ). ^೪ ಜನ (ಕ). ^೫ ಕಲ
ವಾಹಾಯುರಕ (ಕ). ^೬ ವ (ಕ). ^೭ ಲೋ (ಕ), ದೋ (ಗ). ^೮ ರವಿಸುತ್ತನ
ಬವರ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ). ^೯ ಕಾಲಿಡಲು ದುರ್ಗಾಪಿದೆನು (ಹ.ತ.ಬ). ^{೧೦} ಸರಳ
(ಗ.ಹ.ಬ).

ಗಳಹಕದಿರು ಕೆಲಬಲದ ಹಂಗಿನ
 ೧ಬಳಕೆಯೇ^೧ ಫಡ ಸೂತಸುತ ದಾ
 ಶ್ಲೋಶೀಯ ಬಾಹಿರ ಬಿನುಗ ಬೀದಟೀಸಿ^೨ ಬಹಿದೆ ಚೆಂಡತೆಯಲ |
 ಉಲುಕಿದರೆ ನಾಲಗೆಯ ತೊಡಬೆಯ
 ಕೆಳಜುವೆನು ನಿಶ್ಚೈನುತಲಾ ಕುಂ
 ದಳಿತ ಕಾಮುಕಕನೆಚ್ಚು ಕಡಿದನು ಕರ್ಣನಂಬಿಗಳ || ೭೫

ಅಲಕಲುಗಳು ನಿಡಿಲ ಮಣಿಗಳ
 ಮೇಲುವಾಯ್ದ ವೈ ಗಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ನಾಳುತನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಜೆದನು ತಲ್ಲು ಸೋಡಿಸುತ |
 ಬೋಳಿಯಂಬೈದಱಲ ರಾಯನ
 ತೋಳನೆಚ್ಚುನು ಜಡಿವ ಜೋಡಿನ
 ಮೇರೆ ಮಾಣಿದವು ಬಾಣ ನೃಪ ಮಂಗಳಿಚ್ಚುನಿನಸುತನ || ೭೬

ಬಲುಹು ಕೈಗಳಲುಂಟೆ ತೋಳುವು
 ದುಲಿವ ಹೊತೆ ದು ಬೇಳೆನುತ ಮುಂ
 ಕೊಳಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಶರವೆ ಕಡದಿರೇಳು ಬಾಣದಲ |
 ಅಳುಕದೆಚ್ಚುನು ತೇರು ತುರಗಾ
 ವಳಿಯ ಧವಳಚ್ಚತ್ತ ಚಮರಿಯ
 ನಿಳುಹದನು ಧ್ವಜದಂಡ ಸಹಿತ್ವತ್ತ ಬಾಣದಲ || ೭೭

ಬೇಗವರಿ ಬೇಳುದಿಂಗಳಲಿ ನಮ
 ಗೀಗ ತೋಳಿಯಲಾ ಎನುತ ಮಾಣಿ
 ದಾಗಳೇ ಸಂಧಿಸಿದ ^೩ತನ್ನ ಯ ಹಯ ರಥಾದಿಗಳ^೪ |
 ಈಗಲಣಿಯಾದರೆಯೆನುತ ಕಿವಿ
 ಗಾಗಿ ತಗೆದನು ನಿತಿತ ಬಾಣವ
 ತೂಗಿ ಬಿಟ್ಟನು ಬೀಳಿನುತ ಕಲ ಕರ್ಣ ಬೋಖಿ ಸುದ || ೭೮

ಅರನ ಕೇಳಾತ್ತಿರಿಯವನು ರಿಪ್ಪ
 ಶರವನೆಡೆಯಲ ಕಡಿದು ರವಿಸುತ
 ನುರವನೆಚ್ಚುನು ಧರ್ಮನಂದನನೆಂಬು ಬಾಣದಲ |

^೧ ಬಲುಮಯೋ (ಕ). ^೨ ಬಿಂದಿ (ಚ.ಇ.ತ.ಪ). ^೩ ತೋಳ (ಪ).
^೪ ನಾ ರಥ ಭತ್ತ ಚಮರಿಗಳ (ಕ), ಸಾರಥಿ ರಥ ಹಯಾವಳಿಯ (ಗ).

ಬಿರಿಯೆ ಬಲುವೆಜ್ಞಾಂಗಿ ಹಾಯ್ದುವು
ಗಣಿಸಹಿತಲುಚ್ಚೆ ಲಿನಿ ನೆಲದಲ
ನರಳು ನೆಟ್ಟುವು^१ಕಣ್ಣ ನನೆದನು ರುಧಿರ ಧಾರೆಯುಲ^२ || ೨೯

ತೂಗುವೈಂದೀದಲರೆಮುಚ್ಚೆ ಗಂಗೆ
ಸೂಗುರಿಸುವಂಗೆದ್ದಲ ತಾಳದ್ದಿ
ಮೂರಿನುಸುರಿನ ಮೂರಿಫ್ರೆಯಲ ರವಿಸೂನಾ ಮ್ಯಾಮೆಣ್ಣೆದ್ದ^३ |
ಅಗಳಂತಿರೆ ಹೊರೆಯವರ ಕ್ರೇ
ಲಾಗುಮದ್ದಿನ ಕಮೆಳಜಲ ಮಂ
ತ್ರಾಗಮದ್ದಿಚ್ಚೆ ತ್ರೈನೊಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ ಕಣ್ಣ || ೩೦

ಒಸಿವ ರಕುತವ ತೊಕೆತೊಕೆದು ಮಂ
ತ್ರಿಸಿದ ಸಲಿಲವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಯುಗು
ಉಳ್ಳನಮನಾಹಿಸಿ ಕೊಂಡೆಪರ್ರ ಕಪ್ಪುರದ ವೀಳೆಯವ |
ಮುಸುಡ ದುಗುಡದ ತನ್ನ ಸೇನಾ
ಪ್ರಸರಕಭಯಪೋನಿತು^४ ಮಾರಿಯ
ಮುಸುಕನುಗಿದನ ತೋಣಿನುತ ತಾಗಿದನು ಭೂಪತಿಯ || ೩೧

ಮಂದಿ ಕವಿಯಲ ಘಾಯ ತಾಗಿದ
ಹಂದಿಯೋ^५ ರಾಫೇಯನರನನ
ಮುಂದುಗೆಸಿಸದೆ ಮಾಣಸೋ ತೆಗೆ ನೂಕು ನೂಕೆನುತ |
ಸಂದಣಿಸಿತತರಥರು ರಾಯನ
ಮುಂದೆ ತರೆವರಿಗೆಯಲ ಸೇನಾ
ಷ್ವಂದ ತುಡುಕಿತು ಕುಹಿತ ಕಾಳೋರಗನ ನಾಲಗೆಯ || ೩೨

ರಾಯನಳಲಿಗರಿವರಘಾಟದ
ನಾಯಕರು ಕಾಣಿರೆ ಸಮೀರನ
ಲಾಯದಲ ಲಂಬಿಸಿದವಕಟ ತುಪ್ಪಾರವಾಚಿಗಳು |
ಅಯಿತದು ತಪ್ಪೇನೆನುತ ಕ
ಜಾರ್ಫಯತಾಸ್ತದಿ ಹರೆಗಡಿದು ರಿಪ್ಪ
ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂರಿಯಲ ಕಣ್ಣ || ೩೩

^१ ನನೆದುದಾ ಸೆವಾಂಗ ರುಧಿರದಲ (ಕ). ^२ ಗಿಡೊ (ಇ.ತ.ದ),
ಗಿತೊ (ಚ). ^३ ಲಕಾರದ (ಕ.), ಪಿಟಾರದ (ಗ). ^४ ಯೆ (ಗ.ಚ.ಇ.ತ.ದ.ಪ.ಬ).
^५ ನುರು (ಪ). ^६ ಕೊಡುತ (ಚ.ತ.ಪ). ^७ ಯೊಲು (ದ).

ಹೊಟ್ಟ ನೂಕೆ^१ವೈ ಧಾಹವದ^२ ಜಗ
ಜಟ್ಟೆ ನೀ ಹೊಡಿಕಾಲುಗೊಂಡರೆ
ಬಿಟ್ಟೆನೇ ತಾ ಕರ್ಣನಾಸಿಯಾ ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತೆ ।
ಕಟ್ಟಿ ಭವಿಯಲ ಮೈರಿರಾಯನ
ನಿಟ್ಟಿಳಿಸಿ ಮುಜಿಯೆನುತ್ತ ಬರಲದ
ಗಟ್ಟಿ ತಡೆದರು ಮತ್ತೆ ಸಕಲ ಮಹಾರಘರು ಭಷಣ ॥ ೩೪

ನಿಲ್ಲು ಸೈರನು ನೂತನುತ್ತ ಜವ
ನಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆ ಜೀವರಿಗೆ ಭೂ
ಪಲ್ಲಿಭನ ಸಮಜೋಳಿಯೇ ನೀ ನಾರು ನಾರೆನುತ್ತ ।
ಚೆಲ್ಲಿದರು ಕೂರಂಬುಗಳನೆಡ
ದಲ್ಲಿ ಬಲದಲ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆನೆ
ರುಲ್ಲರಿಯ ಶರಜಾಳ ರ್ಯಾಂಪಿಸಿತೆಬುಜನಬನುತ್ತನ ॥ ೩೫

ತುರಗದಳಪೋಂದೆಸೆಯಲ್ಲಾಕಿತು
ಕರಿಫುಛಿಗಳೊಂದೆಸೆಯಲತಿರಧ
ರುರಜೆಯ ಪದಹತಿಯ ಧೂಳಿಯ ಮಬ್ಬಿನುಬ್ಬಿರದ ।
ಧರಧುರವದೊಂದೆನೆ ಪದಾತಿಯ
ಹೊರಳಿಗಳದೊಂದೆನೆ ವಿಫಾತಿನಿ
ತರಿಭಂಗನೇನೆಂಬಿನ್ನೆ ಧೃತರಾಪ್ತೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೬

ಮುಸುಕುವುದು ಮುಗಿಲೊಮ್ಮೆ ಸೂರ್ಯನ
ಮನಕ ಮಿಗಿಲಹುದೊಮ್ಮೆ ಮೇಘ
ಪ್ರೇಸರೆಕೊಳಗೆಹನೊಮ್ಮೆ ರಪಿ ತೋಣುವನು^४ ಮತ್ತೊ^५ಮ್ಮೆ ।
ಅನಮು ಸಮರದೊಳೆತನಾ ಪರಿ
ಮನಸುಳ್ಳಿವನು ತೋಣುವನು^६ ತೋಡೆವನು
ದಸೆಗಡಿಸುವನು ಬಳಿಕ ಮುಳಿಸಿನೊಳಾ ಮಹಾರಘರ ॥ ೩೭

ಬಿದ್ದು ದೈನೊಉಣಾನೆ ರುಧಿರದೊ
ಳಿದ್ದು ರಿನ್ನೂ ಇರನುಮತ್ತು ಲ್ಲಿ
ಕಿದ್ದು ನಂತಕನಾಉನಾವಿರ ಕುದುರೆಯುನುರುಗಳ ।

^१ ಮಹಾಹವಕೆ (ಚ.ಹ.ತ.ಪ). ^२ ಸೆಯ (ಕ). ^३ ದೊಳಗಿ (ದ.ಪ.ಬ).

^४ ಮಗರ್ಜೊ (ಹ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ^५ ಮುಸುಕು (ಕ). ^६ ಬಲ (ಕ).

ಬಿದ್ದ ಪರನೋಡೆತುಲಿದು ಮೇಲು
ಜೀದ್ದು ಕವಿಕವಿದಾಳು ಕುದುರೆಯ
ಬಿದ್ದನಲ ಬೇಸರಿಸಿದನು^१ ಹಿತ್ಯಪತಿಯ^२ ಪರಿಜನವೆ || ೬೮

ಅಳ ನೋಯಾಸಿ ನೋಡುತ್ತಿಹ ಹೀ
ಹಾಳ^३ ತಾನೇ^४ ಕರಕಟಕಚ ದೊರೆ
ಯಾಳ ಧೀವಶವೆನುತೆ ಸಹದೇವಾದಿಗಳು ಜಣೆದು |
ತೋಳು^५ ಬಳಳಬೇ^६ ತೆಗೆದೆಸುತೆ ಸಮು
ಜೋಳಿಯಲ ನೂಕಿದರು ಕಣಣನ
ಮೇಲ್ ನಾತ್ಯಕ ಭೀಮರವನೀಪಾಲನಿರಿನಲು || ೬೯

ಪ್ರತು ಮರುರೇ ಭೀಮ ನಾತ್ಯಕ
ಯಾತರೋ ತಮ್ಮೊಡೆಯುನಿದಿರಲ
ಘಾತಕರ ಘಟ್ಟಿಸುವೆನೀಗಳೇ ಶಲ್ಯ ನೋಡೆನುತೆ |
ಭೂತನಾಥನ ಭಾಳನಯನೇ
^१ದೂ^२ತ ಧೂಮಧ್ಯಜ ಶಿಖಾಸಂ
ಘಾತವಿವೆಯಿನೆ ಕೆದಚಿದನು ವಾಗ್ರಣಮಹೋದಧಿಯ || ೭೦

ಪವನನುತ ಮುಖದಿರುಹದನು ಯಾ
ದವನ ಕಂಡಪರಾರು ಸೇನಾ
ನಿವಹಿವಹದ ಪಾಡೆ ಕಣಣನ ವಾತಿ ಬೊಪ್ಪರಿನೆ |
ಬವರ ಮುಖಿದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಯ ಯು
ಸವತ ಸೈರಿತು ಸುಭಂಗರಿಗೆ ಬಳಿ
ಕವನಿಪತಿಯೇ ತಸುಬಿ ಸಂದನು ಭಾನುನಂದನನ || ೭೧

ಅಂಜುಚೆಪು ನಿಮಗರನರೇ ಬಿಲ್
ಪಂಜರದ ಗಿಣ್ಣ ನೀಪು ನಿಮಗ್ರೀ
ಮಂಜರನ ಪಡಿಮುಖಕೆ ನಿಲುಪುದು ನೀತಿಯೇ ನಿಮಗೆ |
ಭಂಜನಿಗೆ ಬಲುಹುಳ್ಳಡೆಯು ನಿಮ
ಗಂಜುವರು ಗುರುಭೀಪ್ತಾ ಪರಿ
ರಂಜಕರು ನಾಪಲ್ಲಿನುತ ತಾಗಿದನು ಭೂಪತಿಯ || ೭೨

^१ ಕರುಕುಲದ (ದ). ^२ ತನವೇ (ಚ.ತ.ಪ). ^३ ಬಲದಲ (ಗ.ಱ).
^४ ದೂಢ (ಕ). ^५ ಭಟ (ದ).

ಕಲಿತನದೆ ಹ್ಯಾದಯುದೀ ಕಾರ್ಯದ
 • ಬಳಕೆ ಕೈಯಲ ನಡುವೆ ನಾಲಗೆ
 ಯುಲದಡೇನಗ್ಗೆ ಅಕೆಯಹುದೋ ವೀರ ಸಿರಿಯಹುದೋ ।
 ^१ಕಲಿತನದ ಕೆಚ್ಚುಳ್ಳಡೆಸುಗೆಯು
 ನುಳಿವ ತೋಡಾದರೆಯೆನುತ ನೃಪ
 ತಿಲಕ ಬತ್ತಾಕೆಯಲ ಸೇಳದನು ಹೂಡಿದನು ತರವ ॥

ಭಿ

ರೂಪಿದೋಳಿತು ರೇಖೆಯುಚಿತ ಕ
 ಭಾಪವತ ಹನನಾಯ್ಯ ಬಾಣ
 ಸಾಧಪನಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮೇಲಣ ತೊಕದಾಳವನು ।
 ಕ ಪರಿಯುಲೋದಸ್ಸಿಯೆನಹುದ್ದು
 ಭಾಪವಿದ್ದ್ಯಾ^२ಪಾತ್ರ^३ವಿಂದವ
 ನೀಪತಿಯಲ್ಲಾ ಪೂತು ಮರು ಎಂದಜ್ಞನಾ ಕರ್ಣ ॥

ಭಿ

ಗಂಡು ಗರ್ದಾವನೆವೋಡನೆ ಕೋ
 ದಂಡದಲ ಮೆಣಿ ನಾಕು ನಿನ್ನಯ
 ಭಂಡವಿದ್ದುವ ಮೆಱಿವಡದಲಾ ಕೌರವಾಸಾಧನ ।
 ದಿಂಡುದಜಿವೆನು ಸ್ನೇರಿಸನುತವ
 ಖಂಡಶರಸಿಕರದಲ ರಿಪ್ಪಮಾ
 ತಾರ್ಥಂಡತನಯನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ ಸುದನು ಮಹಿಪಾಲ ॥

ಭಿ

ಇಟಿತ ಮುನ್ನವೋ ನುಭಟರಿಗೆ ಬೋ
 ಬ್ಜಿ ಸುಿತ ಮುನ್ನವೇ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಯಲ
 ಮುಣಿವಡದಿರ್ದು ನೀವೆನುತ ನೃಪಸಂಬ ಹರೆಗಡಿದು ।
 ತೆಱಹುಗೊಡದೆಚ್ಚನು ಸ್ನೇಪಾಸ್ತವ
 ತಣಿದು ಮಂಗಳಜ್ಞನು ತರಾವಳಿ
 ಯೆಱಗಿದವು ತುಸುಗಿದವು ತೆತ್ತಿಸಿದವು ರಂಘಾಂಗೆದಲ ॥

ಭಿ

ಕಾಯಲಾಪರೆ ಕರೆದುಕೋಳ್ಳಾ^४
 ವಾಯುಜನಸಂಜುಂನನ ನಕುಲನ
 ನಾಯಕರೊಳುಬ್ಜಾ ಲುಗಳನಿತಿರಧ ಮಹಾರಥರ ।

^१ ಕಲಮನದ ಕೈಚಕಡದನೆಗೆಯ (ಗ.ಚ.ಷ.ತ.ದ), ಬಲಗಡಿಯ ಕೈಚಕಡ
 ದನುಗೆಯ (ನ.ಬ). ^२ ಪುಂಚ್ಚಾ (ಕ). ^३ ದೆ (ತ.ದ.ಪ). ^४ ಶಾಸ್ತ್ರ (ನ.ಬ).
^५ ಫಾಗ್ರ (ದ). ^६ ಶೈತ್ಯ (ತ).

ನಾಯಲಂಜುವಡಿಳುಹು ಧನುವನು
ನೇಯಿಸೆನು ಸುಹಿಸಿದದೆ ಕೌರವ
ರಾಯನಾಣಿ ನೃಪಾಲ ಕೇಳಿಸುತ್ತೆಷ್ಟುನಾ ಕಣ ॥

೪೩

ಅರನನೆಷ್ಟುನು ಕಣ ತರವನು
ಪರಿಹರಿಸ ಮಗುಳಿಷ್ಟು ನೀತನು
ಥರಣಪನ್ ಸವನೀತಿ ನೆಷ್ಟುನು ಹಗೆಯ ರಥ ಹಯವ |
ಮರಳ ತಪ್ಯನನೆಷ್ಟು ನೀತನ
ಹೊರೆಯವರನೆಷ್ಟುನು ರಥಾಂಗವ
ಹುರುಳುಗೆಡಿನಿ ಮಹಿತನೆಷ್ಟುನು ಭಾನುನಂದನನೆ ॥

೪೪

ಅಕ್ಷ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಒಗ್ಗಿದ್ದು ದೋ ಪಾ
ವಕನ ರ್ಯಾಖ್ಯೇವಿಽ ಧರ್ಮಪತ್ರನ
ವಿಕಳ ತರದಲ ಕಣ ನೈಂದನಲಾ ಮಹಾದೇವ |
ಅಕುಟಿಲರು ನೀವೆಮ್ಮುಷೋಲು ಬಾ
ಧಕರೆ ಪರಿರ್ಗೆ ^४ಪರಶುಧರ್ಮನಾ
ಯಿಕದ ಸವನೋಡಾದಯನೆಷ್ಟುನು ಮಹಿಪತಿಯ ॥

೪೫

ಎನ ಹೇಳುವನವನಿಪತ್ತಿ ನಿ
ನಾನ್ಯಾನೆಯಿಗ್ಗಿ ಲಿಕೆಯನು ಪಾಂಡವ
ಸೈನೆ ಮಗುಳ್ಳದ್ದು ವಿರಿತವನೀತನ ರಥಾಗ್ರದಲ |
ಅನೆ ಹೊಕ್ಕುವು ಬಿಢ್ಣ ರದ ಬಲು
ವಾನಿಸದ ಬಂಡಿಗಳಿನೊಡ್ಡಿದ್ದು
ರಾ ನಿರಂತರ ತರವ ತಡೆದರು ತಕ್ಕೆ ವರಿಗೆಯಲ ॥

೪೦

ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ತಕ್ಕೆ ವರಿಗೆಯ
ಗಡಣವನು ಬಿಢ್ಣ ರದ ಬಂಡಿಗೆ
ಳಂಡಿದವು ನಿಜಸೈನೆ ಸಹಿತರುಣಾಂಬು ಪೂರದಲ |
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮುಕ್ಕುಬುಕ ತನ್ನನು
ತಡೆವ ರಿಷ್ಟಚತುರಂಗ ವಿಹಿನದ
ಕಡಿತ ತೀರಿತು ಮತ್ತೆ ರಾಯನ ಕೆಣಿಂದನು ಕಣ ॥

೪೧

^१ ನಿನನೆನು (ಕ). ^२ ಯೆ (ಕ). ^३ ದಲ (ಕ). ^४ ಪುರುಷರನ (ಚ),
ಪರಂಜತರ (ತ.ದ.ಬ). ^५ ದ್ವಿತೀ (ತ.ಪ.ಬ). ^६ ಚಾಚಿದ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ).

ಕಾವನಾರ್ಥ ಕರ್ಣ ಮುನಿದರೆ
ಬೀವದಲ ಕತ್ತುಲತೆಯೇಕೆ ತ
ರಾವಳಿಗೀಳವಲಾ^१ ಕರಾಗ್ರದಲುಗ್ರಧನುವಿದಲಾ |
ನಾವು ಸೂತನ ಮತ್ತುಭಾಗ್ಯಾ^२
ನೀವೆಲೈ^३ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ನಿಮಗೆಮು
ಗಾವುದಂತರವಿಭಾರು ನೀಹನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚೆ ||

ಜ೪

ಅರಿಯ ಶರಹತಿ^४ಗಡ್ಡ ವರಿಗೆಯ^५
ನರಸನಭಿಮುಖಕೊಡ್ಡಿದರು ರಥ
ತುರಗವನು ಚಪ್ಪೆರಿಸಿ ನಾರಥಿ ನೂಕಿದನು ರಥವ |
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳಿದು ಶರದಲ
ಹರಿಗೆಯನು ಮುಣಿಯೆಚ್ಚು ಸೂತನೆ
ಶಿರವನಿಖಿಂದೊದೆದುಕೊಂಡುದು ಮುಂಡ ನಾರಥಿಯ ||

ಜ೫

ಕೆದಣಿದನು ಹೊರ್ಗಣಿಯೋಳರನನ
ಹೊದಿಸಿದನು ಹುನಿಯೇಕೆ ರಾಯನ
ಹುದಿದೆ^६ ಕವಚವ ಭೇದಿನಿ^७ದಪ್ಪೆ^८ಳಬಿದ್ದ ಪಂಬಗಳು |
ಎದೆಯಲ್ಲಿಕದ ಬಾಣ ಚನ್ನುಲ
ತುದಿಮೊನೆಯ ತೋಣಿದಪ್ಪೆ ಪೂರಾ
ಯಿದ ಪಿಫಾತಿಯಲರನ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಂಸಿಸುತ ||

ಜ೬

ಅರೆಮಾರಳುವಾಲಿಗಳ ಹೆಗ್ಗಿಲಲಿ^९
ಮುರಿದ ಗೋಣಿನ ದುಡುಣಿಪ ನೆ
ತ ರ^{१०} ನಿಹಾರದ ಮೈಯ ನಡಲದ ಕೈಯ ಬಿಲುಸರಳ |
ಅರಸನನು ಕಂಡಳಿಲದರು ಚಾ
ಮರದ ಭತ್ತದ ಹಡಪದವರಾ
ಪ್ರರು ವಿಫಾ^{११}ತಿಯಲಂ^{१२}ಬಿ ಕಿತ್ತರು ಬಹೆ ತೋಕದಲ ||

ಜ೭

ಮಂತ್ರಜಲದಲ ತೋಳಿದು ಫಾಯವ
ಮಂತ್ರಿಸುತ ಕಪ್ಪುರದ ಕವಳ^{१३}ದ^{१४}
ಯಿಂತ್ರಿರ್ಕೆಯೆಲವಿವನ ಸಂತ್ಸ್ಯಾನಿ ಮಲಗಿಸುತ |

^१ ಇವಲಾ (ತ). ^२ ಲೀಗಳು (ಸ-ಕ). ^३ ಲಾ (ತ.ಡ.ನ). ^४ ಗಳುಕಿ
ಹರಿಗೆಯ (ಚ.ಹ.ನ.ಪ.ಬ), ಗಿರದೆ ಹಂಪಿವ (ದ). ^५ ಕೂ (ತ). ^६ ಹೊದಿದೆ.
(ದ.ಪ), ಪುದಿದ (ನ). ^७ ಯೈವೋ (ಕ). ^८ ಲನ (ತ). ^९ ಏ (ಹ)
^{१०} ತಮೋಳಂ (ಕ). ^{११} ವ (ಕ).

ತಂತ್ರ ತಲ್ಲಿಷೋನದಿರಿ ಚಿತತೀತ್ತಾ
ತಂತ್ರನೋ ಭೂಪತಿ ಏರೋಧಿಭ
ಚಾಂತ್ರಭಂಜನನೀಗಳೆಂದು ರಾಯನಾಪ್ತಜನ || ೫೬

ಸಿಕ್ಕದೆಯಲಾ ಸ್ವಾಮಿಯೋಹಿಗೆ
ಇಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಭಿಮ ಘಲುಗುಣ
ರೆಕ್ಕೆತುಳಿದಲ ತೊಡಕ ನೀಗಿದಲಾ ನಿಹೋನ್ನತಿಯ |
ಚುಕ್ಕಿಗಳು ನಿನ್ನವರ ಮಾಡುವಿನ
ಲಕ್ಕು ಕೌರವರಾಯನನು ಮಜ್ಜೆ
ಒಕ್ಕೆಂಬು ಬಿದುಕಾ ಧರ್ಮಸುತ ಬಾ ಎಂದನಾ ಕಣ || ೫೭

ಸಾಳುವನ ಕೂಡರಿಗಲಿಗೆ ಸಮ
ಃಮೇಳದೇ^३ ಶಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದದೆ
ಸೋಲುಷ್ಟನೆ ವರ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಧಿಯದು ಬೇಣಿ |
ಅಳುತನದಭಿಮಾನವದು ಕರ
ವಾಳಿಧಾರಾಗಮನ^४ವರೆ^५ನರೆ
ಬಳಿರಾದಿರಿ ಸಿಂಹನುತ ಭಂಗಿಸಿದನಾ ಕಣ || ೫೮

ಶ್ರುತಿರಹಸ್ಯವನಸ್ಯಿವ ಧರ್ಮ
ಸೀತಿಗಳಿಯನಾರ್ಥಿವ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಪ್ರತಿಯಿಧರ್ಮವಿಕಾರವಾರಾಜರಣಾದಿ ಕರ್ಮದಲ |
ಚತುರರಹ ದರುತನದ ತರ್ಕದ
ಮತಸಿಧಾನವನಸ್ಯಿವ ವರ ಜಂ
ಡಿತರು ನಿಮಗೇ ಕದನಕರ್ತತವೀಷ್ಯಯೇಕೆಂದೆ || ೫೯

ವರ ನದಿಗಳಲಿ ಮುಖಿಗಿ ಮೂಗಿನ
ಬೆರಳಲೂಧ್ರಾಶಾನಪವನನೆ
ಧರಿಸಿ ಕಾಲತ್ಯಯ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನ ಹೋಮದಲ |
ಪರಮಬುಷಿ ಮಧ್ಯದಲ ನೀವಾ
ಜರಿಸುವುದು ಬಿಸುಷುಗಿವಡಾಯ್ದಿ
ಂಹೋರಳಿಗಿಗಳ ಹೊದಣಿಖಾಕರಿಸುವರೇ ನೀವೆಂದ || ೬೦

^१ ರ (ನ-ಕ). ^२ ಯೇ (ಚ.ಹ.ತ.ದ). ^३ ಜೋಳಿಯೇ (ಚ.ಹ.ತ.ದ.ಪ).
^४ ವಿದ (ಹ). ^५ ಭರತಾ (ಕ). ^६ ಧ್ಯವಂತರದ (ಗ), ಧ್ಯವೇಕೆಂದ (ಚ.ದ.ನ.ಬ).
^७ ಮಾಡಕಣ ಕರ್ಕರ (ಕ), ಬಿಟ್ಟೇಗಳಾಯಾಧದ (ಗ) ಬಿಟ್ಟೇ ವಹಾನ್ನದ (ದ).
^೮ ತರದ ಕದನದ ಹೊದಣಿನಲ ಬೆರನುವರೆ (ಕ).

ಕೊಲುವದೆಪ್ಪಿಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಮಾತಿಂ
ಗಳುಕುಮೆನು ನೀ ಹೋಗು ಹರಿಬಕೆ
ಮಲೆವರಾದರೆ ಕಳುಹು ಬೀಷಾಜುಂನರನಾಹವಕೆ ।
೧ ಗಳುತ್ತಿದರೆ ನಿನ್ನಾಣಿಯೆನುತ್ತ
ಗ್ರಿಳಿಸಿ ಸೃಪತಿಯ ಕೆಡೆನುಡಿದು ಪರ
ಬಲವ ಒರಹೇಳಿನುತ್ತ ನಿಂದನು ನುಡಿಸಿ ನಿಜಧನುವ ॥

೫೮

ಹನ್ಮೇಳುಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹನ್ನರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೊಚನೆ || ರಾಯದಳಾದು ಇಕಾಜಿ ಕೌರವ
ರಾಯಸೈನಾನೊಜೀಕಾಜನ
ಜೀಯಿನೋ ಕಲ್ಪಿ ಭೀಮ ಗೆಲದನು ಭಾನುನಂದನನ ||

ಏನ ಹೇಳುವೆನರನ ಪಾಂಡವ
ಸೇನೆಗಾದ ವಿಪತ್ತಿನರನನೆ ಹಾನಿ
ಯನು ನಿನ್ನವರ ಸುಮಾತ್ತನದ ಸಫಾಡಿಕೆಯ |
ಭಾನುನುತನೋ ಕೌರವನ ಮುದ
ದಾನೆಯೋ ಕುರುಸೈನ್ಯನಳಿಲ್
ಭಾನು ಮರು ಭಾಪೆಂದು ಹೊಗಳಿತು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ ||

೮

ಇವರ ಹರುಪದ ನಗೆಯನಾ ಬಲ
ದವರ ವೋಜೆಯ ಹೊಗೆಯನೇ ಬಲ
ದವರ ಘುಜದುಜೆವೆಯ್ಯಾ ನಾ ಬಲದವರ ಚಿನುನುಯ್ಯಾ |
ಇವರೋಸಗೆ ಕೃಗುಡಿಯನಾ ಬಲ
ದವರ ಗೆಲವಿನ ಗಡಿಯ ನೀ ಚಿ
ತ್ತೆವಿಸಿದ್ದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ ||

೯

ಅಳುವವರ ನಗಿಸುವುದು ನಗುವರ
ನಳಿಸುವುದು ಗೆಲದವರ ಸೋಲಿಸಿ
ಗೆಲಸುವುದು ಸೋತವರನೀ ವಿಪರೀತಗತಿ ವಿಧಿಗೆ |
ಅಳಿಲದಿರು ಸುಮಾತ್ತನದಲ ವೆ
ಗ್ರಿಲಸದಿರು ನಿನ್ನವರು ನಿಮಿಷದೊ
ಅಳಿಲುದೊಜೆಯಲಿ ಮುಳ್ಳಿಗುವಂದವನಿನ್ನ ಕೇಳಿಂದ ||

೧೦

ಲಳಿಯ ಲಕರಿಯಲಬ್ಜ್ಯಾ ರದ ಕಳ
ಕಳದ ವಾಢ್ಯದ ಲಗೆಯಲ ಪರ
ಬಲವ ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಮಹಿಪತಿಯ |

^१ ಷಣ (ಕ). ^२ ಭಟನೋ. ^३ ಭಂಪನ (ಕ). ^४ ಗಿಡಂ (ಕ.ಗ.ಚ.ನ).

ಎಲೆಲೆ ರಾಯನ ರಣಕೆ ಮಾಡುದ
ತಲೆಯು ^१ಕಡ್ಡಿರೇ^२ ಕುನ್ನಿಗಳಿನು
ತೊಳಗೊಳಗೆ ಬಿಡೆ ಜಡೆದು ಜೋಡಿಸಿ ನೂಕಿತರಿಕೇನೆ || ೪

ಅಷಟ ರಾಯನ ಹರಿಬದಲ ^३ಸೇ
ವರೆಗಾದುದು ಸೂರ್ಯ ವೃಂದಾ
ರಕ ವಧ್ಯಾವರ್ಗದಲ ಶಾಳಿಸಬೇಡ ವಿಗ್ರಹಕೆ^४ |
ವಿಕಳಿಂಬಲನಿವನೇನು^५ ಭಾಳಾಂ
ಬಿಕನೊ ಬಲಿಂಧಕನೊ ಸುರಪಾ
ಲಕನೊ ಘಡಘಡ ಎನುತ ಕಣಿವಿದಿರಿನಲ || ೫

ಅರನ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ರುಧಿರದ
^६ಬಿಉ^७ವೋನಲ ^८ಬಲುಗನಸ್ತಿ^९ನೇಣವನೆ
ಯಾಣಿಲ ನೆಲದಲ ಧೋಳಿಯೆದ್ದು ದಳದ ಪದಹತಿಗೆ |
ಸರಕಟಿನ ರಿಪು ಸರ್ವದಳ ^{१०}ನೆಂ
ವರಿಸಿ^{११} ನೂಕಿತು ಕಲ್ಪಮೇಘದ
ಸರಿಷಿಗೆ ಸಿಗುರೆದ್ದು ಕೂಬ್ಬಿದ ಕಡೆಲಿನಂದದಲ || ೬

ನೊಂದ್ರೊನೇ^{१२} ಧರ್ಮಜನು ಭಂಗಕೆ
^{१३}ತಂದನೇ ರಾಧೇಯ ಸರ್ಕಣಕ
ಟಿಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಭೀಮ ಪಾರ್ಥರು ಭೀತಿಯೇಕಿದಕೆ |
^{१४}ನೊಂದನೀ ಪರಿ ತನ್ನ ಕಂಗಳ
ಮುಂದೆ ^{१५}ನರಪತಿ^{१६} ಪಾರ್ಥನಿನ್ನೇ
ನೆಂದು ^{१७}ಮುನಿವನೊ ತವಿ^{१८}ಶಿವಾ ಎಂದಳಿದನು ಭೀಮ || ೭

ಅರನ ಮುಣಿವಡೆ^{१९}ದ್ವಾರ್ಲಿ ದಿಕ್ಕುನೇ
ಬೀರಸಿದನೆ ಬವರವನೆನುತ ^{२०}ನ
ಮೃಂತಿ ನಗರೇ ಭಂಡವೀರನ ಪಾತ ತೆಗೆಯೆನುತ^{२१} |

^१ ಕೊಡಿರೋ (ದ). ^२ ಸೇವಕರು ನಮ್ಮೊ ಈ ತೊಡಕ ವಿಜಯಪ್ರಕಟಕೆ ಈ ನಿತು ತಲ್ಲಿ ನೊಂಡತ್ತೆ ಶಿವಶಿವಾಯಿನುತ (ಕ). ^३ ತನ ಬೇಂಡೆಲವೂ (ಕ). ^४ ನೊರೆ (ಕ). ^५ ಕೆಸರ್ಟೇಡೆ (ಕ.ಗ.ಚ). ^६ ಮೋಹರಿಸಿ (ಚ.ಇ.ತ.ಬ). ^७ ನೋ (ಕ). ^८ ಬಂದನೋ ರಾಜೀಂದ್ರ (ಕ.ದ.ನ). ^९ ಕೊಂ (ತ.ಪ). ^{१०} ರವಿನುತ (ಪ). ^{११} ಮುಣಿವನೋ (ಕ). ^{१२} ವ (ಕ). ^{१३} ಪುರಪರಿಜನಂಗಳು ಹಾನ್ಯವಾ ಡರ ನಮ್ಮೊನಿಂದಿಗೆ (ಚ.ಇ.ತ.ದ.ಪ).

ಅರನ ತಾನಿನ್ನಾವ ಪರಿ ಹೇ
ವರಿಸುವನೋ ತಾ ಮುನ್ನ ಕರ್ಣನ
ಶರಕತಿಯಲ್ಲೇಕಳಿದುದಿಲ್ಲಾ ಎನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥

೮

ನರನ ಭಾತಿಗೆ ದೌಪದಿಯ ತೊ
ತಿರುಗಳುಪಕಾಸ್ಯೈಕೈ ಸ್ವಪತಿಯ
ಮೇರಣಾದೃಶ್ಯಪ್ರಹಾರಪ್ಯಾಥೀಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ।
ಅರರೆ ಭಾಜನವಾದೆನ್ನೈ ಹರ
ಹರ ವಾಹಾದೇವಾ ಎನುತ ತುಡಿ
ವರಧಲಾಲಿಯ ನೀರ ಮಿಡಿದಳಲಿದನ್ ಕಲಿ ಭೀಮು ॥

೯

ಅರನ ಕೇಳೈ ಶ್ರೀಕರನ ನಾ
ಗರದ್ವಾಢ್ಯದ್ವಾ ದೊ ವಡಬನನೆ ಕ
ಣ್ಣಿರಳಿದವು ಕುಡಿವಿನಾನೆ ಕುಣಿದವು ಸುಯ್ಯಾ ಹೊಗೆ ಮನಗೆ ।
ಕರ ನಡುಗೆ ಮುಬ್ಬಿ ಬಲಯೆ ಹುಬ್ಬಿಗ್ಗ
ಉಟ್ಟೆ ಬಿಗಿಯೆ ಕಂಗೆಲಲಿ ಕಂಗಿಡಿ
ಸುರಿಯೆ ವೀರಾವೇಶದಲ ಮನಗಿದನು ಕಲಿ ಭೀಮು ॥

೧೦

ಧರಣಿಪನ^१ ಸಂರಕ್ಷೇಗೈನಾ
ವಿರ ರಘವನಿಪ್ಪತ್ತು ನಾಬಿರ
ತುರಗವನು ಹದಿನಾತ್ತು ನಾವಿರ ಮತ್ತ ಗಜಫಾಜಯ ।
ದೊರೆಗಳನು ಸಹದೇವ ನಾತ್ಯಕಿ
ಪರ ನಕುಳ ಸುತನೋಮು ಪಾಂಚಾ
ಲರ ಕುಮಾರಾಸೀಕವನು ಕರ್ಕರೆದು ನೇರಿಸಿದ ॥

೧೧

ಪ್ಸ್ಯಾರಿ ಕರ್ಣನ ಕಾಂತಿಯರ ದೃಗು
ವಾರಿಧಾರೆಯಲ್ಲೆನ್ನ ಭಾರಿಯ
ಭೂರಿ ಕೋಪಾನಳನ ಲಳಿಯನು ತಗ್ಗಿಸುವೆನೆನುತ ।
ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳಿಗಿ ಸಿಜಪರಿ
ವಾರವನು ಸುಯ್ಯಾನವರನೆನು
ತಾರಂಭಣ್ಯಾಲಿ ಭೀಮು ಚೂಳಿದಾಸಹತ^೨ ಮೊಹರಕೆ ॥

೧೨

ಬೀಳ ಹೊಯ್ಹೊಯ್ ಬಿಡೆಯದಲ ಹೊ
ಕ್ಕಾಳು ತೆಗೆಯಲ ಧಮ್ಮಾಪ್ತತ್ವನ
ಮೇಲುನೋಡುದಲರಲ ಸೋಡಲ ನಮ್ಮ ನಾಟಕವೆ |
ಆಳ ನಿಲನೋ ನಿಲನೆನುತ್ತ ^१ಸಂ
ಸ್ಥಾಳಿತೋಽಧ್ವತ ಚಪಳ ಕಾಪು ^२ ಕ
ರಾಳ ವ್ಯಾವೀಷ್ನಾದ ಭೀಷಣನಾದನಾ ಭೀಮು ||

೧೪

ಪವನಸುತನಿಂಗಿತವ ಮನದಂ
ಹುಳಣೆಯನು ಮಾದ್ರೈತ ಕಂಡನು
ರಾವಿಸುತನೆ ನೋಡಿದನು ಮುಖದಲ ಮುರಿದು ತೋಡುದನು |
ಇವನ ಬಲ್ಲೆ ಕ್ಕಿ ಭೀಮನೋ ಭ್ರ್ಯಾ
ರವನೋ ಭಗ್ನನೋ ಮನುಜಕಂತೀ
ರವನೋ ಕಾಲಾಂತಕನೋ ಕೋಳಾಹಳವಿದೇನೆಂದ ||

೧೫

ಉರಿಯ ಜೊಣೆಯಲುನುರ ಹೋಗೆಯು
ಬ್ರಿಸುತದೆ ಕೆಂಪೇಯಿದಕ್ಕಿಯ
ಲೀರದ ಕೋಡಿಯಲೋಗುತ್ತೆಲದೆ ಕಡಿಗಳ ತುಷಾರಚಯು |
ಸ್ಥಾರದಹಂಕಾರಪ್ರತಾಪ
ಜ್ಞ್ಯಾರದಿ ಮೈ ಕಾಹೇಯಿತದೆ ನಿ
ಬ್ಧುರದ ಬರಹಿಂದಿತನದು ಕಲ ಕಣಿ ನೋಡೆಂದ ||

೧೬

ಕಾಯೆಲಳವೇ ಕಣಿ ಬಣಿಯು ನ
ವಾಯಿಯಲ ಘಲವಿಲ್ಲ ದೇಹದ
ಬೀಯಿಕದು ಹೊತ್ತೆಲ್ಲ ಸಾಧಕವಿದಕೆ ಬೇಯಂಣು |
ಸಾಯಲಡಿದ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಪೆ
ಲಾಯನವೆ ನಿಕ್ಕೇಪವಿದೆ ಬಯು
ಲಾಯನವೆ ನಮಗೇತಕೆಂದನು ಮಾದ್ರಪತಿ ನಗುತ ||

೧೭

ನೀ ಮರುಳಲಾ ಶಲ್ಲಿ ಘಡ ನು
ತ್ರಾಮನೇ ಸಮವತ್ತಿಯೇ ಜಿತ
ಕಾಮನೇ ^३ಡಡಿಭೀಮನುಣಬೆಗೆ ^४ಬೇಣಾದೆಯಲ |

^१ ತರಜಾಳವನು ತನಿಗೆದಣಿ ಚಪಳ (ಕ.ಗ.).^२ ತೋಡತ್ತ (ಚ.ಹ.ತ.ಬ.).^३ ಬಿಡು (ಕ.).^४ ಭೀ (ಕ.ಗ.).

ತಾಮನನ ತಡೆಗಿಡಿದು ಧೂತ
ಸ್ಮೋಮಕುಣಬಡಿಸುವೆನು ಜಯನಂ
ಗ್ರಾಮರುದ್ದನು ಕರ್ಣಾರೆಂದಱಿಯೆ ನೀನೆಂದ ॥

೧೯

ಅಕ್ಷಟ ಬಲುಗೈಯಹೆ ಕರ್ಣಾ ನಾ
ಧಕನು ನಾನದಕನ್ನೇ ಸಿಂದಿನ
ವಿಕಷ ಕೋಪಾಚೋಪ ಭೀಮನ ದಂಡಿಯದು ಬೇಳೆ ।
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಂಜಾಯಾವಿದು ಬಾ
ಲಕರ ಸೋಗಸೇ ಕರ್ಣ ಹೇಳಿ ಕೊ
ತು! ಕದ ಮಾತೇ ನಿನ್ನ ಮೇಲಾಣಿಂದನಾ ತಪ್ಪಿ ॥

೨೦

ಸುಧಿನುಡಿಗೆ ಭಂಗಿಸುವೆ ನೀ ನಿ
ನ್ನು ಲಿಗಡಿಗೆ ತಲೆಯೊತು ವೆನೊ ನಿ
ನ್ನೊಡನೆ ಬಂದರಿಯೊಡನೆ ತಲೆಯೊತು ವೆನೊ ತಪಕದಲ |
ವಡಿಮುಖದೊಕ್ಕುವ ವಿರೋಧಿಯ
ಕಡುಹ ತಗಿ ಸಿನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
ಕೊಡುವೆನಿನ್ನ ರೆಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸು ಮಾದ್ರಪತಿಯೆಂದ ॥

೨೧

ಇತ್ತೇ ಲೇ ಮಾತಿಂಗೆ ಮುನ್ನ ವಿ
ಯತ್ತೇ ಇವನ್ನೆಣಿವ ಸಿಂಧದ
ಸುತ್ತೇ ರಘುಲ್ಲರಿ ಬೌರಿಗಳ ಘಲ್ಲಣೆಯ ಘಂಟೆಗಳ |
ಹೊತ್ತೇ ಕೋಪದ ಹೊಗೆವ ಮುಖದೊ
ಡೊತು ಪಥರದ್ವ ಹೈರಿನೆನೆಯ
ಕುತ್ತಿ ತೇಗುವ ಮನದ ಮಾರುತ ಹೊಳಗಿದನು ಮುಂಡೆ ॥

೨೨

ಎಲೆರೆ ಭೀಮನು ಶಿವಶಿವಾ ದಳ
ದುಳವ ಹಾಯ್ದನೊ ದಿಟ್ಟ ರಾವೆದೆ
ಸಿಲಿಸಲಾಪವರ್ಲಲಾ ಕುರುರಾಯನಾನೆಗಳು |
ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ರಾಯನ
ದಳಕೆ ದುರ್ಬಭವನುತ ಮಿಗ್ರಿ ಮುಂ
ಕೊಳಿಪಿ ಭಿಳಿಟುನ ತುದುಕದರು ರವಿಸುತನ ಪರಿಪಾರ ॥

೨೩

^೧ ಭಿಳಿ (ಕ.ಗ.ಚ). ^೨ ಹೊಗೆಮುಖದೊಡೊತ್ತಿದಧರದ (ನ-ಕ.ಪ).
^೩ ನ (ಇ). ^೪ ಮನ (ಜ.ಇ.ತ.ದ.ನ). ^೫ ಮುತ್ತಿದರು (ಕ).

ಕವಿದವಾನೆಗಳಿಂದ ರಾವೇ ರು
ತಿವಿದರಂಬಿನ ಸರೀಯ ಸಾರಹೊ
ಭವಷ್ಟಿಸಿದರು ರಥಿಕರುರವಣಿಸಿದರು ಸಮಾಗರು |
ಸವಗೆ ಖಂಡಿಸಲೊದಗಿದರು ಬಿ
ಲ್ಲವರು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಕಾಣರಾತನ
ಜವಗೆಡಿಸಿದರು ಕಡಲುವಡಬಿನ ತಡೆದು ನಿಲುವಂತೆ || * ೨೫

ಮನಗಳಾರಿಯು ^१ಧೃತ್ಯೈಯು^२ ತೋರ್
ಬುಸಿದರೋ^३ ಬಿಲುಕಾಯು^४ ರಾಯನ
ಘನಣೀಗಳಿಂದ ವಿಶೋರಕ್ಕೆ ಸ್ವತೆ ವಿಧಿಯೆನುತ |
ಮನಗಿ ಮೊದನು ಹೊಗುವ ಸ್ವೀನಾ
ಸ್ವನರವನು ಕುಡಿತಯಲ ಚೆಲ್ಲಿದ
ನನಮಬಲ್ಲಿನಡಿಹಾಯ್ಯ ಕೊಂಡನು ನೆಲನನಳಾಯಿಲ || ೨೬

ಎಲವೇ ಸೂತನ ಮಗನೆ ರಾಯನ
ನಳಿಲಿಸಿದೆಲಾ ನಿನ್ನ ರಕುತಪ
ತುಳುಕುವನು ಹಂಡಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನ ತೋರ್ತು ತೋರ್ತುನುತ |
ಬಲುಸರಿಯ ನಾರಾಟದಲ ಕ
ತೆಲನೆ ದೇಸೆ ಕ್ಷೇಮಾದಿದನು ಕ್ಷೇ
ಚೆಳಕದೆಸುಗೆಯ ಕೇಣದಳತೆಯನಾಯಿ ನಾನೆಂದ || ೨೭

ಏನ ಹೇಳುವೆನಿತ ಲ್ಲಿ ರವಿ
ಸೂನುವೇ ದುಬ್ಬಲನೆ ಭೀಮನ
ನೂನ ಶರಸಂ^५ಫಾತೆವನು ಖಂಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣಕೆ |
ದೀನನೇ^६ ಶರನಿಕರದಲ ಪದ
ಮಾನಜನೋ ಪಾತಾಳಿಯೋ^७ ಕಲ
ವೈನತೇಯನೋ ಕರ್ಣನೋ ನಾವಾಯಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೨೮

ಅರನ ಕೇಳಾಕ್ಷರಿಯವನು ಚೆ
ಬ್ಜಿನುವನೆ ಕಲ ಭೀಮನಬ್ಜಿ ಚೆ
ಯೆರಿಗ್ಳಾಹವೋಧಿರರಾದಿರ ಧಾತುಗೆದುವವನೆ |

* ಈ ಪದ್ಯ (ಕ ದ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. १. ಹೊರುಪವ (ಕ.ಇ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).
२. ದೀನಾಯ್ಯ (ಚ.ಇ.ತ). ३. ನೊಡೆ (ಕ). ४. ಧಾರ್ಮಿಕ. ५. ಅಂತರ್ವಿವ
ತನ.ಜನೋ ಪಾವಕನೋ (ಕ), ಪವಮಾನಜನೋ ಪಾತಾಳತೋಯೋ ಕಲ (ದ),
ಪವಮಾನಜನೋ ಪಣಪ್ಲಭನೋ ಕಲ (ಪ). ६. ಪಾತಾಳತ.ಪಬ್ಲಿನ). ७. ಪಾತಾಳತ.ತ.ಪಬ್ಲಿನ).

ಶರ ಧನುವ ಹಾಯ್ಯಾದನು ಫೋಪ್ಪನೆ
ಧರೆಗೆ ಧಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು ಬಡುಗವ
ಅರುಹ ಬೆರಿಸಿದನಳಿಯಲ ಕುರುಸೇನೆ ಕಳೆವಳನೆ ॥ ೨೩

ಹೊಡೆದು ತಲೆಯನು ^१ಹೆಗೆಯ^१ರಕುತವ
ಕುಡಿವನ್ನಲ್ಲಿದೂಡವನಿವಾಲನ
ಕೆಡನುಡಿದ ನಾಲಗೆಯ ಕೀಳುಮನೆನುತ ಕೊ೯ಪದಲ ।
ಸಿದಿವ ಕಿಡಿಗಳ ಕೊ೯ಪತಿಯಿಯು
ಗ್ರಿಡದ ಮಾರುತಿ ಹೊಯ್ಯಾ ಕಣಿನ
ಕೆಡಹಿದನು ಮುಜಿಯೋದನೆದೆಯನು ಹಾಯ್ಯಾ ಮುಂದರೆಗೆ ॥ ೨೪

ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟು ದು ಸೇನೆ ಕೌರವ
ರಾಯನಾವೆಡೆ ದಳಕೆ ಬಲುಗೈ
ನಾಯಕರು ಕೃಪ ಗುರುಸುತರು ಕೈಗೊಳ್ಳಿರೇ ಹಗೆಗೆ ।
ವಾಯುಜನ ಕೈದೊಳಿನಲ ಕುರು
ರಾಯರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯ ಮುಂದಲೆ
ಹೊಯಿತೋ ಹಾ ಎನುತ ಮತುಗಿತು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ॥ ೨೫

ಥಟ್ಟಿಗೆಡಹಿದ ಕಣಿನಮು ಕೈ
ಮುಟ್ಟಿದಿರು ಹೆಣನಾರು ಪಾಥಣನು
ಕೊಟ್ಟಿ ಭಾಷೆಯ ಮುಜೆದೆಲಾ ಕೈತಪ್ಪ ಮಾಡಹಿರು ।
ಬಿಟ್ಟು ಹಂಗೆಲೆ ಭೀಮ ಭೀತಿಯ
ಬಿಟ್ಟು ಬೆರಿಸದೆ ನಾಕು ಹರಿಬಕೆ
ಮುಟ್ಟಿನಿದ ಗೆಲವಾಯ್ಯಾ ಮರಳಿನ್ನೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ ॥ ೨೬

ದುರುಳಿತನದಿಂದಳ್ಳಿ^२ದೇವನ
ಹುರುಳುಗಿಚೆ ನುಡಿದನು ವಿರೋಧಿಯ
ಶರಹತಿಗೆ ಬೆಂಡಾಗ್ನಿವನ ದುರುಕ್ಕಿ ಶರಹತಿಗೆ ।
ಅರನ ಬಳಲದಸೇನ ಮಾಡುವೆ
ದುರುಳ ನುಡಿದನ ನಾಲಗೆಯ ^३ನಿಡು
ಸೆರೆಯು^४ ಬಿಡಿಸುವೆ ಮಾವ ಸ್ವರಿಸಿ^५ಯೆಂದನಾ ಭೀಮ^६ ॥ ೨೦

^१ ನನ್ನ (ಚ.ಣ.ತ.ಪ.ನ). ^२ ರಾವನೆಯ್ಯಾಳ್ಳಿ (ಸ-ಕ). ^३ ಮಂದಿರವ
(ಚ.ಣ.ತ.ನ.ಪ). ^४ ತಡೆಯೆಡೆಂದ (ಚ.ಣ.ತ.ಪ).

ನಾಕು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭಾಯಿವಡೆದವ
ವೇಳ ಮೈ ಮಣಿದ್ವಿತ್ವ ಹೊತ್ತಿದು
ನೀ ಕುಶಾರನಲಾ ಕರೀಟಿಯ ಭಾಷಿತದ್ವಮಕೇ^೧ |
ಲೋಕಮಾನ್ಯನು ಕಣ ಕುರುಬಿಲ
ಧಾಕೆವಾಳನು ಭಂಗವಡೆದುದೆ
ನಾಕು ನೀ ನಾರೆಂದು ಭೀಮನ ನೂಕಿದನು ತಲ್ಲಿ || ೪೧

ರಥಕೆ ಮರಳದನಾತೀತನ
ವ್ಯಾಖೆಯನೇರಿಸಂಬೇಳಿನು ಸುಯೋಧನ
ರಥಗಳಾಭಜಿ ಗರ್ಭವಿಕ್ತಿತು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ |
ರಥದೊಳಗೆ ಮಾಡ್ರೀತನೀ ಸಮು
ರಥನ ಸಂತ್ಸುಂದರನು ಕವಳ
ಪ್ರಾಧಿತ್ಯ^೨ ಮಂತ್ರೈಷಧಿಗಳಲ ಹದುಳಿಸಿದನಾ ಕಣ || ೪೨

ಅರಿತದು ಚೋಬ್ಬೆಯಲ ದುಗುಡದ
ಭಾರದಲ ತಲೆಗುತ್ತಿ ತಿವರು
ಬ್ರಾಹ್ಮದಲ ಭುಲ್ಲವಿಸಿತವರು ವಿಷಾತಯಿಂದಿವರು |
^೩ವ್ಯಾರವಿಸಿದುದು ಪ್ರಳಕದಲ ದೃಗು
ವಾರಿ ಪ್ರೀರದಲವರಿಳ ಪರಿ
ವಾರವಿದ್ದು ದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಷಾಲ || ೪೩

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದಾದು.

^೧ ಶೈಯಧ್ರುವವೆ (ಗ), ತತ್ತ್ವಕಾಹಾರ (ದ). ^೨ ವೇರುವೆ (ಕ.ಣ.ಫ.ಬ.)
^೩ ತತಿ (ಕ.ಗ.ದ). ^೪ ಹಾ (ಕ).

ಹೆದಿಮೂರನೇಯ ಸೆಂದಿ

ಸೂಚನೆ || ಮಹಿದರಾಕಂಡೋಳಗೆ ಕೌರವ
ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದರೀಲನುತನಿಂ
ದಂಡಿಗಂಡಿಗೆ ಹಳಬಿಂದನು ಯಾಮನಂದನನಾ ಕರ್ಣ ||

ಕೇಳು ದ್ವಾತರಾಪ್ರಾಪ್ತಿನಿಂದ ನಿ
ನಾನ್ನಾಳನಗ್ಗೆ ಉಕ್ಕೆಯ ವಿಫಾತಿ¹ಯು¹
ಗಾಳಿ ತಾಗಿತು ತಿರುಗಿದುದು ಒಳಕ್ಕೆ ಸಮನ್ತಬಲ |
ಕೊಲ್ಲು ತಪ್ಪಿದ ಘಣ್ಯಾಯವೊಲು ಲಯ
ಕಾಲಕೊಡಬುವ ಸಿದ್ದಿಲಙ್ಞಿಲು ಹೇಗೆ
ಹಾಳಿನುತ ತಮುತಮಗೆ ಬಯ್ದುದು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ ||

೮

ರಣದೊಂದಿಗೊಪ್ಪಿ ಸಿಕೊಟ್ಟು² ಕರ್ಣನ
ಹಣವ ಹೊಳ್ಳಿಸಿ ಮಜ್ಜಿದೆವೇ ಮು
ನ್ನುಳಿಯ ಮೋಹವ ತೊಯೆದೆವೇ ಕರ್ಪೂರದ ವೀಕೆಯವ |
ಗುಣಪಾಯಿದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಹರಿ
ಯಣದ ಹಂತಿಯ ದಾಯಿದೂಟಕೆ
ಖುಣಿಗೊಳಾದೆವೆ ಶಿವಶಿವಾ ಶಿಂಗ್ಲಾದೊಳಿತವಿಳಿ ಬಲ ||

೯

ಮಾನೆಯೇತಿವ ಸುಡಲಿ ಸುಭಂತರ
ವೇಷವೇತಿಪು^३ತಮ್ಮು^४ ವಥುಗಳು
ಹೇಸಿ ನಮ್ಮನು ಬಿಸುಷು ಹೋಗಳಿ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿ |
ಭಾಷೆ ದಾಯ್ತ್ವಿ ಕೈದು ಕೈಯಲ
ವಾಸಿಯನು ಬಿಸುಷಕೆ ಜೀವದ
ರಾನೆ ಮಾಡಿದೆವನುತ ಮಸುಗಿತು ಕೂಡೆ ಸರಿವಾರ ||

೧೦

ಬಯ್ದು ಹೆಂಡಿರ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಕೊಯ್ದು ಕೀತ್ತಿಯ ಹಂಬಲಿಲ್ಲದೆ
ಬಯ್ದು ನರಕದ ಸನಕ್ಕಿಂದ್ಲದೆ ಪತಿಯ ಸಮೀಯಿದಲ |

¹ ಗೆ (ಪ.ನ). ² ಇಂದ್ರನಾಯ್ಯ (ಕ). ³ ದ (ಸ). ⁴ ಘರ್ಮ
(ಕ.ಗ.ಂ.ಜ.ಂ). ⁵ ಏ (ಕ.ಗ.ಂ.ಜ.ದ). ⁶ ರ (ತ.ದ.ನ).

१ ಕಾ१ಯ್ಯರಾವಲ್ಲಿಂದು ಕೆಲದಲ
ಬಯ್ಯರಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ಬದುಕುವ
ದ್ವೈವದೂರರು ನಾವೆನುತ ಮಣಿತ್ತು ಪರಿವಾರ || ೫

ಸುಡಿಯ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ನಿಂಧದ
ಗುಡಿಯ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ಹಾಕೆಯ
ತೊಡರ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ३ಕೆಲರು ಕುಲಕ್ಕುಮಾಗತದ^२ |
ಗಡೆಬಡೆಯ ಭಂಡರು ವಿಪತ್ತಿ ನೋ
ಕೊಡೆಯನಿರೆ ಕೈದುಗಳ ಹೊಸ್ತೆತಲೆ
ಯೋಡನೆ ಬಿಟ್ಟು ಭಂಡರಾವೆಂದು ಭಟವಾತ || ೬

ಮಾನೆ ನೀದಪ್ಪ ಭಟರ ಸುಯ್ಯನ
ರಾನೆ ಬೀತುದು ದೇಹದಲಿ ಬಲು
ವಾಸಿಯಲ ಮನ ಮುಖಗಿತನಿಬರಿಗೇಕಮುಖವಾಗಿ |
ಬೀಸಿದರು ಜೊರಿಗಳ ಬಲವಾ
ರಾಶಿ ಮನಿತು ರಿಪ್ಪಗಳಸುವಿನ
ಮಾನಲನು ತುಡುಕಿದುದು ४ಮನ ಕೌರವ ಮಹಾರಥರೋ || ೭

ಕುದುರೆ ಕುದುರೆಯ ಮುಂಡಿದಪ್ಪ ಕರಿ
ಮದಕರಿಯ ಹಿಂಡಿಕ್ಕಿದಪ್ಪ ನೂ
ಕಿದಪ್ಪ ರಥ ರಥದಿಂದ ಮುನ್ನ ಮಹಾರಥಾರಿಗಳು |
ಇದಿರೋಚ್ಚಾಬ್ಜಿನನೋಬ್ಜಿನೋದಗುವ
ಕಿದನೆ ಭರದ ಪದಾತಿ ಪೂರ್ವ
ಯದಲ ಕವಿದುದು ಜಡಿವ ಬಹುವಿಧ ವಾಢ್ಯ ರಥನದಲ || ೮

ಪೂತು ಮರು ದಳಪತಿಯ ಹರಿಬ್ರಹ
ನಾ१ತುದೇ ಕುರುನೇನೆ ಸುಭಟ
ವ್ಯಾತಪಳಿಗೆ ಬರಲಿ ಬರಲಿ ವಿಶೋಕ ನೋಡಿನುತ |
ಹೂತ ಸಂಪರ್ಗವನವನೆಂಂಂಂಂ
ಫಾತ ಮುತ ದಡೇನೆನುತ ನಿ
ಭೀರುತನಿದ್ದನು ಭೀಮ ಸುಮಾತ್ನದ ಸಫಾಡದಲ || ೯

^१ ಹೊ (ಕ.ಗ.).

^२ ಬಿರುದಿನ ದಂಡಾಗಹರ್ಜೆಗಳ (ಕ.).

^३ ಕೌರವ

ಸ್ವಪನ್‌ಪರಿವಾರ (ಷ.ಜ.ತ.ಪ.ನ.ಬ.).

^४ ದೊಂಜಾ (ಕ.ಗ.ದ.).

ಕವಿದುದು ಗಣಿಗಳ್ವೆ ಕೌರವ
ನಿಷಾಹ ಮೋಡಾಮೋಡಿಯಲಿ ರಜಾ
ದವಕ ಕರ್ಣದ್ವೋಹಿಯಾವಡೆ ತೋಸು ತೋಸುನುತ್ತ |
ತಿವಿವ ಬಳ್ಳಿಕ್ಕಾದಿ! ದುಪ ಚಕ್ರದ
ಕವಿವ ಚಾಣದ ಹೊಯ್ಯಾ ಬಿಡ್ಡ ದ
ವಿವಿಧಬಲ ಬಿಡದೊಕ ಮುತ್ತಿತ್ತು ಪವನನಂದನನ ||

೬

ಸಿಕ್ಕಿದನು ರಿಪ್ಪೆ ಸ್ಯಾಮಿದ್ವೋಹನು
ಚುಕ್ಕಿ ಯೋಳಿ ತೀಡೆ ಹೋಗಬಿಡದಿರಿ
ಹೆಕ್ಕು ಭೇಲಿ ಮಗಪುಂಚೆ ಹೆಂಡಿಯಲ ನೋಟಿವೇ ಹಗೆಗೆ |
ಹೊಕ್ಕಿ ಹೊಯ್ಯಾ ಹೊಯ್ಯಾ ನೆತ್ತೆ ರೊಬ್ಬರಿ
ಗೊಕ್ಕು ಡಿತೆಯೇ ನಾಕನುತ್ತ ಬಲ
ಮುಕ್ಕು ಈತಿತನಿಲಜನ ಕಾಣನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ ||

೧೦

ಹರಿಬದ್ವೋಲೆಯಕಾಣರೋ ಮು
ಕ್ಕು ಈತಿತನಿಲಜನು ಸಿಕ್ಕಿದ
ದೊರೆಯು ಬಿಡಿನೋ ನೂಕನುತ್ತ ಪಾಂಚಾಲ ಕೈಕೆಯರು |
ವರ ನಕುಳ ಸಹದೇವ ನಾತ್ಯಕಿ
ತುರುಕ ಬಿಬರ ಭೋಳಿಟ ಮಾಗಧ
ಪಾರು^३ ಪ್ರಭಾದಾದಿಗಳು ಕವಿದುದು ನೃಪನ ^४ನನ್ನೆಯಲ ||

೧೧

ನರಕಟಿನಿ ರಿಪ್ಪುರಾಯ ದಳ ನಂ
ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಿದಹಿತನ
ನೆಯೆಯ ಬಿಡದಿರಿ ಬಿಡದಿರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ಎನುತ್ತ |
ಗುರುಜ ಕೃಪ ಕೃತಪರ್ಮ ಯವನೇ
ಕೃರ ಕಳಂಗ ಕರುಷ ಕೌರವ
ರರನ ಹೊದಲಾದಬಿಳಬಲ ಜೋಡಿಸಿತು ರುಡಿತೆಯಲ ||

೧೨

ಏನ ಹೇಳುವೆನರನ ಕರ್ಣನ
ಹಾನಿ ಹರಿಬದ ಬವರವನು ಪವ
ಮಾನನಂದನ ನಿಮಿಷದಲ ಮುಸುಕದನು ಚಾಣದಲ |

^१ ವಿ (ಕ.ಗ.ಒ.ತ), ^೨ (ದ). ^೩ ಯಾವೆ (ಕ.ಗ.ನ). ^೪ ನಿಮಿಷದಲ (ಗ.ಹ.ಒ.ತ.ದ.ಬ.ನ).

ದಾನವರ ಥಚ್ಚೆಣಿಯ ಕೇಲಣ
ದಾ ನಗರಿಯನು ^१ನೆಗ್ಗಿ ದಂತಿರ
ಲೇ ನಿಷ್ಠಾತೆದ ಸೇನೆ ಮುಸಿದುದು ಭಟನ ಭಾರಣಿಗೆ || ೮೬

ಸಿಲುಕುಪುನೆ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಹೊಡಿದ
ಬೆಳಿಗೆಳಲ ಕಾಡಾನೆ ಬೀಸಿದ
ಬೆಳಿಯ ಕೊಂಬುದೆ ನಿನ್ನ ದೇಶ ಥಚ್ಚೆತ್ತನಿ ಮುತ್ತಿದರೆ |
ಅಳುಕುವನೆ ಕಲ ಭೀಮನಿಡದಲ
ಕಲಕಿದನು ಬಲವಂಕದಲ ^२ಕೈಸ್ತಿ
ವಳಸಿ ಕೊಂದನು ವರ್ಷ ^३ ಪುರೋಭಾಗವ ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ೮೭

ಅಳ ಮೇಳಿಯ ಮುಸಿದುದೀ ^४ಸಾಃ
ಯಾಳು ಸತು ದು ಹಲಪು ಪಡಿಬಲ
ದಾಳು ಕೂಡದೆ ಮುನ್ನ ಕೊಂದನು ಕೋಟಿ ನಂಜ್ಯೋಳ |
ಮೇಲೆ ಮೇಲೊಡಗಿವ ಸಮರಧ
ಜಾಲವನು ಮುಸಿಯಚ್ಚು ನಿಮಿಷಕೆ
ಧೂಳಿಪಟ ವಾಡಿದನು ಕರ್ಣನ ಮನ್ನಣಿಯ ಭಟರ || ೮೮

ಮತ್ತೆ ಕವಿದೆದು ಮೇಲೆ ಪಡಿಬಲ
ವೋತ್ತೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಹೇಣದ ಬೆಳ್ಳವ
ಹತ್ತಿ ^५ಹುಡಿಹುಡಿಮಾಡಿ ಹಿಡಿದರು ^६ ರಥದ ಕುದುರೆಗಳ |
ಕುತ್ತಿದರು ನಾರಧಿಯನಾತನ
ತತ್ತ್ವಿಸಿದರಿಟ್ಟೆಯಲ ಭೀಮನ
ಮುತ್ತಿ ಕ್ಷಮಾಡಿದರು ರವಿಸುತ ನಾಕಿದತಿಬಳರು || ೮೯

ಇಳಿದು ರಥವನು ಗದೆಯ ಕೊಂಡ
ಪ್ರ್ಯಾಣಿದನು ಹೊಣಕೈಯಲರೆದಿ
ಛ್ಯಾಳಿಸಿದರನೆಡಗಾಲಲೊದೆದನು ಹೊಯ್ದು ಮುಡುಹಿನಲ |
ಕಲಕಿದನು ಕೌರವಮಹಾಬಲ
ಜಲಧಿಯನು ಸರ್ವಾಂಗತೋಣಿತ
ಜಲದಲೆಸದನು ನನೆದ ಜಾಬಿನ ಗಿರಿಯವೇಲು ಭೀಮ || ೯೦

^१ ನುಂಗಿಹಂ (ಕ.ಗ.ಂ.ಹ.ದ)

^२ ಕುಪ್ಪೆಣಿದನು ಬರರದ (ಕ).

^३ ಸರಂ (ಗ), ^४ ಹುಡಿ ಮಾಡಿದರು ಹೊಡಿದ (ಕ).

ನವಜಿದನು ರೆಪಿಸುತನ ಪರಿವಾ
 ರವನು ಮಗುಳುಬ್ಜೆದ್ದ ಕೌರವ
 ನಿವಕದಲ ಕಾದಿದನು ದುರೋಧನ ಸಹೋದರರ |
 ತಿಖಿಯ ನಾಲ್ಕುರ ಕೊಂಡನುಬ್ಜುರಿ
 ಸುಂದರ ಗ್ರಹವ ಮುಣಿದು ಪ್ರಜಯದ
 ಭವನ ರೂಪ್ರದವೇಲು ಭುಲ್ಲಿಯಿಸಿದನು ಕಲ ಭೀಮ | * ೧೮

ಶಿವತಿವಾ ಕೌರವನ ತಮ್ಮಿದಿ
 ರವಗಡಿಸಿದರು ^१ನಂದೋಪನಂದರು^१
 ಜವಗೆ ಜೇವಣಿಯಾದರೇ ಕಲ ಭೀಮನಿಹಿರಿನಲ |
 ತವಿವರಿನಾಲ್ಕುರನುತ ಗುರುಸಂ
 ಭವ ಕೃಷಾದಿಗಳೂತ್ತ ನಡೆತಹ
 ರವವ ಕೇಳಿಳಿದು^२ ಕುದಿದನವರೂನದಲ ಕಲ ಕಣ | ೧೯

ಪ್ರಿತು ದೈವವ ಭೀಮನೇನನ
 ಘಾತಿಯಲು ಸೋಪ್ಯಾದೇಸ್ವಿ ಸುಜ
 ಲೇತಕೇ ಧನುವೇತಕೇ ದಿವಾನ್ತ ನಿಕರಗಳು |
 ಜಾತಿ ನಾನೆನದೆನ್ನನಗಿಸಿ
 ಭೂತಭಾಧಿಪ ಸಾಕಿದನು ತಾ
 ನೇತಜಿಂದುಪಕಾರಿ ಎಂದನು ಸುಯ್ಯು ಕಲ ಕಣ | ೨೦

ಎಲೆ ಮರುಳೆ ರಾಧೇಯ ಭಡ ಮನ
 ವಿಳುಹದಿರು ತಪ್ಪೇನು ಸೋಲಪ್ತ
 ಗೆಲಪು ದೈವಾದೀನ ನಿನಾಳ ನಕೆ ಕುಂದೇನು |
 ಹಲಿಬರಪರಾನುರೋಳಗೆ ಹೇ
 ಚ್ಚಲವ ದುರ್ಬಲೋಪಾಯು^३ ನೀ ಮನ
 ವಳ್ಳಕದಿರು ಜಡಿ ಧನುವನನುವಾಗೆಂದನಾ ತಲ್ಲು | ೨೧

ಭಾತಿ ಹೊಳೆತಿದು ಪುತೆ ಬಲಸರ
 ಘಾತಕಭಯವನಿತು ಬಾಣ
 ವಾತಪನು ಹೊಡಗೆದಜು ಹೊನ ಹೋಗರೆದ್ದ ನಡಿಗಿಗೆ |

* ಈ ಪದ್ಯ (ಧ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ. ^१ ಸಂತೋಷನಾಂದರು (ಕ). ^२ ಲುತ
 (ನ-ತ). ^३ ವಹುದು (ಕ.ತ.ಪ.ಬ).

ಭೂತನಾಥನ ಮಜ್ಜೆಯ ಹೊಗಲ ಮೆ
ಹೇತಕೇತನ ಹಿಡಿವೆನೆನುತ ವಿ
ಧೂತರಿಪುಬಲ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮಜನ ಹೋರೆಗೆ ॥ ೨೬

ಕಾಲಯಮನೋ ಕಣಿನೋ ಭೂ
ಪಾಲಕನ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಪಾಂ
ಕಾಲೀಯೋಲೀಯ ಕಾವರಲ್ಲಾ ಎನುತ ಬಲನೋದಸೆ ।
ಕೇಳಿದನು ಕಳವಳವನೀ ರಿಪು
ಜಾಲವನು ಜಣೆದಡ್ಡ^೧ಹಾಯ್ದ್ವನು
ಗಾಳಿಗುದಿಸಿದ ವೀರನೆದ್ದು ತೀಸಿಹನಾದದಲ ॥ ೨೭

ಮತೆ ಕಣಿನ ಭೀಮನಾಹವ
ಹೋತ್ತಿದುದು^೨ ಹಿಂದಾದ ಹೆಕ್ಕಳ
ಹತು ನಾವಿರ ಹಡೆಯದೇ ಫಡ ನೂಕು ನೂಕೆನುತ ।
ಮತೆ ಗಜಘಟೆಯಾಸು ನಾವಿರ
ಮುತ್ತಿದಪು ನೌಬಲನ ಥಟ್ಟನೋ
ರೋತ್ತಿಬಿಟ್ಟಷ್ಟು ನಾಲ್ಕು ನಾವಿರ ಕುದುರೆ ರಥಸಹತ ॥ ೨೮

ಸಂದಣೋನಿ ದಳ ನೂಕಿಕೊಂಡ್ಡೆ
ತಂದುದಿದು ರವಿಸುತನ ತೊಲಗಿಸಿ
ಮುಂದೆ ಹೋಕರದೆಗೆದು ಮೂರಲಸಿತು ಮರುತ್ತುತನ ।
ಬಂದುದೇ ಕಣಿಂಗೆ ಪಡಿಬಲ
ತಂದುದೇ ನಮಗೊಸಗೆಯನು ಲೇ
ಸೆಂದು ಸುಭಟರದೇವ ಸುಮಾರುನದಲ ರಾಗಿಸಿದ್ದಾ ॥ ೨೯

ದಳದೊಳಗೆ ದಳಪುಳಿಸಿದನು
ಕೆಲಬಲನಸೆಚ್ಚೆನು ಕೇಳಿಪಿಲ್ಲದೆ
ನಿಲುಕಿದರಿಗಳು ತಿಗಿದರಮರೀಜನದ ತೋಳಿನಲ ।
ತಲೆಗರೋಟ್ಟಳ ತೋಳ ಕಡಿಗಳ
ತಳಿದ ಬಂಡದ ಕುಣಿವ ಮುಂಡದ
ಸುಳಿಯ^೩ ರಕುತದ ಕಡಲ ರೂಕುಳವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲ ॥ ೩೦

^೧ ಯ್ಯಾಪುಡಾಳದಲ ವಾಯುಜನು ತಡೆದನು (ಹ.ತ.ನ.ಪ.ಬ.).

^೨ ತ್ತು ತಡೆ (ತ.ದ). ^೩ ಚೊಳ್ಳಿಬಿದ (ದ). ^೪ ವ (ಚ.ತ.ದ).

ಬಿಷ್ಟು ಸೂರಿಯೋರ್ಗಾಗು ಮುಸುಯು^१ದೆ
ಬಿ^२ಷ್ಟು ಕುದುರೆಯ ದಳವ ಕೊಂಡನು
ಬೆಷ್ಟುವನು ಬಲಪ್ಪೆರಿ ತಣಿಪವೇಲಭದ ಮೋಹರವ |
ಧಿಷ್ಟುಗೆದಹಿದನೀರವಣಿಸಿ ನಾ
ಲಿಷ್ಟು ರಥವಾಚಿಗಳ ನೆಸೆ ಹುಡಿ
ಗುಷ್ಟುದನು ಕಾರಾಳ ಫೋಂಯು^३ನಿಸುಯೆ ನಾನೆಂದ || ೨೨

ಮುಸುಯೆ ಪಡಿಬಲವಾ^४ಕೆಯಲ ಬಿಡೆ
ಜಣೆದು ಬಿಷ್ಟುನು ರಥವ ಭೀಮನ
ಬಿಣುಬ ಕೊಳ್ಳದೆ ಸೂಕಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಸಮುಖಕೆ |
ಇಷ್ಟಿತಕೆಂಜದಿರಂಜದಿರು ^५ಕೈ^६
ಮಣೆಯದರು ಕಲಿಯಾಗೆ^७ನುತ ಚೋ
ಬ್ಧಿಣಿದು ಧಾರಾಥೋಳಿಯಲ ತಾಗಿದನು ಕಲ ಕಣ || ೨೩

ಎಷ್ಟುನರಸನ ಭುಜವ ಕೆಲನಾ
ದೇರ್ಕೆನಾತನ ಸಾರಧಿಯ ರಥ
ದಚ್ಚನಾತನ ಹಯವನವನಿಇ^८ತಿಯ ಚೆಕ್ಕೆಯವ |
ಎಚ್ಚು ಮೂರಲಿಸಿದನು ಪುನರಹಿ
ಯೆಚ್ಚು ಭಂಗಿಸಿ ನೃಪನ ಮರ್ಮವ
ಬುಷ್ಟು ನುಡಿದನು ಫೋಂಮಾಡಿದನಾ ನೃಪಾಲಕನ || ೨೪

ಚೆಲ್ಲಿತವನಿಇಪತಿಯ ಮೋಹರ
ವೆಲ್ಲ ಸೆಸೆ ಸುಗ್ಗಾ ಯು^९ ರಾಯನ
ಘಲ್ಲಿಸಿದನೇರೋಂಬಿ ಬಾಣದಲ್ಲಿತನಡಿಗಡಿಗೆ |
ಅಲ್ಲಿಯಾದುಭುತರಣವನಪ್ರತಿ
ಮಲ್ಲ ಮಾರುತ ಕೇಳಿದನು ಮಗು
ಢಲ್ಲಯೇ ಚೋಳಿದನು ನಿಮಿಪಕೆ ಕಣಿನಿದಿರಿನಲ || ೨೫

ಅಳೆಲಿಸಿದನೇ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಬಿಳಿಚೆ^{१०} ಬಿಷ್ಟುನು ನಾಯ ಕೊಲ್ಲದೆ
ಕಳುಹಿದರೆ ಬೆಂಬಿಡನಲಾ ಮತುಕೊಳಿಸಿ ಮತುಕೊಳಿಸಿ |

^१ ದದಿ (ದ). ^२ ನಷ್ಟವ (ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ.). ^३ ಚೆ (ತ.ನ.ಪ.).
^४ ಕೈಮಾಡೆ (ಉ.ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ.). ^५ ಮೆನ್ನ (ಹ.ತ.ಪ.). ^६ ನುಳುಹ (ಕ.ಗ.).

ತಲೆ ಕೊರಳ ಸಂಪುತ್ತಿಗೆ ಭೇದವ
ಒಳನಿದರೆ ನಾಕ್ಕೆನೇರೇ ಎನು
ತುಲಿದು ಕೆಂಗಳ ಕೆದಱಿ ಕರ್ಣ ತಸುಬಿದನು ಭೀಮ ॥ ೪೮

ಭೀಮನೇನನ ದಳಪತಿಯ ಸಂ
ಗ್ರಾಮ ಮನೆದು ಮತ್ತೆ ಕೈಕೊಳ
ಲೀ ಮಹಾರಘರೆನುತ ಕ್ಷೇತ್ರದನು ಕುರುರಾಯ ।
ನೋಮಾದತೆ ನ ನೂನು ಕೃಪನು
ದ್ವಾರು ತಕ್ಕನಿ ಸುಯೋಧನಾನುಜ
ನಾ ಮಹಾಹವಕೊಡಗಿದರು ಕೃತವರ್ಮ ಗುರುಸುತರು ॥ ೪೯

ಅಬಳ ಬಲಭಾರಣೆಯಲೊಂದೇ
ಮುಖದಲೊಡ್ಡಿತು ಪವನಜನ ಸಂ
ಮುಖದೊಳೆನಿಬಿರು ಕೆಳಕಿದರು ಕಲ್ಪಾಂತಂಚ್ಯೇರವನ ।
ಸುಖಿಗಳಕೆತ್ತಾ ನೀವು ಸಮರೋ
ನ್ಯೂ ವರಹರೆ ಕರ್ಣಾಗೆ ಸಾವಿನ
ಸಖಿಗಳೇ ಲೇಸೆನುತ ಕ್ಷೇತ್ರಾಂಡೆಷ್ಟ್ರಾ ಭೀಮ ॥ ೫೦

ಗುರುಸುತನನ್ನೆವತು ಬಾಣದ
ಲರಸನನುಜರ ಕೃಪನ ಕೃತ
ಪರ್ಮಕನ ಮೂನಾಂಬಿನಲ ವೃಷತ್ತೇನ ಸಾಬಲರ ।
ಸರಳು ಮೂವತೆ ಇಲ ಪುನರಹಿ
ಗುರುಸುತಾದಿ ಮಹಾರಘರನೆರ
ಡೆರಡಿಲ ಮುಸ್ತಿಯೆಚ್ಚು ಏಮುಖರ ಮಾಡಿದನು ಭೀಮ ॥ ೫೧

ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ನೋತ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಹಾರಘರು ರಿಪು
ಮತ್ತೆ ದಂತಿಯ ಕೆಳಕಿದರು ಕೆದಱಿದರು ಮಾಗ್ರಣವ ।
ಎತ್ತೆ ಲವನೀಪತಿಯ ಮೋಹರ
ಪತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲಿನೆ ರಹವ ಬಿಷ್ಟುನು
ಮತ್ತೆ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಯಾಮನೂನುವನು ಕಲ ಕರ್ಣ ॥ ೫೨

ದೈರ್ಣ ಬರಸಿದ ಭಾಷೆಯೆಂದೇ
ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಬಗೆಯಿದಿರು ತನ್ನನು
ವಾಣಿಯದ ಏವರದಲ ಸಲಹನು ಕೌರವರಾಯ .

ಪ್ರಾಣದಾನೆಯ ಮರ್ಚಿದು ತನೆಗ್ಗೆಳು
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದೆನುತ ನಿ
ತ್ವಾಣನನು ಸಿಬ್ಬರದ ನುಡಿಗಳಲಿಲ್ಲಿದನಾ ಕಣ ॥ ೩೧

ಬಿಡನು ರಾಯನೆ ಬೆನ್ನು ನೀತನ
ಕೆಡಹಿ ರಕುತವ ಕುಡಿಯೆನುತ ಬಲ
ನೆಡನೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ನಾತ್ಯಕ ನಕುಳ ಸಹದೇವ |
ತುಡುಕಿದರು ಪಾಂಚಾಲ ಮತ್ತೊರ
ಗಡಣ ಕೈಕೆಯ ಪಂಚವಾಂಡವ
ರಡನಿದರು ಹೊದಿಸಿದರು ಕಣೆಯಲಿ ರವಿನುತನ ರಥವ | ೩೨

ಇನಿಬರೋಂದೇ ಸೂಲಿಯಲಿ ಮುಂ
ಮೊನೆಯು ^१ಬೋಳೇಯು^२ ಸುರಿದರದಿಗಿಡ
ಗಿನಿಬರಂಬನು ಮುಱಿದು ತಣಿದನು ಸೂತವಾಜಿಗಳ |
ತನತನಗೆ ಹೊಪರಥದೊಂದೊ
ಗೀನಲಿ ಕೆವಿಳೆಷ್ಟು ರು ಮಹಾವ
ವನಗೆ ಬಣ್ಣ ಸಲರಿದು ಧರಣೀಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ | ೩೩

ಭಣಿರು ಮುತ್ತಿ ದರಿನೆನುತನ ಲಟ್ಟ
ಕಟಿಸಲೆಷ್ಟು ರು ಶವಶಿವಾ ನಿ
ಷ್ಟುಟದ ಸಿಬ್ಬರದಂಫವಣಿ ಮರ್ಧು ಪೂತು ಲೇನಿಸುತ |
ನಿಟಿಲನೇತ್ತುನ ನಯನತಿವಿಯು
ಬ್ಳಾಜಿಗೆ ಸಮುದ್ರೇಚ್ಚೋಡಿಸಿತು^२ ಕಣನ
ಜಟಿಳವಿಕ್ರಮಪವನಪರಿಗತ ಬಾಣಶಿವಿನಿಕರ | ೩೪

ನಕುಳನನು ನೋಯಿಸಿದ ಸಹದೇ
ವರಕನ ಘಾಯಂಬಿಸಿದನು ನಾ
ತ್ಯಕಿಯ ^३ಮನೇಗಾಣಿಸಿದನಾ ಪಾಂಚಾಲ ಕೈಕೆಯರ |
ವಿಕೆಳಗೊಳಿಸಿದನಾ ಮಹಾರಥ
ನಿಕರ ಸ್ವೇರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೇಳಾ
ಪರಕದಲಂಫ್ಯುಸಿದರು ತಡೆದರು ಭಾನುನಂದನನ | ೩೫

¹ ಕಣಿಗಳ (ಚ.ಷ.ತ.ಪ.ಬ).

² ಗೊಳಿಸಿತ್ತು (ಚ.ಷ.ತ.ಪ.ಬ).

³ ಮೆತ್ತ (ತ.ನ.ಬ.).

ಹೇಳಲಿಟಿಯೆನು ನಿನ್ನ ವನ ಕ
ಉತ್ತರವನು ದೇವದೈತ್ಯರ
ಕಾಳಿಗದಲವನರೆ ಬಲ್ಲದರಿಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲನಲ |
ಅಳ ಮೂಡಿದನು ಹೂಳಿ ಹೊಗುವು
ಬಾಳಿಗಳ ಬಲುದೇತದಂಬಿನ
ಕೀಲಣದ ಕಾಳಾಸದಿಟ್ಟಿತವ ಮೆಚ್ಚೆದನಾ ಕಣ |

೪೮

ಸರಳ ಹತಿಯಲ ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಬಿರುದ ಸಹದೇವಾದಿ ವೀರರು
ಹಿರಿದು ನೋಂದರು ಮತ್ತೆ ತಟುಬಿದನವನಿಷಾಲಕನ |
ಅರನ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಧನುವಿನಿನ್ನೆರ
ಡರಸನಾನದು^१ ಡರಣೀಯೋಬ್ಬನ
ಶಿರದ ಬರಹವ ತೂಕೆವೇಸಿದೆಯಂದೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು^२ |

೪೯

ಅಕ್ಷಯಕಟ್ಟ ರಾಥೇಯ ಕೇಳಿ
ನಕುಳನೀ ಸಹದೇವನೀ ನಾ
ತ್ಯಕಿ ನರೇಷ್ವರರೆವಿನುವೀ ಕುಂತಿಕುಮಾರಕರು |
ಅಕುಟಿಲರು ನಯಿಕೋವಿದರು ಧಾ
ಮೀರ್ಕಾರ್ಮಿ ಕೂಲಬೇಡಿವರನತಿಬಾ
ಧರು ಭೀಮಾಜುರ್ನಾರ ಸಂಹರಿಸೆದನಾ ತಪ್ಪ |

೫೦

ಮುಳಿದು ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟದಲ ನರಿ
ಹುಲ್ಲಿಯವೋಲ್ಲ^३ ಗರ್ಜಿಸಿತು ಗಡ ಹೆ
ಕೃಳದ ಹೇರಾಳದಲ ಹೆಣಗಿದೆ ಬಾಲಪೃಥಿವರಲ |
ಬಲುಹು ನಿನಗುಂಟಾದಡಿತ ಲು
ಭಲುಗುಣನ ಕೂಡಾಡು ನಡೆ ಮಣ್ಣ
ವಲಗೆಯನು ಭೀಮನಲ ಬೋಡಿನ್ನೋರ್ದನಾ ತಪ್ಪ |

೫೧

ಎನಲು ಕಡಿಕಡಿವೋಗಿ ಭೀಮೋ
ಜುರ್ನಾರ ತೋಱಾದರೆ ಎನುತ ನಿಜ
ಧನುವ ಮಿಡಿದಬ್ಬಿರಸಲತ್ತು ಲು ರಾಯದಳದೊಳಗೆ |

^१ ನಿನ್ನರಧರಸಾಗಾದು (ತ), ನಿನ್ನರಧರಸಾಗಾದು (ದ). ^२ ನಿಂದೆನು
ತೆಚ್ಚುನಾ ಕಣ (ಖ.ತ). ^३ ರು (ಖ.ತ). ^४ ಯೈದನೆ (ಕ), ಯುವೋಲು (ತ).
೫ ಹುವುದೆಂ (ಸ-ಕ.ಗ).

ಅನಿಲಜನ ಕಾರಾಟ ಕಡೆಳ್ಳೀ
ವನದ ಕಾಡಾನೆಯ ಮೃಗಾಳಿಯ
ವನಚರರ ದೆಖ್ವಾಳದಬ್ಬರ ^१ಕಾಣುಲಾಯ್ತುಂದ ॥ ೪೫

ಇಮಂಡಳಿಸಿ^२ ಬಿಲಜಲರಿ ಸುಳಿಸುಳಿ
ಗೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ಕೊಂಡು ಹಿಂಗುವ ಜೋಕೆ ನೂಕದೆ ಇಡಗೆಯ ಡಾವರದೇ^३ |
ಗಂಡುಗುಂದಿನ ^४ಭೀತ ಬಿರುದಿನ^५
[ತ್ವೋ]ಂದುಗೇಡಿನ ಜಯದ ಹಾರಿನ
ಖಂಡಕೌರ್ಯದ ಧೀರರಿಷ್ಯದು ಸ್ನೇಹನ ಬಳಿಸಿನಲ ॥ ೪೬

ಇವಾಯ್ದಲ ಕೌರವನ ಚಿಷಯ್
ಶ್ರೀಯ ಸೆಯ್ಯೇಜ್ಯೇಯತ್ತು^६ ತಿಪ
ಕಾಯಲಾಪವರ್ಲಿಲಾ ಗುರುಸೂನು ಮೊದಲಾದ |
ನಾಯಕರು ದುಷ್ಪಿತೀತ್ವನಾರಿಯ
ನಾಯಕರು ಸುಪರಾಯನದ ನಿ
ಣಾಯಕರು ಮರ್ಪಿ ಶ್ವಾತುರಂದುದು ನಿಖಿಳ ಪರಿವಾರ ॥ ೪೭

ಕೇಳಿದನು ಕಳಿಪಳಿವ ಕಿವಿಗೋ
ಉತ್ತಾಲಿಸಿದನೆಲೆ ಕಣಿ ಕಣಿಭ್ರ
ಡಾಳಿರವವೇನದು ಸುಯೋಧನ ಸೈನ್ಯಮಧ್ಯದಲ |
ಇಂಥ ಬಿಡಿನಾ ಭೀಮಪೈನನ
ತೊಲ್ಲಿಲಾಪಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದನು ಭೂ
ಪಾಲನಕಟಕಟನುತ ತೇಸಿಯ ತಿರುಹಿದನು ಶಲ್ಯ ॥ ೪೮

ಹದಿಮೂಲನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದು.

^१ ಕೇರ್ಕ (ಬಿ.ಒ.ಒ.ತ.ದ). ^२ ಅಂಡರೆದು (ಚ.ದ.ಪ.ಬ). ^३ ಭೀತ
ಗರ ಹೊಡೆದು (ರ). ^४ ಭೀತ ಬಿರುದಿನ (ದ.ಪ.ಬ). ^५ ಹಾಕ (ಕ),
ಡಾ (ನ). ^६ ರಾಜ್ಯ (ತ.ನ.ಬ). ^७ ಮುಂದರೆಯೋಯ್ತು (ರ).

ಹೆದಿನಾಲ್ಕುನೇಯ ಸೆಂಧಿ

ಸೊಚನೆ || ಮರಳಿದನು ಪಾಳೆಯಕೆ ಪಾಂಡವ
ರರಸೆತ್ತು ಲು ಪಾಫ್ ಕೇಳಿದು
ಬರುತ ಗೆಲಿದನು ನಕಲ ಕಾರವರಾಯ ಹೋಕರವ ||

ದೂಟುವರಲೇ ಕಣ್ಣನೋಲೆಯ
ಕಾಟತನವನು ಹಿಂದೆ ಕೆಲಬರು
೧ದೂಟಿದರೆ ಘಲಪ್ಪೇನು ಕದನದಲವಗೆ ಸರಿಯಾಹರೇ |
ಹಾಟಲೂಹಿದನಹಿತರಾಯನ
ನೀಡಿತನವನು ತನ್ನ ರಾಯನ
ಸೂಟೆಗಡಹಾಯ್ದು ರಿಯ ತಡೆದನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||

ಅರರೆ ಸಿಂಹದ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯ
ಕರಿಯ ಸೆಳಿವಂದದಲ ಗರುಡನ
ಕೊರಳ್ಳಿಬ್ಲಿಲದಲ ಬಿಳ್ಳಿ ಸರ್ವನ ಸೇದುವಂದದಲ |
ಧರಣಾಪಾಲನ ತೆಗೆದು ಭೀಮನ
ಬರಿಯನೆಚ್ಚೆನು ಜೋಡ ಓಜೋಕೆಯಾ^३
ಜರುಹಿದನು ಜವಗೆಡಿಸಿದನು ನಿನ್ನ ತನನಿಲಜನ ||

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣ ಕಣ್ಣಭೀಮುರ
ಧರಧುರದ ದೆಖಾಯ್ದು ತನ ಗ
ಬ್ಜ್ಜಿಸಿತಾಹವಗರ್ವಿತರ ಗಾಥಾಯ್ಲ ಜೇತನವ |
ಧರಣಾಪಾಲನನತ ಲವರಾ
ದರಿಸಿದರು ಸಹದೇವ ನಕುಳರು
ಸರಳ ಕತ್ತರು ಫಾಯವನು ತೋಳತೋಳಿದು ಮಂತ್ರಸುತ ||

ದೂಟುದೂಟಿಪ ಬಿಸಿರಕೆ ವೇಣಿನೋ
ಳೊಱತ ಮನಗಿತು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯದ
ಹೊಟುಗೆ ಮುಟುದುದು ಮೂಗಿನುಸಿರುಬ್ಜ್ಜೆದ್ದು ದಟಿಗಡಿಗೆ |

¹ ದೂಟಬ್ಲೂರೆ ದೂರೆಯ ದಕ್ಕುಡತನಕೆ ಸರಿಯಾರು (ಧ). ² ಬ (ಕ).

³ ಯಾಜಿರು (ಇ.ತ.ದ.ನ.ಬ.).

ಅಣಿಪ್ಪ ಮುಡವೆಗಳೊಂದನೊಂದನು
ಮುಣಿದು ನೂಕಿದವವನಿಪತ್ತಿ ಕಡು
ವೆಜಗ ಕೇಣಿಯ ಕೊಂಡವೇಲದ್ದನು ವಿಚೇಪ್ಪೆಯಲ ॥ ೫

ಜಯನಪುರ ^१ಜಾಜಾಯು ^१ ತೆಗೆ ಪಾ
ಕೆಯಕೆ ಮುರ್ಳಿತು ರಥವನಿನ್ನೆ
ಲ್ಲಿಯದು ನೆಲ ನೆಸೆ ಕುದಿವ ಕುರುಡನ ಮಕ್ಕಳೇ ಕೊಳಲ ।
ನಿಯತವೆಪ್ಪಿ ಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ ರಾಯನ
ಲಯವ ಲಯವಿನ್ನೆ ಸುತಲಾ ಮಾ
ದ್ರಿಯ ಕುಮಾರರು ದೋರೆ ಸಂಕತ ತಿರುಗಿದರು ಹಾಕೆಯಕೆ ॥ ೬

ರಾಯರಥ ಮದಮುಣಿಯೆ ಮುರಿದು
ನಾಯಕರು ಪಾಂಚಾಲಕರು ಪಾ
ನಾಯುಜರು ಮತ್ತೀ ಪ್ರಬುದ್ದ ಕ ನೋಮುಕಾದಿಗಳು ।
ವಾಯುಹತಿಯಲ ಮೇಘಮೊಡ್ಡಿಂ
ಗಾಯನವು ಕಣಾರಸ್ತ್ರಹತಿಯಲ
ಪಾಯವರಿರಾಯರಿಗಪ್ರವರ್ವಚೆ ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೭

ಮುಣಿದುದ್ದೈ ರಿಪುರಾಯದಳ ಹಗೆ
ಹಣಿದುದ್ದೈ ಕುರುಪತಿಗೆ ಹರುಷವ
ಕಣೆದುದ್ದೈ ಕಣಾರಪ್ರತಾವಾಟೊಂಪಜೀಮೂತ ।
ಇಸ್ತಿತ ಚೆಸೆದುದು ನಿನ್ನ ಪರ ಬೋ
ಬ್ರಿಂಜತ ಜಸೆದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಸೆಱಗು ನೋಂತತು ಕೊರ್ತೆಂತ್ರಾರಗರನ್^२ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೮

ಅರಿಬಲದ ಲಗ್ಗೆಯನು ನಿಜ ಮೋ
ಹರದ ಮೂರಿವಿನ ಸುಗ್ಗಿಯನು
ಧರಧುರದ ಪರಬಲದೊಸಗೆಯನು ನಿಜಬಲದ ಹನುಗೆಯನು ।
ಮುರಮಧನ ನೋಂಡಿದನು ಮೂಗಿನ
ಬೆರಳ ತೊಗುಪ ಮತ್ತು ದೊಲಹಿನ್^३
ಬೆರಳ ಕುಡಿಟಮ್ಮಿ ಟಿಗೆಯಲ ಸೂಚಿಸಿದನಷ್ಟುನಗೆ ॥ ೯

^१ ಕಾಜಾಯು (ಕೆ.ಎ.ತ.ನ.ಪ.ಬ.). ^२ ವೇಂದ ನ ಭೂಪ (ಕ.ಗ.ಚ.ಬ.).
^३ ಚೆತ್ತಿದ (ಕ.).

ಅರ ರಥವಾ ಹೋಹುದೆದು^१ ಹಂ
ದಾರವರು ಬಳಪಲಯಲೊಗಿ ನ
ಲೋರಣೈ ಮುಂಚುವರು ಚೆಕ್ಕೆಯಾರ ತೇರಿನದು ।
ಅರ ದಳವದು ಧುರಪರಾಯನ
ಜಾರುದೀಕ್ಕಿತರಾಯು ಫಲುಗುಣ
ಧಾರುಣೈಪತ್ತಿಯಾಣೈ ಹೇಳಿಂದಹುರಿಷು ನುಡಿದ ॥

೯

ನೋಡ ನೋಡ ಕರೀಟಪನು ತೂ
ಗಾಡಿದನು ಕಂಬನಿಗಳಾಲಿಯೋ
ಇಲಿಸಿದು ಸೋರಿದಷ್ಟು ಸೋಂಪಡಗಿತು ವುಖಾಬುಜದ ।
ಹೂಡಿದಂಬನ ತೋಳ ತೆಗಹಿನ
ಬಾಡಿದುತ್ವಾಹದ ವಿತಾಳದ
ಬೀಡಿಕೆಯ ಬೇಳುವೆಗೆ ಬೆಬ್ಬಿಳ್ಳೋದನಾ ಪಾರ್

೧೦

ಹೇನೆ ಮುಣಿಯಲ ಕೌರವನ ದು
ಮಾತ್ರಾನ ಹಣಿಯಲ ನನಗೆ ಚಿತ್ತ
ಗ್ರಾನಿಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಕುಟ್ಟಲ ಗುಡಿಯು ಗಜನಗರ ।
ಅ ನರೀಂದ್ರನ ಸಿರಿಮೋಗಕೆ ದು
ಮಾತ್ರಾನವೇ ಮೇಣ್ಣ ಸುರಘರಕೆ ಸು
ಧಾನವೇ ನಾನಣಿಯೆನ್ನಿದೆಯಾದುದೆನಗೆಂದ ॥

೧೧

ಧರಣೈಪತ್ತಿ ಸಸ್ತಾಣನೇ ಗಜ
ಪುರದ ರಾಜ್ಯಕೆ ಸಿಲಿಸುವೆನು ಹೇಣ್ಣ
ಸುರರೋಳಗೆ ಸಮ್ಮೇಳಿದೇ ಕುಂತೀ ಕುಮಾರಂಗೆ ।
ಅರೇಷುಗೆ ಧರ್ತುಜನ ಬಿಟ್ಟ
ನಿರೆನು ಮುರಹರ ರಘವ ಮುರಳಿತು
ಮುರಳಿಷ್ಟು ರಥ ಮುಂಚುವುದೇ ವಿನ ಮುಂಚುವು ತೊ ಎಂದ ॥ ೧೨

ತಿರುಹಿ ವಾಫ್ಯಿಯ ಹಿಡಿದು ಹರಿ ಹೂಂ
ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ರಥವನಾತನ
ಮುರಿವ ಕಂಡುದು ಲಳಿ ಮನಗಿ ಸಮಸಪ್ತ ಕರ ನೈನೆ ।

^१ ರಥ (ಕ.ಣ.ತ.ಪ.ಬ.).^२ ಯಾಪ್ತಲೇ ಎಂ (ಬ್ರ.ನ.ಪ.ಬ.).^३ ನೂಸಿ:

ಅರರೆ ನರ ಹೈಸರಿಹಿದನೋ ಹೈ
ಸರಿಸಿದನೋ ಘಡ ಹೊಗಬಿಡಿರಿ
ಕುರುನ್ಯಾಪಾಲನ ಪುಣ್ಯವನುತಟ್ಟಿ ದರು ಸೂರಿಯಲಿ ॥

೧೬

ಕವಿದುದೆದುಭುತ ಬಲ ಮುರಾರಿಯ
ತಿವಿದರಡಗಿಟ್ಟಿ ದರು ತೇಜಿಯ
ಜವಗೆಡಿಸಿ ತರೆಯಾರ ತಡೆದರು ತುಡುಕಿದರು ನೋಗನೆ ।
ಅಪರನೋಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ ಪರಿ
ಭವಿಸಿ ನಡೆತರೆ ಮುಂದೆ ಗುರುನೆಂ
ಧವನ ರಥವಡಹಾಯ್ಯಾ ದವಸೀಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ ॥

೧೭

ಇತ್ತ ಲತೆ ಲು ಪಾಠ್ಯ ಹೊಗಿದಿ
ರಿತ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಯತ್ವಾಮನಾಣಿ ಮು
ಹೊತ್ತು ಮರು ಗುರು ಭಿಷ್ಯ ರಲಿ ಮೆಣೆ ನಿನ್ನ ನಾಹನವ ।
ಕತ್ತೆ ಬಿಸುಡುವೆನಸುವನಿದಿರಾ
ಗಿತ್ತೆ ಲಿಲಪೋಣಿ ನಿನ್ನ ಜೋಕೆಯ
ಚೊತ್ತು ನಾಹವವಲ್ಲಿನುತ ತಪುಖಿದನು ಗುರುಸೂನು ॥

೧೮

ಅಪ್ಯದಿಲ್ಲಿಗು ಪಾಯವೀತನ
ಭಾವ ಬೆಟ್ಟಿ ತು ತೆಱಹುಗೊಡಿ¹ ನಿರ
ದೀ ವಿಸುಧಿಯೋಳಿ ಬಿಯನವನಿಪನಾಗು ಹೊಗುಗಳಿ ।
ದೇವ ಹದನೇನೇನುತ ವರ ಗಾಂ
ಡೀವಿ ಮುಕ್ತ ಕಳಂಬಕಾಂಡ
ಪ್ರಾವರಣದಲಿ ಮುಸುಕಿದನು ಗುರುನಂದನನ ರಥವ ॥

೧೯

ಖೂಳ ತೆಗೆ ಹೆಚುನಾರು ಶಕ್ತಿನ
ಶಾಳಿಯಾಟವೆ ಕದನ ಕುಟಿಲದ
ಬೇಳುವೆಯ ಚೋಳಾನ ಮುದ್ದಿನ ಮಾಯೆ ನವೊಂಡನೆ ।
ಆಳುತನಪ್ಪಣಿಂಳೆ ಮಹಾನ್ಯಾದ
ಜಾಳಿಗೆಯನುಗಿಯೆನುತ ಪಾಠ್ಯನ
ಕೊಲುಗಳ ನೆಣೆ ತಪುದು ತೀವಿದನಂಬಿನಲ ನಭವ ॥

೨೦

¹ ಹಣವಗೊಡನಾ೦ವ ತಪನೆಂದ (ಕ), ಹಣವಗೊಡನಿಂದೀ ಏನಂಧ ಯೋಳ (ಬಿ).

ನರಳ ಹರಿಮೇಖಳಿಗೆ ನೀವೇ
ಗುರುಗಳ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ^१ ವಿಶೇಷು
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸುವಿರೆನುತ ಗುರುನುತನುಂ ಹರಿಗಿಡು |
ತುರಗದಲ ರಥಚಕ್ರದಲ ಕೂ
ಬರದೋಳಿಸಿನಲಭ್ರಜನಲ ದು
ಧರ್ಮ^२ ಶಿಳೇಮುಖ ಜಾಳವನು ಜೋಡಿತವನಾ ಪಾಠ್ಯ | ೧೮

ತಳವ ನಿನ್ನಂಬಿನ ಮಳಿಗೆ ಮನ
ನಲವ ಚಾತಕಯಾಜಿಯೆಲ್ಲಾ ಕಳ
ವಳಸದಿರು ಕೊಳ್ಳಾದಪೆನುತಿಷ್ಟು ನು ಧರುಜಯನ |
ಹೊಳಿದ ಕಣೆ ಹೊಕ್ಕಿಜಿದ ದಾರಿಯೋ
ಳುಳಿದ ತಣೆ ದಾಂಡಿದವು ಗುರುನುತ
ತುರುತಿದನು ಘರುಗುಣನ ಮೈಯಲಿ ರಕುತಿಂಬಳವ | ೧೯

ಕಡುಗಿದರೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ದನ
ಃಕಡುಹ್ಯನಾನುವಣೀತನೇ^३ ಸ್ವೇ
ಗೆಂವ ರೋಮದ ಅಂಶೂಮಾರ್ಪತ್ತಾದ ಸ್ವೇದಣಿಮಗಳ್ |
ಜಡಿವ ರೋಷದ ಭರದಲಡಿಗಿಡಿ
ಗೊಡಲಸೋಲಿದು ಮಾಹಾಸ್ಯದಲಿ ಕಡಿ
ಕಡಿದು ಬಿಸುಂಪನು ಗುರುನುತನ ನಾರಫಿಯ ರಥ ಹರುವ | ೨೦

ಧನುವನುರು ಒತ್ತ ಲಕ್ಷಗಳನು
ಃಬಿನ ಹೊಂದೆಯನುರು ಜಂಕ್ಕೆಯವ ಜೋ
ಡಿನ ಬನವ ಕಡಿದಿಕ್ಕಿದನು ನೆಕ್ಕಿದನು ನರಳಗಳ್^४ |
ಧನು ಪರೂಥವ ಹಾನಿ ಗುರುನಂ
ದನನ ಗ್ರಹಿನಿಸಾತಿಯೇ ಘಡ
ಎನುತ ಪಾಠ್ಯನ ತಣಬಿ ನಿಂದನು^५ ನೆಳಿದಂತಾಯುಧದಿ | ೨೧

ದಿಟ್ಟನ್ನೇ ಗೂರುನೂನು ಶಿವ ಜಗ
ಜಟಿಯಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ಧಟ್ಟನಲಿ ಭಟರಾರನುತ ತರೆದೂಗಿದನು ಪಾಠ್ಯ |

^१ ನೀವೇ (ಕ). ^२ ಲಟ್ಟನೋಳಿಸನೋಳಾಧ್ಯಾರ (ಕ). ^३ ಪಡೆಯು (ಕ.ಗ.ದ). ^४ ನೀತನೇನೆ. ^५ ಕೆದುಲು, ಟಾಳು, ಲಾಗಿವ ಕೆಂಪೂರ್ಕ (ಕ). ^६ ಬಿನ ಹೊದೆಯ ರಥಚಕ್ಕೆಯವ ಜೊಂಡಿನಬುದ ಕಡತಹನಿಕ್ಕಿದನು ಬಾಣದಲ ಕಲಪಾಠ್ಯ (ಕ.ಗ). ^७ ರಥವ ತಡೆದನು (ಕ.ಬ).

ಇಟ್ಟಣಿನಿದನು ಹಿಂದೆ ಕೃಪನಡ
ಗಟ್ಟಿದನು ಸಮನಪೆ ಕರು ಸಲೆ
ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದರು ಕೌರವೇಶ್ವರ ಸರೆಲ ಬಲನಹಿತ || ೨೨

ತಡೆಯಿ ಪಾರ್ಥನನಿವನ ರಾಯನ
ಕೆಡಹಿದನು ಕೆಲಕಣ್ಣನೀಗಳೇ
ಮುಡುಹುಿವನು^१ ಪವನಜನನೋಂಡರೇ ಘಳಿಗೆ ವೊತ್ತೆದಲ |
ಬಿಡಿರೀತನನೆನುತ ಕುರುಪತಿ
ಯೋಡನೆ ದುಶ್ಯಾಸನ ಕೃಪಾದಿಗೇ
ಇಡಸಿದರು ಕೆಂಗೋಲ ಮಳೆಯಲ ನಾದಿದರು ನರನ || ೨೩

ಅವನಿವನ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಬಹು ವಿ
ಘ್ನಿಪನು^२ ಬಲಿದುದೇ^३ ದೈವಯಂತ್ರವ
ನವಗದಿನಿ ನೂಕುವರೆ ನಮ್ಮೆ ಇವೇ ಶಿವಾ ಎನುತ |
ಕವಲುಗೋಲ್ಯೈದಱಲ^४ ಕೃಪೇ ಕು
ರವನೆ^५ ತಮ್ಮಂದಿರ ಸುನೆನಾಂ
ಹವ^६ ವಿನಾಚಿ^७ ಬಿಗಿದು ಸಮನವ್ತೆ ಕರನೊಡೆಹಾಯ್ನ || ೨೪

ಹೋಗಹೋಗಲು ಮತ್ತೆ ಕುರುಬಲ
ನಾಗರದ ಭಂಗಲಕರಿ ಲಳಿಯಲ
ತಾಗಿದರು ತುಡುಕಿದರು ತಡೆದರು ನಾಲ್ಕು ದೇಸಿಗಳಲ |
ಸೀಗಿದರು ತನ್ನಾಸ್ತ್ರವನು ಕೈ
ಲಾಗಿಸಲ ಮರಳಿದರು ಘೋಸರಣಿ
ತಾಗಿದರು ಗುರುಸೂನು ಕೃತವರ್ವಾದಿ ನಾಯಿಕರು || ೨೫

ಮೇಲೆ ಬದ್ದು ದು ಮತ್ತೆ ಬಲಮೇ
ಘಾಳಿ^८ ನೊಕತ್ತು^९ ನರನ ರಥ ಸುಳ
ಗಾಳಿಯಂತಿರೆ ತಿರ್ಯಿತುರಿಗು^{१०} ದು ವಿಶ್ವತೋಮುಖದಿ |
ಹೇಳಲೇನವರೀತ ಜಪಳಭಿ
ಡಾಳ ಪಾರ್ಥನ ವಿಕ್ರಿಪಾಗ್ನಿ
ಜ್ಞಾಲಯಲ ನೆಹ್ಯ ಸೀರು ಸೀಕರಿಪ್ರೇಯ್ಯ^{११} ಕುರುಸೈನೆ || ೨೬

^१ ಪೆ (ಕ). ^२ ದುವಿ (ಕ.ಗ.ಚ), ^३ ಭಂಗಾದಿಗ (ಕ). ^४ ತಂದುದು
(ಕ.ಗ.ನ). ^५ ಪಿಂಗ (ಪ.ಬ.ನ). ^६ ತಮ್ಮದಿರೆಸುವ (ಇ.ತ.ನ.ಪ). ^७ ನು
(ಕ.ಗ.ಚ). ^८ ಯಂದದಿ (ಕ). ^९ ಗಿತಿ (ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ಗುರುನುತನ ಮುಣಿಯೆಚ್ಚು ಶಕುನಿಯು
ಪರಿಭವಿಸಿ ಕೃತವಮ್ರಾಕ್ಷನ ವಿ
ಸ್ತರಿಸಲ್ಪಿಯದ ಕೇರಳ ದ್ರವಿಡಾಂಧ್ರ ಕೊಸಲರ |
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ ಸುಯೋಧನನ ಮೋಗ
ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಸುಪ್ರೇಣ ಗೌತಮ
ರುರವಣಿಯ ನೆಗೋಗ್ಗಿತ್ತಿ ಹಾಯ್ದನು ಮತ್ತೆ ^१ಸೈವರಿದು^२ || ೨೨

ಅವರಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಚೇ
ಇಂದಿರಾ ಕುರುಸೇನೆ ಘನ ಗಾಂ
ದೀವವಿಗಳಿತ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿನರದ ವಹಿಗೆ ವಂಬಿಸದೆ !
ರಾವಣಗೆಗೋಳಲಲು ಯಮನನು
ಜೀವಿಗಳು ಜಡರಾಯು ಘಲುಗುಣ
ನಾವ ವಹಿಲದಲೆಸುವನೆಂಬುದನಾಯಿ ನಾನೆಂದ || ೨೩

ಜಾಳಿತು ರಥ ಜಡಿವ ಕೌರವ
ನಾಳ ರ್ಯಾಂಪಿಸಿ ಡೊಂಬು ಮಾಡುವ
ಜಾಳ ರ್ಯಾಡಿಸಿ ಬ್ರ್ಯಾಡು ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಗುರುನೂನು
ಮೂಳ ಘಡಘಡ ಜಾಳದಿರು ತೇ ನೇ
ಉಳ ತೊಱುದ ಡೊಂಬು ಬೇಡ ವಿ
ಡಾಳವಿದ್ಯೆಗಳೆಮ್ಮೆ ದನೆಯೆನುತ್ತೆಚ್ಚನಜುರನನ || ೨೪

ಗುರುನುತನನೊಚ್ಚೆ ಪ್ರಸಿ ಘಲುಗುಣ
ತಿರುಗಿ ಹಾಯ್ದನು ಮಾಂದೆ ಶರಪಂ
ಜರವ ಹೊಡಿದನೀತನಾತನ ಬಯ್ದು ಬೆಂಬತ್ತಿ |
ಸರಳ ಹರಹಿನ ಹೊಟವನು ಕಾ
ಹುರದ ^३ಕಡುಹಿನಲೊದೆದು ಬೊಬ್ಬಿಲು
ದುರವಣಿಸಿದನು ಪಾರ್ಫನೀತನ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದ || ೨೫

ಧನು ಮುಣಿಯೆ ದಿಷ್ಟಾಯ್ಲ ತನಪ್ಪೀ
ತನಲ ಸಾಕನ್ನೆನುತ ಗುರುನಂ
ದನನು ಮುರಿದನು ^४ಹೊಗರು^५ಮೋಜೆಯ ಹೊತ್ತೆ ದುಗುಡದಲ |

^१ ಹಂಸಕಿತ (ಚ.ಷ). ^२ ತಳಾವಿ (ಕ.ಗ.ಚ.ಷ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ^३ ಬಿಗಿದ
(ಚ.ಷ.ತ).

ಅಸಿಲಸೂನುವ ಹಳಿಗಿದರು ಮು
ಮೊನೆಯ ಬೋಽಿಯ ಮೈಯ ಕೊಳುಕೊಡೆ
ಯೆನಗೆ ತನಗೊಂಗ್ಗೆ ಲಿಗೆಳ ಮೆಜ್ಜೆ'ದರಿಷ್ಟೆಯ¹ಲ || ೪೮

ತರಣತನಯನ ತೆಗೆದು ಭೀಮನೋ
ಧೂರವಣಿಸಿ ಗುರುಸೂನು ಕಾಡು
ತ್ತಿರೆ ಧನಂಜಯ ತರಳಿದನು ಪಾಖೆಯದ ಪಥವಿಡಿದು |
ಅರರೆ ಘಲುಗುಣನೋಃಃವನು ಸಂ
ಗರನಮಭರ ನೋಃಃವನು ಸ
ಮೃದನ ಕಂಡನಲೂ ಎನುತ ನೂಕಿದನು ಕಲ ತಣ || ೪೯

ನೆರೆದುದ್ದುಯದ್ದು ಕಹಳಿಯ
ಧರಧುರದ ನಿಸ್ಸಾಳ ಸೂಳನ
ಮೊರೆವ ಭೇರಿಯ ರಾಯಗಿಡಿಗನ ಜಡಿವ ಚಂಬಕನ |
ತುರಗ ಕರಿ ರಥ ಪಾಯದಳ ಚಾ
ಮರದ ದವಳಳತ್ತು ಪಟಪಳ
ಹರದ ಪಡಹಿನಲ್ಲಾಕ ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಪಾಯದಳ || ೫೦

ಕವಿದು ಕೆಂಧೂಳಿಡುವ ಸೇನಾ
ಉಪಿಯ ನೋಡುತ ಹಿಂದೆ ಕಣಿನ
ಲವಲಪಿಕೆಯಾಯ ತಪ ಕಂಡನು ಕದನಕೇಳಿಯಲ |
ಅವಸಿಪನ ದರುಶನವನಗೆ ಸಂ
ಭಿವಿಸಲಜೀಯದು ಭಾಷ್ಯರೇ ಕೌ
ರವಮುಕಾಣವಹನುತ ಮುಕ್ಕಿವ ತೂಗಿದನು ಪಾಭರ || ೫೧

ಬಳಿಕ ಸೇನಾಸ್ತುಂಭ ಶರದಲ
ಸಿಲಿಸಿದನು ಪಾಭರಲವನಿತ್ತಲು
ಜಳೆಯಿದಲ ಹಿಮ್ಮೈಟ್ಟಿತರೆ ಕಂಡನು ಧನಂಜಯನ |

¹ ದ. ದೀಕ್ಷಿಯ (ಕ), ದನಿದಿನ (ಇ).

ಹೊಳೆಹು ದೂವಾಳಿಯಲ ಪಾಠ್ಯನ
ಕೆಲಕೆ ಬಿಂಗುನು ರಥವ ನಿಲು ನಿ
ಲೀಲವೇ ಹೋಗದಿರೆನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೩೫*

ಕಂಡನಷ್ಟುನಿದಿರೋಳವನು
ದ್ವಿಂಡತನವನು ಸ್ವಪತಿ ಚಿಂತಾ
ಖಂಡಫ್ಯಾರ್ಸ್ಯಾರ್ ನಾವಲಾ ಹೋತ್ತಲ್ಲ ಕಾದುವರೇ |
ಕಂಡಿರೇ ಮುರವೈರಿ ದಳಪತಿ
ಚಂಡಬಳನಹ ನಡುಹಗಲ ಮೂ
ತಾಂಡನಂತಿರೆ ತೋಳುತ್ತೇದನೆ ರಥವ ತಿರುಹೆಂದ || ೩೬

ಜೀವಿಸಿರಲಾವಾವ ಲೇಸಿನ
ರಾವ ಕಾಣಿಷ್ವ ಜೀಯ ಕರ್ಣನ
ನಾಷ್ಟ ತೊಡಬುವರಲ್ಲ ತೆರಳೆಹು ಪಾಳೆಯಕೆ ರಥವ |
ಈ ವಿಗಡನಂತಿರಲೆನುತ ಗಾಂ
ಡೀವಿ ಚಾಪವನಿಳುಹ ರಥವನು
ದೇವಿಕಿಷ್ನನುತ ನೂಕಿದನು ಪವಮಾನ ವೇಗದಲ || ೩೭

ಬರುತ ಭೀಮನ ಕಂಡರಾತನ
ಹೊರೆಗೆ ಬಿಂಗು ರಥವನಷ್ಟುನ
ಕರೆದು ಬೆಸಗೊಂಡನು ಸ್ವಪಾಲನ ಕ್ಷೇಮಕೌಶಲವ |
ಅರಸನಿಂದು ಸಚೀವಿಯೋ ಸುರ
ಪುರನಿವಾಸಿಯೋ ಹದನನೇನೆಂ
ದಸ್ಯಿನೀ ಸಂಗ್ರಾಮ^೧ಧು^೨ರವೆಗೆಂದನಾ ಭೀಮ || ೩೮

ಅದಡೆಲೆ ಪವಮಾನನುತ ನೀ
ನಾದರಿನು ನಡೆ ಸ್ವಪತಿಯನು ನಾ
ಕಾದುವೆನು ಕಾರವರ ಸಕಲ ^೩ಬಿಲಪ್ರಫಾಟದಲ್ |

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ತ.ದ.ನ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—
ಬಂಣು ಬರಿಯನು ನಿನೆನುತ ಹದಿ
ನೆಂಟು ಶರದಲ ಭಿಂಗನ ಗರ್ವದ
ಗಂಟ ಮುಣಿದರೆ ಮುನಾದು ಬತಯಲ ಕೆದಸು ಕಂಹಿನುತ |
ಕಂತಣೋಸೆ ಸುರನಿಕರವರಿಗಳ
ಗಂಟಿಂಣಿತದಲರುಜಾನಲವ
ನೀಂಟುವನು ಮಾಣಿನುತ ಉಡಿಕಡಿಯೋದನಾ ಕರ್ಣ ||

^೧ ಧ (ಚ.ನ.ಪ). ^೨ ಮಹಾರಘಾದಿಯಲ (ಚ.ಷ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ಕೈದುಕಾಡಿರು ನಿಬಿಡ ದೆಸೆಗಳ
ರ್ಯಾದಿ ಬರುತ್ತದೆ ಸೀ ಮರಳು ನಾ
ಫೇರಿನುವನರೆಫ್ಲಾಗೆಮಾತ್ರದರೆಂದನಾ ಪಾರ್ಫ್ ॥

೫೯

ಎಲೆ ಧನೆಂಜಯ ನೀನೆ ಬಲಾಗ್ನಿ
ಯುಳಿದವರು ರಣಭೇಡದರೇ ಕುರು
ಬಲವನೊಳ್ಳುವೆ ಕೇಳಿಗೊಂಡೆನು ಕಣ ಮೊದಲಾಗಿ ।
ಆಳಾಕನುವನೀಕ್ಕಣಕೆ ತನ್ನ
ಗ್ರಾಳಕೆಯನು ಸೋಡವನಿಪಾಲನ
ಬರಲಕೆಯ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಸಡೆ ನೀನೆಂದರೂ ಭೀಮ ॥

೧೦

ಹದಿನಾಲ್ಕುನೆಯ ನಂಧಿ ವಾಗಿದಾದು

ಹದಿನ್ನೆದನೆಯ ನೆಂದಿ.

ನುಡಿನೆ || ರಾಯ ರಿಪುಬಲ ವಿಶಿನಿ ದಕ್ಷನವ
ಜೇಮುನೇಕಾಗಾದಲ ಕೌರವ
ರಾಯ, ಬಲಬಕ್ಷಾಂಬಃಧಿಯ ಕಲಿಕದನು ಕಲ ಭೀಮ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಘಾತ್ವವನಿಪ ದು
ವ್ಯಾಳಿಯಲ ಸ್ಯಾಂಜುರ್ವಸರು ನಿಜ
ಪಾಳೆಯಕ ತ್ರಿಗಿದರು ಬಳಿಕತ್ತಲು ಪ್ಯಕೋದರನ |
ಅಳುತನದ ಸಫಾಡಿಕಯ ನಾ
ಹೇಳಲಣಿಯೆನು ಸರ್ಕಲ ಕುರುಬಲ
ಜಾಲಫೋಂದೆನೆ ಭೀಮನೊಂದೆನೆ ಕೇಳು ಶಿತುಕವ ||

೮

ಸೆಱಗ ಬೀನಿತು ನಿನ್ನವರು ಬೋ
ಬ್ರಿಂಬಿದೂರ್ಜುರ್ವನನಿತೆ ಬೆನ್ನಿನ
ತೆಱುಗಿಯುತ್ಪವಾಧನವ ತೆಗೆ ಭಂಡಾರದೋಳಗೆನುತ |
ತುಣಿಗಿತ್ತಳ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಲಗೆ ಯ
ಬಿಣುದನಿಯ ನಿನ್ನಾಳ ಕಹೆಯ
ಜಿಱಹು ಜೋಡಿಸಿ ಜರುಹಿತಡಕಲು ಜಗದ ಜೋಡಿಗಳ ||

೯

ಆಯಾ ನಾವಿರ ಕುದುರೆ ಕರಿಷ್ಮಣ
ಮುಂಟು ನಾವಿರ ನಾವಿರದ ನಾ
ನೊಯು ರಥ ಪರಿಗಣನೆಗೊಂದೇ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹಾಯುದಳ |
ನೊಯು ರಥದಲ ಸರಳ ಹೂದೆ ಮೂ
ನೊಯು ಪರಿಚಾರರು ಸಹಿತ ಮೈ
ದೋಣಿ ನಿಂದನು ಭೀಮನೊಬ್ಬನೆ ತಟುಬಿ ಕುರುಬಲವ ||

೧೦

ಅರನ ಕೇಳ್ಯ ನಿಮ್ಮ ದಳದೋಳು
ಗುರುತನುಷ ಕೃತವರ್ಮು ಕೃಪ ನಿ
ನ್ನರನುಮಂಗ ರಾಧೇಯ ತಕುನಿ ಸುತರ್ಮು ಪ್ಯಂತೇನ |

¹ ಯಂಚ್ಚೆಹ (ಕ).

ಮರು ಯವನೆ ಹಮಿತ್ತಾರ್ಥಿ ಕೇರಳ
ತುರುಕ ಬಾಹ್ಯಕ ಮಗಧ ನೇಪಾ
ಉರು[ರು] ಕರೂಷಾದಿಗ[ಳು] ಸಂಖ್ಯಾತೀತಬಲವೆಂದು^೧ || ೪

ಮಾಳವಾಂದ್ರ ಪುಳಂದ ಬರ್ಫರ
ಗೋಳ ವಂಗ ದ್ರವಿಡ ಸಿಂಹಳ
ರಾಳ ಗುಜರ ಚೆನ್ನ ಫೋಣ ಕರಾಳ ಬರ್ಫರರು |
ಚೋಳ ಸಿಂಧು ಕಲಿಂಗ ಸಗರ ವ
ರಾಳ ಪಾರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಮುಖ ಭೂ
ಪಾಲರಿವರೊಡ್ಡಿನಲ ಸಂಖ್ಯಾರಕಿತದಳವೆಂದು || ೫

ಇದ್ದುದಾ ಸಮಸಪ ಕರು ಜಗ
ಪದ್ಮ ಜಲಧಿಯ ತರೆಯವೇಲು ಮುಳಿ
ದೆದ್ದು ಹರಿಬಲದಂತೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪಾಯದಳ |
ದೊದ್ದೆಯಲ್ಲದೆ ದೊರೆಗೋಳಿ ಜಟಿ
ದೆದ್ದು ದೆರಡಕ್ಕೋಣಾಯನಿಬಿರಿ
ಗಿಡ್ಡನೊಬ್ಬನೆ ಭೀಮನವನೀಪಾಲ ಕೇಳಂದು || ೬

ಹೇಳು ಸಂಜಯ ವಿನ್ಯಾಸಿ ಕಾ
ಲಾಳು ಪ್ರೇಲಾಳನಲ್ಲ ಭೀಮನ
ಕಾಳಿಗದ ಕೌಶಲಕವನೀ ಹೆಬ್ಬಿಲದ ದುರ್ಭಲವ |
ಅಳು ಹರಿದಿದ್ದೇನು ಘಲ ಹೀ
ಹಾಳ ದ್ವೈವಕೆ ಬೇಣಿ ಪರಿಯ
ವಿತಾಳೀವಿಲ್ಲ ವಿಪಕ್ಷಪಾತದೊಳೆಂದನಂಧನ್ಯಪ || ೭

ಅರನ ಕೇಳಾದದೆ ಮಹಾಸಾ
ಗರಕ ಮುನಿ ಮಂಡಿಸಿದವೇಲು ಸಂ
ಹರಣ ದಿನದಲ ಜಗತೆ ಮಲೆವ ಮಹೇತನಂದದಲ |
ಅರಿ ಹರಣಾಕ್ಷನ ಬಲಕ ಕೋ
ಡಱಗಿ ನಿಂದ ಪರಾಹನಂತರೆ
ಪರಬಲಾಂತಕ ಭೀಮ ನಿಂದನು ತಣುಬಿ ಪರಬಲವ || ೮

^೧ ನೌವೀರ (ತ.ದ.ನ.ಬ). ^೨ ಕರೂಷಾದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯಾತೀತ ಬಲವೆಂದ
(ಒ.ತ.ದ), ಕರೂಗಳದರೂಳಗಿಹು ಸಂಖ್ಯಾರಕಿತಬಲವೆಂದ (ಬ.ದ). ^೩ ಮುರಿ
(ಒ.ಹ.ದ.ನ). ^೪ ಪರಿಪರಿಕಾಲ (ಹ.ತ.ದ), ವಿವರವ ಕೇಳ್ಣ (ಹ.ದ).

ಅತನಿಂದಂಥವಳಿಯನು ನಿ
ನಾಂತ ಕಂಡನು ಹೆಚ್ಚಿದನು ಮರು
ಹೂತು ಭೀಮ ಸುಧಿರಸ್ತೇ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮತ್ತರವೇ |
ಈತನೊಬ್ಬನೇ ಕೌರವರಸಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮದಂಬುದು ಲೋಕ ಸಾಕಿ
ನ್ನಿತ ಮರಳಲ ಎಂದು ಭೆಟ್ಟಿರನಟ್ಟಿದನು ಭೂಪ ||

೬

ಬಂದು ಭೆಟ್ಟಿರು ಭೀಮಸೇನಂ
ಗೆಂದರೆಲೆ ಕೌಂಡೀಯ ನಿಇ ನಿ
ನ್ನಂದಿನಗ್ಗಿ ದ ದುಂದುಮಾರನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಕನೆ |
ಸಂದ ಭರತ ಭಗೀರಥಾದಿಗ
ಉಂದ ಮಾರಿಲು ಮಹಾಪ್ರಜಂಡರೋ
ಉಂದು ನಿನಗೆಣಿಯಾರು ದನುಭಾಮರರ ಥಟ್ಟಿನಲ ||

೧೦

ರಾಯಜಗಜಟ್ಟಿಗಳು ರಿಷ್ಯಕುರು
ರಾಯಧಟ್ಟಿನೊಳಿನಿಬರಿಗೆ ನಿ
ನಾಂಯತದಿ ನಿಲುವಂಥವಳಿಗಾವೇನ ಹೇಳುವೆಷ್ಟು |
ರಾಯನನು ಸಂತೃಪ್ತಿನುಷ್ಠಾದು ಮಾ
ದ್ರೇಯ ಘಲುಗುಣ ಸಹಿತ ನಿಲು ನಿ
ನಾಂಯತದಿ ನಮ್ಮ ರಸನೊಳ್ಳನು ನಿನೊಂದನೆ ರಣವ ||

೧೧

ಅಗಲದು ತಪ್ಪೇನು ದಮರ್ಜಿ
ನಾಗುಹೋಗಬುರ್ನನ ಮೇಲೆ ವಿ
ಧಾಗದಲ ಬಂದುದು ಸುಯೋದನ ಸೈನ್ಯಧುರವೆಮಗೆ |
ಈಗಳೊಬ್ಬನೇ ವಿಷಮವಿಗ್ರಹ
ಯಾಗದಲ ರಿಷ್ಯ ಸುಭಟ ಪಶುಹಿಂ
ನಾಗಮವ ತೋಜುವೆನು ಸೈರಿಸಿಯೆಂದನಾ ಭೀಮ ||

೧೨

ವಿವಿಧ ಮಣಿ ಕನೆಕಾದಿ ವಸ್ತುವ
ನವರಿಗಿತ ನು ತನ್ನ ಪಾರಕ
ನಿವಹವನೆ ಕಳುಹಿದನು ಕೌರವಬಲದ ಸುಭಟಿಗೆ |
ಅವರು ಬಂದರು ಕರ್ಣ ಗುರುಸಂ
ಭವ ಸುಶರ್ಮಕ ತಕ್ಕನಿ ಕೃಪ ಕೌ
ರವ ನೃಪಾದಿಗಳಿರಲೆಂದಿರಸಿಲಜನ ಮತವ ||

೧೩

ಮುಜುದು ಲೋಕವ ನುಂಗಿದರೆ ಕೆ
ಟ್ಟಿ ಸುಬೆಯೇ ಕಾಲಂಗೆ ಕತ್ತಲೆ
ಯಿಸಿತದಲ ಕೈದಿವಿಗೆಯೇ ಹಂಗೇಕೆ ದಿನಮಣಿಗೆ |
ಮಜುದೆಲಾ ರಾಘೇಯ ಕೃಪ ನಿಲು
ಹೊಱಗೆ ಗುರುನುತ ನಿನ್ನ ಗ್ರಂಥ
^१ಹೊಱಿಸುವವು ಭೀಮಾನ್ಯವೆಂದುದು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧೪

ಅಸೆಯೇ ಜೀವದಲ ತರುಧರ
ಷೋತ ಬಿಡು ರಾಜ್ಯವನು ಮಾತಿನ
ಪಾಸಿಯೇ ಕೊಡು ಕದನವನು ಸಾಕುಳದ ಮಾತೇನು |
ಈ ನುಶ್ಯಮ್ ಕ ಶಕ್ತನಿ ನಲೆ ದು
ಶಾಂತನಾದಿ ಹಿಂಎಲಕರು ತಮು
ಗೇನು ಬಲುಹುಂಟ್ಟಿಸನೋಡಗಲ ಎಂದರವರಂದು || ೧೫

ಇವರು ಕಳುಹಿದರುಚಿತದಲ ನಿ
ನ್ನವರು ಮನಗಿದ ಕಡಲವೇಲು ಬಲು
ದವಕಿಗರು ಕೋಲಭಿಗೋಂಡರು ಕೋಡಕೈಗಳಲ |
ತವತದಗೆ ಇದೆಬ್ಬಾಯ ಮಿಗೆಯು
ತ್ವವದಲುಉಬಿದ್ದೇರವನಿಹಾಲನ
ಗಿಟಯ ಘಾಡಿಕೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಗೀರಾಣರಾಲಗಳ || ೧೬

ಇನ್ನುಜುಯಬಹುದೆನುತ ರಾಯನ
ಮನ್ನಣಿಯ ಮುದಸೋಕ್ಕದಾನೆಗ
ಇನ್ನು ಬಿಡು ಬಿಡು ತನ್ನ ಬಿಡು ಬಿಡು ಎನುತ ಖಾತಯಲ |
ತನ್ನಡಗನೋಡಹೊಯ್ದಿ ಭೀಮನ
ಬನ್ನುಲುಗ ತನಿಗರುಭನಕಿಂ
ಕುನ್ನಿಗಳೆನುತ್ತೇದಗಿದರು ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳು || ೧೭

ಈತನೇ ನಮಗಿಜುರ್ನನು ಕೊ
ಳ್ಳೇತನನು ^३ ಹೊಯ್ದುಹೊಯ್ದುನುತ್ತಿಗತ
ಭೀತರಿಟ್ಟಿಣಿದರು ಸಮನಪ್ತ ಕರು ^४ವಂಗಡಿಸಿ |

^१ ಮು (ಚ), ಹ (ತ.ದ.ನ.ಬ). ^२ ತಕ್ಕಾಯತದಲುರವಣ್ಣನಿ ತಾಗಿದ
(ಕ.ಚ.ಟ). ^३ ಪೂರ್ಯವನೆನುತ (ಕ.ಟ), ಪೂರಾಯವನುತ (ದ). ^४ ಸೂರಿ
ಯಲ (ಇ.ದ.ಪ).

ಪೂರು ಮಾರ್ಮಾರ್ಮಿ ಭೀಮ ಎನುತ್ತವೆ
ಸೂತಸುತ್ತನೊಕ್ಕದನು ಕೃಪ ಗುರು
ಜಾತ ಕೃತವರ್ವಾರ್ಥಿ ರಥಿಕರು ^१ಹೊಕ್ಕಿರುರವಣಿಸಿ^२ || ೧೮

ಒಂದು ದೇಸೆಯಲ ರಾಯನಿಪ್ಪೆ
ತೋಂದು ನಾವಿರ ರಥ ಸಹಿತುಫೋ^३
ಯೆಂದು ಬಿಷ್ಟೆನು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಸಮ್ಮುಖಕೆ |
ಅಂದು ಗೋಗ್ರಹಣದಲ ಘಲಾಗುಣ
ಸಿಂದನನಿಬರಿಗರನ ಚಿತ್ತೆ^४
[ಸಿ]ಂದು ^५ಸೈರಿಸಿ ನಿಂದನನಿಬರಿಗೊಬ್ಬನೇ ಭೀಮ^६ || ೧೯

ತೀಣಿ ಕಾಲಿಚೆ ದಿಕ್ಕಿರಿಗಳಿದೆ
ಡೋಡುಫೋಗಲು ಸರ್ವಲಗ್ಗೆಯ
ಲೀಣಿತೇ ^७ದಳ ದಳಪುಳಿಸಿ ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲ^८ |
ವರ್ತಣುಕ್ಕಾರ್ಥಾಣಿಗೆ ಹಾರಿ ಏಂಂಲ
ನೇಣು ನಮ್ಮೆದು ತಮ್ಮದೆನುತ್ತ
ಬ್ರೀಣಿ ಭೀಮನ ಮೂತ್ತಿದರು ಮೂತ್ತಿದರು ಸರಳನಲ || .೨೦

ಅರನ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮ ಭೀಮನ
ಪರಿಯನೀ ಸವಾರಸ್ತೆಫಾತ
ನುಳ್ಳಿ ಮದಕರಿ ಮಕ್ಕಿಕಾಸಂಘಾತದಂದದಲ |
ಕರಳಿ ಕವಿದನು ಕೆದಜುದುರಿ ಕ
ಪುರಕೆ ಕವಿವಂದದಲ ಕಣಣ
ಗುರುನುತನ ಕರುಪತಿಯ ದುಶ್ವಾಸನನ ರಥಕಾಗಿ || ೨೧

ಎಚ್ಚೆನವರವರೆಚ್ಚೆ ಬಾಣವ
ಕೊಳ್ಳಿದನು ಕೋಲಳಿಗೊಡ್ಡಿದ
ನಿಚ್ಚೆ ಉರ ನಿಗಿದನು ತಾಗಿದನರಸುಮೋಹರವ |
ಹಚ್ಚೆ ವೀರಾವೇಶದಲ ಬಹ
ಬಿಜ್ಞೆರಥಿಕರನಾಯ್ದು ಧೈರ್ಯದ
ಕೆಚ್ಚೆ ಮಾಲುದನು ಕದದಿದನು ರಿಪುನುಭಂಗ ನಾಗರವ || ೨೨

^१ ವಿರರು ಹೊಕ್ಕಿರವಗಡಿಸಿ (ಕ.ಗ). ^२ ತಭೋ (ಗ.ಜ.ಹ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ).

^३ ತತ್ತುಬಿದ ಭೀಮನೀ ಕುರುರಾಯಮೋಹರವ (ಹ.ದ). ^४ ಇದು ಅಷ್ಟನಪ್ಪತಿಯ ಪಾಠ ; ದಳಪುಳಿಸಿದು ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲ (ಕ.ಜ.ತ.ಬ), ದಳ ಚೋಣಿಯಲ ದಳಪತಿಯ ಸನ್ನೆಯಲ (ಹ.ದ.ನ). ^५ ಅ (ದ). ^६ ಓಯಿ ಹೊಯ್ದ (ಹ.ದ.ನ.ಬ).

ತುಡುಕುವಾನೆಯನೀಸಿನಲ ಮುರ
ವಿದುವ ಕುದುರೆಯಾನೋತ್ತಿ ಹಾಯ್ಯಾವ.
ಬಿಡುರಫಪ ತಲೆವರಿಗೆಯಲೇ ತವಕಿನುವ ಕಾಲಾಳ |
ಕಡಿದನಂಬಿನೊಳಾ ಗಜವನಾ
ಕೆಡುಹಯವನಾ ರಥವನಾ ಹಂ
ಗಡದ ಕಾಲಾಳುಗಳನೊಂದು ವಿಷಳಿಗೆ ವಾತ್ತದಲ || ೨೩

ಮುಂದೆ ಸಬಳಿಗರೆಡಬಲದಲೋ
ರಂದದಲ ಬಿಳ್ಳಾಳು ದೋರೆಗಳ
ಮುಂದೆ ಹರಿಗೆಗರೆರಮ ಜಾಕೆಯಿಲಾನೆ ಕುದುರೆಗಳು |
ಸಂದಣಿಸಿದು ಮತ್ತೆ ಬೀಳುವ
ಮಂದಿಗದು ಸೆರವಾಯ್ಯು ಸೆಗ್ಗಿದ
ನೊಂದು !ಹಲಗೆ!ಯಲ್ಲೆಷ್ಟಿದವರನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ || ೨೪

ಮುಸುದು ಸೆಗ್ಗಿದ ರಥಪ ಬರಿಕ್ಕೆ
ಹಸುದು ಬೀಳುವ ಗಜವ ಘಾಯಿದ
ಸೆಯವಣಿಗೆಯಲ ನೆಗ್ಗಿ ಮುಗ್ಗಿದ ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳ |
ಅಣಿಯಿನಭಿವಣಿಸಲು ಬಲ ಮು
ಕ್ಕುಣುಕಿ ಕೊಂಡುದು ಮೇಲೆ ಮೇಲ
ಭೃಷಿವ ಕೆಕೆಯ ಬಹಳ ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯರಭಸದಲ || ೨೫

ಸಿಕ್ಕಿದನು ಹೌ ಸ್ವಾಮಿದ್ವೈಹಿಯ
ಸೆಕ್ಕಿ ಸುರಗಿಯೆಳಿವನ ಬಿಡವ
ನಿಕ್ಕುಳಿನೊಳೆಯವಚಿ ಕ್ಷುಯ್ಯು ಸುಂಟಿಗೆಯ ತನ್ನ ನುತ |
ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದಿರು ರಥವನಳಿಗೆ
ಮಿಕ್ಕು ಕ್ಯಾಮಾಡಿದರು ಕಾಲ್ಪುಳಿ
ಯೋಕ್ಕುಲಲ ಚೇಸಿಕುಸಿದರು ಪವರಾನನಂದನನ || ೨೬

ಸೆಲಕೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಹಾಯ್ಯಾ ಕೊಂಡನು
ಹಲಗೆ ಗಮೆಯನು ಮೇಲುವಾಯ್ಯಾ
ಪ್ವಾಳಿಸಿದರ ಕುಪ್ಪುಳಿತರಿಬಲ ಘಾಯಿಘಾಯಿದಲ |

¹ ಲಗೆ (ಗ.ಳ.ವ.).

ತಲೆಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಕರಿಗಳಷ್ಟೇಯ
ನೆಳೆವ ರಕ್ತತದ ಹೊನಲ ಮುಂಡದ
ಲಳಿಯ ನಾಟ್ಯದಲೆನೆದುಹ್ಯೆ ಭೀಭತ್ತರಾದ್ವದಲ || ೨೨

ಕರಿ ಕೆಡೆಯೆ ಕಾಲನಲ ಜೋಡರು
ತೆರಳದೆಚ್ಚಾಡಿದರು ^೧ರಥಚಯ
ಮುಣಿಯೆ ಕಾಲನಲೊಡಗಿದರು ಸಮರಥ ಮಹಾರಥರು |
ಹಣಿಯೆ ಹಯ ರೂಧಿಯಲ ನಿಂದ
ಬೃಸಿದರು ರಾವುತರು ಭೀಮನ
ಬಿಸುಗದೆಯ ಘ್ರಾಣಗೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರ || ೨೩

ರಾವುತರು ಕಡಿಮಡೆಯೆ ಕಾಂಭೋ
ಜಾವಲಿಗಳೋಡಿದವು ಜೋಡರ
ಜೀವ ಜಾಲನೆ ಏಧಿವರಿದವು ಗಜಫುಟಾಲಿಗಳು |
ತಾಪು ನಿಷ್ಟ ರಗತಿಯ ರಥ ತುರ
ಗಾವಳಿಗಳಿದವು ರಫಂಗಳ
ನಾ ವಿಗಡವಿಗ್ರಹ ಮಹಾದ್ವಿತಪರನ ಕೇಳಿಂದ || ೨೪

ಕೆಡೆದ ರಭುಳಿಗಳ ರಥಾಗ್ರಿಚೋ
ಳುಡಿದ ಸಂಧದ ಮಾಕುಣ ಪದಕದ
ಬಡೆಯ ಸರಪಣಿ ತೋಳಬಂದಿಯ ವಸ್ತುಮಾಣಿಕದ |
ಕಡುಕು ಹೀರಾವಳಿಯ ಹಾರದ
ಕಡಿಯ ರಜನೆಯ ರಾಶಿ ಯಮನಂ
ಗಡಿಯ ಪಸರವಿದೆನಲು ಹೆಜೆದುದು ಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ || ೨೫

ಕಡಿದ ಹಕ್ಕುರಿಕೆಗಳ ಸೀಲಿದ
ದಡಿಯ ನೆಗ್ಗಿ ದ ಗುಳಿದ ಅಂಚಿಯ
ಸಿಡಿದ ಸೀಸಕ ಬಾಹುರಕ್ಷೆಯ ಜೋಡು ಮೊಚ್ಚೆಯದ |
ಉಡಿದ ವಿಜೋ ಚೋಗರಂಬ ಗದ್ದುಗೆ
^೨ಬಡಿಗೆಗಳ ಸೂತ್ರಕೆಯ ಕಬ್ಬಿಯ
ಕಡಿಯಣದ ಕುಸುರಿಗಳಲೆನೆದುದು ಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ || ೨೬

^೧ ಸಮರದಿ ರಥಮುಣಿಯೆ ನಿಂದೋದ (ಕ). ^೨ ಜಡಿಯ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಸೂರಿ (ಹ.ದ).

ಮುಷ್ಟಿದ ದೊಕ್ಕಿಗಳ ನೆಗಿದ
ನುರಗಿಗಳ ಚಿನಕಡೆಯ ತೋಮರ
ಪರಶು ಸೈಲ್ಲಿಹ ಜಕ್ಕೆ ಸಬಳ ಮುಸುಂಡಿ ಲಾಡೆಗಳ
ಹುಣಿದ ಹೊದೆಯಂಬುದಿದ ಬಿಲ್ಲಿನ
ಬಿರಿದ ಬತ್ತ ಲಿಕೆಗಳ ಸೀಳಿದ
ಹರಿಗಿಗಳ ಹೇರಾಳದಲ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ ॥

೩೨

ಉರುಳ್ಳ ತರೆಗಳ ಕುಣಿವ ಮುಂಡದ
ಹೊರಳ್ಳ ಕರಿಗಳ ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಯುಲ
ನರಳ್ಳ ವೀರರ ಮಾದುಳ ಜೋಜ್ಞಿನ^१ ಜೋಂಡೆ ಜೋಡಣಿಯು ।
ಅರಳ್ಳ ಕಡಿನಾಳಿಕೆಯ ರಕುತಕೆ
ಮರಲ್ಲ ಭೂತಪ್ರಜದ ರ್ಯಾಂಧಿಸಿ
ಕೆರಳ್ಳ ಭೂಪರಷ್ಟೆ ಗಲ್ಲರೆಸಿದು ಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ ॥

೩೩

ಅಲ್ಲಿ ಕಣಿನ ರಥದ ತೇಜಿಯ
ಫಲ್ಲಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳಿಷ್ಟೆಯ
ಕೆಲ್ಲಿಯಲ ಕಾದಿದನು ಬಗಿದನು ಕೌರವನ ಹೊರೆಗೆ ।
ಅಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ಯು ಸುಶಪ್ತಿಸವದಿರ
ಚೆಲ್ಲಿಬಡಿದನು ದಳದ ನಾಯಕ
ರೆಲ್ಲಿಗೆ ಸವಿಮೋಣಿದನು ಬಲುಗದೆಯ ಹೊಯ್ಯುಗಳ ॥

೩೪

ಇತ್ತ ಲತ್ತಲಾ ಭೀಮನೆಂದುಷ್ಟೇ
ಮುತ್ತ ಮುಸುಕಿತು ಸೇನೆ ಚಿಮ್ಮಿದ
ನತ್ತಲಾಬೆಯಲಿಲ್ಲಿ ದಳ ಘಾಡಿಸಿತು ವೇಢೆಯಲ ।
ಇತ್ತ ಹಾಯ್ಯನು ಕೌರವನ ರಥ
ದತ್ತ ಬಗಿದನು ಗುರುಸುತ್ತಾದಿಗೆ
ಇತ್ತಲಿಗೆ ಹೊಳಗಿದನು^२ ವೋದಿದನು ಪಟುಭಂಗರ^३ ॥

೩೫

ಕರಿಷುಚೆಯ ಮುಷ್ಟೆಕ್ಕು ನಿಂದರು
ನರರು ತೇಜಿಗೋಣಿತು ತೇರಿನ
ಹುಣಿಯ ನಾದರ್ವಷ್ಟು ತೇರು ಹಾಯ್ಯಷ್ಟು ದೊರೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ।

¹ ರಕುತದೊಂಡೆಗಳ (ಕ). ² ಕಲಭ್ರಂಬನಿಮಿಷದಲ (ಇ.ದ). ³ ಹಿಂಡಿಕ್ಕು (ಕ.ಗ.ಡ.ತ.ನ.ಪ).

१ ಕರಿ ಮುರಿಮ ಕಾಲಾಳು ಕಾಲಾ
ಳಿ ರಳಿ ದೊರೆಗಳ ಹಿಂದೆ ದೊರೆ ಪಯ್ಯಿ
ಸರಿನಿತಲ್ಲಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ಹೊಯ್ಯಿ ಹೇಳಿರಟೆಗೆ ॥*

೬೨

ಪೂತು ಮರು ರಿಪುರಾಯಮನ್ಯಾಧ
ಭೂತನಾಥ ವಿರೋಧಿಬುಲಷ್ಟು
ಹೂತ ರಾಯಃಪರಣ ಪೈರಿನಿಕಾಯಗಿರಿಷ್ಟು ।
ಘತಕೇ ಸೂಳಿಯರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಜಾತಿಯಲ ಜನಿಸಿದರು ತಿಚಕಿವ
ಪೂತು ಗಂಡಿಗನೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿತವಿಳ ವಾದಿಜನ ॥

೬೩

ಹದಿನ್ಯೇದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗಿದುದು.

* ತೆರಳಿದವು ತೇರುಗಳು ರಥಿಕರು
ಹೂರಳಿಯೊಡುದು ಕುರುಜತುಬಿಲ
ಹರುಳಾಗೊಷ್ಟು ಪವನತನಯನ ಗದೆಯ ಗಾಂಜಿಗೆ ॥ (ಒ.ಬ).

* ಈ ಪದ್ಯ ವಾದಪ್ಯೇಲೆ (ಒ.ಬ). ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :-
ಮುರಿದು ದೊರೆಗಳನರಸಿ ಜಾಖಿದ
ಕುರುಬಿಲಪ್ಪ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ
ಕರಿ ಮುರಿಯ ಹಯರಥದ ಹಿಂದನ ಹೊಗುತ ದೆಸೆಗೆಡುತ ।
ಕರಿ ಮುಖಿಯೆ ಕಾಲಾಳು ತೇರಿನ
ದೊರೆಗಳೇ ಹಿಂದಾಯ್ಯ ದೊರೆ ಪೈ
ಸರಿನಿತಲ್ಲಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ಗದೆಯ ಹೇಳಿರಟೆಗೆ ॥

ಹದಿನಾರನೆಯು ನೆಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಂಪ್ರಥಮಿರಿನಿವಹವ
ಜ್ಞಾಯುಧನು ಕಲ ಪಾಠ್ಯನಂಭೇಣ
ಜಾಯತಾಂಬಕಸಹಿತ ಕಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ ॥

ಕೇಳು ಧೃತರಾಘಾತ್ವವನಿಪ ಬಲು
ಗಾರೆಗವ ಭೀಮಂಗ ಸೇರಿಸಿ
ಪಾರೆಯಕ ತಿರುಗಿದರು ಕೃಪಾಜುರು ದುಗುಡದಲ |
ಹೇಳು ಮುರಹರ ಬುದ್ಧಿ ಕದಡಿ ಥ
ಡಾಳಸಿತು ಪರಿಫೇದವ್ಯಾಸಗೆಯ
ಕೇಳಲಸಿಯೆನು ರಾಜವಾರ್ತಯನೆಂದನಾ ಪಾಠ್ಯ ॥

೮

ನೋಡುವೆವು ನಡೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಕೇಡು ಕಲಯುಗಬೀಜವೀ ಹರಿ
ಕೂಡದೀ ಹೊತ್ತಿ ನಲಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಲಯವಿಲ್ಲ |
ಬೇಡನಾಗದಿರಿವಕ ಚಿಂತನ
ಬೇಡನುತ ಘಟಾಗುಣನ ಚಿತ್ತ ದ
ಪಾಡಸಿದು ನುಡಿವೈತ ತಂದನು ಪಾರೆಯಕ ರಥವ ॥

೯

ಬರಲು ಪಾಠ್ಯನ ಕಂಡು ಪುರಜನ
ಹರೆದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ದುಗುಡದ
ಭರದ ಗುಜಗುಜು ಗೋಪ್ಯಗ್ರಂಥಿ ಜನಜನದ ಮುಸುಕುಗಳ |
ಮುರಿದ ನೀಹಾರದ ¹ ವಿಹಾರದ
ಸರಸಿರುಹವನದಾತೆ ಪಾರೆಯ
ದಿರಪು ಲೇನಲ್ಲಿನುತ ಬಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥

೧೦

ಕಳೆಟದನು ಸೀಸಕವ ಬೆಂಬ
ತ್ತೆ ಲಿಕೆಯನು ವಜ್ಞಾಂಗಿ ಮೊಳ್ಳೆಯ
ಬಿಲುನರಳನಿಖಿಂಬನು ರಥದಲ ಧೈತ್ಯರಿಪು ನಹಿತ |

¹ ನ (ಒ.ತ.ಪ.ಬ.), ಲ (ಕ).

ಇಲಿದು ರಥವನು ರಣದ ಭಾರಿಯ
ಬಳಲಕೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳದರನನ
ನಿಳಯವನು ಹೊಕ್ಕನು ಧನಾಜಯ ಕುಡೆವೊಷನ ||

೪

ರ್ಮಾಂಖಿನುವ ಸಿರಿಮೋಗದ ನೋಇದ
ಹೊಂಪಡಗಿರಾಲಿಗಳ ಧೈರ್ಯದ
ಗುಂಪಳದ ನಿಜರಾಜತೇಜದ ಪಶ್ಚಳ ವೇದನೆಯ |
ಬಿಂಪಗಿವ ಬೇನಸುಿನ ತುಸುಗಿದ
ತಂಪಿನಗ್ಗಿ ಲಕೆಯ ವಿಫೋಡಿಯ
ದ್ರೋಂಹಿನಲಿ ಹುದುಗಿದ ಮಹೀತನ ಕಾಡನಾ ಪಾಠ ||

೫

ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ ಘಾಯು ಮದ್ದಿನ
ಜಿಗಿಯ ತ್ವಾಲದ ತಳಿತ ಲೇಪದ
ಲುಗಿದ ಬಾಳಾಷ್ಯಧೇಯ ಕರ್ಣಾಧಾರ್ಯನಚೇತನದ |
ನೋಗನು ಮಿಗೆ ದ್ವಾಪದಿಯ ತಃದಿಕರ
ಉಗುರುವೆರಿದ ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಬಲು
ದುಗುಡಭರದಲಿ ಕುಸಿದ ಭಾಪನ ಕಾಡನಾ ಪಾಠ ||

೬

ನಕುಳ ಧೈಸ್ಯದ್ಯಮ್ಮಾನಹದೇ
ವರ ಯುಧಾಮನ್ಯಕನು ಸುತಕೋ
ಮಂಕ ತತಾನೀಕ ಪ್ರಬುಧ್ವಕ ಚೇತತಾನಕರು |
ನಕಲ ಕೈಕೆಯ ಮತ್ತೊನ್ನತ ನಾ
ತ್ಯಕೆ ಯುಧುತ್ಪು ಶಿಬಾಡಿ ಪ್ರತಿವಿಂ
ಧ್ಯಕರು ಪಾರ್ಥನನುವಷರಿಂ ಕಂಳಿರ್ವರಲ್ಲಿ ||

೭

ಕರಗಿತಂತೆಃಕರಣಾಲಿಗ
ಧೊಱತೆಯೆನೆ ಕಣ್ಣಾಲಿಯಲ ಕಾ
ತರಿಸಿದಪ್ರ ಜಲಬಿಂದುಗಳು ಪ್ರರುಹೂತನೆವಿ |
ಅರಸನಿರಾವಿಯೆಯೆನುತ ನೋಸಲನು
ಕರಣದಲಿ ಚಾಚಿದನು ಚೇಷ್ಟ್ಯ
ಪರಿಗಳಿಯನಾರ್ಮಾಪುತಭಿಮುಖನಾಗಿ ಕಂಳಿರ್ವ ||

೮

¹ ಏಂತೆ (ಜ.ತ.ಪ.ಬ.).

ನೋಂದೆಲಾ ನರನಾಥ ವಿಧಿಯೇ
ನೆಂದು ಮುಸಿದುದೊ ನಿನಗೆನುತ್ತ ಮು
ಕುಂದನತಿಕಾರುಣ್ಯದ್ವಾಪ್ಯಿಯಲವನಿಪನ ನೋಡಿ |
ಮುಂದಮಂದದಿ ಪಾಣಿಪ್ಲವ
ದಿಂದ ತಡವಿದನೇಇನಾಗಳ
ಕೆಂದೆಱೆದು ನೋಡಿದನು ಭಾಷತಿ ಕೃಷ್ಣ ಖಲುಗುಣರ | ೬

ಕರಿಕರಾಬ್ಜಸ್ವತ್ರ್ಯಮಾತ್ರ
ಸ್ವರಣದಿಂದಾಬ್ಯಾಯಿತಾಂತಃ
ಕರಣಾದನು^१ ನನೆದನುದ್ಗಿ ತಬಾಪ್ಯವಾರಿಯಲು |
ಮುರಿಯದೇಯನ ಮೈವಳಿಗೆ ಲಘು
ತರದ ಲುಲಿಯಲ ಮೈಯ ಬಲಿದಾ
ದರಿಸಿ ಕುಳಿದರ್ನು ಮಹೇಪತಿ ಮಾನಿನಿಯ ವಾಲಗಿ | ೭

ಹದುಳವೇ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಹೇರಾ
ಳದಲ ಕಾದಿದ್ನಾ ಸುಶಮರ್ನ
ಕದನ ಬೆಣಪ್ಪೆ ತಪಥವಲ್ಲಾ ತಮ್ಮೋಳನಿಬರಿಗೆ |
ಕೆದಬಿದನು ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲ ಬಂ
ದೊದಗಿ ನೀವಿದಿರಲ ಸುಜ್ಞಾ
ನದಲ ಬಂಚಾದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿವೆದನು ನೃತ್ಯತಿ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ | ೮

ಅಯಿತಿದು ನೀ ಒಂದ ಪರಿ ರಿಪ್ಪೆ
ರಾಯ ಥಟ್ಟಿನೊಕ್ಕೊಕ್ಕುಲಿಕ್ಕಿದ
ದಾಯಿಪ್ಪಣಿತು ದಿಟ್ಟಿಸಾವನು ನಿನ್ನ ಹೋಲಿಸಲು |
ಕಾಯಿದರಿ ಕಳುಹಿದನೊ ಚೇಣಿತ
ಹಾಯಿದನೊ ಕಣಂಗೆ ಪೂಡಿದು
ಪಾಯಿವಾಪ್ತಾ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ | ೯

ಬೇಟೆ ಸಮಸಪ್ತ ಕರ್ನಾಳಕ್ಕು ಟಿ
ತೋಣಿಯಿದೆ ನೀ ತೊಂಡಿನೋಲೆಯ
ಕಾಣತನವನು ನೂತನುತನಿಲ್ಲವರ ಥಟ್ಟಿನಲ |

^१ ನೃಪತಿ ದುಗುಡದ ಬಾಪ್ಪವಾರಿಗಳ (ಕ), ನಾದಿದನು ಘನಬಾಪ್ಪವಾರಿಯಲ (ಚ).

ಹಾಸಿಲೂದಿ ಸುಶಮ್ಮನವದಿರ
ತೂಣಿ ತಿರುಗಿದ ಬಳಿಕ ಕೈ ಮೈ
ತೋಣಿದನೆ ಕಲ ಕರ್ಣ ನಿನ್ನೊಡನೆಂದನಾ ಭಾವ ॥

೧೬

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸೂತತನಯನ
ಗೆಲಿದು ಬಂದೆಯೋ ದಿವಿಜನಗರಿಗೆ
ಕಳುಹ ಬಂದೆಯೋ ಕಂಡು ಕೆಣಕದೆ ಬಂದೆಯೋ ಮೇಣಿ ।
ಉಳುಹ ಬಿಡುವನೆ ಸಮರಮುಖದಲ
ಮಲೀತನಾದರೆ ಕರ್ಣನೇನೆನ
ಗ್ಗಳಿಕೆವಡೆದನೋ ತಿವಶಿವಾ ಎಂದರನ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ॥

೧೭

ಜೀಯ ಖಾತಿಯದೇಕೆ ಕರ್ಣನ
ಕಾಯಿದು ಲುಹಿದನೋಂದು ಬಾರಿ ವಿ
ಫಾಯಿದಲ ಘಟ್ಟಿಸುವೆನಿಗಳೆ ಹಾಯ್ಯ ವೀಕೆಯವ ।
ರಾಯಿದಳಿಗಿಳವೆನ್ನ ಕೂಡೆ ನ
ವಾಯಿಯೇ ಕಲ ಕರ್ಣನಾಯುಷ
ಹೋಯಿತಹೆಯೆಂದೊರಸಿದನು ವಾಮಾಂಭ್ರಯಲ ನೆಲನ ॥

೧೮

ಈಸು ಪರಿಯಲ ನಿಮ್ಮ ಜಿತ್ತೆ ದೊ
ಇಂಸಣಾಯಿತೆ ಸಮ್ಮ ದುಪ್ಪುತ್ತ
ವಾಸನಾಭಲಪ್ಪೆಸಲೇ ತಾನಿದ್ದ ಭಲವೇನು ।
ಆ ಸುಯೋಧನವಿಗಡಭೌಟಿವಾ
ರಾಸಿಯನು ಮುಕ್ಕಳಿಸುವೆನು ಧರ
ಣೀತ ನಿಮ್ಮ ದಿಯಾಣಿ ಸೇಮವ ಕೊಂಡೆ ನಾನೆಂದ ॥

೧೯

ನಾಲಗೆಯ ನೇಣಗೊಬ್ಬ ಮಿಕ್ಕ ಭೆ
ಇಂಳಿಸಿದರೇನಹುದು ಕರ್ಣನ
ಕೋಲಿ ಗಣಿ ಸೋಂಕಿದರೆ ನೀಯದೆ ಸಿತಗೆತನ ನಿನಗೆ ।
ವೀಕೆಯವ ತಾ ಕರ್ಣನಾಯುಷ
ಕೂಲುವೋಯಿತೆ ಒಬ್ಬ ಗರ್ವನ
ಗಾಳಿತನವನು ನೆಂಬಲಣಿವನೆ ವಾಫ್ ಹೇಳಿಂದ ॥

೨೦

ನಿನಗೆ ಪುಣಿಪವನಲ್ಲಿ ರಾಧಾ
 ತನಯಿಸವ ಹೆಚ್ಚಾಗು ಕಡ್ಡಿಯ
 ಮೊನೆಗೆ ಕೊಂಬನೆ ನಿನ್ನ^१ ನೀ ಹೆಮ್ಮೆಕ್ಕು ಲಿದಿರಿನಲ^१ |
 ಕನಲಿ ಕಳೆಪಳಿಸಿದರೆ ನೀನಾ
 ತನ ವಿಭಾಡಿಸಲಾವಪ ಸತ್ಯದ
 ಮಃನವ ಬಳ್ಳಿನು ಪಾರ್ಥ ನುಡಿಯಿದೆನಾ ಭೂಪ || ೧೮

ಬಲನ ಜಂಭನ ಕೈಟಭನ ದಶ
 ಗಳನ ನಮುಚಿಯ ಕಾಲನೇ^೨ ಯ
 ಶಿಬಿಲ ನಿತ್ಯಂಭ^೩ ಹಿರಣ್ಯಕಾಡಿಯ ಖರ ಸಂದೇಹ್ |
 ಅಧಿಪಿಗೂಡುವರೆ ಪಾಡಹುದು ನೀ
 ಸಿಲುಕಲಾಪೇ ಕರ್ಣ^೪ಜಯಿವತಿ
 ಮುಲಭಪೇ ಸಿನ್ನ^೫ದದವರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿಂದ || ೧೯

ಜಾಣತನದಲ ಕಾದಿ ಹಂಗುವ
 ದ್ಯೋಣನಲ್ಲಿಭವಿಯಲ ಕಳವಿನ
 ಕೇಳಿದಲ ಕೊಂಡಾಡುವರೆ ಗಾಂಗೇಯನಿವನಲ್ಲಿ |
 ಸಾಂಗಂಡಲಗಿವನು ನಮರಕೆ
 ಹೂಣಿಗನು ರಿಪುಬಲದ ಹಾಣಾ
 ಹಾಣಿಕಾಣನು ಕರ್ಣನಳುಕುವನಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂದ || ೨೦

^१ಜಾಧ ಜಣೆದು^४ ಜಡಾತ್ಕುರಿಗೆ ಜಂ
 ಘಾಳತನವನು ಮೆಣೆದು ಹೊಡಿಯೆ
 ಖೂಳರನು ಖೊಪುರಿಸಿ ಜಡಣೊಯ ಜರರ ಜಪ್ಪಿರಿಸಿ |
 ಆಳುತನದಲ ಬಣೆವ ನಿನಗವ
 ಸೋಲಲಜಿಯನು ನಿನ್ನ ಗಂಟಲ
 ಗಾಳಿ ನಿನಗಳುಕುವನೆ ಕರ್ಣನು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿಂದ || ೨೧

ಒನ ಹೇಳುವನೆನ್ನ ದಳಿದಲ
 ತಾನು ಭೀಮನೇ^೫ ದಟ್ಟಿನಲ ಬಳಿ
 ತೇ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕ ದ್ರುಪದರೋಡ್ಡಿನಲ |

^१ ಸಿನ್ನ ದ್ಯುಪ ಹೆಗಡಿರಿನಲ (ಕ.ಗ). ^२ ಬಲ ನಿತ್ಯಂಭ (ಬ.ಪ).
^३ ಸಿಲುವಳಿ ಕರ್ಣನ (ಕ.ಬ.ಷ.ನ). ^४ ಜಾಧು ಜರದು (ಬ.ಪ). ^५ ಪವ
 ಹಾನ ಅನಯನ (ಕ.ಗ).

ಮಾನಸಿಧಿ ರಾಧೇಯನತ್ತಲು
ತಾನೆ ತನುಮಯವಾಯು ಪಾಂಡವ
ಹೇನೆ ಬಡಸಾಹಸಿಕೆರೆಣಿಯೇ^೧ ಸೂತತನಯಂಗೆ ॥ ೨೭

ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ
ದಲ್ಲಿ^೨ ತಾನೆದವರಂಕ ಬಲಮುಂಬಿ
ದಲ್ಲಿ^೩ ಸೂತಜನೆಂಬುದೇನೇಗಳ ನೋಡೆ ಕರ್ಣಮಯ ।
ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ
ಬಿಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬಿ ರಥಾಶ್ವರವವೆದೆ
ದಲ್ಲಿಣದ ದೆಖ್ವಾಳ ರಜನಾರಸಿಕನವನೆಂದ ॥ ೨೯

ಮುಸುದು ಜಸುಹಂಚಾದ ನಿಜಮೋ
ಹರವ ನೆಱೆ ಸಂತ್ತುಸಿ ಹೋಡಿಸಿ
ಜಸುದು ಗುಲಿಗಷ್ಟಿದ ವಿರೋಧಪ್ರಜದ ಧಟ್ಟಜೆಯ ।
ಮುಸುದು ಕುಸುದಜಿಪೂರಾದಿ ದೊರೆಗಳ
ಸರಸಿ ಕಾದಿ ವಿಭಾಡಿಸುವ ರಣ
ದುಸುಬೆಕಾಜನನನೆಂತು ಸ್ವರಿಸಿ ಗೆಲುವೆ ನೀನೆಂದ ॥ ೨೪

ಕಾದಿ ನೋಂದೆನು ತಾನು ಬಳಿಕ ವ್ಯಾ
ಕೋದರನೆಯಡಕಾಯ್ದು ನಾತನ
ಕಾದಿ ನಿಲಿಸಿ ಮದೀಯ ರಥವನು ಮತ್ತೆ ಕೆಣಿಕದನು ।
ಮುಂದಲನಿ ಸಹದೇವ ನಕುಲರು
ಕಾದಲವದಿರ ಮುಸುದನಗ್ಗಿದ
ಕ್ಷೇದುಕಾಜರ ದೇವ ಕರ್ಣನ^೪ ಗೆಲುವರಾರೆಂದ ॥ ೨೫*

ಮಲೆತು ಧಾಳಾಧೂಳಿಯಲ ಬಲ
ನುಳ ಮನಗಿಯೆನ್ನೊಬ್ಬಿನ^೫ನು^೬ ಮೈನ್
ಬಳಸಿ ಕಾದಿತು ವೀರ ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ।
ಬಲವರಪ್ಪ ನಿನಗುಳ್ಳರಾಗಳಿ
ನಿಲಿಸಿದಾ ನೀ ಬಂದು ಬಿಯೆಲ
ಗ್ಗಳೆಯನೆ ಬಿಡೆ ಕೆದಸುತ್ತಿಹೆ ಮಾಳಿಂದು ನೃಪ ನುಡಿರು ॥ ೨೬

^೧ ರಿಧಿರೇ (ಕ.ಬ.ಗ). ^೨ ರವಿಪುತನೆದುಬಂಗಳೊಳೆಲ್ಲ (ಕ). ^೩ ನಾತನ (ಹ.ತ.ನ.ಬ). * ಈ ಪದ್ಯವು (ಒ.ಪ). ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ. ^೪ ನೆ (ಕ.ದ.ನ).
^೫ ಗಳ ಬಿಡು ಬೆರೆಪುತ್ತಿಹೆ ನೀನೆಂದನಾ ಭೂಪ (ಒ.ಬ).

ಉಕ್ಕಿದುದು ತನಿವೀರರನ ಕುದಿ
ದುಕ್ಕಿ ಹರಿದುದು ರೌದ್ರದಸವವ
ಅಕ್ಕಿಜವ ನಭಕೊತ್ತಿ ಪರಿದುದು ^१ಶಾಂತಿರನ ಲಹರಿ |
ಮಿಕ್ಕು ಬಹಳಕೊರ್ಕೆದ್ದಷ್ಟೇಡಲೊಳ
ಗುಕ್ಕಿತಮಳೋತ್ಸಾಹ ಚಾಪಳ
ನುಕ್ಕಿತೊಂದೇ ನಿಮಿಪ ಮೋನದೊಳಿದ್ವಾ ಪಾಠ್ | ೨೨

ಹೇಳಲಂಜುವೆನಾ ಸುಶಮ್ಮಕ
ನಾಳು ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಿಳಾಗದೆ
ಬೀಳಕೊಯ್ಯು ನಿಹಾರದಲ ತಿರುಗಿದೆನು ಹರಿಸಹಿತೆ |
ಕ್ಕೆಲ್ಲ ಗುರುವಿನ ಮಗನೆಲೇ ಹರಿ
ಧಾಳಹರಿದದಗಟ್ಟಿ ತಡೆದನು
ಹೇಳಿ ಫಲವಿನ್ನೇನೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ಯಾನಾ ಪಾಠ್ | ೨೩

ಇಚ್ಛಿಣಾಸಿಕೊಂಡೆನೊಳ್ಳಿದನೆ ಸರಿ
ಗಿಟ್ಟಿ ಕಾದಿದ ರವಿಸುತ್ತನ ಹುಡಿ
ಗುಟ್ಟಿದೆನು ರಥವಾಬಿ ನೂತ ಶೆರಾಸನಾದಿಗಳ |
ಮುಟ್ಟೆ ಬಂದನು ಬಡುಗಡಲ ಮ್ಯಾ
ಮುಟ್ಟೆ ಹೆಣಿದೆನಾಕ್ಕಿಳಿಕೆ ಸಾ
ಲಿಟ್ಟು ಸರಿದುದು ಸಕಲ ಕೌರವತೇನೆ ಸರಿಸದಲ | ೨೪*

^१ ಶಾರ್ಯ (ಒ.ಬ). * ಈ ಪಾಠವಾದಮೇಲೆ (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ ಮುಂದಿ
ನೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಕೆಡ್ಡಾಗಿವೆ:—

ಬಂದ ಕೌರವಬಲವ ಸಿಮಿಷಕೆ
ಹಿಂದು ಮುಂದನೆ ಚಾದಿದೆನು ಬಳಿ
ಸಂದು ಬರುತ್ತಿರೆ ಕೃಷ್ಣ ಕಂಡನು ಪದವನಂದನೆ |
ನಿಂದು ನಿಮ್ಮೆಯ ಕ್ಕೇಮುಕಾಶತ್ತರೆ
ದಂದಾನು ದೇಸಗೆಣಲು ಸ್ವನಾ
ವೃಂದ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ಕೌರವರಾಯ ಹೆದರಾಗಿ | ೨೫

ಕಡುಹು ಮಿಗಲ್ಲ ಕೌರವನ ಬಲ
ನಡುದು ಬರುತ್ತಿರೆ ಭಾರಣಿಯಾ ವಿಗೆ
ನಂಡಿಗೆ ತರಬಿಳ್ಳಿನಲು ಪದವಜನೆದನೆನೊಳ್ಳಿದನೆ |
ತಡೆಸಿನಿತ್ತಾನೀಕ್ಕಣಿಕೆ ಸೀ
ನೇಡುರಾ ನಿರಾನು ನೂಡಿ ಬಾಯಿನೆ
ತಡುವ ತ್ವೇಸುತ್ತು ನಿಮ್ಮುಂಚತ್ತದೆಸಲು ನೃಪ ನುಡಿದ | ೨೬

ತೊಡಕಿದನು ಗಡ ಗರುಡ ಹಾವಿನ
ತಡಿಕೆವಲೀಯಲಿ ನಿನ್ನ ಗಮನವ
ತಡೆದರ್ಥೆ ತಪ್ಪೇನು ಕೌರವ ದಳದ ನಾಯಕರು ।
^१ಕಡುಹಿನಲ ತಡವಾದುದುಳಿದಂ
ತಡೆಯಲುಳಿಪಜುಂನನೆ ನಮ್ಮುವ
ಗಡವು ಕೇಳಿದು ನಿಲ್ಲನೆಂದನು ನಗುತ ಯಾಮನೂನು ॥ ೩೦

ಏನನೆಂಬೆನು ನಮ್ಮು ಪ್ರಣಿದ
ಹಾನಿ ತರೆದೋಣಿದರೆ ಭೀಮನ
ಸೂನುವಿರಲಿಭಾನ್ಯವಿರಲೆಮಗಿರೆ ವಿಪತ್ತುಹುದೆ ।
ಅ ನದಿಇಜ ದ್ರೋಣರಲ್^२ ತಾ
ಹಾನಿಯನು ಮಿಗೆ ಕಂಡೆನೇ ನೆಯೆ
ಹೀನನನು^३ ಕಂಡಾದತೆಯು ಬದುಕುಪುದು ಲೇಸೆಂದ ॥ ೩೧

ಅರಳಿಟೆ ಮಧುಪಾನ ಮಾಣಲಿ
ವರುಪಮತುಹೇ ನಾಕು ಜಾತಿಗೆ
ಜರಡರೆಮಾಗಿನ್ನೇನು ಪೂರ್ವಪ್ರಕೃತಿವನವಾನು ।
ಸಿರಿಗೆ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯೆ ವಿಪಕ್ಷವ
ಬೆರಸಿ ಬದುಕುಪೆಮೈನಲ್ಲೇ ವರ
ಗುರುವಲಾ ಧೃತರಾಪ್ತನೊಳಿಯೆನು ಹೇಳಿಂದ ॥ ೩೨

ಬಣಿದೆ ಬಯಸಿದದಹುದೆ ರಾಜ್ಯದ
ಹೊಣಿಗೆಯನು ಸಿತ್ತಂಕೆಯಲಿ ಹೋ
ಕ್ಕಣಿದು ಬಹ ನತ್ತಾತಿತಯೇ ಬೇಹಿದು ರಣಾಗ್ರಿದಲಿ ।
ಇಣಿದು ಮೇಳಣ ರಿಪುರಾಯರನು ಕು
ಕ್ಕಣಿಸಃವರೆ ರಾಧೇಯನಂತಿರ
ಲುಣಿವನೊಬ್ಬನೆ ಬೇಹುದ್ಲಿದ್ಲಿಲ್ಲ ಜಯಪೆಂದ ॥ ೩೩

^१ ತಡವಿನಲ ತಡವಾಯಿತ್ತಾಧಿದಂ ತಡೆಯಲುಳಿದಜುಂನಗೆ ನಮ್ಮುವಾಗಡವ
(ಕ.ದ). ^२ ಹೇಣ್ಣೇ ನಿರೋಧವ ಕಂಡೆಹೇ ಕಾನೀನನು (ಇ.ತ.ಪ.ಬ). ^३ ಮರ
ಜುವ ನತ್ತೆ (ಕ.ಗ).

ಎವಗೆ ವಿಕ್ರಮವೆಂಬಡೀ ರೋ
 ರವವ ಕಂಡೆನು ಕೆಣ್ಣನಂತಿರ
 ರೆವಗೆ ಧೀವೆಸಯಾಗಿ ಕಾದುವರೆಂಬರವರಿಲ್ಲ |
 ಬವರ ಗೆಲುವರೆ ಹರಿಗೆ ಕೊಡು ಗಾಂ
 ಡಿವವ ನಾರಥಿಯಾಗು ನೀನೆಂ
 ದವಗಡಿಸಿದನು ಏರನಾರಾಯಣನ ಮೈದುನನ ||

೩೪

ಹೆದಿನಾಜನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸುಡನೇ॥ ರಾಯನನು ಕೆಜನುಂದನಾ ವ
ಜ್ಞಾಯುಂಧನ ನಂದನನು ಬಳಿಕಬು
ಜಾಯತಾಂಬಕ ಸಂತವಿಷ್ಟನು ಧರ್ಮಜಾಗುನರ !

ಕೇಳು ಧೃತರಾಘ್ರಾವಿಪ ಭೂ
ವಾಲನಾಡಿದ ¹ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ
ಕೇಳಿದನು ಕೆದಣಿದನು ಜಡಿದವು ರೋಮರಾಜೀಗಾಳು |
ಮೇಲುಮೇಲುಬೈಲ್ಯಾ ರೋಪ
ಜ್ಞಾರೆ ಹೊಡಸಿತು ವದನವನು ಕ
ಣಾಳ್ಲಲ ಕಾಕೇಣಿದವು ಪಾರ್ಥಂಗೋಂದು ನಿಮಿಷದಲ ||

೮

ಆಯುಧವ ಹಿಡಿದೊಣಿಯನುಗಿದನ
ಡಾಯುಧವ ರುಳಿಸಿತ ರೌದ್ರ
ಸ್ವಾಯಿಭಾವದ ಭಾರದಲಿ ಭುಲ್ಲಯಿಸಿ ಭಯವಡಗಿ |
ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನು
ಪಾಯಗತಿ ಪಲ್ಲವಿನಲುಪ್ಪರ
ಫಾಯದಲಿ ಲಾಗಿಸುವ ಪಾರ್ಥನ ಕಂಡುದವಿಳಿಂ ||

೯

ಅಹಹ ಕೈತಪ್ಪಾಯ್ತು ಹಾ ಹಾ
ರಹವಿದೇನೇನೇಸುತ ರಾಯನ
ಮಹಿಳೆ ಬಿದ್ದಳು ಮೇಲುಬದ್ಗಿ ಕೆ ತನ್ನ ²ನಡೆಯೋಡ್ದಿ |
ಒಹಳ ಶೋಕದಲಬಿಳ ಜನವು
ಮೃಹವ ಬಿಸುಂರು ದ್ಯುವಗತಿ ದು
ಸ್ವಹವಲಾ ಎನುತನುರಾಷು ಹಿಡಿದನು ಧನಂಜಯನ ||

೧೦

ಹಿಡಿಯಿದರು ಮುರಹ್ಯೇರಿ ಪಾರ್ಥನ
ಬಿಡು ಬಿಡೀತನ ಬಡ್ ಕದೆಯೆ
ನೊಡಲು ತನ್ನನೆ ಧಾರೆಯೆಣಿದನು ನಯನವಾರಿಯಲ |

¹ ವಾಗ್ಯರಾಪವನಾಲಿಸಿಯು ಕಲಪಾರ್ಥ ಕುದಿದನು ಕೋಪ ತಾಪದಲ
(ಹ.ಿ). ² ನೆಡೆ (ಗ.ಹ.ಿ), ಮೈ (ಪ.ಬ).
ಒಂಬತ್ತು

ತ್ವಾದಗಿದೀತನ ರಾಜಕಾರ್ಯವೇ
ಕೆಡಿಸದಿರು ನಿವಾರಿಸಲಿ ನೀ
ಬಿಡು ಬಿಡನೆ ಜಣೆದನು ಮುರಾಂತಕನಿಂದುನಂದನನ ||

೪

ಅಕಟ್ಟ ಗುರುಕತ್ವಾಮಹಾಪಾ
ತಕಕೆ ತಂದ್ವ ಮನವ ಭರತ
ಪ್ರಕಟಕುಲನಿರ್ಜಲಕನೆ ನೀನೊಬ್ಜುನುದಿಸಿದಲ |
ಎಕಳ ಕುರುನೃಪರೋಳಿಗೆ ದುರಿತಾ
ತ್ವಕರ ಕಾಣಿಸು ನಿನ್ನ ಸರಿಹೋ
ಲಕೆಗೆ ಹರಹರದೇನ ನೆನೆದನೆನುತ್ತ ಗಜ್ರಣಿದ ||

೫

ಧರಣಿಪನ ಕೊಲಲೆಂದೂ ಮೇಣೋ
ತರುಣಯಿರಿಗೋ ನಕುಲ ಸಹದೇ
ವರಿಗೆಯೋ ಮೇಣನಗೆಯೋ ನೀನುಗಿದಢಾಯುಧದ |
ವರಿಯ ಹೇಳ್ಣಿ ಪಾಠ್ರ ಮೋನದೂ
ಉರದಿರೆನಾ ಜೆನಲು ಬೆಣಿನ
ಗರದ ¹ಗಾಹಿನಲದ್ದು ¹ ಮೋನದೊಳಿದ್ದ ನಾ ಪಾಠ್ರ ||

೬

ಬೆದಣಿಸದಿರ್ಷೆ ಕೃಷ್ಣ ದುಷ್ಟ
ರ್ಥದಲ ಸುಳಯನು ಭೂಪತಿಯ ಗ
ದವಚೋವಿನಾ ಸವನಾ ಯಿಪ್ರಪಂಚವಿದು |
ಅದಣಿನೀತನ ಪೂರ್ಯ ಕೊಂಡ
ಖ್ಯಾದಯವೇ ತನ್ನ ದಯವದಱಿವನ್ನ ಲಯವೆಂದ ||

೭

ದೇವ ಪೂರ್ವದಲೆನ್ನ ನುಡಿ ಗಾಂ
ದೀವಪ್ರೇತಕೆ ನಿನಗೆ ನಿನಗೇ
ದೇವಧನು ನಾದ್ಯ ಶ್ವರೇ ತೆಗೆಯೆಂದು ರೋಷದಲ |
ಅವನೊಬ್ಜುನು ನುಡಿದನಾತನ
ಜೀವನವ ಜಕ್ಕುಲಸಿಯೆನ್ನ ವ
ಮೋವಿಳಾಸವ ಕಾಯ್ಯನೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳಿಂದ ||

೮

¹ ಘಾಡದಲದ್ದು (ಕೆ).

ಸಾರು ತೇಗೆ ಗಾಂಡಿವವ ನಿನಗನು
ಸಾರಿಯೇ ಬಿಸುಡೆಂದು ಸುಡಿಯಾನೆ
ಧಾರುಣೋಪತಿ ಕೇಳಿರೇ ನೀರೀವಿಬರೀ ಸುಡಿಯು |
ಅರದನ್ಯಾಯಾಪು ವಿಚಾರವಿ
ಶಾರದನು ನೀನೆಲೆ ಮುಕುಂದ ವಿ
ಕಾರಿಯೇ ತಾನೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಪಾಠ್ಯ ||

೬

ಲೇನು ಲೇಸಿದು ತಮ್ಮನಾಡಿದ
ಭಾಷೆ ಭಾಹಿರವಾಗಬೇಡ ವಿ
ನಾಶಕಾನಂಜನೆ ಮುರಾಂತಕ ಬಿಂದು ಧನಂಜಯನೆ |
ಅಸೆಯೆನಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ ಮೇ
ಣೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪಾಠ್ಯನ
ಭಾಷೆ ಸಂದರೆ ಸಾಕು ನೀ ಸಾರೆಂದನಾ ಭಾವ ||

೧೦

ಮರುಳಿ ಮೋನದೊಳಿರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನರನ ನೀ ಮುಂದಿಟ್ಟ ಯಮದೂ
ಶರಿಗೆ ಕೃವತ್ತಿಸುವ ಪರಿಯೇ ಕೋಟಿನರಕದಲ |
ಹುರುಳನಸಿಯದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ
ಪರಮತತ್ವವಾದ ಮುಖವೆಂ
ದಜಿಯೆ ವಿಷಮುಕ್ತತಾಮನ ನಿನ್ನ ಬಿಡದೆಂದ ||

೧೧

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಧರ್ಮಪ್ರತ್ಯನ
ಕೊಲುವೆನಿಳುಹುವದಿಲ್ಲವೆಂಬ
ಗೆ ಅಕೆಯಿದು ನಗೆಯಲ್ಲವೇ ನಿಶ್ಚಯವೆ ಹಂನೆಯಲ |
ಕಲ್ಯಾಂಮನವೆಲಾ ನಿನಗರಕ ನಿ
ಮರ್ಮಾದ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿರಹಸ್ಯವೆ
ತಿಳುಹಿದವರಾರೆನುತ ತರೆದೂಗಿದನು ಮುರಜ್ಞರ ||

೧೨

ಸುಡಿ^१ದ ಮಾತ್ರ^२ದಲರದು ಧರ್ಮದ
ಬೆಡಗು ತಾನದು ಬೇಡೆ ಸತ್ಯವ
ಸುಡಿದು ಕೆಟ್ಟಪರುಂಟು ಹಂನಾಧರ್ಮವೃತ್ತಿಯಲ |

^१ ಮರನ (ಕ.ಗ). ^२ ಯಥರ್ಮ (ಇ.ಕ.ಬ), ಯಮಾರ್ಗ (ದ.ನ).

ನಡೆದು ಯಾವಣ್ಣೇವದಲಿ ಗತಿ
ವಡೆದರುಂಟಿರ್ಥ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನ
ಗೃಧರ ವೀರಾವೇತ ಮಾಣಲಿ ಮಾತ ಕೇಳಿಂದ ॥

೧೬

ವನದೊಳಿಬ್ಬನು ಕೌಶಿಕಾಹ್ಯ^१ಯಿ
ಮುನಿ ತಪಸ್ಸರಿಯದಲಿ ಸತ್ಯವೇ
ತನಗೆ ಸುಪ್ರತಮೆಂದು ಬಳ್ಳಿಯೋಳಿದ್ದನೊಂದು ದಿನ ।
ವನಚರರು ಬೇಹಿನಲಿ ಭೂಸುರ
ಜನವ ಬೆಂಬತಿ ದರು ಕೌಶಿಕ
ಮುನಿಯ ಬೆಸಗೊಂದರು ಮಹಿಸುರಮಾರ್ಗಸಂಗತಿಯ ॥ ೧೭

ವಿತತ ಸತ್ಯದ ವಿಷಯಭೇದ
ಸ್ತ್ರೀಯನಸಿಯಿದೆ ಮುನಿವ ವರಚರ
ತತಿಗೆ ಭೂಸುರ ಜನದ ಮಾರ್ಗವನಸುಹಿದನು ಬಳಿಕ ।
ಅತಿದುರಾತ್ಮಕರವದಿರಿಬಿರು
ಕ್ಷಿತಿಸುರರ ಕೊಂದಮಳಭೂಪ
ಪ್ರತತಿಯನು ಕೊಂಡೊಯ್ದ ರೇತೆ ಕೌಶಿಕೇಯ ಕೇಳಿಂದ ॥

೧೮

ಕಾಲವಶದಲಿ ಕೌಶಿಕನನಾ
ಕಾಲದೂತರು ತಂದರಾತನ
ಮೇಲುಫೋಗಿನ ಸುಕ್ತತದಷ್ಟುತವನು ವಿಕಾರಿಸಲು ।
ಮೇಲನಸಿಯಿದೆ ಸತ್ಯದಲಿ ವಿಪ್ರ
ವಳಿಯ ವಢಯಾತಂಗ ಬಂದುದು
ಹೇಳಲದು ಭೋಕ್ತವ್ಯವತಿಪಾಠಕದ ಘರವೆಂದ ॥

೧೯

ನರಕಕಾಶನ ನೊಡಿದರು ವಿ
ಸ್ತರಣದೆಂತ್ವ ಪಾರ್ಥ ಸತ್ಯದ
ಹುರುಳನಸಿಯಿದೆ ಕಾಳಿಗಂಡರೆ ಕಾರ್ಯವೆಂತಹುದು ।
ಮರುಳಿ ಕೇಳಿಂದ್ದು ತವ ಹಿಂಸಾ
ಪರನಹೀರಶಾ ದುರಾತ್ಮನ
ಪರಿಸಿದರು ದೇವಾಂಗನಸೆಯರೇ ಕಥೆಯ ಕೇಳಿಂದ ॥

೨೦

ಬನದೊಳೋಷ್ಟಿ ಬಾಕನೆಂಬವ
ವನಚರನು ತನ್ನ ಯ ಕುಟುಂಬವ
ನನುದಿನವು ಮೃಗವರ್ಥಿಯಲೇ ಸಲಹದನು ಬೇಸಿತವೆ |
ತನಗೆ ಕಡೆಪರಿಯಂತೆ ಮತ್ತೊಂ
ದನುವನಷ್ಟಿಯನು ರಾಗಲೋಭವ
ನನೆಯನದಬಿಂ ಹಿಂಸೆ ನಂದು ವ್ಯತ್ತಿರೂಪದಲ ||

೧೪

ವರಪವಂಗೆ ಕುಟುಂಬರಕ್ತಾ
ಕರಣಕಾರಣವಾದ ಹಿಂಸಾ
ಜರಣೀಯಿಂದೇ ಬರಹ ಧರ್ಮನ ಸೇನಬೋವನಲ |
ಮರಣವಾತಂಗಾಗೆ ಕೊಂಡೊ
ಯ್ಯಾರು ಸುರಾಂಗನೆಯರು ಧನಂಜಯ
ವರಮಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಾವಂಗಸ್ಯಿಯಬಹುದೆಂದ ||

೧೫

ಪಿತೃಸಮೋಭಾತಾ ಎನಿಷ್ಟುದು
ಶ್ರುತಿವಚನವರಸಂಗೆ ನೀನುಪ
ಹತಿಯಿವಾಡಲು ನನೆದೆ ವಾತಿನವಾಸಿ ಬೇಕೆಂದು |
ಕ್ಷತಿಯೋಳಬುಜಪ್ಪಣಾಳಕೋನುಗ
ಕೃತತಟಾಕವನೋಡದಪೂಲು ಭೂ
ಪತಿವಧವ್ಯಾಪಾರ ನಿಮುಖಧರ್ಮವಹುದೆಂದ ||

೧೦

ಗುರುಹತಿಯೆ ಕರ್ತವ್ಯ ತಾನಾ
¹ದೀರಸಿ ವಾಡಿದ ಮಾತನೇ ಪತಿ
ಕರಿಸುವುದು ಶ್ರುತಿವಿಹಿತಧರ್ಮವಿದೆಂಬುದೀ ಲೋಕ |
ಎರಡರಭೂತರವ ನೀನೇ
ನಸ್ಯಿಯದವನೇ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ
ವರನಿಧಾನಜ್ಞಾತ್ಯವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂದ ||

೧೧

ಈನು ನಿದರ್ಶಯನೆಂಬುದನು ನಾ
ವಿನುದಿನವಷ್ಟಿಯೆವು ಮಹಾದೇ
ವೇನುಪರಿಯಂತಿದ್ದು ಹೋ ನಿನ್ನಂತರಂಗದಲ |

¹ ದ (ಗ.ತ.).

ಬನಸನೋದಿದವೇನು ಪಾಪವಿ
ಇಂದ್ರಜಿತನಾರೋರವಾತ್ತಿರ
ವಾಸನೆಗಳಿಂದಿಷ್ಟಿ ಹರಕರ ಎಂದನುರಾರಿ ॥ ೨೨

ನನೆದುದಂತಃಕರಣ ಮಧುಸೂ
ದನನ ಸೂಕ್ತ ಸುಧಾರಸದಿ ನೆಂಬೆ
ನೆನೆದುದಾತನ ಮ್ಯಾ ತಲೋಽಜನ ವಾರಿಪೂರದಲ |
ಒಷ್ಟಿನದ ಪರಿತಾಪವ್ಯಾಫಾದು
ಘರನನು ಏಡಿ ವನೆಂಪೆಯೊಳ್ಳಾಕುತ
ವಿನಮುದಲ ಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಬಿನ್ನ ಕ ವಾಾಡಿನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೩

ನಾಷ್ಟ ನೆಂಬೆ ಸರಾಷ್ಟರಾಧಿಗ
ಇಂದ್ರ ಗುಣಾದೋಽಪವನು ನಮ್ಮುಲಿ
ಭಾವಿಸುವೆ ನಾವೆತ ಬಲ್ಲಿಷ್ಟ ಧರ್ಮಸ್ವಿಳಿಯವ |
ಅವ ಪರಿಯಲ ತನ್ನ ಸತ್ಯದ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಿಲುವುದು ರಾಮನುವಕೆತ
ಯಾವ ಪರಿಂಬಿಂದಾಗಿದುವಿದನಿಂದ ಬೆನಸೆಂದಿ ॥ ೨೪

ಭರತವಂಶದೊಳುದಿಸಿದೆಮ್ಮುತ್ತಿ
ವರಿಗು ಇತ್ಯೋಕ್ತವಿ ಸಿವಾಸಕೆ
ಪರದ ನೌಷ್ಠಿತಿಗೆ ಹೊಳೆ ನೀನಲ್ಲಿದೆಮುಗಾರು |
ದುರುಳರಂಪನ್ಯಯದವಿದದ ದು
ಧರಪರಾಕ್ರಮದಮದದ ಫನ ಮು
ತ್ತಿರಿಗೆ ಕೃತಮಾಡಿಂದು ಬಿನ್ನ ಕವಾಾಡಿನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೫

ಕೊಲುವುದೇನೋಂದರಿವೆ ಷಿಕ್ಷಿರಿ
ಗಳಿಷ್ಟದೇ ಪರಹಿಂಸಿ ಲೋಗರಿ
ಹಳಿಷ್ಟದೇ ವಢಿ ಶಸ್ತ್ರವಢಿ ವಢಿಯಾಲ್ಲ ನೋಡುವರೆ |
ಬಳಿರ ದುಸ್ಪಿಕ ದುಷ್ಟವಚನದ
ಹಳುಕು ಹೃದಯವ ಕೊಂಡು ಮಣಿಮೊನೆ
ಮೊಳ್ಳತ ಬಳಿಕವ ಬದುಕಿದವನೇ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿಂದ ॥ ೨೬

^१ ಧೃವವ (ಕ.ಗ.ಜ.ತ.ನ). ^२ ಫ (ನ.ಬ). ^३ ಯೆಂದೆನಿಸುವುದು
ನೇ ದೆನಂದೇಕೆಂದ (ಕ.ಗ.ಜ.ತ.ನ). ^४ ಲೋಕದ ನಿಜ (ಕ.ಗ.ಜ.ತ.ನ).

ಅರನಗುಪಹತಿಯನಿಸದೇ ನಿ
ಪುರದುರುಕ್ಕುಪಾಣದಲ ನಂ
ಹರಿಸಿದರೆ ನಿರ್ವಾಹವಾಗದೆ ನಿನ್ನ ಸುಡಿಗಳಿಗೆ |
ಪರಮಬುಷಿಮತವೇನೆ ಮುರಾರಿಯ
ಸಿರಿವಚನಕೆ ಹಾಡವೆಂದು
ಬ್ಜರದ ಗವೋರ್ತ್ಯಾತ್ಯಾಯಲ ಗರುವಿಕೆಗೆಡಿಸಿದನು ನೃಪನ || ೨೬

ಎಲೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಜನಿಸಿದ್ದೈ ತಶಿ
ಕುಲದ ವೀರಕ್ಕುಪರಂಯೋ
ಭಾಳಮನದ ಕಾಳಕೆಯು ತೊಡಹದ ಗಂಡುರೂಪನಲ |
^१ನೆಲನ ಕೊಂಡರು ನಿನ್ನ ಮೋಜೆಯ
ಬಲುಹ ಕಂಡೇ ಕೌರವರು ನಿ
ನೈಂಜಗೆ ಬಲ್ಲಿದನೆನ್ನ ಭಂಗಿಸಲೇಕೆ ನೀಡಿಂದಾ || ೨೭

* ನಿನ್ನ ಜೂಜಿನ ವಿಲಗದಲ ನಂ
ಪನ್ನರಾಜ್ಯವ ಬಿಸುಣು ನಿನ್ನಯ
ಬೆನ್ನಲಡವಿಯಲಾಡಿದೆವೈ ^२ಹನ್ನೆ ರಡು^३ ವಷ್ಟದಲ |
ಮನ್ನಿಸಿದೆ ಲೇನಾಗಿ ಕೌರವ
ರಿನ್ನ ಕೊಡುವರೆ ನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವ
ನಿನ್ನ ಹಡಿದೇ ಭೀಮ ಬದುಕಲಿ ಎಂದನಾ ಪಾರ್ವ || ೨೯

ರಣದ ಘಾರಾಘಾರಿಯಾರೋ
ಗಣೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರನ ಶಿರದಲ
ಕುಣಿವಡಾಯ್ಯಿ ಕೆ ಸುಳಿವ ಸುರಗಿಗೆ ತಿವಿವ ಬಲ್ಲಿಹಕೆ |
ಹಣೆವ ಲೊಡಿಗೆ ಹಾಯ್ಯಿ ಬೀಳುವ
ಕಣಿಗೆ ಖಂಡದ ರುಧಿರಣದ್ವ
ತಣವ ರಚಿಸದೆ ^४ಬಿಜುದೆ ರಾಜ್ಯವ ಕೊಂಬೆ ನೀನೆಂದು || ೩೦

ಕರುಳ ಕಂಕಣದಾರ ಮಿದುಳಿನ
ಶಿರದ ಬಾಸಿಗೆ ಭುಜದ ವಕ್ಷದ
ಕರದ ಘಾಯದ ತೋಳಿ ಬಂದಿಯ ಪದಕ ಸರವಣಿಯೆ |

^१ ನೆಲನ ಕೊಡುವರು ನಿನ ಮೋಜೆಯು | ಬಲುಹ ಕಂಡರು ಕೌರವರು ನಿ
ನೈಂಜಗೆ ಬಲ್ಲಿದರೆಮು ಭಂಗಿಸಲೆಂದನಾ ಪಾರ್ವ (ಕ). ^२ ಜದಿಮೂಸು
(ಚ.ತ.ಪ.ಬ.). ^३ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ನಿಗೆಂಬವಳ್ಳೆಂದ (ಇ.ದ).

ಅರುಣಜಲುಳಿತಾಂಬರದ ಸಂ
ಗರವಿವಾಹದ ಭೂಪಳಿದ ಸೌಂ
ದರ್ಶವಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಸಾರಿ¹ ನಿನಗೊಲವಳಿಂದೆಂದು ॥

ಇ೮

ಇಂದಿನಲ ಹದಿನೇಳು ದಿನವಿ
ಲೀಂದ ಹಿಂದಣ ಬವರದಲ ನೀ
ನೊಂದುದುಂಟೇ ದೋಣಭೀಷ್ಣು ರ ಕೋಲ ತೋಹಿನಲ ।
ಒಂದು ತೊಱಬಿನಲ ಗಡ ನೀ
ನಿಂದು ಜೀವವ ಜಾಸ್ತಿಸುವೆ ಸುಡ
ಲಂದುಕುಲಕಂಣಕರನಿಸಿದರೆ ದೋಷವೇನೆಂದ ॥

ಇ೯

ಎನುತ್ತಿಡಾಯ್ದು ವನೋಸೆಯೋಳುಗಿದ
ಜ್ಞಾನೆನು ತನ್ನ ಯ ಕೊರಳ ನಂದಿಗೆ
ಮಾನದೋಳಗೆ ಎಯಿಸೋಽದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಚಾಚಿದನು ಬಳಿಕ ।
ದನುಜರಿಷುವದಹಾಯ್ದು ವಿಹಿಡೀ
ತನ ಕೃಪಾಣವ ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಯ
ನೆಸಹಿದೇನ್ನೆ ಪಾಠ್ರ ಹೇಳೆನ್ನಾಣಿ ಹೇಳಿಂದ ॥

ಇ೧೦

ಹನ ಹೇಳುವೆನಂದ್ದು ಹಾಯಿದು
ನೀನೆ ಕೆಡಿಸಿದೆಯೆಮ್ಮೆ ನಲ್ಲಿದ
ದೇನ ಮಾಡೆನು ನಕ್ಷೆತ್ರಾರ್ಥದ ಹಾನಿಹರಿಬದಲ ।
ಈ ನರೇಂದ್ರನ ಕೊಂದ ನನಗಿ
ನ್ನೇನು ದೇಹಕೆ ತಲೆಯೋಡನೆ ಸಂ
ಧಾನವೇ ಸಾಕನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದುವನೆನಗೆ ನೀಡಿಂದ ॥

ಇ೧೧

ಎಲಪ್ರೋ ಖೂಳ ಕಿರೀಟಿ ಮತ್ತೆ ಯು
ತಿಳಿಯೀಲಾ ನೀನಾವ ವರಿಯೆಲ
ಮುಳಿದು ರಾಯನಿಸಿದೆ ನಿನಗೆಯು ತದ್ವಿಧಾನದಲ ।
ಅಳವ ಸೆನೆಯಾ ನಾಕು ದೇಹಿವ
ನಳಷ್ಟುದೇ ಕೊಲೆಯಲ್ಲಿ² ನಿನ್ನ
ಗ್ರಿಕೆಗಳ ನೀನಾಡಿ ನಿನ್ನನೆ ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳಿಂದ ॥

ಇ೧೨

¹ ಬಣಿದೇಲವಳಿಂದ (ಜ.ತ.ನ.ಪ).² ಖದ್ದೆ (ಜ.ಣ.ತ.ಪ.ಬ).³ ದಗಳನವೇ ಕೊಲೆಯಲ್ಲ (ಕ), ಮನಶುಪುದೆ ಕೊಲೆಯಲ್ಲ (ದ).

ಸಂದ ಪರಿಯಿದು ಜಗತೆ ಲೋಗರ
ನಿಂದಿಸುಪುಮೇ ಹಾಲಿ ತನ್ನನೇ
ಕೊಂಡದವನು ತನ್ನ ಭಾತನವನು ತಾನೆ ಹೊಗಿಂದರೆ |
ಎಂದೆಂಜು ನನವನಿಪಾಲಂ
ಗೆಂದನೆನಗಿದಿರಾಗಿ ರಣದಲ
ನಿಂದ ಕಾದುವನಾರು ದರುಜಾಮರೆ ಘಟ್ಟಿನಲ್ |

೩೫

ನಾನಿಂದಾ ದೌಪದಿಷ್ಯ ಮುದುಚೆಹೊ
ಈ ಸರೇಂದ್ರರ ಗೆಲಿದವನು ಬಳಿ
ಕಾ ನಿಖಂಪವ್ಯಜವ ಮುಂಜಿದುರುತ್ತಿರೆನು ಖಾಂಡವನ |
ಇನನೆಂಬೆನು ಸಕಲ ಕೌರವ
ನೇನೆಯನು ಗೋಗ್ರಹಾದಲ^१ ಸರೆ
ನಾನೆ ರಥಮೂದಜ್ಞಿಂದ ಗೆಲಿವೆ ದಿಂದೆವಾ |

೩೬

ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಯನಾರು ರಣದಲ
ಗೆಲಿದವನು ದೈತ್ಯಿಣಪ್ರತಾಪಾ
ನಳನ ನಾದಿಂದಾತನಾರು ಮುಕಾಂವಾಗ್ರಾದಲ |
ಮರೆತು ನಿಂದರೆ ಸೂತತನಯನ
ಕೊಲುವನಾವನು ಏನ್ನ ಛಿಕ್ಕರಿ
ಗಳಿವೆ ನೀನೆನೊಂದನೆ ಸೌಸುವ ಭಣನ ತೋಜೀಂದ |

೩೭

ಉಂಟು ಭಲುಗುಣ ನಿನ್ನ ಹೋಲಿನ
ಲುಂಟೆ ಸುಭಂಗರು ದೇವಯ್ಯೆತ್ಯರೋ
ಭೀಂಟು ಮಾಡಿ ನಾವಯಿಯವೇ ಕೈವಾರವೇನರಕೆ |
ಶಿಕಂಬಿತಣಿನದಿರು ಕೃಷ್ಣನಿಂತಿದ
ಗಂಟನಲ ಸಿಲುಕದಿರು ತನ್ನಯ
ಗಂಟಲದೆ ತನ್ನಾಫುವಿದೆ ನೀ ಬೇಗ ಮಾಡೆಂದ |

೩೮

ಭರತಕುಲದಲ ಭಾಗಧೇಯ
ನ್ಯುರಣಹೀನರನೆಮ್ಮೆನುಜೆ ಧಿ
ಕೃರಿಸಿದಾದಕೆ ಮುನಿದು ಮಾಡುವದೇನು ವಿಧಿಮೊಡನೆ |

¹ ನಿದ್ರಾನಂಭಂಗದಲದ್ದಿ ಭಂಗಿಸಿದಾತನಾರೆಂದ (ದ).

² ಚೆಂ (ಪ.ಬ).

ಅರಿನ್ಯಾಪಾಲರ १ಗೆಲದು^१ ವಿಕ್ಷಂ
ಭರೆಯ ಕೊಂಡರೆ ಭೀಮಸೇನನ
ಸರಸುತನದಲ ನಿಲನು ಸುವಿದಲ ಬದುಕ ನೀವೆಂದ ॥ ೪೦

ಇಲ್ಲಿದು ಮೆಟೆವ ವಿನೋದವಿಗ್ರಹ
ದಿಟ್ಟಿತವೇ ಹಿಂದಾಯ್ತು ಹರಹಿನೊ
ಖುಸುವ ಭಾಲಿತದ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದು ನವ್ಯೈ^२ ತನುವಿನಲ ।
ಇಲ್ಲಿದ ಕಣ್ಣನೇ ನಾಲಿದೇ ಹೆಣ
ನಿಟಿದು ಪಗೆಯೇಕೆಂಬ ಮಾತನು
ಮಣಿದು ಕರೆದ್ದೈ ತವ್ಯೈ ಎಂದವೇನೀತ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ॥ ೪೧

ನಿನ್ನ ಜನಸಿಯ ಜರ್ತರದಲ ತಾ
ಮುನ್ನ ಜನಸಿದ್ದೇ ಗುರುತ್ವಕೆ
ಮನ್ನಿಸಿದೆ ನಾಕ್ಕಿಸಲೇ ಸರ್ವಾಪರಾಧವನು ।
ಎನ್ನ ನೊಬ್ಬ ನನುಳಯಲುಳಿದರ
ಭಿನ್ನ ನಾಕ್ಕೋದರ್ಯಸಂಪ್ರತಿ
ಹನ್ನ ಗುಣರವರೊಡನೆ ಸುವಿದಲ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡೆಂದ ॥ ೪೨

ಪೇರುವುದು ಭೀಮನಲಿ ನಾಹಂ
ಕಾರನಾತನ ಕೊಂಡು ನಡೆವುದು
ಕಾರಣಕ ನೀನಾದಡಿ ಸಹದೇವ ನಕುಲರನು ।
ಆರಯಿದು ಸಲಹುವುದು ದೃಷ್ಟಿ ಕು
ಮಾರಿಯನು ಬೇಸಣಿಸದ್ದಿ ಪರಿ
ವಾರವನು ಮನ್ನಿಸುವುದಜ್ಞನದೇವ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೪೩

ಎನುತ ನಯನೋದಕದ ನರಿಯಲ
ನನೆದ್ದವಲ್ಲಿಯ^३ ಬಾಹುಮಾಲದ
ಕನಕದೊಟೆಯ ಕರಾರಿಯವನಿಷನೆದ್ದೈ ಸಂಪರಿಸಿ ।
ಮನದ ದುಗುಡದ ದಡಿಯ^४ ವೋಜೆಯ
ತನಿಹೂಗರ ಬಿಸುನುಯ್ಯ^५ ತವಕದ
ಬನದ ಪಯಣದ ಧರ್ಮಸುತ ಹೊಳಪಂಟಸರಮನೆಯು ॥ ೪೪

^१ ನಿಟಿದು (ಕ.ಗ.ಪ). ^२ ಹಳಿವಿನ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ತಳಿರ (ಕ). ^३ ವಾಳಂ (ಉ.ಧ.ಪ.ಬ). ^४ ವಸನದ (ಉ.ಧ.ನ.ಬ). ^५ ಧೃತ್ಯ (ಕ), ತಡಿಯ (ಪ).
^६ ಚಾವಡಿಯ (ಕ.ಗ).

ರಾಯನಪರೋಕ್ಷದಲ ರಾಜ್ಯ
 ಶ್ರೀಯ ಬೇಳವೆ ಶಿವಶಿವಾದದೆ
 ತಾಯ ಸುದಿ ತೊದಲಾಯೆ ತಮತಮ್ಮುಂತರಂಗದಲ |
 ಅಯಿತಿದು ಲೇನೆನುತ್ತ ೧ತಮ್ಮತ
 ಮಾತ್ತು^१ಯುಧಂಗಳ ಕೂಂಡು ವರ ಮಾ
 ದ್ವೇಯರರಸನ ಕೂಡೆ ಹೊಱವಂಣರು ನೃಪಾಲಯವ || ೪೫

ಕೂರಳನೊಲೆದಳು ಬಾಪು ದೈವದ
 ಪರುತವಣೆ ದುಶ್ಚಾನನನ ನೆ
 ತ್ರಿನ ವೇಣಿಂಧಕರ್ಷಣಿತವಾಯ್ತ ಸಂಬಂಧ |
 ತರಣೆ ಬಿಜಯಂಗ್ನಿದರಬುಜದ
 ಸಿಗೆ ಸುಮಾತ್ತನವೆ ಎನುತ್ತ ಪಂ
 ಕರುಹಮುಖಿ ಸಬಿಯರು ಸಹಿತ ಹೊಱವಂಣಳರಮನೆಯ || ೪೬

ಸದನವನು ತಮತಮಗೆ ಹೊಱವಂ
 ಣುದು ನೃಪಾಲನೋಮು ದುಮಾ
 ನದಲಿ ಧೃಷ್ಟಧೃಮ್ಮಮ್ಮು ಸಾತ್ಯಕಿ ಶೇಕೆತಾನಕರು^२ |
 ಕದದಿತಾ ಪರಿವಾರವಾರಿಧಿ
 ಕೆದಸು ಹೊಱವಂಣಿದು ಕಿರಿಣಿಯ
 ಹೃದಯ ಹೊಗೆದುದು ಹೊತ್ತಿದನುಪಮ ಶೋಕವಹ್ಯಿಯಲ || ೪೭

ಮೂಗನಾದನು ಪಾಥ್ರ ನೃಪ ಚಿಂ
 ತಾಗಮದೆಳ್ಳಿಜಿವ ಶೋಕದ
 ಸಾಗರವನಿಸಾಡಿ ತರೆಗಳ ಹೊಯ್ಯ ಹೊದಸುನಲ |
 ಅ ಗರುವನಡಿಗದ್ದು ಮೂಡಿದ
 ನಾಗಕ್ಕೆ^३ ತಡಿಗದರಿಂಬಳಿ
 ತಾಗಿದನು ನೆಂಬ ತಳ್ಳವಾಸುತ ಪಾಥ್ರ ಹೊಱವಂಣ || ೪೮

ಹರಿದು ಬ್ರಿಹಿಯೋಳವನಿಪಾಲನ
 ಚರಣದಗ್ನಿದೊಳೊಡಲ ಹಾಯಿಕ
 ಹೊರಳಿದನು ಹೊನಲಿದುವ ಲೋಚನವಾರಿಪೂರದಲ |

^१ ತಮ್ಮು ನಿಜಾ (ಗ.ಣ.ತ.ಪ.ಬ). ^२ ಶೈವ ಕೇಕೆಯರು. ^३ ನಡುನಡುಗಿ (ಚ.ತ.ಬ).

ಧರಣಿಪತಿಯೇ ದುರಾತ್ಮಕನನು
ದ್ವಾರಿಸಬೇಕುದು ಜೀಯ ಕರುಣಾ
ಕರನರಾ ನಿನೆನುತ ಹಿಡಿದನು ಭೂಪನಂಭೃಗಳ ॥ ೪೬

ಮಾಡಿದೆನ್ನ ಪರಾಥ ತತ್ವನು
ನೋಡಲಾಗಿದು ಕರುಣಾದಲ ನೀ
ಖೋಡಿಯನು ಬಿಡು ಚಿತ್ತ ಗೊಡದಿರು ಖಿಯ ಫುಲ್ಲಣಿಗೆ ।
ನೋಡುವುದು ಕಾರುಣ್ಯದ್ವಷ್ಟಿಯೋ
ಉಡಿಯವ ಘನಶೋರ್ಕವಚ್ಚೈ^೧ಗೆ
ಬೇಡನಾದನು ಜೀಯೆನುತ ಹಲುಬಿದನು^೨ ಕಲ ಪಾಠ ॥ ೪೦

ಏಳು ತಂದೆ ಕಿರಿಷಿ ತನ್ನ
ಜೀಧು ಸಾಕೀ ಹವಣಾನಲ ಮು
ನ್ನಾ ಉಕೆಯ ಕಾಂತಾರ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯೆ ನಾಕೆಮಗೆ ।
ದಾಡಕರು ನೀವ್ ಮೇಲಣದು ದು
ಪ್ರಾಲವೀ ನಾಮ್ಮಾಜ್ಯ ಭೋಗ
ವ್ಯಾಳವಿಷಕಂಬುವೆನು ಪಾಂಡುವಿನಾಳಿ ನಾರೆಂದ ॥ ೪೧

ಹಂಗದಿನ್ನೂ ದ್ವಾಪರದ ಸ
ರಾಂಗವೀ ದ್ವಾಪರದ ಸೀವಾ
ಸಂಗದಲ ಸಿಗುರ್ದ್ದ ಕಲಕೆಯ ಸೋಗಡ ಸೋಹಿನಲ ।
ಃಸಂಗಿಡಿಸಿತಧೋರ್ತ ರದ ಸಮ
ರಂಗವೀ ಹದನಿಂದು ರಾಜ್ಯ
ಸಂಗಸಂಗಿತವ್ಯಾಧಿನಹನೇ ಪಾಠ ಹೇಳಿಂದ ॥ ೪೨

ಸಾಕು ಪಾಠನ ಬಿಂದುಹವ ಕೆಡೆ
ಸೂಕದಿರು ಸೆಳಲಂಗೆ ಬೇಳೆ ವಿ
ವೇಕಚೇಷ್ಟೆಗರೀ ಸಕ್ಕೋದರೀ ಚತುಷ್ಪಾಯುಕೆ ।
ಈ ಕಮಲಮಾವಿಯರಿಗೆ ನಿನ್ನ
ಲೋಕವಲ್ಲವೆ ಬೇಳೆ ಕಾರ್ಯ
ವ್ಯಾಕುಳತೆ ಬೇಡೆಂದು ಮುರಿರಿತು ತಿರುಹಿಡನು ಸ್ನೇಹನ ॥ ೪೩

ಹದಿನೇಣನೆಯು ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

^१ ಲಹಂ (ಕ).

^२ ತನವನು ಮಾಣಿಸೆಂದೆಂಬಲದನು (ಒ.ಎ),

* ೩೦ (ಕ.ಗ.ಒ.ಚ).

ಹುದಿನೆಂಟನೆಯ ಸೆಂದಿ

ಸುಳಿನೆ || ಗಂಡುಗಲ ಯಮತನುಷನಲ ಮಾ
ತಾರ್ಥಂಡ ತನಯನ ಪಥಿಗೆ ನೇಮುವ
ಕೊಂಡು ಕದನೋ¹ದ್ವಾಮು²ದಲ ಹೊಣಿವಂಷನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಕೇಳು ದೃತರಾಪ್ತಾವನಿವ ಭೂ
ಪಾಲನನು ನಾಮುದಲ ಮುರರಿಪ್ತ
ಬೋಳಿವಿಹಿ ಭಾವಜ್ಞನಂದಿಸಿದನು ಮನೋವ್ಯಾಧಿಯ |
ಮೇಲುನುರ ಬಿಕ್ಕುಳಿನ ಬಿಗಾಹಿನ
ತಾಳಿಗೆಯ³ನೀರುಗಳ ಮುಕ್ಕುಳಿ
ನಾಂಲಿಗಳ ನರನಾಥ ತೆಗೆದ್ದ್ವಿದನು ಫಲಾಗುಣನ ||

೮

ಒಣಲುತರಸನ ಮುರುಚಿಕೊಂಡಿ
ಗೆಣಗೆ ಕೈಯೊಡನವನಿಪತ ಮುರಿ
ದೆಗಿಗಿ ಪಾರ್ಥನ⁴ನೇರಿ⁵ ತಕ್ಕುವಿಸಿದನು ಗೋಳಿಂತ |
ಮಾಲುಗಿದಳು ದ್ವಾಪದಿ ದೃಗಂಬುಗ
ಳಿಂಡತೆಯಲ ಸಕದೇವ ಸಕಳರ
ಲಜ್ಜಿಯನುವಮಿನಲವರ ಬಹುಭಾಕ್ರಂದನ ಧ್ವನಿಯ ||

೯

ಮುರಹರನ ಮಂತ್ರದಲ ಶೋಕ
ಜ್ವರಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯು ಬಳಿಕಿನೂ
ಧರನ ನಿರಿಮೋಗದೊಳಿದು ವಸನಾಂಬಲದೊಳಾನನವ |
ಬರಸಿ ಪಾರ್ಥನ ಸಂತಮಿಸಿ ಮಂ
ಹಿರಕೆ ಬಿಜಯಂಗ್ರೌದು ಮುದದಲ
ಕರಸಿ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡು ಪರಿಪಾರವನು ಮನ್ಮಿಸಿದ ||

೧೦

ಇಷ್ಟಣಿಸುವರಿಸ್ಯೈನ್ಯಾಜಲಧಿಗೆ
ಕತ್ತೆಯಾದನು ಭೀಮನೋಬ್ಬನ
ಬಿಷ್ಟು ನೋಡಿಪ್ರದುಚಿತವೇ ಪರಿಪಾರ ಪಂಥದಲ |

¹ ತಾಂತ್ರ (ಇ.ನ).

² ನಿದ್ರಾವದ ನೀರೊಗುವಾ (ಕ. ತ. ನ. ಜ. ಬ)

³ ನೇಡು (ನ.ಪ.ಬ).

ಕೊಟ್ಟ ನೇಮವ ಯಮಳರಿಗೆ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಮಲಮುವಿಯೋಡ
ಹುಟ್ಟಿದನು ಹೊದಲಾಗಿ ಸೃಪಜನಪೇಣ ನೀವೆಂದ ||

೫

ದೇವ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ನೇಮವ
ನೀವ ಸಮಯದಲಿಂದು ನಿಮ್ಮ ಕೈ
ಪಾವಲೋಕನವಾದುದೆನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾನಳಕೆ |
ಜೀವಸಪನಲ್ಲಾ ಸುಯೋಧನ
ನಾವ ಪಾಡು ವಿರೋಧಿಕುಲವಿ
ದ್ವಾರಾಕ್ಷಣಕೆ ಕೊಡು ತನಗೆ ನೇಮವನೆಂದನಾ ಪಾಠ ||

೬

ಬರಸು ಭಾಷ್ಯಯನಿಂದು ಕಣಣನ
ಶರವುಲಿದು ತಾವರೆಯ ನಗೆ ಹೈ
ಸರಿಸಿದರೆ ಮೈ ಬಿಸುಗೆಬಿಷ್ಟರೆ ಜಕ್ಕವಚ್ಚಿಗಳ |
ಇರುಳ ಬೀಜವನಿಂದು ನಭದಲ
ಹರಹಿದರೆ ಕಲ ಭೀಮನಯ್ಯನ
ಹರಹು ನಿಂದರೆ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯ ತಮ್ಮನಲ್ಲಿಂದ ||

೭

ಖಳನ ಹಿಂಸಾಪರನ ದಂಬನ
ಜಳಮತಿಯ ನಾಸಿ ಕನ ನಿಂದಾ
ಕುಳನ ಪರಧನಬಾಧಕನ ದತ್ತಾ ಪಹಾರಕನ |
ಜ್ವಲನದನ ಶಿಶುಭಾತಕನ ಪರಿ
ದಳತ ಧರ್ಮನ ಗತಿಗಳಲ ತಾ
ನಿಳವಿಂದೇ ಕೊಲ್ಲಿದರ್ಥರೆ ಸೂತನಂದನನ ||

೮

ನೀನಿನಿತ ನೆಟೆ ನುಡಿವರೇ ತ
ಸಾಂಕ್ಷ ಬಾರ್ಷೀ ತಂಬೆ ಬಾ ಎನು
ತಾ ಸರೇಶ್ವರ ತಗೆದು ಬಿಗಿಯಷ್ಟಿದನು ಘಲುಗುಣನ |
ದಾನವಾಮರರೋಳಗೆ ನಿನಗೆ ಸ
ಮಾನಭಂಗಿರ್ಲಂಬುದೀ ಸ್ವೇ
ಹಾನುಗುಣವೇ ಲೋಕವಣಿಯದೆ ಪಾಠ || ಹೇಳಿಂದ

೯

ತಾಯಿನುತ ಘನಸಾರದುರು ತವ
ರಾಯಿಗಳ ಸೂಕಿದನು ಮುದದಲ
ಬಾಯ ತಂಬುಲವಿತ್ತು ತಮ್ಮನ ಮತ್ತೆ ತಕ್ಕುಸ್ವನಿ |

ರಾಯ ಕೇಣ್ಣ ಬಳಕವಿಳ ದಳ
ನಾಯಕರ ಕರೆಕರೆದು ಕದನಪ
ನಾಯತರಿಗಿತ್ತನು ನೃಪತಿ ಕಪ್ರರದ ವೀಕೆಯವ ||

೬

ನೇಮವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ನೃಪತಿ
ಸೋಮವಜ್ಞನನೊಡನೆ ಕದನೋ
ದ್ವಾಮರುಬ್ಬಿರಿಸಿದರು ಪತಿಕರಣಿಗೆ ಮಹೀಪತಿಯ |
ಸೋಮಕರು ನಕುಲಾದಿಗಳು ಸುತ
ಸೋಮಕಾದಿ ಕುಮಾರರಿಳಿ ನ
ನಾಮರೆಡ್ದು ದು ತೊಡರ ರುಣಾಣಾರವದ ^१ಖಚೆಯು^२ದಲ || ೧೦

ನುಡಿವ ವಾರ್ಷದ ಜಡಿವ ಕಹಳಿಯ
ಹೋಡಿವ ಭೀರಿಯ ^३ರವದ^२ ರಭಸದೋ
ಳೊಡಿದುದಾ ದಿಗುಭಿತೀ ಯಿನೆ ಜಲನುವ ಕತುಬುಲದ |
ತುಡುಕು ಜಮರಿಯ ರೂಧಾಡಿಗೆದಜಿನ
ಗಡಣಾಸುವ ರುಳ್ಳರಿಯ ದಳ ಬಣ
ಸಿಡಿಲ ಮೇಳವದಂತೆ ನೆರೆದುದು ನೃಪತಿಯಿದಿರಿನಲ ||

೧೧

ವೀರಸೇನೆಯನಿಕ್ಕಿ ರಾಯನ
ನಾರಿ ಪರಸಿದಳಿಳ ವಿಪ್ರರ
ಭಾರು ಭಾತುರ್ಯೇದಮಂಗಳನೂಕ್ತ ಹೋಪದಲ |
ತೇರನೇಣಿದನಸುರರಿಪ್ಪ ಸಹಿ
ತಾರುಭಜಿಯಲಿ ನೂಕಿದಪು ರತು
ನಾರತಿಯ ತಳಗೆಗಳು ವರ ಕಾಂತಾಕದಂಬದಲ ||

೧೨

ಕೂಡೆ ^४ಗಣಿಗಣಿ ದವ್ವ ರಥದಲ
ಹೂಡಿದಕ್ಕವ್ಯಾತವಾನಿಗೆ
ಉಡಿಟುದು ಬರಿಕಯ್ಯನೆತ್ತಿ ದವೈಲೆದವಡಿಗಿಗೆ |
ಜೋಡಿಸಿತು ಜಯಜಯಜಯಮ್ಯಧ್ಯನಿ
ಕೂಡೆ ಜಗೆದಗೆಲದಲ ಬಿರುದು ಪ
ವಾಡಗಳ ಮೋಗನೆಗಹ ಹೋಗಳಿತು ವಂದಿಸಂದೋಹ ||

೧೩

¹ ರಭಸ (ಚ.ಣ.ತ.ಪ.ಬ.), ² ಬಹೆ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.). ³ ಗುಡ (ಗ.ಚ.ತ.ದ.ಬ.).

ನಿಳಯವನು ಹೊಣವಂಟು ಬೀದಿಗೆ
ಭೂಳಗೆ ಬರೆಬರೆ ಮುಂದೆ ಮೋಹಿದ
ತಳಗೆದಂಬುಲ ವೀರನೇನೆಯ ಮಂಗಳಾರತಿಯು ।
ಫಲನಮೂಹಕದ ಕಾಣಕೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ
ಮಲೆಯರುಪ್ಪಾರೆತಿಯ ಮನೆಮನೆ
ಗಳಲ ಮನ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪಾಠೆಯದಿಂದ ಹೊಣವಂಟ ॥ ೧೪

ಮೇಲೆ ಮೋಳಿಗುವ ದೇವದುಂಡುಭಿ
ಜಾಲದೊಸಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಮೃಗದನು
ಕೂಲಶಕುನದ ಸೌಮಾನಸ್ಯದ ನಾಧುವಾದದಲ ।
ರಾಲನೆಯ ಮೈವಳಿಯ ಲಳಿಯ ವಿ
ಶಾಲ¹ ಮಂದಾ² ನಿಲನವಿಳಭೂ
ತಾಳಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ಪತಿಕರಿನಿತು ಧನಂಜಯನ ॥ ೧೫

ನಡೆದು ಬಂದುದು ರಾಯದಳ ಮುಂ
ಗಾಡಿಯ ವಾಢ್ಯಾಧ್ಯಾನಿಯ ಧಷ್ಟ್ಯಳೇ
ತುಡುಕಿತರಿಕತುರಂಗ ತಪಳದ ಕಣಾಕೋಣರವ ।
ನಡುಗಿದವು ಕೃದುಗಳು ಜೋಧರ
ಕೊಡಹಿದವು ಗಜರಾಜಿ ವಾಜಿಯು
ಗಡಣವೀಡಾಡಿದವು ರಾತ್ರ ರನಿವರ ಧಷ್ಟ್ಯನಲ ॥ ೧೬

ಅರನ ಕೇಳೈ ಸಮುರಭೂಪಿಗೆ
ಪರಿದರರನಾಳುಗಳು ರಾಯನ
ಸಿರಮುದಿಗೆ ಸುಕ್ಕೇದು ಮುಷ್ಟಿದವೇಯಾಮದ್ವಿನಲ ।
ಮರಳ ನೇಮುವ ಕೊಂಡು ಘಲುಗುಳ
ಬರುತ್ತೇದನೆ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಯು
ಉರಣ ಸರಸಿಜದಾಳೆಯೆಂದರು ಭೀಮನೇನಂಗೆ ॥ ೧೭

ಜೋಡು ಬಿರಿದುದು ಹರುಪ್ಪಿಜಲ² ಕಡೆ
ಗೋಡಿವರಿದುದು ರೋಮಪ್ಪಳಕದ
ಬೇಡು ಬಿಟ್ಟುದು ಮೈಯನುಬ್ಬಿ ದನೋಲೆದನಡಿಗಿಡಿಗೆ ।

¹ ಗಂಥಾ (ಗ.ಚ.ಷ.ನ.ಪ.ಬ.).

² ರನ (ಗ.ಚ.ಷ.ತ.ದ.ನ.ಪ.).

ನೀಡುವರೆ ತೋಳು^१ವೆನುತ ತೆಗೆದೇ
ಡಾಡಿದನು ದೂಡರಿಗೆ ರತುನದ
ಜೋಡಣಿಯ ಭುಜಕಂತ ಕರ್ಣಾರಂಫ್ರಿಗಳ ಭೂಷಣವ^२ || ೧೮

ರಾಯ ಹುದುಳಿಸಿದನೆ ಮಹಾದೇ
ವಾ ಯಿದೆತ ಈ ಪುಣ್ಯಪೂರ್ವೀ ರಣ
ದಾಯನವ ಸೈರಿಸಿದ ತನಗಿದು ಸಫಲವಾಯಿತಲ |
ದಾಯ ಬಂದಿದು ನಮಗೆ ಹೋ ಲೇ
ನಾಯಿತೇಳು ವಿಶೋಕ ನಾಕುಳ
ದಾಯುಧದ ಪರಿಗೋಣತವೆನು ಹೇಳಿಂದನಾ ಭೀಮ || ೧೯

ಉಳಿದ ಕ್ಯಾದುಗೇರ್ಣಿನು ಬಂಡಿಯ
ಲುಳಿದ ಸರಳನ ಹೊದೆಯು ಲೆಕ್ಕೆ ವ
ಇಳಿದು ಹೇಳ್ಣಿ ತಂಡೆ ಸಾರಧಿ ನೋಡಲಪುರಿಸ್ತು |
ಅಳಲಿಸಿದ ಕೂರವನ ರಕೆ ದ
ಮುಳೆಯೊಳ್ಳಲ್ಪದೆ ತನ್ನ ಕ್ಷೋಪಾ
ನಳನ ರುಚಿಪಡಗದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯನಾಣಿಂದ || ೨೦

ಅರನ ಚಿತ್ತ ವಿನುಳಿದ ಧನು ಹ
ನೈರಂತು ಸಾವಿರ ಬಲುಸರಳು ಹ
ನೈರಂತು ಸಾವಿರ ಬೋರ್ಡಿಯೈಸೂಜಿಫ | ಚಂದ್ರತರ |
ಪರಿಗಳತ ಲುಳಿಯಂಬು ಕಣಗಿಲ
ಸರಳುಗೂಡಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ
ವರದು ಸಾವಿರವುಳಿದವೀ ನಾರಾಟನಿಕರದಲ || ೨೧

ಅಲಸ್ಯ ಮುಗುಳಂಬು ಸಾವಿರ
ವೇಳು^३ ಬಳಿಕೊಂ^४ಬತ್ತು ಸಾವಿರ
ಕೋಲು ಏಂಟೆಯ ಕವಲಾಗಣಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರವು |
ಮೇಲೆ ಸಾವಿರ ನಾಲ್ಕು ಮುಮೋಣಿನೆ
ಬೋರ್ಡಿಯಂಬೀರ್ಪೆದು ಸಾವಿರ
ನಾಳಿಯಂಬುಗಳಾಣುಬಂಡಿಯ ಲೆಕ್ಕೆ ವಿದೆಯೆಂದೆ || ೨೨

^१ ಡ (ಗ.ಡ.ತ.ಡ.ಬ).

^२ ಕರ್ಣಾರಂಫರಣ ಮುದಿಕಯ (ಕ.ಗ.).

^३ ಇನೆಯ (ಗ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^४ ಮುಗುಳಂ (ಕ.ಗ.ಡ.ಬ). ^५ ಕೋರ್ಲೆಣಿಕೆ ಗಾಣ ಹೂಡಿದ ಬಂಡಿಯವೆಯೆಂದ (ಕ.).

ಪರಶು ಮುಸಲ ಮುಸುಂಡಿ ಸೆಲ್ಲೇ ಹ
ಪರಿಷು ತೋಮರ ಚಕ್ರವರೀ ಮು
ದೀರ ಶ್ರುತೊಲ ಕರಾರಿ ಬೈಷಣಿಕ ಹಂಡಿವಾಳ ಜಯಿ ।
ಸುರಗಿ ವೊದರಾದವಿಳ ತಹ್ಮೋ
ತ್ವರವನೊಂದೇ ಬಂಡಿಯಲ ಸಂ
ಪರಿಸಿದನು ರಿಪುರಾಯರೊಡಲಲ ಬೀಯಮಾಡೆಂದ ॥

೨೩

ಪೂತು ನಾರಧಿ ಈಸು ಬಾಣ
ವ್ಯಾತಪುಳಿರುದೆ ತನ್ನ ಕರಕಂ
ಡೂತಿಯನು ಕಳಿಬುವೆನಲಾ ಕೌರವನ ಸೆತ್ತಿ ಯಲ ।
ಅತನೇನಾದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಸೋತು ಹಂಗಿದನೆಂಬ ಹಂಬಲು
ಬೀತುದಿನ್ನೇನೆನ್ನ ಸೋಡಾ ಎನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥

೨೪

ಚಳಿಯೀದಲ ಘಲುಗುಣನ ಹೋಹರ
ಕಳಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷೆದು ಹೆಲವು ಮೊನೆಯಲ
ತೆಳಿತು ನಿಂದು ಜಡಿವ ಬಹುವಿಧ ವಾಢ್ಯರಭನದಲ ।
ಅಳುಕತೀ ನಮ್ಮೆ ವರು ಭೀಮನ
ಸುಳಿವಿನಲ ಸೋಪ್ಪಾ^१ದೇವೇಜುರ್ನ
ಸೆಳತಟಕೆ ನಿಲವೆಂತೆನುತ ನೆಗ್ಗಿ ದುದು ದುಗುಡದಲ ॥

೨೫

ದಳದ ಮಧ್ಯದೊಳಂದು ರಥದಲ
ಹೋರೆದು ದುವ್ಯಾಲಿಸಿ ಧನಂಜಯ
ನಿಲಿಸಿದನು ನಿಜರಥವ ಭೀಮನ ರಥದ ^२ಮುಂಬಿನಲ್ಪ^३ ।
ಬಳಿಕ ತನ್ನಿಂದಾದ ಕೋಳಾ
ಹಳವನಾ ತಡುವಾಯಲವ್ಯಾ
ಕುಳ ಸಮಾಧಾನವನು ಬಿನ್ನ ಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥

೨೬

ಜನಪ ಕೇಳುತ್ತೆ ಬಳಿಕ ಭೀಮಾ
ಜುರ್ನರ ಹೋಹರಕ್ಕೆದು ನಾಪಿರ
ಕನಕಮಯ ರಥಸಹಿತ ಬಿಟ್ಟನು ತಕುನಿ ಸೂರಿಯಲ ।

^१ ಕ (ಹ.ದ). ^२ ದುದ (ಕ.ಗ.ಚ). ^३ ಬಳಿಸಿನಲ (ಕ), ಸಮುಂದಿ
(ಭ.ಹ.ತ.ಪ), ಮುಷ್ಟಿನಲ (ಬ).

ಅನಿಲಸುತ್ತನಷ್ಟು ನನ ನೀ ನಾ
ರೆನುತ್ತ ^१ಕೆದಣುದನಹಿತನಂಬಿನ
ಮೊನೆಯೋಳಳಿಯೋಕಿ ತುಡುಕುವ ತೇರ ತೇಕ್ಕೆಯಲ್ || ೭೯

ಒಂದು ತರಸಂಧಾನದಲ ಕವಿ
ತಂದಷ್ಟೆನಾವಿರ ರಥಾವಳಿ
ಯೋಂದು ಧನುವಿನೋಳಿತ ಮೊಗೆದನು ಸರಳತಾಗರವ |
ಸಂದಳಿಸಿತಾ ರಥಿಕರಾ ಹಯು
ವೃಂದವಾ ಪಾರಧಿಗಳಾ ರಥ
ಕೊಂಡುಹತ್ತು ಇ ಲೇಕ್ಕೆದಲ ವಿಕ್ಕೆಪು ತರವ್ವಾತ || ೭೮

ಒಗ್ಗಿನ್ನೇನಾವಿರ ರಥಾವಳಿ
ಮುಗಿದಪು ಕಣಿ ತಾಗಿ ರಥಿಕರು
ನೆಗ್ಗಿದರು ^२ಮೇಲಂಬು ಸುಲಿದೊಯ್ದುಪು ಸಚೀವಿಗಳು^३ |
ಒಗ್ಗೋಡೆದು ಕಲಿ ತಕುನಿ ಘಾಯಿದ
ಸುಗ್ಗಿಯಲ ಲಘುವಾಗಿ ಹರುಷದ
ಮುಗ್ಗಿರೋಣಿಲ ಮೋಜೆಯಲ ತಿರುಗಿದನು ಮೋಹರಕ || ೭೯

ತಕುನಿ ಮುರಿದನು ಬೇಹ ದಳನಾ
ಯಕರು ತಿರುಗಿತು ಭೀಮಸೈನನ
ವಿಕಣಸಿಂಹದ್ವನಿಗೆ ^४ಜರಿದುಮು ^५ ಭೀಷರ ಬಲುಹ್ಯದಯ |
ಅಕಣಕಣ ಕುರುಸೈನೆ ನಿನಾರ
ಯಕವಲಾ ಹಾ ಏನುತ್ತ ಮುಂತ್ತ
ಪ್ರಕರ ಮಾತುಗಿತು ^६ತುಱು ^७ಗಿತ್ತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕಳಬಳಿಸಿ || ೮೦

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದು.

^१ ಕೆಣಕಿ (ಇ), ತಣುಬಿ (ನ.ಪ.ಬ.). ^२ ಹಯುರಾಜಿ ಬಿದ್ದಪು ಏಂದು
ಜೊಂಡೆಯಲ (ಷ.ದ). ^३ ಬಿರಿದುಪು (ಒ.ಷ.ತ.ನ). ^४ ತರು (ನ.ಪ.ಬ.).

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇಯ ಸೆಂದಿ

ನೂಡನೆ || ರಾಯ ತೋಪಟಿಮಾಲ್ಯ ಮತ್ತೆವರಿ
ರಾಯ ಧೂಳೀಪಟ್ಟಿ ಗೆರ್ವತ
ರಾಯ ಬೀಕರ ಭೀಮ ಕೊಂಡನು ಕೌರವಾನುಜನ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಘಾತ್ವನಿಪ ನಿ
ನ್ನಾಳು ತರ್ತಕೆಳಗಾಯು ಭೀಮನ
ಧಾಳ ಹೆಚ್ಚಿತು ಹೊಸತು ದಶಕದ ಮನಕ ಮಿಗಿಲಾಯ್ಯು ||
ಮೇಲೆಮೇಲುಪೈ ಇಷ್ಟ ರಿಪ್ಪತರ
ಜಾಲಧಾರಾಧಾರಮಹಕ್ಕಿ
ಜ್ಞಾಲೆಗುಬ್ಬ ತೇರ್ಯೇನಿ ಕೊಳ್ಳೆಸಿತು ಕುರುಸ್ತೊಮ್ಮೆ || ೮

ಉಲುಕಲಮ್ಮುವರಿಲ್ಲಿಲಾ ಭೆಟ
ರಳುಕದರೆ ಭಾರಂಕದರವರ
ಗ್ಗಳಿಯ ಬಿರುದರು ಬೀತರೇ ಸೋತರೆ ಪೂರಾಯನಕೆ |
ಹಲವು ಮಾತೇನೆಮ್ಮು ಮಾವನ
ಕಳನ ಹರಿಬಕೆ ನಾಡೆ ಇನ್ನೆ ಶ್ರೀ
ನಲೆ ಎನುತ ನೆರಹಿದನು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕನು ದಳವ || ೯

ಆ ವಿಗಡ ಪರಿವಾರದಲ ರಥ
ಸಾವಿರವ ಮೇಳೆಕ್ಕಿಸಿದರು ದಂ
ತ್ಯಾಚಳಿಯ ಬೇರಣಿಸಿ ನಿಲಸಿದರ್ಪೆದು ನಾವಿರವ |
ರಾಪುತರೊಳಗ ಲೀಯರನು ದಶ
ನಾವಿರವ ಜೊಡಿಸಿದರಿನಿಬರು
ನಾವನೇ ನಿಕ್ಕೆ ಕುಸಿ ಬಿಗಿದರು ವೀರಕಂಕಿವ || ೧೦

ಕುಡಿತೆಯಲ ಕಪ್ಪುರವ ನುರಿಸುರಿ
ದೊಡನೆ ನಾಧು ಜವಾಜಿ ಲೀಪವ
ಮುಡಿವ ಹೊನ ಹೊಗಳನು ವರ ಗೆಂಥಾನುಲೀಪನದ |

ಉಡುಗೊಟೆಯ ವೀಕೆಯದ ರತ್ನದ
ತೊಡಿಗೆಗಳಲಾ ಪಟುಭಟರ ವಂ
ಗಡವ ಮನ್ಮಣಿ ನಿನ್ನ ಮಗನನುವಾದನಾಹವಕೆ ॥

೫

ಬಲದೊಳಗೆ ಹೆಸರುಳ್ಳವರು ನೃಪ
ತಿಲಕ ನೀ ಸಾಕಿದ ಕುಮಾರರು
ಹಕ್ಕೆಯರ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕ ವರು ಮಿಕ್ಕ ಇ ತಂಡದಲ ಶೇಲರು ।
ಅಳಲಗರು ದುಶ್ಚಾಸನನ ಚಿಲ
ದೊಳಗೆ ನಿಂದುದು ನಾಲಿಸಿದಿಲನ
ಬಳಗ್ಗೋ ನಿನ್ನವರ ಬಣ್ಣ ಸಲಜಿಯೆ ನಾನೆಂದ ॥

೬

ನಾಲ ಸಿಂಧದ ಮಣಿವ ಗೋಪಳ
ಗೋಲ ತೂಕದ ತಳಿತ ಚೌರಿಯ
ಬಾಳಾಲ ಮೋಹಿದ್ದ ಮೇಘಭಾಟಯೆನೆ ಜಡಿವ ರುಲ್ಲರಿಯ ।
ಜಾಳಗೆಯ ಹೊಗರೊಗುವ ವಹ್ನಿ
ಜ್ಞಾಲೆಯೆನೆ ರುಳಾಳಿಸುವ ಕೈದುಗ
ಶೋಲಿ ಹೊಳೆದುದು ಸೆಳೆದುದೀತನ ಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ ॥

೭

ಹರೆದ ಬಲ ಹುರಿಗಣ್ಯ ಬಿತಯಾಲ
ದೊರೆಯ ಕೂಡೊದಗಿದುದು ಬೀಣಾವ
ಬಿರುದುಗಳೆಯ ದನಿಯ ಘಾಯದ ಭೂರಿ ಭೇರಿಗಳ ।
ಮೊರೆವ ಬಹುಂಭ ವಾದ್ಯರಭಸದ
ಧರಧುರದ ಕೆಂಧೂಲಯಲ ಮೋ
ಹರಿನಿ ^१ಮುನುಕಿತು ^२ ಭೀಮನೈನನ ರಥದ ^३ಬಳಿನಲ್ಲ ^४ ||

೮

ನಾರಹೇಶೋ ರಾಯಕುವರಮು
ರಾರಿ ದುಶ್ಚಾಸನ ಕಣಾ ಘಡ
ಪೈರಿಭೀಮದ್ವಿರದ ಕುಂಭಸ್ತಳಕೆ ಪಂಚಮುಖ ।
ವೀರಮನ್ನಧತ್ತಿಪ್ರರಹರ ಬು
ಜ್ಞಾನ ರ ಭಟ ಜಗೆಷಟ್ಟಿಗಿದರೆ ಏ
ಕಾರಿಯೇ ಘಡ ಭೀಮನೆನುತ್ತೆದಿತು ಭಟನೊ ಮು ॥

೯

^१ ಮೆಯ (ಚ.ತ.ಪ). ^२ ನಾಲನತ್ತಿಗೆ (ಪ). ^३ ಬಿರುಬು (ಕ.ಗ.ಜ.ನ).
ನಡೆದುದು (ತ). ^४ ನಮ್ಮುಳಿಕೆ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ದಾಯವಿದು ಮರು ಘೋತು ರಣದ ವಿ
ಡಾಯಿಯಹುದ್ದೋ ಕಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ರಾಯನಾಜ್ಞೆ ಸುರ್ಯೋಧನಾನುಜನೋಜೆ ಲೋನೆನುತ್ತ |
ವಾಯುನುತ್ತನಾಕ್ಷಣೆಕರುಷಿತ
ಸಾಯುಕನು ರಿಷ್ಟಸುಭಂತಕುಲ
ಲಯದಾಯಕನು ದಳದುಳಪ ಹಾಯ್ದನು ವೈರಿಮೋಹರವ || ೮

ನುಸಗೇನ್ನೈವು ನೀವು ಜಗನಾ
ಹಸಿಕರ್ನೈ ಕಾಲಾಳು ಜೋಧಪ್ರಸರ
ದೆಸುಗೆಗೆ ಹೆಡಾಯವೈವು ಹೇರಾಳದಂಬಿಗಳ |
೧ದರಕ್ಕಾವ್ಯಾಧವರಹಿ ಸಮರಥ
ವಿಷಮುರಾವ್ಯಾಪ್ತಾ ನೋಡುತರಿ ೨ಸರ
ಳಸಲಿ^೩ ನಿಮ್ಮ್ಯಾಯ ದೊರೆಗ್ನನುತ್ತರವಣಾಸಿದನು ಭೀಮ || ೮೮

ಸಾರಿರ್ವ ಕಾಲಾಳು ರಧಿಕರು
ಸಾರಿರ್ವ ರಾಷ್ಟ್ರತರು ಚೋದರು
ಭಾರಣ್ಯಯಲಿರಿ ದೊರೆಯನಱಸುವ ಬಯಲ ಬೊಚ್ಚಿಗಳ |
ಅರುಭಕೆಗಾರಾಳುಕುವರು ಪರಿ
ವಾರ ಕೈಮಾಡದಿರಸುತ್ತ ಕುರು
ವೀರನನುಜ್ಞಿರು^೪ ತಪ್ಪಾಬಿದ್ರು^೫ ಪವಮಾನನಂದನನ || ೮೯

ಸಹಿಷ್ಯೇನಿದು ತಮ್ಮೈ ತರೆಗಳಿ
ಗೊಡೆಯು^೬ ರೋಳ್ಯಾದೆ ಕೂರವಾಸುಜ
೭ರೋಡೆಯು^೭ ರೇಎ^೮ ಪರಿವಾರದಭಿಮಾನಾವಮಾನದಲ |
ಬಿಡುವವರು ನಾವಲ್ಲ ಭೀಮನ
ಕಡಿಯೋಳಗೆ ಕಡಿಮೆರನ್ ನೆತ್ತ ರು
ಗುಡಿಯೇ ತಾವೆನುತ್ತ ದಳೆ ಮುಕ್ಕುಣುಕಿತನಿಲಜನ || ೯೦

ಒನ ಹೇಳುವೆನರಸ ತೂಳಿದ
ವಾನೆಗಳು ನಾರಾಜಸಿಟಯಿದ
ನೋನೆ ಸುರಿದುದು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಶಿವರದಲ |

^೧ ಎಸಕ (ಗ), ಎಸುಗ (ಬ), ಮನಕ (ಖ.ದ). ^೨ ಜೋಧಿಸರಿ (ಕ).

^೩ ನು (ತ.ನ). ^೪ ನು (ತ.ನ). ^೫ ನ (ತ.ತ). ^೬ ನೋ (ತ.ನ). ^೭ ವೇ

(ತ.ನ). ^೮ ನೆತ್ತ ರಕುಡಿವಚ್ಚೆ ನಾವೆನುತ (ಹ.ತ.ನ.ಪ), ರಕುತವ ಕುಡಿಸುವೆವು
ಕಂರಸಿಗ (ಃ).

ಭಾನುಬಿಂಬವ ಮೊಗೆವ^१ ಲಾಡೆಯ
ಮಾನಸದ ಧಕ್ಕುದರು^२ ಕಲಿ ಪವ
ಮಾನ ತನಯನ ಮುತ್ತಿ ಕೊಂಡರು ರಾಯರಾಸುತರು || ೧೫

ಬಳಸಿನಲ ಚಾಚಿದವು ರಥಸಂ
ಕುಳಿ ಪದಾತಿಯ ಕೈದು ವಿಾಸಿದ
ವಳಿಯಿಲ ಮೊನೆಗಾಣ್ಣಿದೆರೆರೆಸೂತವಾಜಿಗಳ |
ಸೀಲುಕಿದನು ಫಡ ಸ್ವಾಪಿದ್ಯುತಿಗೆ
ಬಲೆಯ ಹಾಯಿಕೊ ಗಂಡುಮಿಾನ
ಗ್ರೀಡೆಯ ಗಾಣವ ಕೊಳ್ಳುವೆನುತ್ತಾಕಿದರು ಬಳಸಿನಲ || ೧೬

ಧೂಳು ಮುಸುಕಿತು ಸುತ್ತು ಪಳಯದ
ಲಾಳು ಹೊಕ್ಕುದು ಹೊಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಜಿನ
ಬಾಳುಗಿಡಿಗಳ ಖಣ್ಣಿಖಣಿಲ ಘ್ರಾಣಿಯ^३ ಗರ್ಗರದ^४ |
ಮೇಲುಮೇಲುಬ್ಜೀಭ್ರೇಷ್ಟ ಹೊಬ್ಜೀಯ
ತೂಳುವಟೆ ಕಹಳೆಗಳ ಘೋಳಾ
ಫೋಳೆ ಮನಗಿತು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಬಳಸಿನಲ || ೧೭

ಅಳಲಗರಲೇ ಕೌರವಾನುಜ
ರಳುಕ್ಕಿದಿಸಿದರೆಸ್ತೇ^५ ವಿಘಾತಿಗೆ
ಸಿಲುಕದಿರಸೋ ಭೀಮನೆನ್ನು ತುಬ್ಜಿ ದರು ನಿನ್ನ ಪರು^६ |
ಜಲನಿಧಿಯೊಳುಬೆದ್ದ ತೆರೆಯಲಿ
ಮುಳುಗುವದೆ ಮಂದರವೆನುತ ಕಳ
ವಳ್ಳಿಸಿದೋಪರೇನಾಸಿಯರೇ ತಮ್ಮವನ ಕೈಗುಣವ || ೧೮

ತೆಗನಬೇಹು^७ದು^८ ಪವನಜನ ಮು
ತ್ತಿಗೆಯನೆನುತುರವಣಿಪ ನಕುಲಾ
ದಿಗಳ ಕಂಡನು ಕರೆದು ಮರುಳಾಡಿದನು ಕಲಿ ಹಾಫ್ರ |
ತೆಗನಬೇಹುದು ತರಣೀಬಿಂಬವ
ತಗುಳ್ಳ ತಮಿರವ ನಿಮ್ಮ ಹಂಗಿನ
ನುಗುಳುಗಂಡಿಯ ನುಸುಳುದಲೆಗನೆ ಮರಳ ನೀವೆಂದ || ೧೯

^१ ಅಮಿರವನೇನ ಹೇಳುವನಧಿರನು (ಇ.ದ). ^२ ವ (ತ.ದನ). ^३ ಗರ್ಗ
ನೆಯ (ಕ.ಗ.ಃ.ನ). ^४ ದೇಣಿದರೆಸ್ತೇ (ಕ). ^५ ತಬ್ಬಿರಿಸಿ ನಿಂದಪರು (ಕ.ಗ.ಪ).
^६ ಪಲ (ಪ). ^७ ದೆ (ಜ.ನ).

ಮಾತು ಹಿಂಚಿತ್ತದು ವಿಲಂಬಿಸ
ದಾತ ಮುಸೀದನು ಮುತ್ತ ದಿಭನಂ
ಫಾತವನು ಪಲ್ಲಿಟಿಸಿ ಕಡೊಕೊಟ್ಟಿ^१ದನು ತೇರುಗಳ
ಅತು ತಾಗಿದ ರಾವುತರ ಸುರ
ಜಾತಿಯಲಿ ಕಂಡೆನು ಪದಾತಿ
ವ್ಯಾತ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು ಗೀವಾರ್ಣಿವಧುಗಳಲ ॥

೮

ಬಲನೆಡನ ಗದೆ ಖಡುಗದಲ ರಿಪ್ಪೆ
ಜಲನಿಧಿಯನೀಸಾಡಿದನು ^२ಹೆ
ಬ್ಜ ಲದ್ದ ^३ಹೆಚ್ಚಿ ಶ ಸಾಲಕೊಯ್ಯಿ ನ ಮೆದೆಗಳೊಟ್ಟಿಲಲ ।
ಶತಾಕುಗಳ ವರ್ಷ ರಥ ಹಯದ ಹೊನ
ಮೆಳೆಯ ಕಡಿತದ ಕರಿಫುಟಾಲಿಯ
ಬಲುಮೊರಡಿಗಳ ಸವಯಿ ತಳಿಪಟಮಾಡಿದನು ಭೀಮ ॥

೯೯

ಅನಿಯಲಿಟ್ಟು ರೆದಂತೆ ಬಲ ನಿ
ಪ್ರಸರದಲ ನುಗ್ಗಾಯು ನೀಗಿದ
ರನುವನೀ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ನಂಬುಗೆಯ ಪರಿಪಾರ ।
ಬಿನವ ನೆತ ರ ಮೆಯ್ಯ ಕರುಳನ
ಕುಸುರಿಗಳ ತಲೆಮಿದು ಮೆತ್ತಿಗೆ
ವನೆಯ ತೂರಳೆಯ ತೂಂಗಲಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ ॥ * ೧೦

ಹೋರಿ ಹಂಗಿಗರಾದೆವೇ ಪರಿ
ವಾರ ನೆರೆದು ನಾಕದಲ ತೆಗೆ
ವೀರಕಂಕಣಬೇಕೆನುತ ದುರಿಯೋಧನಾನುಜರು ।
ತೇರ ಸೂತನ ಸೂತನೆಯ ಚೀ
ತ್ಯಾರ ಪರಿಧಾವನೆಯ ಧೂಳಿಯ
ಲೋರಣದ ಭಾರಣೆಯಲ್ಲಿದಿದರನಿಲನಂದನನ ॥

೧೧

ಇಂದಲೇ ನೀವ್ ಗದೆಯ ಹಬ್ಬಕೆ
ಬಂದಿರ್ಪೈ ಲೇಸಾಯ್ಯ ನೀವೇ
ನೆಂದಿರ್ಪೈ ನಿಮ್ಮಣ್ಣದೇವನ ಮುಂದೆ ಭಾಸೆಗಳ ।

¹ ದೆಟ್ಟಿ (ತ.ನ.ಪ.ಬ.). ² ಹೊಲಬೆಳೆಯ (ಕ). ³ ತುಳುಕಿತೂಳುವ (ಚ).

* ಈ ಪದ್ಯ (ಚ.) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ತಂದಿರ್ವೈ ತಳ್ಳಂಕವನು ನಮ
ಗೆಂದು ಕೊಡುವಿರಿ ಕೌರವನ ತ
ಮೃಂದಿರ್ವೈ ನೀವೆನುತ ಸುಳಿದನು ನಿಂಹನಾದದಲ || ೨೭

ಗಡಿಗನೆತ ಲು ಗಣಯ ಮಾಸಿಗಳ
ಗಡಣವೆತೆ ಲು ತೋಳನೆತೆ ಲು
ತೋಡಕುವರೆ ತಗರೆತ ಲವರೆಗೆ ಗೆಲಪು ಸೋಲವನು |
ಸುಡಿಯ^१ಲಮ್ಮೆನು^२ ನಿನ್ನ ಮುಕ್ಕೆ ಲ
ಮಿಡುಕಿನಂತರವೇನು ಪ್ರಳಯದ
ಸಿಡಿಲ ಬಲುಹೋ ಭೀಮನೋ ನಾವಜಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೨೯

ಘಟ್ಟೆ ಗೆಡಹಿ ಕುಮಾರಕರನಣೆ
ಯಾಕ್ಕೆ ಹೊಯ್ದನು ಕೆಲಬಲದಲದ
ಗಟ್ಟೆದರನಪ್ಪೆ ಉಸಿದನು ಚಿಗಿದಾನವರಿವರಿದು |
ಇಟ್ಟೆಣೋಸಿ ಹೂಕ್ಕೆನುವವರ ಹುಡಿ
ಗುಟ್ಟೆದನು ಹೆಣಿನಾಲನಲ^३ ಮಾಡು
ಗಟ್ಟೆ ನಿಂದುದು ರಕ್ತ ಜಲ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪

ಒಂದು ಹೆಲಗೆಯಲ್ಲೇರು ಹರಿಬಕೆ
ಬಂದು ಹೊಕ್ಕೆವರ್ಣದು ವತಿಯಲ
ಹಂದ ಕೆಣಿಕದರೆಂಟು ಮಗುಳಬ್ಬ ರನು ಕದನದಲ |
ಕೊಂದನಿಂತಪ್ಪತ್ತು ನಿನ್ನ ಯ
ನಂದನರು ನೀಗಿದರು ನೆಲನನು
ನಿಂದು ಕರೆದನು ಬಳಿಕ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಕಲಿ ಭೀಮ || ೨೫

ಧಾರುಣೋಪತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಕು
ಮಾರರಲ ತೊಂಬತ ಯೆಂಟಣ
ಪಾರುಖಾಣಯ ಲೆಕ್ಕೆ ಪಂದುದು ನಿ^४ಮೃ ಚಿತ್ತ ದಲ^५ |.
ಸಾರಭೂತರಲೇ ಸಮನ್ತೆ ವಿ
ಕಾರಿಗರೋಳೀ ವಿಶ್ವನೆಪ ಸಂ
ಹಾರರಿಬ್ಬರ ಬೀಯವನು ಮೇಲನ್ನ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬

^१ ಲಾಸಿಯೆನು (ಒ.ಎ.ತ.ಪ.ಬ.).

^२ ತಲೆವರಿಗೆಯಲ (ಒ).

^३ ಲಗ್ಗಿ

(ಗ.ಎ.ಚ.ತ.ಪ.).

^४ ನ್ನ ಮುಕ್ಕೆ ಲಿಗೆ (ಒ.ದ.).

ಮುಣಿದುದಕ್ಕಾ ಲ್ಯಾಷ್ಟ್ ಕುದುರೆಗೆ
ಭಾಷುಕುಗೊಂಡುದು ನಿನ್ನ ವರು ಹೋ
ಕ್ಕಾ ಸುಧು ಹೋಗಾಡಿದರು ತನ್ನ ಸಹೋದರ ಪ್ರಜವ |
ಹೋಣಿ ಕಣಿಕ್ಕುವಾದಿಗಳು ^೧ಹೇಷ್^೨
ಮಣಿವ ಹೋತಾ ಯಿ ವನ ನೆತೆ ರ
ಸುಣಿಯದೆಯಲಿ ಬಿಡನೆನುತೆ ಪವನಜನು ಗಣಿಸಿದ | ೨೨

ದೋರೆಯ ತಮ್ಮನ ತವಕತೋಚಿಗೆ
ತಿರುಗುತದೆ ತಡವೇನು ನೂಕೆನು
ತರಸ ಕೇಳಿ ತನಕನಗೆ ದುಶ್ಯಾ ಸನನ ರಥವ |
^೩ಪರಿಹರಿಸಿ^೪ಕೊಂಡೇಣಿತೀ ದಳ
^೫ದುರವಣಿಯ ^೬ಸೈರಿಸಿದದವನೀ
ಶ್ವರನಲೇ ಕಲಿ ಭೀಮಸಲ್ಲಾದೆ ಧೀರನಾರೆಂದ | ೨೩

ನೂಕದಿರಿ ಸಂಘಟಿಸಿ ಹೋಹೋ
ನಾಕು ನಾಕಾ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ತಳು
ವೇಕೆ ದುಶ್ಯಾ ಸನ ವೃಥಾ ನೀ ಹೂತ್ತು ಗರೆಬೆಯಲಾ |
ನೀ ಕಳೆದುಕೊಳು ಧನುವ ಸಮ್ಮ ವಿ
ವೇಕವನು ದಳ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿ ನಿ
ರಾಕುಳದಲೆಂಬಾ ದುವೆಪು ನಿಲ್ಲಿ ದಂದನಾ ಭೀಮ | ೨೪

^೪ರೂ^೫ಡಿನಿದ ಭಣ ನೀನು ಕರಿವವೆ
ಬೇಡಿ ತೊಡಕಿದೆ ನಾನು ಬಾಜಾ
ಬಾಡಿಯಲಿ ಸಿಗುಣಿಲ್ಲ ತಗೆ ವಂಗೇಕ ತೆತ್ತು ಗರ |
ನೋಡುತ್ತಿರಲೇ ಬಲವೆರಡು ಹೋ
ಗಾಡು ಸಮ್ಮನು ಮೇಣಿ ಸಿನ್ನೆನು
^೬ನೂ[ದು]ದಾಣಿವನು^೭ ಸತ್ಯದಳತಯ ಕಾಣಿಹುದೆಂದ | ೨೫

ತೊಲಗಿರ್ಣ ಪರಿವಾರ ಬಾಳೆಯ
ತಳಿಯ ಮಾಣಿವತ ಸಹಸೀ ಗಡ ಮಾಣಿ
ಮೊಲನ ಬೇಳೆಯ ಏರ ಗಡ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಲ |

^೧ ಕೈ (ಗ.ಖ.ತ.ಪ). ^೨ ಪರುತವಣಿ (ಕ.ಗ) ^೩ ಕುರುಬಲಕೆ (ಹ)

^೪ ಧೂಬಾ (ಹ.ಪ). ^೫ ನೂಡಿಗಿಣಿವನು (ಹ.ತ.ಪ.ಬ).

ಸಲೆ ಪ್ಯಾಗದ ನಾಹೀಕ ಗಡ ಕು
ಷ್ಟಿತ ಕೇತಕಿ ^१ತೀಕ್ಷ್ಣ ^१ ಗಡ ನೀ
ವಳಿಗೊಡದಿರಿ ಎನುತ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಸುವಾದ॥

೭೮

ಪೂರು ಸುಭಂ ಸುಯೋಥನನ ನಹ
ಜಾತನಲ್ಲಾ ಮತ್ತ ಕೆಲಬರಿ
ಗೀ ತಪಕವೀ ಶೌರ್ಯವೀ ಬಲುಹೀನು ದಿಟ್ಟತನೆ |
ನೋತುದುಂಟೇ ಹೊಳ್ಳಿವಾತಿನ
ಹೂ ತೊಡಬೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ ^२ಫೈರ್ಯದ
ಧಾತುಪೋಳಿತು ಕೊಳ್ಳಿನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾ ಭೀಮು ||

೭೯

ಫಡ ಎನುತ ಪವನಚನ ಬಾಣವ
ಕಡಿದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ
ಕೆದೆಯೆನುತ ಮುಣಿಯೆಚ್ಚ ಪಾಗುಳಿಚ್ಚಂಬಿ ತರೆಗಡಿದು |
ಎಡೆಯೆಚ್ಚಂಬಿಗಳನಿಷ್ಟ ರು
ಕಡಿದರಂಬಂಬಿಗಳ ಹೋರಣ
ಕಡಿಗೆದಱೆ ನಿಷ್ಟ ರದ ಕದನವ ಕಂತನಿಷ್ಟ ರಲೆ ||*

೮೦

ಸವರೆ ಸರೆಚಾಷಿದಿದರು ಕಲಿ
ಪವನನುತ ದುಶ್ಯಾನನರು ರಣ
ದಪಕಿಗರ ಕೋಪಾಗ್ರಿ ಭುಗಿಭಗಿರೆಂದುದಡಿಗಡಿಗೆ |
ಅವನಿಗಿಳಿಬಿದು ಧನುವ ತೆಗೆ ಬಡು
ಗವನೆನುತ ರಘುಂದ ಹಾಯ್ದಿರು
ಬಿವರಿಗರು ಬಿನ್ನಣಿದೆ ಹೊಯ್ಯಾದಿದರಡಾಯುಧದಿ ||

೮೧

^१ ತಿಕ್ಷ (ಕ), ತೀಕ್ಷ (ಪು), ರಿಕ್ಷ (ತ), ವೃಕ್ಷ (ದ). ^२ ಕಾ (ಕ.ಗ.ಬ.)

* ಈ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ.ಗ.ದ.ನ.ಬ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :-

ಅಂಬಿಗಂಬಿಧಿ ಜರೆದುದೋ ಮೇ
ಣಂಬಿಗಳನಂಬರವೆ ಕಾರಿ
ತ್ತುಂಬಿರುಹ ಭವನಂಬಿಗಳ ಸ್ತಿಜಿಸಿದನೇ ಬಳಿಕ |
ಅಂಬಿಗಳಿಗಂಬರದೋಳಿಂಬಿ
ಡ್ರೆಂಬವೋಲಿಂಬಂಬಿ ನೀಡಿಸಿ
ದಂಬಿ ಹಾಯ್ದಿರುಣಾಂಬಿಗಳ ಚುಂಬಿಸಿತು ವಹಿಲದಲ ||

* ಬ್ಧಿಂವ ಕೊಂಡನು ಭೀಮ (ಕ).

१ ಚಾ^१ರಣದ ಜೆಮ್ಮೆ ಇದೆ ಖಡುಗೆದ
 २ ಪಾರಗದಲುಕ್ಕೆ ಇದ್ದೆ ಲುಳಿಯು
 ಹ್ಯಾರದೊಡ್ಡಿನ ಹೊಯ್ದು ಹೋರಣೆಗಳ ಸುರೇಖಿಗಳ |
 ನಾರತರತ್ವಮೇರೊದ್ದಿದರ್ಮ^३ ಜ
 ಜ್ಯಾರರುಬ್ಜಿ ಮುಣಿಯೆ ಕಾದಿ ಕ
 ತಾರಿಗಳಲ್ಲೇ ತಟುಬಿ ನಿಂದರು ದಂಡೆ^४ಮಂಡಿ^५ಯಲ || ೩೫

ಲುಳಿಯ ಪಯವಾಡುಗಳ ದಂಡೆಯ
 ರಬಳ್ಯಾಯ ಲೋಹದ ಲವಣಿಗಳ ಮನೆ
 ರಳಿಯ್ಯ^६ ಲಾಗಿನ ದೃಪ್ತಿಯೋರೆಯ ಕೊಂಕಿದವಯವದ |
 ಬಲಿದ ದಂಡೆಯ ಮುಸ್ತೆಯ ದೇಹದ
 ತಳತ ರಾಣದ ಹಜ್ಜೆಹಜ್ಜೆಯ
 ನೆಲನ ಪ್ಲಾಟರಿಭಳಿರು ಕಾದಿದರು ಖಾತಿಯಲ || ೩೬

ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಕುತು ವ ವಿಫೂತಿಯೆ
 ಮಡಮುರಿಯಲ್ಲೇ ಕಳೆವ ದಂಡೆಯು
 ತುಡುಕದಡೆ ನೋಡುವ ನಿವಾರಣಿ ಜಡಿದು ರುಳಿಹಿಸುವ |
 ಪಡಿಮುಖದೊಳಂಘ್ಯಾಸಿ ಬವರಿಯ
 ಲೋಡಲನೋಲಿವ ಕರಾರಿಕಾಟರ
 ಬಿಡುತ್ತಮದ ಬಿನ್ನಣಕೆ ಮರ್ಮ ಭಾಪೆಂದುಧಬಯಬಲ || ೩೭

ಕಣೆಯ ಕಾಲಾಟದಲ ಹಿರಿಯು
 ಬ್ಜಿಣದ ಹೋರಣೆಯಲಿ ಕಾರಿಯು
 ಕುಣಿಹದಲ ಮಸೆಗಾಣದಿದ್ದು ದು ನಿನ್ನ ದೇಹದಲ |
 ರಣಮುಖದೊಳಿದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಣ್ಯದ
 ರಿಣವಿಶೇಷ ಕಣಾ ಎನುತ ರಿಪ್ರ
 ಗಣ್ಯಭಯಂಕರ^७ ಭೀಮ ನುಡಿದನು ಕೌರವಾನುಜನ || ೩೮

ನಾಕಿದೇತಕೆ ಮಲ್ಲತ್ತಮದಲ
 ನೂಕಿನೋಡುವೆವಿನ್ನ ಕೈದುಗ
 ಶೇಕೆ ದೃಢಮುಪ್ಪೆಹಾರಪ್ರಕಣಸತ್ಯರಿಗೆ |

^१ ಭಾ (ಕ.ಗ.ಚ.ತ.ನ). ^२ ಪ್ರೋರಣದಲುಬ್ಜು ತಯ (ಕ). ^३ ದೊದಗಿ
 ನಲ (ಕ). ^४ ದಂಡೆ (ಕ.ಗ.ಚ.ತ.ನ). ^५ ಲಳಿ (ಕ.ಗ.ಚ). ^६ ಲಹರಿಗಳ ಮೇಮ್ಮೆ
 ಇಯ (ಗ.ಚ), ಲವಣಿಗಳ ಮನಮುರಿಯ (ಕ). ^७ ದಿಕಾಪಡ (ಚ.ತ.ನ.ಬ).

ತ ಕುಮಾರಕರೀಳಳಗೆ ನೀನೇ
ಜೋಳಕೆಯುಳ್ಳವನಕೆ ನಿಯುದ್ಧ
ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಮಗುಂಟಿಂದನಾ ಭೀಮ ॥

೪೯

ಎನನಗ್ಗಿ ನಿಕೊಂಬಿ ನಿನಗಿ
ನ್ನೆ ಕಿಸು ಕ್ಕೆದುಗೆಳಲ್ಲಿ ಕೃತವ
ಭಾಷವಾ ಕ್ಕೆದುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬೀಇಂದ್ರನು ।
ಹನು ಬೇಕುಂದು ವುಲ್ಲತನ ನಿನ
ಗೈಸು ಬಿನಾಂಣದಲ ನಿನ್ನ ಯ
ನೀನವಾಳವು^१ ಹೊಯ್ದೆನಂದನು ನಿನ್ನ ಮಗ ನಗುತ ॥

೫೦

ತರಿಸಿ ಬಿಗಿದರು ಚಲ್ಲಣವ ರ
ಪ್ರರವನಳವದೆಗಟ್ಟಿದರು ಕ
ಸು ರಿಯ ತಿಲಕವನೊಟ್ಟಿದರು ನೊಸಲನಲ ಮುಡುಹಿನಲ ।
ಕರತಳವ ಮಾಡುದ್ದಿ ಭುಜದಲ
ಶಿರದಲಂದಕ್ಕಿಡದ ಮಣಿನು
ಬೆರಳುಂದುರಿಂಬ ಬಾಳುಗೆಂದರು ನೆನೆದು ಸಂಬಂಧಯ ॥

೫೧

ನೂಳಿಸಿದರು ಭುಜಶಿವರ ನಿ
ನಾಳವನು ನೆಲಕುಂಣಿಯೆ ದಿಕ್ಕಿನ
ಮೂಲಿ ಬಿರಿಯೆ ಪಯೋಧಿಗಳಲ ಪಯೋಧಿ ಪಲ್ಲಣಿನೇ^२ ।
ಫೀಳಿಡಲು ಶಿವಗಳಲ ಸೇನಾ
ಜಾಳವರದಜೂಳಾಭಯದಿಗುಶಂ
ಡಾಲ ಕೈಯಕ್ಕುವರ್ವೋಲವರೊತ್ತಿದರು ತೋಳ್ಳಳಲ ॥

೫೨

ತೆಗೆದು ಗಳಹತ ದಲ ಕೊರಳನು
ಬಿಗಿಯೆ ಬಿಡಿಸುವ ತೋರಹತ್ತದ
ಹೋ^३ಗು^४ತೆಯನು ವಂಚಿಸುವ ತಳಹತ್ತದಲ ತವಕಿಸುವ ।
ಲಗಡಿಯಲ ಲಂಡಕಟಿಸುವಂತರ
ಲಗಡಿಯಲ ಲಾಗಿಸುವ ತೋಕ್ಕರ
ಣಿಗಳ ಬಿಗುಹನ ಬಿಡೆಯ ಬಿನಾಂಣದಲ ಹೆಣಗಿದರು ॥

೫೩

¹ ಇಗೆ (ನ). ² ಸಿ (ಕ.ಗ). ³ ಕದಡಲು ದಿಗಿಭ ತಲ್ಲಣಿನ (ಇ.ದ).

⁴ ಗಿ (ಕ).

ಫಾಯವೇ ಜಗಟಪ್ಪೆ ಮಲ್ಲರಿ
ಗಾಯ¹ಸವು ಜೊಕ್ಕೆಯೆವು ಬಿಡುವಡು¹
ಪಾಯ ಕೇಳಂದೊದೆದು ದಂಡೆಯನೊಡ್ಡಿ ದನು ಭೀಮು |
ರಾಯ ಕೇಕ್ಕೆ ಸಡಿಲ ತಿಗಿಗಳ
ತಾಯಿಮನೆಯೋ ಪವನಜನ ಬಲು
ಫಾಯವೇ ಘನ ತೋರಹತ್ತರು ತಿವಿದರುರವಣಿಸಿ || ೪೪

ಮೈಗೆ ಮೇಣದ ಹಾಕೆ ಸರಿ ಮುಂ
ಗೃಗೆ ಮೇರುವಿನಿರಪು ಹೊರೆ ಹೊಟ
ಕೈಗೆ ವಜ್ರದ ಹೊಯ್ಯು ಪಡಿಫಟ್ಟಣೆ ಮಹಾದೇವ ||
ಕೈಗಡಿಯ ಪಟುಭಿರೂಳಗೆ ಬಲು
ಗೃಗಳಿಂದಮರಾಳಿ ಹೊಗಳಲು
ಹೊಯ್ಯು ಇನ ಹೊನನಾಂಕವನಭಿನಯಿಸಿ ಕಾದಿದರು || ೪೫

ಒಂದು ಭೀಮನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಯು
ನಂದನನ ಮೇಲೆರಡು ಕೊಂತೇ
ನಂದನಗೆ ನಾಲ್ಕೆಂಟು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಂಗದಲ |
ಸಂದಣಿಸಿದಪ್ಪ ಫಾಯ ಫಾಯದ
ಮುಂದೆ ಹೊದಕ್ಕಿದ ಘು²ನುಫಾಯದ²
ಬಂದಿಯಲ ಸಿಲುಕಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಂಫಾವಣೆ || ೪೬

ತ್ರಾಣವೆಳದಾಯ ಖಿಳ ಶೌರ್ಯದ
ಚೂಣೆ ಮುಣುದು ಘರ್ಮಜಲಪು
ಗ್ರಾಣಿಸಿತು ಭುಜಬಲವನಂಕುರಿಸಿತ್ತು ರಣಭೀತಿ |
ಪ್ರಾಣಪವನನ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟು ದು
ಗೋಣನಲ ಗರುವಾಯಿಗೆ ರಣ
ಹೂಣಗನು ಜವಗುಂದಿದನು ದುತ್ತಾನನನು ಬಳಿಕ || ೪೭

ಹೊಯ್ಯು ತರುಬನು ಹಡಿದು ತಡೆಗಾ
ಲೊಯ್ಯು ಯ್ಯು ಕೆಡಹಿದನಸಬಡಿದು ಹೊಯೆ
ಹೊಯ್ಯು ಬಿಡೆ ಬೊಪ್ಪರಿನ ಡೊಕ್ಕೆ ರವಿಕ್ಕೆ ರಾಫೆಯಲ |

¹ ವನು ಜೋಕೆಯಲಿಡೆ ಕಡು (ಕ). * ವು (ಬ.ತ.ನ). ² ವಿಫೋಾತಯೆ (ಕ.ಗ.ಷ)

ಹಾಯ್ದುವಾಲಿಗಳುನುರಪಾಳೆಯ
ವೆಯ್ದೆ ಬಿಟ್ಟುದು ಮೂಗಿನಲ ಕೈ
ಗೆಯ್ದು ತುಡುತ್ತದ ಶೋಜಾತಕೆ ಲಟಕಟಸಿದನು ಭೀಮು ॥ ೪೮

ಹರಿ ಮದೋತ್ತುಷದಂತಿಯನು ಡೊ
ಕ್ಕರಿಸಿ ಡಾವರಿಸುವವೇಲಾ ನರ
ಹರಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಸಂಕದ ಮೇಲೆ ತಗೆವಂತೆ ।
ಅರನ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕನ ನಡು
ತರದೊಳಗೆ ಕೆಡಹಿದನು ಕೊಬ್ಬಿದ
ಮರುಷ ಹರುಷ ನಿಯುಧ್ದದಕ್ಕಡನಾದನಾ ಭೀಮು ॥ ೪೯

ಸಿಕ್ಕದೆಯಲಾ ಸ್ಯಾಮಿ ದ್ರೋಹಿತೆಯೆ
ನೊಕ್ಕದೆಯಲಾ ಹಿಂದೆ ಜೂಜಿನ
ಲಕ್ಷಜವ ಮಾಡಿದೆಯಲಾ ಮಾಸಿನಿಯ ಮುಡಿವಿಡಿದು ।
ಚುಕ್ಕಿಗಳಲಾ ನಿನ್ನವರು ಕೈ
ಯಿಕ್ಕ ಹೇಳಾ ನಿನ್ನನೇಬ್ಬಿನ
ನಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿದರಕಂಡಸುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಭೀಮು ॥ ೫೦

ಉಕ್ಕದುದು ತನಿಹರುಷ ಮೈಯೋಳ
ಗೊಕ್ಕುವಾ ಘ್ರಾಂತಾಂಬು ಕಂಗಳು
ಮುಕ್ಕಾಲಿಸಿದುವು ಮನ್ನ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಶೋಜಾತವ ।
ಬಿಕ್ಕ ಹಹಿತನನಡಿಗಿಗೆ ಎವೆ
ಯಿಕ್ಕ ದೀಕ್ಷಿನಿ ತಣಿಯಿದನ್ನ ಕ
ಸಿಕ್ಕ ಸಿದಿವಿದಿಗೊಂಬ ರೋಪವೆ ರಾಜ್ಯಮಾಡೆಂದ ॥ ೫೧

ಎತ್ತ ಕಳೆದಿರಿ ವನಕೆ ನಾವ್ ನಿ.
ಮೈತ್ತು ಗಳಲಾ ಬೀದಿಯಲ ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ಕೊಂತನ ಬೆರಳೆದಿನ ಬಯ್ದು ಭಂಗಿಸಿದ್ದೆ ।
ತೊತ್ತ ಲಾ ಪಾಂಚಾಲೆ ನಾವ್ ನಿ
ಮೈತ್ತು ಗಳಲಾ ಹಿಂದೆ ಕಚ್ಚಿನ
ತುತ್ತು ವಿಷದುಬ್ಬ ಚೆಗಳನು ನೆನೆಯೆಂದನಾ ಭೀಮು ॥ ೫೨

ಎಣಗಿದನು ಕಟವಾಯ ಹಲುಗಳ
ಮುಣಿಯಲುಗುರಲಿ ಹೊಯ್ದು ಹೃದಯವ
ನುಱೆ ಬಗಿದು ಹೊಗೆಮೊಗೆದು ರಕ್ತವ ಕುಡಿತೆಯಲ¹ ।

¹ ಯಲಕುಡಿ (ಕ.ಡ.ಃ).

ನುಣಿನುಣಿದು ನುಣಿದ್ದಿಗಡಿಗೆ ಚ
ಪ್ರಿಣಿದು ಪ್ರಿಣಿದೆಯ ಮಧುರಕೆ
ನೆಟೆವವೇ ನುಥೆಯಕ್ಕಾರಸಿನವೆಂದನಾ ಭೀಮು ॥ ೫೩

ಅಡಿದುದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನೀ ಸವಿ
ನೋಡು ಕಣಿನರೇಂದ್ರ ಕೌರವ
ನೋಡು ಸವಿಯನು ಶಕುನಿ ಕೃಪ ಕೃತಪರ್ಮ ಗುರುನುತರು ।
ನೋಡಿರ್ಪೈ ಹೇವರಿಸುವರೆ ಕೈ
ಮಾಡಿರ್ಪೈ ನಿಹ್ಯಾತನೆಳಿವನು
ನೋಡುತ್ತಿಹು^१ದೇ^१ ನಿಮಗೆ ನೀತಿಯೇ ಎಂದನಾ ಭೀಮು ॥ ೫೪

ಬಿಡಿಸಲಾಗದೆ ಕೈದುಕಾತಿಯ
ರದಬಳಿಪನೀ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಲ
ಕೆಡವಿ ಕೆಡಿರಲಾ ಸುಯೋಧನ ಕಣ ಗುರುನುತರು ।
ಸುಡಲ ನಿಮ್ಮನು ಹೊಲೆಗಳಲ್ಲದ
ಕಡುಮುಕುಳಿ ನಿಮಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮನು
ನುಡಿಸುವವರಾವಲ್ಲೇನುತ ಮುದವೇಷಿದನು ಭೀಮು * ೫೫

ಎರೆಲೆ ಕೌರವಮೋಹರದ ಮುಂ
ಡಳಕರಿರ ದುಶ್ಯಾಸನನ ತೊ
ಬ್ರಹ್ಮಿಕೆಗಾಂತಿದೆ ಹರಣವಕ್ಕಾ ಕಾಯಲೆಳಿಸಿರಲಾ ।
ಸಲಹಿದವನೋಡಹುಟ್ಟಿ ದೀತನ
ಕೊಲುವೆಚೆಗೆ ಮತಚೇತ್ತಿ ಮಹಿತರ
ಕುಲಕೆ ಹಂಥವಿದೇ ಎನುತ ಮೂರಲಿಸಿದನು ಭೀಮು ॥ ೫೬

ಹನ ಹೇಳುವೆನರನ ಕೌರವ
ಸೇನೆ ಗರಹಾಡೆದಂತೆ ಬಹೆಳಾಂ
ಭೋನಿಧಿಯಲಘ್ಯಂತೆ ಬಗಡಿನ ಸೋಗಡ ನೆಟೆವಿಡಿದು ।
ಚೋನದಲ ಮನವಳುಕಿ ಯೋಗೆ
ಧ್ಯಾನಪರರಾದಂತೆ ಓತ
ಗಾಳಿನೀರೋಗಲೆಮಿಡುಕೆದಿದ್ದುದು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ ॥ † ೫೭

¹ ದಿದು (ತ). * ಈ ಪದ್ಯ (ಕ.ಪ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ
() ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಓರೆಗಳಲ್ಲಿ. † ಅಂ-ಜಾನೆಯ ಪದ್ಯಗಳು (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ.

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕದುಕಿಬಿದು ರಕುತವ
ಕುಡಿತೆಯಲ್ಲ ಕುಡಿಕುಡಿದು ಬೆರಳಲ
ಮಿಡಿದು ಕದನಸ್ಥಾನದೇವತೆಯರಿಗೆ ಕೃಕೋಳಿಸಿ ।
ಕುಡಿದು ಮಿಕ್ಕದನವಿಳ ಭೂತಕೆ
ಬಡಿಸಿ ಜಪ್ಪಿಸಿದಾರಿ ಬೊಬ್ಬಿಸ್ತಿ
ದೊಡನೊಡನೆ ನೋರೆನೆತ್ತು ರೋಕುಳಯಾಡಿದನು ಭೀಮ ॥ ೫೮

ಎಲವೆಲವೈ ಗುರುನೂನು ಭೂಮಂ
ದಲದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನೂ ನೀ
ನುಳಿಯೆ ಭೂಪರಿಳೈಂಬ ಗರ್ವದಗಿರಿಯನೇಜಿಹರಿ ।
ನಿಲುಕರಾಗಿದೆ ಕೌರವಾನುಜ
ನುಳಿಪು ಸೊಗಸದೆ ನಿನಗೆ ಬಿಲುವಿಡಿ
೧ದುಖುಹಿರ್ವೈ ಲೇಸಹುದೆನುತ್ತೀ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಭೀಮ ॥ ೫೯

ಎಲೆ ಕೃಪಾಚಾರಿಯ ನುಯೋಧನ
ನೊಳಗೆ ನೇರುವೆ ಹಿರಿದು ನಿಮಗ್ಗೆ
ಖಳನ ಕೊಲೆಯನು ನೀವು ಮನಗೊಚ್ಚ್ಯಾಲಿದು ನೋಡುವರೆ ।
ಎಲೆ ತಕುನಿಯೆಲೆ ತಲ್ಲೆ ಎಲೆ ಬಾ
ಹಿಲಿಕ ಕೃತವರ್ಮಾರ್ಥದಿ ವೀರರು
ಸೆಳೆದುಕೊಳಿ ದುಶ್ಯಾನನನನನೆನುತ್ತೊಱಿಲಿದನು ಭೀಮ ॥ ೬೦

ಪತಿಗೆ ಮಲೆವರಗಂಡನಾಳ್ಳಿಗೆ
ಹಿತವ ಕೌರವಕುಲಕೆ ಕಣು ಗತಿ
ಮತಿಯನಿಹಿ ನೀ ಕಣಾನೆಂಬುದು ನಕಲಜನಜನಿತ ।
ಪತಿಯ ಸಹನಂಭವನ ಮರಣ
ವೃತ್ತಿಕರವ ನೋಡಿದೆ ದುಪ್ಪೀ
ರಿತಿಯ ಹೊಳೆ ಹೊಮ್ಮುವವರೇ ರವಿಸುತನೆ ಕೇಳಿಂದು ॥ ೬೧

ಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿದರೆ ರಣಭೀ
ಕರರು ಮರಳುವರವರಿಗೆತ್ತಿದ
ಬಿರುದಿನಗ್ಗಿ ದವೀರ ನೋಡುತ್ತಿಹರೆ ಕಲಿ ಕಣ ।

¹ ದಳುತ್ತಿದಿರಲಾ ನೀಷನುತ (ದ.ಪ.ಬ). ² ಬಿಡನದಿರೆ ಯವಕ್ಕೆರಿತಯು
ನಿನಗುಹುದೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು ರಬಿಸುತನೆ (ಫ.ತ.ದ).

^१ಹರಣವಿದೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ *ತೆಗೆ
ಬರ*ಸೇಳವ ಬಲುಹುಳ್ಳಡೆನುತು
ಬ್ಳಿರಿಸಿ ಗಜಜಿನ ಗರುವನೊಱಿಲಿದನಹಿತವೀರಿಗೆ^१ || ೨೨

^२ಅಕೆವಾಳರು ಕರ್ಣಗುರುಸುತ್ತ
ರೀ ಕೃಪಾಜಾರಿಯರು^२ ತಾವೇ
ಕೈಕವೀರರು ನಿನ್ನನೋಬ್ಬನನೊಬ್ಬಗೊಟ್ಟರಲಾ |
ಏಕೆ ತಬುಬಿದಿರಿವರನಾಹವೆ
ಭೀಕರರನೆವಿಚೇಕಿಗಳು ಇವ
ರೇಕೆ ನೀಡೇಕೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೋಡಿದನು || ೨೩

ಮರಣ ಹೊರೆಹೊರೆಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ
ಹರಣಮನ್ನಂಗಯ್ಯಿಲದೆ ನಿ
ಮ್ಮಾರಸನನ ಕರಪೆಲಪ್ಪೊ ಕಾದಿನು ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಿತಲಿ |
ಅರಿಬಲದೊಳಿದಿಲ್ಲ ನಿಜಮೋ
ಹರದೊಳಗೆ ಮಿಡುಕುಳ್ಳ ವೀರರು
ಮರಳಿಂಳಲಿ ನಿನ್ನವನೆನುತ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರ || † ೨೪

ಎಲವೋ ಧೃಷ್ಟಿಧೃಷ್ಟಿಮ್ಮಾ ನಾತ್ಯಕಿ
ಎಲೆ ಶಿಖಂಡಿಪ್ರಮುಖನಾಯಕ
ರಳ್ಳಿಕದಿಹ ಮನವುಳ್ಳಡಿರಾಗಿವನ ಸಲಹುವುದು |

^१ ಧುರದೊಳಪ್ರತಿವೀರನೀ ಸಂ
ಗರಕೆ ನಾಹವಪ್ಪಲಿ ಈ ವ್ಯುತಿ
ಕರವ ನೀ ಬಿಡಿಸೆಂದು ಮೂಲಪಿದನು ಕಲಬೀಮ || (ದ).
* ನನಿಬರು (ತ). ^२ ಈ ಕೃಪನೀರಳನೀ ಮಾತ್ರೀಕುಮತಗಳು ಗುರುಸು
ತನು (ಕ.ಗ.ನ). ^३ ಸೇವಕರು (ತ.ನ.ಪ). † ಈ ಪದ್ಭಾವದಮೇರೆ (ಗ.)
ಪ್ರತಿಯಾಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಭಾವಕ್ಕಾಗಿದೆ :—

ಇವರ ಬಲದಲ ನಿಂದಾದೀ ನ
ಮ್ಮುಕರೆಲ್ಲ ಮುರಕರ ಧನಂಜಯ
ನಿಮಗೆ ಬಲುಹುಳ್ಳಡೆವನನು ಬಿಡಿಸಿ ಬ್ಳಾದರು |
ಹವಣಿಯದೆವಾವೆಂಬ ಲಯಾಫ್ಸೆ
ರವಭಯಂಕರ ಭೀಮನಾಟೋ
ಪವನ ಕಂಡೆವಯಿಕ್ಕಿದಿದುರ್ದು ಧಳರು ಭೀತಯಲ ||

⁴ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳಳು (ಪ.ನ).

ಹಲಬರಲ ಫಲವೇನು ದಾನವ
ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೈಷ್ಟೆ ಮುನಿದೆಡೆ
ಕಳೆದುಕೊಳು ಕೌಮೋದಕಿಯನೆಂದೊದಸಿದನು ಭೀಮ ॥ ೪೫

ಕೇಳು ಫಲಗುಣ ಲೋಕಮೂರಿಕ್ಷೆ
ಇಳು ನೀನೆಂದೆಂಬ ಗರ್ವವ
ಪಾಲಿಸುವೇಲಿದಿರಾಗು ತೊಡು ಗಾಂಡಿವದಲಂಬಿಗಳ ।
೧ ಇಳುತನ ನಿನಗುಳಿಷ್ಟ ದಹಿತನ
ಪಾಲಿಸುವೇಳೆಳೆಂದೆನಲು¹ ಜಯ
ಲೋಲ ಸುಗತಿಯೋಳಿದಸಚುರನನಮಳ ಮಣಿರಥವ ॥ ೪೬

ಅಹುದಹುದು ತಪ್ಪೇನು ತಪ್ಪೇ
ನಹಿತದುಶಾಸನನ ಸಲಹುವೆ
ನಹಿತೆಬುಲಹೆನಗ್ರಿನಿಲಸುತನೆನುತ್ತೇದೆ ಬರೆ ಕಂಡು ।
ಬಹಳ ಭಿತ್ತಿಯೋಳಸುರರಿಪು ನ
ನ್ನಿಹಿತ ಚಾಪವ ಈಡಿದು ಮನದು
ಮೃಹವ ಕೆಡಿಸಿ ಕಿರೀಟಿಸುನು ನಿಲಿಸಿದನು ರಥಮೋಳಗೆ ॥ ೪೭

ಅಹುದು ಭೀಮನ ಗೆಲುವ ಭಟನ್ನೀ
ನಹೆಯಲ್ಲೇ ನಾವಂಬುವೆವು ನಿ
ವರಹಿಸಬಹುದೇ ಕಾಲರುದ್ರನ ಕೆಳಕಿ ಕದನದಲ ।
ಸಹಜವಿದು ಸಾಕ್ಷಾದುಮಾಪತಿ
ಯುಹ ಕೆಣಾ ಪವನಬನ ನೋಡಲು
ಬಹಡೆ ನೋಡೆಂದಸುರರಿಪು ಸುಡಿದನು ಧನಂಜಯಗೆ ॥ ೪೮

ಕಂಡನಚುರನ ಶ್ರೀಪುರದಹನದ
ಖಂಡಪರಶುಪ್ತೇಲರ್ವ ಭೀಮನ
ದಂಡಿಯನು ಥಜ್ಞೈಸಿ ಭೂತಗಳೆಡಬಲದೊಳಿರಲು ।
ಜಂಡಬಲನಹನ್ನೆ ವ್ಯಕೋಡರ
ಗಂಡುಗಲಿಗಿದಿರಾವನೆನುತ್ತಾ
ಖಂಡಲಾತ್ತೆ ಜನೆಱಗಿದನು ಮುರಚ್ಚೆರಿಯಂಫ್ರಿಯಲ ॥*

¹ ಅಳುತನಕರೆ ಮೆಚ್ಚೆ ಭೀತರ ಪಾಲಿಸಿತನ ಕಾಷುದೆನೆ (ಕ). ² ನೆನಗಿನ್ನ
(ತ.ನ). * ಈ ಪದ್ಯ (ಕ.ಗ.ನ.) ಪ್ರತಿಗಳಿಲ್ಲ.

ಉಫಯ ಏರರ ನೋಡಿ ಸಂಗರ
ರಭಸದಲಿ ಮೂದಲಿನಿ ಚಾಪ
ಪ್ರಭವಚಪಲರ ಜೆದುರುಗೆಡಿಸಿದ ^१ಭುಜಬಲೋನ್ನ ತಿಯ |
ಸಭೆಯೋಳಾದವವಾನದಹನ
ಪ್ರಭೇಯ ನಂದಿಸಲಾಯ ಲಾ ರಿಷ್ಟ
ಸುಭಟಿನುರವೆಂಬಬ್ರಹ್ಮಸಂಭವರುಧಿರಜಲವೆಂದು || ೨೮

ಕೆಡೆದ ಹಗೆಯೋ^२[ರ್] ಲಿನಲ ಕಿವಿ ಎಡೆ
ಯುಡುಗೆದೀಕ್ಕಿಸಿ ಕಂಗಳಾ ವಳಿ
ನೋಡಲ ಕಡಿಗೆಡಹಿನಲ ಮೈ ರಿಪ್ರಮಾಂಸಗಂಧದಲ |
ಬಿಡದೆ ನಾಸಿಕ ವಳಿನ ರಕ್ತಾತವ
ಕುಡಿದು ನಾಲಗೆ ಸೋಗನೆ ಸೋಕ್ಕಿದ
ನೋಡನೋಡನೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರೀತಿಯಲ ಕಲಿ ಭೀಮ || ೨೯

ಫನ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಭೀಮಪೇನಗೆ
ವಿನುತ ಭುಜಗೇಂದ್ರುಂಗೆ ದುಶ್ಯಾ
ಸನಸನ ಜೀವಾನಿಳಿನ ಪಾರಣೆ ಸಮರಭಾವಿಯಲ |
ಮುನಿವನಾರಿವನೋಳಗೆ ಕರುಳಿನ
ಫನ ನಿಶಾಕರಬಿಂಬದುದಯದೊ
ಇಲಿಜನ ಮುಖಕುಮುದನಸುನಗರೀಸಳು ಪಸರಿಸಿತು || ೩೦

^३ಲುಕ್ಕು^४ದುದು ಕಡುಗೋಪ ರಕ್ತತದ
^५ಸೋಕ್ಕು^६ನಲಿ ಸೋಗಡೇಜಿ ಕಂಗಳ
ಲುಕ್ಕು^७ದುದು ಕಡುಗಂಪೆ ತೊದಲನ ಗಜಜು ಘಾಡಿಸಿತು |
^८ಮಿಕ್ಕು^९ ರಕ್ತತವ ಹೋಗದು ^{१०}ಬಿಡಿಗಳೊ
ಇಂಕ್ಕು ಕರುಳಿ ಇನಾಯ್ದು ಮೂಲೆಗ
ಇಂಕ್ಕುನಲಿ ಕ್ಷೇಯಿಕ್ಕು ಯಂಗಣಗುಣೊದನಾಃ ಭೀಮ || ೩೧

ಬಳಿಕ ಪರಿತೋಪದಲ ವಾರುತ
ಲಲನೆಯ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು ತ
ನೋಲಿನಿಂಬಾಹಿದುದ್ವೈತಮುದೆನಲು ಬೇಗದಲ |

^१ ನಂದು ಕಲಿ ಭೀಮ (ಕ). ^२ ಸಂಭವರಕ್ತಜಲವೆನಗೆಂದನಾ ಭೀಮ:
(ಕ.ನ.ಪ). ^३ ದ (ಸ). ^४ ಓಟ (ಕ). ^५ ಸೋಕಿ (ಕ). ^६ ಗಳೋಳಿಕಿ (ಕ).
^७ ನೂಕಿ (ಕ). ^८ ಕರುಳನು ತೋಕಿ ಮುಂಳೆಗಳೊಕ್ಕಿಲಲ ಕ್ಷೇನೂಕಿ ಯಿಂಣಿ
ಗುಣಿದು ಭೀಕರನಾದನಾ (ಕ).

ನೆಳಿನಮುಖಿ ನಲಪೇತು ಮೇಳದ
ಕೆಳೆದಿಯರು ಕೃಗೋಡಲು ನೇಪುರ
ದೆಳಹೊಳಗು ಮೋಹಿಸಲು ಮಾನಿ ಬಂದಳಾಯಿಜೆಗೆ || ೨೭

ಮನಸಿಜನ ಮದದಾನೆ^१ ಮೋಗಸಿ^१ದ
ಇನುವರಕೆ ಮರು ಮಾಯೆ ಮೆಚ್ಚಿನ
ಮನದ ಕಡುಹಣ ಖಾತಿಯೆಂತುಜೊ ಕೌರವನ ಮೇಲೆ |
ಎನಲು ದಿವಿಜರು ರ್ಮಾಣರ್ಮಾಣಾಯಿತ
ನಿನದದುರವಣೆ^२ ಮಿಗಲು ಘನಸಂ
ಜನಿತ ಪದತಳ ಜಲನಕ್ಕತಿಯಂದ್ಯೇ^३ದಿದಳು ರಣವ || ೨೮

ಅರರೆ ಭೀಮನ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಬರವೊ ಕೌರವನ್ನಪನ ಮರಣಾಂ
ಕುರವ ಸೂಚಿಸುವಾತುರಶ್ರೀನತಿಯ^४ ಸಂಭ್ರಮವೇ |
ಅರಿಭಟರಿಗೆಢ್ಣ ತಪನಲು ಭೀ
ಕರರು ದುರ್ಭರವೆಂದೆನಲು ಪಂ
ಕರುಹಮುಖಿ ನಡೆತಂದಳಾ^५ ಪವಮಾನಜಸಹಕ್ಕಾರೆಗೆ || ೨೯

ಬರುತ ಕಂಡಳು ಭೀಮಸೈನನ
ಧುರಪರಾಕ್ರಮವಹ್ಯಿ ಭುಗಿಲೆಂ
ದರಿಭಯಂಕರರೊದ್ದರೂಪಿಸೊಳಿರಲು ಬರಲಂಪಿ |
ತಿರುಗೆ ಕಂಡನು ಪವನನುತ ಪಂ
ಕರುಹಮುಖಿಯನು ಕರೆದು ನಿನ್ನಾಯ
ಭರದ ಬಯಕೆಯಿದಾಯ್ತೆ ದಿಟ ನೋಡೆಂದು ತೋಡುಸಿದ || ೨೧

ಅರಿವನು ನಿಂ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯ
ಕಾರಣೊಕ ಬಳರೊಳಗಿದಾವನು
ವೀರ ದುಶ್ಯಾಸನ ಕಣ್ಣಾ^६ ಅಂತಾದಿತಾಯ್ತೆ ನುತ್ತೆ |
ಸಾರಿದಳು ಸರಸಿಜವದನೆ ಭ
ತಾರ್ಥರನನು ನನುನಗುತ ಜರಣದ
ಜಾರು ನೇಪುರಪುಲಿಯಲೇಹದಳು ಬಳನ ಮನ್ತ್ರಕವ || ೨೭

¹ ಮೋಹಿ (ಕ). ² ಮೇಲೆ ಕರಸಂಜಿತಕರಕಮಳದ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೈ (ಕ). ³ ಕುರವಿವರ್ಧನವಾತುರ ಶ್ರೀನತಿಯ (ಕ.), ತರವ ಸೂಚಿಸುವಾದಿತಕ್ಕಿಯ ಗತಿಯ (ಪ.), ಕುರವ ಸೂಚಿಸುವಪಾಷಣ್ಯಶ್ರುತಿಯ (ಬ.ನ.). ⁴ ಪವನಜ ನನಮ್ಮುಖಕೆ (ಭ.ದ). ⁵ ಅಂತಾದಿತಾಯ್ತೆನುತ್ತ (ಕ.), ನೋಡೆನಲು ಹರಿಷಂಹಲ (ಗ.ಹ.ದ.ನ.ಬ).

ನುಡಿಪುದರಿದೇ ನುಡಿದ ಭಾಷಣೆಯ
ಕಡೆತನಕ ಪೋರ್ನೈ ಮಾಡುವ
ಕಡುಗಲಗಳಾರುಂಟು ಜಗದೊಳ್ಳಿ ನಿನ್ನ ಹೋಲುವರು ।
*ಮೃಡಪರಾಕ್ರಮಿ ನೆನ್ನ ಹೋಲುವ
ಮಡದಿಯರು ನಿನ್ನಂದದೊಡೆಯರ
ಪಡೆಪುದೇ ಪರಮ್ಮೆಕನ್ನಾಬ್ಯಾವಿಚಂದಳಂದುಮುಖಿ* ॥ † ೨೯

ತರುಣೀ ಶುಳ್ಳರು ಸ್ವಾಮಿದೋಽಹಿಯ
ತರುಳ ಮುಡಿ ^१ಬಾ ನಿನ್ನ ಬಾತಿಯ
ಪರಿಕರಿಸುವೆನು ಬಳನ ರಾಧಿರಾಂನಾನಕೆಳನುವರೆ ।
ನರಸಿಜಾನನೆ ಕೊಳ್ಳಿಸುತ್ತ ಬಳ
ನುರವನಿಷ್ಟಿಗಿವಾಡಿ ಕುಡಿತೆಯ
ಲರುಣಜಲವನು ಮೋಗೆದು ಮಾನಿನಿಗಿತ್ತನಾ ಭೇಂಚು ॥ ೩೦

ಶೋಣಿತಾಂಬುವಿನಿಂದ ತರುಣೀಯ
ವೇಣೀಯನು ನಾದಿದನು ದಂತ
ಶ್ರೇಣಿಯಲಿ ಬಾಡಿದನು ಬ್ರಹ್ಮತಲೆದೆಗೆದು ಚೆಲುವಿನಲ ।
ರಾಣಿ ಹುಸಿಯದೆ ಹೇಳು ಹೇಳು
ನಾನ್ನಣಿ ಸೋಗಪೇ ಬಳನ ದಂತ
ಶ್ರೇಣಿ ^२ತನೆ ಪಾವನಹೆಯೆಂದನು ಪವನಸುತ ನಗುತ ॥ ೩೧

ಮುಡಿಗೆ ಹಾಯ್ದುವನುದರ ರಕ ವ
ಂತೋಡೆದು ^३ ಕಬರಿಯ ಕ್ರಿಷ್ಟೀ ^४ ಕೆಟ್ಟು ಪೆ
ನುಡಿಗೆಯಾಳದನ ಚಮುಚವನು ನಿರ್ನಿಡಿನಲುಛ್ಛ ಪೆನು ॥
ಎಡೆಯಲೋಯ್ಯಾರದಲ ಕಟ್ಟೆನು
ಮುಡಿಯ ಮಡಿಯುಡನೆಂಬ ^५ತೇಜಿದ
ನುಡಿದ ನುಡಿ ನಲೆ ನಂದುದೇ ತನಾಣಿ ಹೇಳಿಂದ ॥ ೩೨

* ಕಡುಬಳಿಲದನ್ನಾನರಡಿತು
ಶೈಂಡವಿ ಕ್ಷುನಾರಿತು ಘ್ರೇಕೋದರ
ಪಡೆದನತಿಪಂತೋಷವನು ಕೇಳಿಂದಳಂದುಮುಖಿ ॥ (ಪ.).

[†] ಈ ಪದ್ಯ (ಕ.) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ^१ ವರೆ ಧಾರದ ಬಾತಿಯ
ಧರದುರದ ವಿರಕ್ತವಾರಿಯ (ಕ.). ^२ ಯಿಕೆ ಬಾಡಣಿಗೆ (ಕ.ದ), ಮಯಬಾಡ
ಣಿಗೆ (ಪ.ಪ). ^३ ಕುಡಿದು (ಕ). ^४ ಛ್ಷ (ಕ.ನ.ಪ.ಬ). ^५ ಭಾಷೆಯಿ (ಇ.ದ.ನ).

ಮಳನ ತೆಳುದೊಗೆಲುಗೆದು ವಾಸ
 ಜ್ಯೇಶವ ಸೆಲಿಸಿದನವನೆ ಜರ್ತರದೊ
 ಶೋಳಗರುಳನುಗಿದಬುಜವದನೆಯ ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಸಿದನು |
 *ತೆಳುತ್ತದನು ಖಳನುರದ ರಕೆ ದ
 ತಳಕವನು ರಚಿಸಿದನು ಹರುಷದೊ
 ಭಾಲಿದು ಕ್ರಿಜಕವೈರಿ ನೋಡಿದನೊಲಿದು ನಿಜನತಯ ||* ಲ್ಲಿ

ಪಸರಿಸಿದ ಪರಿವಾರತರಥಿಯ
 ಮನಕ ಮನುಳಿತು ತೊಡೆಯಲಡಗೆಡೆ
 ದಸುಹ್ಯದನ ದರುತನದೊಳಗೆ ಮನಗಿದಷ್ಟ ಮನುಷುಗಳು |
 ತತ್ತವದನೆಯುತ್ಪಾಹವತೀ^१ಧಾ
 ಲಸಿತು^१ ಭೀಮನ ಹರುಪಜಲನಿಧಿ
 ವಿಸಂಪರಿದುದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿವಾಲ || ಲ್ಲಿ

ಎಡದ ತೊಡೆಯಲಿ ಮುಡಿದ ಬಲುವೆಗೆ
 ಯೋಡಲು ಬುಪಂಕದಲ ನೆಗಹಿದ
 ಕುದಿಕೆರಳ ಸಿದುಗರುಳ ಮಾಲೆಯ ರೌದ್ರ ರಚನೆಯಲ |
 ಕಡುಮನದ ವಿತಗಾಜ ಭೀಮನ
 ಕಡುಹು ಹೋಲುವೆಯಾಯು ಕಂಭದೊ
 ಶೋಡೆದು ಮೂಡಿದ ಘುಗದ ಮೋಗಿದ ಮಹಾನುರಾಂತಕನ || ಲ್ಲಿ

ಕೆಲದ ತಲ್ಲಿಯದ್ರಿಗಳ್ಯೇ ಮೂಳೆಯ
 ಹೊಳೆವ ನಾಲಿನ ಸುಂಟಗೆಯು ^३ತೊಂ
 ಗಲನ ತೊರಣಮೊ^३ಟಿ ಲಟೆಯ ಕರುಳ ಮಾಲೆಗಳ |
^४ತಿಳಿದ ರಕುತದ ಕೊಳನೆ ಘನ ಕೊಳು
 ಗುಳದ ತೋಣಿನ ನಡುವೆ ಮಾರುತ
 ಲಂನೆಸಹಿತಾಡಿದನು ತೊಣಿತವಾರಿಯೋರ್ಕೆಳಿಯ^४ || ಲ್ಲಿ

* ತಳುಕು ರಕುತಪ ಕಳೆದು ರುಧಿರಾ | ಪಳಿಯಲ್ಪ್ತನು ಚೊಟ್ಟನಂಗನೆ |
 ಯಾಳಕವನು ತುದಿವರಳಿಸಿರಸುತ ನಡಿದನಾಭೀಮ (ಕ).

¹ ರಾಣಿಸಿದ (ಕ). ² ಯಂಬಿಜದ (ಪ.ದ.ನ.), ಯಚ್ಚೆಗಳ (ಗ).
³ ತೊರಣದೊಳೆಡುಗಳು (ಕ). ⁴ ತಿಳಿದ ರಕುತದ ಕೊಳನೆ ಘನ | ತೊಳುಗಳ ತೋಣಿನ ನಡುವೆ ಮಾರುತ | ಲಂನೆಸಹಿತಾಡಿದನು ಜ್ಞಾನಿತ ವಾರಿ ಕೇಳಿಗಳ (ಕ),
 ತಿಳಿತ ರಕುತದ ತೊಳ ಘನ ಕೊಳು | ಗುಳದ ತೋಣಿನ ನಡುವೆ (ಪ.ಬ.)

ಕೊಳುಗುಳಿದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗಾಯಿತು
 ಜಲನಸುತನಲಿ ಮದುವೆಯೇನೆ ಮಂ
 ಗಳಮುಹೂರ್ತ^१ ಕಡೋಳಗೇ^२ ಮುಳುಗಿದ ಘುಳಿಗೆಪಟ್ಟಿಲೇನೆ |
 ತಲೆಕಪಾಲದ ನಾಲಕೋಣಿತ
 ಜಲದಲಂಡೊಹೈದಪ್ಪೆ^३ ರಣಂಧೂಳು
 ಕಳದೊಳಧ್ಯತ ರಚನೆ ಏಗೆ^४ ಸೂರಂಭ ರಂಜಿಸಿತು ||

೪೨

ಉಡಿದು ಕೆಡೆದ ಸಿತಾತಪ್ತುದ
 ನಡುವೆ ಹರಿನಾಲಿನ ಕಪಾಲದ
 ಗಡಣವಿರೆ ಚೆಲುವಾಯ್ಯು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಷಾಲ |
 ಅಡಗನಂತಕೆಗಿಗಲ ತಂಡುಳ
 ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕಿದ ತಳಿಗೆಯೋಳು ಸಂ
 ಗಡಿಸಿದಪ್ಪೆ ಕೆಲಪಟ್ಟಿಲೇನೆ ರಣಭೂಮಿ ||

೪೩

ಸರಳ ತುದಿಹಿಳು^५ ನಲ ಸಬಳದ
 ಸುರಗಿಗಳ ಸೂರ್ಯಗಿಯ ಬಂಡಿಯು
 ತರಗೆಳಲ ನಿಲುಕಿರ್ಫ ಸೂಭಷರ ಕಡಿಕು ಮೆಟ್ಟಿರಲು |
 ಅರರೆ ಜವನಂಗಡಿಯೋಳಿಕ್ಕಿದ
 ತರತರದೊಳಿಹ ಪಸರವೆನ ಸಿಂ
 ಗರಸಿತ್ವ ರಣಭೂಮಿ ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಷಾಲ ||

೪೪

ಸಿಡಿದ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಜವನಂ
 ಗಡಿಯ ನೀಲಿಲದ ಹಸರದಂತಿರ
 ಲಡಗು ಮೆಟ್ಟಿದು ಸೂನೆಗಾಱರ ಹಸರದಂದದಲ |
 ಹೊಡೆಗೆಡೆದ ಗಜದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷತದ
 ಕಡಲೋಳಿದ್ದಪ್ಪ ಬೀತೆರಸುಗಳ
 ಪಡಗು ಜವಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಂಗುಳಿಸಿದುರ್ವಾವೆಂಬಂತೆ ||

೪೦

ಏನ ಹೇಳುವೆನರನ ಕೌರವ
 ಸೇನೆ ಗರಹೊಡಿದಂತೆ ಬಹುಂಾಂ
 ಭೋನಿಧಿಯೋಳಿದ್ದಂತೆ ಬೆಗಡಿನ ನೋಗಡ ಸಣಿಹಿಡಿದು |

^१ ದೊಂಡು (ಕ). ^२ ಬಾಳದ ತಲೆ ಇಯನದಲ ವೆಯುವ ರಣನಂ (ಪ.ಷ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ^३ ನಗಲನಂ (ಗ.ಷ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ^४ ಥಸದಪ್ಪ ದನುಜ ಶೋಕದ ಹಡಗು ಘುಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಭವಿಳಿದ (ಕ).

ಮೋನದಲ್ಲ ಮನಮುಳುಗಿ ಯೋಗ
ಧ್ಯಾನಪರರಾದಂತೆ ಚಿತ್ತ
ಗಾಳಿಗಳಲೇಮಿಡುಕದ್ದರ್ಮದು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ ||*

೬೮

ಅಡಿಗೆಡಿಗೆ ಕಡುಕಟಿಮು ರಕ್ತ ವ
ಕುಡಿತೆಯಲ್ಲ ಮೋಗಮೋಗದ್ದು ಬೆರಳಲ
ಮಾಡಿದು ಕಡನಸಾಧ್ಯನದೀಪತೆಯರಿಗೆ ಕೈಗೊಳಿಸಿ |
ಕುಡಿದು ಮಿಕ್ಕುದನವಿಳ ಭೂತಕೆ
ಬಡಿಸಿ ಬೋಬ್ಬಿ ಸೀಡಾಟು ಚಹ್ಮಾಟು
ಮೋಡನೋಡನೆ ನೋರೆನೆತ್ತು ರೋಕುಳಿಯಾಡಿದನು ಭೀಮು ||*

೬೯

ತ್ವಂದ ತೈಜೀಗಳ ಕುಡಿದೆನತಿ ಥಗೆ
ಯಿಂದ ಸರೆಲ್ಲ ಸರೋರುಹಾಂಬುವ
ನೋಂದೆ ಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿನಿಂಬಿದೆನು ^१ಶಂಕಸದು^१ ಕೋಪಾಗ್ನಿ |
ಇಂದು ದುಶ್ವಾಸನನ ಶೋಜೀತ
ಮೋಂದು ಕುಡಿತೆಯಲ್ಲಾ ಮಹಾತೀಬ
ನಂದಿತೇನಿದು ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ಸೂತ ಹೇಳಿಂದ ||

೭೦

ಇವನ ನೆತ್ತರ ಕುಡಿವ ರಿಪುಕ್ತಾ
ರವರ ನೂರ್ವರ ಕಡಿವ ಭಾಜೆಗ
ಈವೆಗ ಪೂರಾಯವು ಸುಯೋಧನ ಹರಣವುಂದುಳಿಯೆ |
ಅವನಿ ಜಳ ತಿಬಿ ಪವನ ಪುಷ್ಟರ
ದಿವಿಜ ದನುಚೋರಗ ಮುಖಾವಿಳ
ಭುವನಜನ ನೀವು ಕೇಳಿಯೆಂದನು ಭೀಮಾ ಮೊಗನೆಗಳಿ ||

೭೧

ಮುಡದಿಯನು ಕಳುಹಿದನು ಕೆಳದಿಯ
ರೊಡನೆ ನಡೆತರೆ ನಾಕು ಕಡೆಯಲಿ
ಹಿಡಿದ ಜವನಿಕೆಗಳಲಿ ಜಲರುಹವದನೆ ಗಮಿಸಿದಳು |

* ಈ ಪದ್ದಗಳು (ಪು.ಇ.ತ.ದ.ನ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ. † ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಿನ
ನಾಲ್ಕು ಪದ್ದಗಳ ಕ್ರಮವು (ತ) ಪ್ರತಿಯಾಲ್ಲ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸಪಾಗಿದೆ. ^१ ನಂದಿನಿದು
(ಇ.ದ.ಪ.).

ತುಡುಕಿ^१ ವಾಮಾಂಫ್ರಿಯಲಿ ಹಗೆಯನು
ಮದದಲೊದೆದನು ಬಳಿಕ ಕೌರವ
ಪಡೆಯ ಪವನಜಿ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರಕಪ್ರೇರವನಾಂತರಕೀ^२ || ೬೪

ಅರಿಯ ಹೆಣನನು ಹಾಯ್ಕು ನೋರೆ ನೆ
ತ ರಲಿ ಬೊಳ್ಳಿ ಇಣ್ಣನು ವರೂಫದ
ಹೊರಗೆ ಬಂದನು ಕಳತಜಲದಲ ತೋಳಿದು ಕರಪದವೇ^३ |
ಃಪರಿಹೈ ಶತ್ರುಮಾಗಿ^४ ಪರ ಕ
ಪೂರ್ವರದ ಕಸು ದಿಗಂಧರೀಪವ
ನೋರಸಿ ಹೊಸೆಮುದಿವರ್ಗದಲಿ ರಂಜಿಸಿದನಾ ಭೀಮು || ೬೫

ವೀಕ್ಷಿಯವ ಕೊಂಡನು ವರೂಫದ
ಮೇಲು^५ ಪಲಗೆಯು^६ ಗದ್ದುಗೆಗೆ ರಿಪು
ಕಾಲಭ್ರೂರವನಡಬಿದನು ತುಡುಕಿದನು ಸಿಜಧನುವ
ಕಾಳಿಗಕೆ ಕಡೆಹಾರದೇ^७ ತಗೆ
ಯಾಳನಾಗಲಿ ಬಂದು ಕುರುಭೂ
ಪಾಲ ಬೀಳಲಿ ಧಮ್ರರಾಯನ ಚರಣಕಮಲದಲ || ೬೬

ಎನುತ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವ ದುರಿಯೋ
ಧನನ ಮೈಕ್ರೋರಕಾಗಿ ಬಂಡಿಯ
ಬಿನುಗುಗಳು ಕೈದೋಣಿಯೈ ಪುನಾಂಪನಾರಿಯರು |
ಅನುಜರಾವೆಚೆ ಕರಸು ಕೌರವ
ಜನಪ ಕಣಾದಿಗಳ ಬಿಂವ
ನೆನಗೆ ತೋಣ್ಣಾಯೆನುತ ಹೊಳಗಿದನರಸನಿದಿರಿನಲ || ೬೭

ನಿಯತ ಜಯಲುಬ್ಧಿ ಕನು ರಣಭೂ
ಮಿಯಲಿ ಹರಿಸಲು ಜಯದ ಸಿರಿಯನು
ಭಯವಿಹೀನರು ಚೆಗುಗೋಂಡರು ಭೀಮನುರವಣಿಗೆ |
ಜಯದ ವಾಖ್ಯಾನಿಳುಹಿದರು ಮು
ನ್ನೆಯರು ಮನಗುಂದಿದರು ಕುರುತೇ
ನೆಯಲಿ ಕಾಣೋಸುಂದರುದಪಚಯಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವು || ೬೮

^१ ದನು ಕ್ರೋಂಡವನು ಕ್ಷುಗಿಯ ಪೂರುತ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಪಡಗೆ ನಡೆ
ದನ: ಸಕಲದಳ ಕುರುತಂತ್ರ ತಪ್ಪಣಿಸೆ (ಕ). ^२ ಪದಯುಗವ ತೋಳಿದು (ಷ.ತ.
ದ.ಪ). ^३ ಕರವದನ ಶಂಧಿಯಲಿ (ಷ.ತ.ದ.ನ.ಪ). ^४ ಮಲಗಿನ (ತ.ನ).

ಬೆಟ್ಟುವಾದವು ಬಿಸುಟ್ಟ ಕ್ಷುದುಗ
ಶೋಟ್ಟುಲಾದುವು^१ ನಿಂಥ ಸೇಳಿರಿದ
ವಿಟ್ಟೆಡೆಗಳಲಿ ಭಿಸುಕಲಸದಳವಾದುದನಲಂಗೆ^२ |
ಘಟ್ಟು ಮುಸಿದುದು ಪಟುಫಟಿರು ದ್ವಾತ
ಗೆಟ್ಟು ದೆಸೆದೆಸಿಗಳಲಿ ವಿಗೆ ನಾ
ರಿಟ್ಟು^३ ನರಿದುದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮತ್ತೊಲು^४ || ೧೧೧

ಬಿಸುಟ್ಟರಮುಲಿಟ್ಟುವನು ಕೂ
ರಸಿಯನೀಡಾಡಿದರು ರಾಯರು
ಮುಸುದ ತಿರುಹುತ ಮತ್ತುಖವಧನಕೋಟಿ^५ ಸಮರದ್ವು^६ |
ಜನಪ ಮಾಟಿದರಾಯುಧಂಗಳ
ಹೆಸರ ವೀರರು ಬಾಹುಬಿಲಾ
ಹಸರು ಕಂಗಣ್ಣೇಡಿದರು ಪವನಜನ ಸಮರದಲಿ || ೧೧೧

ಬಲ ಮುರಿದು ಬರುತ್ತಿದುರ್ಮಿ^७ ಕಡೆ
ಜಲಧಿಯಲ ತರೆ ತಿರುಗಿದೆತರೆ
^४ ತರೆಮುಸುಕನಲ ನೋಡುರವನ್ನಕೂಡ ನಾಯುಕರು^८ |
ನೆಲೆದೆಗೆದು ಸಮೃದ್ಧರಾ ಸ್ವಪನರ
ನೆಲೆಗೆ ನೇರದೆ ನರಿಯೆ ಕಂಡನು
ನಳಿನಖಿತ್ತನ ಹೊಮ್ಮೆ ತಜದನು ಹೋವಾನುರವಣಿಯು^९ || ೧೧೨

ಸೈತ್ಯಾಂಬತ್ತಾನೆಯೆ ಸಂಧಿ ಮುಗಿವಾದಃ.

^१ ಸಿಂಧಿರದ ಸೇಳಿಟ್ಟೆಡೆಯ ಚಾಮಿಕವು ಅಸದಳವಾದುದನಿಬಿರಿಗೆ (ಕ).

^२ ಮೆಟೆದಿದುದು ಕೇಳು ಧ್ವಂತರಾಪಾತ್ರಾಪನೀಪಾಲ (ಕ). ^३ ಒನ ಜರಿದು (ಬ.ತ.ನ).

^४ ತರೆಯ ತಡಣುತ್ತೆಣ್ಣೆಡಿದರು ಕರುನ್ನಪನ ಪರಿಫಾರ (ಕ). ^५ ಏಂದ್ರ ವ್ಯಾಪನೇನ (ತ.ಪ.ಬ).

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಚಂದುಲಿ ಪವಮಾನಜನ ಮುಂ
ಕೇಳಬು ವಿರಭನುಮಾಡಿ ಕಡನೋ
ದ್ವಾರ್ಥ ನರನೇಶು ಕಾದಿ ಮಹಿದನು ಏರ ವೃಷಣೇನೆ ||

ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಪ್ಯನ್ಯಾಪೆ ನಿ
ನ್ನವಗೆ ತಿಳಿದುದು ಸೋಕ್ಕು ಚಿತ್ತದ
ಬಿಂಬಿ ಬೀತುದು ಮನದ ¹ಜೊಂಟಿಂಬಿಂಬಿ ಧಿದುದು ಧಿದಾಳಿಸಿದ |
ಪವರಿಸಿದ ಡೋಳಾನ ರಣಭೇ
ಧುವೆಯ ಬಿಗುತಡಗಿದವೈಲನಿಬರು
ತವತವಗೆ ನಾಚಿದರು ಕೋಳಾಹಳಕೆ ಪವನಜನ ||

೦

ಮುಣ್ಡೆ ಬಂದುದು ಕೇಡು ನೃಪನೋಡ
ಮುಟ್ಟಿದನ ಹೊಯ್ದಿ ರುಣಜಲದಲ
ಬಷಟ್ಟಿಸುದು ರಿಪು ಹಾರಿವರಿದನು ಕಳನ ಚೌಕದಲ |
ಇಟ್ಟಣಸುಪೀ ರಣಮದಾಂಧನ
ತೋಟ್ಟಿಳಿಕೆಯನು ಕ್ರಿಳ್ಳಿ ರಾಯಫು
ರಟ್ಟಿಸ್ಟ್ರಾ ಎನುತ ತನಿಮಸಗಿತು ಭಟಕ್ಕೊಽಮೆ ||

೨

ಮೊರೆಯೋಡನೆ ತಲೆಯೋತ್ತಿ ಮುರಿದ
ಬ್ಜ್ಞಾನಿಸ್ಟ್ಟಿದ ಸಮರದಲ ನಿ
ಬ್ರಿರದ ಬೆಣಿಗನೋಳಿದ್ದರ್ಪೇ ಬಳಿಕ್ಕೆಗಲಬಿತರಲಾ² |
ಅರಸನನುಜನ ಕುಡಿದನೆತ ರ
ಬರಿಸುವನು ಮೂಗಿನಲ ಹೊಮ್ಮಿನು
ತರಿಯ ರಥದುರವಣಿಗೆ ಕಣಣನನುವಿದಿರಾದ ||

೩

¹ ಜೊಮ್ಮೆ (ತ.ಪ.ಬ). ² ಮಹಾರಥರು (ಜ.ತ.ದ.ನ.ಬ). ³ ನೋಡೆ
(ಹ.ತ.ದ.ಬ).

ಫಡ ವಿಕಾರವೆ ನೋಡು ನೇತ್ತಿರು
ಗುಡುಕಿತನವೇ ಸಮ್ಮೊಡನೆ ಹೊಲೆ
ಮುಡಿಯ ಮೂದರೆಗರುಹರೇ ಕಣಾವರ್ವಾಚುಕರು ।
ಕುಡಿದ ರಕುತ್ತದ ಜಿಗುಳಿ ನೀ ನಿ
ನೋಡಲ ನಿಗುಚುವೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಬಲ
ನೆಡನ ಬಿರುದರ ಮೇಳದಲ ತೂಗಿದನು ವೃಷಣೇನ ॥

೪

ವೀರ ಮರ್ಯಾ ಸೈನಾಧಿಪತಿಯ ಕು
ಮಾರ ನೂಕಿದನೆಸುತ್ತಬಿಳ ಪರಿ
ವಾರ ಕವಿದುದು ಕರಿ ರಥಾಶ್ವಪದಾತಿಯೋಡ್ದಿಸಲ ।
ಆರು ಜೈಗಳುವರಿನಿಲಸುತನ ಸ
ಧಾರತನವನು ಹೇಳಿ ಸೀಳ್ಣಿ ಕ
ಶೋರ ತಪ್ಪುವುಜಪ ನೂಕಿದನಡ್ಡವರಿಗಯಲ ॥

೫

ಅಕ್ಷಯ ಮಾಗಿನ ಕೂಡೆ ಬಲುನಾ
ಯುಕರು ಬಯಸಿದರಳವನಿಮಾ ಸೇ
ವಕರ ಪಂಘಾತ್ರಾ ವಿಕೋಧವೆ ಎಸುತ ಮುರಿದೆದ್ದು ।
ಲಕುಷಜತಸಿಭ್ರಿಣಸ್ಯಭಾಂಡ
ಪ್ರಕರಣೇ ಸಿನಾಳ್ಳಾ ಖಂಕುದುರೆಯೋ
ಸಕಲಸುಭಂಗರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲ ॥

೬

ಸುಗ್ಗಿ ಬಡಿಹಂಜಿಸಿದ ಗೆಲಬಿನ
ಸುಗ್ಗಿಗಿಡೆ ಮುಖಿಗಾಲಬೇನುತ ನಿ
ರಗ್ಗಿಂಳತ ಭಾಜಕಾರ್ಯ ನುಳಿದನು ಸರಳ ಸರಿವಳಿಯ ।
ಸ್ವಿಗ್ಗಿ ಕಚಿಪಂಚಾಗಳ ಗಣಿಗಳ
ಲಗ್ಗಿಗೆರಿನಾಯಕರ ಕವಿಗಳು
ಸೆಗ್ಗಿದಷ್ಟೆ ಮುಗ್ಗಿದಷ್ಟೆ ಮನ ವಾರಂಕದತಿರಧರ ॥

೭

ಬುಲುಹು ಪುಗಿನ ಶಾರ್ಯವೀನ
ಗ್ಗಿಳಿಯನ್ನೆ ತಿಪಯಿಸುತ್ತ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಳುಕಿ ಹೂಡಿದನಂಬುವಧಾನದಲ ಬಿಡೆಯಣಿದು ।
ಹೀಳುಕುಹಳುಕುಗ್ಗೋರಸೊರನು ದುಂಡ
ಕೊಳಿನೆ ಹಿಂದಣಿನಂಬುನಂಬು
ಛ್ವೆಳಿನಲೆಛ್ವೆನು ಭೀಮ ರವಿನಂದಸನೆ ನಂದನನ ॥

೮

ಕೆಣಕಿದುರಿಯಂದದಲ್ಲಿ ದಂಡಯೋ
ಇಂದ ಕಾಶೋರಗನವೈಲು ಚೆ
ದ್ವಿಷಯ ಚಪಳಕ್ಕೂ ಧಿವಿ ಮೋಹಿದುದು ಮೋಹಿಯಲ್ಲಿ ।
ಕಣಿಗಳೋ ತಲ್ಲಾಂತಪ್ಪುಯು
ಒಡೋಣಿಗಳೋ ಹಾಳಾಹಳದ ಡಾ
ವಣಿಗಳೋ ನಾವಣಿಯವಚ್ಚನು ವೀರ ವೃಷಣೇನ ॥

೯

ಫಲತ ಶಾಖೀವನವ ಮುತ ದ
ಗಿಳಿಗಳೋ ತಾವರೆಯ ತಕ್ಕೆಯೋ
ಉಲಿದ ಮಟ್ಟಿದುಂಬಿಗ್ಗೋ ಘೈಪ್ಪೇನನ ತರಾವಳಯೋ ।
ಹಳ್ಳಿಕು ಹೈಂಜಿದವಾತನಶ್ವಾ
ವಳಿಯಲಾತನ ಸೂತನೊಂದಲಲ
ಹಲಪು ಮಾತೇನಾತನಂಗೋಪಾಂಗ ನಿಕರದಲ್ಲ ॥

೧೦

ಕೂಡ ಹಾಹಾಧ್ವನಿಯ ರವವ
ಭ್ರಾಹಿಸಿತು ಪರಬಲವನೀತನ
ತೋಡು ಬೀಡಿನ ಸಂಚ ಸೇದುದು ಹಗೆಯ ಸಾಹಸವ ।
ಓಡಲಜಿಯದೆ ಭೀಮನಂಬಿನ
ರೂಢಿ ನಿಗುಂಡದೆ ಕಾದುವರೆ ಜಯ
ಜೋಡಿಸದೆ ಹೊಂದಿವಳಿಸಿ ಜವಗುಂದಿದನು ಕಲಿ ಭೀಮ ॥

೧೧

ಅರನ ಕೇಳ್ಣಿ ಬಳಿಕ ಭೀಮನ
ತರಹರವನಷಿದಾಚೆಯಲಿ ಸಂ
ವರಿಸಿಕೊಂಡನು ನಕುಳ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂತಿಯಾಲಿ ರಥವ ।
ತರುವಲಯೆ ನೀನಿದಿರಹುದೆ ಘಡ
ಸರಿಸವೇ ಭೀಮಂಗ ನೀನೆನು
ತರಿಭಂಗ ಕೆಣಕಿದನು ಕೆದಬಿದನಸ್ತನಂತತಯ ॥

೧೨

ಅರಿವರು ನಕುಲಾಂಕರೇ ಜು
ಜ್ಞಾನರೇ ಸಿಮ್ಮಣ್ಣಾಡಿ ದು
ಹಾರದಲ ಸೆಸ್ಯಿಯೋದನಾತನ ಹರಿಬಂಧ ನಿಮಗೆ ।

^१ ಹೊ (ಕ). ^२ ದೊ (ಗ.ಂ.ತ.ಧ.ನ.ಬ). ^३ ಜಾ (ಖ.ಫ.ಟ).

ತೀರದೇ ನಿಮ್ಮಲ ವ್ಯಾಘಾಕೆಂ
ಕಾರವೇಕಿದು ಪಾರ್ಫನೆಂಬನ
ತೋಜಿರೇ ನೀ ಸಾರೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಬೊಳ್ಳಿಯೆದ ॥ ೮೩

ಮಗವು ನಿಖ್ಯಾದನೇನು ಸರಿಯೋ
ಖಿಗಿಲ್ಲೋ ಶರವಿವ ಹೇಳೆನುತ ಕೈ
ಮಗುಸಿದನು ಹೊದೆಯಂಬಿನೀತನಮೇಲ ನಿಖಿಷಿದಲ ।
ಮುಗಿಲ ಹರಿಗೆ ಚಾರುತನ ಬಂ
ದಿಗೆಯು ಹೊಯ್ಯೆನೇ ನಕುಳನೆಚ್ಚೆಂ
ಬುಗಳು ಕಿಡಿಸೆಣಿದವು ಕಂಡನು ರಥದ ಬಳಸಿಲ ॥ ೮೪

ಮರಳ ನಕುಲನನೆಚ್ಚೆಂ ನಾತನ
ತುರಗವನು ಮುಜಿಯೆಚ್ಚೆಂ ನಾತನ
ವರ ರಥವ ಸಾರಕಿಯನಾತನ ಚಕ್ಕೆಯವ ಧನುವ ।
ಉರುಳಿಗೆಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ
ಪರಿತರಲು ಮುಜಿಯೆಚ್ಚೆಂ ಪುನರಪಿ
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದನಕಿಂ¹ ಹರಿ! ದನು ಮತ್ತೆ ಪವಾಷನ ॥ ೮೫

ನಕುಲ ಮುಜಿದನು ಭೀಮ ನಿಲು ಕಾ
ಮುರ್ಕವ ಹಿಡಿ ಬಿಡು ಸರಳನಳುಕುವ
ದಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲಿನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಕರನು ಫಲಾಗಣನ ।
ವಿಕಳರುಳಿದಿರಲಾಗದೇ ನಾ
ಯಕದ ಸ್ಯಾಪ್ತಿವಿರಿಂಬ ನುಭಟ
ಪ್ರಕರದೊಳು ತಾನೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚುನು ವೃಕೋದರನ ॥ ೮೬

ಮುಜಿದು ನಕುಲನ ಭೀಮನೇನನ
ನಾಣಿಸಿ ಹಿಡಿದನು ಬವರವನು ಭಟ
ನುಜುಬೆ ಬಲುಹೋ ದಿಟ್ಟಿನಿವ ಕೌರವರ ಥಟ್ಟನಲ ।
ತೆಱಹುಗೋಡಿರಿ ನೂಕುನೂಕೆನು
ತುಜುಬಿದನು ಸಹದೇವನೀತನ
ತಟುಬಿ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಮುನುಕದನಂಬಿಸಲಿ ರಥವ ॥ ೮೭

¹ ಹಿಡಿ (ಹ.ತ.ಥ.ನ.ಬ.). ² ನಾಣಿಯನೆನುತ (ಹ.ತ.ಥ.).

ಮೊದಲ ಬಲುಹನು ಕರಡೆನಿಸ್ಸೀ
ತುದಿಪರನ ತನಿಗೆಚ್ಚು ನಮ್ಮನು
ಬೆದಣಿಸುವುದೋ ಶಿವಶಿವಾ ತಪ್ಪೇನು ತಪ್ಪೇನು |
ನಿದೆಗಿರವದಿರ ಗೆಲುವುದಾವಂ
ಗೆದಲಿ ಬಹುದೋ ಎನುತ ಪರಿಹಾ
ನಿದಲಿ ರಿಷ್ಫಣನಂಬುಗಳ ಕೆದಣಿದನು ಕಣಿಗಳಲ್ಲ ||

೧೮

ಅತನೊಡನೆಯೆ ತೇರು ತುರಗ
ಬ್ರಾತವನು ಹುಡಿಮಾಡಿ ರಥಹಯೆ
ನೂತ ಧನು ಶಸ್ಯಾಘ ಕವಚ ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಗಳ |
ಖಾತಿಸಿದಸ್ಯೇದಂಬಿನಲ ಮಗು
ಭಾತನುರವನು ತೋಡಿ ತೊಲಗಿಸಿ
ವಾತಜನನಾಸಿದನು ಮೂದಲಿಸಿದನು ಸರಳಿನಲ ||

೧೯

ಶಿವಶಿವಾ ಸಹದೇವ ನಕುಲರ
ಬವರ ಮಾಜಿದುದು ಬಿಡದೆ ಬಳಿಯಲ
ಪವನಜನ ತುಡುಕಿದನು ನೂಕಲ ಸರ್ವದಳವೆನುತ |
ತವತಪಗೆ ನುತನೊಮುಕಾದಿಗ
ಉವಗದಿಸಿದರು ಮತ್ಸ್ಯಕೈಯೆ
ನಿವಹ ನಾತ್ಯಕಿ ಜೀಕಿತಾನರು ಕವಿದರುರವಣಿ ||

೨೦

ಎಲೆಲೆ ಪಾರಾದವನವರ್ದಳವಿ
ಇಸ್ತಿಸಿತ್ತೋ ಸುಕುಮಾರನೆಂಬ್ಬನೆ
ಸಿಲುಪುದರಿದೋ ನೂಕೆನುತ ಕುರುತ್ತೇನೆ ನಂವರಿತೆ |
ಉಲುಕೆದಿರಿ ಭಾರಜೆಯ ಭಟಕ
ಗ್ರಿಭಯರೆನ್ನೀ ಮಾಕ್ಕಿಭಾಟಿಕೆ
ಯಳವನೀಕ್ಕಿ ಸಾಕೆನುತ ತಯಾಬಿದನು ಪರಬಲವ ||

೨೧

ತೇರನೆಚ್ಚೆನು ಕುದುರೆಕಾಣರ
ಡೂರದಲ ಬಂಡಿಸಿದನೊಗ್ಗಿನ
ವಾರಣಾಘವ ಸೀಳಿದನು ಹೂಳಿದನು ರಕುತದಲ |
ಆರು ಬಲ್ಲರು ಪಯದಳವನಾ
ವೀರ ಸುತನೊಮ್ಮಾಡಿ ನಿಖಿಳ ಕು
ಮಾರರಂಭವಣಿಗಳ ಸೆಳಿಧುದು ಭೀತಿರಸಜುಲಧಿ ||

೨೨

ಭಾಗುಳಿಗುಳಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೀ
ಸುಗುಳಿ ಪುಗುಳಿನ್ನಾರ ಬಸುಇನು
ಹೊಗುವೆ ಮೊಲೆಮುಡಿಯಾರಿಗಿಪು ಘಡ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆನುತ |
ಹೊಗರೊಗುವ ಹೊಸಮುಸೆಯ ಬಾಯ್ದಾ
ರೆಗೆಳ ಬಂಬಲುಗಿಡಿಯ ಭಾಜಾ
ಉಗಳಲೇತನ ಹೂಳಿದನು ಕಾಳಿನು ವೈಕೋಡರನ ||*

೨೩

ಕಳಪಳಿಸಿತರಿಸೇನೆ ಚೊಬ್ಬೆಯೊ
ಇಲಿದುದೀ ನಮ್ಮೆವರು ಕಂಡನು
ಬಳಕ ಮುರರಿಪು ತೋಜಿದನು ಪಾಥಂಗೆ ವವನಜನ |
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಭೀಮಲಯ ನಿ
ಮ್ಮೆ ಲಿಪು ನಿಮ್ಮೆ ಪರೋಕ್ಷದಲ ನಾ
ವುಳವರಲ್ಲೇ ಹವಣ ಕಂಡೆಪು ಕರ್ಣತನಯನಲ ||

೨೪

ಈಸು ಖನವೇ ಕೃಷ್ಣ ಮಗವಿವ
ಸ್ವೇಸಱವನೆಂದಿದ್ದೆ ನಾದರೆ
ಹಾಯ್ಯಾ ರಥವನು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಮುಂಗುಡಿಗೆ |
ವಾಸಿಯೇಕಿವನಲ ವಕೋಬಿ
ನಾಯಾಸದಿಂ ರಥ ಮುಂಚಿತಹತನ
ಫಾಸಿಯಿಂದನಿಲಜನನುಗಿದನು ಬಗಿದು ರಿಷ್ಟತರವ ||

೨೫

ಎಸುಗೇಚೆಲುವನು ಹಾಲುಗೆಲ್ಲದ
ಹನುಳೆಯಂಗೆವಿದಲ್ಲ ತುಂಬಿಯು
ದೇಸಿಗೆ ಕೆಂದಾವರೆಯ ಬನವೇ ವನದವಾನೆಳನು |

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ತ.ಪ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :—

ಅಂಬಿನಂಬಿಧಿ ಜರಿದುದ್ದೋ ಪೇರೇ
ಇಂಬುಗಳನಂಬರವೆ ಕಾರಿತೋ
ಅಂಬಿರುಕ್ಷವನುಬಿಗಳನೇ ಸ್ವಾಸಿದನೇ ಮೇಣಾ |
ಅಂಬಿಗಳಿಗಂಬರದೊಳಿಬಿ
ಡ್ರೆಂಬಿಪೋಲಂಬಂಬಿಸೀಡಿಸಿ
ದಂಬಿಕಾಯ್ಯಾ ರಜ್ಞಾಂಬಿಗ್ರಾ ಭುಂಬಿಸಲು ಯೂಂಹಿಸಿಧಿ ||

† ಗೆ (ಕ):

ಉನುರದೀ ಜಯದೊಪ್ಪದಲ ಜಾ
ಇನುವರೆಳಿತು ತೊಲಗೆನುತ ನಿ
ಪ್ರಸರದಲ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಜುನನಿನನುತನುತನ ||

೨೫

ಚಾರುಪೌರುಪ ಸಮರವಿಕ್ಷ್ಯಾಳ
ತಾರಕರು ನಿರ್ವಾ ನಮ್ಮುದಿದು ಕೂ
ಮಾರರದನೆ ತಾಮಸವರೀ ನಿಮಗಾನು ಸಮಬಳನೆ |
ಕೂರಲಗು ತೊಲೆಗೋಲಿನಲ ನಿ
ಮಾತ್ರಾರುಭಜೆಯನು ನಮ್ಮ ಬಾಹುವಿ
ಕಾರಬಲವನು ತೊಗಿಯನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ ||

೨೬

ಮುರಮಧನ ಚಿತ್ತತ್ವಸಿದ್ಧೈ^१ತರು
ಪರಿಯ^२ ನಾಭಿಪ್ರಾಯುವಾಕ್ಯ
ಸ್ಮರಣವನು ಸಭ್ಯಾಂಗಭಾಷಿತಭಾವನಿಪ್ಪು ರವ |
ಪರಿಹೃತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆನುತು
ಚ್ಚರಿಸಿದನು ಮೌರ್ವಿ^३ಸಿನಾದ
ಸ್ಮಾರಿತವಿಮಳಪ್ರಜವಮುಖತರ ಸೂಕ್ತಸಂತತಿಯ ||

೨೭

ಅದು ಬಳಿಕ ಲೋಕಾಯತಾಂಗ
ಚ್ಚದನ ಪರನಾರಾಚೋನಿಮಾರ್
ಇ^४ದಲ ಭಂಗಿತವಾಯು ಪಾರ್ಥಸ ಬಾಣದೂಡ್ಪ ವಾಜ್ |
ಬಿಹಿರ ಹೊಕೆಯಲ ಕರಿವುದೇ ಬೇ
ಚಿದಲಿ ಕರಿಯದ ವಸ್ತು ಹರಸಿ
ದೊದಗಿದಂಬಿನ ಜವಣ ತೋಜೆದೆಚ್ಚನಜುನನನ ||

೨೯

ಧನುಜರಿಪು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನವೋ
ಡ್ವಿನಲ^५ ಭಟನಭಿಮನ್ಯ ಪರರೋ
ಡ್ವಿನಲಿ ಭಟನಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಕುಮಾರವರಗ್ರದಲ |
ತನಗೆ ದೇವತ್ವಿತಯವಲ್ಲದೆ
ಧನುಜ ದಿವಿಜಾದಿ ತ್ರಿಲೋ^६ಕದ^७
ಜನವಿದಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿತು ಮಗವಿನ ದಿಟ್ಟ ತನಪೆಂದ ||

೩೦

^१ ತರುವಲಯ (ಕ), ಶರುವರನ (ಬ.ತ.ನ.ಪ.ಬ) - ^२ ನಮ್ಮುಂಬ (ಕ),
^३ ಯಾವುಧೀಭಟ್ಟನಲ (ಕ). ^४ ಕೇ (ಬ.ಜ.ದ.ನ.ಪ)

ಪೂತುರೇ ಪ್ಯಾಪನೇನ ತರನಂ
ಘಾತೆವಿದೆಕೋ ಸ್ವರಿಸಾದದೆ
ಪಾತಕಕ್ಕೂ ನಿಸರಿಸಿದೆವಲೇ ಭೂಳಿಹತಿಯೆಂಬ |
ಮಾತು ಹಲವಾರ್ತೆನು ಪಾಥಿವ
ಜಾತಿಗೆನುತ ಮಹಾಸ್ತ ನಿಕರದೊ
ಉತನನು ಮುಸುಕಿದನು ತರಮಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ || ೪೧

ಅವ ವಹಿಲದೊಳಿಜುಂನನ ಬಾ
ಣಾವಳಿಯ ತಣಿದೊಟ್ಟಿ ಮಗುಳೆ ಕ
ರಾವಳಿಯ ಕೊನೆಗಳಲ ಮುದ್ರಿಸಿದನು ಧನಂಜಯನ |
ನಾವಣಿಯೆವಿನಿಸದುಭುತವನಿವ
ಕಾವನೇ ಮಿಕ್ಕವರನಃಜುಂನ
ದೇವನಲ ನರಿಮಿಗಿಲ ಕಾದಿದನರನ ಕೇರೆಂದ || ೪೨

ನರನ ಪೂಜಂಕದ ಮತೇಂದ್ರಗೆ
ಜರಣಯುಗ ಚೆನ್ನಿನಲಿ ಬವರದೊ
ಇಳಿದಲ್ಲೈ ಭೀಷಾದ್ವಿಗೀ ರಣದ ಹೇಳಿತಪ್ಪ |
ಜರಡಸ್ತಿ ಭಾರಂಕದಾಳಿವ
ತರಳನೇ ಸುರಗಿರಿಯನಾನುವ
ಕೊರಳ ಸತ್ಯಾಪ್ತಿ^३ ತಿವಶಿವೆಂದುದು^४ ಮೇಲೆ ಸುರಕ್ಷಕ್ || ೪೩

ಎನಲು ಕಡಿದನು ರುಜಾಡಿಯಲಿ ರುಂಂ
ಷಿಸಲು ಜಡಿದನು ಜಳಿಕದಲಿ ಜಾ
ಇಸಿದರೊಂದಕ್ಕೆ ರಡು ನಾಲ್ಕು ಕ್ಕೆಂಱು ತೋಣಿಸಿದ |
ಮುಸುಕಿದರೆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತದಲಿ ಮೋ
ಹಿಸಿದ ನರಿಸಕೆ ನರಿಸ ವಿಪಮಕೆ
ವಿಪಮಗತಿ ತರಸಾರ ನಾಳಂಗಿದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ || ೪೪

ಅಯಿತಿದು ಸಮರದಲ ಗುರು ಗಾಂ
ಗೇಯ ಕರ್ಣದ್ವಾಳಿಕಾಗಳ ತಯಾ
ವಾಯ ಲೆಕ್ಕೆ ಸಂದನ್ಯೇ ಮರು ಪೂತು ಪಾಯ್ತುನುತ |

¹ ಉರ (ಬ.ಹ.ತ). ² ಗವನಾನದಾಳಾಪ (ಗ.ಹ.ದ.ಪ), ಗವಧಾನದಾಳಾಪ (ತ.ನ.ಬ). ³ ಕೆ (ತ.ದ.ನ). ⁴ ಕೂಡೆಕರುನೇನೇ (ಕ). ⁵ ಕೃಪಾದಿ (ಕ)..

ನಾಯಕವನೆಭಿಮಂತ್ರಸುತ್ತ ಷ್ವಾ
ನಾಯೀ^१ಕಾಸ್ತುವ ಹೂಡಿದನು^२ ಬಲ
ಬಾಯಬಿಡೆ ಚಿಗಿದಂಬು ಕಡಿದುಮು ಕಣಂದನನ ॥

ಶಿಖ

ಚಿಗಿದ ತಲೆ ಬೊಬ್ಬಿ ಸೌಯೈ ಬಳಿಕಾ
ಳುಗೆಳ ದೇವನು ^३ಮುಷ್ಟಿಬಳಿಗೋ
ಲುಗೆಳನ್ನೆದಾರೇಳ ಹೆಚ್ಚಳಾಯಿಯೆಸುಗಿಯಲ ।
ತೆಗೆದು ನಿಂದುಮು ಭಯರಸದ ಹ
ಬ್ಬಿಗೆಯಲುಬ್ಬಿದ ಶೋಕದೊಡ್ಡಿನ
ಮುಗಿಲು ಕಡೆದುಮು ಕುರುಬಲಡ ಕಂಬಿಯ ಬಿಂಬಿಯ ॥

ಶಿಖ

ಕದಂಡಿತೀ ಒಲಜಲಧಿ ಕಲ್ಪಾಂ
ತದ ಸಮುದ್ರದವೇಲು ಮಹಾಧ್ವನಿ
ಗಿರಗಿದಿಸೆ ಹಾ ಕಣಂಸುತ್ತ ಹಾ ಕಣಂಸುತ್ತ ಎನುತ್ತ ।
ಕದಣಿತೀತನ ಭಾಳದುರಿನೇ
ತ್ವದವೇಲಾರಿದುಮು ನೂತನುತ್ತ ನಾ
ಕಿದ ಕುಮಾರೋನೇ ಮೇಳವದ ಮನ್ನಣ್ಯ ಪರಿವಾರ ॥

ಶಿಖ

ನೂಕಿತೀ ಬಲದಳದ ಪದಹತಿ
ಗೇಕೆ ಬಿರಿಯದು ಧರಣ್ಯ ದಿಕ್ಕುರಿ
ಯೋರೆಕರಿನದೇ ಮದವನಾದರೆ ಪುಣ್ಯನಬುಜಭವ ।
ಈ ಕಡಿಹಿನಾತಗಳನಾನಿವ
ಡೇ ಕಪರ್ದಿಯೆ ಸಾಕು ಕೆಲನವ
ರಾಕೆವಾಳರೆ ಎನುತಲಿದುರುದು ಮೇಲೆ ನುರಕಟಕ ॥

ಶಿಖ

ಉರಿಯು ^४ಸರಿಗೇಣಿದ್ದಿ^५ ಪತ್ತಂಗಕೆ
ಮರಳುದಲಯೇ ಮತ್ತೆ ರಣದಲ
ನರನೊಡನೆ ಕಳನೇಯೆದಾತನೆ ಸತಿ ಸುವಾಸಿನಿಯೆ ।
ಅರಳ ಹೊಸ ಸಂಪರೀಯ ಮೆಧುವನು
ಮುಣಿಗೆ ತಪವೇ ತುಂಬಿಗಳು ಕೇ
ಳರನ ಕರಿಬಕೆ ಕೊಕ್ಕು ಸುಭಂಗರ ಕಾಳಿ ನಾನೆಂದ ॥

ಶಿಖ

^१ ಕವಹೂಡಿದನು ಕುರು (ತ). ^२ ಮುಂಡ (ತ.ದ.ನ.ಬ). ^३ ರು (ಕ).
^४ ಸರಿಗೆಗಿದ (ನ.ಬ).

ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಕ್ಕು ತುದುರೆಗೆ
ಉಳಿತಿಯ ತುಂಬಿಯ ಕವ್ಯೋಲ
^१ದ್ಯೋ^१ಜೌಯೋಽಣತೆಯ ಮಾದ ಕರಿಗಳ ಕಡುಹಿಹ ನಿಜಿರಥದ |
ನಾಜೀಯಲಗಿನ ಸರಿಯ ಸೋನೆಯ
ಜಾಣತನ್ವೋ ಜಯದ ಸುಭಂಗರ
ಕಾಣಿಸ್ತೇ ಕಣಿಯೆರಡರಲ ನಂವರಿಸಿದನು ವಾಭರ || ೫೦

ವೀರ ದುಶ್ಯಾನನನು ಕಣಿಕು
ಮಾರ್ಪಿಕರು ನೀ^३ ನಾಕಿದಗ್ಗಳ
ವೀರದಳ ಕೌರವನಕ್ಕೋದರ್^४ಸೇನೆ ಮೊದಲಾಗಿ^५ |
ತೀರಿತಾಹಪದಲ ಕುರುಪ್ರಜ್ಞ
ವಾರುಧಿಗೆ ಸರಿಯಾಯು ನಿನ್ನ ಕು
ಮಾರನಿಂಗಿತವಣಿದು ಸಮರಕೆ ಕಣಿನನುವಾದ || ೫೧

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

^१ ಶ್ರೋ (ಕ.ಗ.ಟ.ದ). ^२ ಹಿಕಯು (ತ.ಬ). ^३ ನಾತನು (ಹ.ತ.ದ.
ನ.ಬ). ^४ ಶೇಷಹೋದಲಾದ (ಕ). ^५ ಬಲಜ (ಕ).

ಇಪ್ಪೆತ್ತೂಂದನೀಯು ಸೆಂದಿ

ಜೂಡನೆ || ಪ್ರೇರಿಗಜಪಂಚಾನನನು ರಣ
ಧೀರನಪ್ರತಿಮಲ್ಲ ಕಣಣನು
ದಾರದಲ ಹಳಿಕದನು ಹನುಮನ ಹಳವಿಗೆಯ ರಥವ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿವ ನಿ
ನಾನ್ನಾಳ ಸುಮಾತ್ತಾನವನು ತನುರೋ
ಮಾಳಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದು ಪರಿತೋಪಪ್ರವಾಹದಲ |
ಕಾಳಿಗಕೆ ಕೈಪೊಯ್ದ ಹಗೆವನ
ಚೇಳಿಯಾದು ಕಳನೇಯಿದನು ತ
ನಾನ್ನಾಳತನವನು ತೋಜಲಾಯ್ತೆ ಸುತುಬ್ಬಿದನು ಕಣ ||

೮

ಅಳ ಹೋಯಾಹೋಯ್ ನಾಯಕರ ನಿಲ
ಹೇಳು ಕೃಪ ಗುರುನಂದನಾದಿಗ
ಭಾಲಿಗಳಿಗುತಣವ ರಚನುವ ನಿಮಿಷ ಸ್ವೇರಿನಲ |
ಕಾಳಿಗದಲಂದಹಿತರಾಯರ
ಭಾಳಿಲಪಿಗಳನೊರಸುವೆನು ಭೂ
ಜಾಲಕನ ವೋಗವಡದ ದುಗುಡವನುಗಿವೆನಾನೆಂದ² ||

೯

ತರಿಸಿ ನಾದು ಜವಾಬಿಗಳ ಹೋಂ
ಭರಣೊಯಲಿ ಮೋಗಿಮೋಗಿದು ತಲ್ಲಿಗೆ
ಸುರಿದು ಹಡಹಿಗ ಚಮರ ಬಾಹೆಯ ಬಾಣಿದಾಯಕರೆ³ |
ಕರೆದು ಮಂಸಿಸಿ ತನ್ನನತಿ ವಿ
ನ್ನರಿಸಿ ಹೋಸಮಡಿವರ್ಗದಲ ಮಿಗೆ
ಮುಸೆದು ರಣಸುಮಾತ್ತಾನದಲ ಹೋಗರೇಯಿದನು ಕಣ ||

೧೦

ತೋಳಗಿ ಬೆಳಗಿವ ತಿರದ ಪಚ್ಚೆಯ
ಹಳುಕು ಬೆರಸಿದ ವೀಳಿಯವನಿ
ಕ್ಕೆಲದ ತಲ್ಲಾದಿಗಳಿಗಿತ್ತನು ವರ ರಥಾಗ್ರದಲ |

¹ ದಲ (ಉ.ದ). ² ಯಂಕೇಳಂದ (ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ³ ಧಾರಿ.ಎ (ಕ).

ಕೆಳಚಿ ತೆಗೆದನು ಜೋಡ ಮೈವೆ
ಗ್ಗಳಿಸಿ ದಳಮೇಲಿದುದು ಮನ ಹೊಗ
ಧಳಧಳನೇ^೧ ಬಹಳಪ್ರತಾಪದಲರ್ಜನಾ ಕರ್ಣ^೨ ||

೫

ತಳತು ಮುತು ವ ಮುಗಿಲ ರೂಢಿಸಿ
ರುಳಿಸಿನುವ ರೆವಿಯಂತೆ ಭುವನವ
ಬೆಳಗಲುದ್ದೇಕ್ಕಿಸುವ ಭಾಗ್ರವಭಾಳತಿವಿಯಂತೆ |
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಾ
ನಳನ ನಾಟ್ಯವ ಕಂಡು ಕೌರವ
ಬಲದೊಳೊನಗೆಯ ಲಗ್ಗಿ ಮಸಗಿತು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||

೬

ರಾಯನನುಜ್ಞಿಪ್ತಿ^೩ ರುಧಿರ ಜೀವದ
ಬೀಯದಲ ಕರ್ಣಾತ್ಕಜನ ಕುಲಿ
ಶಾಯುಧನ ಶಾಲೋಕ್ಕುದಲ ಕ್ಷಣಿಸುದ ವೇದನೆಯು |
ಅಯುಸವ ಸೆಟ್ಯೆ ಪಾಟೆದು ಕೌರವ
ರಾಯ ಭುಲ್ಲಬಿಸಿದನು ಬೆಲಕರಿಯು^೪
ಘಾಯದಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೀದಪು ನಿನ್ನಾಳಕೋಣಿಗಳು ||

೭

ಸಾಸೀ ಸುಭೇರ ಜಕ್ಕೆವ ಕಹಳೆಯು
ಗೌಟುಗಳ ತಿತ್ತಿರಿಯ ಚಿನ್ನದ
ಬೀಎಂಗೆಳ ನಿಡುಗೋಂಬುಗಳ ಚೆಂಬಿಕನ್ ಸಿಕ್ಕೋರ್ಚೆ |
ಡೋಎಟುಗಳಿದುಪ್ಪ ಸೆಲನನುದಧಿಯು
ಕಾಸಿಂದವಿದ್ವಿಮುಳೆಲನೆನೆ ಹುರಿ
ಯೋಸ್ಯಿತಭ್ವ ರವಿವರ ಬಲದಲ ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||

೮

ರಥವಿಲಿದು ಬಲವಂದು ನಿಜ ಸಾ
ರಥಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದಕ್ಕಿಂಬಯಕತಿ
ರಥಭಯಂಕರನೆಱಗಿ ಕಂಡವ ತಟ್ಟಿ ಬೋಳ್ಳೆನು |
ರಥವನದಱಿದು ನೋಡಿ ಗಗನದ
ರಥಿಗೆ ತರೆವಾಗಿದನು ಲೋಕ
ಪ್ರತಿತಸಾಹಸರುಪುಲ್ಲ ಮುದದಲ ತುಡುಕಿದನು ಧನುವ ||

೯

^೧ ಬಿಗುಹೇಳಿದನು ಬಹಳಪ್ರತಾಪದಲ (ತ). ^೨ ನು (ಇ.ದ.ನ). ^೩ ಲಗ್ಗಿಯ (ಇ.ತ.ದ.ಪ). ^೪ ಗಿಜಬಜಿಸಿ (ಕ). ^೫ ನಾರಾಜ (ಕ).

ನರಳ ಹೊದೆಗೆಳ ತುಂಬಿ ಬಂಡಿಯ
ನರನ ಕಳುಹಿದನೆಂಟುನೂಡಿನು
ಜರರು ಪರಿಪೀಠಿಸಿತು ಪರಿಚಾರಕರ ವಿಗ್ರಹದ |
ನರಿನ ಸಿಂಧವನೆತಿ ಸುತ ಚೋ
ಬ್ಲಿ ಯಿದು ಜವನಿಕೆವಿಡಿದು ಭೀಮನೋ
ನರನೋ ನಿಲುವವರಾರು ಬರಹೇಳಿಂದನಾ ಕಣ |

೬

ಪೂತು ತಪ್ಪಿತು ರಿಪುಗ್ರೈವರಿ
ಗೌತಣ್ಣಿದೆಷ್ಟೆ ನೆರವಿನಲಿ ಪ್ರರು
ಹೆತ ಶಿಖ ಯಿಮು ನಿರುತ ವರುಣ ಸಮೀರ ಹರಸುರು |
ಅತುಕೊಳಲಿಂದಿ ಸುಯೋಧನ
ಜಾತಪುಣಿನೋ ಧರ್ಮಪುತ್ರನೆ
ಭೂತಭಾಗ್ಯನೋ ಕಾಣಲಹುದ್ದೆ ತಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಂದ |

೮೦

ಸರಳೊಳಾಯ್ದಿ ಮಹಾಸ್ತವನು ನಂ
ವರಿಸಿದನು ಬತ್ತಿ ಲಕ್ಷಯಲ ಹೂ
ತ್ರಿರುವ ಬೆರಳೆಲಿ ತ್ರೀಡಿ ರೊಪ್ಪಿನ ಬಲುಹನಾರ್ಥಿದು |
ತರುವನೇಯಿಸಿ ಮಿಡಿಮಿಡಿದು ಪ್ರೋಂ
ಬರಹದವನಿನ್ನೂ ಯಾ ಚಾಪವ
ನಿರಿಸಿದನು ಕೆಲದಪರ ತೊಲಗಿಸಿ ವಾಮಭಾಗದಲ |

೮೧

ತರುವ ಬೆರಳಲಿ ಮಿಡಿದು ಕೆನ್ನೆಗೆ
ಬರಸೆಳಿದು ಲುಲಿವಡೆದು ಹೂಡಿದ
ಸರಳ ಕವಿವರಿಗೆಗಿದು ಚೈಸಿಗೆದೆಗೆದು ತಾಣದಲ |
ಪರಿವಿಡಿಯನಾರ್ಥಿದು ಗರುಡಿಯ
ಗುರುವ ನೆನೆದನು ಚೈರಿಸೆನೆಯ
ತಜುಬಿ ನಿಂದನು ಕಾದುವಣಿನ ಬೇಗ ಕರೆಯೆನುತ |

೮೨

ಭೀತಿಗೊಳುತದೆ ಮಾಡುಬಲ ಮರ್ದು
ಪೂತು ದಕ್ಕುಡ ದಿಟ್ಟಿರಿಪ್ಪ ನಂ
ಘಾತವಾರಿಧಿ^१ಬಾಡಬಾನಲು ಕ್ರಿತಿಜಗರ್ಭುಂಪ |

¹ ಮೇರಿವಾಯ್ದು ತ (ಕ). ಕುಂಭಸಂಭವ (ನ.ಬ).

ಜಾತರಿಪುನಿಮ್ಯಾಘನವ್ಯೇರಿ
ವ್ಯಾತ್ ಕಾನನ್¹ ಧೂಮಕೇತುವ
ರಾತರೆ ಜಯ ಜೀಯ ಎಂದುದು ವಂದಿನಂದೋಹ ॥

೮೬

ಒಳಗೆ ಸುಳಿಸುಳಿಗೊಂಡು ಪಾಂಡವ
ಬಲಪಯೋಧಿ ಪರಿಷ್ಪರ್ವನೆ ಕೆ
ಕ್ಕುಳಿಸಿದಗ್ಗ ಉಕ್ಕಿಗಳ ಸುಕ್ಕಿದ ನಾಹಿಸೋನ್ನೆತಿಯ ।
ಕಳಕೆಂದ ಕಳ್ಳಿ ಅವೆಗಳ ಮನ
ಗೆಲಿತನದ ಮುಳುಮೆಟ್ಟುಗಳ ಹೆ
ಗ್ಗಿಂದು ಥಿಮನಾತ್ಯಕ ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು ॥

೮೭

ಮುಸುಕಿತೋ ಕರ್ಣಪ್ರತಾಪದ
ಬಿಸಿಲು ಪಾಂಡವಕುಮಾದಕಾನನ
ವಿಸರವನು ವಿಗ್ರಹದ ಮುಖ ಲೇನೆನುತ ಕುರುಸೈನೆ ।
ಮನಗಿದಂಬುಧಿಯಂತೆ ಪೂಗೆ ಗ
ಜೀವಲು ಗರುವರ ಗಂಥ ಶೌರ್ಯದ
ಚೆನುಗೆ ಚಿವೆ ಗಾಂಡಿವವ ದನಿಮಾಡಿದನು ಕಲ ಪಾಠ ॥

೮೮

ಅರನ ಕೇಳ್ಣಿ ಧೂಜರ್ಚಣಿಯ ಡಾ
ವರದ ದಮರಧ್ವನಿಯೋ ವಿಲಯದ
ಬಿಂಬಿಡಿಲ ಬೊಬ್ಬಾ ಛಪ್ಪೇ ಕಲ್ಲಾಂತಸಾಗರದ ।
ತೆರಿಗೆಳಬ್ಬಿ ರವೋ ಧನಂಜಯ
ಕರನಿಂತಿತಗಾಂಡಿವದ ವರ್ಣಾವಿರ್ ನ್ನು
ನ್ನು ರಿತ ಕಳಕೆಳಂಡಿದೆ ಮದಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ॥

೮೯

ಫ್ರೇಳಿದಲು ಕಿಟಗಳಲಿ ಕುರುಬಲ
ಜಾಲ ಜರಿದುದು ಜಾತಭುವನಾ
ಸಾಫ್ ಪುನರಾಗತಮಹಾಧ್ವನಿ ಕದಡಿತಂಬುಧಿಯ ।
ಮೇಲುಮೊಳಗಿನ ದಸಿಯನಾಲಿಸಿ
ಒಕ್ಕೆಲಗೆಂದಿಟುವ ನವಿಲವೇಲು ನಿ
ನಾಫ್ ಲು ಬಾಕಪ್ಪು ಲಸಿ ಹಿಗ್ಗಿದನರನ ಕೇಳಿಂದ ॥

೯೦

¹ ದಾಸವ (ಕ). ² ಕೇಳಿಕ (ಕ).

ಸಂತವಿನಿತಾ ಸೇನೆ ಕುರುಬಲ
ಕಂತುಹರನುದ್ಯೋಗವಾಗೆ ನಿ
ರಂತರದ ನಿಸ್ನಾಳಸೂಳನ ಲಗ್ಗೆ ದಂಬಣದ |
ಅಂತರಿಕ್ಷ^१ಹೊಳುಲಪವೇ^२ ಸುಮನನ
ಸಂತತಿಯ ಘನಸಾಧುವಾದತ
ಕುಂತಸೂಚಿತ ಭದ್ರಭಾಷಣವೇದು ದಾಚೆಯಲ ||

೧೮

ಹರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದೆಱಗಿ ತೇರಿನ
ಹರಿಗೆಲಗ ವಂದಿನಿ ಪತಾಕೆಯ
ಹರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಿಜಾರ್ಯಾಧಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಜೀವೇಡೆದು |
ಹರಿ ಧನಂಜಯ ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪ
ವರುಣ ವಾರುತ ಚೈತ್ರವಣ ಶಂ
ಕರ ವಿರಿಂಬಾದಿಗೆಲಗಿಭವಂದಿನಿದೂ ಪಾಠ ||

೧೯

ಭರತಕುಲಸಂಭಾರಿಭೂ^३ ಜಯ ಹಿಮು
ಕರ ಪುರೂರವ ನಕ್ಷತ ನಳ ನೃಗ
ಪರ ಯಾರಾತಿಪ್ರಕಟ ವಿಮಾನಾನ್ಯಯದೊಳಪತರಿ |
ಧುರಕೆ ಮನವಳುಕದರೆ ಹಜ್ಞೆಯ
ತಿರುಹಿದದೆ ಕುಲಕೋಣಿಕೋಣಿಗೆ
ನರಕವೆಂದೆಷ್ಟರಿಂದರು ಭಷ್ಟರು ನಿಜಾನ್ಯಯವ ||

೨೦

ಹಿಡಿಯೆ ಜವಾಕೆ ಸಕಲಬಲ ಸಂ
ಗಡಿಸಿತೊಂದೇ ಮುಖದಲೇ ದಳ
ಗಡಣಿತು ಮುಂದಿಕ್ತ ಕರ್ಣನನೇಕಮುಖವಾಗಿ |
ಪಡಿಬಲಕೆ ಭೀಮಾದಿಭಣರಾ
ಕಡೆಯಲನುವಾಯ್ತೀಚೆಯಲ ಸೆಲ
ನೊಚೆಯು ಕೃಪ ಗುರುಜಾದಿಗೆಳು ಕೈಗೃಂದರೆಗಿನಲ ||

೨೧

ದಳವೆರದ ಹಿಂದಿಕ್ಕು ರಥರಥ
ಹೊಳೆದು ಸುಳಿದೌಕಿದವು ಕುಲಗಿರಿ
ಕುಲಗಿರಿಗೆ ದಿಕ್ಕರಿಗೆ ದಿಕ್ಕರಿ ಜೋಲದೆಗೆದುತ್ತೆ |

^१ ದೆಲಗಿವ (ಇ.ದ.ನ). ^२ ಛ (ಕ).

ಬಲನ ಪಷ್ಟನ ಕಾಲನೇವಿಯ
ಜುಲರುಹಾಕ್ಕನ ರಾವಣನ ರಥ
ಕುಲನ ದೇಶಾದೇವಿ ಜೋಡಿಸಿತಾತನೀತನಲ ॥

೨೭

ನೆಲನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತುರಬಂ
ಗಳುಕದಂಫ್ಯಾಸಿದ ವಿರೋಧಿಯ
ಲಲನೆಯಿರ ಶ್ರುತಿಪತ್ರ ಸೀಕಲ ಸಾಲ ಹಂಗಿತಲ |
ಅಳಿದ ವೃಷಭೇನಕನ ತಾಯ್ಯಾಳು
ಮೆಲಲ ವೀರೀಯವನು ಕರೀಟಯ
ತರೀಯ ತೆಣಿಗೆ ತಾವ ಕೊಳೆಯಿಂದುದು ಭಂಗನೋಮೇ ॥

೨೯

ಇಷ್ಟಣಿಸುತ್ತದೆ ಧುರಕೆ ರಾಯಫು
ರಷ್ಟು ಪಾರ್ಥನ ತೇರು ತೇಜವ
ದಿಷ್ಟಿಸುವಡೆ ಸೀಯ್ಯಾವೇ ಘಡ ಸೂತಸುತನಳದೆ |
ಕೆಟ್ಟು ದಿನ್ನೇನಹಿತಬಲ ಜಗ
ಜಿಷ್ಟು ಗೆಲಿದನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಪಟ್ಟಿದಾನೆಯೆನುತ್ತಲಿದ್ದಾದು ಪಾಂಡುಸುತತೇನೆ ॥

೨೪

ಉಲಡುದೀ ಬಲ ಸೂತಸುತನ
ಗ್ಗಿಲಕೆಯನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಪಾರ್ಥನ
ಬಲುಹ ಒಹುವಿಧಿದಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಸೇನೆ |
ಲಳಿಯ ಲಗ್ಗಿಯ ನಿವಿಳ ವಾದ್ಯರ
ಕಳಿಕಳಿಪನದಿಗಿಕ್ಕಿ ಮಾಲೆತುದು
ಬಲದೊಳಿಬ್ಬರ ಬಿರುದ ಪಾಂಡವಾಡುಗಳ ರಭನ ॥

೨೫

ಭಾರಿಯಂಕದ ಭಂಗಿರವರು ಜು
ಜ್ಞಾರರ್ಪೈ ತಮಾತ್ಯಾಯಿತವ ತ
ಮಾತ್ಯಾರುಭಚೆಯನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯಣ ಭೇದ ಭಂಗಿಗಳ |
ನಾರತರ ಕೋದಂಡಪಂಡಿತ
ರಾರಯಿಕೆಯಲ ತಟುಬಿ ನಿಂದರು
ಭಾರತದೊಳಿಂದೊಂದು ಚಿತ್ರಪ ಕಂಡೆ ನಾನೆಂದ ॥

೨೬

ಇಷ್ಟತ್ತೈರ್ವಾಂದನನೆಯ ಸುಧಿ ಮಂಗಿದುದು.

ಇಪ್ಪತ್ತಿರಡನೆಯ ನೆಂದಿ

ನೂಡನೆ || ಸಕಲ ದನುಜ ಭುಜಂಗ ವ್ಯಂದಾ
ರಕಮಹಾಭೂತಾದಿರೋಕ
ಪ್ರಕರವೆರಡೆಡಾಯ್ಯ ಕಣಾರಜುನರ ಕದನದಲ ||

ಹೇಳು ನೆಂಜಯ ಕಣಾಪಾಠರ
ಕಾಳಿಗದೊಳ್ಳಿನಾಯ್ಯ ಬಿತ್ತುವ
ಕೇಳುವೆನು ಕಣಾರವ್ಯತಪೋ ಕಣಾರವ್ಯಾಹವಪೋ |
ಹೇಳು ನಿರ್ವಂಜದಿರು ಕುರುಕುಲ
ಕಾಲಸರ್ವನ ತಾಯುದರ ಸೀ
ತಾಳಮಳಗೆಯಲೇ ಮಹಾದ್ವಿತಪೇನು ಹೇಳಂದ ||

೧

ಅರನ ಕೇಳಾದರೆ ಮಹಾವಿ
ನ ರವನಾ ಕಣಾರಜುನರ ರಥ
ನೆರಿಸದಲ ಬಾಬಿದುವು ನೋಇಕರಾದುದುಭಯಬಲ |
ಹರಿ ವಿರಿಂಚ ಸುರೇಂದ್ರ ದಿಗುವಾ
ಲರು ಚತುರ್ದಶ ಮನುಗಳಾದಿ
ತ್ಯರು ಭುಜಂಗಮ ವಿಶ್ವವನುಗಳು ನೆರೆದುದಬ್ಜದಲ ||

೨

ಏನ ಹೇಳುವೆನವಿಪತಿ ಚೈ
ಮಾನಿಕರ ಹಂತಿಗಳ ಹರ ಚತು
ರಾನನರವೈಂಡೊಲಗದ¹ ವಾಗ್ನಿತ ವಿಗ್ರಹವ¹ |
ಭಾನುಜನ ಭಾರಣೆಯನಜುನ
ನಾನಲಳಹೇ ಫಲುಗುಣಗೆ ರವಿ
ನೂನುವೇ ಘಡಪಾಡೆ ಎಂದು ಮೇಲೆ ಸುರಕ್ಷಕ ||

೩

¹ ಗಜಭಜದ ವಿಸ್ತುರಪ (ಕ.ಣ.ಬ.).

ರಾಸಿ ತಾರಾಗೇಣಸಹಿತವರ
ಕ್ಷಾತ ಕರ್ಣನ ಕಡೆ ಸಮೀರ ಹು
ತಾರನಾಂಬುಧಿ ಗಿರಿಸಹಿತಲ್ಲಿ ಧರಣ ಪಾರ್ಥನಲ |
ಆ ಸುರಾರಿಪ್ರಮುಖ ಯುಕ್ತರಿ
ಗಾಸೆ ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ನಾಕನಿ
ಘಾಸಿ ನಿಜರಾಸಿಕರವಾದುದು ನರನ ಕೈವಾರ ||

೪

ವಿತತ ಮುಂತಾಖ್ಯಾನ ವೇದ
ಸ್ತೋತ ಪುರಾಣ ಪಡಂಗವಿಂದ್ರನ
ಸುತನ ದೇಸೆಯುಛ್ವಾಷನಸ್ತಂಭಾದಿ ವಿಘ್ನಗಳು |
ಜ್ಞಿತಪ ಕೇಳು ಕರ್ಣನತೆ ಲು
ಕ್ರಮಗಳೂ ದೇಸೆಯಾ^१ಭೇಷಾರೀ
ಕ್ರಮಗಳೀ ದೇಸೆಯಾಗಿ ನಿಂದಪು ನೃಪತು ಕೇಳಿಂದ ||

೫

ವಿವಿಧ ರತ್ನಾವಲಿ ಮಹಾನಿಧಿ
ಯವರ ದೇಸೆ ರಜತಾದಿ ಲೋಹ
ಪ್ರಪರ ಧಾತುಗಳತ್ತ ಲತೆ ಲು ನಿಮ್ಮ ಘಟ್ಟನಲ |
ರವಿ ಶಸ್ಯಾಶ್ವರ ರಾಹು ಬುಧ ಭಾ
ಗರವರು ಕರ್ಣನ ದೇಸೆಯಲಾ ಮಿ
ಕ್ಷುವರು ಪಾರ್ಥನ ದೇಸೆಯಲಾಯಿತು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||

೬

ಶ್ರೀಪ ಕಾಕೋರ್ಚಿಕನು ತತ್ತ್ವಕ
ವಾಸುಕಿ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ವಿಜಯದ
ವಾಸಿ ಪಾರ್ಥನ ಮೇಲೆಯುಳಿದೀ ಕ್ಷೂರಭಣಾಗಳಿಗ |
ಅನೇ ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಬಗಮ್ಮುಗ
ಕೇನರಿಗಳಾಚೆಯಲಿ ಜಂಬುಕ
ಕಾಸರ ವ್ಯಾಳಾದಿ ಬಗಮ್ಮುಗವಿತ್ತಲಾಯ್ತಿಂದ ||

೭

ಯಾತುಧಾನ ಕುಬೇರ ಕನ್ನರ
ಮಾತೃಗಣ ಕರ್ಣನಲ ಸುಮನೋ
ಜಾತ ಚಿತ್ತರಧಾದಿ ಗಂಧರ್ವರು ವಿಪಕ್ಷದಲ |

^१ ಗೆ ಘಾಳ (ಕ.ಒ.ನ.).

ಭೂತಗಣವೀಚೆಯಲಿ ದೇಸೆ ದಿಗು
ಜಾತ ಮನು ವಸು ನಾರದಾದಿ ಮನು
ಹಾತಪಸ್ಸಿಗಳತ್ತ ಲಾಯಿತು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||

೪

ಭರತ ನಳಿ ನಹುಷಾದಿ ಭೂಮಿ
ಭೂರರು ಪಾರ್ಥನ ದೇಸೆಗೆ ಮಾಹಿಪಾ
ಸುರ ದಶಾನನ ತಾರಕಾದಿಗಳಾದುದೀಜೆಯಲ |
ಸುರಮುನಿಗಳಿಂದಾಗು ನಲಾಂತಕ
ವರುಣ ವಾಯು ಮಹೇಶ ವಿದ್ಯಾ
ಭರತ ಪಾರ್ಥನ ದೇಸೆಯಲ್ಲಿದಿತು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||

೫

ಖ್ಯಾತ ತೇಜಸೋ ಇಮ ವೀರ
ತ್ರೀತಿ ವಿಕ್ರಮ ಸತ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ವಿ
ಭೂತಿ ಶೌರ್ಯ ತಪಃಕ್ಷಮಾದಿಗಳಾದುದಾಚೆಯಲ |
ಭೀತಿ ಕಾಮ ಕ್ಷೂರ್ಧ ಕಲಿ ದು
ನೀರ್ತಿ ಮದವಖ್ಯಾತಿ¹ ಮಾನವಿ
ಘಾತಿ² ವಿಭ್ರಮ ಕ್ಷೈತವಾದಿಗಳಾದುದೀಜೆಯಲ ||

೬೦

ಬೃಗು ವಸಿಪಾಂಗಿರನ ದಕ್ಷಾ
ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನ ಪಕ್ಷಪಾಯಿ^೩
ಜಿಗೆ ಪುಲಸ್ತ^೪ಮರಿಷ್ಯ^೫ ಸಿಹ್ಯಾಮಿತ್ರ ಗೂತಮರು |
ಜಗದ ಜೀವರು^೬ ಧಾತುಮಾಲಾ
ರಿಗಳೊಳಕ್ಕೂ ದುದೀ ಕಾ
ಳಿಗ ಜತುರ್ದರ್ಶಭುವನಜನನಂಕ್ಷೋಽಭವಾಯ್^೭ ಂದ ||

೬೧

ಲೋಕವಿವರಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿ
ದೇಕೆ ನೋಡ್ಯೈ ನಿಮ್ಮ ಕಣಿನು
ಲೋಕವಿಹ್ಯಾತಪ್ರತಾಪನಲಾ ಮಹಾದೇವ |
ಉ ಕೃತ ತ್ರೇತೀಯಲಿ ಕಾದಿದ
ನೇರ ದಿವಿಜಕ್ಕತ್ತದನುಜಾ
ನೀರ್ಕವೀ ಪರಿ ಚತ್ರವಿಲ್ಲವನೀತ ಕೇಳೆಂದ ||

೬೨

¹ ಮನ್‌ಫಳಭೂತ (ಕ). ² ದಧೀಚ (ಕ). ³ ರ (ಮ.ಹ).

ಅರನ ಕೇಳೈ ತಕ್ಕ ಸೂರ್ಯರ
ಮರುಳುತನವೇ ಮೇಲು ಮತ್ತೊಂದು
ಬರಣಿಗಳ ನಾಟಕವೇ ಮೇಣ್ಣ ನಾಂಸಾರಿಕ ಭ್ರಮೆಯೋ |
ನರನಲೇ ಲೋಕೈಕ್ವೀರನು
ಧರುರೆ ಮರು ಭಾವೆಂಬ ನಡಿಫದ
ನರಿಯೆ ಕಣಿಂಗಂಬ ಕಳಕಳ ಕೇಳಲಾಯ್ತುಂದ ||

೧೩

ಈ ಪರಿಯಲೆರಡಿಟ್ಟ ಜಗೆದಾ
ಉಪವನು ಕಣಾರ್ ಜುರ್ ಸರ ಪ
ಕ್ಷೋಪಿಕಾರಪ್ರತಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕಲಹಕ್ಕಲೋರಕಳಕಳಾಪ^१ |
ಈ ಪುರಂದರ ಕಮಲನವಿರಾ
ಚೋಪವನು ಭುವನಾಪಫಾತವ
ನಾ ಏತಾಮಹನಣಿದು ಸಂತ್ತೇಸಿದನು ಸಾಮುದಲ ||

೧೪

ಅರನ ಚತ್ತೈಸುಭಯಬಲದು
ಬ್ಧಿರದ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವದು
ಬ್ಧಿರವ ಮುಕ್ಕುಳಿತ್ತು ಹಾರಕಸಿಕರಸಿಷ್ಟೋಂಪ^२ |
ಸುರರ ಕಳಕಳವೀ ಧನಿಯನು
ತೆ ರಿಸಿತೀ ಬಲಗಜಬಜವ ನಡ
ತೆರೆಂಬಾಳಿಕ್ಕಿ ತು ಕಣಿಪಾಥರ ಚಾಪಟಂಕಾರ ||

೧೫

ಅಳವಿಯಂಕೆಯ ಮೀಸಿ ರಥರಥ
ಹಳಬಿದಪ್ಪ^३ ಬಹು^४ಮಾನದಲ್ಲಿ ವೆ
ಗ್ರಿಳಿಸಿದಪ್ಪ ವೇಗಾಯ್ದು ವಾಜಿಯ ಉಳಿಯ ಲಹರಿಯಲ |
ಹೊಳಿದಪೆದಬಲವಾಫ್ ಸನ್ನೆಯ
ಸುಳಿಪೆ^५ ಸುಭಂಗರ ಬವರಿ ಭಂಗಿಯ
ಲುಳಿಯ ಸೂತರ ರೇಖೆ ನೆಳಿದುದು^६ ಜನದ^७ ಕಣ್ಣನವ ||

೧೬

ಉಪ್ಪರಿನಿ ಉಳಿಯೆದ್ದು ಸೂತರ
ಬಹುರಣಿಗಳ ಮೀಸಿ ಬುರದಲ
ಹೊಪ್ಪರಿನಿ ಹೊಯ್ದಾದಿದಪ್ಪ ಹೇಣಿತದ ಹಲ್ಲಿಳೆಯ |

^१ ದ (ಒ.ದ.ನ). ^२ ಭೂ (ಬ), ಭೂ (ಒ.ತ.ಪ). ^३ ತಳಿಯ (ಕ).
^४ ಜವನ (ಫ.ತ), ಭಯ (ಒ.ತ).

ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತೇಜಿಗಳು ತೇಜಿಯ
ತಪ್ಸಿ^१ಗೆಲುಟಕಟಿಸಿ^२ದಪ್ಪ ರಣ
ವೈಷ್ಣವಿತ್ವ ಕರ್ಣಾರಜುರ್ವನರ ರಥವಾಚಿ ವಾಚಿಗಳ || ೮೯

ಅರನ ಕೇಳೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಕೆಫಿ
ಪರನ ಕೋಳಾಷಾಳದ ಕದನವ
ಉತ್ತರೆದು^३ ನಬಿದಲ ಹೊಯ್ದ ಶರದಲ ಕಾದುವಂದದಲ |
ಮುರಿದು ಬಾಲದಲಡಿಗಿಗೆ ಬೋ
ಬೀಳಿದು ಹೆಣಗಿದನಿನನುತನ
ವರರಥದ ಹೇಮಧ್ವಜದ ಹಲಗೆಯ ಹಸ್ತಿ ಕ್ಷಿದಲ || ೯೦

ಏನ ಹೇಳುವೆ ಸೂತತನದಭಿ
ಮಾನವೇಯಿದ ಪರಿಯನಾ ವೇ
ಘಾನುರುಪೆಹಿಕೇಷ್ಯೆಯನು ಲೋಕ್ಯೇತ ಚೀಷ್ಯೆಕನ |
ನಿನೆನಗೆ ನಾರಥಿತನದಲ ನ
ಮಾನನೇ ಘಡ ತುರಗಹ್ಯದಯ
ಜಾಣ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಶಲ್ಯನ ಜಣಿದನನುರಾರಿ || ೯೧

ಅಕಟ್ಟಿ ಗೋರಕ್ಷಕನೆ ಪತುಪಾ
ಲಕರ ಮಕ್ಕಳೊಳ್ಳಬ್ಯಾಹದಯ
ಪ್ರಕಟವಿಜಾತಿ ನಂಗಳುದಿದವೇ ವಿಶೇಷವಲಾ |
ವಿಕಳರಾವಿದನೆತ ಬಲ್ಲಿಪ್ಪ
ನಕಲಗುಣನರ್ದಿಷ್ಟಿ ನಿನಗೀ
ಬಿಕಿಂಬನವೇಕೆನುತ ಮಾದಲಿಸಿದನು ಶಲ್ಯ || ೯೦

ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಕೇಳು ಬಿಲುಟಂ
ಕಾರ ಕದನೋಪಕ್ರೇಮದೋಳೋಂ
ಕಾರವಾಯಿತು ಕಾರ್ಯ ಕಸ್ಯಾಧಾರ್ಯಯವಿಸ್ತರಕೆ |
ಭೂರಿ ಬಹುವಿಧ ಭಾಣವಗ್ರವಿ
ಹಾರವೆನೆದುದು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರು
ದಾರ ಸಮರಾರಂಭವೆಳ್ಳಿಸಿದು ಜಗತ್ತುಯವೇ || ೯೨

^१ ಗಳಲ ನಃನಃಳಿ (ಕ). ^२ ನೆರಡು (ಕ), ಕರೆದು (ತ,ಪ). ^३ ಜಾಣಿ
ಮಿತು ಮಾಜಗಾಂ (ಗ.ಭ.ತ.ಧ.ನ.ಪ.ಬ.).

ಸೂಕ್ತಜಾತಿಯೋಳೀ ಧನುಚೇರ್
ದಾತಕರು ಮೆತಾಯು ಪಾಧಿರ್ವ
ಜಾತಿಯಧ್ಯಾಪನವಿಧಾನಸಿಯೋಗವಾವನದು ।
ಪುಲು ಮರುರೇ ಸ್ವೇರಿನಾಡಂತೆ
ಸೂತನಂದನ ಎನುತ ಬಾಳ
ವ್ಯಾತದಲ್ಲಿ ಹೊಡಿಸಿದನು ಕಣಿಫನ ರಥವನಾ ಪಾಧರ್ ॥ ೨೭

ಹರೆಗೆಡಿದನಾ ಕ್ಷಣದೇಳಾತನೆ
ಶರವನೆಲಪ್ಪೋ ಪಾಧರ್ ನಿಮ್ಮೋ
ವರಿಗೆ ಜನಕನು^१ ಪಾಂಡು ನೀವಧ್ಯಯನಯೋಗ್ಯರಲಾ ।
ಧರೆಯೋಳಗ್ಗ ದ ರಾಜಸೂಯಾ
ಧ್ವರಕೆ ಪ್ರತ್ಯಯೋ ಯೋಗ್ಯೇ ಯಜಮಾ
ನರುಗರ್ತ್ವ ನೀರ್ವೇನಕೇಳುವೆಚನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ॥ ೨೮

ನೂರೆಯರು ಗಡ ನಾಮಗಾನವ
ನಾಳಗೊಂಬರು ಗಡ ದಿನೇತನ
ಮುಳವನು ಮುದುಗೂಗೆ ಮಜ್ಜುದು ಹಾನಿಯೇನದಕೆ ।
ಅಳುತನದಂಥವೆಳೆಯುಂಟೇ
ಬೋಳೆಯಂಬಿನಲಾಡಿಕೊಳು ಬಿಡು
ಜಾಳುನುಡಿಗಳ ಜವಳಿವಾತನೆನುತ್ತ ನರನೆಚ್ಚು ॥ ೨೯

ಅತನೆಚ್ಚೆ ಕರೋಫವನು ಕಡಿ
ದೀತ ನುಡಿದನು ಹೊಳ್ಳುವಾತಿನ
ಹೋತುದಂಡಿಹಿಗಳವರುವಾಧ್ಯರು ನಾಪು ನೂರೆಯರು ।
ಏತಕೇ ಬಂಗ್ರೇಗೆ ಬಿಲು ಹಣ್ಣ
ಲೇತಕೇ ಶೈಲೀಲ್ಲಹೌಕೆಚಲ್ಲಣ
ವೇತಕೇ ಹಣ್ಣ ಡಿಗೆನುತೆಚ್ಚುನು ಧನಂಜಯನ ॥ ೩೦

ಕಾಣೋಸಿದನ್ನೈ ಕೌರವನ ಹರಿ
ವಾಳದಾಯುದ ಹಂತಿಕಾಜನು
^४ ಕಾಣೋಕೊಂಕನು^५ ನಮ್ಮ ಬರಿತಕೆ ಹಾ ಮಹಂಡೀವ ।

^१ ನ (ತ.ನ.ಬ). ^२ ಪತಯೋ ಯಾಗಯುಜಮಾನರುಗರ್ತ್ವ ನಾ (ಕ).
^३ ಜ್ಞಾನ್ಯ (ಕ). ^४ ಕೇಳಣಗೊಂಡನು (ಖ.ಗ.ದ.ಬ).

ಜಾಣ^१ತನ^२ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯದು ಧರ್ಮಜ
ನಾಜೆ ಬಲ್ಲೆನು ದಿಂಡಿನುತ್ತ ಬಲು
ಸಾಜೆಯಲಿಗಿನ ಸರಿಯ ಸುರಿದನು ಸವಜ್ಞಿ ರಿಷ್ಟರವೆ || ೨೫

ರಾಯತನದಲಿ ಬೆಣ್ಣೆತು ರಾಜ್ಯ
ಶ್ರೀಯ ಸೆಱೆ ಹೋಗಾಡಿ ಪರಿಗಿನ
ಜೀಯ ಬೆಸನುವುದೆಂದು ಜೀವಿಸುವವರು ನಾವಲ್ಲ |
ರಾಯತನವೆಮಗಿಲ್ಲ ಕೌರವ
ರಾಯನೋಲೀಯಕಾಣರಹೆಚೆ
ಮಾತ್ರ ಯತ್ವ ತಾ ಬೇಣೆನುತ್ತ ಕವಿದೆಚ್ಚೆನಾ ಕರ್ಣ || ೨೬

ಅವ ಹಂಜರಕೂಳಿ ಮೊಗವಲೆ
ಯಾವಗಾಣಪು ಬೀಸುವಲೆಯುಣೆ
ತೀವಿದುದಕದ ಮದುವೆಯಿದು ನಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿ ಕಣಾ |
*ಹೇವವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದಬೇಹುದು
ದೀವರರವೇಲ್ಲ ತಡಿಕೆವಲೆಯಲ
ಲಾಪುಗೆಯ ಹೊಯ್ದಿಂದವಲ್ಲಿನುತ್ತಜ್ಞನಾ ಪಾಠ || ೨೭

ನೀವು ನುಡಿದುದು ಹುತಿಯೆ ಕೂಳಿಯ
ತೀವಿ ತೀವೆವು ಕೊಳಿಚೆಗೆಳಿ ಭಾ
ಣಾವಳಿಯ ತಡಿಕೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದಿಪು ನಕುಲ ಜಾತಿಯನು | *
ನಾಪು ನಿಮ್ಮಿಯ ಕೃದಯನರಸಿಯ
ಜೀವಮತ್ತುಕೆ ಗಾಳಿಕ್ಕುವ
ಧೀವರರು ನೋಡೆನುತ್ತ ಪಾಠ-ನನೆಚ್ಚೆನಾ ಕರ್ಣ^२ || ೨೮

ಬೇಣೆ ಕೆಲವಬುಗಳು ಗಡ ^३ಪೆಕ್ಕ
ದೊಂಣಿದುವೆ ನಿನಗೆಂಬರವ ನೀ
ತೋಣಿನಾ ನಿನಗಾಯ್ತು ಗಡ ಶತಿಪರೂಳಿಯಂಪಂಚೇತ |

^१ ಪಣ (ಪ.ತ.).

* (ಕ.ಗ ಒ.ತ.ದ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ಕತ್ತ, ಚಹ್ಮೆವಿರುವ ಭಾಗಪು ಬಿಣ್ಣಹೋಗಿ ಅಲ ನೆಯ ಪದ್ಯದ ಪ್ರವಾರಾಥ-ವ್ಯಾ ಅಂತ ನೆಯ ಪದ್ಯದ ಉತ್ತರಾಥವೂ ನೇರಿ ಬಂದು ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ.

^२ ಕರ್ಣನನೆಚ್ಚೆನಾಪಾಠ (ತ.ದ.ಬ), ಪಾಠನನೆಚ್ಚೆ ಬೋಬಿ ಉದ (ಒ).

^३ ಈ ಪದ್ಯವಾದಪ್ಪೆಲೆ ಅಜರ್ಣನನು ಪೂದಲಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಯವಿದ್ದು ಬಿಣ್ಣಹೋಗಿಬಹುದೆಂಬ ಸಾಧೇಹ ಬರತ್ತದೆ.

^४ ಕೈನಾ (ಒ.ದ).

ಹಾಸುಗೆಣೆಗೆ ಹರಹಿ ಹೆಮ್ಮೆಯ
ಬೀಬಿ ಚದುರಿಗತನವ ಮೆಟೆದರೆ
^१ನೇ^१ರನೆಂಬರೆ ನಿನ್ನ ನೆನುತ್ತಷ್ಟನು ಧನಂಜಯನ ॥

೨೦

ಮೊಲನ ಬೇಂಟಿಗೆ ತಿಪಿದು ಹಾನವ
ಕಳಬೆವರೆ ಕೇಸರಿಯನಕಟಾ
ಕೊಳಿತೆಯುದಕಕೆ ಕೊಂಬುದೇ ಹರುಗೋಲ ಪಾಡಗೆಯ ।
ಗಳಿಹತನವೇ ಹರನ ಬಾಣಾ
ವಳಿಗೆ ಗುಬಿಯೇ ನೀನೆನುತ ಕೈ
ಜಳಕದಲ ರಿಪುರವ ಖಂಡಿ ತುಳುಕದನು ^२ಪಾರ್ವ ॥

೨೧

ಜೊಂಬಿಯೇಕೈ ಪಾರ್ವ ಬಯಲಾ
ಡಂಬರವ ನಾವಬಿಯೇ ತೀ,
ಯಂಬಕಾಸ್ತುದ ತೊಡಕವಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮಕೆ ।
ಶಂಬರಾರಿಯ ಕಣಿಯವೇಲು ನಿ
ನ್ನಂಬು ಬಲ್ಲಿಹದೆದು ಕೆಲದವ
ರಂಬರೈ ಹುಸಿಯಲ್ಲಿನುತ ರಿಪುರವ ಖಂಡಿದ ॥

೨೨

ಲೀನನಾಡಿದೆ ಕಣಿ ನೀನೇ
ನ್ನೆನುಖಾಳನೆ ನಿನ್ನ ಪಂದಿಗ
ವೇಷವಧುಗಳ ^३ಗೆಲುವಡಿವು ಮದನಾಸ್ತುವೇಕಲ್ಲ ।
ಈ ಶರಾವಳಿ ಕುಸುಮಮಯ ನೀ
^४ನ್ನೈನೈ ವಸಿತಾಮಯನು ಪ್ರಪ್ರತ
ರಾನನನು ತಾನೆನುತ ಕಣಿಗೆದಿಲಿದನು ಕಲ ಪಾರ್ವ ॥

೨೩

ಗಂಡುಗಲಿ ನೀ ಕಾಮನ್ನೆ ಕೈ
ಕೊಂಡೆಪೈ ತಪ್ಪೇನು ನಾಚೇ
ಖಂಡಪರಶುಗಳಾಗೆ ಭವದೀಯ ವಿಗ್ರಹಕೆ ।
ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ ನು ಸುಭಂಗೆಷದ
ಭಂಡನೋ ಘಡ ಹೋಗೆನುತ ಪರಿ
ಮಂಡಳತಕೋದಂಡನೆಕ್ಕನು ಕಣಿನಜುರನನ ॥

೨೪

^१ ವೀ (ಗ), ಧೀ (ಒ). ^२ ಕಣಿಯ (ಖ.ತ.ದ.ನ.ಬ). ^३ ನುಗಿ (ಕ).
^४ ವೇಷ (ಖ.ತ.ನ.ಬ).

ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ ಹೆಚ್ಚೆತಿಬ್ಬರ
ತಿಮಿರಮಯಭನರೋಪವಿಬ್ಬರ
ಸಮರಸಾಹನಶೈರ್ಯವಿಬ್ಬರ ಕೆಣೆಯ ಕೈಚಲಕ |
ಶ್ರಮವಿಧಾನವಾಗ್ಯತ್ವಿಯಿಬ್ಬರ
ಗಮಕವಿಬ್ಬರ ಗಾಥವಿಬ್ಬರ
ಸಮತಯಿಬ್ಬರ ಗರ್ವವಿಬ್ಬರ ತೇವೃತರತೇಜಿ ||

೩೫

ಜನಪ ಕೇಳು ಬಳಿಕ ಕಣಾರ
ಜಾರನರ ಸಮಸಂಗ್ರಹಮವನು ಗುರು
ತನುಜ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಬಳಗೆ ನಡೆತಂದು^१ |
ತನತನಗೆ ತೊಲಗಿತು ಮಹಿತರ
ಹೊನೆಯ ಸಮರಧರಾಜಿ ಗುರು ನಂ
ದನಸರಾ ಎನುತ್ತಿದ್ದರುವಂದನು ನಿನ್ನ ಮಗ ನಗುತ ||

೩೬

ಒನು ಬಂದಿರಿ ಕಾಳಿಗದ ಹದ
ನೇನು ಪಾಂಡವರಾಜತಿಮಿರಕೆ
ಭಾನುವಿನ ಭಾರಣೆಯ ಬಲುಹೇ^२ನಿಮ್ಮ ದಳಪತಿಯ |
ಅನಲಳಹೇ ಹಾರ್ಥನೀತನ
ನೇನು ಹದನ್ನೆ ರಾಜಕಾರ್ಯನಿ
ಧಾನವೇನೆಂದರಸ ನುಡಿದನು ದ್ರೋಣನಂದನನ ||

೩೭

ಒನೆನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕಣಾನ
ನಾನುವಡ ಘಲುಗುಣನ ಪಾಡೆ ಕೃ
ಶಾನುನೇತ್ರನೋ ಕೈಭಾರಿಯೋ ಕಮಲನಂಭವನೋ |
ಆ ನಿರೂಪಿಯ ಮೂರೆಗಳವನ ಸ
ಪೂನರೇ ಗುಣದಲಿ ಸಮತ್ವರ
ಮಾನಿಸನೆ ನಿನ್ನ ಭಾರದ್ವಾಜನಾಣಿಂದ ||

೩೮

ಹರಿ ಮಹೇಶ್ವರರಾಳುತನಕಿ
ಜೀರಳು ಮಿಗಿಲಜಾರನನ ಬಲುಹೀ
ಧರೆಯಣಿಯಲೇ ಹೊತ್ತನಲಿ ನಿನ್ನ ತನಗ್ಗಳಿಕೆ |

^१ ತರಲು (ತ.ದ.ನ.). ^२ ನ (ತ).

ಸರಿಗೆ^१ ಸಂದುದೆ^२ ನಾಕು ತೂಗಿದ
ಡರನ ರವೆ ಕುಂದು ಪರಸ್ಯ ರ
ವರನುಕಾರ್ಯದ ವಾಸಿ ಬಂದುದು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ! ೪೯

ಒಮ್ಮೆ ಮುಣಿಪುದು ಮೈರಿದಳ ಮು
ತ್ವೊಮ್ಮೆ ಮುಣಿಪುದು ನಮ್ಮೆ ದಳ ಬಳಿ
ಕೊಮ್ಮೆ ಮುಕ್ಕಳತಂಡವರಲ ನಮ್ಮೆ ಥಟ್ಟಿನಲ |
ನಮ್ಮೆ ದೇನೆ ಬಲುದೊರೆಗಳಳಿನೀಲ
ಹೊಮ್ಮೆ ಹೋಯಿತು ಹೊತ್ತು ರಣದಲ
ನಮ್ಮೆ ವಿಳಿಸಕೆ ಮೇಲುವಾಸಿ ನೃಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ || ೫೦

ಸರಿಗೆಳೆವೆನೆರಡಂಕವನು ನಾ
ಕರನಿ ಕೊಡುವೆನು ಧರ್ಮಜನನೆರ
ಡರನುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಭೋಗಿಸುವುದು ಮಹಿತಳವ |
ಅರನ ಕಣಿನ ಕೆಡಿನದಿರು ನಿ
ಮೈರದ ನುಡಿಯಿದು ಕೆಂಡದಲ ಕ
ಪೂರವ ಹಾಯ್ದಿರೆಂದು ರಾಯನ ಗಲ್ಲವನು ಹಿಡಿದ || ೫೧

ಉಗಲಿದು ತಪ್ಪೇನು ಸಂಪ್ರತಿ
ಯಾಗಬೇಡಿಂದನೆ ಮಹಾವೆ
ವೀಗ ಸರಿಬರಿಯಾಯ್ತು ಬಂದುದು ವಾಸಿಯೆಂದಿರಲೆ |
ಉಗಲಭಿಮನ್ಯಾಗೆ ಲಕ್ಷಣ
ಹೋಗಲಾ ಸ್ವೀಂಥವಗೆ ದ್ಯುಪದನ
ವೀಗಲಿದು ಸರಿಯಾಗಲೆಂದನು ಕೆಿರಪರಿಂತಾಯ || ೫೨

ಗುರುನದಿಇಪುತರೆಳಿಪುಭಯುರಾ
ಯಿರಿಗೆ ಸರಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆ
ತ್ತಿರದಿ^३ ಪಾನಕ್ಕೇಡನಾ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಕೆ |
ಸರಿಯಾಪದು ಕಣಿತನಯನ
ಮರಣಕಾಪುದು ಸರಿನ ಭೀಮನ
ಕರುಳಿತ್ತಿನ್ನು ಯ ಕರುಳು ತೊಡಕಲು^३ ಮೇಲೆ ಸಂಧಾನ || ೫೩

¹ ಬಂದುದು (ಇ.ದ.ಬ). ² ರಿನ (ದ). ³ ತನ್ನಯ ಕರುಳು ಮುಡಿದೆ
(ಕ.ಬ.ಬ.ದ).

ಈ ದಿವಿಜರೀ ಸೇನೆಯೇ ಕೆ
ಣಾರ್ಥಿದಿನುಭಂಗರು ನಾವು ನೀವೀ
ಮೇಡಿನೀಶ್ವರರವಿಳಾಯಕರವರ ಘಟ್ಟಿನಲಿ ।
ಈ ದುರಾಗ್ರಹಪುಚಿತವಲ್ಲಿನೆ
ಸೋದರನ ತನುಗೆಡಹಿ ರಕುತವ
ಸೇದಿ ಸೋಕ್ಕಿದ ಭೀಮನೊಡನೆಮಗೆಂತು ಸಂಧಾನ ॥ ೪೪

ಪಿಣಿಗರುಳಿನುಗಿದುಗಿಂದು ನೆತ್ತೆ ರಿ
ನೊಱಿವಿನಲಿ ಮೋಗಿಮೋಗಿದು ಚಾಯೋಳ
ಗೆಬೆದು ಸಾವಿನೋಡೆಂದು ನಿಮಾಗ್ನಲ್ಲಿರಿಗೆ ಕ್ಷೇನೀಡಿ ।
ಇಳಿದಿಯಿದು ಮೂದಲಿಸಿ ಮಿಗೆ ಚೆ
ಪ್ರಸಾದು ಚಪ್ಪೆ ಸುಧಾಡಿ ರಕುತವ
ಸುಣಿದು ಸೋಕ್ಕಿದ ಭೀಮನೊಡನೆಮಗೆಂತು ಸಂಧಾನ ॥ ೪೫

ಅಡಲೇಕಿದನಿನ್ನ ಹಿಂದಣ
ಕೇಡನೆನಿಸಿದದೇನು ಘಲ ತಾ
ಗೂಡಿ ಹಲಪರು ಜೀವಪುರುಷರು ಹೆಂಗಳಾದೆವಲೆ ।
ನೋಡಿದಿರು ಹಿಂದಾದ ಭಾಗವ
ನಾಡಿದಿರು ಬಹುಬಂಧುವರ್ಗದ
ಕೇಡದೆಲ್ಲವನೊಬ್ಬ ಕರ್ಣನ ನೋಡಿ ಮಣಿಯೆಂದ ॥ ೪೬

ಅನುಜರಳಿದುದು ನೊಱಿ ಬವರದಿ
ತನುಜರಳಿದುದು ನೊಱಿ ಬಾಂಧವ
ಇಜನರು ಸಂಖ್ಯಾರಹಿತ ಬಿದ್ದೇನವದಿರಿದ್ದೇನು² ।
ಎನಗೆ ಕರ್ಣನ ಜೀವದೇ ಬೀ
ವನವಿದೆಂಬೆಯಲಾ ಸಕೋದರ
ತನುಜರೆಲ್ಲದನೊಬ್ಬ ಕರ್ಣನ ನೋಡಿ ಮಣಿಯೆಂದ ॥ ೪೭

ರಣದೊಳಳಿದ್ದ ಸಕೆಲ ಬಾಂಧವ
ಗಣವಿದೆಲ್ಲವನೊಬ್ಬ ಕರ್ಣನ
ಗುಣವ ಕಂಡೇ ಮಣಿದೆಯಕಟ್ಟಿ ಕರ್ಣನಿಳಿವಿನಲಿ ।

¹ ಬಿಗಿಬಿಗಿ (ಇ.ಪ.ಬ). ಬಿಗಿಬಿಗಿ (ಪ್ರ.ತ.). ² ಜನವಸಂಬಾತ ಕ್ಷತ್ತಿ ಶ್ವರಳಿದರನ್ನೇನು (ಕ), ಜನವಸಂಬಾತತ್ತೇತಕಳಿದುದು ಹೇಳಲೇನದನ್ನು (ಪ್ರ), ಜನವಸಂಬಾತರಹಿತವದ್ದೇನಿಗಾಫಲವಿನ್ನು (ಬ), ಜನವಸಂಬಾತರಹಿತ ಬಿದ್ದುದು ಬೀದಿವರಿವರಿದು (ಇ.ದ.ಬ).

ಎಣೈಯಗಲಿ^१ ನೀ ಬದುಕುಮೈ ಥಾ
ರುಣೈಯ. ಪತಿಯೇ ಪಾಥ್ರವಹ್ತ್ವಯು
ನಳೆದು ಕರ್ಣನನುಳುಹಿಕೊಳು ಸಂಪ್ರತಿಯ ಮಾಡೆದ || ೪೮

ಗುರುತನುಜ ಸೀವಾಡಿದುದ ಧಿ
ಕ್ಕುರಿಸುವವರಾವಳ್ಳ ಕರ್ಣನೆ
ಹಿರಿಯ ಮಗನನು ಪಾಥ್ರನುದರದೊಳ್ಳಾ ಸಹೋದರನ
ದುರುಳ ಭೀಮನ ^२ಬಿಸಿರ ಬಗಿದೂ
ತರಿಸುವೆನು ಭಾಷೆಯನು ಸೀವ ಹಿರಿ
ಯೆರಸರಲ ಯಮಳರಲ ಸಂಧಿಯ ಪಾಟಿಕೊಡಿಯೆಂದ || ೪೯

ಇಪ್ಪತ್ತು ರದನೆಯ ಸಂಧಿ ಪುಗಿದಂ.

^१ ಯಂಗಡಿ (ಕ). ^२ ರುಳನುಗ್ಗಾ (ಕ).

ಜಡಿದ ಶೋಷ್ಯದ ಮೈಗಳುಬ್ದಿನ
ಗುಡಿಯಿಡಿದ ರೋವನಾಳಿ ರಿಪ್ರೊಗಳ
ಕಡಿದ ಕಂಗಳ ಸುಭಂತಹಾಂಡಿನರು ಉಳಿಕದಲ್ಲ ॥

೪

ಬಿರಿದುವಿಬ್ಬಿರ ಜೋಡು ಮೈಯು
ಬ್ಬಿರನೆ ಹಳ್ಳಿಕೆಯ ಸುತ್ತೇಜವ
ಸುರಿದುವಿಬ್ಬಿರ ಹೋಜು ಗಂಡಿಕ್ಕುಮಾಪು ಮಂಡ್ಣಿಗಳು ।
ಅರಳ್ಣಿ ಸಿಡುಗಂಗಳ ಸಿಹಾರದ
ಕರಿದ ಚಳ್ಳಿಕದ ಕಾದ ನಾಸಿಕ
ದೆರಲ ಕೆತ್ತುವ ಮೀಸಿಗಳ ಭಂಟಹ್ಯಾರಿವಣಿ ॥ *

೫

ವಹಿಲವನು ! ವೇಧ್ಯನು ! ವಚೆ ನರ
ರಹಿಪತಿಗಳೇ ಭಟಕ ಪಡಿಯಿಡ
ಬಹುದೆ ಪ್ಲಾವ ಪಾಡಿತರ ಸತ್ಯಾಂಶಾಂಗಿಗಳ ಗತಿಯೆ ।
ಉಳಿಕಿಯ ಶೈರವಾನದ ಸುತಾಳ
ಗ್ರಹಮುಖದ ನರರಿವಾದಿಗ್ಗಳು ನರ
ವಹಿಯ ನಾಯಕವಾಟಿಗಳ ಸರಸಾಥ ತೇಂಂದಾ ॥

೬

ಕಣೆ ಕಣೆಯನಿಟ್ಟೊಂದಿದುವು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ಗ್ರಂಥಿಗೆ ಪಾಗ್ರಸಂ ತಾಟಿದುವು ಕಣೆ
ಕಣೆಗೆ ಮಲ್ಲತುಪು ತಪ್ಪಿದೆಂದ್ರ ಕಣೆ ಕಣೆಯ ಪಟಿಮುಖವೇ ।
ಕಣೆ ಕಣೆಗೆ ತರಳಿದವು ಕಣೆ ಪಾಗ್ರ
ಗ್ರಂಥಿಯನಣಿದವು ಕಿಂಡುಗಳಿಂದ ನಂ
ದಣಿಗಣೆಯಲಕ್ಷ್ಯದಿದುವು ರಣಾರ್ಥರೆಸಂಗ್ರಹ ॥

೭

ಎನುವ ಗತಿಗೊಮ್ಮೆಯ ಮೈ ಜಗ ನ
ರ್ಯಾಸಿದುದಾಯೆಂದರೆದು ಘಟಿ ಸ್ವರ
ಶೋಪಗೆಯಲಿ ಮೇಳಿಗಿದವು ? ಕೆಕ್ಕೋತಿನೆ ಕೋಡಿ ಮಂಡ್ಣಿಲ್ಲ ।
* ಇಂದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪದ್ಮಗಳ ಅನುಕ್ರಮವು ಚೇತ್ತಿದ್ದೇರೆ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಚೇರೆ
ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

¹ ವಾಡಾಯಿನು (ಕ), ವ್ಯಾಧೇನು (ಕ), ವಾಕೆನರ (ಮ) ಮೃತ್ಯುನು (ನ.ಬ). ² ರ (ಕ.ತ). ³ ನ (ತ.ಫ). ⁴ ಶರ (ತ.), ⁵ ಶರ (ತ.), ⁶ ಮಾ (ಗ.ತ).
⁷ ತೋ (ತ.ನ.ಬ).

ನಿತಿತ ಶರಪ್ರೋ ಪ್ರಾಳೆಯ ಸೂರ್ಯರ
ಮನಕವೇ ಹರನೇತ್ರವಹ್ಸಿಯ
ಹನರಪ್ಪೇ ಹೆನರಿಡುವನಾವನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||

೮

ಇವರ ಬಿಲುದನಿ ತುರಗ ಹೇಷಾ
ರವದ ಫಲ್ಲಣ ಸೂತರಬ್ಜರ
ವಿವಿಧವಾದ್ಯಸಿನಾದ ದಳವರದರ ಮಹಾರಭನ |
ಅವರಳಾಸ್ತಫ್ರಾನವಭ್ರದ
ದಿವಿಜನಿಕರದ ಸಾಧುವಾದದಿ
ಭುವನ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಯೋಂದು ನಿಮಿಷದಲ ||

೯

ಮುಂಜುವುದು ಕೈ ಮನವ ಕೈಮೆಯ
ಸಂಚವನು ಮನ ಮುಂಜುವುದು ವಿಗೆ
ವಂಚಿಸುವುದಂಬಿಗಳ ಗತಿ ಕೈಮನದ ಕಲುಹೆಗಳ |
^१ಮುಂಬಿಚಿದಂಬಿಗಳಾಜನೇಳನು
^२ಹಿಂಡಿದವು ಹೊಂಬರಹದಂಬಿನ
ಮಿಂಡುಗೆಳೆಲೆವೆ ಹಳಿಜಿದವು ಹರಿಹರ ಪುರಂದರರ ||

೧೦

ಮನದೊಳಗೆ ಮೋಗೆದೀಂಟಿದರು ಕ
ಣ್ಣನಲ ಕಾಳಿದರಿಗಿಂಗೆ ಕವಿ
^३ಗೋನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಕುಡಿದುಗುಳಿದರು ಮೂದಲೆಯ ಮಾತುಗಳ |
ಮನದಲಂಕುರವಾಗಿ ಕಡೆಗೆ
ಣ್ಣನಲ ಪ್ರಳವವಾಗಿ ರಣವಾ
ತಿನಲ ಹೂತೆದು ಕರ್ಣ ಪಾಥರ ರೊಽಷಮಯು^४ಜೂತ^५ ||

೧೧

ಅರನ ಕೇಳೆಸ್ತಿ ಬೋಬಿಸಿದು ಕ
ಪ್ರರಿಸಿ ತೇಜಿಯ ನೂಕಿದನು ಮುರ
ಹರನು ಸೂರಾಸೂರಿಯಲ ಕೈದೊಣಿದನು ಪಾಥರ |
ಮುರಬ್ಬಿದಲಾಕಾಶವನು ಕ
ತ್ತರಿಸುವಪ್ಪುಲು^६ಬ್ಜುರದಲತ್ತಿನಿ
ಬ್ಜುರದ ಗತಿಯಲ ನಿಗುರಿದವು ರಥವಾಚಿಗಳು ನರನ ||

೧೨

^१ ಹಿಂ (ಗ್ರ.ಹ.ತ.ದ.ನ.ಪ). ^२ ಮುಂ (ಗ್ರ.ಹ.ತ.ದ.ನ.ಪ). ^३ ಕರ್ಣದಲ (ಕ). ^४ ಬೀಜ (ಷ.ದ), ಭೂಜ (ಬ). ^५ ವಾಘರದಲ (ಫ.ಹ.ಬ).

ಕುಬುಳೆನುತ ಹೊಳ್ಳಿ ಬುದ್ದನುಗ್ರ
ಪ್ರಬುಲವಾನರಾಜನಿದಿರಲ
ಕಬಳಿಸಿದವಬುರ್ನನ ತರ ^१ಕಣಿಕನ್ | ಪತಾಕಿಸಿಯ |
ತಬರರೂಪ ವರಾಹಮೈತ್ಯನೆ
ನಿಬಿಡದರ್ವ ಮುಖ್ಯವೈಪ್ರೇತಲು ವರ
ವಿಬಿಧತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ಕಳೆಯೇಜಿದನು ಕಲ್ಪಾರ್ಥ | ೧೩

ಎನ ಹೇಳುವೆನರನ ಕೇಳಿ ನಿ
ನಾನ್ ಸೆಯಗ್ಗಿಳಿಕೆಯನು ಪುಂಡಣ
ದಾಸವಾಂತಕನುರವಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನು ಚೂಡಿಸೋಚಬಗಿದು |
ಅ ಸರೂಧಿಯ ಹಯಿದ ಘಾಯಿಪ
ನೇನೆನಿಂಬೆನು ಹೀಯು ^२ಸಿಂಧವೇ
ವಾನರನ ವೇದನೆಯ ಗಣಸೆಯನಷ್ಟೆಯೇ ನಾನೆಂದ | ೧೪

ಬರಸೇಳಿದ ಬಿಲುಗೈಲಿನಲಿ ನಿ
ಷ್ಟುರದ ಶರನಂಧಾನದಲಿ ರಥ
ತುರಗವನು ಕೆಡೆಯೆತ್ತೆ ನಷ್ಟಿಸನನಮು^३ಬಾಣದಲ್ಲಿ |
ಸುರಪನಾಯುಧಕತೀಗೆ ಕುಲಗಿರಿ
ಯೆಳುಕುವಂದಧಿನೋಂದು ಹೇಜಿನ
ವರಗೆ ತಿಱ್ಳನೆ ತಿರುಗಿ ತೊಲಗಿತು ಕಣಿಕರಘವಂದು | ೧೫

ಬೆಳಿಕ ವಾಫೆಯ ಕೊಂಡು ತಲ್ಲಿನು
ನೊಕಿದನು ತೇಜಿಯನು ಸಮರ.
ವ್ಯಾಕುಳಿದಿನಾ ಕಣಿಕ ಸೇಶೆದನು ದಿವ್ಯಮಾಗಿರಿವ |
ನಾಕೆನಿಳಿಯರು ಸದ್ಗುರ್ಗೆ ಶರಕ
ಓಾರ್ಕರುಪಣಪ್ರಾಧಿಯಲಿ ನಿಂ
ದಾರ್ ಕರೀಟಿಯ ರಥವನೆತ್ತೆನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು | ೧೬

ಅರಿಯ ಶರಹತಿಗಳುಕ ತಿಱ್ಳನೆ
ತಿರುಗಿ ಪಾರ್ಥನ ತೇರು ಬಿಳ್ಳಿಂ
ಶರಕ ಹಿಂಲಕ ತೂಪಗೆ ಕಂಡು ಮುರಾರೆ^४ ಬೆಱಗಾದ |

^१ ಕಾರವ (ಕ.ಬ.ಬ). ^२ ಜಡಿವ (ಬ), ಜಡೆವ (ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^३ ಬಂಕದ (ಇ.ತ.ದ.ನ.ಬ). ^४ ಸಮರದಲ (ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ^५ ಗಿದರಾ ಭಾರತೀಯಕ ಕಣಿಕಪ್ರಾಧಿ ಮಿಗುತೆರಲಾ (ಕ), ಗಲಸುರಾನಿಕ ನಲಿಯಲು ತರಹಪು ಸಿಂದಾ (ಇ.ದ). ^६ ಗಣಿಸನನ ರಥ ತಿರುಗಿ ಹಿಂದಕೆಷ್ಟಿಂದು ಬಿಳ್ಳಿಂತರಕ ತೊ.ಲು ನೊಂದಿ ಕಂಡಸುರಾರಿ (ಕ).

ಅರರೆ ಧನುಧನು ಪೂರ್ತು ಹಾಯಿಕು
ಸರಿಯ ಕಾಣಿಸು ಭಾಜೆನುತೆ ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿ ದಾನವಚ್ಛರಿ ಕರ್ಣನ ಹಿರಿದು ಹೊಗೆಳಿದನು || ೧೯

ಸಲಪು ನಿಲೆ ಫಲಗುಣನು ಹೂಡಿದ
ಹಿಳುಕನೀಡಾಡಿದನು ^१ಶೋಕಾದ
ಬಳಕೆ ಕೂತುಕವೆನುತೆ ತೊಗಿದನಮೇಳೆ ^२ಮುಕುಟವನು ^३ |
^४ಬಲವರವಲಾ ಮುರಕರಂಗೀ
ಬಲದೊಳಗೆ ಸಾಹಸವ ಸುದೆನು
ದರೆಸುತ ದುಗುಡವ ಹಿಡಿದು ^५ಫಲಗುಣನಿಳುಹಿದನು ಧನುವ || ೨೦

ಎನು ಫಲಗುಣ ಧರ್ಮಜನ ಮದ
ದಾನೆ ದುಗುಡವಿದೇನು ಹೇಳ್ತು
ನಿನು ಧನುವನು ತೊಱೆದ ಕಾರಣವೇನು ಪೋಸತೀಗ |
ಎನು ಹದ ಹೇಳಿಸಲು ಕೇಳಿ
ದಾನವಾಂತಕ ಸುಡಿಯಲಾಪುದು
ಹಾನಿಯಮಗಿಲ್ಲಿಸುತ ಮೇಗರೆನುಡಿದನಾ ಪಾಠ || ೨೧

ಹೇಳು ಹೇಳಿನಾ೰ಜೆ ^६ಚಿತ್ತದೊ
ಖಾಳುಪುರುದೆ ^७ ಮಣಿಮಾಡಿರು ^८ನಿಜ ^९
ಶೋಲ ಧರ್ಮಜನಾಜೆ ನಿಗೆನೆ ಪಾಠ ^{१०} ಸಸುನಗುತ |
ಕಾಲಗುಣವೆಂದಜಿಯೆ ಮೇಣ್ಣ ^{११} ತ
ನಾ೰ಳುತನ ಪುಸಿಯಾಯ್ತು ^{१२} ರಿಪುಭಣ
ನಾಳುತನ ದಿಂಡಾಯ್ತು ಕೈತುಕವೆಂದನಾ ಪಾಠ || ೨೨

ಒಂದು ಯೋಜನವರೆಗ ತಿರುಗಿತು
ಹಿಂದಕಹಿತನ ತೇರು ತಾನೆನ
ಶೋಂದು ಬಿಳ್ಳಂತರಕ ತೊಲಗಿತು ನಮ್ಮ ರಥವಿಂದು |
ಇಂದು ಕರ್ಣನ ಸಾಹಸಕೆ ಮನ
ಸಂದು ಪತಿಕರಿಸಿದಿರಿ ಕೂತುಕ
ವೆಂದು ಕಾಲವ ಬ್ಯಾದೆನೆಂದನು ಪಾಠನಾ ಹರಿಗ || ೨೩

^१ ಕಾಲ (ಗ.ಳ.ದ.ನ). ^२ ಮಣಿಶಿರವ (ಕ.ಳ.ಳ). ^३ ಬಲವರವೋ ಮೋಹ
ರಚ್ಚಿ ವಾಹಿಗೋಳಗೆ ಸಾಹಸವಿಲ್ಲಿಸುತ ಮಾರಮೋಳಗೆ ದುಗುಡವ ಹಿಡಿದು (ಷ.ದ),
ಬಲಪರಪು ಮೋಹಸವಲಾ ಜಗದೊಳಗೆ ಸಾಹಸವಹುದೆನುತ ಮನದೊಳಗೆ ದುಗು
ಡವ ಹಿಡಿದು (ಷ.ತ). ^४ ಚಿತ್ತಕೆ ತಾಳಿಧುದ (ಕ). ^५ ಜಯ (ಕ.ಗ.ದ.ನ).

ಅಳುತನದಲ ಏರ ಕರ್ಣನ
ಹೋಲುವರ ನಾ ಕಾಳಿಸ್ಯ ಸುರ
ಪಾಲಕರು ತಾಪಾನಬಹುದೇ ಕರ್ಣ ಸುರವಣೆಯ |
ಕೋಲು^१ ಯೋಜನವರೆಗೆ ತೊಲಗಿಸಿ
ಜಾಳಿತ ನೀ ಸುಡಿದೆ ನಿಜ ಬಿ
ಭಾಳತನವನು ಸಿನ್ನ ಮನದಲಿ ತಿಳಿದು ನೋಡೆಂದ ||

೨೬

ಬಸುಪೂರ್ಣಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಣಿಯ
ಮುನುಕಿಕೊಂಡಿಹ ನಾ ಸಹಿತ ಹೇಗೆ
ಶೇಷವ ಸಿಂಧದ ಹನುಮಸಹಿತೇ ದಿಕ್ಕುಕೆಯಸಹಿತ |
ಎನುಗೆಯಲ ತೊಲಗಿಸುವ ಕರ್ಣನ
ಅನಮು ನಾಹನ ವಿರಿದೊ ಹುಲುರಫ
ದೆನುಗೆ ನಿನ್ನ ಗ್ರಂಥಕೆ ವಿರಿದೊ ಪಾರ್ಫ ಹೇಳೆಂದ ||

೨೭

ಎನಲು ತಳಪಳಗಾಗಿ ಖಲುಗುಣ
ಧನುವ ಕೊಂಡಸು ದಸುಜಮೈರಿಗೆ
ಮನದ ಗರ್ಜಾನುಸುರಲಭಿಯದೆ ಬಾಗಿದನು ತರವ |
ಮೊನೆಯಲಗಿಸಂಬಿನಲಿ ಕರ್ಣನ
ಧನುವನಿಕ್ಕು ಡಿಗಳೆಂದು ಖಲುಗುಣ
ನನವರತ ಬುಕುಸತ್ಯದಲಿ ಮತ್ತು ರಿಸಿ ಕಾದಿದನು ||

೨೮

ಎಚ್ಚೆನೀತನ ಸಾರಥಿಯ ಮಗು
ಉಚ್ಚೆನೀತನ ರಥವ ವಾಚಿಮ
ಸೆಟ್ಟೆನೀತನ ಧನುವಸೀತನ ಸಿಂಧ ಶೀಗುರಿಯ |
ಎಚ್ಚೆನೀತನ ಸಿತತತನ್ತ್ವವ
ಕೂಟಿದನು ಮಗುಳಿಟ್ಟು ಪ್ರಸರಣಿ
ಯೆಚ್ಚು ಕರ್ಣನ ಹೊಳ್ಳಿಗಳದನು ಪಾರ್ಫ ಸಿಮಿಪದಲ ||

೨೯

ಹೊಳ್ಳಿ ಸೀದುದಾ ನೇನೆ "ಹೋಲಿದ"
ಮಬ್ಬ ಮಾನುಕಿದ್ದೀ ಬಲವ^२ನೀ
ಯಾ^३ಬ್ಬೆಯನು "ಸ್ಯೇರಿನುತ್ತೆ ನಾಹನಮಾಲ್ಲ ತನಿಗೆದಣಿ |

^१ ಹೋಲು (ಕ). ^२ ಸಿದವನ ನಾಹನ ಹಿರಿದೂ ಹುಲುರಫ ತೊಲಗಿಸಿದವನ
ನಾಹನ (ತ.ದ.ಪ). ^३ ಪುಳಿಗೆಗೆ (ಕ). ^४ ಬಲದು (ಕ.ಗ.ಚ.ಣ.ದ). ^५ ನಿಲ
ನುತ್ತೆ (ಕ.ಚ.ಣ.ದ).

ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಫಡ ಹುಬ್ಬನಿಕ್ಕುವ
ಈಬ್ಬಿಳೀ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೋಡ್ಡಿಯು
ಕೊಬ್ಬಿ ಸಿಲಿಸುವೆನೆನುತ್ತ ಖತಿಯಲ ಮಸಗಿದನು ಕಣಿ || ೨೪

ಹನುಮನೆನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೇನರೆಹಿ
ದನುಜರಿಪ್ಪವನು ಹತ್ತೆ ಹಯವನು
ಧನುವನಜುಂನನಂಬುಗಳನಾ ಭತ್ತ ಚಾಮರವ |
ಮೊನೆಗಣೆಯಲೇ ಮುಸುಕಿದನು ಮು
ಮೊನೆಯ ಬೋಳಿಯ ತೊಡಟಿ ಕಾರವ
ಜನಪನಾವೆಡೆ ನೋಡಕೇಳಿನುತ್ತಬ್ಬಿ ದನು ಕಣಿ || ೨೫

ಮೊದಲರಾ ಭೀಷ್ಣನ ತರಾಫಾ
ತದಲ ನೋಂದೆನು ಬಳಿಕ ಕಣಿನ
ಕದನದಲ ತಪ್ಪಲತಪ್ಪಲ್ಲಿನುತ್ತ ಮುರಸ್ವೆರಿ |
ಗದಗದಿನುತ್ತಪ್ಪವನು ಬೋಳ್ಣ
ಸದನು ಹನುಮನ ನೋಡಿ ತಲೆದೂ
ಗಿದನು ಮಂದಸ್ಯಿತಮಧುರಮುಖಕಮಳನೊಲಪಿನಲ || ೨೬

ತರಹತಿಯಲುಱೆ ನೋಂದು ಧೂಹಿಸಿ
ತರಹರಿಸುವಶಪ್ಪಳ ಕೃಷ್ಣನೆ
ಕರುಣವಚನಾಮ್ಯತರಸದಿನಾಬ್ಯಾಯನಂಬಡೆದು |
ಮುರದಲವಸಿಯ ಪೂರ್ಣ ಲಳಿ ಮಿಗ
ಲುರವಣಿಸಿದಪ್ಪ ಹನುಮನಂತಃ
ಕರಣ ಕದುಳಿಸಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ || ೨೭

ಬಳಿಕ ಕೇಳುವುದೇನು ಪಾರ್ಣವನ
ಮುಳಿಸಿನಲ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಬೆಹಾವ್ಯ
ವಳಿಯ ಲಳಿಯಲ ಕುಪಿತ ಕಾಳೋರಗನ ವದನದಲ |
ಸುಳಿವವನ ನಾಹಸವನಾತನ
ಬಲುಹನಾತನ ಜಯವನಾತನ
ನಿಲವ ಕಂಡವರಾರು ಸುರ ನರ ನಾಗಲೋಕದಲ || ೨೮

ರಾಯ ಕೇಳಿಬಿಮಂತ್ರಿಸಿದನಾ
ಗೈಯವನು ಹೂಡಿದನು ಸುರಕುಲ
ಬಾಯಬಿಡಲಂಬುಗಿದು ಹಾಯ್ಯಾದು ಬಿಲುದಿರುವನೊದೆದು |

ವಾಯು ಪಡಿಬಲವಾಗೆ ಕಡಿಗಳ
ಬಾಯಿಧಾರೆಯ ಹೇದಜ ಕರ್ಣಗೆ
^१ ಲಾಯದಲ ಲವಣಸುವ ದಳ್ಳುರಿದಿಬಾಳಿ^२ ಹೊಣ್ಣುಲ ॥ ೫೮

ಅಹಕ ಬೆಂದುದು ಲೋಕಪಿನಾನ್ನ
ರಹಿಮುಖವ ಶುಂಬಿಸುವರೋ ಹಿ
ಗೃಹದ ಫಲನಿಗ್ರಹರಾ ತಿವ ಇನುತ ಸುರಾರುಲಿಯು ।
ವಹಲ ವಿಗೆ ವರ್ಣಾಣಸ್ತಾದಲ ಕುತ
ವಹನ ಬಿಂಕವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಜಯ
ವಹುದೆ ಪರರಿಗೆ ಪಾಥಸಿರ ಜನನಾಫ ಕೇಳಂದ ॥ ೫೯

ಸರಳ ರುಳಿ ರುಬಾಡಿಸಿತು ಕರ್ಣಗೆ
ಪರೆದುದ್ವಾಯದಲ್ಲಿ ತಂಷಿನ
ಸರಳ ಹೊನೆಯಲಿ ^३ ಸಿಂಹಿಸುವ ತುಂತುಸ ತುಷಾರದಲ ।
ಅರಿಬಲದ ಬೊಬ್ಬಾಳದಲಿ ಥರೆ
ಬಿರಿಯಲಜುಂ ಹೂಡಿದನು ಹೂಂ
ಕರ್ಣಮಾನಿತಮಂತ್ರಮಂಡಿತಮೇಷವಾಗ್ರಹಿಂ ॥ ೬೦

ಹೋಗೆಯ ಹೋರಳಿಯ ವಿವಿಧ ವರ್ಣದ
ಮುಗಿಲ ಪಾರೀಯವೆತಿ ಬಿಟ್ಟುದು
ಗಗನದಗಲದಲ್ಲಾಕದವು ದೇಸೆದೆಸೆಯ ಮೂಲೆಗಳ ।
ಹಗಲುಗತ ಲೀಕಟ್ಟೆ ತೇನಿದು
ಯುಗದ ಕಡೆಯೋ ತಿವಿವಾ ಎನೆ
ಜಗಜಗತ್ವಾಣಾಸ್ತವನು ಹೂಡಿದನು ಕಲ ಕರ್ಣ ॥ ೬೧

ಉತ್ತಿ ^४ ಹೋಯ್ದು ನಿಷಿಮುಗಿಲಸಹೆ
ಯಟ್ಟಿ ಕೊಡಹಿತು ತಳತ ಮೇಷದ
ಥಟ್ಟಿ ಮುಣಿದು ಬೀಳಿದವು ಬಿಂಗಾಳಿ ಬಲ ಬೆದಜೆ ।
ಇಟ್ಟಿಣಿಸಿ ಕೈಯೊಡನೆ ಕೊಂಡನು
ಬೆಟ್ಟಿವೆರುಳುವ ಬಾಣವನು ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಕೂರವರಾಯ ದಾಳೆನುತ್ತೆಚ್ಚಿ^५ ನಾ ಕರ್ಣ ॥ ೬೨

^१ ರಾಯುದಳದಲ ಹೋಹಿಸಿತು ದಳ್ಳುರಿಯ (ಹ.ದ). ^२ ತಂ (ಕ).

^३ ಬಿಟ್ಟ (ಕ). ^४ ನಷ್ಣಿನನ (ಕ).

ಗಿರಿಯ ದೆಂಕಣಿಂಬಂತ್ರಮನು ತರ
ಹರಿಸುವವರಾರರನ ^१ಥಾವಣಿ
ಗಿರಿಯ ಧಾಳಗೆ ಧಾತುಗೆಟ್ಟು ದು ಪಾಂಡುಸುತ್ತನೇನೆ |
ಅರರೆ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆನುತ ವಸ್ತುದ
ಸರಳನುಗಿದಸದಾವ ವಹಿಲದೊ
ಳುರುಕೆಗಿದನು ಪರ್ವತಾಸ್ತವನಿಂದ್ರಸುತ್ತ ನಗುತ || ೩೯

ಅವ ಚಳಕದೊಳಜುರ್ನನು ತಮಿ
ರಾವಲಂಬದ ಸರಳರೆಚ್ಚೆನು
ನಾವಜಿಯಿಂಬಿರುಳೆಂಧತಮೆ ಮುಕ್ತಿಸಿತು ದೃಷ್ಟಿಗಳ |
ಅವನಾವನಸನಬ್ರಹ್ಮನೋ ತಾ
ನಾವನಿದಿರಾರೆಂಬ ^३ಭೇದವ
ಎಂಬೆ ತೋಳದು ತಮದೊಳ್ಳದ್ದು ದು ಕೂಡೆ ಕುರುನೇನೆ || ೪೦

ವ್ಯಾರಿಶರಕೇನಬಿಯನೇ ಪ್ರತಿ
ಕಾರವನು ನಿನಾಂತನಗ್ಗಿದ
ಸೌರಮಯಮಂತ್ರಭಿಮಂತ್ರಿತ ಭಾನುಮಾಗರಣವ |
ಅರು ಕಂಡರು ತಮಿರಜನಿತವಿ
ಕಾರವನು ಹೇಳಿಗೆಯ ಮುಟ್ಟಳ
ಜಾಜಿನಿದ ಭಣಿಯಂತೆ ಭುಲ್ಲಿವಿಸಿತ್ತು ಕುರುನೇನೆ || ೪೧

ಅಗರೇ ತೆಗೆದುರಗಬಾಣವ
ತೊಗಿ ಬಿಟ್ಟುನು ನಿನ್ನ ಕರ್ಣನ
ಲಾಗುವೇಗವನೇನನೆಂಬೆನು ಓಪತಂತ್ರದಲ |
ಸೀಗುರಿಸುವುರಿವಿಷದ ಲೋಕೇಯ
ಲಾಗಿನುವ ನಾಲಗೆಯ ಸುಯ್ಯನ
ಬೇಗುದಿಯ ತೊಡಬೇಗಳ ಹಾವ್ ತುಡುಕದವು ಧಟ್ಟನಲ || ೪೨

ಎಲೆಲೆ ಹಾವೇ ಹಾಬು ಕೆಂಡದ
ಮುಳೆಯ ^४ತಡೆವಹೆ ಕೊಡೆಯೆನುತ ಕಳ
ವಳಿಸಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಹರೆದುದು ^५ಹುದುಗಿ ಕೊಡರೊಡೆದು^६ |

^१ ಧಾರಣಿ (ಕ). ^२ ಪುಮಹಾಂ (ಪ.ಬ.ನ). ^३ ರಾಹಿನಭಾವ (ಗ.ಹ.
ತ.ಪ). ^४ ಕಾ (ಷ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ^५ ಕೂಡಿ ಹುರಿಯೋದೆ (ಷ.ತ.ದ.ನ.ಪ).

ಬಲು^१ ವಿಪದ ಕಡುಪಸಿಯ ಕಾವಿನ
ಮಂಗೆ ಗರುಡಾಸ್ತುದಲಿ ತನ್ನಯ
ದಳಕೆ ಹಿಡಿದನು ಕೊಡೆಯನರೆಫಳಗೆಯಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ॥

೪೮

ಏನು ಹಾವೈದುರಿದವು ರಣದೋಳ
ಗೃಹಿ ಹದ್ದೆ ಅಗಿದವು ತುಂಡಿಸಿ
ಬೀಸಿ ಬಿನುಷಿತು ಕಡಿಗಳನು ಕೌರವನ ಘಟ್ಟನಲೆ ।
ಏನು ಪರಿಯಲಿ ನರನ ಬಿನ್ನಾಳ
ಹೈನುಪರಿ ಕರ್ಣನಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ
ಕೌಶಲಪದೇನಿತಿನು ಪರಿಯನು ಕಂಡೆನಾತನಲೆ ॥

೪೯

ಬಲುಮು ಭೀಷ್ಠದ್ವೇಷ್ಟಿಣಿಂದ
ಗ್ರಿಳವಲಾ ಕರ್ಣಂಗನುತ ಪಡಿ
ಬಲಕೆ ಬಂದರು ಭೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲ ಸಕರ್ವೇಷ
ದಳದೋಳದಷ್ಟುಭೂವರು ಪಾರ್ವತಿನ
ಕೆಲುಬಲದಲುರವಳಿಸಿದರು ಹೆ
ಗ್ರಿಳಿಯನ್ನೆ ನಿನ್ನಾತ್ಸಿಂದಿನಲೀರಹು ಘಟ್ಟನಲೆ ॥

೫೦

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸಾಲದೇ ಹೆ
ಬ್ಳಿಲಯ ಕಾಲಾಟದಲಿ ಮೃಗಶಿಶು
ಮಲೀತಡೇನಗೆ ಶೈಯನೇ ಮೂರ್ಕೊಕವಸ್ತಿಪುದರೇ ।
ಅಳಿಗೆಗೂಡದಿರು ಸೂತತನಯುನ
ತಲೆಯ ಬೆನುಗರು ಬಿಡಿಸುವಂಬಿನ
ಹಿಳುಕನುಗಿಯಾ ಹೊಳ್ಳಿಗಳಿಯೇಕೆಂದನಾ ಭೀಮ ॥

೫೧

ಪುಸಿಯೆ ಭೀಮನ ಮಾತು ಹೂಸುಕ
ದೆಸುಗೆ ತಾನೇಕನ್ನು ರಿಪು ನಿ
ಪನರದಲಿ ಕಲಯೇಣಿದರೆ ಕ್ಷುಕೊಳ್ಳಿಸೀತ್ವರನ ।
ಒಹು^२ಸಿಕಣೆಯಲೇನಹುದು ತಗೆ ಹರ
ವಿಶಿಖವನು ತೊಡು ಬೇಗಂಪಾಡೆಂ
ದಸುರರಿಷ್ಟವಚುರುನನ ಜಡುದನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ॥

೫೨

१ ತುಳು (ಕ).

२ ನು (ಹ.ತ.ದ.ಪ.).

ಕೇಂದ್ರಿಧತಿಬಿ ಭುಲ್ಲಬಿನೆ ಮುಳಿದು ಏ
ರೋಧಿಯನು ಸೋಡಿದನು ಮುಳಿಗಲ
ರಾಧೆ ಕಂಬನಿಗಳಲ ಕುದಿಯಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೋಕದಲ |
ಅಧಿ ತೀರಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇನಾ
ವಾಯಿಧಿಗಿದೆ ಮದ್ದನುತ ಹರಬಲ
ಸಾಧಕನು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತವನು ತೊಚ್ಚೆಚ್ಚನಾ ಪಾಠ್ರ || ೪೫

ಶಿವಶಿವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತವಿದಲಾ
ಭುವನಜನ ಸಂಹಾರಶರ ಸಂ
ಭವಿಸಿತೋ ಹಾ ಎನುತ ಹರೆದುದು ಮೇಲೆ ದಿವಿಜಗಣ |
ತವಕದಲ ತತ್ಪುತ್ತಮಹಾಸ್ತವ
ಜವಳಿವೆರಳಿಂದುಗಿದು ಬಿಡೆ ತವಿ
ತಿವಿದು ತಮ್ಮ ಇಗರಡಿದವು ದಿವಾಯಾಸ್ತವಭ್ರದಲ || ೪೬

ಆ ಮಹಾಸ್ತದ ಹಾನಿ ರೋಪದ
ತಾಮನಾಗ್ನಿಯ¹ ಸೋಡಿ¹ ಬಿಡ್ಡಿಲು
ದಾಢುಮನಜುಂ ಕೊಂಡಿನಗ್ಗಿ ದ ಜಾತಮನ್ಯವನು |
ಆ ಮಹಾಬಾಣಾಭಿಮುಖದಲ
ಸೋಮಧರಮಾಗ್ರಣವನಿಂತೀ
ಬೀಮವಿಕ್ರಮ ಕಣಂಚೆಚ್ಚನು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ || ೪೭

ಆತನಲ ಕೌಬೇರಮಾಗ್ರಣ
ವೀತನಲ ವಾಯಿಷ್ಟುಶರ ಬಳಿ
ಕಾತನಲ ಸ್ವೇರುತ್ಯವಿತ್ತಲು ಸೋಮವತ್ತಿಶರ |
ಆತನಲ ಸಾಮುದ್ರ ರೋಪಣ
ವೀತನಲ ವಡಬಾಸ್ತವಿಂತಿರ
ಲಾತನೀತನ ನಮರ ಸರಿ ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ || ೪೮

ಇಷ್ಟತ್ತು ಮೂಳಣನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

¹ ಸೋಡೆದು (ಚ), ಲುರಿದು (ತ.ದ.ಪ). ² ದುದ್ದಾಮನಜುಂನನೆಚ್ಚೆ (ತ).

ಇವ್ವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೆಹನೆ || ರಾಯನಾಕಸಮ್ಮಿ ಹಗ್ಗಿ
ರಾಯ ಸುಭೂತಿರೈರತುನ ರಾ
ಧೇಯ ಪಾಥರ ಏಷಮರಣ ರಾಜಿಸಿತು ಮೂಳಗವ ||

ರಾಯ ಕೇಳ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣದ
ನಾಯನವ ಕಟ್ಟಾಳು ರಣದಲ
ನಾಯಲಾಗದೆ ತಿಪತಿವಾ ನಾಯರ ಸುರಾಸುರರು |
ಬಾಯಬಿಡೆ ಪರಸೇನೆ ಭೋತಿಯ
ಲಾಯದಲ ಕಟ್ಟಿದನು ಪಾಥನ
ವಾಯುಜನ ಕರಣೀಂದ್ರಿ¹ಯಾತ್ಮಂಗಳನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ ||

೮

ಎಲೆ ಮುರಾಂತರ ನಾಕು ರಥದಿಂ
ದಿಲಿ ಸುದರ್ಶನವೆಲ್ಲ ಚಾಪವೆ
ಕಥೆದುಕೊಳು ಕೌಶಲೇದಕಿಯ ಹಡಿ ಕಾಯ್ದು ವಾಫೆಯವ |
ಉಳುಹುವವರಾವಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳೆನು
ತಳವಿಯಲಿ ಕೈಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣನ
ನಳುಕದೆಜ್ಞನು ನೂಡು ತರದಲ ಕರ್ಣ ಹೊಳ್ಳಿಸಿದು ||

೯

ಜೋಡಿನಲಿ ಸೀನಕದ ಮೇಲ
ಕೂಡಿದವು ಕವಲಂಬಿ ಕವಿತ
ತೂಡಿ ನಷ್ಟಿವು ನೂಕಿದವು ನಾರಾಟ ಗಮನಕೆತ |
ನೋಡಲೇ ವ್ಯಾಘೆಯಂಚ ಭುವನದ
ಗೂಡು ಕೃಷ್ಣನ ದೇಹಪಿದು ನಾ
ಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕವರ್ತು ನರನಾಥ ಕೇಳಂದ ||

೧೦

ಏನ ಹೇಳುವೆ? ಹೂಡಿದಾ ಸಂ
ಧಾನವನು ರಥಹಯದ ವಾಫೆಯ
ಜೀನಗೆಲಸದ್ದುಹೆಕ್ಕ ರಕೆಗಳ ನೋಗನ ಜೊತ್ತಗೆಯ |

¹ ಯ (ನ-ಹ). ² ಹೇಳ್ತನು (ಕ).

ಭಾಸುನುತ್ತ ಮುಣಿಯೆಚ್ಚು ನಿನಗಿ
ನ್ನೇನು ಹದನ್ನೆ ಹನುಮ ಲೆಂಕೆಯ
ದಾನವರು ನಾವಲ್ಲಿನುತ್ತ ಕೈಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿಯಿದ್ ||

ಸ್ವೇರಿಸಜುರ್ ತಿವನೋಡನೆ ನೀ
ಹೋರಿದಾಲನು ನಿನ್ನ ಕೊಲುವದೆ
ತೀರದೇ ತಪ್ಪೇನು ತೆಳುವಿತು ಹೇಳಲೀಕೆನುತ್ತ |
ಕೂರಲಿಗಿನಂಬಂಗಳೆ ಹಿಳುಕಿನ
ನಾರದಲ ಮುದ್ರಿಸಿದನುದಯಿದ
ಉರನಿದಿರಲ ಕಂಡನೋ ಕಡುನೋಂದನಾ ಪಾಠ ||

ಹಣಿದುದಿಮ್ಮುತ್ತಿಷ್ಟೋಡು ನೆತ್ತ ರಿ
ನೋಡತ್ ನೂಕತು ಭದ್ರ ಏಿತ್ತದ
ಹೊಂಗು ನನೆದುದು ರುಖಮಿನಲಿ ಜೋಲಿದನು ಮಲಗಿನಲಿ |
ಉತ್ತಾಕುಗೂಂಡುದು ಕರಣಕಯವರೆ
ದೆಯದ ಕಂಗಳು ರೋಮಕಂಪದೋ
ಳಣಿದುದಿಲ್ಲರೆಫಳಗೆ ಕೋಳಾಹಳವನಾ ಪಾಠ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳವನೀತ ಭೀಮನ
ನೆತ್ತೆ ಬಿನುಷವು ಬಾಣ ನಕುಲನ
ಕುತ್ತಿದವು ಸಹದೇವನೋಡಲಲಿ ಮಾಡಿದವು ಪಥವ |
ಇತ್ತೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಚೇಕಿತಾನಕ
ನುತ್ತ ವ್ಯಾಂಜ ಶಿವಿಂಡಿ ದಳಪತ್ತ
ಕೆತ್ತುದೊಡಲಿನ ಹೋಣಿನಲ ಹೊರಳಿದರು ಹುಡಿ ನನೆಯೆ ||

ಒಸಗೆಯಾದುದು ನೆಲನ ದಿಕ್ಕಿನ
ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ನಿನ್ನಾಳತತಿ ಗ
ಜ್ಯಾಸಿದಪ್ಪಟಿದ ಚೊಂಬೆ ಬಿಡಿತಿಃ ಧ್ರುವನ ಮಂಡಲವ |
ಅನಮ ಭುಜಿಲ ಪ್ರಾತುರೇ ನಾ
ಹಸಿಕ ಪಾರುರೇ ಭಾಪು ಧಣಾಧಣಿ
ವಿಪುರಣಾನರಸಿಂಹ ಹಾಗೆಂದುದು ಭಂಗನೋ ಇಮೆ ||

ಜನಪ ಕೇಳುತ್ತ ಮತ್ತೆ ನುತನೋ ನೀ
ಮನ ಶತಾನೀಕಾದಿ ರಿಪುನಂ
ದನರನ್ನೆವರನೆಚ್ಚು ಬರಸಿದನವರ ನೀಮೆಯಲ |

ಅನಿಲಜನ ಮರೆತೆಟ್ಟು ಪಾಂಚಾ
ಇನ ವಿಭಾಡಿಸಿ ದಟ್ಟನೊಳು ಮು
ಹೊನೆಯ ಬೋಳೆಯ ಸರಿಯ ಸುರಿದುದು ಕರ್ಣನವಮೇಷ || ೯

ಪಾಲ ರ್ಯಾಲ್ಲಿಗೆಳ ಪತಾಕಾ
ಜಾಲವನು ತಾಮರವ ಗೋವಳಿ
ಗೋಲ ಡೊಂಕಣೀಯೊಡ್ಡನೆತ್ತಿದ ಸೀಂಧ ಸೀಗುರಿಯ !
ಧೂಳಿಪಟಪಾಡಿದನು ಏಡುಕು
ಛಾಳ ಕೊಂಡನು ಗಜರಘಾತ್ಯದ
ಪಾರೆಯನು ಮುತ್ತಿದುದು ಕರ್ಣನ ಶಿಳಮುಖವ್ಯಾತ || ೧೦

ಅರನ ಕೇಳಾ ನರನನಾ ವಾ
ನರನನಾ ಮುರಹರನನಾ ರಥ
ತುರಗ ನಿಷಯವನಾ ರಥವನಾ ತರವನಾ ಧನುವ !
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದು¹ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮ
ದುರಿಯೊಳಗ ಬಿಕೆತಾಸಿ ಹಗೆನೆ
ತ್ತರಲಿ ನೀರೂಡಿದನು ನಿಜ ತರ ಸಿಕರವನು ಕರ್ಣ || ೧೧

ಹೇಳಲಣಿಯೆನು ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿ ಭ
ಡಾಳಿಸಿದುದಿಗಡಿಗೆ ಸೇನಾ
ಜಾಳವನು ಬೇಳಿದನು ಕಾರಂಬುಗೆ ಕೊಂಡದಲ ||
ಅಲಗಳು ಸವಿನೊಡಲಿಂದಿನ
ಕಾಳಿಗವ ಬರಹೇಳು ಕುರುಭೂ
ಪಾಲಕನ ಬರಹೇಳು ಬರಹೇಳಿಸುತ ಹೊಬ್ಬಿಸುದ || ೧೨

ತರಹತಿಗೆ ಮುಖಿರುಹಿ ಕಾಲಾಳ²
ತುರಗಸೇನೆಯ ಮಣಿಯ ನಾರಿತು
ತುರಗದಲ ಬಿಗಿಂಡುಗೊಂಡುದು ಗಜಫುಚಾವಳಿಯ ||
ಕರಿಫುಚಾವಳಿ ಕೋಲನುರುಬೆಗೆ
ತೆರಳಿದವು ತೇರುಗೆ ಮಣಿಯಲ
ಹೊರಳಿಯೊಡುದು ತೇರ ಥಟ್ಟು ನಿಹಾರವೆಸುಗೆಯಲ || ೧೩

¹ ದ (ಕ), ಯೆ (ಹ.ತ.ದ).

ಕೋಲ ಕೋಳಾಹಳಕೆ ತೇರಿನ
ಗಾಲಿಗಳನೊಡ್ಡಿದರು ಹರಿಗೆಯ
೧ಹೇಳಿದರು^१ ಹೆಮ್ಮುಗೆಯ ಕೊಯೊಡ್ಡಿದರು ಜೆಂಚೆಗಳ
ಮೇರೆಯವ ಮೋಹಿದರು ಕಂಬಗ
ನೂಲು ಹರಿಗೆ ತನುತ್ತ ಸೀನಕ
೨ಜಾಲ^२ ಗುಳ ಹಕ್ಕರಿಕೆ ಹಲ್ಲಣ ಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳ || ೧೪

ಉರಿಯ ಮೇಗಾಲದಲ ದಡ್ಡಿಯ
ನರಗಿನಲ ಮಾಡಿದರೊ ಗಡ ಕಾ
ರಿರುಳ ಕೋಜೆಯ ರಂಪಿಸಿದರು ಗಡ ರವಿಯ ಮುತ್ತಗೆಗೆ |
ಹರಿಗೆ ಸೀನಕ ಜೊಂಡು ಕಾವಚೆ
ಕರಳಿದದೆ ಕಣಾರಸ್ತುವನು ನಿ
ಬ್ಬಿರದ ರಣದುಬ್ಬಿಚಯ ಕಂಡುಬ್ಬಿದನು ಕುರುರಾಯ || ೧೫

ನೋಡಿರ್ದೇ ನಿಮ್ಮವರ ದಳ ಕೈ
ಮಾಡುತದೆ ನಮ್ಮಾತನನು ಸೀವ್
ಬೋಡಿಗಾಬರಿ ನಿಮ್ಮ ಘಲುಗುಣ ಭೀಮರುಬ್ಬಿಚಯ |
ನೋಡಿರ್ದೇ ಲೇನಾಗಿ ಸೀವ್ ಮಾ
ತಾಡಲಾಗದೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಗೆ
ಗೂಡುಗೊಂಡದವೇಯೆಂದನವನಿಪ ಕೃಷಣ ಗುರುನುತನ || ೧೬

ನರನ ಬಿಗಿದು ಮೂರ್ಖೆ ಭೀಮನ
ಹರಣ ಕೋರಳಲ ಮಿಡುತುತದೆ ಮುರ
ಹರನುಸುರ ಷ್ಯೇಹಾಳಿಯದೆ ಮೂರಿನಲ ಹೋಹರಿಸಿ |
ಬಿರುದ ನಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲ ನಹದೇ
ವರಿಗೆದಾವದು ಹದನು ನಾವಿ
ನ್ನಾಣಿಯೆಷ್ಟ ಸೀವ್ ನೋಡಿಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ || ೧೭

^३ನೋಡಿ^४ ಮಕ್ಕಳೆನಿಕ್ಕೆ^५ ತಂದೆಗ
ಜೊಂಡುತದೆ ಸರಳಿಂಗೆ ತಮ್ಮನ
ಸೀಡಿ ತೋಟಿಸಿ ಜಾಟದೆಯಣ್ಣಿಂದಿರಾದವರು |

¹ ಹೇಳಿಗೆಯ (ಕ). ² ಜಾಳಾ (ಕ.ಹ), ಜಾಲ (ಖ). ³ ದುಡೆ (ಖ.ಹ.
ಒ.ತ). ⁴ ಕೂಡೆ (ಕ). ⁵ ನೊಡ್ಡಿ (ಕ).

ಓಡಿತದೆ ಅರ್ಚನೆಯನನು ಬೇ
ಸಾಡಿ ತಾಯಿಗೆ ಮುಕ್ಕೆಳಾಗದೆ
ಕೂಡೆ ಮು¹ಮು¹ಳಿಮನಗುತದೆ ಗುರುತನುಜ ಸೋಡೆಂದ ॥ ೧೪

ಅರಿಬಲದ ಕಯಗೇಡು ಹಬ್ಬಿ ತು
ನುರಬಿಲದೊಳಕಟಕಟ ಸೋಡೆ
ನುರಪತಿಗೆ ದುಮ್ಮಾನವಡಸಿಕರಾ ಮುಖಾದೇವ ।
ನುರನದಿಇಜದ್ವೀರ್ಣಾರ್ಥ ಪರಿ
ಪರಮ ಶರ್ವದಲೋದಗಿದರೆ ನಿ
ಮು¹ರದ ನುಡಿಯೆನ್ನ ದಿರಿ ಕಂಡುದನಾಡಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೯

ಉಂಟು ಜೀಯ ವಿರೋಧಿಬಲವತ್ತಿ
ಕಂಳಣಿಸುತದೆ ಪಾಂಡು ತನಯಾರ
ಸಂಟರಿಪ್ಪಿರಿಗಾದುಪ್ಪೆ ದುಮ್ಮಾನ ಪ್ರಸಿಯೇಕ ।
ಎಂಟುಮಾಡಿ ಸಂಗಾದ ಜಯ ಹದಿ
ಸೆಂಟುಮಾಡಿಯಾಚಯಲಿ ಸೇರುವು
ದುಂಟು ಪ್ರಸಿದರೆ ಕೇಳಿಯ್ಯಕೆಷ್ಟೆವು ನಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯ ॥ ೨೦

ಮುಗುಳುನಗರೆಯೊಬ್ಬ ರಲಿ ಸವಿವಾ
ತುಗಳ ರಸಪ್ಪೆಬ್ಬ ರಲಿ ಕಡೆಗ
ಣ್ಣಗಳ ವಿಂಚೊಬ್ಬ ರಲಿ ಸೇಪುರದೆಳಪೊಳಗು ಸಹತ ।
ಸೋಗನು ಬೇಸೊಬ್ಬ ರಲಿ ಸೇಹದ
ತಗಕು ಬೇಸೊಬ್ಬ ರಲಿ ಸತಿಯರ
ವಿಗಡತನಪಿದು ಸಹಜ ಜಯವಧ್ಯ² ಜಾರೆ³ ಸೋಡೆಂದ ॥ ೨೧

ಒಂದು ಕಡೆಗಳ್ಲಿನಲಿ ಕೌರವ
ಸ್ವಾಂದರಜನ ನೋಡುವಳು ಕಯೆಹ್ಮಿಡ
ಸೋಂದು ಕಡೆಗಳ್ಲಿನಲಿ ಪಾತಾಡಿಸುವಳರಿಬಲವ ।
ಇಂದು ಜಯವಧು⁴ದ್ವಾರಾಪತಿಪ್ಪತೆ
ಯೆಂದು ಬಗೆದ್ದೆ ಭೂಪ ಹುಸಿ ಹೋ
ಗಂದು ಗುರುಸುತ ನಗುತ⁵ ಕೋಂದನು ತನ್ನ ಚೋಪರಕ⁶ ॥ ೨೨

¹ ಮು¹ (ಕ.ಬ). ² ವಾರು (ಕ). ³ ದಿಟ (ಕ). ⁴ ತೊಕ್ಕನು ತನ್ನ
ಪಾಶಯವ (ಹ.ದ.ನ.ಪ).

ಅರನ ಕೇಳ್ತಿ ಪೂತು ಹಿಂಬತ್ತು
ನರನ ರಥ ಜೋಡಿಸಿತು ಕರ್ಣನ
ನರಿಸದಲ ಜೀವಿಸಿತು ಪಾಂಡವನೇನೇ^೧ ನಿಮಿಷಾದಲ ॥ ೨೨

ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣ ಕರೀಷಿಯುಣುಬಗೆ
ನಿಲುಪುದರಿದ್ದೆ ಹಾವನರೆಗಡಿ
ದುಳುಹಿ ಕೆಡಿಸಿದೆ ಪಾಪಿ ರಾಯನ ರಾಜಕಾರಿಯವ |
ತೊಲಗನುಹನೇ ರಥವನೆನೆ ಹ
ಕ್ಕುಳಿಸಿ ಜಟಿದನು ಕರ್ಣ ತಲ್ಲನ
ನೆಲಪ್ಪೆ ಘಡ ನೋಡೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚೆನು ಧನಂಜಯನ ॥ ೨೩

ಎಡೆಯಲ್ಲಿತನ ಸರಳ ಪಾರವ
ಕಡಿಮು ಕಯೋಡನೆಚ್ಚೆ ಮಾಗುಳ
ಜ್ಞಿಡಿಗಿಗೆ ಬಿಡದೆಚ್ಚೆ ಪುನರಷಿ ಮತ್ತು ಮಾಗುಳಚ್ಚೆ |
ಪಡಿಬಿಲಕೆ ರೋಧಾಗ್ನಿಯದನಿ
ಮೃಡಿಸಿ ಬೀಸುವ ಬೇದಪವನನು
ನುಡದೆ ಬಿಡುವನೆ ಕಲಿ ಧನಂಜಯನಹಿತ ತ್ಯಾಣವನವ ॥ ೨೪

ಒದೆದು ಕವಚವನೂಡೆದು ಗೆಲುಹೋಲಿ
ಬಿದಪ್ಪ^೨ ಹೋಕರ್ದು ಮೇಲೆ ವೋನೆಮೂರಾ
ಡಿದಪ್ಪ ಬೆನ್ನಲಿ ಕರ್ಣ ನನೆದನು ರುಧಿರ ಧಾರೆಯಲ |
ಶುದುರಿದಷ್ಟು ಕರ್ಯಾಂಬು ಬಲು ಕಾ
ಬಿದನು ರಕುತವ ಕಳಬಳದ ಕಂ
ಪದಲಿ ರ್ಮಾಂಪಿಸಿ ಮಲಗಿದನು ಮಣಿಮಯದ ಗದ್ದುಗೆಯ ॥ ೨೫

ತೊಳಿನಾ ಸಿನ್ನೊಡೆಯನೋಲೆಯ
ಕಾಣತನವನು ನಮ್ಮ ಬಲವನು
ಮೂಣು ಮೂಲೆಯ ಹೋಗಿಸಿ ಬೆಚ್ಚೆನೆ ಬೆಂತು^೩ ಗರುವನಲೆ |
ಜಾಣಿದ್ದೆ ಕರ್ಯಾಂಬು ಬಲು ರಣ
ವೀರಸಿರಿ ಹಾಣಿದು ಶಾರ್ಯದ
ಮೋಹಿಗೇಕ್ಕೆ ಮಹುಕಮೆಂದನು ಸಗುತ ಕಲಿ ಪಾಥ್ರ^೪ ॥ ೨೬

^೧ ಪತ್ರ್ಯ (ಗ.ಪ.ನ). ^೨ ವಕ್ಷದ (ಬ.ದ). ^೩ ಬೆಚ್ಚೆಸಿಗೆಲದ (ಬ.ಪ.ಣ),
ಮೆಚ್ಚೆಸಿಗೆಲದ (ತ.ದ). ^೪ ಪು ಬ್ರಿಂಬು ರಜಾದಲ ಹಾಣಿಹೋಯಿತೆ ನಿನ್ನ ಜಯ
ಜಯ ಸಿರಿಯ ಕೂಂಡನು ಮಹುಕಮೆಕೆಲೆ ಕರ್ಣ ನಿನಗೆಂದ (ಕ).

ಹಡಿ ಮಹಾಸ್ತವನಿನ್ನು ಮುಂದುಡಿ
ಮಿಡುಕಿದದೇ ತಮ್ಮಾಣಯೆನುತ್ತವ
ಗಡಿಸಿ ನೂಕಿತು ನಿನ್ನವನ ಮನ್ನಣಿಯ ಪರಿಪಾರ ||

೬೯

ಜನಪ ಕೇಳೈ ರಕುತಜಲದಲ
ನನೆದ ನೆಲ ಪ್ರುಡಿಮನಗೆ ಕೆಂಥೂ
ಉನಲ ಕತ್ತಲಿಸಿತು ದಿಗ್ಗಾಮೆಯಾದುದಿಗಿಗೆ |
ಇನಿಬರಾಚೆಡೆ ಕರ್ನಾಟಕೋ ಘಲು
ಗುಣನೋ ಹಾಂಡವಬಲವ್ವೋ ನಿನ್ನಾಣ್ಣ
ತನೊ ನಿಧಾನಿಸಲಜಿಯನೊಂದರಿಗಳಿಗೆ ವಾತ್ತದಲ ||

೭೦

ಮೆಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಧೂಳಿಸಬ್ಬಿರ
ವೆಳವಚೊಲು ವಿಜಯಾಸ್ತಕಿತಿಯಲಿ
ಹಿಳಿದ ಕರಿ ನರ ತುರಗದೊಡಲರುಣಾಂಬಿಧಾರೆಯಲ |
ಕಳಚಿತೀ ಕೆಂಥೂಳಿ ಬಾಣಾ
ವೆಳಿಯ ಕತ್ತಲೆಯೋಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸು
ದಳದೊಳಾರಾರೆಂದು ಮತ್ತು ರೆಫಾಲಿಗೆ ವಾತ್ತದಲ ||

೭೧

ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದಿರು ರಾಷ್ಟ್ರತರು ರಘ
ತುರಗ ನಿಕರದ ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ಮುದ
ಕರಿಗೆಳಂಫುವಿಸಿದವು ರಘ ಚಾಚಿದವು ಮುಂದಾಣಿಗೆ |
ಹರಿಗೆಳಿ ತರೆಗೊಡ್ಡಿ ಕಕ್ಕಡ
ಪರಶು ಬಂಡೆಯಿದವರು ಮುಂಡಿಯ
ತೆರಳದಾಂತರು ಘಲುಗುಣನ ರಥದೆರಮು ಪಕ್ಕದಲ ||

೭೨

ಅರನ ಕೇಳು ಜಯದ್ವಧನ ಹೋ
ಹರದ ಮಧ್ಯದೊಳಂದು ಸಿಲುಕದ
ನರನ ರಥವೀ ಹೊಳ್ಳಿಗರ ಹೋರಣಗೆ ಹೆಡಿಸುವುದೇ |
ಕರಿಫಾವಳಿಗೊಂದು ಶರವಾ
ತುರಗದಳಕೊಂದಂಬು ಬಳಿಕರ
ಡೆರದು ಶರದಲ ಕೆಡಹಿದನು ಕಾಲಾಳು ತೇರುಗಳ ||

೭೩

ಅಳು ಮುರಿದುದರ್ಶೈ ಮಹಾರಥ
ರೇಳರ್ಪೈ ನೀವಾಯಿ ನಾವಿರ
ಮೇಲುದಳದವರಾಕೆವಾಳರು ನಿಮ್ಮ ಘಟ್ಟನಲ |
ಮೇಳವದ ಪರಿ ಲೇನು ಕಣಂನ
ಸೋಲದಲ ಸೀವರಿಸಿದರೆ ಭೂ
ಪಾಲನಾಜ್ಞಿ ದೊರಾರರಹಿರೆನುತ್ತೆಚ್ಚಿನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೫೮

ಬಾಳಹತ್ತಿಗೆಕ್ಕುಡಿನಿ ರಾಜ್ಯ
ಶ್ರೀಇಂ^१ಜಯಾಗಿತು^२ ಶಾರ್ಯನಗರದ
ವಾಣಿಯರು^३ಹೊಕ್ಕಿಯಿದು^४ ಹೇಗಾಡಿದರು ಪತ್ರಿಣವ |
ಗೂಡಣಕೊಯ್ಲಿನ^५ಕಾಃಪಣಕೆ ಮುಂ
ಗೇಣಿಕಾಣನು ಮೋಳಿಗಿದನು ಘಡ
ಕೇಣವಿನ್ನೇಕೆನುತ ಕೈದೊಣಿತು ಭಣಸ್ತೋಮು ||

೫೯

ಸೀಳಿದನು ಸಮರಧರ ಸುಳಗೊಂ
ಡಾಳ ಸದೆದನು ಸವಣಿದನು ಭೂ
ಪಾಲಪುತ್ರರನಿಖಿಳದೇಶದ^६ರಾಜಸಂತತಿಯ^७ |
ಅಳು ಮೂಸಿದು ಮಾನಹಾನಿಯ
ಹೇಳುವಡೆ ನಗರೀಯದನ್ವ^८ ಕುರುಬಲ
ಜಾಲದಲ ಜಳ್ಳಿಗರು ಬಿದ್ದುದು ಭಂಗ ಶರಧಿಯಲ ||

೬೦

ಬಿಡುದಲೆಯಲೋಡಿದರು ಬಿರುದಿನ
ತುಡಡರ ಬಿಸುಷರು ವಾಹನಂಗಳ
ತೊಡಕ ಬಿಷ್ಟು ನೆಲಕೆ ಕೈಲೆಡೆಗೂಟ್ಟು ಕೈದುಗಳ |
ಅಡಸಿ^९ಕಾವ ನರಪ್ತಿತಾಪದ
ಕಡುವಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯಲ ವೀರದ
ಮಂಗಳಾಯೆ ಬತ್ತಿದಪ್ಪ ಮೋಣಿಗೆಳಣಿ ಪಟುಭಣರ ||

೬೧

ಹೋಗಡಿರ ಹೋಗದಿರ ದಳಪತಿ
ಯಾಗುಹೋಗಣಿಯದೆ ನೃಪಾಲನ
ಮೂಗನಾರಿಗ ಮಾಟಿದಿರ ಕೂಂಬವರು ನಾವಲ್ಲ |

^१ ಹದಣತು (ಕ). ^२ ಹೊಕ್ಕಿಚ್ಚೆ (ಕ). ^३ ಕೇಣ (ಕ.ಗ.ಚ). ^४ ಧ್ವೇಷ
ನಂಭವರ (ಫ.ತ.ದ.ಪ), ದೇಶಾಂಧ ಭೂಭೂಜರ (ನ). ^५ ಯೆಂದು (ಕ), ಯಂದು
(ನ). ^६ ಧೀತನ ಸತ್ತ್ರ (ತ).

ಈ ಗದುವರೀ ಪರಿ ಪರಾಯನ
ಯೋಗ್ಯಾಗಿದ್ದರೇ! ನಾಹನಿಕರ್ತೆ
ಜಾಗೆನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಮುಡಿಗುಟ್ಟಿದ ಮಾರಧರ ||

೪೫

ಇವರ ಹದನಿದು ೨ಕಣಿಕ್ ೨ನಾಡಿದ
ಕವಡಿಕೆಯ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆತ್ತೆ ಕೌ
ರವನ ಸರ್ವಗ್ರಾಸಕಿದೆ ರಾಹುಗಳು ಲಷಕಟಿನಿ |
ನಿವರೆ ಹರಿಬಂಧೋಂದು ಮುಚ್ಚಿಗೆ
ರವಣಪುಂಡೇ ಹಾಯ್ಯಿ ನಿವೂಕೀ
ಖವನು ನೋಡುವೆನಿಂದು ಕರೆದನು ಕೃಪನ ಗುರುನುತನ ||

೪೬

ಅರನ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ಮುಗಿ ತು
ಮಾತರ ನೆಗಿ ತು ಭೀತಿ ಘೇರ್ಯಾದ
ತಿರುಳು ಬಲಿದುದು ಕೋಪ ತಳಿದುದು ಹೋಡಿ ನೇರೋಜೆಯೆಂಬೆ |
ಕರಣಪಲ್ಲಿಪಾಡಿನಲ ಸಂ
ವರಿಸಿಕೊಂಡು ವೀರರನವು
ಬ್ಳಿರಿನ ಸರ್ವೀಂದ್ರಿಯವ ಮುನುಕತು ನಿಮ್ಮ ದಳಪತಿಯ ||

೪೭

ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನನುಗಿದೀ
ಡಾಡಿದನು ನಟ್ಟಂಬುಗಳ ಹಣಿ
ಜೋಡಿಟ್ಟುನು ತೊಳೆದನಂಗ್ರೇಪಾಂಗಕೊಣೊತವ |
ಕೂಡೆ ಕನ್ನು ರಿಗಂಧದಲ ಮುಳು
ಗಾಡಿ ದಿವ್ಯಾದುಕೊಂಡಲ ಹೆಚ್ಚು
ಗೊಡಿ ಹೆಚ್ಚೆದನು ಕಣಿಕನುಪವು ತೇವ್ಯತೇವದಲ ||

೪೮

ಜೋಡಿವಿಸಿದನು ತಲ್ಲಿನೆನು ಏಂಗೆ
ನೂಳಿವಿಸಿದನು ಭುಜವನುಚಿನ್ನೊ
ಭಾಳಿವಿಟಿದನು ಭಾಪಗಾನ್ ನಾಷ್^४ನಕವನಸುಧಿದ್ದ
ಮೇಳಿವಿಸಿ ನಿಜರಥವ ಕೆಲದಲ
ಜೋಳಿವಿಸಿ ಹೊದೆಯಂಬನಹಿತನ
ಪಾಳನುವಡಂಬಿದೆಯೆನುತ ತೊಗಿದನು ಮಾರ್ಗಣೆಯ ||

೪೯

^१ ಪೂತು ಮರ್ಯಾದೆ (ಕ). ^२ ಪಾಥ (ಕ). ^३ ರೇಜೆ (ಗ.ಫ.ತ.).

^४ ನಾತ್ (ಕ).

ಫಡಫಡೆಲವೇ ಪಾಠ್ಯ ಜೂಬಿಂ
ಗೊಡಬಡಿಕೆ ನಿಮಗೆಮಗೆ ಹಾರುವ
ರೋಡನೆ ಹೆಕ್ತಳವೇಕೆ^१ಹೋಗದಿರಿತ್ತ ಲಿದಿರಾಗು^१ |
ಹಿಡಿದ ಮುಪ್ಪಿಗೆ ಸರ್ವರವಣವ
ಕೊಡಹಿ ನಿನ್ನೆ^२ದೆ [ವೆ] ರಿಳಕೊಳ್ಳಿದೆ
ಬಿಡುವೆನೇ ಬಾ ಎನುತ ಕರೆದನು ಕರ್ಣನೆಚುರುನನ || ೫೦

ಅರನ ಕೇಳೈ ಸಿಡಿಲಗಜರ್ನೆ
ಗುರವಣಿಪ ಕೇಸರಿಯವೀಲು ಕೃಪ
ಗುರುಸುತರ ಬಿಸುಟಿತ ಹಾಯ್ಯನು ಹಗೆಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ |
ತಿರುಪು ಸದರಪು ನಿನಗೆ ಗತಿಕಾ
ಹುರ ಕರ್ಣಾವಳಿ ಕಂತಗತ ಬಾ
ಹಿರನು ನಿನೆಲೆ ಕರ್ಣ ಫಡ ಹೋಗನುತ ತೆಗೆದಿಚ್ಚು || ೫೧

ಭರತಭಾಷೆಯಲಾ ವಿಧಾವಂ
ತರು ವಿರಾಳನ ಮನೆಯಲದ್ದುದ
ನಾಯೆತ್ತೆ ನಾಯೆತ್ತೆ ಬಲ್ಲಿಪು ಸಿಮ್ಮೆ ಪಿಹ್ಯೆಗಳ |
ಸರಸಮಾತಂತಿರಲಿ ಚಾಪ
ಸ್ಮಾರಣದಭಿನಯದಂಗಹಾರದ
ಪರಿಯ ತೋಽಜಾ ಎನುತ ತೆಗೆದಿಚ್ಚುನು ಧನಂಜಯನ || ೫೨

ರುಳಪಿಸಿದುದೆರಡಂಕದಲ ನಿ
ಪ್ಯೈಲತ ತೇಜಿಸ್ಪುಂಜವಿಭ್ರಿರ
ಹಳಹಳಿಕೆ ಹಬ್ಬಿದುದು ಗಬ್ಬಿರಿಸಿದುದು ಗಗನದಲ |
ಹಳುಕನೀದಪ್ಪೊ ಹಳುಕು ಮೊನೆಯಲ
ಗಲಗನುಗುಳಿ ವೇ ಕರ್ಣಗಳಲ ಕರ್ಣ
ತೆಲಿತಪ್ಪೇ ತ್ವೈಲೋಕ್ಯಬಾಣಾಢ್ಯೈತವಾಯ್ಯಿಂದ || ೫೩

ಪರಶುರಾಮನ ಕಾರ್ತ್ಯವೀರ್ಯನ
ವರ ದಿಳಿಪನ ದುಂದುಮಾರನ
ಭರತ ದಶರಥ ನಹುಪ ನಳಿ ರಾಘವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಣ ||

^१ ಹಾರದಿರಿತ್ತ ಲನುವಾಗು ಕ). ^२ ಡೆಬರ (ಕ.ನ), ದೆದಿರು (ಗ), ದೆಬರ (ತ.ಡ.ನ).

ನರಿಮಿಗಿಲು ಕೆಲಿ ಹಾಥ್ಯನ್ನೀ ಮಿ
ಕ್ಕು ರಸುಗೆಳ ಪಾಡೇ ಕರೀಟಯ
೧ದೊರೆಯದಾವವನೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತು ಸುರಸ್ಯೋಮು¹ || ೩೪

ತಾರಕನ ಜಂಭನ ನಿಕುಂಭನೆ
ತಾರಕಾಷ್ಟನ ಕಾಲನೇಮಿಯ
ವಿರೀರ ಮಹಿಪಾಸುರನ ಬಾಜಾಸುರನ ರಾವಣನ |
ಕೋರಹತ್ತರ ಬಾಹು ಬಿಲವನು
ನಾರಿಯಾ ಕರ್ಣಂಗೆ ಮಿಕ್ಕುನ
೨ನಾರಿಹೃದಯರು ನಿನಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲಿಂದು² ದಮರಗಳ || ೩೫

ವೈಲು ಮರುರೇ ಕರ್ಣ ವಿಶಿಬ
ವ್ಯಾತಪ್ರೋಂದಿನಿತ್ತಲ್ಲ ಲಂಕೆಯ
ಫೂತಕರ ಚಾಪಳವ ಕಂಡನು ಚಾಪತಂತ್ರದಲೆ |
ಈತನತಿಶಯಬಾಣರಚನಾ
ಜಾತಿಯಿದು ಭೀಷಾಂಕಿಸುಭಷ
ವ್ಯಾತಕೆಳ್ಳಿಯದೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ಹನುಮಂತ || ೩೬

ಅದ್ದು ದುಮ್ಮಾನದಲ ಹೊಡೆಮಗು
ಳೆದ್ದುದೀ ಕುರುಸೇನೆ ತಡೆಯಲಿ
ಬಿದ್ದು ದತಿಸಂತೋಷ ನಾರಕ್ಕೇರಜಲಧಯಲ |
ಗೆದ್ದನ್ನೇ ನಿನ್ನಾತನೊನಗೆಯ
ಬಿದ್ದು ನರಲ್ಪೈ ನಾಷ ಪರರಿಗೆ
ಬಿದ್ದು ದೊಂದು ವಿಘಾತಿಯೆಂದನು ನಂಜಯನು ನಗುತ || ೩೭

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಪುನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದಿದು.

¹ ದೊರೆಗೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತಮರಸ್ಯೋಮುವಚುಂನನ (ಕ.ಗ.ಚ). ² ನಾರಿಯ ಸಜ್ಜೆವಿಸರಿಯಿಲ್ಲಿಂದು (ಕ), ಭೂರಿರಥಿಕರು ಪಾಡೆ ಕರ್ಣಂಗೆಂದು: (ಕ.ಪ).

ಇಪ್ಪತ್ತು ದನಯೆ ಸೆಂದಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಪರಬಲಮಥನ ಕೌರವ
ರಾಯಧರಣೀವರಾಹ ಕಲರಾ
ಧೀಯನೆಡ್ಡನು ರೌದ್ರದರ್ಜದ ಸರ್ವಬಾಣದಲ ||

ಹೇಳು ಸಂಜಯ ಹಗೆಗೆ ಬಿಡ್ಡ ಏ
ತಾಳವಾವುದು ಕವಿಗಳೈದಪು
ನಾಲಗೆಯನೆಡ್ಡ ಹೆನು ವಹನಾಮ್ಮತದ ಸಮಿ ಹಿರಿದೆ |
ಜಾಳಿಸಿತೆ ಹಗೆ ಕಣ ಗೆಲಿದನೆ
ಕಾಳಿಗವನೀ ಮಾತುಗಳನೇ
ಹೇಳುತ್ತರು ನಾಕೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಜನನಾಥ ||

೮

ಅವನಿಹತ ಕೇಳುವಡೆ ನಾವಿರ
ಕಿವಿಗಳೈದಪು ನಿಮ್ಮ ಕಣನ
ಬರದಲ^१ ರೂ^१ಧಿಸಿದ ರೌದ್ರದ ರಾಜಕಾರಿಯವ |
ನವಡಿದೆರಳಿನ ಸೇದುವಂಬಿನ
ತವಕಿಗನ ತಗ್ಗಿ ಸುಚೆ ನಿಲ್ಲಿನು
ತವಗಡದ ಕೋಪದಲ ಕಡಿಕಿದಿವೋದನಾ ಕಣ ||

೯

ಮಿಂಬಿತುರಿ ಸುಯಿನಲಿ ಕಂಗಳು
ಹೇಣಿದಪು ಕಡುಗೆಂಪನೊಗಡಿಸಿ
ಕಾಣಿದಪು ರೋಷಾಳಿ ರೋಷನ್ನೈದಬಿಂದುಗಳ |
ಕೊಣಿದಪು ಕುಡಿಮಿಂ ಕಾದುದು
ಹೋಣೆ ಬಢ್ಣಭ್ರಮಿಕುಟಿಯಲ ಹುರಿ
ಯೇಣಿತಧಿಕೆಕ್ಕೋಧತಾಮನ ನಿಮ್ಮ ದಳಪತಿಯ ||

೧೦

ಉಗಿದನುರಗಾನ್ತುವನು ಹೊಮೂ
ದಿಗೆಯೋಳಗೆ ಹೊರಕಯ್ಯ ಗಾಳಿಗೆ
ಹೋಗೆಯ ಹೊದರಿನ ಹೊರಳಿ ಜಬ್ಬಿತು ಕೂಡೆ ಕಡಿಯಿಡುತ |

^१ ರೂ (ಖ.ಫ.ಉ.ತ.ದ), ಜೋ (ಬ).

ಗಗನ ಗಮನದ ನಿವಿಳ ವಿಹಗಾ
ಉಗಳು ಬೆಂದಪ್ತ ಗಾಢ ಗರಳದ
ಸೋಗಡ ಸೋಹಿಗೆ ಕಂತಣಾಸಿತರಡೆಹಡ್ಡು ಕಳವಳಿನಿ ||

೪

ಬೆರಳಲಂಬನು ತೂಗಲುರಿ ಪೂ
ತ್ಕರಣೆಯಲ १ಪಂಳಿಸಿ१ತು ನುಯ್ಯಿನ
ಧರಧರದ ಬೆಳುಸೋರೆಯ ಲಕರಿಯ ವಿಷದ ಲೋಕ್ಯಾಗೆಳ^२ |
ಉರವಣಾಸಿದಪ್ತ ಗರಳ ರಸದ
ಬ್ಳಿರದ ಬೋಬ್ಬುಳಿಕೆಗಳು ಮುನುಕಿತು
ಹೊರಳಿಡಿಗಳ ಭಟಭಟದ್ದುನಿ ಮನಗಿತಡಿಗಳಿಗೆ ||

೫

ಹೊರೆಯವರು ಮರನಾದರಾ ರಥ
ತುರಗತಿ ಲಾಕಟಿಸಿದಪ್ತ ನಿ
ಬ್ಳಿರದ ಬೆಱಿಸೋಳದ್ದು ಹೊದನು ತಲ್ಲಿ ನಿಮಿಷದಲ |
ಉರಿ ಭಡಾಳಿನಿ ಪೂತ್ಕುತ್ತಿಯ ಪಂ
ಜರದೊಳಗೆ ಪಲ್ಲಿಸಿತುಬ್ಬಿದ
ಹೊರಳಿಹೊಗೆಯಂಬರವ ತುಂಬಿತು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||

೬

ಅವರಿಸಿದಪ್ತ ಪ್ರಪ್ತಿಭಾವ
ತಾರವಳಿಗಳಿನೆ ಒಹಳಿವಿಷದೂ
ಮಾವಳಿಯಲೇ ಧಾತುಗೆಯ್ಯಾದು ಸಕಳ ಭುವನಜನ !
ದೇವತತಿ ಬೆಂಡಾಯ್ಯಾ ಮೊದಲಿನ
ದೇವರುಬ್ಬಿದರುರಗಪತಿಯ ಘ
ಜಾವಳಿಯ ಗುಡಿಯೆತ್ತಿದಪ್ತ ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ ||

೭

ಭುಜವ ಹೊಯ್ಯಿರು ಸೂರ್ಯ ತಡ್ಡಕ
ರಜನ ಸುಭೆಯಲಿ ಭಯದಿ ಸುರಪತಿ
ಭಚಿಸಿದನು ಗರುಡನನು ನಿರ್ನಿಪ್ತಮನ್ಯಾ ನರಗನುತ |
ಗಜಜಿದಪ್ತ ನಿಸ್ಸಾಳವಾದ್ಯ
ವೃಜದ ಕಹಳಿಯ^३ಭಟರ ಬೋಬ್ಬಿಯ^३
ಗಜಬಜಿಕೆ ಘಾಡಿಸಿತು ಕೌರವಸ್ವನ್ಯಾಶರಧಿಯಲ ||

೮

^१ ಫಸರಿಸಿ (ಹಿ.ದ). ^२ ಯಲ (ತ.ದ). ^३ ಜರೆವ ನುಭಿಂಗರ (ಕ).

ಹಣಗಿದರು ಭೀಮಾದಿಗಳು ಕ
ಚೋಣಿಲಾದವು ಭಟರ ಚೋಣಿಗ
ಭಣಿಸುತ್ತದ್ದರು ಜಪವನಜ್ಞನ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬವರು ।
ಪೇಣಸುವನು ಗಡ ಕೌರವನೋಳ
ನ್ಯಾಣಲಿ ಧರೆಯನು ಧರ್ಮನುತನೆಂ
ದಣಕವಾಡಿತು ಸಿನ್ನ ದುಷ್ಪರಿವಾರ ಹರುಷದಲ ॥

೯

ಮೂಡಿಗೆಯೋಳಂಬಿಗಿದು ತರುವಿಗೆ
ಹೂಡಲೀ ಹದನಾಯು ಚಾಪದೊ
ಭೋಡಿಸಿದೇನಹುದು ಹರಹರ ಹರ ಮಹಾಶ್ವವಲೆ ।
ನೋಡಿಕ್ಕೆ ಗುರುಸುತ್ಕೆಪಾಡಿಗ
ಭೋಡದಿರಿ ನೀವೆನುತ ಪ್ರಳಕದ
ಬೀಡಿನಲ ಮ್ಯಾಮುಳುಗಿ ತೂಗಾಡಿದನು ಕುರುರಾಯ ॥

೧೦

ಉರಿಯ ಜೀಕೋರಳಿಗಳವೊಲು ವೈ
ತ್ಯಾರಿಸಿದವು ಫೋ ವದನದಲಿ ದ
ಭೂರಿಯ ಸಿಮಿಸಿಮಿಗಳ ತುಷಾರದ ಕಡಿಯ ತುಂತುಣಿನ ।
ಹೋರಳಿಗಿಡಿಗಳ ಕರೋರಗೆಯ ಕಾ
ಹುರದ ಸುಯ್ಯಾನ ರುಳಳದ ಗರ್ಜಾ
ಕ್ಷರದ ಜಿಗಿಯಲ ಮಾತು ತೋಣಿತು ಬೆಸನೆನುತ ॥

೧೧

ಹೂಡಿದನು ತಿರುವಿನಲಿ ಬಾಣದ
ರೂಢಿಯಾರಿನಾಲಗೇಯ¹ ನಿರುತ್ಪ
ನೋಡಿ ಪಾಥನ ಗಳಕೆ ಸಂಧಾನವ ನಿಧಾನಿಸುತ್ತ ।
ನೋಡಿದನು ತಲ್ಲನನು ಏಗೆ ತೂ
ಗಾಡಿದನು ಕೌರವನ ಪ್ರಣಿದ
ವೀಡು ಬಿಡುವಡೆ ಕಾಣಲಹುದಿಂದೆಂದನಾ ಕರ್ಣ ॥

೧೨

ವನು ಸಾರಧಿ ಸರಳು ಪಾಂಡವ
ಸೇನೆಯನು ಗಲಲಹುದೆ ಪಾಥನ
ಮಾನಿನಿಗೆ ಷೈಥಷ್ಯದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯ ಕೂಡಲಹುದೆ ।

¹ ಗೆ (ಫ.ತ.).

ಅನಲಮ್ಮೆ ಪರುಂಟೆ ನಿನಗಿದು
ಸಾನುರಾಗಿದೆ ಹೇಳಿಸಲು ರವಿ
ಸೂನುವಿನ ರೊದ್ವುಸ್ತವನು ಹೂಗಳಿದನು ಮಾಡೇತ್ ॥

೧೩

ಲೇನುಮಾಡಿದೆ ಕರ್ಣ ಕೌರವ
ನೀಸುದಿನ ಸಾಕಿದ ಘಲವ ನೀ
ಸ್ವೇಸಲೇ ತೋಯಿದವು^१ ನೀ ಸ್ವೇಸ್ತಪ್ಯಾತರಧಿಯಲ್ಲಿ ।
ಈನು ಕಾಳಿಗೆವಾದುದಿಲೇ ಕ
ಷತ್ಯಾಸುರದ ಸರಶೆಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿ
ವಾಸವಾದುದು ವ್ರಾತುರೆಂದನೇ ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ ॥

೧೪

ಅಯಿತಿದು ಸರಳೋಳಿತ್ವೆ ಕುರು
ರಾಯನಭುದಯ ಪ್ರಪಂಚವಿ
ದಾಯಿತ್ವ ಸಂಧಾನವ್ಯಾದಬಡದೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ।
ಸಾಯಕವ ನೀ ತಿರುಗಿ ತೊಡು ನಿ
ದರ್ಶಿಯಿದಲ ಸೆಲನಹುದಲಾ ರಾ
ಧೇಯ ಎಂದನು ಶಲ್ಯನವಸೀವಾಲ ಕೇಳಂದ ॥

೧೫

ಕೌರಳಿಗೊಡ್ಡೆ ಲು ಹೊಳ್ಳುವಾಯಿದ
ಸರಳು ಮರುಷವ ತಾಗುವುದು ಮೇ
ಇರಕೆ ತೊಟ್ಟಿರೆ ಕೌಯ್ಯಾದಿಗಳೇ ಕೌರಳನಬುಂಜನ ।
ಮರಳ ತೊಡು ತೊಡು ಬೇಗ ಕೌರವ
ಸರಸುತನಪುಳಿಪುದು ಕರ್ಣಾ ಹೇ
ವರಿಸದಿರು ಹೇಳುವುದು ಪಷ್ಟುವಿದೆನಾ ಶಲ್ಯ ॥

೧೬

ಒಂದು ತರಸಂಧಾನ ನಾಲಗೆ
ಯೋಂದು ನಮ್ಮುಲ ಕುಟಿಲಪಿದ್ದ್ಯವ
ನೆಂದು ಕಂಡ್ಯೆ ಶಲ್ಯನಾವಡಿಯಿದೆವಧಮ್ಯದಲ ।
ಇಂದು ಹೂಡಿದ ತರವಿಳಿಹುವು
ದಂದವೇ ನೀನಿಸಿಯೆ ಹೆಚನಾ
ರೆಂದು ತಿರುವಿನೋಳಂಬನೋದೆನು ಕರ್ಣ ಬೊಬ್ಬಿದುತ ॥

೧೭

^१ ನು ಶಿವಿವಾ ಮಹಾದೇವ (ಕ.ಬ.ಹ.ನ.). ^೨ ನು (ಕ.ಗ.ಪ.).

ಪನಹೇಳುವ ಬಳಿಕೆ ಭುವನ
ಗಾಳಿನಿಯನು ತೆಗೆದೊಡಿದರು ಹೈ
ಮೂನಿಕರು ಪೆಂತಣಿತುರಿಯಪ್ಪು ಲಿಂತಂಬರವ |
ಕಾನಿಡುವ ಕಚ್ಚೆಗೆಯ ಜೊರಿನು
ವಾನನದ ಕಟವಾಯ ಲೋಕೆಯ
ಜೀನಹುಟ್ಟಿಯ^१ ಬಸಿವ ವಿಷದಲ್^२ ಒಂದುದುರಗಾಸ್ತು || ೧೮

ಕಾದಲೇಳಿನಿದ ಪಾಂಡವರ ಸಂ
ವಾದ ತೀರಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರನು
ಸಾಧಿಸಿದ ಹಗೆ ಸಫಲವಾದುದುಸಮರಭೂಮಿಯಲ |
ಹೋದನಷ್ಟುನನೀವುಕಾಸ್ತುದ
ಬಾಧೆಗಿದಿರಿಲ್ಲಿನುತ ಘನ ಚಿಂ
ತೋದಧಿಯಲುಱೆ ಮೂಳುಗಿ ಮಾಡುಗಿತು ಮೇಲೆ ಸುರಕ್ಷಾತ || ೧೯

ಹಾ ವೃಕೋದರ ನಕುಲ ಹಾ ಸಹ
ದೇವ ಹಾ ಧರ್ಮಜ ಧನಂಜಯ
ಹಾವಿನಗ್ನಿಗಿ ಹೆವಿಗಳಾದಿರೆ ಹಾ ಮಹಾದೇವ |
ಸಾವಡೆಯು ಶಸ್ತ್ರಪ್ರಕಾರಧ
ಸಾಪು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲಕೆ ರಿಂಗಂವೇ
ಹಾ ವಿಧಿಯೆ ಎಂದೊದಱಿ ಮಾಡುಗಿತು ಪಾಂಡುಸುತ್ತನೇನೆ || ೨೦

ತುರಗತತಿ ತಲೆಗುತ್ತಿದವು ಮಂದ
ಕರಿಗಳೊಂಡಱಿದವನೆವಳಿದು^३ ರಥ
ತುರಗವೆಳಿದವು ರಥವನಾಗಳಿ ವಿಷದ ರುಳಕೊಯ್ದು |
ಸುರಿವ ಗರಳಿದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದ
ಸರಗೆ ನಂಜೇಜೀತು ಭಯಂಕರ
ತರದ ಭಾರಿಯ ವಿಷಕೆ ಕೊಳ್ಳುದಿಗೊಂಡುದರಿನೇನೆ || ೨೧

ಗರುಡಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರೋ
ಜ್ಯೋತಿಯಲ ಭೂನಾಗಸತ್ಯದ
ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳಲ ರಕ್ಖಾಯಂತ್ರಮಂತ್ರದಲ |

^१ ವಿಷದ ಲಾಖಿಯಲ (ಕ.ಷ.ದ). ^२ ವಿಹತವು (ಫ.ತ.ಪ). ^३ ಬಡಿದು (ಕ.ಷ.ಬ).

ಮರಕತದ ಘಟಕೆಯಲ ವಿಕಾಸಂ
ಹರಣ ವಿವಿಧೋಪಾಯದಲ ಸ್ನೇಹ
ವರರು ನಿಂದು ಭೀಮಪೈನಾದಿಗಳು ದುಗುಡದಲ || ೨೬

ಹಂಡೆ ಭಗದ್ರಿತಾ ಯುಧಿ ನೆಟ್ರೇ
ಬೆಂದು ಬದುಕಿತ್ತೆ ಬಳಿಕಲ್ಲೇ ಗುರು
ನಂದನನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತು ದಿನಾದುದಪಫಾತ |
ಅಂದುಪಾಯದಲುಳಿದೆವೀ ಗೋ
ವಿಂದನಿಂದಪಮೃತ್ಯುವಿದನು ಮು
ಕುಂದ ತಾನೇ ಬಲ್ಲಿನೆನುತ್ತಿದುರ್ದು ಭಜಸ್ತೋ ಪ || ೨೭

ಜನಪ ಕೇಳ್ಣ ಬಳಿಕ ಭೀಮಾ
ಜುರ್ವಿನ ನಕುಲ ಸಹದೀಪ ಸಾತ್ಯಕಿ
ತನತನಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತುನಿಕರದಲೆಷ್ಟು ರಹಿತರವ |
ಅನಿತು ತರಪನು ನುಂಗಿ ಮಗುಳೆ
ಷ್ಟು ನಿತನೊಳುಕೊಳುತ್ತಾಜ್ಯಧಾರೆಗ
ನನೆದ ಹುತವಹನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ತೀವ್ರಪಣಾಬಾಣ || ೨೮

ಆರು ನಿಲನುವರೆಕೆಟ ದುಪ್ಯತ್ತಿ
ಕಾರ ತರವಿದು ಭೀಮಪಾಥರ
ಕೂರಲಗುಗಳು ತಿವಶಿವಾ ಕೆಟ್ಟಾಯ್ಯು ತದಳಗಳ |
ಕೌರವನ ಜಯವಧುವಿನೆಡೆನೆಯು^೨
ಸೇರುಗೆಯ ಕೂಳಣಿಯೋ ತರವಿ
ನಾನ್ಯಾರ್ಗೋಽಲಾವೆವಕಚಿನುತ ತಲ್ಲಿಣಿಸಿತರಿಷೇನೆ || ೨೯

ನಾಲಗೆಯ ಚೂರಣದ ದಳ್ಳಿರಿ
ಜಾಳಗೆಯ ಚಮ್ಮುಣದ ^೩ಗರಳದ
ಲೋಕಿಗಳ ಚಾರಣದ ಕಡಿಗಳ ಬಡುಗ ಪೂರಯದ^೪ |

^೧ ತಾಂಕುಕದಲುರೆ (ಗ.ಷ.ತ.ದ.ನ). ^೨ ಗಯ (ಕ). ^೩ ಗರಳಜ್ಞಾರ್ಥ

ಗಳ ಚಾರಣದ ಕಡಿಗಳ ಗಡಳ ಕುಡಿಯಡಲು (ಕ), ಗರಳದ ಚಾರಣದ ಸಂಭ್ರಮದ ಕೋಳಾಹಳದ ಕಡಿಗಳಲ (ಬ), ಗರಳಜ್ಞಾರ್ಥಗಳ ಭಾರಣೆಯ ಕಡಿಗಳ ಕಡಕ ನಾಗರದ (ದ).

ಧೂಳೀಯುಗೆಯಬ್ಜ ರದ ಬಲುಗೈ
ಯಾರವೋಲು ಭುಗಿರೆಂಬ ರವದಲು
ಮೇಲುವಾಯ್ದು ಕೊರಳ ಸರಿಸಕೆ ಕಲ ಧನಂಜಯನಾ ॥ ೨೧

ಅರನ ಕೇಳೇಸೇನು ಬಾರಿಯ
ಕೊರಳೆದಾಯಿಥ ಕೆಳಕದೇನು
ಬ್ಜ ರದ ಮಾರಿಯ ಬಿಂಕ ಮುಣಿಯದು ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ ।
ಹರಿಯ ಹರಹಿನ ವಚ್ಚಪಂಜರ
ದರಗಣ್ಯಲೇ ಪಾರ್ಥನಹಿಮಂ
ಜರನ ಮುಣಿಕವ ಕೊಂಬುದೇ ದೃಶರಾಪ್ತ ಕೇಳಿಂದ ॥*

ನಡುಗುತ್ತಿದುರುದು ಸುರಕ್ಷಕ ಬೋ
ಬ್ಜಿಡುತ್ತಲಿದುರುದು ನಮ್ಮ ಬಲ ವೋಣಿ
ಯಿಡುತ್ತಲಿದುರುದು ಪಾರ್ಥನಳಿಗೆ ಪಾಂಡುಸುತ್ತನೇನೇ ।
ತಡೆಯಿದ್ದೆದಂಗುಲಕೆ ರಥವನು
ನೆಡಿಸಿದನು ಹರಿ ಧರೆಗೆ ಪಾರ್ಥನ
ಮುಡಿಯ ಸರಿಸಕೆ ಬಾಣ ಬಂದುದು ಕೊಲುವ ತವಕದಲ ॥ ೨೨

ಅಣಿದುದಹಿ ಮುಕುಟವನು ತಾರಾ
ಗೇಣದ ಮಂಡ್ಯದ ಜಂಡ್ಯಮನ ಹೋ
ಯ್ಯಣಲೋಳಡಿಸಿದ ರಾಹುವಿನ ರಹಿಯಾಯ್ತ ನಿಮಿಷದಲ ।
ಕುಣಿಕೆ ಮುಣಿದುದು ಹೂಕಿ ಕದ ಕೇ
ಲಣದ ವಸ್ತುದ ಮಾಣಿಕದ ವರೆ
ಮಣಿಗೇಳಿಕ್ಕುವು ರಕುತ ಮಿದುಳೊಡನ್ನಿಂದಿದಂದಲ ॥ ೨೩

¹ ಧೂಳಿಷ್ಠಿಗೆಯಬ್ಜ ರದ ಬಲುಗೆಯ್ಯಾಳೈಲು ಭುಗಿಭುಗಿಲ ರೌದ್ರದ (ಬ), ಯೋಗೆಯುಪ್ಪರದ ಬಲಗ್ಗೆಯಾಳೈಲು ಭುಗಿಭುಗಿಲ ಹಡಯಿಲ (ತ.ದ).

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಪ್ಯೇಲೆ (ಕ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾ ಉಳಿದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ:—
ನಾಹನಪು ಬಲುಹಜ್ಞಾನನ ಬಿಲು
ಗಾಹು ಕೊಳ್ಳದು ಬಿರುಬಿನಲ ಬಾ
ಣಾಹಿ ಬರುತಿದೆ ಕಾಳಕಾಹಿದ ಕಡಲ ಚೊಣಿಯಲ ।
ಆಹಕೆ ಪಾಂಡವ ಮಂಪಾ
ಣಾಹಿಯೆಂಬಿ ಬಿರುದ ಸಲಪುದ
ಕಾಹು ತನ್ನ ದೇಸುತ್ತ ದಾನವಪ್ಪೆರಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥

ಬಿದ್ದು ದೇ ಘಲುಗುಣನ ತಲೆಯಾಡ
ಗದ್ದು ದೇ ನಮ್ಮಾಣಿ ಜಿಯವಧು
ಕದ್ದು ಶೇ ರಣಮೊಸಗೇ ಗೇಳ್ಯಂತ್ರಿ ದ್ರುಪದಾದೇವಿ ।
²ಇಂದ್ರಾಂತ್ರಿ ದ್ರುಪದಾಜನ ಸೀರಿ ತಳ
ಕದ್ದು ದೇ ನಮ್ಮಾಣಿ ದಲನು ಬಿಡ
ದಿದ್ದು ದೇ ಹಾ ಏನುತ ಭೀಮಾದಿಗಳು ಹೊರಳಿದರು ॥ ೪೦

ಎಷವ ಲೇಗೆದಳು ದ್ರುಪದನುತ ಕೈ
ಮುನುಕಿನಲಿ ಚೇಲಾಯುಷ್ಟಿಗಿದನು
ವನುಮತೀಶ್ವರನಾ ಮುಹೂರ್ತಕೆ ದೂತರ್ವೈತಂದು ।
ಒನಗೆ ಜೀಯಸುಂಜನ ಮರುಷಿದ
ಬೆಸುಗೆ ಮುಸುದುದು ಹರಿ ವರೂಫವ
ಕುನಿಮಲ್ಲಿತ್ತದನಿಂದು ತಪ್ಪಿತು ಅವೃತ್ತಫಣಬಾಣ ॥ ೪೧

ಎನಲು ಸಂಖ್ಯಾಸಿತ್ತು ರಾಯನ
ಮನೆಯವರು ಪಾಂಡವರ ನೇನಾ
ವನಧಿ ಬಿಡೆ ಗಜೀಸಿತು ಬಹುವಿಧ ವಾಢ್ಯರಭನದಲ ।
ಏನುತ ಮರುಷಿವ ಕಡಿದು ಕಂಗನೆ
ಕನಲಿತಹಿ ⁴ತಲೆ ಬಧುಕಿತೇ १ ಹಾ
ಎನುತ ಹಲುಮೊರೆಯುತ್ತ ಹರಿದರು ಕರ್ಣನಿವ್ವೇಚೆಗೆ ॥ ೪೨

ತೊಡು ತೊಡಿನೊಮ್ಮೆನ್ನು ನೆಕಚಾ
ಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾ ರಾಜಕಾರ್ಯವ
ನುಡಿದು ಹೇಳನೆ ನಿನ್ನ ನಾರಧಿ ಲಕ್ಷ್ಯಭೇದನವಾ ।
ಅಡಗಲನ್ನೀರೇಳು ಭೂವನಮೋ
ಭಡಗಿ ತಿಂಬೆನು ನರನನೆಂದವ
ಗಡಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಬೆಸನ ಬೇಡಿತು ಮತ್ತ ಫಣಬಾಣ ॥ ೪೩

ಶಿವನ ಮಜ್ಜೆಯನು ಹೊಗಲ ಹೇಣ್ಣಾ ವಾ
ಸವನ ಸೀಮೆಯೊಳಿರಲಿ ಪಾತಾ
ಇವನು ಹೊಗಲಂಬುಧಿಯ ಮುಳುಗಲ ಜವನ ಕೆಳಿಗೊಳಲಿ ।

¹ ಗಳ್ಳಿರು (ಕ). ² ಅ (ಇ). ³ ನು (ಕ). ⁴ ತನ ತಲೆ ಬಧುಕೆ (ಫ.ಇ.ತ).

ಒಬ್ಬವನೆಕಕೆತಯವಾಗಿ ರಣದಲ್ಲಿ
ತಿವಿವೆ ಪಾರ್ಷ್ವನನೆನಲು ಕೇಳಿದು
ರವಿಯ ಮಂಗ ಬೆಣಗಾಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಶಿಳ್ಳಿಮುಖವೇ ॥* ೩೪

ಎನಲು ಸರಳುಗಳತ್ತೆ ಲೀ ಕೇ
ಲಿನುವಪಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿದು
ಬೆಸನ ಬೇಡುವ ಬಾಣವಿಂಬಿದನಣಿಯೆ ನಾ ಕೇಳ್ಣು ।
ವಿಶಿಖ ನೀನಾರೆನಲು ಕಡಿಗಳ
ಕುಸುರಿಗಳನು ದ್ವಿರಿಸಿ ನುಡಿದುದು
ವಿಪ್ರಮನಣಿಯಾ ಕಾಳಕೂಣ ಕರಂಡ ಕಾನೆನದ ॥ ೩೫

ಉರಗಪತಿ ತಾನಕ್ಕೆನೈನನು
ಸುರಪತಿಯ ಖಾಂಡವದೊಳಿಕೆನದ
ಸುರುಹಃವಂದಿನೋಳಿನು ನರೆಗಿದಿಲ್ಲ ದುರಾತ್ಮು ಕನ ।
ಶಿರವನರಿವನು ಬೇಗ ತೊಡು ತೊಡು
ಬೇರಿಗ ಹಾರದಿರೆನಲು ಸತ್ಯದ
ಪರಮಸೀಮೆಗೆ ತಪ್ಪೆ ಲಮ್ಮುದೆ ಕೆಣ್ಣನಿಂತೆಂದ ॥

ಅಣಿಯೆ ನಾ ನೀನೆಂದು ಲೋಗರ
ಮಣಿಯಲರಿಗಳ ಗೆಲುವ ಕಣಣನೆ
ಯಿಯಿಸಿಯಲಾ ನೀನೆನ್ನ ಹವಣನು ತೊಡುವುದಿಲ್ಲಿನಲು ।
ಮಣಿಗಿದನು ತಲ್ಲಿನು ಸ್ನಾಪಾಲನ
ನಿಷಿದ್ಯೋ ರಾಧೀಯ ನೀನೆಂ
ದುಣಿಹೀಯಲ ಕೋಹಿಸುತ ಕಣಣನ ಬಯ್ಯು ಗಜಣಿದನು⁴ ॥ ೩೬

¹ ತಿವಿಯ ಕೆಡುಹಃಚನಹಿತನನು ಪಂ । ಥವನು ಹಾರದಿರೆನಲು ಕೇಳಿದು ।
ರವಿಯ ಮಂಗ ಬೆಣಗಾಗಿ ನೇರಿದಿದನಂದು ಘಣ್ಣಿರವ (ಕ).

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಕ.ಫ.ತ.ದ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಳಗಿಂ
ಪಡ್ಣವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :—

ತರಂಗ ತೊಡು: ಸಂಧಾನವಿದು ನ
ಮುರಸಿಗೆ ಹಿತವಹಃದೆಲೇ ಧಿ
ಕ್ಷುರಿಸಿನಮ್ಮುನು ನೂಕಿ ಕೇಳಿದೆ ಮಹಾಹಿಮಾಗಣವ ।
ನರನ ತರೆ ಬಿಂಬಿಕದುದು ನಾಕಂ
ತಿರಲ ತರೇ ತನ್ನ ಕಳುಹೆಂ
ದೊಡುಲಃತದೆ ತೆಡ್ಡು ಪಾಶಿಯಿಂದನು ತಲ್ಲಿನಿನಸುತನೆ ॥

² ಅ (ಕ.ತ). ³ ನ (ಕ). ⁴ ಮಂಗ ಖಿಗೊಂಡು ಬಯ್ಯುನು ಸೂತನಂದ
ನನ (ಪ.ತ.ಪ).

ತೊಡು ತೊಡೆಲಪ್ಪೇ ತರವು ರಿಷ್ಟವನು
ತಡೆಗಡಿವೆನಂದೊದ್ದುತಡೆ ನೃಪ
ನೋಡೆತನಕೆ ನೀ ಬಯಸಿದಾ ಮತಪೂಚೆ ರಿಷ್ಟಗಳಲ !
ನುಡಿದ ಭಾಷೆಗೆ ನಾವು ಹೇಳಿತ
ನೋಡಬಡುವ ನೀನೆಲ್ಲ ಕುರುಹತಿ
ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನನು ಸಲಹಿತಕ್ಕುಪಕಾರಿ ನೀನೆಂದ ॥

೫೮

ಎಲಪ್ಪೋ ನಿನ್ನನು ಜಗವಣಿಯೆ ಕ
ಬ್ಧಿಲನ ಮುಗನನು ಮಾಡಿನೆಲ್ಲಾ ಒಡನುಂಡು ಪತಕರಿಸಿ |
ಕುಲಜನನು ಮಾಡಿದನಲ್ಲಾ ಒಡನುಂಡು ಪತಕರಿಸಿ |
ನೆಲನು ಹೇಸದೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ
ಬೆಳಿಗು ಮಾನದೆ ಬಿಡದೆ ನಾಾಕದ
ಹೊಲೆಯನವನರಕ್ಕೊದಗುವನು ನೀ ಕಷ್ಟ ಹೋಗೆಂದ ॥

೫೯

ನಂಬಿ ಹಡಿದರೆ ನದಿಯ ಮಗ ಹಗೆ
ಯಂಬಿಗಿತ್ತನು ಕಾಯವನು ಮಗ
ನೆಂಬ ನೆವೆದಲ ತನುವ ಬಿನುಣನು ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ |
ಅಂಬು ಬೆಸನನು ಬೇದಿದದೆ^೧ ನೀ
ನೆಂಬನೀ ವಧಿಯಾದೆ! ಮೂವರ
ನಂಬಿ ಕೌರವ ಕೆಷ್ಟನಂತಹಕಚೆಂದನಾ ತಪ್ಪು ॥

೬೦

ಮಾತೆಗಿತ್ತನು ಭಾಷೆಯನ್ನ ನಿ
ನ್ನಾ ತಗರೊಳ್ಳುವರೊಳಗಾರಿದಿ
ರಾತಡೆಯು ತಲೆಗಾಡಿದು ಬಿಡುವೆನ್ನ^೨ ಕೊಲುಪುದಲ್ಲಿಂದು |
ಪಾತುಗಳು ಕವಲಾದ ಬಳಿಕ
ನ್ನೇತಕೀ ತನುವಿದನು ಪಾರ್ಥನ
ಖಾತಿಗೊಷ್ಟಿಸಿ ಕಳೆವೆನಂದನು ತನ್ನ ಮನಮೊಳಗೆ ॥

೬೧

ಮರುಳಲಾ ಮಾಡ್ರೇಶ ಮರಳಿದ
ತರವ ತೊಡುವೆನೆ ಸ್ವೇರಿಸನೆ ಕಾ
ತರಿಸಿ ವಾಫೆಯ ಬಿನುಣು ಕಡಿಕಡಿಪೋಗಿ ಖಾತಯಲ |

^೧ ಕೊಟ್ಟಂಬ ತೊಡರೊಳ್ಳಿಂಬ (ಇ), ಮರಳಂಬ ತೊಡಬಡೆ ಕರ್ಣ (ಹ.ದ.),
ಮರಳಂಬ ತೊಡದಾ ಕರ್ಣ (ಬ). ^೨ ಯ್ಯಾನ್ಸ್ಟ್ರಿಡೆ (ಗ.ಘ.ತ.ದ).

ಅರಸನೊಲಿದಂತಾಗಲೆನ್ನು ದು
ಮರುಳುತನ ಕುಲಹೀನನಲಿ ಗುಣ
ವಜನಲೇಕೆಂದೆನುತ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು ಧಾರುಣಗೆ ॥ ೪೨

ಕಂಡುದೀ ವೈತಕೆರವೀತನ
ನಂಡಲೆದು ಘಲವಿಲ್ಲಿಲಾ ಕೈ
ಕೊಂಡು ನೋಡುವೆನ್ನು ಸಾಮಧ್ಯದ ಸಫಾಡದಲ ।
ಚಂಡಿಯಾದೆನು ತಾನೆನುತ ಖತ
ಗೊಂಡು ಮರಳಿತು ಸರ್ವಶರವಾ
ಖಂಡಳಾತ್ಮ ಜನತ್ತ ಹಾಳಾಕಳಿದ ಚೊಣಿಯಲ ॥ ೪೩

ಇವನ ಬಲ್ಲೇಕ್ಕ ಪಾರ್ಫ ಜೆಕ್ಕು
ಶ್ರವನವನು ತಕ್ಕಕನ ಮಂಗ ಖಾಂ
ಧವದ ಬೇಳಂಬದಲ ಬದುಕಿದ ತಲೆಯೊಳಿಡಕಾಯ್ದು ।
ಇವನ ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ತರವಾ
ಯಿವನು ತಾನೇ ಮರಳಿದನು ನೀ
ನವೆಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿನುತ ಸುಡಿದನು ದೈತ್ಯರಿಷು ನಗುತ ॥ ೪೪

ಅರನ ಕೇಳೈ ಕಣಂತಕಿ
ಸ್ಥಾರಣಸಹಿತೀ ಬಾಣವೆತ ದು
ಧರವದಲ್ಲದೆ ಬಣಿಯ ವಿಷಮಬ್ಧರದ ಸಾಕಸವ ।
ಸರನಲೇ ಕೈಕೊಳ್ಳಿದೀ ಬಹೆ
ಸರಳನ್ನೆದಂಬುಗಳಲೆಡೆಯಲ
ತಯಿದು ಬಿಸುಟನು ವೀರನಾರಾಯಣನ ನೇಮದಲ ॥ ೪೫

ಇಪ್ಪತ್ತಿ ಶಿಧನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇಪ್ಪತ್ತರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸಂಚನೆ || ಚಂಡ ಭುಜಬಲ ವಿಕ್ರಮಃನ ಮಾ
ತೆಂದತನಯನ ವಿಜಯಃಸಿರಿ ಮುಂ
ಕೆಂದು ಮುನ್ನಿ ಭುಜಕೆ ಬಂದರ್ಗಾ ಕಲ ಭನಂಜಯಃನ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಘಾತವನಿಪ ನಿ
ನಾನ್ಯಾ ಜಯಸಿರಿ ಸರ್ವಭಾಣದ
ಮೇಳೆಯದ ಸೀಮೆಯಲ ನಿಂದುದು ಹಲವು ಮಾತೇನು |
ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ಮುಂದಣ
ಕಾರ್ಣಿಗರ ಕಣಾರ್ಮಾತ್ಮದ ಮಳ
ಗಾಲ ಮಾದು ಏರೋಳಿನದ ಮಳಗಾಲವಾಯ್ತಂದ ||

೮

ಕಳಿದ ಹೊವಿನ ಪರಿಮುಳ್ವೋ ಧರೆ
ಗಿಳಿದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೇಂ ತರದದ
ಹೊಳೆಯೋ ಮೇಳಷ್ಟುತ್ಯೇ ಸುರಪತಿ ಚಾಪ ವಿಭ್ರಮುವೋ |
ಇಳಿದ ಜವ್ಯಾನದೊಲುಮೆಯೋ ಕುರು
ಬಲವ ಕಂಡೆನು ಜೀಯ ಜಯದ
ಗ್ರಿಳಿಕೆಗಳ ಜಾಟಾಗಳ ನಿನ್ನ ಕುಪಾರನೇಂದಿನ ಸಲ ||

೯

ಅಗರ್ಭಾದು ಸರ್ವಶರ ತಾ
ನಾಗರೇ ಕುರುರಾಯ ಭುಜವನು .
ನಿಗಿದಳು ಜಯವಧು ಧರಾವಧು ಭಾಗ್ಯವಧು ಸಹಿತ |
ಅಗರ್ಭೇ ಬಿನ್ನೆ ಶ್ವರೇನೇ ರಣ
ದಾಗುಹೊಗಿನ ಹೊಟ್ಟಿಗೆಯನು ತಾ
ನಿಗಿ ಬಿನುಂಣನು ತನ್ನ ಸತ್ಯಾಂತಿತಿಗೆ ಕಲ ಕಣ ||

೧೦

ಅದ್ವೀನದು^१ ಮತ್ತೆ ಕಣನ
ಕೈದುಕಾಟತನಕ್ಕೆ ಸುಭೇಟರು
ಮೇದಿನಿಯೋಧಾರುಂಣ ಪಡಿ ದ್ವಾಭಿಮುಖವೇಳಿಯೆ |

^१ ದುದು (ಕ). ^२ ಜೇನ್ನೆ (ಕ).

ಹೋದೆ ಹೋಗಿನ್ನೆನುತ ಕಣಿಗೆಳ
ಸಾದುಗಳ ತನಿವೀರರನದಲ
ತೇದು ಚಿತ್ರಪ ಬರೆದನಷ್ಟುನನಂಗಿಫ್ತಿಯಲ ||*

೪

ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನನೆಚ್ಚೆ ಹನುಮನ
ತೆತ್ತಿ ಸಿದ ಕೊರಂಬಿನಲ ಕೈ
ವರ್ತ್ತಿಸಿದನೀರೆಂಣ ಶರವನು ತುರಗದೇಹದಲ |
ಹೋತ್ತಿ ದುದು^१ ಕಡುಗೋಪ ವಹ್ಯಿಯೋ
ಉತ್ತ ಲದೆ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಪಾಫನ
ಮೆತ್ತಿ ನೊಣಂಬಿನಲ ಪುನರಾಹಿ ಕಹಿಯನೊಡಿಯೆಚ್ಚೆ ||

೫

ನೆಲನ ಬೇಳದ ಬೇಗೆಗೋಡುಗ
ರಳಿಪರಿವದಿರು ಹಾಂಡುನಂದನ
ರಳಿಯಲವದಿರ ಬಳಿಯ ವೇಳಾಯಿತನು ಕೃಷ್ಣ ಗಡ |
ಅಳಿಯಲಭವಾ ನಿಲಲ ಹಣಿಹಂ
ಪಲು ಮೆಲದು ನೀನಿವರ ಬಲೆಯಲ
ಸಿಲುಕ ನೊಂದ್ಯೆ ತಂದೆ ಪವನೆಚ ಎಂದನಾ ಕರ್ಣ |

೬

ಬಾಯಿಬಡಿಕನೆಲಾ ವೃಥಾ ರಾ
ಧೇಯ ಮಾದವೇತಿನ್ನು ನಿನಗಹಿ
ಸಾಯಿಕದ ಸಾವಿನಲ ನೀರಿಳನುಬೆನು ನೆತ್ತರಲ |

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು
ಗಳಿಂದ:

ಇಳಿದು ಹೋದಡಿ ಶಲ್ಯನೊಡನ
ಗ್ರಿಕ ಹೋಯಿತೆ ತನ್ನ ಧುಜಬಲ
ತುಂಬಿತೆಯಿಸಹಾಯಶಾರಗೆ ಪರರ ಹಂಗೇತ |
ಗೆಲುವನಕಿತನೆನಂದು ತಾಪರೆ
ಗೆರೆಯನಣಗನು ಧೃತಮಾಗಲು ಕೈ
ಚೆಳಕದಲ ತೆಗೆದೆಸಲು ಬೆಣಗಾಯಿತ್ತು ಸುರಕಳಕ ||

೮

ಚೆಳಕದಲ ತೆಗೆದೆಸುವ ಚಾಪವ
ನಿರ್ಬಾಹುವನು ರಥದೊಳಗ ಪಾಫಯ
ಸರ್ಜಿದು ತುರಗವನದು ಸುಳಿನುವನೆಡಬಲಕ ರಥವ |
ಬಲುಹು ತನ್ನ ದು ಸಾರಧಿತ್ತದ
ಕಲುಹ ತನ್ನ ದು ರಣದ ಕೌತೂ
ಕಳದ ಕರ್ಣನೊಳಾರು ಸರಿಯೆನುತಿದುರದಮರಗಳ ||

೯

^१ ಕ್ರಿತೀ (ಬ), ತ್ವತ್ತಿತದ (ಹ.ತ).

ತಾಯ ಬಸುಜಿಂಬಿಲ್ಲ ನೀನುಳಿ
ವಾಯತಿಕೆಯಿನ್ನೆಂತು ಕೌರವ
ರಾಯ ನೈಂಡಲ ಕರೆಯಿನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚಿನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೩

ಅಣು ತರದಿಂದೆಚ್ಚಿ ಮಗುಳೇ
ರಾಣು ಬಾಣದರ್ಶಿ ಮೂರ್ವ
ತ್ವಾ ಸು ಮಾರ್ಗಣ್ಡಿಂದ ಮುಕ್ತುಷಾಕಿದನು ರಿಷ್ಟಭಾಷಿನ |
ಮಾಣು ಬಾಣದಲರಿಯ ದೇಹವ
ಕ್ರೀಣಿದನು ಮತ್ತೆ ರಧು ತರದಲ
ಜಾಣಲೆಚ್ಚಿನು ಜಣೆದು ಕರ್ಣನ ಕರ್ಣಕುಂಡಲವ ||

೪

ಕೊಂಡ ಕಡಿದನು ಸೀನಕವನೀ
ಡಾಡಿದನು ಕೆಲಬಲದ ಕಣಿಗಳ
ನೀಡುಕಾಣರನಿಕ್ಕಿದನು ಗಣಿಸಹಿತ ಸರಳುಗಿಯೆ |
ಹೂಡಿದಬಿನ ಹೊದೆಯ ಬಂಡಿಯ
ತೋಂಡ ಕಡಿದನು ಭತ್ತೆ ಚಮರದ
ರೂಡಿಗಳ ತಣುಮೊಟ್ಟಿದನು ಕಲ ಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲ ||

೫

ಉತನೆಖ್ಚಿದಿಸುವನೆ ಬಳೆಕನೊ
ಧಾ ತತ್ತುಕ್ಷಣವಜುರ್ವಾನನ ಚಮು
ರಾತಪತ್ರವ್ಯಾಹವನು ಕ್ಯಾದುಗಳ ಬಂಡಿಗಳ |
ಫಾತಿನಿದನೆಡಬಲದ ಸುಭಾಷ
ವ್ಯಾತವನು ಕೆದಱಿದನು ಸರಳ ವಿ
ಫಾತಿಯಲಿ ಬಲುಫಾಯಪಜದನು ಪಾರ್ಥನಡಿಗಡಿಗೆ ||

೬೦

ಅರನ ಹೇಳುವುದೇನು ರಾಯನ
ಸರಿಯ ಹೈಸರವನು ಸುಯೋಧನ
ಸರನುತನದಾಧಾರ ಮೂಲಸ್ತಂಭ ಭಂಜನವ |
ಸರನ ¹ಜಯದೇಲ್ಲಿಯದು¹ ಹೈವವ
ಮರುಳುಪಾಡಿದರರು ನಿಮ್ಮುಯ
ಧರಣ ನಿಮಗನುಃಿತವ ನೆನೆದಳು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ||

೬೧

¹ ಗೆಲಬಿನಿತಿಲ್ಲ (ಕ).

ಧರೆ ಸನೇದ ದುಷ್ಯತವದೇನೆಂ
ದರನ ಬೆಸಗೊಂಬೈ ನಿರಂತರ
ಸುರಿವ ರುಧಿರಾನಾರದಲ ಕೆಸಟೆದ್ದು ಕಳನೊಳಗೆ ।
ಹರಿವ ಬಿಂಕದ ರಥದ ಗಾಲಿಯ
ಗರುವತನ ಗಾಖಾಯ ಲೇ ಹೊ
ಪ್ರರಿಸ ತಗ್ಗಿ ತೇರು ತಡೆದು ಭಂಗ ನಾಕನವ ||*

೧೭

ಗಾಲಿಯನ್ನು ಕೂಡೆ ಯಂತ್ರದ
ಕ್ರೀಲುಗಳು ಕಳಚಿದವು ಹಯುತತಿ
ತೆಣಿ ಸತ್ಯದಲೋಕ ಸೇದವು ಕುಸಿದು ನಿಜಮುಖವ ।
ಮೇಲು ಮಿಡುಕದು ತೇರು ಕುರುಬಿಲ
ಜಾಲ ಜರಿದುದು ಹೈರಿಬಲದಲ
ನೂಳಿವಿಸಿದರು ಭುಜವನೊಡಸಿತು ಬೇರಳ ಬಾಯ್ದಳ ||

೧೮

ಮೂಗಿನಲಿ ಬೇರಳಿಟು ಮುಕುಟವ
ತೂಗಿ ತೊನೆದನು ಪೈತು ಮರ್ಮಾ ನಿ
ಭಾರ್ಗವೀಯನು ರಾಯನಕಡಾ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ।
ಉಗಳಿದು ತಾನೇನು ವಿಧಿ ಬರೆ
ದೋಗಳಿಯೋ ಕುರುವಂತ ವಸ್ತುದ
ಬೇಗಡೆಯೋ ಮಾವೂ ಅನುತ ಮಾಡಿದನು ಕಲ ಕಣ ||

೧೯

ಶಿವನ ಬಲುಹುಂಟಿಂಬೆನೇ ಶಿವ
ನವರ ಕಡೆ ಹರಿಯೆಂಬೆನೇ ಪಾಂ
ಡವರ ಬಂಡಿಯ ಬೋವನಿಂದಾದ್ದುರು ಸಕಾಯಗಳು ।
ಅವರು ನಾಕ್ಕಾತಜುನರು ನ
ಮೃವನಿ ನಮುಗುಂಟಿಂಬೆನೇ ಕೌ
ರವನ ಪ್ರಣವನಸಿಯನಿದು ಹದನೆಂದನಾ ಕಣ ||

೨೦

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಕ.ಘ.ಹ.ದ.ಪ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಕಚ್ಚಾಗಿದೆ:

ದುರುಳ ದುರಿಯೇಧನನ ರಾಜ್ಯೇ ತಿ
ತ್ವರಿಯಪಡಿದ್ದೀ ಒತ್ತ ಕಣನ
ತ್ವರಗ ಸಹಿತಮೀಯೊಳಗದ್ದು ತೇರು ಕುಕ್ಕಾಸುಸಿ ।
ತೆರಳಿ ವಾಫೀಯ ಸೇರಿದು ಕಂಬಿಯ
ಅರುಹ ಹಂಪಿಸಿದರೆ ಸತ್ಯದ್ದ
ಲುರವಣಸಿ ಜವಗಾಂದಿ ತಲೆವಾಗಿದವು ತೇಜಿಗಳು ॥

ಇಳುಹದನು ರಥಮೋಳಗೆ ಭಾಪವ
ನಳುವಡಿಸಿದನು ಸೆಱಗನ್ನಲ್ಲಂ
ದಿಳಿದು ಗಾಲಿಯನಲುಗಿ ಪಾರ್ಫೆನ ನೋಡಿ ನಮನಗುತ |
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸ್ವೇರಿನುವುದರೆ
ಗೋಗೆಯನು ರಥಮೆತ ನಿನಗಾ
ನಳುವಿಗೊಡುವೆನು ತನ್ನ ಪರಿಯನು ಬಳಿಕ ನೋಡೆಂದ | ೧೯

*ರೂಡಿಸಿದ ಭಟ ನೀನು ಪಂಥದ
ವಾಡುಗೋ ಬಳ್ಳವನು ಶಾಸ್ತ್ರವ
ಮೋಡಿಗೋವವನ್ನಲ್ಲ ರೌಕಿಕ ಷೈದಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ |
೧ ನಾಡೆ ಬಳ್ಳರಿ ತನ್ನಕ್ಕೆನರ
ಕೂಡೆ ವಾಹನಕ್ಕೆನರಲ ಕೈ
ಮಾಡಲನುಬತ್ತವೆಂಬ ?ಮಾರ್ಗಾವನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ | ೨೦

ಎನುತ ಗಾಲಿಯನಲುಗಿ ಕೀಲ
ಚ್ಚನಲ ಮುಂಗ್ನಿಗೊಟ್ಟಿ ಮೋಳಕಾ
ಲನಲ ಧರಣಯನಾಕಿ ತೆಗಿ ದ ರಥವ ನೆಗಹುತರೆ |
ದನುಜರಿಪು ಚೆಮ್ಮುಚಿಗೆಯಲಿ ಫಲು
ಗುಣನ ತಿವಿದನು ನೋಡು ರಾಧಾ
ತನುಜನಿರವನು ಬೇಗಮಾಡೆಂದಜುರ್ನನ ಜಜೆದ | ೨೧

ಎನು ಮರುಳೆ ಗಾಂಡೀವಿಯಾಪ
ತೆ ಸಗಿದಾಗೋ ಹಗೆಯ ಗೆಲುವುದು
ವೆಸುಮುತ್ತಿಶರ ನೀತಿ ತೊಡು ತೊಡು ದಿಷ್ಟುಮಾರ್ಗಾಳವ
ವಿಷಮವಿರೆನು ರಥವ ಮೇಲಾ
ವಿನದ ಮುನ್ನವೆ ಹೆಚ್ಚಿಪುವ ನೆನೆ ಸ್ವೇ
ರಿಸಿದ ಬಳಿಕೀ ಕರ್ಣ ಸ್ವೇಕ್ಷಣಿಂಬನೆ ತ್ರಿಯಂಬಕನ | ೨೨

ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕರ್ಣಂ
ಗೈನಕನೊ ಫಲುಗುಣನು ಬಳಿಕಾ
ದಾನವಾರಿಯ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿದು ಕೇಳಿದಾಳ್ಳಣಕೆ |

* 'ರೂಡಿಸಿದ' ಎಂಬ ತಬ್ಬಿ ಪದ್ಯದ ಅದಿಯಲ್ಲ ಬರುವದೆಯದ್ದ್ರಾ ಓರೆ
ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲ ಅದಿ ರಕಾರಪು ಇಕ್ಕಿರೇಭವಾಗಿಯೇ ಬರೆದಿರುತ್ತದೆ.

¹ ನಾಡ (ಕ.ಖ.ತ), ಆಡ (ಹ). ² ತಾನ್ತ್ರ (ಕ.ಗ). ³ ಉ (ಕ.ಖ.ತ).

ಗ್ರಾನಿಯಲ ಮುಕ್ತಿಗಿದನು ಮನದಭಿ
ಮಾನ ಸರ್ವ-ನ ಕೆಡಹಿ ಧೈರ್ಯನಿ
ಧಾನವನು ^१ಕೈ^१ಸೂರೀಗೊಂಡುದು ಶೋಕವಜುರ್ವನನ || ೨೦

ಮುಕ್ತಿದನು ಮಹಿಮೆಯನು ಕಂಗಳು
ಮುಕ್ತು ಲಿಸಿದವು ನೀರನಹಿತನೊ
ಳುಕ್ತುವನುರಾಗಿದಲ ಕೊಂಡನು ಬಳಿಕ ವೀಕೆಯವ |
ಶಿಕ್ಕಿದನು ಕರುಣಾಲತಾಂಗಿಯ
ತೆಕ್ಕಿಯಲ ನಾನೇನ ಹೇಳುವೆ
ನೊಕ್ಕುಲಕ್ಕು ತು ಶೋಕವಜುರ್ವನನಂತರಂಗಿದಲ ||*

ಶೇರಿನಲ ಚಾಚಿದನು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಭಾರಿ ಧನವನು ಕಯ್ಯ ಕಣಿಗಳ
ನೋರೆಯಲ ಶ್ವೇತಿರಿಸೈ ಕಂಡನು ಮತ್ತೆ ಮುರಪ್ಪೆರಿ |
ಹಾರವೇಕ್ಕು ಕಂಗಳಲ ಕ
ಸ್ವಾರಿಯೇಕ್ಕು ಕಡಹಿನಲ ಶ್ಯಂ
ಗಾರವಿದು ವಿವರೀತವೇನ್ನೆ ಪಾರ್ಫ ಕೇರೆಂದ ||†

ದೇವ ಹಗೆಯಾಗಿರನು ಕರ್ಣನಿ
ದಾವ ಹದನೆಂದಷಿಯ ಮನದಲ
ನೋವು ಏಗುವುದು ಕೈಗಳೇಳಷ್ಟ ತುಡುಕುವಡೆ ಧನುವ |
ಜೀವವಿತನಮೇಲೆ ಕರಗುವು
ದಾವ ಸಖನೋ ತತ್ತ್ವವಂಬೀ
ಭಾವನೆಯ ಬಗೆ ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ ||

ಕೌರವನ ಹೇಲಪ್ಪಿದಗ್ಗಿದ
ಷ್ವರವಿತನಮೇಲೆ ನಮಗವ
ಕಾರಿಯಾತನು ಮರಣದನುಸಂಧಾನವಿನ್ನೆ ಬರ |
ಷ್ವರಪುಪತಮಿಸಿತು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ವೀರನಿಂದಿಮೃಡಿಯ ನೇಹದ
ಭಾರವಣಿ ತೋಱುವುದಿದೇನ್ನೆ ಕರ್ಣನಾರೆಂದ ||

¹ ಸಲೆ (ಕ ಬ.ಪ.ಂ.ದ). * ಈ ಪದ್ಯ (ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ. ² ಸಹಿನೆಯಲ (ತ). † ಇಲ್ಲಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ದೇರಿಬೇರೆ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಗಳ ಕ್ರಮವು ದೇರಿದೆ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ.

ಅನುರದ ವ್ಯಾಮೋಹವಿದು ಡೇಲ
 ಕ್ರಾಸಪೋ ಕೌರಪರ ಥಟ್ಟಿನ
 ಹೈಸಿಕವೇ ನಿಮ್ಮದ್ದಿಯ ಪಾಯಾಮಯಿದ ಪಾಲೀಗಡೆ
 ಬಾಸಿ ಬ್ರೇತುದು ಥಲಿಗಿಲದ ಕಾ
 ಭಾಸ ಸೋತುದು ಕರ್ಣನಲಿ ಹರಿ
 ದಾಸೆಯಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾನು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ ॥

೨೫

ಕಾಲಯವನನುಪಾಯಿದಿಂದವೆ
 ಬೀಳಿಸಿದೆ ಮಾಗಿಧನನಾ ಪರಿ
 ನೀಳಿಸಿದೆ ಭೀಷಣ್ಣದಿಗಳ ಸೋಲಿಸಿದೆ ನಾಮುದಲ
 ಡಾಳಿನತಿ ಡೋಂಕಣಿಯ ತಕ್ಕಿನ
 ತೊಳಕಾಣನು ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯ
 ಹೇಳಲಮ್ಮೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾನು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ ॥

೨೬

ಖುಷಿಗೆಳನುಮತದಿಂದ ಕುಂತಯು
 ಬಸುಣಲೇನುದಯಿಸನಲೇ ನೀ
 ನಸುರರಿಷ್ಟ ಬಹುಕರ್ಪಕ ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರನಲೇ
 ವಸುಮತಿಯ ಭಾರವನು ಸಲೆ ಹಂ
 ಗಿಸುವ ಕೃತ್ಯವು ನಿನ್ನದೇನಗು
 ಬ್ಜನವಿದೇನೆಂದಉಯೆನಕಟಾ ಕರ್ಣನಾರೆಂದ ॥

೨೭

ಧರೆಯು ^१ಬಿಡುವೆಪ್ಪು^१ ಕುರುಪತಿಗೇ ನಾ
 ವಸುವರ್ಲೋಡಪ್ಪಟಿ ದರು ಏಹಿನಾಂ
 ತರ್ಲೋಳಗೆ ಭಜಿಸುವೆಪ್ಪು ನಿನ್ನನು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲ
 ತರ್ಲಿವೀ ಸಿರಿಗೋನುಗರ ಸೋಲ
 ದರನ ಕೋಲುವನೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾನು
 ಕರುಣಾನಕಟಾ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾನು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ ॥

೨೮

ದೂಡುವವರಾವಲ್ಲ ಕರುಣವ
 ತೋಣಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದೆನು ಹಗೆ
 ಯೋಣಿವನಲ ಸೇರುವುದು ಸೋದರದ ಸಂಬಂಧ ।

¹ ಬಿಟ್ಟಪ್ಪ (ಕ.ಗ.).

ಅಷ್ಟನೀತನ ಕೊಲೆಗೆ ಹೃದಯುವ
ನೂಡಿಗೊಂಡನು ಕರ್ಣನೆಕಚಾ
ತೋಣಿ ನುಡಿಯಾ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾನು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೬

ಅರನ ಕೇಳಿ ಒಳಕ ವಾರ್ಥನ
ಕರುಣರಸದಾಭಾಪ ವಾಗ್ನಿ
ಸ್ವರಕೆ ಮನದಲ ಹಜಾಗಿದನು ಮುರ್ವೈರಿ ಸನುನಗುತ |
ಕೇರಳಿದನು ಮಾತಿನಲ ನುಡು ಬಾ
ಹರನಲಾ ನೀ ನಿನ್ನ ವಂತಕೆ
ಸರಿಯೆ ಸೂತನ ಮಗನಿದೇನೆಂದಸುರಿಪು ಜಜೀದ || ೨೦

ವಾಸಿಗಾದುದೆ ಜಾತಿನಂಕರೆ
ಬೇನಣಾಯಿತೆ ಧ್ಯೈತಿಗೆ ಕಲಿತನ
ತೇನು ಹೊಲಿಗಳು ಮೂಡಿದೂರಾ ವಾರ್ಥ ಸಮರದಲ |
^१ಹೊಸಕದ ಭಲವೀಯಹಂಕೃತ
ಮೀನಲಳಿದುದೆ ತಿವಶಿವಾ ನಿ
ದೋರ್ಷಿಪದಲ ಬಹುದೋರ್ಷವಿದು ಏಪರೀತವಾಯ್ತಿಂದ || ೨೧

ಕೃತಯೋಳೀ ಕೃತಿಯರ ಧರ್ಮ
ಸ್ಥಿತಿಯಾನಣಿಯಾ ಕೃಷ್ಣ ಚಾಪ
ಹೃತರನವಗತ ವಾಹನರ ಪರಮಾತ್ಮ ಕೇತಿಗಳ |
ಗತಿವಿಹಿನರ ದೈನ್ಯವಾಚಾ
ಯುತರ ತರು ವಲ್ಲಿಕ ಜಲ ಸಂ
ಗತರನಿಷಿವುದು ಧರ್ಮವೇ ನಾವಣಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೨೨

ಹೇಳು ಹೇಳನ್ನೋಮ್ಮೈ ಧರ್ಮವ
ಕೇಳಿದಱಿಯೆವ ನಿಮ್ಮ ಕಯ್ಯಲ
ಕೇಳಿರಾಗದೆ ರಾಜಧರ್ಮ ಪೂರಾಣ ಸಂಗತಿಯ |
ಉಳವನಷಾಟವೆ ದೊರಾರಿಸಿ
ಸೋಲಿಸುವುದೇನರಿದೆ ಬಲುಗ್ರೌ
ಯಾಳಿಲಾ ನೀ ರಣಕೆ ದಿಟ ವಸುದೇವನಾಣಿಂದ || ೨೩

¹ ದೂತಕದ ಭಲಭಲವಹಂ (ಘ), ದೂಸಕದ ಭಲವೀಯಹಂ (ತ). ದೂಸ
ಕನ ಭಲವೀಯಹಂ (ಪ).

ಈಗಲೇ ಧರ್ಮಶ್ರವಣ ನೀ
ನಾಗರೇಷಣಿನ ನುಡಿದ ಭಾಷೆಗೆ
ಮೂಗುಹೊಳೆದುದೆ ಮತ್ತೆದಲಾ ಮಾತೃಗಳು ಹಳಸುವದೆ |
ಹೋಗಲೆಲೆ ಮರುಭೇ ಏಭಾಡಿಸು
ಬೇಗದಲ ಬಹುರಾಜಕಾರ್ಯವ
ನೀಗಳೇ ತಿದ್ದುವೆನು ತೊಲಗಿಸು ಸೂತಜನ ಶರಪ ||

೨೪

ಅಕ್ಷಯ ನಿಷ್ಪರ್ಣಣಯೆ ವೈಥಾ ಪಾ
ತಕ್ಷವಿದೇಕೈ ಹೇಳು ಜಯಕಾ
ಮುಕರು ನಾಷ್ವೇಂಖ್ಯಾದೆ ನಿಮಗೇತೇನು ನಿಬಂಧ |
ಪ್ರಕ್ಷಯ ಕುರುವಂಶದಲ ಯದುರಾ
ಜಕರೊಡನೆ ಹೆಗೆಯಿಲ್ಲಲೇ ಮತ
ವಿಕಳನಾದನೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನ ಕೊಲುವನಲ್ಲಿಂದ ||

೨೫

ಬಿಸುಣು ಹೋಡನು ರಥವ ನಾರಧಿ
ವಸುಧೆಯಲ ರಥವದ್ದು ಕಡೆದುದು
ನಿಶಿತಮಾರ್ಗಣವಿಲ್ಲ ಕಯ್ಯಲ ದಿಷ್ಟುಧಸುವಿಲ್ಲ |
ಎಸುವಡೆಂತೇಳುಪುವು ಕಯ್ಯ | ನೀ
ಬೆಸಸುವಡೆ ಮನವೆಂತು ಬಂದುದು
ಬಿಸುಣ ಶಿಖಿ ಬಲುಹಾಯಾ^೨ ಕರ್ಣನ ಕೊಲುವನಲ್ಲಿಂದ ||

೨೬

ಗುರುವನೆಸುವಡೆ ಮೇಣಿ ಭೀಷ್ಣನ
ಸರಳ ತಡಿಕೆಗೆ ತಾಚುವಡೆ ಧಿ
ಕ್ರಿರಸುವಡೆ ಕೃಪ ತಲ್ಪ್ಯ ಸೈಂಧವ ಮುಖ್ಯ ಬಾಂಧವರ |
ತೆರಳಿದನೆ ತೇರ್ವೈಸಿದನೆ ಹೇ
ಪರಿಸಿದನೆ ಹೋರಿದನೆ ಕಲತನ
ಕರಗಿತೇನಿಂದಬಿಯೆ ಕರ್ಣನ ಕೊಲುವನಲ್ಲಿಂದ ||

೨೭

ಬಳಿಕ ಭೀಮಾದಿಗಳ ಮನದಲ
ಸುಳಿದುಷ್ಯ ಸಂದೇಹವಿತನ
ಕೊಲುಪುವೇನನುಚತವೋ ಮೇಣಿಚಿತವೋ ಶಿವಾ ಎನುತ |
ಅಳುಕಿದರು ದೂರದಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ರೌಳಗೊಳಗೆ ಸಂತಾಪತ್ವಿಯಲ
१ತಳಿತ ದುಗುಡದ^१ ಬಿಗಿದ ಬೆಣಗಿನೊಳಿದ್ದು ದಾಕೆಯಲ ||

೨೮

^१ ಗಳಿತಧೈರ್ಯದ (ಫ.ಃ.ತ.ಃ.ಃ).

ಮೌದ್ಯಲಲೇರಜೊಡಿ ನಲಿ ಸುವ್ಯಾತ್
ನದ ಸಫಾಡವ ಕಂಡೆನಿಗೆಳು
ತುದಿಗೆ ಬರೆಪರೆ ಕಂಡೆನಿವರೆವರೆದು ಥಟ್ಟಿನಲ |
ತುದಿಪರೆಳ ಕಂಬಿಯ ಬಳಸಿದ
ಬೆದುಗೆಳ ಕುಕ್ಕು ಲಿಸಿದುತ್ವಾ
ಹದ १ವಿಫಾತಿಯ^१ ನಟ್ಟ ಚಿಂತೆಯನರನ ಕೇಳಿಂದ || ೪೯

ಮತ್ತೆ ಜಟ್ಟಿದನು ದನುಜರಿಪು ತಲೆ
ಗುತ್ತೆದನು ಕಲ ಪಾರ್ಥ ನಾತನ
ಕುತ್ತೆ ಬರಸೆಲಿದಂತೆ ಭಂಗಿಸಿದನು ಮುರಧ್ವಂಸ |
ಒತ್ತೆ ವಪು ಘಲುಗುಣನ ನುಡಿ ಮಿಗೆ
ಕೆತ್ತೆ ವಪು ಹರಿವಚನವಾತನ
ಚಿತ್ತವನು ಸಂತ್ಪೈಸಿ ಹರಿ ತಿಳುಹಿದನು ಸಾಮುದಲ || ೫೦

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ^२ ನಿಮ್ಮೆನು^३ ಹಿಮುಕರ
ಕುಲದ ಸುಕುಮಾರಕನು ಲೋಕದ
ಕುಲವಿಹೀನನು ಕಣಿಕನಿವ ನಿನಗೆಂತು ಸರಿಯಹನು |
ತಲೆಯ ಮಾಸಿ ತರೀರವನು ಸಲೆ
ಸಲಕಲೋನುಗೆ ಕಾರಿವನ ತಂ
ಬುಲಕೆ ಕಯಾಗ್ಯಂತವನು ಬಂಧುವೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿಂದ ||* ೫೧

^१ ನಿಹಾರದ (ಖ.ಪ.ತ). ^२ ವಿಮುಳ (ಕ.ಷ.ದ). * ಈ ಪದ್ಧವಾದ ಮೇರೆ (ಕ.ಗ.ಷ.ದ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನೆರಡು ಪದ್ಧಗೆಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ :—

ಮರುಂಧ ಏರಿಭಷಿಂಗೆ ರಣದಲ
ಕರಗುವುದೆ ಶೂರತ್ಯಾಪು ನಗುವರ
ನಱಿಯಲಾ ಸೀನಾರಾ ದುಪ್ಪುಲ ಕಣಿವನಾರು |
ಸರಳ ಸಳಿ ಸೀನಕತಕಣನ
ಕೊರಳ ಬಳಿಯನು ಬಳನು ಬಯಲನು
ಕರುಳಿ ಬೇಕೆಂದನುರಿಪು ಥಟ್ಟಿಸಿದನಜುಂನನ || ೮

ಕೊರೆಯ ಮೇಲಿಟದವನಗ್ಗಿಸಿ
ಸಲಹುಮರು ಪುರುಷಾರ್ಥಿಜೀವಿಯ
ನಿಳಕೆ ಗಾಬರು ನಾಷಾಮಿದ್ವೈಕರನೇಲದು ನಂಬುವರು |
ತಳಿಯಲದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಹಜದ
ಬಳಕೆ ನಿನರಸಾಗಿ ನಿನ್ನನು
ಕೊಂಡು ಕಣಿಂಗೊಲದೆ ನಿತಿಯ ವಚನ ದಿಷಿಂದ || ೯

ಕೇದ ಹೊತ್ತಿನಿ ನಿಮ್ಮ ದೀಂಟಯ
ನಾಡಿಸಿದನಿವೆ ಜೂಜನಾಡಿಸಿ
ನಾಡ ಕೊಳಿಸಿದ ಹಿನುಣಿವ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರನು ಕೆಡಿಸಿ |
ನಾಡ ಸಂಘಾನವನು ನಾವೋ ಮಾ
ತಾಡಲ್ಲಿಮ್ಮನು ಬಿಗಿಯಲನುವನು
ಮಾಡಿಸಿದ್ದನೀ ಕಣಿ ನಿಮಗತಿಹಿತವನೆಂದ || ೫೨

ಕೊಲ್ಲನೇ ಅಭಿಮನ್ಯವನು ಹಗೆ
ಯಲ್ಲವೇ ಮಾರುತಿಯ ಕೊರಳನು
ಬಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟನೇಳಿಯನೇ ಕಡೆಯೆನನೆ ಧರ್ಮಜನ |
ಶಿಲ್ಪಿಸೀತಿಯ ನೆನೆಯುದಿರು ನೀ
ನೆಲ್ಲಿಯವನೀ ಷೈರಿ ಕಣಿನ
ದೆಲ್ಲಿಯವನೆನು ಮರುಳಿ ಎಂದನು ^४ನಿಜವ ತೋಣಿಸದೇ || ೫೩

ಬೀಸಿದನು ನಿಜ ಮಾಯೆಯನು ಡೊ
ಧ್ವಾನದಲ ಹರಹಿದನು ತಮವನು
ರೋಪವನು ಬಿತ್ತಿದನು ಮನದಲ ನರನ ಕಲ ಮಾಡಿ |
ಬಿನೆ ಬಳಿಕೆನ್ನೆ ಬಿಳಿ ಗುಣ
ದೊಷ ನಿನ್ನದು ಪುಣ್ಯ ಪಾಪದ
ವಾಸಿ ನಮಗೇಕೆನುತ ಕೊಂಡನು ಧನುವನಾ ಪಾರ್ಥ || ೫೪

ಹಿಡಿ ಧನುವನನುವಾಗು ನಾಕ
ನ್ನೆ ಉಬಿಲನ ಹಾರದಿರೆನುತ ಕಯ್ಯ
ಗಡಿಯನೆಚ್ಚನು ನೂರು ತರದಲ ಸೂತನಂದನನ |
ತೂಡಗಿತ್ತೇ ಕಕ್ಕುಲತೆ ಮನದಲ
ಫಡ ಎನುತ ನೂಡಿಂಬನೆಡೆಯಲ
ಕಡಿದು ಬಿಸುಂಗನು ಸೆಳೆದ್ದಾ ಈಗ್ಗಿಟ್ಟನ ಕಿಂಬಾಯಲ || ೫೫

ರಥವ ಸಂತ್ಯಾಸಿದನು ಬಳಿಕತ
ರಥ ಭಯಂಕರನೇಣಿದನು ^५ನಿಜ
ರಥವನತಿಹರುಷದಲ್ಲ ತೂಕೆದನು ಚರಣ ಕರತಳವ |
ಪೃಥಿವಿ ನೆನದಪಕಾರ ಲೋಕ
ಪೃಥಿತವಾಯಿತು ನಾಕು ಬದುಕಲ
ಪೃಥಿಯ ಮಕ್ಕಳನುತ್ತ ಕೊಂಡನು ನಗುತ ಏರೆಯವ || ೫೬

^१ ದಪನ (ಖ.ಬ). ^२ ದಪ (ಫ.ತ.ದ.ಪ). ^३ ಇಲ್ಲಿ (ತ.ಪ). ^४ ನಿಜವ ತೋಣಿಸಿದ (ಕ), ಜಿಂದು ಮುರಮೈರಿ (ಫ.ತ). ^५ ಹಯತಾಯ ತಪ್ಪಿಸಿದನು (ತ).

ಧನುವ ಕೊಂಡನು ಹಯವ ಜಯದ
 ಜೂರನನ ತಸ್ತಿಬಿದನವಿಳ ಕುರುಬಲ
 ವನಧಿಗಳಿಯವನಿತ್ತ ಮುಸುಕಿದನಂಬಿನಲ ನರನ |
 ಕನಲಿದವು ನಿನ್ನಾಳ ರಿಪ್ಪನ್ನಪ
 ಜನವ ಬಯ್ದಿ ಪು ಕಹೇ ಬಹುವಿಧ
 ನಿನದದಲ ಗಚ್ಚಿಸಿದವೆರಡೊಡ್ಡಿನಲ ಫನವಾಡ್ಯ ||

೪೯

ಅಳುಕಿದನೆ ರಥ ಮುಗಿ ದರೆ ಕಳೆ
 ವಳಿಸಿದನೆ ತಲ್ಲಾಪನರಣಿಕೆ
 ಕೆಲಬಲನ ಹಾರಿದನೆ ನರನವೆಗಡಿನ ಕಾದಿದರೆ |
 ಬಲಮಧನ ಮರ್ಮ ಭಾಪ್ತ ಪಾಂಡವ
 ಬಲ ದಿಶಾಪಣ ರಾಯಮದನ
 ಪ್ರಯುಕರ ಭಾಪೆಂದು ಹೋಗಲಿತು ವಂದಿ ಸಂದೋಷ ||

೫೦

ಅರನ ಕೇಳೈ ಜೂಜುಗಾಣರ
 ಸಿರಿಯ ಸದಗರ ಕಳಿಗಲ ತಾ
 ವರೆಯ ನಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಬಾತ ನಿತಂಬಿನೀ ಸ್ವೇಳ |
 ಪರಮಯೋಗಿಯ ಲ್ರೋ ಕಾರವ
 ರರನನೊಡ್ಡಿನ ಜಯವಿದೀನಱ
 ಗರೆಡಿಯೋಂದೇ ಶ್ರಮವ ಕೊಡುವೆದು ತಕ್ಕಧನುವೆಂದ ||

೫೧

*ಉಬ್ಬಿದನು ನಿನ್ನಾಳತನಾತನ
 ತುಬ್ಬಿನಲ ಕುರುಬಲದ ಹರುಷದ
 ಜಬ್ಬಿರಿಯ ಹುರಿಗೂಡಿ ತೋಣಿತು ಚಾರು ಚತುರಂಗ |
 १ತೆಬ್ಬಿ^१ ತುಳುಕುವ ಕಣೆಯ ಕಣೆಯಲ
 ಹಬ್ಬಿ ಹರೆದು ತೋರದಲ ಬಲ
 ದುಬ್ಬಿಗವರದ ಕಣ್ಣಗಳು ^२ಕಣಾರವಸಾನದಲು^२ ? ||*

೫೦

*ಉಬ್ಬಿದನು ನಿನ್ನಾಳತನೀತನ
 ತಬ್ಬಿದನು ಕುರುಬಲದ ಹರುಷದ
 ಜಬ್ಬಿರಿಯ ಹುರಿಗೂಡಿತೋದಱಿತು ಚತುರ ಚತುರಂಗ |
 ತಬ್ಬಿತು ಕಣೆಯ ಕಣೆಗಿಲೆ ಹಬ್ಬಿ
 ಹರೆದು ಶ್ಲೋಕದಲ ಬಲ
 ದುಬ್ಬಿಗವರದ ಕೊಂಡವೈಲು ಕಣಾರವಸಾನದಲ || (ಕ).

^१ ತೆಬ್ಬಿ (ಗ.ಳ.ತ.ದ.ಪ). ^२ ಕಣಾನ ಸಹಾದದಲ (ದ), ಕಣಾರಪಹಾನ
ದಲ (ಪ).

ಹತ್ತು ಶರದಲ ತುರಗವನು ಮೂ
ವತ್ತಾಲ ಮುರಪೈರಿಯನು ತೇಂ
ಬತ್ತಾಲ ಫಲಗಣನವೈವತ್ತಾಂಬಿನಲ ಕಹಿಯು |
ಮತ್ತೆ ಮೂಲಪತ್ತಾಲ ವಾಗುಳಿಸು
ವತ್ತೆ ಲಾಲ ನರರಥವ ನೂಜೈ
ವತ್ತು ಶರದಲ ಘಾಮಗಣಾಸಿದನು ಹತ್ತಾಂಬಿಲವ || ೫೮

ಬಲಜಲಧಿ ಸುಳಿಗೋಂಡು ಪಾಥನ
ಬಳಿಗೆ ತಗೆದುದು ತಗೆದುದೀತನ
ಕಲಿತನದ ವಿಕ್ರಮ ಧನಂಜಯನಾ ಧನಂಜಯನ |
ಅಳುಕದರು ಭೀಮಾದಿಗಳು ತ
ಲ್ಲಿಸಿತಾಚೆಯ ಧಣ್ಣು ಕೌರವ
ದಳದ ಕಳಕಳ ಕೆಟ್ಟು ದೊಂದರೆಗಳಗೆ ಪಾತ್ರದಲ || ೫೯

ಇಷ್ಟತಾತ್ತಾಲನೆಯು ನಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನಯ ಸಂದಿ

ಸೂಚನೆ || ಸಮರ ಸಾಹಿತೀವೀರನನುಪಮು¹
ಕಮಲಸಖಿನ ಕುಮಾರನದ್ವಿಂ
ದಮರನಗರಿಗೆ ನಡೆಯ ಹಲುಬಿಂದ ಕೌರವರ ರಾಯ ||

ಸಾಲದೇ ಕಥೆಯಿನ್ನು ಮೇಲಣ
ಕಾಳಿಗದ ಹಾತುಗಳನಕ್ಕಾ
ಕೇಳಿ ಜೀವವ ಹಿಡಿಯಲಾಪೈ ತಂದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ |
ಹೇಳುವದೇ ಕರ್ಣವ್ಯಾಘೇಯ ಸಂ
ಭಾಲನುವಡೆನಗರಿದು ನುಡಿಗಳ
ಕಾಳಕೂಟವ ಬಿಡಿಸುವನೆ ಕಿವಿಯಾರೆ ಸವಿಯೆಂದ ||

೮

ತೂಳಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಣವೀತನ
ಮೇಲೆ ಶಿವಕಿವ ಕಣೆಯ ಕಡೆವಳಿ
ಗಾಲ ತಪ್ಪಲ್ಲಿನುತ್ತ ಕಡೆದನು ಕರ್ಣನಂಬಿಗಳ |
ಮೇಲೆಮೇಲೆಕ್ಕಿಂಬಿಗಳ ಸಲೆ
ಸೀಳಿ ಕರ್ಣಧ್ವಿಜದ ಕಂಭದ
ಕೊಲ ಮುಣಿಯೆಸಲುಡಿದು ಬಿದ್ದು ದು ವರ ರಘಾಗ್ರದಲ ||

೯

ಆ ಮಹಾಧ್ವಿಜ ದಂಡ ಪಾತದ
ಽಂದಾಮರದ ದಳಪ್ಪಳಕ ಹೆದಸುತ್ತು²
ಹಾ ಮಹಾದೇವೇನ ಹೇಳುವೆನ್ನು ಮಹಿಷತಿಯೆ |
ಧೂಮ ಚುಂಬಿತ ಚಿತ್ತದಂತ ಸ
ನಾಮರಿದ್ದು ದು ಸೈಬಲಾಶ್ವ
ತಳ್ಳಿಮು ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮಕಾದಿಗಳೊಂದು ನಿಮಿಷದಲ ||

೧೦

¹ ಶೌರ್ಯವೀರನು (ಕ), ಧೀರನನುಪಮು (ಇ.ದ), ವೀರಭಜಬಲ (ತ.ನ.ಪ.ಬ).
² ತಡೆ (ಇ.ತ.ದ). ³ ದಾಮರಕ ಪ್ರಸರಿಸಿತಾಗಳ (ಇ.ದ), ದಾಮರದಲ್ಲಿಯವರವನು (ತ.ಪ).

ಮತೆ ಕೇಳಿರಿವಿಕ್ರಮೆವ ನಭ
ಕೊತ್ತೆ ತೀತನ ಶೈರ್ಯಾಂಶನ
ಸೆತ ರಲಿ ನಾದಿವನು ನಾನಾವಿಧ ಶರಾವಣಿಯಾ ।
ಹತ್ತೆ ಶರದಲ ಕರ್ಣ ತಾಪವ
ಕತ್ತೆ ರಿಸಿದನು ಪಾಫ್-ನೀತನೆ
ಚತ್ತೆ ದಲಿ ಕರುಣಾರೂಪಕ ಕಾರಾಣಿವಾಯ್ತುಂದ ॥

೫

ಮ್ಲೋಳ ಭೀಷ್ಯರ ನಷ್ಟಿದರೆ ಮುಂ
ಗಾಣಿಕೆಯ್ತೇ ವಡಿದರೆನ್ನಿಯ
ಗ್ಲೋಳ ಕೊಯ್ದನು ಕೃಷ್ಣ ಮುನ್ನಿನ ಕುಲಪನೆಯ್ಯರಿಸಿ ।
ಪ್ರಾಣ ಪಾಂಡವರೆಂಬು !ನುಷಿಯನ್ನು
ಜಾಣಿನಲಿ ಹರಿ ಬಲಿದನೇವಡೆಯಾಗೆ
ಕಾಜಿನಾಪ್ತ ರನೆಂದು ಮನದಲ ಮತುಗಿದನು ಕರ್ಣ ॥

೬

ಕುಲಕ ಕೀಳಿವನೆಂದು ಒಕ್ಕರಿ
ಗಳೆದದಾ ಬಹುಂಂದುವರ್ಗವ
ನುಳಿದು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿನಗಳಿಷ್ಟೇಕವನು ವಾರಾಟಿ ।
ಕುಲದ ಮಂಳಿನವ ತೊಳೆಂದ ಕೌರಾವ
ಕುಲದೊಳ್ಳಿದಂಚ್ಯೆಚ್ಚೆವನಿಪಾಲಕ
ತಿಲಕ ಕುರುಪೆಗಾಪ್ತ ರಿಳ್ಳಿಂದಳಿದನು ಕರ್ಣ ॥

೭

ನೋಡಿ ದಣಿಯನು ನಿಷ್ಟೆ ಲುಷಿತವ
ಮಾಡಿ ದಣಿಯನು ಬೇರ್ ಮೇಳದ
ಲಾಡಿ ದಣಿಯನು ಶಿವಶಿವಾ ತನ್ನ್ಯಾದನೆ ಕುರುರಾಯ ।
ಓದಲಉಯದೆ ಮ್ಲೋಳ ಭೀಷ್ಯರು
ಗೂಡ ತಲ್ಲಿಗೊಚ್ಚೆಸುಲಲ ತಾ
ಮಾಡಿತೇನರನಂಗನುತ ಮತುಗಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ ॥

೮

ವೋದಲಾತ್ತೈ ಜರಳಿವನೋಡವೆ
ಷ್ಟಿದರ ಮೆಯ್ಯಲ್^१ ಮಂಡಿನೋಡವು
ಷ್ಟಿದರು ಸೂರ್ಯರು ಮಂಡಿಯೆ ಮಂಡಿನು ತನ್ನ ನುಳಿವಿನಲ ।

^१ ಬಿರುದನು (ಇ.ತ.ದ.ಪ).^२ ಮಾರೆಯಲ (ಇ.ನ.ಬ).

ಕದನವೆನ್ನಯ ಸುಳಿವನೊಳಕೊಂ
ಡುದು ಸುಯೋಧನನ್ನಪಡಿಗಿನಾ೦
ಸ್ವದರ ಕಾಜನು ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದಳಲದನು ಕರ್ಣ ॥

೮

ಸಲಹಿದೊಡೆಯನ ಜೋಳವಾಳಗೆ
ತಲೆಯ ಮಾಣಿಪುದೊಂದು ಪ್ರಣಿದ
ಇಲಪ್ತಿ^१ ಮರಣದ ಹೊತ್ತು ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಬಿ ಸುಕೃತಭಲ |
ಇಂದೊಂದು ಗ್ರಾಹಿಸಿದ್ದಾರಿಗೇ
ಖಲಿಸುವುದು ತಾ ಧ್ಯಾನೆನುತೆದೆ
ಹಳಿಡಿಸುರಾಂತರಕನೀತಿಸುತ್ತಿರುವಾ ಕರ್ಣ ॥

೯

ಒಳಗೆ ಹೃದಯಾಂಬುಜದ ಮಧ್ಯ
ಸ್ವಳಿದೊಳಗೆ ಮುರಷ್ಯಾರಿಯನು ಹೊಱ
ವಳಿಯದಲ ಘಲಿಗುಣನ ಮಣಿರಥದಗ್ರಭಾಗದಲ |
ಹೊಡೆವ ಹರಿಯನು ಕಂಡನಿದು ಹೊಱ^२
ಗೊಳಗೆ ಹರಿ ತಾನೆಂಬಿಭೇದವ
ತಿಳಿದು ನಿಜದೆಚ್ಚು ಸಮಾಧಿಯೋಳಿರುವಾ ಕರ್ಣ ॥

೧೦

ಅರನ ಚಿತ್ತ ಸಾಚೆಯಲ ಮುರ
ಹರನಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನಯವ ಸಂ
ಹರಿಸಿದಾತನು ಭೀಮಸೇನನೂ ಮೇಣ್ಣ ಧನಂಜಯನೂ |
ಸರಳ ತೊಡು ತೊಡು ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಣನ
ಶಿರವನಿಳುಹಾ ಹಾರದಿರು ಹೇ
ವರಿಸದಿರು ತಗೆ ದಿವ್ಯಶರವನು ಬೇಗಮಾಡೆಂದ ॥

೧೧

ಕರಗುವರೆ ನೀ ನಾರು ಭೀಮನ
ಕರೆದು ಕೊಲಿಸುವೆನೀತನನು ನಿ
ಪೃಥವಿಲಾ ನೀನೆನ್ನ ದಿರು ತಗೆ ನಿನ್ನ ತನ್ನಿಂದ |
ಹಣಿಯದೇ ಹಗೆ ನಮ್ಮ ಜಕ್ಕರ
ಲರಿಭಟನ ಮುಣಿವೆನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನರಸುತ್ತನವೆದು ನಿಲಲಿ ನೀನಂಜುವರೆ ನಾರೆಂದ ॥

೧೨

^१ ಬೆಳನು (ಬ.ತ.ನ). ^२ ತಾಪೂಳಗು ಹೊಱಗೆಂದಂ (ಒ.ದ).

ತನು ಕಣಿಕನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ
ದ್ಯೇಷವೇ ಸೋ ಎನುತ ಮನದಲ
ಫಾಸಿಯಾದನು ಪಾಥ್ರ ಕರುಣಕ್ಕೂ ಫಮಾಪುಣಕೆ ।
ಅನೆಯಿನ್ನೇ ಕೆನುತ ಸೆಳಿದನು
ಸಹಸುಗಿಡಿಗಳ ಹೊಗೆಯು ಹೊದಹಿವ
ವಿಾಸಲಿಂದಾರೆಂಜಲಿಸರಂಜಿಳಿ ವಾಗ್ರಣವ ॥

೧೩

ಉರಿಯನುಗುಳುವ ಬಾಣದಲ್ಲಿ ಕ
ತ್ತರಿಸಿ ಕಣಿಕನೆನಲ್ಲಿ ಸಮರದ
ಲುರವ ಕ್ರಿಲಿಸಿತಂಬು ಗಜುಗಡಿಪಾಗಿ ಗಾಢದಲ ।
ಹರಣ ತೊಲಗಿದ ಮಾರ್ಪಣನು ಮುರ
ಹರನು ಕಂಡನು ರಥದ ವಾಖ್ಯ
ನಿರಿಸಿ ಕಣಿಕನ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು ವಿಪ್ರಮೇಷದಲ ॥

೧೪

ತ್ಯಾಗಿ ಜಗದೊಳಗಂಬ ಕೀತಿಯ
ಲೋಗರಿಂದಪೆ ಕೆಳ್ಳಿ ಬಿಂದನ್ನು^१
ಬೀಮೇಗಳಿತಯ ಪದವನೊಲುವಡ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳ^२ ।
ಉಗಳೇವುದು ನಮ್ಮೆಭೀಷ್ಟ
ಶ್ರೀಗೆ ಮಂಗಳವೆಂದು ಹರಿಂದ
ಡಾಗಳಿಯಿದ್ದಾ ಕಣಿ ನೆಸುಸಗುತ್ತಿದ್ದ ಮನದೊಳಗೆ ॥

೧೫

ತ್ಯಾಗಿ ನಿಂತಾಸನದ ಮೇಲಿ
ದ್ವಾಗೆ ಬೇಡಿತಸೀಯಚೈಹುಮು
೪ ಶಾಗಳೇವುದ ಬೆಸಂಯಿನೆ ನಗುತ್ತಂದನಾ ಪವ್ರು^४ ।
ತೂಗುವೀ ಕುಂಡಲಪನೇಷ್ಟು
ಬೀಗ ಧಾರೆಯನೆಬೆದು ಕೂಡಿಯೆನ
ಲಾಗಳುದಕವನಱಸಿ ಕಾಣಿ ನೋಡಿದನು ಕಲನ^५ ॥

೧೬

ಉದಕವನು ಹೊಣಗಣನುತ್ತಿರಲಾ
ಪದುಮನಾಭನು ನಗುತ ನಿನ್ನ ಯ
ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ಫತುಗಂಗಾಜಲವ ತಿಂದನಗೆ ।

¹ ಲಿಯ (ತ.ಪ) ಲತ (ಕ) ನೆಯ(ನ). ² ಕೆಳಿ ಬಿಂದನು (ಕ). ³ ಮೇಗ
ಣಿಕಯ ಗತಿಯನೊಲುವಡ ಮನದಭೀಷ್ಟವನು (ಕ). ⁴ ಶಾಗರೇನುಂಣಿನುತ
ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಮರಗುತರೆ (ಬ.ಪ.ನ). ⁵ ನೀಫೆನಲ್ಲಿಪಾರ್ಪಾರಣಿತಲ ಬಂದು
ಬೇಡುವುದುಂಟೆ ಹೇಳಿನಲು (ತ).

ಹದುಳಿದಿಂದೆಂಬ ಧಾರೆಯನು ಸಂ
ಪದದ ಮುಕುತಿಯ ಪದವನೊಲುವಡೆ
ಇದು ಶುಭೋದಯವೆಂದು ಮಾಯಾವಿಪ್ರಣಾಹಿದನು || ೧೯

ಸರಳ ತೆಗೆದನು^१ ಸರಸಿಜಪ್ಪಿಯ
ವರ ನುತನು ತನ್ನ ರವ ಬಿಗಿದನು
ಫರಿಷೆಲು ಫರಿಲೆನಲು ತೆಗೆದನು ನಿಮ್ಮರೋದಕವೇ |
ವರಮ ಸಂತೋಷದಲ ಧಾರೆಯ
ನೆಟೆದು ^२ಕುಂಡಲವೀಯೆ ಮಿಗೆ ಪೈ
ಪ್ರಾರದ ಜನ ಜಯ್ಯೆನಲು ಮುರಿಷುವೊಲಿದು ಕ್ಷೇಕೊಂಡು || ೨೦

ಪರವಾ ಕರುಣಾನಿಂಥು ಕರ್ಣಂ
ಗಿರದೆ ನಿಜಮೂತ್ತಿರ್ಯಾಯನು ತೋಡಿದ
ನುರುತರ ಹೈಮ್ವದಲ ಮುಕುತಿಯ ಪದವ ನೇಮಿಸಿದ |
ಸರನನೆಚ್ಚು ಬೀಸಿದನು ಕರುಣಾಗೆ
ಕರುಣದನುಸಂಧಾನ ಮಾಣದು
ಧರೀಯೋಳಜ್ಞ ರಿಯೆನುತ ಬೆಣಿಗೊಳಿದ್ದು ದಮರಗಳ || ೨೧

ಹಿಂದೆ ಹಾಶುಪತಕ್ಕೆ ಬಳುವೆಳಿ
ಬಂದುದಂಜನ ಬಾಣವದಣಿಳೆ
ಯಿಂದ ತೆಗೆದನು ಗಿರಿಜೆಯಂಪ್ರಿಯ ನೆನೆದಾ ಮಂತ್ರಿಸುತ |
ಮಂದರಾಟಲ ನಡುಗೆ ಕಿಟಗಳ
ಸಂದಣೆಯ ನುರಿಪಂಬನಾ ರವಿ
ಸಂದನನ ಕೊರೆಳಿದೆಯೋಚ್ಚನು ವಾಸವನ ನೂನು || ೨೨

ಅರನ ಕೇರ್ಮೈ ಕರ್ಣನೊಡಲಲ
ಪರಮ ತೇಜಿಃಪುಂಜವೇದಿದೆ
ಪ್ರಿಸಿ ಹಾಯ್ಯಾದು ಹೊಳೆದುದಿನಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯದಲ !
ಅರರೆ ಭಾಪುರೆ ಕರ್ಣ ಮರು ಭಾ
ಪ್ರರೆ ಭಣ್ಣಾಗ್ರಣಿ ಸಿನ್ನ ಸರಿದೊರೆ
ಯೆರಡು ಯುಗದಲ ಕಾಣಿಸೆಂದಳಲಿದನು ಹನುಮಂತ || ೨೩

¹ ತನ್ನಹೃದಯವ ನರಿದು ಫರಿಷರಿದನಲು ನಿಮ್ಮರೋದಕವೇನಿಪ ಅಮೃತೋದಕವ ದ್ವಿಜಕರದಿ ಹಿಡಿದು (ತ). ² ದಾನವೀರದೆ ಮಾಡುತ್ತರಲು ಮೇಲಿನ ಸುರರುಫೀಯೆನಲು ಪುಷ್ಟಕವಿಳಿದುದಂಬರದಿ (ತ.ಪ.ಬ.).

ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ ಮರಳಿ ಬಾಳವ
ತೊಟ್ಟನೇ ತಾನೋದೆಯನೆಂದು! ಈ
ಯಷ್ಟೆಡನೇ ಪಾಂಡವರೊಳ್ಳನುಸಂಧಾನವನು ^೨ಪೂರ್ಣಾಷ್ಟು^೩ |
ನಷ್ಟ ಕರ್ಣಿಗಳುತ್ತದನೆ ಕೌರವ
ಕೆಟ್ಟನಕಣಕಟೆಂದು ಕಾಯುವ
ಬಿಟ್ಟ ಕರ್ಣನೋಳಾರು ಸರಿಯೇನು ತಿಮ್ಮದಮುರಗಳ || ೨೨

ಬಲುವಿದಿಯ ಬಿಲು ಪಾವುದಲ ಬೀರ
ಕೊಳಗೆ ನವಡಿನಿ ತೆಗೆವ ತಿರುವಿನ
ಹಿಳುಕು ನಿಮಿರಿದ ತೊಳೆ ತೊಱಿಕೆ ಬಲಿದ ಭಾಗವಲ |
ಬಲಿದ ಮಂಡಿಯ ಬಾಗಿವೋಡಲನ
ಹೊರ್ವ ತನುಕಾಂತಿಯ ಮಹಿಳೆಪತ್ತಿ
ತಲಕ ಕೇಳ್ಣ ಕರ್ಣನೇಡನು ರಥದ ಮಧ್ಯದಲ || ೨೩

ಕಳಚಿ ದುರಿಯೋಧನನ ಬೆಳುಗೊಂಡ
ನೆಲಕೆ ಬೀಳ್ಳಂದದಲ ಕೌರವ
ಶುಲದ ನಿಷಿಳ್ಳತ್ಯರ್ಥವಿಳಿಗೊಳ್ಳಿಸಿ ಕೆಡವಂತೆ |
ಧಾರಧಳಪ ನಗಮೋಗದ ಗಂಣ್ಯಾ
ಬಲಿದ ಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಟ್ಟ ಕಂಗಳ
ಹೊರ್ವ ಹಲುಗಳ ಕರ್ಣಶಿರ ಕೆಡವಾದು ಧರಿತ್ತುಯಲ || ೨೪

ಕರ್ಣ ಹಾ ಹಾ ಸೂತನುತ ಹಾ
ಕರ್ಣ ಹಾ ರಾಧಾತನುಜ ಹಾ
ಕರ್ಣ ಹಾ ಎನ್ನಾನೆ ಹಾ ಬಹಿರಂಗ ಚೀಪನವೆ
ನಿಂಬಯವು ಕುರುಕುಲಕೆ ಹಾ ಹಾ
ಕರ್ಣ ಮುಡಿದ್ದೆ ತಂದೆಯೆನುತವೆ
ನಿನ್ನ ಮಗ ^೪ರಿಧದಿಂದ ^೫ ಘೋಷ್ಯನೇ ಕೆಡನವನಿಯಲ || ೨೫

ರಾಯ ಹಮ್ಮೆ ಶಿದಸು ಹಾ ರಾ
ಫೇಯ ಹಾ ರಾಫೇಯ ಹಾ ರಾ
ಫೇಯ ಹಾ ಎನ್ನಾನೆ ಬಾರ್ಕೆ ನಿನ್ನ ತೊಱಿಕೆನುತೆ |

^१ ಖಿದಟ್ಟಿದರೆ (ಕ). ^२ ಮಾಡಿ (ತ). ^೩ ಹಿಂ (ಹ.ದ). ^೪ ಹಾರ್ಷಿಸು (ಕ.ಗ.ಹ.ದ).

ದ್ಯುಮಣಿ ಕಣಪಾರ್ವತಿ ಮಣಿಸಹಿತ
ನಮಿನೆ ಕಮಲನಿ ಕೌರವನ ಮುಖ
ಕೆಮಲ ಬಾಡಿತು ತಮಿರ ಹೆಚ್ಚಿತು ಶೋಕತವಾಚೂಡನೆ !
ಅಮಳ ಬೆಕ್ಕಾಗಂಗಕ್ಕೆ ಭೂಷಣೇ
ತಮನ ವಿಜಯಾಂಗನೆಗೆಯಗಲಕ
ನಮನಿಸಿತು ಕೇಳಿಯ್ಯ ಜನಮೇಜಯ ಪುಕ್ಕೆಷಾಲ ॥

೩೧

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದಂದಃ.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಗಢಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಹರಣಾರವಿಂದ
ಮಹಂದ ಮಥುಪಾನಪರಿಷ್ಟ್ಯ ಪಚ್ಚುಛ್ಯಾದೀಸಿಕಾಮು
ಶ್ರೀಮತ್ಯ ಮಾರಪಾನ್ಯ ಸಮೀಗ್ರೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತ
ಮಪ್ಪ ಕಣಪಾರ್ವತಾರತ ಕಥಾಮಂಜಿರ
ಯೋ ಕಣಪಾರ್ವತಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಪರಿಶೀಪ್ತ

ಈ ಕಣವೆರ್ವೆವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರಿರುವ ಏಷ್ಟು
ಮಾತ್ರಕೆಗೆಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರಕೆಗೆಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿರುವ ವಾಸಿಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ
ಸೇರಿರಲಾರವೆಂದು ಈಂರಿಬಂದಿರುವ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಕರ್ತೃಗೆ ಕ್ಷಮಿಸ್ತೇ.

ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳು (ಗ) ಪ್ರತಿಯೆಲ್ಲಿ ಇನೆಯು ಸಂಧಿಯು ಅಂತ್ಯದಷ್ಟುಯೂ
(ದ) ಪ್ರತಿಯೆಲ್ಲಿ ಅನೆಯು ಸಂಧಿಯು ಇ, ಉ, ಇ, ಈನೆಯು ಪದ್ಯಗಳಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿ
ಗಿವೆ.

ಸೇನೆ ಮುರಿದು ನಮುರದಲಿ ವ್ಯಾಪ
ಸೇನ ಮಡಿದನು ಕುರುಬಲಕೆ ಕಡು
ಹಾನಿ ಹಬ್ಬಿಗೆಯಾಯು ಪಾಂಡವ ವೀರರೂಪಕಳಕ್ಕಿ |
ಅನಲಮ್ಮೆ ಪರಿಲೀನುತ್ತದೆ
ಮ್ಮಾನದಲಿ ದಾತಾರನಿರಲಾ
ಭಾನುನಂದನನಾಹಕವಕೆ ಮುಂಕೊಂಡು ನಂತರ ||

೮

ವೋಗ ನೆಗಹಿ ತಮ್ಮಿಯ್ಯನಂಭೀಗೆ
ಮುಗಿದ ಕರಗಳ ಲೀರಿಗಿದನು ದೃಗು
ಯುಗವನೆವೆಯಲಿ ಬಲಿದು ಮುಸಿಪತಿಗೆಜಿ ಭಂಸಿದನು |
ಬಗಿದ ಬಿಲ್ಲಿಗೆಜಿಗಿ ಬಾಂಬ
ಸುಗಿದು ತಿರುಹುತ ಕೊರವೇಂದ್ರನ
ದುಗುಡವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನಮುರಕೆ ಕಣಿನನುವಾದ ||

೯

ಇಂದು ದುರಿಯೋಧನನ ರಿಣವನು
ಬಂದುದೆನಿಸುವೆನಿಂದು ಕೊಂತಿಯ
ನಂದನನ ನಿತಿತಾಸ್ತ್ರ ಸಂತತಿಗೆನ್ನ ಕಾಯವನು |
ಇಂದು ದಾರೆಯನಂತರೆ ಕೊಡುವೆನು
ಹಂದುಗಳಿವೆದು ಪಂಥಪಲ್ಲಿನೆ
ಗೆಂದು ಭಾರತಮಲ್ಲನೆಜಿದ ತಲ್ಲಿನಂಭೀಯಲ ||

೧೦

* ಈ ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತ್ರಕೆಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಶೋಧಿ
ಸದೆ ಮಾತ್ರಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಕಾಗೆಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಸುರಪ ಮೊದಲಾದವರಿಗಾನ
ಚ್ಯಾರಿಯವಾಡುವೆನಾಳಿದನ ಸ
ತ್ಯಾರಣೆಗಿಂತಿದು ಪಂಥವೆನಿಸುವೆನಬಿಳಜನ ಹೊಗಳಿ ।
ಧುರದಲಹುದೆನಿಸುವೆನು ಪಾಠ್ಯನ
ಹರಣಕೆಳತ್ತಳಪಾಡಿ ರಣದಲ
ಮರಣವೇ ಮಹನವರ್ಮಿಯಲ್ಲದೆ ಬಣಿದೆ ಬಿಡನೆಂದ ॥

೫

ಇವ್ಯತ್ಯಾಸ್ತುಂದನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಈನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ಬ.ನ). ಪ್ರತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಗಿನೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಎಡಬಲದ ನಿನ್ನಾಳ್ತತತಯಲ
ಕಡುಹು ಕವಿದವು ಲಗ್ಗಿವರಿಯಲ
ಬಿಡದೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಿದವು ಬಯ್ದಿವು ಗೌಣಿಗಹೆಗಳು ।
ತುಡುಕದವು ರುಲ್ಲಿರಿಗಳಭ್ರಮೋ
ಳಡಗಿದವು ಸೀಗುರಿಗಳಾಹವ
ದೆಗೆಗೆ ಬಾಣವ ಕೊಂಡು ಕಣಿನು ಹೊಳೆಸಿದನು ರಥವ ॥

೬

ಕರೆಸಿ ದುರ್ಯೋಧನನು ಏಗೆ ಸರ
ಸಿರುಹಮುಖಿಯರ ಮೋಹರಕೆ ವಿ
ಸರಿಸಿ ಕಣಿಗೆ ಸೇವೆದಳಯಲು ಕಲತ ಕನ್ನಡಿಯ ।
ವರ ಸತಿಯರ್ಪಿತಂದು ಬಂದಾ
ದರಿಸಿದರು ರವಿಜಂಗ ಸಲೆ ವಿ
ಸ್ತುರಿಸಿದನರ್ಪಿ ರಾಯ ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಷಾಲ ॥

೭

ಎಂಟನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ.ಬ.ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ
ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಸಾಕಿದೊಡೆಯನ ರಿಣವನಿಂದೇ
ನೊಕುವೆನು ಕೃವಾರವೇತಕೆ
ತೋಕುವೆನು ರಿಪೈಜಲಧಿ ಕಟಕವನಿಂದು ರಣಹೊಳಗೆ ।
ಜೋಕಿಯನು ನೋಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಪ
ದಾಕರಣದವ ನಾನು ಎಂದೇ
ಲೋಕಲೋಕನನೂನು ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಕೃಮುಗಿದ ॥

ಹೆದುಮೂರನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಹೇಗೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಾಳಿ ಕೆಳಗನೆರಡು ಪದ್ಯ
ಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಹೊಗೆಳದಿರಿ ನಾಗಾದಿಗಳ ತಾ
ಳಗೆಗೆ ನಿರಸನವಾಯು ಬಿರುದಾ
ವನಿಯನಿವನವ್ಯಾಳಿಸಿ ಕರ್ಣನ ವೀರಪಿತರಣವ |
ನೆಗೆಹಲೇ ಧೂಮಾಂಧಕಾರವ
ಜಗವ ಜಕ್ಕುಲಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮವ
ಸುಗಿದು ಪಾರ್ಥನ ಕರೆಯೆನುತ ಕಲಿಕರ್ಣಸಿದ್ಧಿರಾದ ||

೮

ತಳಿತರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯದಿಂದ
ವ್ಯಾಳಿಪ ಕೇಸರಿ ಮಿಕ್ಕು ದಂತಿಯ
ತಳಿತ ಸೇನಾರಣ್ಯದಿಂ ರವಿನುತನ ರಫ ಬರಲು |
ಉಲುಕೆಲಮ್ಮುದೈ ಪಟ್ಟಿಭಟರು ಜವ
ವಿಳಿಹಿದರು ಹೂಣಿಗರು ಸರ್ತ ತ
ಲ್ಲಿಳಿನ ಧೃತಿಗಳೊಡಿ ಹೋಯಿತು ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆ ||

೯

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಾಳಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಗರುಡಿಯಿಧಿಪತಿಯಂಭೂತ್ಯಾಗಳ
ಕ್ಷೇತ್ರಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ಗಗನಮೇ
ಳಿರುವ ಸೂರ್ಯಗೆ ಸಮಿಸಿಕೊಡನು ಅತುಳ ಗಾಂಡಿವವ |
ತಿರುಗಿ ಚೌರಿಗೆರಿ ಸೆಕ್ಕಿನ
ಸರೆಳ ಸೆಳೆದನು ಪಾರ್ಥನರಿಭಟ
ನುರವಣಿಗೆ ಮುಯಾಂತು ನಿಂದನು ನಿಂಹನಾದರಲ್ ||

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಹೇಗೆ (ಗ.ಬ) ಪ್ರತಿಯಾಳಿ ಕೆಳಗಿನ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಯಗಳು
ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ದೇವಕುಲ ಸಂಭಾಳು ಜಯಿಜಯ
ದೇವರಾಯಿಖರಣ್ಯ ರಿಘವನ
ದೇವರಾಯ ಮುರಾರಿ ರಾಯವಿಭಾಜ ನಿತ್ಯಂಕ |
ರಾಪುತೋ ಭಲದಂತ ಹೊವಿತಾ
ವೀವಾರತ್ವಾಗಸುಭಟಯೆಂ
ದೋವಿತಾ ನಾಗಾದಿಗಳು ಕೈವಾರಿತಿ ಕರ್ಣನನು ||

೧೦

ದೀರ ಬಂದನು ಅಹಿತಕುಲನಂ
ಹಾರ ಬಂದನು ಸ್ವರಿಷಿಜಯಕು
ತಾರನಿದೆ ಬಂದನು ಮಹಾನಿಧಿರಾಯಭಂಜನನು ।
ವೀರನಿದೆ ಬಂದನು ಕರೀಟಿವಿ
ದಾರನಿದೆ ಬಂದನು ಜಯಜಯ ಸೋ
ದಾರಭಾರತಮಲ್ಲನೇಂದೊದರಿದವು ಕಹಳೆಗಳು ॥

೨

ರಾಯರಾಜನ ತೋಟಿ ಬೇಡರಿ
ರಾಯಮಾಥನನ ತೋಟಿ ಬೇಡನ
ಹಾಯಶೂರನ ತೋಟಿ ಬೇಡ ವಿಶೋಧಿಭಂಜನನ ।
ಜೀಯಮುದನನ ತೋಟಿ ಬೇಡರಿ
ರಾಯವಿಜಯನ ತೋಟಿ ಬೇಡರಿ
ರಾಯ ಕರ್ಣನ ತೋಟಿ ಬೇಡೆಂದೊದರಿದವು ಕಹಳೆ ॥

೩

ರಣದೊಳಂಧಾಸುರನ ಖಾತಿಗೆ
ಶ್ರೀಯ ಸ್ವರಿಸುವಂತೆ ರಿಂಗಣ
ಗುಣಿವ ರಘುಲ ಪಾರ್ಫನಿದ್ದನು ಕರ್ಣನುರವಣಿಗೆ ।
ಮಣಿದನಸುರವಿಶೋಧಿಯಂಷ್ಟಿಗೆ
ರಣಚಮತ್ತು ತಿಂಬಿಲತರಮಾ
ಗರಣವ ಹೊದೆಗೆದಬಿಡನು ಗಾಂಡಿವವನು ಜೀವಡೆದು ॥

೪

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಹೇಳೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಎಡಬಲಕ ತೋರಿದನು ವಾಘೇಯ
ತುಡುಕಿ ಚಮ್ಮುಳಿಗೆಯಲ ತುರಗವ
ಜಡಿದು ಪಕ್ಕಿಯದೊಳಗೆ ಲವಣಿಯ ಹೊಳಹಿನಲ ಕುಣಿಸಿ ।
ಪೋಡವಿ ಖುರಪ್ಪುಳದೊಳಗೆ ನಡನಡ
ನಡೆಸಿ ದೂರವ್ಯಾಲಿಸುತ ರಘವನು
ನಡೆಸಿ ಸಾರಧಿತನವ ತೋರಿಸಿದನಂದು ಕಲ ತಲ್ಲು ॥

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಹೇಳೆ (ಗ.ಧ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಳ ಮೂಲು ಪದ್ಯ
ಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕುಡಿಮಿಂಬಿನಂತಿರೆ
ಲುಳಿವಡೆದು ತುರಗಾಳಿಸಹಿತೆಡ
ಬಲಕೆ ಖಳಿಯುಪ್ಪರಿಸಿತಳನರಿ ಬೀದಿ ಲವಣಿಯಲ ।

ಹೊಳೆದು ದೂರ್ವಾಳನುತ ರಥವನು
ಬಳಿಟಿ ವಾಹಕನಾಗಿ ಕೊತ್ತಾ
ಹಲವೆನಿಸಿ ನಾರಥಿತವ ತೋರಿದನು ಮುರಚ್ಚೆರಿ ॥

೮

ನಮುಬಲರು ನಾಥಕರು ನಮುರನ
ನಮರು ರಥಿಕರು ವೀರವಿತರಣ
ನಮನಮಗ್ರಿರು ನಮಪರಾಕ್ರಮ ನಮಸಕ್ಕೇದರರು ।
ನಮನುಶೇಖರು ನಮಮಯುಖರು
ನಮವಿಳಾನರು ನಡೆದರಾಹವ
ಕಮುಮು ಕೆಳಿಕದರಂದು ಕಣಾರ್ಜಸುನರು ಕ್ಷಮಿಂಬಾರಿ ॥

೯

ಖುರಪ್ಪುಷದ ಕೆಂಧೂಳಿ ಸೂರ್ಯನ
ಕಿರಣವನು ಗವಸಣಾಸಿದುದು ರಥ
ದುರಬಣಿಗೆ ತಲೀಗೊಡಿದಪ್ಪ ದಿಗುವಳಿಯದಂತಿಗಳು ।
ಕೊರಳು ನಾವಿರವಳುಕ ವಾಸುಕಿ
ಗರಳವನು ಕಾರಿದನು ಕೆಮತ್ತಾ
ಹರಣಕೆಳತಣವಾಯ್ತಿನಲು ಹು ಗಿದರು ಪಟುಭಷರು ॥

೧೦

ಇಷ್ಟತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯಳಿ ಮೂರನೆಯ ಪದ್ಧತಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿ
ಯಳಿ ಕೆಳಗಳ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಮುಡಿವನೀಗಳೆ ಕಣರ್ ಎಂಬರು
ಕಡೆಗೆ ಪಾಂಡವನೇನೆಯನು ಮಿಗೆ
ಕಡಿದು ದಿಗುಬುಲಿಗ್ಗಾಡುವೆನೆಂಬರು ಕಣಗೇಲಿದವರು ।
ಬೈಂಡಿ ಪಾಥ್ರನ ಪಕ್ಕವಾಯಿತು
ಕಡಲು ಕಣನ ಗುಣವ ಹೂಗಳಿತು
ಒಡನೊಡನೆ ತ್ಯೇಲೋಕ್ಕುಪರಾಯ್ತಿ ರಸ ಕೇಳಂದ ॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದ್ಧತಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಳಿ ಕೆಳಗಳ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ತಳೆದ ವಾಸುಕಿ ಕಣನತ್ತೆ ಲು
ನೆಲಸಿತಾ ಕಮತಂಗೆ ಹೇಳಿಕೆ
ಫಲಿಗುಣನ ದೆಸೆಯಾಯ್ತು ದಿಗುದಂತಿಗಳು ಕಣನಲಿ
ನೆಲನೊಳಿದರ್ ಮಹಾಮಹಿಂಧರ
ರೊಲಿದರಾ ಪಾಥ್ರಂಗೆ ಲೋಕದ
ಹುಲುಮೊರಡಿಗಳು ಕಣಗೊಲಿದಪ್ಪ ನೃಪತಿ ಕೇಳಂದ ॥

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಶರಭ ತತಿ ಭೇರುಂಡ ಮೃಗಗಣ
ವರ ನಿಕಾಯವು ಪಾರ್ಥನನು ಕೈ
ವರಿಸಿದವು ನಾಗಾದಿಗಳಪೂರು ಕೂಡ ದೇಸೆದೆನೆಗೆ ।
ನರನ ಹಿಡಿದವು ಕುಮುದ ತತಿ ತಾ
ವರೀಗೋ ಕರ್ಣನನು ಹೊಗೆಳಿದ
ಪೆರಡು ದೇಸೆಯಾಯ್ತು ಸ್ವಯಂಭುವ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾ ಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೮

ಸುರರು ಪಾರ್ಥನ ಕಡೆಗೆ ರಾಜ್ಞನೆ
ವರರು ಕರ್ಣನ ಕೂರ್ಮೀ ಗಂಧ
ವರ್ಣಿಗೆ ಫಲುಗುಣನೊಲುಮೆ ಕನ್ನ ರರಬ್ಜನಬನುತ್ತಿಗೆ ।
ಗುರುವರಜುನನನತ ಲುಬ್ಜಿ ಕ
ರಿರವು ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆಯಿಂತ
ಬ್ಜಿರಿಗೆ ಚೆಂಬಲವಾಗಿ ಪಕ್ಷಾದ್ಯವಿಲ ಶೋಕಗಳು ॥ ೯

ಪರಮ ವಸುಗಳು ನಿಖಿಲ ಮುನಿಗಳು
ವರಸುಧಾಕರ ಬುಧರು ಪಾರ್ಥನ
ಧುರಕೆ ಪತ್ತೀಕರಿಸಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮ ಚೆಲುವಾಯ್ತು ।
ಧರಣಿತನಯನು ರಾಹು ರವಿ ಭೃಗು
ವರರು ಕರ್ಣನ ದೇಸೆಯಲಾ ತನಿ
ಗುರುಗಳುಪಕರಿಸಿದರು ಪಾರ್ಥನನರಸ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೧೦

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಹಗೆಲು ಕರ್ಣನ ಪಕ್ಷವಾದುದು
ಬಗೆವಡೆಯು ಇರುಳಜುನಗೆ ಭೋರ್
ಗಿಗಳು ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆ ಧನರ್ಲೋಽಭಿಗಳು ನರನೊಡನೆ ।
ಮಿಗೆ ಯಮನು ಸ್ವರೂತಿ ಕುಬೇರಾ
ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನ ಪಕ್ಷ ಭೂತಾ
ದಿಗಳು ಕರ್ಣನಪೂರ್ಗಳಿದವು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲ ॥

ಇಂದಿನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ.ಚ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೂಡಿಸಿದೆ.

ಎನ್ನ ಪುಗನನು ರಣಮೋಳಗೆ ಗೆಲ
ಲಿನ್ನ ದಾರಿಗೆ ಸೂಕುಪ್ರದು ಸುರ
ವನ್ನ ಗರ ಕಿನ್ನ ರರ ಹವಣೇ ಮಗನ ಚಾಮುಟಲ |
ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯಲೆ ವೀರನೆನ್ನ ಯು
ಕರ್ಣನೀಗರೆ ರಣದಿ ಪಾಥನ
ಜೆನ್ನಡಗೆ ಬಿಡಿಸುವನು ನೋಡಿನೆ ಸುರಪಣಿತೆಂದ ||

೮

ಮಿಂಹೆಗೆ ಬೆರಳಿನಲಿ ಮುರಿದು ಸು
ರೇಕೆ ನುಡಿದನದೇಕೆ ರವಿ ನಿಮ
ಗಾಹೆ ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಫಲುಗುಣನಂಬುಗಳು ಕವಚಿ |
ಈ ಸಮರದಲ ನಿನ್ನ ಕಂದನ
ಮಿಂಹಲಡಗನು ಪದ್ಮ ಕಾಗೆಗೆ
ಸೂನುವದ ತೋಳಿಸುವನೊಂದೇ ನಿಮಿಂ ಸಿಲ್ಲಂದ ||

೯

ಎಲವೋ ಭೂಸುರನಾಗಿ ಕರ್ಣನ
ಬಲದ ಕವಚವ ಕೊಂಡು ಪಾಥನ
ಗೆಲುವ ಹೇಗಳುವೆ ಕರ್ಣಗಿದಿರಾರುಂಬು ರಣಮೋಳಗೆ |
ಗೆಲುವನಱಿಯಲುಬಹುದು ನಿನ್ನೇ
ಫಲುಗುಣನನಿನ್ನೊಂದು ನಿಮಿಂಪಕೆ
ತಲೆಯ ಕೊಯ್ಯೆಡಾಡಿ ಬಿಸುಡವನೆನ್ನ ಪುಗನೆಂದ ||

೧೦

ಇವ್ಲಿಡೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಎಂಟು ಪದ್ಭಾಷಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಂ.
ಶ್ರೀಜಗಲೋಚನ ಜಗವ ತಗುಳಿಲು
ಗಜವ ತಿರುಹಿದ ಸುರಪನಾಗಂ
ಬುಜಜ ಸಂತ್ಯೇಸಿದನು ಸಕಳಾಮುದರ ಕಳಕಳವ |
ಖಿಜಯನಹಸರು ಸಮರದಲ ಗಜ
ಬಜದ ಕೋಂಚೆಯ ತೆಗೆದನಮೆಳ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಬೆದಿಯ ಹಳಚಿದರು ಕರ್ಣಾಜುರ್ನರು ಕ್ಷಮಿಂಬಿ |

೧೧

ಖರೆಯಷ್ಟೆ ನೀನೆಂದ ನುಡಿಯೆಂ
ಸರಲ ನಿನ್ನೇ ನಿನ್ನ ಕಂದನ
ಶಿರವನರಿಯಚ ಬರಿದೆ ಬಿಡುವನೆ ತೋರಿಸುವೆ ನಿಮಿಗ |

ಮರುಳುತನ ನಿಮಗಾಗೆ ಸುಹಿಂದರೆ
ಗರುವತನ ಕೆಟ್ಟಿತು ನಿನ್ನೀ
ತರರನಾಪುದು ಕೇಳ್ಣ ನೋಡಜುರುನನ ನಾಹನವೆ ||

೩

ಗರುವನಹೆನಾವರಿಯವೇ ಹಾ
ದರದಲಾಯಿತ್ತೇ ನಿಮಗಲಾ ನಾ
ವಿರದ ಮೈಗಣ್ಣು ಗಳು ನಾಕದನೆಂದು ಘಲವೇನು |
ಮರಳುತನ ಬೇಡುಸಿರದಿಹುದೆನೆ
ಸುರಪ ಗತಗಳಿನುತ ಸುಹಿದನು
ಹಿರಿಯರೆಮಗಂದೊಂದು ಮಮರು ಕಾಳಿಸಿರೆಂದ ||

೪

ನಿಮ್ಮ ಹೊದ್ದಲು ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಲು
ನಿಮ್ಮ ಗನ ಗರುವನು ಕೆಡಿಸಲು
ನಿಮ್ಮ ಹವಣೀ ರಾಹುವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ತಕ್ಕವರೇ |
ನಿಮ್ಮ ಹವಣೀಕೊಂಡು ವಾಫುಯ್ಯೂ
ಉಮ್ಮೆ ನಿಲ್ಲದೆ ತೊಳಪದಿಹುದೆನೆ
ಮಮರುವಿಲ್ಲದ ದಿವಿಜ ನೀನೆನೆ ಜಾಣ ಕೇಳೆಂದ ||

೫

ರಕ್ಕನರ ಬಡಿಹೊರಿ ನಿನಗೀ
ಹೊಕ್ಕಿದೇತಕೆ ನಿನ್ನ ಕಂದನ
ಸಿಕ್ಕಿ ತೋರುವನಿಗೆ ನೋಡಾ ಮಗನ ನಾಹನವೆ |
ಮಿಕ್ಕ ನಾರಾಯಣನ ಮರೆಯನು
ಹೊಕ್ಕು ಪಾಂಡವರುಳವ ಬಯಸುವ
ಚುಕ್ಕಗಳು ಕಣಂಗೆ ಸರಿಯೇ ನಾರು ನೀನೆಂದ ||

೬

ಎನಲು ಗುಡುಗುಡಿಸಿದನು ಸುರಪತಿ
ಮನದೊಳಗೆ ಕಡುನೊಂದು ಬೋದಂತಿ
ಯನು ಸನ್ನೆಯೊಳ್ಳಂಕಿ ಕರದಲ ವಜ್ರವನು ತುಡುಕಿ |
ಎನಗೆ ನಿನಗೆಯುಯಾಗ ಕಾಳಿಗ
ವನುಕರಿಸಬೇಕೆಂಧ್ಯಾ ಹಾಯಿಸೆ
ವನಧಿ ಕದಡಿದ ಪರಿಯಲಾದುದು ಮೇಲೇ ಸುರಕ್ಷಿತ ||

೭

ಮೇಲೆ ಗಜಬಿಜವಾಯು ಪರ ದಿಗು
ಪಾಲಕರ ಬರಸಿದನು ಸುರಪತಿ
ಯಾಳು ಕವಿದುಮು ಕರಿಯ ನೂಕಿದ ರಷಿಯ ರಘಕಾಗಿ ।
ಕಾಲು ಕೃಷ್ಣಪರಿದ್ವ ನಾರಾಥಿ
ಮೇಳವಿಸಿದನು ರಘದ ಕುದುರೆಗ
ಉಳಿಳಿಗೆಯನು ತುಡುಕಲು ಶಾರ್ಚ್ಯಾಸಾವಾದ ॥

ರಷಿ ನಹೆಸ್ತಕರಂಗಳಲಿ ಚ
ಕೃಷನು ತುಡುಕಿದಸಿತ್ತ ಸುರಪತಿ
ಕವಿಸಿದನು ತನ್ನ ನೇಯನು ದಿನಮಣಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಕ್
ದಿವಿಷರಿರಾಷ್ಟ್ರೋಧಿದರು ಪಾರ್ವತಿ
ಶಿವನ ತಕ್ಕುಸಿದಭಾ ಜಲರುಕ
ಭವನು ಬಂಡಿಯೋಡ್ದಿ ಸಿಂದನು ಸೂರ್ಯ ಸುರಪತಿಯ ॥

ಒಳನೆಯ ಪದ್ಮವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯುಳ್ಳ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಮರುಳುಗಳಲ್ಲಾ ನೀಷ್ಠ ಸಿಹ್ಯೈ ಲು
ಮರುಳಿದೇತಕೆ ನಿಷ್ಟ ತಮ್ಮಿ
ಬ್ಧಿರ ಕುಪಾರರು ಕಾದುತ್ತುದರೆ ಗೆಲವು ಸ್ವೇಳವನು ।
ಹರನು ಹೊದಲಾಗೆಳ್ಳಿ ಕಾಬಿರು
ಧರಕೆ ಹರದೇಗೆಯನುತ ಸುರಪತ
ಕರಿಯ ನೂಕಿದ ರಷಿಯ ಬಂಡಿಯನತ್ತ ತರಳಿಯಿರ ॥

ಒಳನೆಯ ಪದ್ಮವಾದಮೇಲೆ (ಸ.ಪ.ನ.ಯ) ಪ್ರತಿಗಳಿಳ್ಳಿ ಕೆಗನ ಪದ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಅಂಬಿಗನು ನೀನಾಡವರಹಿತಗೆ
ನಂಬಿದೊಡೆಯನ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ
ಲಂಬಿಕೇಳಿಯಲಾದ ಕದನಮೊಕೊಪ್ಪಗೋಡಿದಿಕೆಯ ।
ಶಂಬರಾರಿಯ ಸರಳಪೋಲ್‌ ನಿ
ನ್ನಂಬಿ ಬಳಿದವೆಂದು ಬೇಳರ
ರೆಂಬರದು ಮನಿಯಲ್ಲಿನುತ ತಗೆದೆಚ್ಚಿನಾ ಪಾರ್ವತಿ

ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರನೆಯ ನಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಇನಿನೆಯ ಪದ್ಮವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ ಖ.ದ)
ಪ್ರತಿಗಳಿಳ್ಳಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ನಿನಗೆ ಗುರುವಹ ಪರಶುರಾಮನ
ನನುವರದಲೋಕಿಸಿದ ಗಾಂಗೇ
ಯನನು ಗೆಲಿದೀ ಗಾಂಡಿವಕೆ ನಿನ್ನೊಡಲಾವ ಗಹನವಿದು |
ಮನದ ಫಲವನು ನಿಲುವ ಹೂಣಿಗೆ
ತನವ ಬಿಡುಬೆನೆನುತ ಈಕ್ಕನ
ತನಯನಾಬುಜಸುನುತನ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ ಸುದ |

೮

ತಳಿರವನೆಯಲ ಕಂಡಮೂಲದ
ಗೆಳನುಗಳ ಮೆಲಮೆಲದು ಕಾಲವ
ಕಳಿದು ಸಮರವ ಬಯಸಿದಿರಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಲಾಖೆಯಲ |
ಅಳುಲದರೆ ನಿಮಗಿನ್ನು ಮರಣವೆ
ಫಲನುಪುದು ಕೌರವನ ರಾಜ್ಯದ
ಸಲುಗೆಯನು ಹೊಗಲೀಯೆ ಏಂದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು |

ಪ್ರತಿನುಭಣ ಕಾನನಕೆ ಕೇತ
ಪ್ರತಿ ಪಾವಕದಾನವಾದಿಗ
ಇತ್ತಳಿ ಬಲರಿದ್ದ ದರ್ಶಿಗೆ ನೀನೆಂಬಿ ಮಲುಸರನ |
ಹುತವ ಚಾಡುವದಾವಪುನವಿ
ನ್ನುತಿಬಹಳ ಬಾಣದಲ ಘೇವ
ಸ್ವತನ ನಗರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕಳುಹುವನೆಂದನಾ ಕಣ |

೯

ಉನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಪ್ರತಿನುಭಣಕ್ಕೋದಂಡದಂಡ
ಯುತತಿಲ್ಲಿಮುಖಮುಖಪಟಿಂಡ
ಪ್ರತಿಹಾಮಂತಾಪ್ತವನು ಹೂಡಿದನು ಘನುವಿನಲ |
ಕ್ಷತಿ ಬೆದಸೆಯಿನತನುಜನೆನುಗೆಗೆ
ಪ್ರತಿಸಹಸ್ರಪಾನಗುಳಿ ಸಮರ
ವ್ಯತಿತರೂಡತ್ತಾಳು ಭಂಗಿಸಿತು ತಾ ಮೂರು ಲೋಕದಲ |

ಇಷ್ಟತ್ತೆನಾಲ್ಕು ನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ಎನಲು ಬಿಗುಹೇರಿದನು ಕೌರವ
ಜನಪ ಭಾರದಾಪ್ತತನುಜನ
ತನಯನನು ಕೋಪಿಸುತ ಕಣನೆ ಬರವ ಹೊಗಳುತರೆ |

ಮನದೇಳಿಗೆ ಗುರುಸಂಸು ರಾಮನ
ಮನದ ಕೋಪವನಜ್ಞಿದು ಪಕ್ಷಿದ
ನೆನಹು ನವುಗಿಲ್ಲರಾಸ ಜಃಃವಧುಭಿರವ ಕೇಳಿಂದ ॥

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ.ಣ.ದ, ಪ್ರತಿಪಾಠಿ ಮಂದಿನೆರಡಃ ಪದ್ಯ-
ಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವ.—

ಹರುಪೆಷ್ಟೆಬ್ಬಿರಂಗ ಸ್ನೇಹದ ಪರ
ಮರಸಷ್ಟೆಬ್ಬಿರಂಗ ತನುವಿನ
ಕರುಳರಸಷ್ಟೆಬ್ಬಿರಂಗ ಕಾಣದ ಭಾವಷ್ಟೆಬ್ಬಿರಂಗ
ಎರಡುಮನೆಯೆರಡೊಲಪ್ಪ ಚಿತ್ತದ
ಪರಿಯರಮು ಮೈಯೆರಡು ನಾಳಿಯ
ರೆರಡನಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯಿರವನೀಷಂಲ ಕೇಳಿಂದ ॥

೮

ಕೇಳು ನೀ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತದೂ
ಖಾಲಿನಾದರೆ ಹೇಳ್ಣಿ ನಾರೀಯ
ರಾಳಿಗೊಂಬರುಜನವ ಕಿತ್ತದ ಬಯಕ್ಯಾವಾ ಹೇಳೇ
ನೋಲುವರು ತಾವಲ್ಲಿ ಪರಾರನು
ನೋಲಿಸಿಯೆ ಹಿಗುವರು ಮಾನಕೊಳ
ಗೇಳು ಕವಲಾಗಿಕರ್ತ್ಯ ಭಾವಾಲ ಕೇಳಿಂದ ॥

೯

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಿಂ ಮಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಎನೆದುದಿನಿಬಿರ ನಿರುಪಮದ ಹೇ
ರುಪದ ಪಂಥಪ್ರಾಧಿ ಸಲೇ ಸೋ
ಲಿಸಿತು ಸುರರಾಲಿಗಳನಿಬ್ಬಿರ ಸಮಾರಸಿರಂಭ
ಎನುಗೆಗಳು ಕೈಪಿಾರಿದಪ್ಪ ಮಾ
ಡಿಸಿದ ಮಹಿಮರ ಬಿಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಗೆ
ಪತುಪತಿಯ ಪರಿವಾರ ಬಿದ್ದುದು ಕಯ್ಯ ಗಳಿದಲೆ ॥

ಇಷ್ಟತ್ತ ಶ್ರದ್ಧನೆಯ ನಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಿನ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ತೊಡೆಗೆ ತೊಡೆ ನಡುನಡುಗ ತೊಟ್ಟರೆ
ಬಿಡದೆ ತಾಗುವುದುರವ ನಡುಕೊರ
ಲೆಡೆಗೆ ತೊಟ್ಟರೆ ಕೊಯ್ಯಾದುರವಣಿಯಂದ ಮಹಿಮವನು ।

ಒಡೆಯ ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಾರ್ಯವ
ಪಡೆಯಾದರೆ ತೊಡು ನರನುರ
ದರೆಗೆ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನೆಂದನಾ ತಲ್ಲಿ ॥

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಪ್ಯೇಲೆ (ಗ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನೆರಡು ಪದ್ಯ
ಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.—

ಹೊಗೆಯ ಹೊರಲಿಗಳೊಳಗೆ ಈ
ಬೋರ್ಗೆದೆಗೆದುದುರವೆಣಿಯಿಂದ
ಗಗನವನುಗುಹಿ ಪುಟಗೊಳಿಸಿದವು ರಿಪುಮಾರ್ಗಣದ ಬರವಿನಲ |
ಭೂಗಭುಗಿಲು ಥಗಥಗಿಲು ಧಿಗಧಿಗಿ
ಧಿಗಿಲು ಶೋಯೆಂದನುತ ಬರುತಿದೆ
ನಗವ ನೆಗಹಿದ ದೇವ ಕಂಡನು ಪ್ರಭಯವಾಯ್ತಿನುತ ॥

೮

ಕಾದಲೆಳಿಸಿದ ಪಾಂಡವರ ಸಂ
ವಾದ ತೀರಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರನು
ನಾಧಿಸಿದ ಘಲ ಸಫಲವಾಯಿತು ಸಮರಪುಷ ಮೊಳಗೆ |
ಹೋದನಜೂರನ್ನಿಂದ ಮಹಾಸ್ತಿದ
ಬಾಧಿಗಿದಿರ್ಳಿನುತ ಘನ ಪರಿ
ವಾದದಲ ನೆರೆ ಕುದಿಯುತಿದ್ದು ದೇವಸಂದೋಹ ॥

೯

ಇಂನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಪ್ಯೇಲೆ (ಬ.ಗ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ಕೌರವನ ಮನ್ಯಾಳೆಯಲಾಪುದು
ದೂರವಾದುದು ನಿನಗೆ ನಿಜದಾ
ತಾರನಲಿ ಪಂಚಿಸಿದೆ ನಿನಗಿನಾಂವ ಗತಿಯಹುದು |
ಭಾರವಿದು ವಿಶ್ವಾಸಕಾತಕ
ರೌರವಾರ್ಕರ್ಣವು ಸ್ವರ್ಗಕ
ದೂರವಹರೇ ಕರ್ಣ ಕಡಸಿದೆಯಿಹಪರವನೆಂದ ॥

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಪ್ಯೇಲೆ (ಗ.ಹ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ನಚ್ಚಿದೆಮ್ಮೆಯ ಕೋಣನೀಡುದ
ನಚ್ಚಿರಿಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡನು
ನಚ್ಚಿರಾಗಿದು ನರರನಕಣಾ ಪಾಹಿ ಕೌರವನು |

ನಷ್ಟಿದವಸಿನ್ನುಂಟಿಲಿ ಪಾನವ
ರಿಷ್ಟಿಕಾಜರು ಸುಧಾ ಸುಡೆಲಂತೇ
ಕೆಷ್ಟುಹೃದಯನು ನಿನ್ನನುತ ಭಂಗಿಸಿದನಾ ಕಲ್ಲು ॥

ಇವ್ವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿಯಾಷ್ಟಿ ಇವನೆಯಾ ಹಽವಾದಮೇರೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಷ್ಟಾಪಿ
ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ತೆಕ್ಕಾಗಿದೆ.—

ಮರಳಿ ಕೆಪ್ಪನೆಚ್ಚಿ ಬಾಢುರ
ನರನ ಮುವಿಬನು ಪುರಿದನಾತನ
ತುರಗದೊಡಲಲಿ ಹೂಳದನು ಹೇರಾಳದಂಬಿಗೆ ।
ಪರ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಮರುತತನಯ ಶಿಖಂಡಿ ಪಾಂಚಾ
ಲರನು ಧೃಷ್ಟಿಧೃಮುರನು ಕೆಂಬುಹ್ಯಾ ಚಂದ್ರಿ ಜಿದೆ ॥

ಇನೆಯ ಹಽವಾದಮೇರೆ (ಗ.ನ.ಬ), ಪ್ರತಿಷ್ಟಾಪಿ ಮುಂದಿನ ಏರಿದೆ ಹಽವಾದಮೇರೆ
ಗಳು ತೆಕ್ಕಾಗಿವೆ.—

ಬಲುಹು ಫಲಿಸುವುದುಂಟ ಚ್ಯಾಪಾದ
ಬೋಲಪು ತವ್ವಿದ ಮುನ್ನ ಕೀರವ
ಸುಳಿಪು ಹುಸಿ ಮುರಂಜೆರಿ ಪಾಂಡವರತ್ತ ಲಾದಂದಾ ।
ಗೆಲವಗೋಣರೆನುತ ಭಾಪವ
ನಿಖಾಹಿದನು ಬತ ಇಕೆ ಕವಚವ
ಕಳೆದು ನೀತಿಯೇ ಸೆರಗನೋನರಿಸಿದನು ಕಲೆ ಕಣ್ಣ ॥

೮

ಕೇಳು ಫಲಿಗುಣ ನಿಜವರೂಥದ
ಗಾಲಿಯೋನೆರಿಸಿದವು ರಥತುರ
ಗಾಳಿಗಳು ಹೈನರದರೇಂದರೆದವು ಸಗಹುಂಸು ರಾಘವ
ಅಳುತನದಲಿ ಹೈದಿ ನಿನಗುಂ
ಹೆಳಿನದಿರಿದಿರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಕೆಂ
ಗೋಲ ತೊಡಿಕೆದಿರೆನುತ ಪಾಫಂಗ ಸಂದಿದನಾ ಕಣ್ಣ ॥

೯

ಎಂನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ.ನ.ಬ), ಪ್ರತಿಷ್ಟಾಪಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ತೆಕ್ಕಾ
ಗಿದೆ.—

ನಗಹುಂಸು ನಿಜರಥವ ತುರಗಾ
ಳಗಳ ಸಂತೇಸುವೆನು ಕೇಲ
ಚ್ಯಾಗಳ ಮೇಕ್ಕಿಸುವೆನು ಸೈರಿನು ಸಮಿಪಮಾತ್ರದಲ ।

ಬಿಗಿದ ಬಿಲ್ಲನು ತೆಗೆದು ಬಾಣವ
ಸುಗಿದು ನೆಟೆ ಸಾಹಸದ ಕೋಡಿಯ
ತೆಗೆವ ಪರಿಯನು ಮಾತ್ರೆ ನೇಂದನು ತಕ್ಕತನೆಯಂಗೆ ॥

ಇಂನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಅದ ಕಾಳಿಗ ಕಣಿನದು ದು
ಯೋರ್ಥನನ ಮನಬಾತಿ ಕಣಿನ
ಭೇದ ಭೀಪಾತ್ಮಿಗಳ ಮರಣವ ಕಣಿಗೋಽನುಗರ ।
ಈ ದುರಾತ್ಮನು ನಿನ್ನ ಕೊಲವಿಯೆ
ಸಾಧಸಿದನವ ನಿನಗೆ ಹೋಹವ
ನಾದರಿಸದಿರು ಕೊಲಲು ಗುಣವಹುದೆಂದನುರಾರಿ ॥

ಇಂನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ನ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಬಣಿಯ ಬಯಕೆಯ ಮಾಡಿ ಕಣಿನ
ನಿಣಿಯಲ್ಲಿಯದ ಹೈರಪ್ಯತ್ತಿಯ
ಮೆಱೆದು ಮಾಯಾನಷಟನೂತ್ರನು ನಿನ್ನ ರಚನೆಯನು ।
ಅಣಿಯಲ್ಲಿ ಭವಲ್ಲ ಕಣಿನೋ
ಳೆಉಗುವುದು ಕಡುಹೋಹವೇನೆಂ
ದಣೆಯೆನಂತಕರಣ ಕರಗುವುದೆಂದನಾ ಕಣಿ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಂನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಕ.ದ.ನ) ಪ್ರತಿ
ರೋಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನರದು ಪದ್ಯಗೋಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವ.—

ಗಿರಿಜೆಯಂಫ್ರಿಯ ನೆನೆದು ತರುವಿಗೆ
ಭರದಿ ಹೂಡಿದನಂಜನಾಸ್ತವ
ಪರಮ ಮಂತ್ರೋಜ್ಞರಣೆಯಂ ಬೊಬ್ಬಿ ಬಿದು ನರನೆನಲು ।
ಕರಕರಣ ನಾವಿರದ ತೇಜಿವ
ನಿರದೆ ಮನುಳಿನಿ ಸರಳು ಕಣಿನ
ಶಿರದ ಹೂರಗೈದಿದುದಲೇ ಧೃತರಾಪ್ತಿ ಕೇಳಿಂದ ॥

ಶಿವತಿವಾ ಎನುತಿದುರ್ದೈ ತ್ಸೈ
ಭುವನಜನ ಗಾಂಡಿವವನೋದೆದುದು
ಹಾಯು ದೇ ದಿನಮಣಿಯ ತೇಜಿದ ಬಹಳ ರಶಿ ಗೋ ।

ಒನೆಯು ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ ಅದೇ ಪ್ರತಿಗಂಥ ಮೂಡಿನ ಪದ್ಯ ಕೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಬಳಿದನು ಬನವಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಹಳವಿಗೆಯ ಮಲಗಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಿಖಲುನೆನು ಸೋಧುತ್ವ ದಾಖಿನುತ್ವಿರಲು ಕಂಡಾಗಿ
ಹೊರ್ವ ಕೊಂಡಲವಿರಲು ಹರಣವು
ತೊಲಗಿದೀತಂಗನುತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು
ತಳಿದು ವಿಷ್ಣುನ ರೂಪ ತಾಳ್ಳುವಸ್ತಿಗ್ಯಂದ ||

ಒನೆಯು ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಬ.ಪ.ತ.ಪ) ಪ್ರತಿಗಂಥ ಯಾವ ಪ್ರತಿಗಂಥ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಕೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ಬೇಡಿದದೆ ಕೊಂಡಲವ ತಗೆದೀ
ಡಾಡಿದನು ಲೋಕ್ಯೈಕನಾಫನ
ನೋಡಿ ಪರಮತ್ವಿತಿಭಕ್ತಿ ಯಲಿದೆನಾ ಕಣಿ ||
ಉಂಡಿಯೋಳಗೆನ್ನಿಂದ ಸುಕೃತವ
ಮಾಡಿದರುಂಟೇ ಮುರಾರಿಯ
ನೋಡೆ ಕಂಡನೆನುತ್ತ ಎಷೆಯಕ್ಕೆ ಸೆರೀಕ್ಕಿಡಿ ||

ಇನೆಯು ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ.ಖ.ವ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಂಥ ಮೂಡಿನ ಪದ್ಯ ಗಳು ಕೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ಅರನ ಕೇಳಾದಿಯಲಿ ಕಣಗ
ಕುರುಹನಣಿದುದದಲ್ಲವಿಲ್ಲ ನಂ
ಗರದ ಮಧ್ಯದಿ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಯದ ಕೇಳ್ಳತ್ತ ಸೀನಾ ||
ನರನನೆಚ್ಚಿರಿದನು ತರಣಗ
ಕರುಣದನುನಂಧಾನವಾದುದು
ಧರೆಯೋಳಣಿ ರಿಯೆನಲು ಚರಿಗಿಸೋಂದ್ದು ದಾವಾಗಳಾ ||

ಇತ್ತಲಜುಂನ ತರುಣದಲಿ ಕರ
ಗುತ್ತ ಗಾಂಡಿವದಲಿ ತೊಡಟಿದ
ನೆತ್ತಿಗೇಣಿದು ಬಸುರ ಶಿವಿ ಮುದಷ್ಟಿರಿಯುಪಟಳಕ ||
ಬತ್ತ ಲಕೆಯಲಿ ದಿವ್ಯ ತರವನು
ಕತ್ತ ತರನಂಧಾನದಲಿ ಕೈ
ವತ್ತಿನುತ್ತ ಕಿವಿಗಿಡಿಯ ತೆಗೆದನು ನಿತಿತಮಾಗಣವ ||

ಬಿಗಿದ ಬಿಳ್ಳನು ತೆಗೆದು ಬಾಣವ
ನುಗಿದು ನೆಟೆ ಸಾಹಸದ ಕೋಚಿಯ
ತೆಗೆವ ಪರಿಯನು ಮಾತ್ರಾನೆಂದನು ಶಕ್ತತನಯಂಗೆ ॥

ಉನನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಅದ ಕಾಳಿಗ ಕರ್ಣನು ದು
ಯೋರ್ಥನನ ಮನಬಾತಿ ಕರ್ಣನ
ಭೇದ ಭೀಪಾಂಡಿಗಳ ಮರಣವ ಕರ್ಣಗೋನುಗರ |
ಈ ದುರಾತ್ಮನು ನಿನ್ನ ಕೊಲಪಿಯೆ
ಸಾಧಿಸಿದನವ ನಿನಗೆ ಚೋಹವ
ನಾದರಿಸಿದಿರು ಕೊಲಲು ಗುಣವಹುದೆಂದನನುರಾರಿ ||

ಉನನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ನ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಬಜಿಯ ಬಯಕೆಯ ಮಾಡಿ ಕರ್ಣನ
ನಿಷಿಯಲೇಯದೆ ವೈರವೈತ್ಯಿಯ
ಮೆಟೆದು ಮಾಯಾನಂಜನಸೂತ್ರನು ನಿನ್ನ ರಚನೆಯನು |
ಅಜಿಯಲೇನ್ನ ಭವಲ್ಲ ಕರ್ಣನೋ
ಫೀಳಗುಪುದು ಕಡುಚೋಹವೇನೆಂ
ದಸೆಯೆನಂತಿಕರಣ ಕರಗುವುದೆಂದನಾ ಕರ್ಣ ||

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಂನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಕ.ಧ.ನ) ಪ್ರತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನರಿದು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವ. —

ಗಿರಿಕೆಯಂಫ್ರಿಯ ನೆನೆದು ತಿರುವಿಗೆ
ಭರದಿ ಹೂಡಿದನಂಜನಾನ್ನವ
ಪರಮ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚರಣೆಯಿಂ ಬೊಬ್ಬಿ ಬಿದು ನರನೆನಲು |
ಕರಕರಣ ಸಾಬಿರದ ತೇಜಿವ
ನಿರದೆ ಮನುಳಿಸಿ ಸರಳು ಕರ್ಣನ
ಶಿರದ ಹೊರಗ್ಗೆದಿದುದರೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||

೮

ಶಿವಶಿವಾ ಎನುತದುರ್ದೈ ತೈ
ಭುವನಜನ ಗಾಂಡಿವನೆಂದುದು
ಹಾಯ್ಯಾದೈ ದಿನಮಣಿಯ ತೇಜದ ಬಹಳ ರಶ್ಯಾಯಲ |
ಅವಗಡಿಸಿತ್ಯಾಭಯಬಲ ಧೃಗು
ನಿವಹವನು ಧಾರಾಳಿವಹ್ಯೇ
ವಿವಿಧ ಬಹಳಭವಾಲೆಯಲ ಜಡಿದೈಶಿರಭಂಗನ ||

೯

ಇನೆಯ ಪದ್ಭಾದರ್ಮೇಲೆ ಅದೇ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿನ ಪದ್ ಹಾಗೂ ಗಿಡ.

ಬಳಲಿದನು ಬಸವಳಿದು ಮೊಲ್ಲನೆ
ಹಳಿಗಿಯ ಮಳಿಗಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ನಿಳಯನನು ನೋಡುತ್ತೇ ರವಿನುತ್ತಿರು ಕಂಡಾಗ |
ಹೊಳಿವ ಕೊಂಡಲವಿರಲು ಹರಣಷ್ಟ
ಶೂಲಗದೀತಂಗನುತ ಕೃಷ್ಣನು
ತಿಳಿದು ವಿಪ್ರನ ರೂಪ ತಾಳ್ಳವನ್ನಿಗ್ಯಾತಂದ ||

ಇನೆಯ ಪದ್ಭಾದರ್ಮೇಲೆ (ಬ.ಪ.ತ.ಪ) ಪ್ರತಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಖಚಿತ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಭಾಗಿಗಿಡೆ.—

ಬೇಡಿದಕೆ ಕೊಂಡಲವ ಶೆಗೆದೀ
ಡಾಡಿದನು ಲೋಕ್ಯಕನಾಧನ
ನೋಡಿ ಪರಮತ್ವಾತ್ಮಿಫಕ್ತಿಯಲಿದ್ದನಾ ಕಣ |
ಅಂಥಿಯೋಳಗೆನ್ನಿಂದ ಸುಕೃತವ
ಮಾಡಿದವರುಂಟೇ ಮುರಾರಿಯ
ನೋಡೆ ಕಂಡನೆನುತ್ತ ಎವೆಯಿಕ್ಕದ ಸರೀಕ್ಕಿಡ ||

ಇನೆಯ ಪದ್ಭಾದರ್ಮೇಲೆ (ಗ.ಖ.ವ ಸ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳ ಮಾಡಿನ ಪದ್ ಗಳು ಹಿಚ್ಚಿಗಿಡೆ.—

ಅರನ ಕೇಳಾದಿಯಲಿ ಕಣಗ
ಕರುಹನಣಿದುದವಲ್ಲವೇ ನಂ
ಗರದ ಮಧ್ಯದ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಯುವ ಕೇಳ್ಳತ್ತ ನೀನಾ |
ನರನನೆಚ್ಚಿಸಿದನು ತರಣಗ
ಕರುಣದನುಸಂಧಾನವಾದುದು
ಧರೆಯೋಳಜ್ಞ ರಿಯೆನಲು ಹರಗಿಸೋಳಿದ್ದಾವಾಗಣ ||

೮

ಇತ್ತೆ ಉಜುನ ಕರುಣದಲಿ ಕರ
ಗುತ್ತ ಗಾಂಡಿವದಲಿ ತೊಡಟಿದ
ನತ್ತೆ ಗೇಣಿದು ಬಸುರ ಶಿವಿ ಮುರಣ್ಯಿರಿಯುಪ್ಪಳಕೆ |
ಬತ್ತೆ ಲಕೆಯಲಿ ದಿವ್ಯ ಶರವನು
ಕಿತ್ತೆ ಶರಸಂಧಾನದಲಿ ಕೈ
ವತ್ತಿನುತ ಕಿಗಿಗಿಡಿಯ ತೆಗೆದನು ನಿತಿತಮಾಗ್ರಜವ ||

೯

ತದಿಯ ಕಾರುವ ವಡಬಪಹ್ನೀಯ
ಕದುಹನೇರಿತು ಬಿಂಬಿಗಳಿಗಳ
ಗಡಣೆ ಕಲಿಯಲು ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯ ಲಳಿಯನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತೆ ।
ನಡೆತರಲು ರವಿಸುತ್ತನ ಕಲಪುನ
ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿತು ಸ್ತಂಭ ಕಣಿಯಲ
ತಡೆಗಡಿದು ಶಿರಪುಡಿಯೆ ಕರ್ಣನ ಕೊರಳ ಬಳೆ ಹರಿದು ॥

೩

ಧೀರನೋ ನೀನೆನುತ ತಲೆ ಕ್ಷೇ
ವಾರಿಸುತ ಪ್ರಷಂಸನೆಯೆ ರಕುತದ
ಧಾರೆಗಳು ನೂಕಿದಪು ಗಗನದ ತಲೆಯ ಬಳಿವಿಡಿದೆ ।
ವೀರ ಕರ್ಣನು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಸಾರಿದನು ಎನೆ ಭಕ್ತನಿಚಯವ
ಸೇರಿಸಿದನೆ ರಚನೆ ಏಗೆ ಚೆಲುವಾಯ್ತು ಗಗನದಲ ॥

೪

ಉಗಿನಲ ತಲೆ ಹರಿದುಷಣಿಯ
ವಾಗೆಲೆಂದಜಿಯದೆ ನಿರಂತರ
ಪೋಗಬಿಡದೆಸುತ್ತಿದ್ದುದಿತನ ಮುಂಡವಜುರ್ನನನ ।
ಬೇಗ ವಿಾಗಿಲು ಕುಲಾಲಚಕ್ರವ
ತೂಗಿಬಿಷ್ಟರೆ ತಿರುಗಿ ನಿಲುವಪೋ
ಉಗಿಲೋಸರಿಸಿತ್ತು ಕರ್ಣನ ದಾಹಬಲವಿಂದು ॥

೫

ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಮಾರು ಪದ್ಯಗಳು
ಹೆಚ್ಚಿಗೆ—

ಉರಗಬಾಣವನೆಚ್ಚು ಪಾರ್ಥನ
ಶಿರವನರಿಯದೆ ಮರಳ ತೊಡು ತೊಡು
ಧುರದಿ ನೀನೆನಂದನಲು ಪ್ರತಿಮಾಗರಣಿಯ ತುಡುಕದರೆ ।
ಧುರದೊಳಹಿತರು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಳೆ
ಕರುಳನುಗಿಯದೆ ಕಾಯ್ದರೇನೈ
ಮರುಳಿಲಾ ಕಲಿ ಕರ್ಣ ಹಾಯೆಂದರನ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥

೬

ದ್ವೌಜಭೀಷ್ಟರು ಮಡಿಯಲನಿತ
ಕ್ಷೋಜೋ ಜಾತಾಭರವ ಕೆಡೆಯಲು
ಪ್ರಾಣದಾತ್ಯಂಕೋದರರು ಕಡಿವಡೆದು ಬಿದ್ದಿರಲು ।

ತ್ವಾಣಗುಂದಿಮುದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಯ
ಗೋಳಿಸೊಡೆಯುರ್ನಗಾಂದುದಪಜಯ
ಕಾಣಿನಾರೆ ಸಹಾಯವನು ಕಲಿಕಣ ಹಾಯುಂದ ॥

೨

ಬಂದು ಸಂಚಯ ರಣದ ವಾತೆಯ
ಸಂದು ನೃಪರೀಗೆಯರುಹಿದರೆ ಕಡು
ನೋಂದು ಹಮ್ಮೆ ಶ್ವನಿದನು ಹಾ ಹಾ ಕಣ ಹಾಯುಸುತ ।
ಕಂದಿದನು ಕಡುಶೈಕ ತಿಪಿಯಲಿ
ಬೆಂದು ಏಗೆ ಜವಗುಂದಿ ಯೆಚ್ಚೆ ಟು
ತಂದು ಮೇಲಣ ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತುರಿಸಂದನ್ನುವ ॥

೩

ಇಷನೆಯ ಪದ್ದುವಾದವೇರೆ (ಗ.ಇ.ಬ) ಪ್ರಾಗಭಾಷ್ಯ ಮುಂದಿನ ಪದ್ದಗಳು
ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.—

ಕೊಂತಪ್ರಾಡಲೋಳಗೆದ್ದು ತರದಲ
ಕೊಂತ ಕಣನ ನಾವ ಕೇಳಿದು
ಚಿಂತೆ ಮಿಗಿಲೋಳಗೋರೆಗೆ ನೆನೆದಳು ನಯನವಾರಿಗಳ ।
ಭ್ರಾಂತಿ ಕವಿದಾದು ಮನಕೆ ಕರುಣವ
ಸಂತಪಿಡಳಿದಪದದೆ ಕಣನ
ಸಂತು ಕೊಂಡರೆಸುತ್ತು ಧರ್ಮಜ ಬಳಿಕ ಮರುಗಿಂಸು ॥

೮

ಕರುಳು ಕಂಟಣಿಸಿದಷ್ಟು ಚಿತ್ತಕೆ
ಹಿರಿದು ಶೋಕದ ಬೇಡು ಬಿಟ್ಟುದು
ಕರುಣದಲ ಕಡು ಮೋಹವಾಯಿತು ಕಣ ಮಾಡಿದನೆನೆ ।
ಪರಮಬಂಧಗಳಿಳಿದರಾ ದಿನ
ಪರಿಯ ಥಗೆಯವಗಡಿನಿತಿಂದೇ
ನರಿಯನರಸಂಗೆನುತ್ತ ಬಿನ್ನ ಹಮ್ಮಾಡಿದನು ಬೇಡು ॥

೯

ತೆಗೆದು ಹೋದುದು ಹೇನೆ ಬಲಿಗಾ
ಇಗವ ಗೆಲಿದನು ಪಾಫ್ ಚಿತ್ತದ
ದುಗುಡರಲ ಬಂದರಿಗಿದನು ಧಮ್ಮಜನ ಚರಣದಲ ।
ಮುಗುಳವನು ನೆಗಿಹಿದನು ತಮ್ಮನ
ಮೋಗವ ನೋಡುತ ಕಣನನು
ನೀಗಿದನುಚಿತಪೆನುತ ಮರುಗಿದನಂದು ಯಮನುನು ॥

೧೦

ಹಗೆಗೆ ಹರುವಾಯೆ ನಲ್ಲಿ ಬತ್ತಕೆ
ದುಸುಡ ಬಿಡುಪುದು ಮಾತು ಬೀಗಳು
ನೆಗೆದುದುರಿಯುದರದಲ ಮನ ತಂಕಿಸುಪ್ರದಿಗಿಗೆ ।
ಮಗನೆನಿಸಿದಭಿಮನ್ಯ ಮುಡಿದಾ
ಬಗೆಯೋಳಿವ್ಯಧಿ ತೋರದೆನುತ್ತಿ
ಧ್ಯಾಸುಜಲವನೊರನುತ್ತ ನಕುಲ ತಂಬುಲವಸುಗುಳ್ಳ ॥

೪

ಸುಡಿಯಬಾರದು ಕೃಷ್ಣನಾಟ್ಯೇಯ
ಮಿಡುಕಲಮ್ಮುದೆ ತನ್ನ ನಿಳಯಕೆ
ನಡೆದು ಕಡುಮಣಿದಲ ಧರಣಿಗೆ ತನುವನೀಡಾಡಿ ।
ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಿರಿಯನಾಲಿವಿನ
ಕಡು ನಿರೋಧವ ಕಂಡೆನೆನಗಿದು
ಸುಡಿಯಬಾರದೆನುತ್ತ ಹೊರಳಿದನೊದರಿ ಸಹದೇವ ॥

೫

ಬೆದಕಲಮ್ಮುಳು ಕರ್ಣನಾರೆಂ
ಬುದ ಪಕೆನಿಸಳಮ್ಮುಲತಿಶೋ
ಕಡಲ ತಾ ತನ್ನೋಳಿಗೆ ದೌಪದಿ ಕಂದಿ ಕರಗಿದಳು ।
ಕಡಲ ಕರ್ಣಂಗಿ ಹರುವಾದುದು
ಸಿದಾನಪು ಜೀಯಯೆನೆ ಬಳ
ಲಿದನು ಕೊರವರಾಯ ನನು ನಡುನೆತ್ತಿಗೇರುತ್ತಿರೆ ॥

೬

ಇಂನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಕ) ಪ್ರತಯಳ್ಳ ಮಂದಿನ ಪದ್ಯಪು ಹಚ್ಚಾಗಿದೆ.
ಕುದಿದು ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನಾಳಿವನು
ವಿದಿತದಿಂದವೆ ಮಾಡಿಸಿದನತಿ
ಮುದದಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹರುಪದಲ ಭೂಭಾರ ಹೊಯ್ಯಿನುತ್ತ ।
ಸದನವನು ಹೊಕ್ಕನು ನಿರಂತರ
ಕಡದು ದುರಿಯೋಧನನ ಮೇಲಿರೆ
ಕಡನದಲ ಪಾಂಡವರ ಸಲಹಿದ ವೀರನಾರಯಣ ॥
